

Cavena p. l.

Nicholas Brown III
see accession 0177

Bought in Turin Nov.r 19th 1847. N.B.
Friday

❡ Horatii Odę. Carmen Epodon et Sęculare cum exactissima Antonii Mancinelli: Et cum familiari Iodoci Badii Ascensii explanatione.

❡ Venundantur Parrhisiis in vico diui Iacobi
a Dionysio Roce sub diuo Martino
Et in monte sancti Hilarii sub Leunculis aureis.

EDITIO ELZEVIRIA

¶ Summa veneratione obſeruando atqꝫ cum primis reuerendo domino Franciſco de Rouhan Lugduneñ. archipręſuli: Et Galliarũ Primati Iodocus Badius Aſcenſius cum omni obſeruantia fœlicitatem dicit.

¶ Cum hiſce diebus: vir inclyte: & archipręſulum primarie: Quinti horatii Flacci
carmina (quę ſola: cenſore Quĩtiliano: ab latinis quidẽ edita: quę legant̃ ſunt digna) familiari
cõmentatione noſtra elucidaſſemus: viſa ſunt egere pręſidio: neqꝫ eo quidẽ vulgari: ꝙ nõ igno
rabamus ĩuidulos: quos forſitan paucos: nonnullos tñ habere meruimus: hęc noſtra ſtudia im
probaturos. quaſi vero rei litterarię: dum illi imprudenter conſulere ſtuduimus: longe plus ia-
cturę q̃ cõmodi fecerimꝰ: ſcilicet adoleſcentuloꝝ ingenia ab diligenti ſtudio ſeuocãtes: & muſa
rũ ſacra: quibus tenuiter fateor initiati ſumus: prophanis reuelantes. Nos vero contra ſentiamꝰ
oportet: ſi ſtudia noſtra cõmendata volumus. Neqꝫ nos quidem latet: maiore labore nr̃o parta &
chariora haberi & diutius conſeruari: q̃ quę alieno ſudore congeſta etiam oſcitãtibus nobis vt
fucis ignauis obijciunt̃. Quocirca ſi litterarij tyrũculi proprio marte inuigilent: vt argutiora
poetarum ſenſa decerpant: verba ſua ſerie contexant: & elegantiam omnem obſeruent: ſupua-
caneũ fateor vigilauerimus. Verum cũ eiuſmodi ſint poemata: vt neqꝫ diutius ĩmorari illis cõ-
ueniat: neqꝫ facile intelligi poſſint: piũ atqꝫ humanũ eſt viſum nobis officiũ: frigidioribus ĩge-
niis faculas noſtras quibus illuminentur et calefiant accendere. Neqꝫ vero aut ſtudia bonoꝝ im
minuimus: aut ſacra muſaꝝ proſtituimus. Nam eo temperamento poetarum adyta recludimus:
vt neqꝫ piis clauſa: neqꝫ impiis aperta ſint. Vtqꝫ nec ſtudioſos deterreat poetica difficultas: ne-
qꝫ maliuolis: etiam legendis noſtris: pandatur diuina facultas. Argutiſſima em̃ queqꝫ: et quę nõ
niſi a pitiſſimo artifice cognoſci poſſunt aut tangimus dũtaxat: aut diligẽtioribus rimanda re
linquimus. Tantũqꝫ abeſt vt arcana illa ſacra ꝓphanemus: vt ea vel nos effugiſſe pleraqꝫ videã
tur. Multa tamẽ quę bonoꝝ ſtudia adiuuent: & in his & in aliis lucubratiũculis nr̃is (ſi bene de
nobis vt papinius ſentit: ſentire licet) non oſcitabundus nec naſutior lector offenderit. Nã ſen
ſum atqꝫ intentionem poetę pro exponendorum qualitate nunc arctius nunc diffuſius explica
mus: et nequid forte deſit: quod pitior deſideret: laboratiſſimos Antonii Mancinelli cõmenta-
rios noſtris componimus. Hęc tamen qualiacũqꝫ ſunt: tuo: pręſes ſtudioſiſſime: tueri depoſcũt
clypeo. Siquidem iãpridem ſubolet: ęmulis quibuſdam noſtra diſplicere ſtudia. qbꝰ nõ tã por-
tij Catonis illius: q̃ ieſu chriſti ſaluatoris noſtri cenſura: molimur non minus ocii q̃ negocij ra-
tionem reddere. Cęterum ne quiſq̃ amuſus & caprina fronte cenſor: ineptum proclamauerit Ba
dium qui ſanctiſſimi moratiſſimiqꝫ pręſulis patrociniũ: ad ſcholicas (vt dicat) nugas: patroci-
nium implorẽ: norit hęc ſtudia: hancqꝫ lectionem: ętati. inſtitutioni ac caſtis ſtudiis tuis cõgrue
re vel maxime. Eniuero iucũdũ iſtud ingeniũ: et aurea in carmen vena: ingentẽ faciunt littera-
tis omnibus ſpem: eum te propediem fore: cui vt lectori vitulam: & vt factori taurum Qui cor
nu petat & pedibus qui ſpargat arenam Pierides paſcant. vt qui non pollio tantũ ſed & mecœ-
nas ſis et Maro. Neqꝫ id a prouincia tua abhorruerit pręſes ſancte. Qui enim carmina pręcipue
hymnos pſalteria & qualia nũc proponimus cantica: vituperant: bonam diuini codicis partẽ
proſcribunt. Et ſanctiſſimorum Ambroſij: Prudentii: Fortunati: ſexcentorũqꝫ alioꝝ lucubra-
tiones aureas quibus diuina reſonant myſteria ignari ignauiqꝫ damnant. Sed miſſos faciamus
amuſũ illud ac prophanum genus hominum nihil humanum pręter effigiem habentium. Altaqꝫ
doctiloqui repetamꝰ carmina vatis. Aurũ illud ęgyptiũ ab iniquo poſſeſſore ad iuſtũ dei cul
tum ſublecturi. Tu vero (vt horatiano verſiculo tuam ſanctitatem compellem) o et pręſidiũ et
dulce decus meum: hęc tuo dignabere pręſidio. Vale Ex officina noſtra litteraria ad. xiiij. calẽ
das iulias anni. M. d. III.

Aſcenſii hexaſtichon.

Liuide quid rodis genuinum: ꝙ vel in albo
Noſtro pręſidium conſpicis egregium?
Si tibi honeſta placet facies virtutis: adeſto.
Sin monſtrum es: dextram fugeris herculeam.
En lugdunenſis (q̃uis ſit ruſtica) noſtram
Pręſul amat muſam: nos quoqꝫ pręſul amat.

Eiuſdem diſtichon.

Cerbere quid latras: fert ęneas pius offam:
Quem ſi ſpernis: adeſt amphitrioniades.

Finis.

Ant.Mãci.Vilitern⁹ Põponio lęto Romani eloquii pricipi ſũmæqꝫ prudẽtię viro.

QVinã meos in Horatiũ cõmẽtarios dedicarẽ quærenti mihi tu ſolus põponj lęte roma
ni eloquij priceps quoquo me verterẽ occurrebas. Nã verꝝ eſt illud: cælũ nõ animũ mu
tãt qui trãs mare currũt. Te quidẽ oĩ probitate: doctrinaqꝫ varia: ſũma quoqꝫ in oẽs be
niuolẽtia officio & pietate ſp amaui colui & venerat⁹ ſũ. Venerabor itẽ dũ vita fruar.
Es enim homo veritatis amiciſſim⁹: grauitate & fide p̃dit⁹: tuoqꝫ cõtẽtus: ſuauitate linguæ pari=
ter atqꝫ vitę illuſtris. Quẽ tãti faciũt noſtri ſæculi hoĩes: quãti Varronẽ veteres illi. Vnde & tibi
ſępi⁹ quod. T. Liuio ſemel accidit: legiꝰ enĩ gaditanũ quẽdã Liuij noĩe gloriaqꝫ cõmotũ vt eum
viſeret ab vltimo terrarũ orbe veniſſe: ſtatimqꝫ vt viderat abiiſſe Tãta quippe ẽ tui nominis: tuę
humanitatis: tuæ gratię fama: vt qlibet gratiſſimo illo tuo aſpectu nõ frui tm̃: vt gaditan⁹ ille:
ſed vti ẽt atqꝫ ẽt malit. Nec quẽq̃ lõgiſſimæ vię pœniteat: dũ latię mineruæ parẽtẽ Põponiũ lętũ
videat: cõueniat: alloquaꝰ: itelligat. Merito igiꝰ læt⁹ appellaris: ad quẽ toti⁹ orbis hoĩes haurien
dę doctrinę & ſapiẽtię ſtudio cõfluũt: vti olim ad Theophraſtũ audiẽdũ diſcipuli ad duo milia
ꝑgebãt: vt legi. Es enĩ vt ille Põponi læte vir ſũmę prudẽtię ſtudiiqꝫ ſingularis. Et itẽ vt ille be
neficus maximeqꝫ affabilis. Nec tu min⁹ Romanis grat⁹: q̃ ille atheniẽſibus. Tot tãtiſqꝫ ĩgenii
tui dotib⁹. ego mot⁹ hos ĩ Horatiũ cõmẽtarios tibi poti⁹ q̃ alii dicare conſtitui. Videbis igiꝰ mei
erga te aĩ monumẽta qua frõte me ipſũ videre ſolit⁹: dũ ĩ vrbe Roma hũc ipm̃ Horatiũ atqꝫ alios
publice ꝓfitebar. Reliquũ ẽ vt odarũ cõmoda explicẽ. Sũt enĩ q̃plurima ſcitu digniſſima: & co
gnitu neceſſaria: ideqꝫ ꝑutilia. Delectãt nãqꝫ carminũ varietate: artificio magno & cultu ãpliſſi=
mo. Propter q̃ oĩa ĩter lyricos latinoꝝ vates ſolũ Horatiũ dignũ lectu exiſtimãt. Delectãt itidem
ac proſũt eloquẽtię lepore ſũmo: oblectãt iuuãtqꝫ ẽt eruditõe copioſa & varia. fabulaꝝ ſiqdẽ hi
ſtoriarũqꝫ & locoꝝ notitiã p̃bẽt q̃plurimã. Cõtinẽt ẽt philoſophię ꝑtẽ illã de vita & morib⁹ edo
cẽtẽ: q̃ cũcta ſimul poeta in odis ſuis ĩmiſcuit: quo lectores auditoreſqꝫ oĩs varia reꝝ doctrĩa ma
xime oblectaret: iuuaretqꝫ maxime. Ad vnũ itaqꝫ ꝓbãdos adoleſcẽtes hortor moneo obſecro mi
nime tot tãtaqꝫ horatianoꝝ carminũ cõmoda amiſſũ iri patianꝰ. Pręſertim ꝙ illis interp̃tãdis ſũ
mo ſtudio ſũmaqꝫ diligẽtia vt ĩ cæteris ſoleo fuerim vſus: hinc illud fateri audeo ĩ odis ipſis & ĩ
Epodis Carmineqꝫ ſęculari ꝑ me enucleatis: Pri⁹ aũt a trib⁹ aliis Acrone: Porphyrione: Landio
haud ſatis: nihil pene deeſſe ad rerũ aut ſenſuũ cognitionẽ. Vale Doctrinæ morũqꝫ parẽs. Vale
& ſalue ſęculi decus. Datum venetiis Idibus Octobribus .M.ccccxcii.

Ode quid per Antonium Nancinellum.

Erat Ode modulatus ſermo: vñ & tragœdiã & comœdiã veteres dictitarũt: q ꝓ eo qđ eſt eloq ca
nere ponebãt: qm̃ elocutõis ornatus apparatuſqꝫ rhetoricæ fons & origo fuit ipſa poetica. ipſa Ode
enĩ ad demõſtrationes vſa eſt cantib⁹. & hoc erat Ode ſermo. ſ. modulat⁹: vt dixim⁹. Auctor eſt
Strabo lib. i. ωΔΗ cantus diciꝰ: ωΔΗΚΟΣ canorus. Eſt aũr Ode monocolos. i. vnimẽbris: quo=
tiẽs vno metro ſine alterius admixtione ſcribitur. Dicolos ode diciꝰ bimẽbris. i. duobus metris Odarum
variis cõpacta. Tricolos trimẽbris. Tetracolos quadrimẽbris. quotiẽs. ſ. ex tribus vel quattuor ſpecies
carminis generib⁹ ode cõficiꝰ. Diſtrophos diciꝰ a ΔΙΣ quod eſt bis: & τροπη mutatio vel con
uerſio. Nã ĩ ſecũdo verſu varietas repitur. Tetraſtrophos vero: quia ĩ quarto verſu fit varietas.

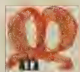
Horatii Venuſini vita per Anto.Mancinellum edita.

Q. Horatius Flaccus patre nat⁹ eſt & libertino & p̃cone. ſexta enĩ ſaty. li. j. ſic ait. Nũc ad me re=
deo libertĩo p̃re natũ. Et p̃io epiſtolaꝝ volumĩe ad librũ ſuũ. Me libertino natũ patre: & ĩ tenui
re Maiores pẽnas nido extẽdiſſe loqueris. Vt quãtũ generi demas: virtutib⁹ addas. Ei⁹ p̃ria Ve=
nuſia fuit quod prima ſaty. li. ii. oſtẽdit hoc modo: Lucan⁹ an appul⁹ anceps. Nam Venuſinus
arat finẽ ſub vtrũqꝫ colon⁹ Puer a patre in vrbẽ ductus eſt diſcendi gratia: cuius cuſtodia pudi=
cũ ſeruauit ab omni facto turpi atqꝫ opprobrio: ipſe & enĩ. vi. ſaty. libri primi inquit. Sed pue=
rũ eſt auſus romã portare docẽdũ: Ipſe mihi cuſtos incorruptiſſimus oẽs Circũ ductores aderat
quid multa? pudicũ (Qui prim⁹ virtutis honor) ſeruauit ab omni Nõ ſolũ facto: verꝝ opprobrio
quoqꝫ turpi. Romę nutritus & doct⁹ iliada: poſtea athenas iit: vbi philoſophiæ operã dabat: ide
tñ amot⁹ ꝓpter bella ciuilia inter Auguſtũ & M. Brutũ: bruti partes ſecut⁹ eſt: a quo & tribunus
militũ fact⁹: ſed habita clade in philippis paupertate coactus ad carmĩa ſeſe contulit. hic epiſto=
la vltima ad Iul. Floꝝ ait. Romæ nutriri mihi cõtigit: atqꝫ doceri. Iratus graiis quãtũ nocuiſſet
Achil. Adiecere bonę paulo pl⁹ artis athenæ. Scilicet vt poſſẽ curuo dignoſcere rectũ. Atqꝫ iter

ſyluas achademi q̄rere veꝝ. Dura ſed amouere loco me tp̱a grato. Ciuiliſq; rudē belli tulit æſtꝰ in
arma. Cęſaris aug. nō reſ pōſura lacertis V n̄ iit̃ primū me dimiſere philippi. Deciſis hūilē pēnis
iopēq; p̄rni Et laris & fūdi paup̱tas īpulit audax: V t verſꝰ facerē. Idē ſaty. vi. Quē rotūdit oēs
libertino p̄re natū. Nūc qa ſim tibi mecœnas cōuictor: at oli. Q̄ȝ mihi pareret legio rōana tribu
no. Poſt Auguſti victoriā Hora. a Vergilio & Varo Mecœnati cōmēdatꝰ ī amicoꝝ nūero ab illo
receptꝰ ē qđ quidē eadē ſatyra ſexta ſic ip̄e ꝓbat. Nulla & enī mihi te ſors obtulit: optimꝰ oli Ver
giliꝰ poſt hūc Varus dixere q d eſſē. V t veni corā. ſingultim pauca locutꝰ (Infās nāq; pudor ꝓhi
bebat p̄l'a ꝓfari) Nō ego me claro natū p̄re: nō ego circū Me ſatureiano vectari rura caballo. Sed
qđ erā narro. Rn̄des vt tuꝰ ē mos Pauca. Abeo: & reuocas nono pꝰ mēſe: iubeſq; Eē ī aicoꝝ nūe
ro. magnū hoc ego duco. Q̄ȝ placui tibi: q turpi ſecernis honeſtū. Nō p̄re p̄ claro. ſed vita & pe
ctore puro. Porphyrio addit Horatiū captū fuiſſe a Cæſare. ſed Poſtea bn̄ficio Mecœnatis non
ſolū ſeruatū: ſed ēt Cæſari ī amicitiā traditū: qđ ſane ſecus fuiſſe ipſemet Hora. īdicat. Nā lib. ii.
ode vero ad Pōpiliū ſodalē & cōmilitonē ait. Tecū philippos & celerē fugā Sēſi relicta nō bene
parmula. Quū fracta virtꝰ & minaces turmæ Turpe ſolū tetigere mēto. Sed me p hoſtes Mercu.
celer Dēſo pauētē ſuſtulit aere. Te rurſus ī bellū reſorbēs Vnda fretis tulit æſtuoſis. Aduertēdū
Mercurius p̄terea Mercuriū viaꝝ atq; itineꝝ ducē. V t ſcri. Cęſar li. vi. de bel. gal. hic ait Hora. Sed me p ho
ſtes Mercu. celer. vel ēt ꝓpter alias cāſ vt ī Ode illa oñdemꝰ. Amicis erat cariſſimꝰ: hic p̄dicta ſat.
inqt. Si & viuo carus amicis: Cā fuit p̄r his: q macro pauper agello &c. Amicoꝝ vero ſūmi erāt
Plociꝰ Variꝰ: & Vergiliꝰ. V n̄ ſaty. quita ait. Poſtera lux orit̃ m̄l'to gratiſſima. nāq; plociꝰ & variꝰ
ſinueſſę: Vergiliuſq;. Occurrūt aīæ quales neq; cādidiores. Terra tulit: neq; q s me ſit deuictior al
ter. O q cōplexꝰ & gaudia quāta fuerūt. Erat p̄terea iopis & puſilli animi: & raro ac pauca loquē-
tis. Cibi quoq; parciſſimi erat. qđ ſatyra ſexta ſic pādit. Inde domū me ad porri & ciceris refero
laganiq; catinū: prāſus nō auide &c. Recitare ſolebat amicis tm̄: & coactꝰ. hic ait ſatyra quarta.
Nec recito cuiq̄ niſi amicis: idq; coactꝰ. Nō vbiuis: corā ve q buſlibet ī medio q Scripta foro re-
citēt ſūt multi &c. Eiꝰ oculi lippi erāt. V n̄ ſatyra. v. ſcribit̃. Hic ocul' ego nigra meis collyria lip
pus Illinere. Et paulo īferiꝰ. Luſū it mecœnas. dormitū ego. Virgiliuſq;. Nāq; pila lippis inimi
cū & ludere crudis. Corp̱is erat exigui: & canꝰ iraſcebat̃ facile. facile ēt placabat̃. hic ī epiſtolis ad
librū ait Corp̱is exigui: p̄canū ſolibꝰ aptū. Iraſci celerē: tn̄ vt placabilis eſſē. Obiit auctore Eu-
ſebio ętatis āno. lvii. vt aūt Acron ſcri. āno. lxxvii. nulla tn̄ ānoꝝ certitudo habet̃. Alii enī alia
ſcribūt. Quid deniq; Hora. ſcripſerit in prōptu eſt oibꝰ. Parios iābos latinoꝝ primꝰ oñdit latio
Archilochus ait enī lib. i. epiſtola ad mecœnatē. Parios ego primꝰ iābos Oſtēdi latio: nū eros animoſq; ſecu-
tus Archilochi: nō res & agētia verba lycāben. Parios aūt Archilochios ītelligit. Nā ī paro īſu-
la natꝰ eſt Archilochꝰ poeta vt ſcri. Stra. li. xi. de quo ī arte Hora. idē inqt. Archilochū ꝓprio ra
bies armauit iābo. Fabiꝰ Quintilianꝰ lib. x. ſcribit iābū a romanis nō celebratū eē vt ꝓpriū opꝰ
a q buſdā īterpoſitū. Cuiꝰ acerbitas in catullo Bibaculo Horatio. At lyricoꝝ Horatiꝰ fere ſolꝰ le
Pindarus gi dignꝰ: nā & inſurgit aliqn̄: & plenꝰ eſt iucūditatis & gratiæ: & variis figuris & verbis fœliciſ-
ſime audax. Sed nouē lyricoꝝ græcoꝝ videlicet lōge Pindarus p̄ricceps: ſp̄ūs magnificētia: ſen
Alcęus tētiis: figuris: beatiſſima reꝝ verborūq; copia: velut quodam eloquentię flumine. Propter quæ
Horatiꝰ eū merito credidit nemini imitabilē. Eſt aūt imitatꝰ Alcæū: qui in p̱te op̱is aureo plectro
merito donatur quia tyrānos īſectatꝰ: multū ēt moribꝰ cōfert: ī eloquēdo quoq; breuis & magni
ficus & diligēs: & plurimū homero ſimilis: ſed in luſus & in amores deſcēdit maioribꝰ tn̄ aptior.

Dominicus palladius ſoranus ad lectorem.

Alta ſecant volucres tuto ſtridente volatu:
Annuat hoc iuno ſi dea mitis iter.
Intrepidus tumidum ſcindit mare nauita remis:
Dummodo cæruleus non neget ire deus.
Et quiſquis ſolida graditur tellure nec anceps:
Concedat curſus dum dea magna ſuos.
Ibis inambiguus ſic tu per ſingula vatis:
Nāq; vbi erant tenebræ nunc cynoſura nitet.
Ergo ſume libens noua cōmentaria lector
Hæc Mancinelli: qui tibi dexter erit.

Ecœnas atauis edite regibus. prima ode mecœnatem alloquitur: ostēditq3 homīes ipsos vel lucri causa diuersa exercere ministeria. Aliqui enim currendi studio oblectantur fungi: aliqui magistratibus & imperiis. Quidam agricultura: Quidam nauali cōmercio gaudent. Aliqui vero ocio ac genio dediti. Multos castra iuuant: Venatio quosdam. Se autem inter deos relatum iri si lyricis vatibus annumeretur. Mecœnas atauis: Metrum est asclæpiadeum ab inuentore Asclæpiade nominatum. Constat autē spōdeo Dactylo: cæsura: & duob9 dactylis. vt mecoe. nas ata. uis: edite. regibus. Alii vero etiā sic scandunt Diomede teste. Mecœna: satauis. editere. gibus est enī spōdeus: choriambi duo: Inde pyrrhichi9 Constat autem choriambus ex prima longa duabus breuibus et vltima longa: vt versificans. pyrrhicius vero ex duabus breuibus: vt pius. Mecœnas: atauis Beniuolentiam captat: eum a generis vetustate laudando: officiaq3 in se prębita recēsendo: appellat enim & prędidium & decus suum. Atauis edite regibus: propertius etiam lib. iii. ad mecœnatem īquit: Mecœnas eques hetrusco de sanguine regum Intra fortunam qui cupis esse tuam. horati9 itē li. iii. carminum Tyrrhena regum progenies. Martialis quoq3. lib. xi. ad priscum sic ait: Quod flacco: varioq3 fuit sūmoq3 maroni Mecœnas atauis regibus ortus eques &c. O &. legitur o &: ī omnibus antiquis horum carminum textibus quos vidimus: & ita legendū est. Eritq3 ordo o mecœnas edite atauis regibus: o & prędidium & dulce decus meum &c. sic enim repetendo plus vehementię & veneris habet. Prędidiū id quidem ad eius salutem & facultates atq3 diuitias referē. libro. n. tertio: ode vero. xvi. ait: Nec si plura velim tu dare deneges. & epistolarū primo. Tu me fecisti locupletem. In prima etiam ode epodon inquit. Satis superq3 me benignitas tua ditauit. Pręterea Mecœnatis beneficio non solū seruatus sed etiā in amicitiā Cæsari Aug. traditus. Prędidium vero est quod pro vtilitate & salute alicuius auxilii gratia pręponitur Subsidium quod postpositum est ad subueniendum laborantibus: vt pompeius festus edocuit. Decus id certe ad honorem & gloriam referendum. secundo & enim libro: ode vero. xvi. inquit. Nec diis amicum est nec mihi Te prius obire Mecœnas mearum grande decus columenq3 rerū. Vergilius quoq3 l. ii. g. Decus suum appellat quum ait.

ANTO. mancinellus

Asclępiadeum

Choriambus

Pyrrhichius

Mecœnas

Prędidiū.

Subsidiū

Decus.

Prima Ode Monocolos ad Mecœnatem.

m ACOENAS atauis edite regibus:
O & prędidiū: & dulce decus meum

Iodoci Badii Ascēsii Carminū horatianorū familiaris expositio.

Ecœnas atauis edite regibus &c. Quia principalis lyricorum institutio atq3 farrago ē describere laudes tā īmortalium q̄ mortalium sed pcipuę victorum: iuxta illud in arte poetica Musa dedit fidib9 diuos puerosq3 deorū Et pugilē victorē & equū certamīe primū: vñ lyricorū opa gręce ode. hymni. psalmi: latine: cantus carmina cantilenę seu cantica: laudesq3 vocantur: Ideo poeta ne contra pscriptū suum faciat hac prima ode quę procemii munere fungitur / mecœnatem cui opus ipsum nuncupat: laudat & seipsum tacite cōmendat. Laudat autem ipsum quadrupliciter. Primo a genere dicens eū editum atauis regibus. vbi singula verba pondus suum habent primo q compellat eum statim in principio: per hoc enī illi opus suum dicat vnde in principio epistolarum Prima dicte mihi: summa dicende camœna Mecœnas Vbi: si supercaneum nō est: annotare possumus in tribus pręcipuis operibus mecœnatis nomen positum in tribus locis. Nam in primo vt in pręsenti ponitur in principio. In secundo vt in opere sermonū ad medium. vbi dicitur. Qui fit mecœnas &c. Et in tertio vt iam citaui ad finem clausulę Secundo non sine pondere dicitur editus. i. in lucem datus vt qui non offuderit maioribus suis nebulas quod salustio obiicit cicero: sed lucem adiecerit. Sūma autem laus: q editus regibus. quod etiam plus est q̄ si regalibus dixerit. Ortus autem est ex. xii. hetrurię lucumonibus. Multo autem maxima q atauis. Nam qui primi in suo genere magistratum aliquem gesserunt cum diminutione honoris noui dicebantur homines: contra quorū genus antiquum erat gaudebant longo stēmate. vnde

Tuq; ades inceptũq; vna decurre labo rem o decus o famę merito pars maxima nostræ Mecœnas pelagoq; volans da vela patenti.

Iuuenalis Stẽmata quid faciũt: quid prodest posthume longo sanguine censeri. Atauus autẽ est terti⁹ au⁹ Nam ascẽditur a filio ad patrẽ. ad auũ. ad proauũ. abauum. atauũ & tritauũ post quẽ dicuntur maiores sine ꝓpria denominatione. Descẽdit autẽ ad nepotem pronepotẽ. atnepotẽ & trinepotẽ. Proauus & ꝓnepos dicũtur a pro ꝓeo quod est ꝓpe. Sed vt ad rẽ redeã secũdo laudat mecœnatẽ a beneficẽtia vocãs eũ p̃sidiũ & dulce decus suũ. In qua re quia pondus plurimũ inest & memori aĩo recenseri debet vtit monosyllabis & dissyllabis q̃ fluorem quidẽ carminis ĩpediũt: sed mora ipsa atq; difficultate pondus sentẽtię augent. Notũ est autem grãmaticis o & cętera monosyllaba in vocalẽ finita non facere synalœphen sequenti vocali vñ spondeus est O &. Tertio laudat eũ tacite quidẽ a modestia & cõtinẽtia animi: nã cũ cęteri mortales aliquo studio efferant. Mecœnas in equestri permãsit ordine iuxta illud ꝓpertianũ Intra fortunã qui cupis eẽ tuã. Vnde in principio sermonũ ab eo tãq̃ ab incorrupto censore disquirit Qui fit mecœnas vt nemo quã sibi sortẽ seu ratio dederit seu fors obiecerit: illa Contẽtus viuat: laudet diuersa sequẽtes. Quarto laudat eũ a pitia lyrici carminis: alioqui enim nõ tanti faceret eius iudiciũ quãti nũc facit dicẽs Qꝫ si me lyricis vatibus inseris &c. quod in fine ponit ad quod respicit hic vocatiuus vt sit ordo O mecœnas edite. i. ĩ lucem date & progenite atauis. i. maiorib⁹ tuis regibus. i. qui reges fuerũt in hetruria. O inquã mecœnas: &. i. simul p̃sidiũ. i. p̃ses ad salutẽ & opes meas: &. i. simul decus. i. ornamẽtũ meũ: dulce. i. nõ rigidũ nec ĩperiosum. sed clęmens & perbenignum: sunt quos. i. sunt qui vario studio nimis afficiantur verũ me doctarum &c. ꝙ si tu inseris me &c. vt ĩ fine repetemus. Cõmendat autem poeta seipsum in hoc ꝙ se natum significat ad lyricum carmen: cum in eo sũme oblectetur nam vt propertius inqt Naturę sequitur semina quisq; suę. Et hęc ad ordinem cętera mancinellus diserte & dilucide prosequitur ad quem quãtũ ad carminis genus addere possumus ex diomede si syllaba breuis addatur antepenultimę aut penultimę fieri pentametrũ elegiacũ: vt si pro regibus dicatur sceptriferis aut nobilibus pentametrum erit primũ carmen. Mecœnas atauis edite sceptriferis.

ANTO. Sunt quos curriculo. Sunt aliq ait: quos curule certamẽ oblectet: palmaq; nobilis ad deos euehit. i. diuinis honoribus cõsecrat: ꝓpertius etiam li. iii. ad mecœnatẽ ait. Sunt quibus eleę cõcurrit palma quadrigę: Sunt quibus in celeres gloria nata pedes. Curriculo: Curriculus diminutiuũ est: a curru vt festus etiã docet: ponit item pro cursu: & loco seu stadio: in quo currendi certamẽ exercet. Nõ nũq̃ pro curru: vt hic seu pro stadio malis. Puluerẽ olympicũ: hoc ait: quia in olympia: quę in pisea regione est: Olympicoꝝ ludoꝝ certamẽ sẽp agitabat. In elea vero tellure ne semel quidẽ. quod quidẽ lib. viii. edocuit Strabo. Iouis item olympii tẽplũ ĩ agro pisano erat: ab Elide stadiis minus trecentis absens. Antę illud vero lucus agresti vestitus olea surgebat. In quo stadiũ erat. ineratq; tẽplo solidum ex auro iouis simulacrũ: picturæ quoq; plurimę: mirabilesq; monstrabãtur in tẽplo. s. Agonẽ p̃terea olympicũ herculẽ alcmenę iouisq; filium instituisse quidam asseruere. quem etiam primũ ibi certasse: & palmã cõparasse tradunt Paulo item inferius inquit idem

Curriculũ

Olympia

Iouis olympii tẽplum

Agonis olimpici Auctor Hercules

Sunt quos curriculo puluerem olympicum
Collegisse iuuat: metaq; feruidis
Euitata rotis: palmaq; nobilis
Terrarum dominos euehit ad deos.

Sunt quos curriculo. Cõmemorat varia quibus homines maxime afficiũt vt nouissimo se lyrico studio maxime affici dicat. Videt aũt nõ sine delectu recitare studia: nã primũ videtur ad honores vnde Tacit⁹ Quinetiam sapiẽtibus cupido glorię nouissima exuitur dicit ergo primo loco eẽ quos tantum gloria titillat vt se deos credant si in olympico certamĩe colligẽdo puluerẽ: quo nihil vilius: palmam obtineant. Verba autẽ sunt electa vt cum ordine patebit qui huiusmodi ẽ. Sunt sup. plurimi Ambitiosi: quos iuuat i. delectat collegisse curriculo. id ẽ aut curru aut cursu aut spacio currẽdi: puluerẽ. Olympicũ. i. qui spargit in certamine curuli p̃cipue olympico. & quos meta. i. palus aut stipes pro meta positus euitata. id est declinata & cauta ne contingatur: rotis. s. curruũ: feruidis id est feruenter currentibus: & palma. i. victoria nobilis. i. p̃clara & illustres efficiens: euehit dominos terrarum. id est eos qui terrarum domini sunt ad deos. i. ad gloriam deorum. i. qui sibi dii videantur si palmã

obtineant. aut sic. & sunt quos palma nobilis euehit ad deos dños terrarum. i. qui dei sunt dñi terrarum. aut sic euehit ad deos. s. romanorum qui in capitolio romano sunt appositorie dños terrarum. s. vniuersarū. Verum ne multiplex interpretatio ignorantię interpretis dēt norit lector poetas studere fœcūdis vocabulis e quibus multiplex sensus elici potest qui omnis tūc āplectendus atq; admittendus est: quando loco & cęteris poetę dictis congruit: hoc autem loco quia dicturus ē de se. me doctarū hederę prēmia frontiū diis miscent superis: teneam primam expositionem: vt se deos putent si palmā obtineant. Animaduertendū autē est poetam vt vehementē ambitionem talium significet rem extenuare. Nā vtitur diminutiuo curriculo ꝓ paruo curru aut cursu aut spacio aut tempore corrēdi. dicitq; ꝙ iuuat collegisse quod tamē laboriosum est: nō tamen aurū aut gēmas: sed puluerem: quo nihil vilius sed tamen victoribus siue in pugna siue in cursu decorus. Vt autem etiam pueri intelligant quō colligat̃ puluis & meta euitetur: & occasionē exercendi eiusmodi certaminis quod a curru curule dicit̃: vnico r quia primā corripit etiam dū sella curulis aut ędilis dicitur. Norint: veteres non ex equo sed de curru pugnare solitos vñ insignes sunt achillis & hectoris aurigę ideo ꝙ vt aurigādi sint multi piti agebatur curule certamē: intra palos seu stipites acutos: quos qui proxime sine lęsione rotarū ter prim⁹ circuit palmā obtinuit. Ideo autem proxime vt se pitum retorquēdi currus doceat & latissimū spacium eodē tempore perficiat: nam in spacio circulari quo remotius sis a centro tanto maiorem excursum feceris. Propter celeritatem autem cursus dicit feruidis rotis. Accipiens feruidū pro feruenti. Nā rotę quia non semper feruēt sed pro tēpore: vt pote dū agitant̃ nō feruidę sed feruentes dicēdę sūt.

strabo ab Iphito olympicum agonem institutum constare. Sed hoc Solinus declarat aperti⁹. Scribit enim ꝙ olympicum Hercules certamen in honorem Atauí materni pelopis ediderat: sed intermissum Iphitus eleus filius eius instaurauit. Herodotus vero. lib. viii. scribit. Olympicum certamen gymnicum atq; equestre fuisse: ꝓmiumq; propositum oleaginam coronam: qua donarētur. Non. n. pecuniarum certamen agitabant: sed virtutis. Diodo. quoq;. ii. v. refert: herculem olympicū instituisse certamen & equorum & palestre: qđ ioui patri dedicauit coronatus. quoniam & ipse quoq; de hominum genere absq; ꝓmio esset meritus. Ea vero certamīa absq; pugna euicit: nullo propter singularem eius virtutem secum cōgredi auso. Meritoq; omnium hoc ab hercule institutum certamen habetur ꝓstātissimū: quod ab optimo viro principium sumpsit. Elegit autem clarissimū atq; optimum grecię locum ad statuēda certamina: concursusq; hominum celebrandos: Campos. s. iuxta alphęū flumē sitos. Hęc ex illo. Pręterea aduertēdum iouis simulacrum non ex auro fuisse: vt ex strabone rettulim⁹ in tēplo iouis olympici. sed ex ebore. plinius enī. lib. xxxiiii. c. vii. ita ait. Minoribus simulacris signisq; innumera prope mltitudo nobilitata est: ante omnes tamē phidias atheniēsis Ioue olympico facto ex ebore quidē: sed & ex ære signa fecit. Ac ꝓter iouem olympicum: quem nemo ęmulatur: fecit & ex ebore ęque mineruam athenis. &c. Meta. currendi terminus. Feruidis. motu calentibus. Euitata rotis. declinata. arte enim opus erat: ne currus ad metam offenderentur: circū quam equi currebant. Statius. Flectere si posset circū compendia metę. Verg. lib. v. Hic viridem æneas frondenti ex ilice metā. Constituit signum nautis pater: vnde reuerti scirent: & longos vbi circūflectere cursus. Varro etiam inquit. Circus maximus dictus ꝙ circū spectaculis ędificatus: ibi ludi fiunt. & ꝙ ibi circū metas fertur pompa: & equi currunt. Et paulo inferius sic. Circus flaminius dicitur qui ędificatus est circū flaminium campum. & ꝙ ibi quoq; ludis tauricis equi circū metas currunt. Palmaq; nobilis. Corona ipsa victoriæ: Nec est amphibologia: vt aiunt. Dii enim per se nobiles sunt. Vnde nobilis palma dicendum: vt maxima intelligatur. Palma. Palma arbor est: cuius lignum ponderi suppositum nunq̃ deorsum cedit: sed aduersus pondus resurgit. Propterea inquit plutarchus in certaminibus palmam signum esse placuit victorię. quoniam ingenium eiusmodi ligni est: vt vrgentibus prementibusq; non cedat. Hæc & plura Gelius. lib. iii. c. vi. Terrarum dominos. Vergilius item. lib. iiii. Ipse deum tibi me claro demittit olimpo Regnator: cœlum & terras q numine torquet. De triumpho ad capitolium hic intelligere non placet.

Olipici agōis auct. Iphitus. Agon olympic⁹. Iouis simulacrum ex ebore. Phidias Meta currendi. Circus maximus. Palma arbor.

Hunc si mobilium turba quiritium:
Certat tergeminis tollere honoribus:

ANT. Hunc si mo. sensus est. Siquis ad maximos honores a quiritibus tolleretur: nunq̃ profecto regiis opibus dimoueretur. vt nauigaret. Est autem ordo. Si

turba mobi. quiritiũ certat hũc tollere tergeminis honoribus nũq̃ atta. cõditionibus dimoueas. vt trabe cypria nauta pauid⁹ secet myrtoũ mare. p̃terea textuum pars maxima nobiliũ habet ĩ vnico tm̃ Mobiliũ legi: qđ pplacet. Mobilis. n. est ppl's. vñ & seneca ĩ herc. ait. Illũ populi fauor attonitũ: fluctuq; magis mobile vulgus Aura tumidũ tollit inani &c. Quiritiũ Romani quirites a curibus oppido Sabĩorũ appellati. vt sabinis aliquid dareť qm̃ inter Romulum & Taciũ fœdus ĩctũ est: q ciuitatẽ vnã ex duabus fecerunt. qđ qđẽ Li. in pri. ferme scri. Certat. suffragiis studet & nitiť. Tollere. eleuare ad dignitatem honoribus maximis. Vel recipe ĩ theatro cũ plausu. Nã ita principes recipiebanť: quos plausus tergeminos honores appellat. quæ sane sñia placeť debet. Maro. n. li. ij. g. ait de vrbanis ciuibus. Hic stupet attonitus rostris: hunc plausus hiantẽ Per: cuneos geminatus enĩ plæbisq; ptũq; Corripuit. Mart. li. vi. ad Diadumenũ. Quæq; sonant pleno vocesq; manusq; theatro Cũ populus subiti Cæsaris ora videt. Tergeminis. i. maximis. Tris. n. vt aiũt p supla tiuo græci & latini vtebanť. hic Mercuri⁹ τριμεγιστοσ. i. maximus: & plautus ait in Au. Non fur sed trifur. τρισ ter dř. Illũ si pro. Siqs inquit agricultura oblectareť & triticũ seruauerit nũq̃ regiis opibus dimoueret ad nauigãdũ gr̃a q̃stus. Est aũt ordo. Illum gaudentem sarculo findere patrios agros si cõdidit in proprio horreo quicquid verritur de libycis areis Nũq̃ &c. Condidit. reseruauerit triticũ. s. libycis agris. scribit. n. Pli. li. x. in aph. regionẽ. ccl. M. passuũ p circuitũ: fertilitatis eximię: cũ cẽtesima fruge agricolis fœn⁹ reddẽti terra. Sarculo sarcľa ĩstrumẽta sũt agriculturę: a sarrio. i. purgo. vel vt ait Var. a serẽdo ac sarciẽdo. Att. cõdi. regiis opib⁹ ac facultatib⁹. dř. n. hõ bõę cõditõis. i. diues. Ego sũ positus ĩ hac cõditĩõe. i. fortuna ac forte. Et a condo cõdis cõditum cõditi addito o formať. Cõdictio vero a condico dicitur. & pactionem significat ac electionẽ vt apđ Ter. Ama. chri. tu. mu. cõdi. si vellet eis morẽ gerere. se daturos illi p̃ciũ liberalemq; mercedẽ: ip̃a vero accepit condi-

Quirites.

Plausus

Tris.

Trimegistus

Cõditio.

Cõdictio.

Illum si proprio condidit horreo
Quicquid de libycis verritur areis
Gaudentem patrios findere sarculo
Agros: attalicis conditionibus
Nunq̃ dimoueas vt trahe cypria
Myrtoum pauidus nauta secet mare.
Luctantem icariis fluctibus aphricum
Mercator metuens ocium & oppidi
Laudat rura sui: mox reficit rates
Quassas indocilis pauperiem pati.

Hunc si mobilium. Secundo loco significat affectiones honorũ romanorũ. Tertio circa quietas possessiones. Quarto circa lucra ex negociatõe. dicit ergo quosdã sic affici applausu & honore maximo a romano populo (quo nihil incertius aut incõstãtius) collato vt nolint eũ cõmutare diuitiis attali. Alios sic possessionib⁹ propriis & quietis vt p eisdẽ attali fortunis nolint nauigare. Alios cõtra sic nauigatiõi deditos vt tãetsi ad tempus vt pote post naufragia laudẽt ocia & rusticationem tamẽ paulo post reficiãt rates laceras iterũq; nauigẽt: cũ in mimis sit publii. Frustra neptunũ iuocet q secũdũ patitur naufragiũ. Verba hic quoq; p̃pria et selecta sunt. Ordo autẽ est. Si turba. i. turbida & confusa multitudo quiritiũ. i. romanorũ: mobiliũ. s. a pposito hoc est incertorũ & incõstantium. vñ nõ est legẽdũ nobiliũ: notandũ aũt quiritiũ dici & quiritũ. Mobiles aũť eẽ docet author nř primo sermonũ & Persius satyra. Nõ siquid turbida roma Eleuet: accedas: examẽq; ĩprobũ in illa castiges trutina: nec te quęsiueris extra. Nã romę est quis nõ? si ergo turba quiritium mobiliũ certat. i. certatim cõtẽdit: tollere. i. extollere hũc. i. quẽuis viũ: honoribus tergemĩs. i. sũmis vtpote applausu ĩ theatro aut triũpho: tu nũq̃ dimoueas. i. nemo vnq̃ eũ dimoueat a studio taliũ honorũ: cõditĩõib⁹. i. fortunis & diuitijs attalicis. i. quas attalus rex pgami ditissim⁹ possedit. i. licet pollicearis ei diuitias attali nũq̃ efficias vt ipse nauta. i. effectus nauta: pauidus qa nauigandi insuetus et imperitus secet. i. fulcet & scindat nauigando: trabe cypria. i. naue in cypro facta aut ad cyprũ tendentẽ mare myrtoũ. i. ĩ quo submers⁹ myrtol⁹. Et tu nunq̃ dimoueas illũ. i. queuis alium quieta possessione gaudentem: si condidit. i. abscondit: horreo p̃prio. i. non conductiti. quicqd verriť. i. verrẽdo colligitur de areis lybicis. i. totũ frumentũ quod post triturationem colligiť in lybia: illũ dico gaudentẽ findere. i. proscindere. sarculo. i. illo rusticano instrumento: agros patrios. i. paternos seu ex patrimonio: aut

patrios.i.ī patria hoc eſt in ſolo natiuo poſſeſſos: nū=
q̄ dico dimoueas illū vt ipe nauta pauidus ſecet trabe
cypria mare myrtoū. Ecōtrario mercator.i.negociator
ſolitus nauigare:metuens.ſ. paulo poſt naufragium
aphricū ſup. ventū ab occaſu brumali flantem: luctan
tem.i.certantē fluctibus icariis.i.maris in quo icarus
ſubmerſus eſt:laudat.ſ.pro tempore : ociū.i.ceſſatio=
nē a negocio:et rura ſui oppidi.i.vicina oppido ſuo
ſed idem mox id eſt paulo poſt:reficit rates quaſſas.i.
laceras & concuſſas : exiſtens indocilis pati pauperiē
id eſt bonorum paucitatem aut imminutionem : nam
pauperies etiam pro dāno accipitur vt ſi quadrupes
pauperiem feciſſe dicatur..

tionē.i.pactioni ꝓmiſſioniq; aſſenſit.
Att.fuit Attalus aſiæ rex:Ro.n.ppl's
Aſiam bello captam attalo regi mune=
ris loco poſſidēdā tribuit. Sed is poſt=
ea teſtamēto eandē populo ro. legauit
quod quidē Val.l.iiii.&.v.ſcribit. Iu=
ſtinus.li.xxxvi.narrat ꝑpennā conſu
lem attalicas gazas hæreditarias popu
li ro.nauibus īpoſitas romā deportaſ=
ſe.fuerat aūt ditiſſim⁹. Vn̄.li.iij.de bel
lo mace.Li.ſcri.Legatos ab rege Atta Attali co=
lo coronam auream.ccxlvi.pondo ī ca rona.
pitolio poſuiſſe.grāſq; ſenatui egiſſe:
ꝙ antiochus legatorum Ro. auctorita
te motus finibus Attali exercitum deduxiſſet. Trabe cy.i.naui ꝑ metonymiā.i. tranſnoīationē
poſuit.n.qd̄ cōtinet:ꝓ eo quod cōtinetur. Trabe cy.hoc ait.qm̄ cyprus virtute erat nulla inſu= Cyprus.
larum inferior nam & vino abūdabat & oleo:frumenti quoq; ſatis hēbat æris metalla apd̄ Tha
maſſum vrbē abūdabāt. Claſſiū ēt ędificatio inerat. Auc.ē Stra.li.xiiii. Vn̄ & li.iij.Ode.xxix.
ait idem horatius. Non eſt meū ſi mugiat aphricis Malus ꝓcellis ad miſeras preces decurrere:&
votis paciſci:Ne cypriæ tyriæq; merces. Addant auaro diuitias mari At pli.li.v.ſic. Pamphi=
lium mare ignobiles inſulas habet. Cyliciū ex quinq; maximis Cyprū ad ortum occaſūq; Cy=
liciæ ac Syriæ obiectam quondā nouē regnoꝝ ſedem. Stra.vero.li.iij.ſic. In ſinu aūt illico &
pamphilio cyprū iacere cōtingit.q̄ pelago cōtigua eſt ægyptio. De cypro ēt meminit pto.li.v. Myrtoum
Myrto.ma.id iacet īter cretā & argiā atticāq;:habetq; latitudinē maximā in quo ſūt inſulæ Cy= mar̄
thera. Caluaria:& q̄ æginam cingunt:& ſalamiem. Et ex cycladibus plæræq;. Quod vero conti Cythera.
guū eſt iam Aegeū exiſtit.hęc ex Stra.li.iij. Secet ma.hic fiat ꝑiodus.ſuperiori em̄ ſentētiæ iū Aegeū ma
gitur. Nec te decipiat acronis ordo indirectus. Luctantem icariis.ſenſus eſt.ꝙ mercator dū me re.
tuit tēpeſtatis ꝑiculū:laudat ruſticā vitā. Aſt vbi euaſerit:naues reficit periculi oblitus:ne pau
periē patiaꝛ.ꝑ qd̄ oſtendiꝛ queq; opari artē quā norit nec poſſe ab illa diduci & ſeparari. Luctā Icariū ma
tem.pugnantem. Icariis fluct. Icariū mare dicitur quod eſt īter Samum & Myconē.vt ſcri.pli. re.
li.iiii.c.xi. Solinus vero ſic ait. De Strophadibus:ē & icaros:q̄ icario mari nomen dedit. Hæc
inter ſamū & Myconē ꝓcurentibus ſaxis inhoſpita ac nullis ſinibus portuoſa:ob inhumana=
littora infamis eſt. Vult ergo Varro icaꝝ cretæ ibi naufragio interiiſſe:& de exitu noīs impoſi= Icaros
tum nomē loco.hęc Solinus.haud ab re igitur icariis fluctibns inquit horatius. Strabo etiam aphricus
multa.li.xiiii. Aphricū:ab occaſu brumali aphricus eſt:qui et libs noīatur ab græcis: & humi= Rates
dus eſt. Auctor Plinius.li.ij. Rates: vocāt rates ligna colligata:q̄ ꝑ aquā aguꝛ:quo vocabl'o Nauis
etiā interdū naues ſignificanꝛ. hęc feſtus Nauē vero primus in græciā ex ęgypto Danaus ad= inuētio
uexit:ante ratibus nauigabatur īuentis in mari rubro ab rege erythra.plura ēt Plinius lib. vij. Indocilis
Indocilis:is dr̄ qui nihil diſcere poteſt: Indoctus vero qui nondum didicit:& tamen diſcere va Indoctus
let:pauperiem pro paupertate poſuit.pauperies.n.dānū dr̄ qd̄ quadrupes facit: vt feſt⁹ ait. pauperies

Eſt qui nec veteris pocula maſſici:
Nec partem ſolido demere de die
Spernit:nunc viridi membra ſub arbuto
Stratus:nūc ad aquę lene caput ſacræ.
Multos caſtra iuuant :& lituo tubæ
Permixtus ſonitus:bellaq; matribus
Deteſtata manet ſub ioue frigido
Venator:teneræ coniugis immemor:

Eſt qui nec veteris.eſt aliqs inqt non ANTO.
ſpernēs optimi vini pocula.i. cōuiuia
ipa nec ſpernēs demere partē de die ſo=
lido.i.integro negociis agendis . Nūc
ſub vmbra arborum iacens: nūc apud
fontes & flumina ꝑ quod voluptati:&
genio vacat. Veteris M. optimi vini
Maſſicus.n.cāpanię mons eſt.Pli.lib. Maſſicus
xiiii.de vinis generoſis italiæ inquit. mons.
Certant maſſica æq̄ ex monte Gaurão Maſſica vi
puteolos baiaſq; ꝓſpectantia. Solido na.
integro negociis agēdis . intelligit.n. Profeſtus
de die ꝓfeſto qui feſtus non erat.ſed ꝓ dies.
cul ab religiōe numinis diuini. Vt do=

cet pōpeius. Macrobius ēt li. i. ſat. ſcri-
bit ꝓfeſtos hoībus ob adminiſtrandā
Interciſi rem priuatā publicāq; cōceſſos. Inter-
dies. ciſos vero deoꝝ hoīmq; cōes eſſe. Nam
vt varro ēt docet: Interciſi dies ſunt ꝑ
quos mane & veſperi eſt nefas. medio
tp̄e inter hoſtiam cæſam & exta ꝓiecta
fas: videlicet ꝑtorē fari tria verba Do.
Liptote dico. Abdico. Nec ſper. liptote ē figu-
Lipo ra. i. defectiua a. λείπω qđ eſt deficio
plus. n. intelligit: quū minus dr̄. Viri-
Arbutus. di arbuto. i. arbore amœna: & cōuiuiis
apta. arbuto. n. folia nūq̄ decidūt: pro
ducitq; poma terreſtribus fragris ſimi-
lia. De qua Pli. li. xv. &. xxiii. Mem-
bra ſtrat⁹. ſtrata habēs ꝑ ſynechdochē
Lene caput. dulce ac ſuaue ob murmur
ſcilicet aquæ ſacræ: ob eaꝝ numina ſa-
cræ dicunt. Multos caſtra iuuāt. mul-
Tuba tos inquit. delectat militia clāgorq; tu-
ænea barum. Lituo tubę. æneā tubā piſæus
tyrrhenus inuenit. auctore Pli. lib. vii.
Lituus Erat aūt lituus augurū baculus aduc⁹:
ſine nodo. de quo liuius in principio.
acrō vero docet inter tubā & lituū diſ-
crepare. Lituus. n. equitū eſt & icuruus
Tuba aūt peditū & directa. litui acutus
ſonus ē. Tubę grauis. Gel. ꝑterea ſcri-
bit ꝙ tuba a ſonitu lituus appellata ē.
Ver. ēt ait. Et lituo pugnas iſignis obi
bat: & haſta. Et naſo. li. i. met. Nō tuba
directi. nō æris cornua flexi &c. Quib⁹
qdē auctoritatib⁹ apparet ferme acrōis
dr̄iam cōſtare. Deteſtata. execrata & ma
ledicta ob filioꝝ obit⁹. Manet ſub io-
ue frigido &c. Sūt iqt & q venatōi icū-
bunt ſub dio manētes obliti cōiugum
ſuaꝝ. Cic. itē. li. ii. tuſc. ait. Cōſuetudi-
nis magna vis eſt. pnoctant venatores
in niue: vri ſe patiunt &c. Sub ioue frigido. i. aere. Iuppiter. n. vt vt dixit Ennius: is eſt: quem
Iuppiter græci vocant aerem. Dictus autē Iuppiter: qa mortales: atq; arbores herbaſq; oīs iuuat. nam in
aer. eo & ſub eo oēs. Iuppiter itē cęlū dr̄. Auctor in his eſt Varro. Dicim⁹ itē ſub dio iacēt. i. ſub cę-
Sub dio lo. Nā cælū græci ton dia dicūt. vt ſcribit aſco. Catulis fidelib⁹: hoc ait. quia vt refert Pli. li.
Canes viii. fideliſſimi ante oīa aīalia hoī canes: atq; equi. pugnaſſe aduerſus latrones canē ꝓ dn̄o acce-
pimus. ſoli dn̄m nouere: & ignotum quoq;: ſi repente veniat intelligūt. Sed ī venatu ſolertia &
ſagacitas ꝑcipua eſt. ſcrutat veſtigia atq; perſequitur. Valeri⁹ ēt li. ix. de cuſtodia vitę: ſcribit ꝙ
maſiniſſa rex parū fidei in pectorib⁹ hoim reponens: ſalutem ſuā cuſtodia canū vallauit. Mar-
Marſſi ſus ap. Marſi ſunt italię populi. Strabo. lı. v. ſcribit albā eē marſis finitimā: i excelſo locatā ſa-
xo. ꝓpe fucinus ē lac⁹: lōgitudīe par pelago. q marſis & vicis maxīo oīb⁹ vſui eſt. De marſis ꝑ-
terea Syllius li. viii. ſic ait. He bellare acies norāt. ac marſia pubes Et bellare manu. & chelydris
Anguitia. cātare ſoporem Vipereūq; herbis hebetare & carmine dentē. Aeetæ ꝓlē anguitiam mala gramīa
primam Monſtrauiſſe ferunt tactuq; domare venena: Et lunam excuſſiſſe polo: ſtridorib⁹ am-
nes Frenantem: ac ſyluis montem vndaſſe vocatis: Sed populis nomen poſuit metuen-
tior hoſpes Quum fugeret phrygios trans æquora marſia Crenos Mygdoniam phœbi ſu-

Seu viſa eſt catulis cerua fidelibus
Seu rupit teretes marſus aper plagas.

Eſt qui &c. Proſequit poſt bonū honeſtū & vtile b°
nū voluptuoſum dicens. Eſt ſup. aliquis (dicit aūt ſin
gulariter īuens rariores eē romę voluptatis q̄ belua-
rū eſt q̄ honoris aut rerū ſtudioſos) qui ſpernit. i. non
vult demere de ſolido. i. integro die: nec pocula vete-
ris ſup. vini qđ defecatius et laudatius eſt: maſſici: a
maſſico monte dicti: nec partē. i. qui toto die vult po-
tare et ociari (Secūdū alios ordo eſt: ē q nec ſpernit. i.
ꝑ liptoten libēter vult pocula veteris maſſici: nec ſper-
nit. i. non vult demere rē ſed nō ꝓcedit ordo cū ſenſu)
exn̄s ſtratus mēbra. i. hn̄s mēbra ſtrata nūc ſub arbuto
viridi: nunc ad caput lene. i. leniter murmurantis & flu
entis: aquę ſacrę. i. fontis aut fluminis alicui numī cō
ſecrati. Multos &c. Proſequit ſtudia eoꝝ quibus nō
eſt propoſitū aliqđ certū bonū aut qđ oībus tale vide
atur: ſed ex ſola opinione. vn̄ viri martii oblectantur
bellis q̄ mulieres deteſtant. Alii oblectant venatu &c.
Ordo eſt. Caſtra. ſ. militaria. i. res bellicę: & ſonit⁹ tu-
bę. ſ. grauis ꝑmixtus lituo. i. tubę clariſonę & icurue
vt lituus. i. baculus auguralis: q; pro. i. bella deteſtata
i. cū deteſtatione & execratione proſecuta: matrib⁹. ſ.
quoꝝ filii interempti ſūt aut q̄ filiis ſuis timent: iuuāt
i. delectāt: multos quia romę multi ſūt martii viri. Ve-
nator. i. ſtudio venandi deditus: manet. i. pſeuerat &
diu durat ſub ioue. i. dio hoc eſt aere frigido: quia tp̄e
niuiū & algoris: exiſtens imemor. i. penitus nullā me
moriam habens: coniugis id eſt vxoris: tenerę. id eſt
adhuc iuuenculę & in flore ętatis exiſtentis: ſeu. i. ſiue
cerua aníal illud fugax: viſa. i. percepta eſt catulis
id eſt catellis: fidelibus. ſ. domio: & certa ac fideli odo-
randi vi prēditis: ſeu aper. i. ſus ſilueſter marſus. i. qua
lis frequēs eſt apud marſam gētē i italia: rupit. i. diſſe-
cuit dētibus aut īpetu: plagas. i. chordas ſeu funes ex
tremas rhetiū tereres. i. oblongas cū rotūditate. Cęte-
ra Mancinellus proſequitur.

peratus pectyne loton. Creni autem locus & vallis erat phrygię: vbi victus est Marsya. Plini.
vero libro .xvii. capitu. lxi. refert in regione Aulocrene per quam ab Apamea in phrygiam Marsya
itur: platanũ ostẽdi: ex qua pepẽdit marsya victus ab apolline. plura tñ de marsya dixim⁹ saty= Aulocre=
ra nona iuuenalis. Teretes: Teres rotundus in longitudine dicit̃. Vt festus ait. Plagas. ꝓprie ne
plagę funes dicũtur qbus rętia tendũtur circa imã & sũmã ptẽ. vt scribit Seruius. lib. iiii. ęne. Teres
Quod qdẽ verꝫ eẽ plinius etiã lib. xi. c. xxxiii. videt̃ ostẽdere his verbis de araneo loquẽs. Quũ Plagę
vero captura incidit. q̃ vigilans & paratus ad cursum liceat extrema hęreat plaga semp in me=
dium currit ex quo sic maxime totũ cõcutiendo ĩplicet. possunt etiã dici maculę ipsę in retibus
Inuenies autem plagas vt plurimũ accipi ꝓ feraꝫ rętibus vt hoc loco. & apud Maronẽ. li. iiii.
ęnei. Retia rara. plagę. & apud Cice. li. iii. off. vbi sic ait. Sunt ne igitur insidię tendere plagas
etiam si excitaturus nõ sis nec agitaturus. Ipsę. n. ferę nullo insequente sępe incidunt.

Me doctarum hederæ præmia frontium
Diis miscent superis. me gelidum nemus:
Nympharumq; leues cum satyris chori
Secernunt populo: si neq; tibias
Euterpe cohibet: nec polyhymnia
Lesboum refugit tendere barbitõ.
Qꝫ si me lyricis vatibus inseris:
Sublimi feriam vertice sidera

Me doctaꝫ &c. Tandẽ eo peruenit quo maxime voluit: vt videlicet significet se maxime inclinari studio lyrico & ita ad id natum. Nã vt dicit ꝓpertius: Naturæ sequit̃ semina quisq; suę. Ordo est hederę. i. coronę hederaceæ: p̃mia. i. q̃ sunt p̃mia & mercedes: frõtiũ doctaꝫ. i. viroꝫ doctoꝫ quoꝫ frontes hedera decorãtur: miscẽt me. i. cõsortẽ faciũt diis superis. i. cęlestib⁹ & nemus gelidũ. i. opaco frigore temperatũ: seu sit ꝑnasi seu heliconis seu tẽpe & leues. i. agiles chori id ẽ choreas ducẽtiũ cœtus: chori dico nympharũ. i. dearũ dignæ q̃ spõsæ sint: cũ satyris. i. illis diis siluestribus: secernunt. i. sepant egregium facientes: me populo. i. popularib⁹ viris. Si neq; euterpe: musa illa: cohibet. i. arcet a me: tibias. i. fistulas quę olim ex tibiis fiebant: nec polyhymnia. i. alia musa a multa laude dicta: refugit id est recusat mihi tendere. i. disponere vt pulsetur: barbiton id est plectrum sic dictum: lesboũ. id est quo aut quali alcęus poeta lyricus ex lesbo vti solebat. Qꝫ si. i. quinimo o mecœnas si tu inseris me vatibus lyricis. i. si ascribis me numero lyricorũ: ego feriam id est percutiam & violenter contingam sydera: tracta metaphora ab iis qui altiores re sub qua ingrediuntur eam vertice feriunt: vertice. i. suprema ꝑte capitis a qua obuertuntur capilli. sublimi id est sursum a limo in altum deducto hoc est nihil mihi optatius contingere posset q̃ vt lyricis ascribat.

Me doctaꝫ: oñdit poeta supius diuer ANTO.
sos diuersis studiis oblectari. severo in
qt ĩmortalẽ fore carmĩb⁹: secerni a po=
pulo & gl'iã conseq secessu & musica si
euterpe polymniaq; fauebũt. At si me
cœnas ĩter lyricos eũ vates ĩseret: ad cę Hędera
lum fama tollet̃. Hędera: p hęderas car poetarum
mina ĩpa ĩtelligit: qb⁹ qdẽ corona acq Hędera
rit̃: Nã illis poetę coronabãtur. Verg. ĩ
buco. Pastores hędera crescẽtẽ ornate
poetã. Et pli. scri. poetas coronari hæ= vnde
dera habẽti croceũ semẽ. eã Dionysio Hedera
gręci cõsecrauerũt; vt scribit Diodo. cur bacchi
Oui. etiã lib. iii. fast. ait. Cur hædera ci Hædera
cta est hędera gratissima baccho. Hoc cur poetis
quoq; cur ita sit: dicere nulla mora est.
Nysidias nymphas pueꝫ q̃rẽte nouer=
ca Hãc frõdẽ cunis opposuisse fert̃. Vt
q; fest⁹ inqt hędera dicta ẽ: ꝙ hæreat. q̃
ĩ tutela liberi putabat̃ eẽ: qa vt ille iuue
nis sp: ita hęc virẽs. Vl' qa ita oĩa sicut
ille mẽtes hoĩm: alligat. E. ꝓb⁹ li. iii. g.
ait iõ poetis ex hędera coronã dari qa
existimat̃ liber eẽ cũ musis. Præmia ap
positio ẽ: Diis miscẽt supis: faciũt im=
mortalẽ ob gloriã. Oui. itẽ li. iii. de ar=
te. inqt Est de⁹ ĩ nobis. sũt & cõmercia
cęli. Gelidũ. amœnũ. Nem⁹. id a grę
co dr̃: Illi. n. νεμοσ dicũt νεμεω vel Nem⁹
νεμω distribuo; pasco: Vtq; festus
ait: Nemora significãt syluas amœnas
Carmina. secessũ scribẽtes & ocia q̃rũt Scriptorũ
inqt Oui. li. i. tristiũ. p nemus ergo se= secessus
cessũ ĩtelligit. Vñ. idẽ Horati⁹ li. ii. ep̃la
Augustũ: inqt: scriptoꝫ chor⁹ omnis
amat nem⁹: & fugit vrbẽ. Nymphaꝫ
nympha ꝓprie sponsa dicit̃: Penelope Nymhpa
ad Vlyssem: Grata ferũt nymphæ ꝓ sal
uis dona maritis. Musę ẽt nymphæ di
cũt̃: vt hic: & ĩ bu. Nymphæ nr̃ amor li
bethrides Leues. i. saltãtes. Satyris: Sa satyrus
tyr⁹ aĩal ẽ: qđ teste Solino đ vltis libyę
gẽtib⁹: đ hoĩb⁹ nihil alid p̃fert q̃ figurã. Diodor⁹ scribit. li. i. &. v. Satyroꝫ risu ac ioco musarũ
q; choro Dionysiũ oblectatũ: itaq; secũ duxisse: quocũq; iret. Chori: chor⁹: vt aiunt multitudo Chorus

Dionysiꝰ est in sacris collecta. Dictus autem a corona: eo q̄ initio in modum coronę circū aras starent: &
cum musis ita psallerent. Corona autem olim aspirabatur: vt scribit Fabius. Secernunt populo: ab vul-
chorus go separant. hinc egregii appellantur viri insignes: quasi extra gregem. Si neq; tibias euter-
Egregii pe cohibet: hoc est: si mihi Lyricos versus scribenti: fauebunt euterpe atq; polymnia Nunc ti-
Euterpe biis: nunc barbito personantes: non denegantes mihi studium cantus sui. Euterpe: id musæ
nomen. sed delectans vel iucūda interpretatur. propter voluptatem scilicet quę ab audientibꝰ
Tibiæ iuē ex honesti eruditione percipitur. de qua Diodorus li. v. latissime tamen de musis omnibus le-
tio gito nostrum carmen de floribus. Sūt & qui dicūt euterpē inuenisse tibias. Diodorus autem li.
Polyhīnia vi. scribit: palladē tibiā: eiusq; cantū inuenisse. Nec polyhymnia: sic legitur in antiquo textu
Polymne- bibliothecę sūmi pontificis. videlicet polyhymnia. quod nomen dicitur a poly πολυ quod ē
ia multum. & hymnos υμνοσ laus: nam υμνεω laudo ꝑprie deos. polyhymnia ergo quasi mul
tæ laudis: Nam vt scribit Diodorus li. v. Cantus suauitate poetas reddit gloria īmortales: Sūt
& qui legant: nec polymneia: vbi ei diphthōgus diuisa est & y sequentibus m & n more græco
corripitur. Diciturq; a πολυ & μνεια memoria. Sunt vero qui dicunt synęresin esse quo-
Lesbos tiens polymnia inuenitur: pro polyhymnia. Lesboū barbitō: Lesbos: vt mela scribit: insula
Sapho in troade: vbi mitilene vrbs. ex qua oriundi sapho & Alcęus lyrici vates. propter alcæum ergo
Alcæus lesboū barbitō ait poeta: vnde ad barbitō inferius scri. Age dic latinum barbite carmen: lesbio
primū modulate ciui. Lesbos dicta est a Lesbo rege iapethi filio: vt Dio. li. vi. edocet. Barbitos
Barbitos autem masculini & fœminini generis legitur. & Barbitū neutri. Estq; vt porphirio scribit: Or-
Barbita gani genus ad modum lyrę. Iulius vero pollux scribit esse instrumentum musicum: quod pul-
satur plectro vel calamo. plurium chordarum fuisse demonstrat Theocritus. Esychius gręcus
auctor docet esse genus citharę lyricæ: vel ipsam lyram. In suida vero legi esse organum musi-
cū. Tēdere barbitō. Dionysius etiā li. vii. sic inquit. Citharœdiq; lyras septichordes eburneas
& quę barbita dicuntur tendentes: quorum vsus obsoleuit ætate mea. hęc ille. Sublimi feriā si-
dera vertice. i. ero fama & gloria super æthera notus.

Argumentum Secundę Odes

ANT. Est ode in cęsaris & augusti laudē: scribit. n. post cędē Cæsaris niuis multum & grandinis iouē misisse terris: terruisseq; vrbem tactis de cælo tēplis. terruisse etiam gentes ne sæculi pyrrhæ diluuium rediret. Tyberim quoq; maxime exūdasse: in cæsaris videlicet vltionē. Quę ꝓdigia oīa portēdisse ciuilia bella: quę Augustus in Cęsaris ꝑcursores egit: poeta ostēdit: Itaq; cū dii oēs irati essent: nullū poterat populus ruenti impio inuocare: Nō etiā sanctę virgīes vestā oxorare. Ipse demū Apollinem īuocat: & Venerē: ac Martē: ad expiandū tollēdūq; cędis scelꝰ. Inde augustū: quē Mercuriū eē vl̄t: vt deū oñdat orat vt patiat̄ solū vocari Cæsaris vltor: & serus ī cęlū redeat. vt diutiꝰ romano populo lętꝰ ītersit: ametq; dici pr̄ & princeps: nec sinat medos & ꝑthos inultos eē. Per qđ īnuit dēre eū romano īperio bellis ciuilibꝰ totiēs afflicto succurrere & in hostes cōuerti potius q̄ in suos.

Iā satis terris. hęc ode dicolos tetrastrophos ē: cōstat. n. metro Saphico hēdecasyllabo. cui pedes: Trocheꝰ: spondeꝰ. dactylus: & duo trochęi. Tres primi versus ęquales sunt. Quartus vero

Saphicum metrum

Ode secunda dicolos tetrastrophos: in Cæsaris & Augusti laudem.

IAm satis terris niuis atq; diræ
Grandinis misit pater: & rubente
Dextera sacras iaculatus arces
Terruit vrbem.
Terruit gentes graue ne rediret
Sæculum pyrrhæ noua monstra questæ:
Omne cum protheus pecus egit altos
Visere montes.
Piscium & summa genus hæsit vlmo.
Nota quæ sedes fuerat columbis:
Et superiecto pauidæ natarunt
Aequore damæ

IAm satis terris. Secūda ode ī cōmēdationē Iulii cęsaris & laudē augusti cōmode scribit. Nā postq̄ eū cui opꝰ dicat decēter laudauit: merito cęsarē vtrūq; quo nihil maius viderat roma extollit. facit āt

id argutissime asserens prodigia q̄ cęsaris necē secuta sunt in eius vltionē a diis iratis illata neq; ꝑ eis placā dis aptiorē repiri cęsare augusto. Oīa āt tāto artificio describūt vt rem etiā sonitu litteraꝝ depīgere videat. Nā niuis casus cū molli sibilo fit qui significatur per litteram s cum i precedente quę hic frequens ponitur: & grandinis horror atq; asperitas per litteram r quę ī descriptione grandinis frequentissima est. Nam satis terris & niuis in is exeunt. Dirę. grandinis. pater. rubente: dextera. sacras. arces. terruit. vrbem terruit. graue. rediret pyrrhus &c. aut semel aut bis habent r quę littera canina dicitur & irritatoria aspere sonās vt grado super tecta crepitans Sunt & alia in hoc hymno rē ipsam depingentia quę suo loco dicam. Hic autem ordo est. Pater. s. deorum ac hominum iuppiter qui ꝑ excellentiam intelligitur dum pater per se ponitur. Est autem emphaticos dictum ꝙ pater cui⁹ est auxilio eē calamitatem intulit: misit iam satis niuis: licet nō amplius mittat: terris. i. in ipsas terras vt sit datiuus localis: aut terris. i. in exitium terrigenarum: atq; misit satis grandinis dirę. i. execrabilis non natura sed deorū ira productę: id enim dirum dicitur. Et ipse iaculatus i. fulmina deiiciens: dextera rubente scilicet fulgore igneo: arces sacras. i. ędes sublimes deorū aut ipsum capitolium: & ita minatus sit imperio romano: quocirca terruit vrbem videlicet romā: quę peculiariter vrbs dicitur. Est p̄terea emphasis vbi dicit sacras sicut apd̄ Vergilium in georg. & iam arbuta sacrę Deficerēt siluę: quia si sacras ergo multo magis potuit alias arces iaculari. Iaculor autem cum proprie iaculo conueniat propter pœnuriam linguę etiam secūdū quītilianū ad alia transfertur. nam lapidē fulmen hastā & similia etiam iaculamur. Aenei. primo. Ipsa iouis rapidū iaculata e nubibus ignem &c. Terruit inquā vrbem. i. vrbanos verentes ne graue. i. molestum & exitiale sęculū pyrrhę. i. quo pyrrha deucalionis vxor vixit: q̄stę. i. querentis noua monstra id est prodigia prius incognita: aut noua id est magna: rediret scilicet ad romanos. i. ne iterum fieret diluuium sicut tempore pyrrhę erat: cum id ē quando aut quo sęculo: ꝓtheus de⁹ marinus & custos pecoris neptuni: egit id est coegit: omne pecus scilicet marinum vt phocas seu vitulos marios. canes. lupos. delphinas & similes: visere id ē ire visum: altos montes & quum genus piscium: hæ sit id est fixum est vlmo. i. ea arbore: summa id est val de sublimi: quę sedes. i. quod repositorium in vlmo: fuerat scilicet prius nota. i. solita & frequentata: colūbis id est auibus vt sit species pro genere. Et sup. cum dāmę id est animalia illa de genere caprearum. pauidę scilicet a natura. (Vnde maro cum canibus timidi venient ad pocula dāmę: vbi notandū illum in masculino hunc in fœminino enunciare) natarunt id est natauerunt: & hoc ęquore id est mari: superiecto scilicet super faciem terrę.

Adonius dimeter est ex dactylo & spō deo: ab inuentore sic dictus pōt etiā tetraclos appellari vt vult Diomedes. Adonius versus

Niuis. grādo cōglaciato imbri gignitur. Et nix eodem humore mollius coacto. quod lib. ii. Pli. scribit. Apuleius vero ī libro de mūdo sic ait. Niues colligi iactatōe dēsaꝝ nubiū cōstat. nā prius q̄ ī aquā defluant: fractę ac discissæ spumas agitatōib⁹ suis faciūt. & mox gelatus humor rigore frigoris inhorrescit. hęc victis nubibus crebrior ad terrā venit. Grādo Nix.

Pater: Iuppiter intelligit per Antonomasiā. q̄ dici pōt pro noīe i. vice nominis positio: vt Saturnia ꝑ Iunone. est. n. pr̄ oīm. Vir. li. x. Tū pr̄ oп̄s reꝝ cui sūma ptās Infit. &c. Apuleius. in li. de mundo refert. Orpheum de ioue illa dixisse: Iuppiter oīpotēs ē primus: & vltim⁹ idē. Iuppiter ē caput & medium. Iouis omnia munus. Iuppiter est fundamen humi: ac stellantis olympi. Iuppiter & mas ē: & nescia fœmina mortis. Spiritus est cunctis validi vis iuppiter ignis. Et pelagi radix: sol luna est iuppiter ipse. Oīpotēs rex est. rei oīs iuppiter ortus. Antonomasia Iouis officia

Rubēte dextera: ad ruborē splēdorēq; fulminis retulit. Acrō scribit: ꝙ manubię albæ & nigrę esse dicuntur. Iouis rubea. & sanguinea. Ser. āt. li. i. æn. ait in libris hetruscorum lectū esse iactus fulminū Manubias dici. Manubiæ

Sacras ar. deorum tēpla seu imperatoꝝ regias. ꝓpter quod publica mala portēdebātur. Euseb. in li. tēpoꝝ scribit. post Cæsaris mortē Romę tres simul soles exortos qui paulatim in eūdē orbē coierunt. Et inter cętera portēta: q̄ toto orbe facta sunt. Bos in suburbano quodā romæ ad arantē locutus est: frustra se vrgeri: nō. n. frumēta. sed homīes breui defuturos. 3 Plutar. addit. ꝙ solis lumē caligine obsessum fuit: toto nāq; illi⁹ āni spacio palles glob⁹ & sine splēdore oriēs: ībecillē ac tenuē ex se calorē emittebat. ꝑ qđ ingratā minimeq; deis cōplacitā cæsaris necē declarabat. Apia. lib. iiii. scribit. Multa ꝓdigia signaq; ꝑ horrēda romæ visa eē post mortē Iulii cæsaris. Canes 4 luporꝝ vice hululatus edidere. lupi etiā 5 per forum discurrere. Bos vocem emisit humanam. & infans recens genitus 6 locut⁹ ē. Ex simulacris etiā nō nulla su 7 Cæsaris cędem prodigia secuta Bos locut⁹ est

dorẽ emisere: alia sanguinẽ. hoĩum ĩmanes voces: armoꝶ strepitus: equoꝶ cursus inspectãte nemine audiebãt. Circa solẽ porro insolita apparuere signa & imbres lapidei e cęlo missi. Cõtinuaq; fulmina in templis statuisq; deciderũt. Quoꝶ cã senatus vates & haruspices ab hetruria iussit acciri: Verg. etiã in fine lib. i. g. de sole ait. Ille etiã ex. mi. cę. ro. Quum ca. ob. ni. fer. texit. Impiaq; ęter. ti. se. no. Tẽpore quãq̃ illo tellus quoq; & ęquo. po. Obscęniq; canes ĩpor. volu. Signa da. quo. cyclo. eff. in agro: vidimus vnda. ruptis for. ætnã. flãmarũq; globos liq̃factaq; voluere saxa. Armoꝶ soni. toto Ger. cęlo Audiit: insolitis tre. motibus alpes. Vox quoq; p lucos vulgo exaudita silentes Ingens. & simulacra modis pal. miris. Visa sub obs. noc. pecudesq; locutę Infandũ: sistũt amnes terręq; dehis. Et mœstũ illachry. tem. ebur: ęraq; sudant. proluit inf. cõtor. vertice syluas, fluuioꝶ rex Eridanus. camposq; per omnes Cum stabulis ar. tulit. nec tpe eodẽ Tristibus aut extis fibræ appere minaces Aut puteis manare cruor cessauit. & altę Per noc. reso. lupis hulu. vrbes. Nõ alias cælo cæci. plura sereno ful. nec diri to. arsere cometę. Ergo inter sese paribus cõ. telis Ro. acies iterum videre philippi. hęc Maro. quę quidẽ oĩa quia visa sũt huic loco cõuenire: haud piguit scribere. & si potuissẽ lectorẽ ip̃m ad maronis op⁹ remittere.

Diluuium — Sæcu. py. Deucalionis & pyrrhę tpibus: vt etiã narrat oui. lib. i. meta. aiũt diluuiũ p vniuersã terram fuisse. Veritas tamen alia est. Nam vt Iust. li. ii. scri. Amphiteonis athenarum regis temporibus aquarum illuuies maiorem gręcię partem absumpsit superfuere: quos refugia montiũ

Deucalion — ceperũt: aut ad regẽ thessaliæ Deucalionẽ ratib⁹ euecti sunt. a quo ꝓpterea genus humanũ con-

Seculum — ditũ dicitur. Sęc. sęculũ spaciũ annoꝶ. c. vocarunt. dictũ a sene. ꝙ longissimũ spaciũ senescen-

Protheus — doꝶ hoĩm id putant. Auct. est Var. No. mõstra. diluuium & interitũ humani generis vł q̃d sequitur contraria in diluuio contigisse dicit. Prot. Marinus deus: & pastor: vatesq; omnia noscens Quę sint quę fuerint: quę mox ventura trahantur. Quippe ita Neptuno visum est immania cuius Armenta: & turpes pascit sub gurgite phocas: vt inquit Verg. lib. iiii. geor. At Diodo. lib. ii. scri. Quũ ęgyptus rege careret: ex dignioribus quidam in regem assumptus est: quẽ ægyptii cetea: gręci protheum appellãt qui iliaci belli tempore extitit. hũc artium pitũ fuisse tradũt: & i varias se formas vertere solitũ: vt nũc animal quãdoq; arbor aut ignis: aut quid aliud videret. Consuetudo aũt regibus gręcis causam huiusmodi transmutationis fingẽdi p̃buit. Nam ægyptiis mos erat regib⁹ aut leonis aut tauri aut draconis priorẽ partẽ in capite ferre insignia principatus. qñq; vero arborẽ. aliqñ ignẽ. qñq; redolẽtia supra caput vnguẽta: hęc tũ ad decorẽ spectabant atq; ornatum: tum stuporẽ ac supstitionẽ quãdã aspicientibus iniiciebant. &c. Pecus marina monstra. Piscium. & Oui. itẽ. lib. i. Ille sup seg. aut mersę culmina villę Nauigat: hic sũma piscẽ deprẽdit in vlmo. Quę sedes. f. vlmi. Superiecto. sup terras iacto. Damę: Dama

Dama — genus est capreę syluestris: mãsuescitq; raro: cũ fera dici iure nõ possit. vt scribit Pli. libr. viii. Natarũt. cõtraria fuisse ostendit: pisces enim hęsere vlmis: Damę vero natarunt.

Vidimus flauum tyberim retortis
Littore hetrusco violenter vndis:
Ire deiectum monumenta regis:
Templaq; vestæ.
Iliæ dum se nimium querenti:
Iactat vltorem vagus: & sinistra
Labitur ripa ioue non probante.
Vxorius amnis.
Audiet ciues acuisse ferrum
Quo graues persæ melius perirent:
Audiet pugnas vitio parentum.
Rara iuuentus.

ANT. M. — Vidi. fla. dicit vidisse tyberim maris tyrrheni violentia repulsũ: Numę regiam vestęq; templũ iuisse deiectũ: dum extra ripas effusus vxori ilię querenti cæsaris obitum se iactabat vltorẽ. Pli.

Tiberis cresc̃es religiosus — lib. iii. scri. Tyberim subitis incrementis: & nusq̃ magis stagnantibus aquis q̃ in ipsa vrbe excrescere. quodq; vates intelligitur potius ac monitor: auctu semper religiosus verius q̃ sęuus. religiosus autem id est euitandus. Macrobius enim in capite de idibus. li. i. sat. sic ait Nec hoc p̃termiserim. ꝙ nuptiis

Flauus color — copulãdis: Calẽdas nonas: & idus: religiosas. i. deuitãdas censuerunt. Flauũ tyberim. id eius epitheton est. Vergili. libro septimo Vorticib⁹ rapidis: & multa flauus arena In mare prorumpit. flauus autem color videtur ex viridi ruffo: & albo concretus. vt scribit gel-

Vidimus flauũ &c. Prosequitur reliqua portenta: dicẽs. Vidimus qđ plus est q̃ si dicat dictum est nobis: quia vt Cicero in epistolis asserit: plus mouet visa q̃ audita: quietiam certiora sunt. Vnde plautus pl⁹ valet oculatus testis vnus q̃ auriti decem. Ordo est Nos vidimus tyberim fluuium illum romam interfluentem: flauum id est flaui coloris. Vnde prius albula dicebatur: ire deiectum id est vt dicũt ad deijciẽda: est enim supinum: monumenta regis id est regiam numę regis maxime pij: q; pro .i. templa vestę quia monumenta id est quę numa pompilius monumenta sui reliquit erant templa vestę deę iuxta quę tũc tyberis cũ meatum haberet per rostra fluxerat: ire dico deiectum vndis id est vndosis fluctibus retortis id est repulsis violenter littore hetrusco id est maris tyrrheni ĩ quod defluit. Incrementa autem fluuiorum fere fiunt quando aut vento aut vi aquarum impeditur defluxus. Vidimus inquam ire deiectum templa vestę: dum ipse vagus id est extra alueum vagatus iactat id est iactanter promittit ilię id est rheę: matri romuli. Vnde originem duxit cęsar: querenti id est conquerenti: nimium: quia cum pernicie cęterorum: sed is mulierum mos est vt dumvni student reliquos opprimere negligant. querebatur autem de cęde iulii cesaris: iactat ergo se vltorem subaudi fore: et ipse amnis vxori⁹ id ẽ nimium deditus vxori labitur ripa sinistra id est in eã partẽ vbi potior pars romę est: et hoc ioue nõ probãte id est non approbante: non tamen vetãte. Pulchre autem prima syllaba huius vocis vxori⁹ adheret fini pręcedẽtis carminis vt depingatur animus viri vxori nimis inhęrentis: ideo aũt rhea seu ilia dicitur nupsisse tyberi: quia iuxta eum dicitur viua defossa & obruta: quocirca creduntur cineres eius tandem in tyberim delati per anienem. Et quia talis inundatio exitiũ prętendit: subdit. iuuentus id est collectio iuuenũ romanę pubis: rara propter bella ĩtestina seu ciuilia: audiet ciues acuisse ferrum id est arma ferrea scilicet ĩ cõ ciues: quo scilicet ferro: psę id est parthi et medi: graues id est infesti romano imperio: quia paulo ante signa romanis abstulerant: perirent id est occiderentur melius id est conuenientius & decentius. Audiet pręterea pugnas id est pręlia vitio id est culpa parentum id est maiorum suorum: id est non solum audiet apparatum belli sed et p̄lia maioꝝ suorum. Dicit autem vitio parentũ: ne aut deos: aut augustũ ĩcusare videat.

lius ex verbis frontonis: li. ii. Retortis vndis. nõ pp turbines: vel qa ripas exibat: retortis ait: sed ĩtellige retortis ab æquore: nam & poeta ipe id aperit. Littore hetrusco. i. ab mari tyrrheno: scribit. n. strabo ꝙ hetruriæ fines ad tybridis ripã extendũt. primũ vero hetruriæ oppidum ab ligusticis finibus luna est portu nobile vt scri. Pli. Monumẽta regis. Templaq; vestæ: nũæ regia vestæ templum fuerat: vt Oui. li. vi. fast. docet his verbis. Hic locus exiguus: q sustinet atria vestæ. Tunc erat intonsi regia magna numæ. Forma tamen templi quę nunc manet ante fuisse Dicitur & formæ cã ꝓbanda subest Vesta eadẽ est & terra. subest vigil ignis vtriq;: Significat sedem terra focusq; suam. Et paulo inferius ait. Par facies tẽpli: nullus ꝓcurit in illo Angulus: a pluuio vẽ dicat imbre tholus. Fuerat autem a põpilio vestæ cõi templum ædificatum in foro existente in medio capitolii & palatii loco: Vt dionysius lib. ii. scribit: Solinus vero ait. Numã habitasse pri⁹ in colle quirinali: deinde ꝓpter ædẽ vestæ: in regia quæ & tempore suo adhuc ita appellabatur. Iliæ dũ se nimium querenti &c. Ilia Rhea & sylula: dicta est romuli mater: de morte cuius varia tradidere scriptores: Liuius. n. scribit vinctam fuisse in custodiam datã: nec aliud. Dionysius vero virgis cæsam secundũ quosdã: secundum alios necatã illico vel in carcere diu asseruatã: solutãq; deinde fuisse mortuo Amulio. qđ quidem & plutarchus sentit: addẽs ab romulo debitos matri restitutos fuisse honores. porphyrio scribit: auctore ennio ĩ amnẽ tyberĩ iussu amulii regis albanoꝝ p̄cipitatã. Acron edocet: Mortuam iliã sepultam fuisse ad ripam anienis fluuii: qui in tyberim incidit: abũdanteq; aquis alueo cineres ilię in tyberim deduxissę: hinc dictã tyberi nupsisse. Iustinus. lib. penultimo scribit. ꝙ ilia vinculis onerata fuit: ex quoꝝ iniuria decessit: Eusebius scribit in terram fuisse viuã defossam. sed ordo est. Vxorius amnis id est ipse tybris. vagus dum iactat se vltorem iliæ nimium q̃renti: & sinistra labitur ripa ioue non probante. Querenti cęsaris scilicet obitum: qui eiusdem sanguinis fuerat. Iactat ostendit: & gloriatur. Vagus: errabundus & discurrens. Sinistra. in vrbem versa: nam ea ripa sinistra est: quę in vrbem vergit. Non probante. eũ. s. labi sinistra ripa & ire deiectũ tẽpla vestæ. Vxo: vxori seruiẽs: ac dedit⁹: scãde ãt cũ supiori sic. labi turri. pa ioue. nõ ꝓ bãtu. xori⁹ amnis: aliter. n. Vxori⁹ amnis versus adonicus nõ cõstaret. Audiet ciues: vult niues: grandines. fulminataq; templa & imbrium copiam: tyberisq; incrementa portendisse

Hetrurię fines.

Numę regia. vestę ædes

Ilia rhea Siluia.

bella ciuilia ab augusto in cæsaris vltionem gesta contra illius interfectores. Graues psę: infesti romano populo psæ. persia enim iuncta est assyriæ: vt strabo docet. lib. xvi. Vtq; li. xv. ait persæ pilis: sagittis: & fundis vtuntur. per persas deniq; medos & parthos intelligit. Vnde inferius ait. Nec sinas Medos equitare inultos te duce Cęsar. Vitio parentum. plures enĩ pierãt bellis ciuilibus inter cæsarem & pompeium gestis: & sic refertur ad pręsens tempus. Si vero ad futurum & poetę posteros refetre volueris dices vitio parentum. i. illorum qui cęsarem occiderunt. dedere sed. n. causam bellorum ciuilium contra seipsos.

Quem vocet diuum populus ruentis
Imperi rebus: prece qua fatigent
Virgines sanctę minus audientem
Carmina vestam?
Cui dabit partes scelus expiandi
Iuppiter? tandem venias precamur
Nube candenti humeros amictus
Augur apollo.
Siue tu mauis ericina ridens:
Quam iocus circũuolat & cupido.
Siue neglectum genus: & nepotes
Respicis auctor
Heu nimis longo satiate ludo:
Quem iuuat clamor: galeæq; leues
Acer & mauri peditis cruentum.
Vultus in hostem.

ANTO. Vestę

Quem vocet diuum? Sẽsus est: quẽ deorum populus inuocare poterit futuræ ruinę romani imperii? quasi dicat nullum. irati enim sunt ob cęsaris mortem. Qua etiam prece vesta exorabit iu auxilium ruentis imperii. cui nã deorum iuppiter expiandum cædis scelus cõmittet. poeta demum Apollinem inuocat & venerem ac martem ad expiandum illud: delendũq; malũ cæsaris cæde cõmissum. postea vero augustũ: quẽ Mercurium esse vult orat: vt patiatur solum vocari Cæsaris vltor: & serus in cęlum redeat: vt diutius romano populo lętus intersit: ametq; dici pater & prĩceps. nec sinat medos & parthos inultos esse. per quod ostendit eum debere romano imperio totiens bellis ciuilib[9] afflicto succurrere: & in hostes conuerti potius q̃ in suos. Ruentis. ob ĩminẽtia & futura bella intellige. Fatigent rogitent. Virgines sanctę. erat vesta vrbis romę custos: quã virgĩes seruabãt perpetuo igni.

Vesta

Quę vero deã colebant virgines quattuor a principio erãt. posterius autem propter mysteriorũ multitudinem sex factę: apud deam vitam agentes: quo quidem ingredi interdiu nemo prohibebatur. nocte autem mari nemini ĩmorari licebat. Triginta vero annos necesse erat manere eas ĩnuptas & castas cerimoniasq; peragentes. quo in tempore opus erat eas decem annis discere: decem sacra perficere: decẽ vltimis alias edocere Expleto autem anno tricesimo: nihil prohibebat eas: q̃ vellent nubere vittas deponentes. quã rẽ fecere paucissimę: quibus etiam ĩoptabiles vitę fines acciderunt. Eas autem virgines in minoribus delictis verberibus afficiebant pontifices: corruptas vero in monumento sub terra p̃parato deponebant: prius tamen ab amicis & consanguineis tãq̃ mortuę deplorabãtur: & viuę in libitina portatę.

Vestæ ignis

Ignis pręterea extinctionẽ super grauia omina romani timebãt: interitus vrbis si-

Quem vocet diuum. Cum tantum sit flagitium in Cæsarem progeniem deorum commissum: docte hæsitat quem deorum inuocet populus ad placationem obtinendã venturus tandẽ quod primum intendit ad cęsaris augusti laudes: docturusq; eum potissimum deligẽdũ esse intercessorem. Ordo est. Quem diuum. i. diuorum ĩmortalium: sic ęnei. iiii. Vna dolo diuum si fœmina victa duorum est. populus vocet. i. ĩuocet: rebus i. ad res & in subleuamen: ĩperi pro imperii: ruentis. i. labantis & tendentis ad ruinam. Qua p̃ce fatigent. id est vsq; ad fatigationem rogitent & p̃centur: virgines sanctæ. i. sacratę vestę vt sanctimoniales nos dicimus vestam. i. deam puritatis per ignem significatam: audientem minus. i. non exaudientem: carmina. i. hymnos & p̃ces carmine constantes: vbi annotandum qđ ouidius dicit Carmĩe dii superi placãtur: carmine manes. Cui. s. deorum aut hominum: dabit iuppiter. i. iuuans pater & summus deorum: partes. i. munus & officium expiandi. i. purgandi scelus. s. in cæsarem com

missũ. O apollo augur qui es augurii & oĩm futurorũ
pitus & ita sciẽs q̃uo & p quẽ iuppiter placandus sit:
nos p̃camur sup. vt tu venias sup. in auxiliũ nr̃m: tan
dẽ. i. post longa mala & longã expectationem: amict⁹
humeros. i. hñs hũeros amictos seu vestitos: nube can
dẽti. i. fulgida aut cãdida: q̃ puritatẽ mentis in hõie: ĩ
deo aũt fauorẽ significat. Siue tu o ericina. i. venus ĩ
ericino mõte precipue culta: ridens. s. frequenter vnde
ab homero philomides. i. amãs risum dicitur: aut nũc
ridens id est beneuola mauis. i. magis vis sup. venire
q̃ vt apollo veniat: quã scilicet venerem ericinã circũ=
uolat iocus et cupido. i. filii sic ab effectu dicti: Siue o
auctor generis romani. i. mars: vt recitat in primo &
statĩ in prologo tangit liui⁹: auctor dicit satiate. i. satu
rate ludo: scilicet armorũ hoc est bello qđ marti pro lu
do est: ludo dicit heu. quę interdolentis vox est: nimis
longo. i. nimium durante: quem clamor. s. bellicus iu=
uat. i. delectat: & quẽ galeę leues. i. inanes iam cęsis ca
pitibus iuuant: et quem vultus mauri peditis. acer id
est strẽnuitatem prę se ferens: in hostẽ cruentum id est
cruore perfusum sup. iuuat: respicis. i. miseranter aspi
cis: genus. i. progeniem tuam: neglectum scilicet a te:
& nepotes neglectos sup. venias tandem &c.

gnũ id assumẽtes: quacũq; acciderit cã
multisq; ipm p̃curatõib⁹: multisq; pla=
cantes cultib⁹ adducebãt iterũ ĩ tẽplũ.
Hęc ex dionysio. li. ii. Geli⁹ ãt li. i. scri
bit: virginẽ minorẽ sex ãnis: maiorẽ de
cẽ capi nõ licuisse. q̃q; Amata ĩter capi — Amata
endũ a põtifice maxĩo appellabat̃: qm̃
q̃ pria capta est: hoc fuisse noĩe tradit̃.
Minus audiẽtẽ: pp cęsaris cædẽ offen=
sam. Carmina: p̃ces et hymnos. Par=
tes. officiũ. p̃uinciã. curã. Scel⁹: cęsa
ris cędẽ. Expiãdi: ne. s. irati dei roma=
no impio obsint. Tãdẽ venias: Apol=
linẽ eligit poeta ad expiãdũ scel⁹: eũq;
venire p̃cat̃: qm̃ ei⁹ dei p̃ntia sępe fauit
romanis: Nã quũ ludi prĩo romę apol=
lini celebrarentur ex vaticinio Martii — Apollinis
vatis carmineq; sibyllino: repentino — fauor ĩ ro=
hostis aduentu plæbs ad arma exci= — manos
tata hosti occurrit: eoq; tp̃e nubes sagit
tarũ in aduersos visa ferri: & hostẽ fuga
uit. victoresq; rõanos ad spectacl̃a dei
sospitalis r̃duxit Auctor ẽ Macro. li. j.
sat. Dr̃ item apollo ẽt augusto ĩ bello
actiaco fauisse. Verg. li. viii. Acti⁹ hęc cernẽs arcũ ĩtẽdebat apollo Desup: oĩs eo terrore ęgypt⁹
& ĩdi: Oĩs arabs: oẽs vertebãt terga sabæi. Tãdẽ. post lõga dispẽdia: & aduersa. Nube cãdẽti. i.
nĩbo. Nimbus. n. diuina nubes est. Cãdenti hũeros. nulla fit synalæpha: vt ibi. Posthabita co=
luisse samo: hic illius arma. Amictus: amictos habens humeros. Augur Apollo: oĩm quę circa — Apollo
nos geruntur: solem auctorem esse fatentur. & q̃ diuersę virtutes solis noĩa diis dederũt. Virtu= — cur augur
tem igit̃ solis quę diuinationi curationiq; pręest. Apollinem vocauerũt. Quę sermonis auctor — medicusq;
est mercurii nomen accepit. Auctor est macrobius. lib. i. sat. Erycina. in erice sicilię monte excel — Solis po=
so veneris templũ locatum erat: quod singulari veneratione colebat̃. antiq̃tus mulierũ frequẽ= — testates
tia refertũ illius ministerio dicatarũ. quas & e sicilia & externis regionib⁹ multi locarãt. Erat & — Mercuri⁹
romę ãte portã collinã deę huius ædificiũ: qđ veneris erycinę templũ dictitabãt. Cui cũ æde sa= — sermonis
cra insignis adiacebat porticus. Auctor est strabo. li. vi. Mẽinit ẽt ouidi⁹ in fastis. Ridẽs: vene — auctor
ris epitheton ẽ: ẽt ab hõero traditũ. dixit. n. vt porphyrio tradit φιλομειδης αφροδιτης — Ven⁹ eryci
id est amans risum venus. Iocus iocũ id accipimus: inquit fabius quod est cõtrariũ serio. Nam — na
effingere & terrere & promittere interim iocus est: & Catulus ait: Verbosa gaudet venus loque= — Veneris ri
la. Cantus demum: risus: & saltationes & fistulę venerem comitantur. Cupido: fuit is veneris — sus.
martisq; filius: deus amoris a poetis dictus. Est autem amor vis magna mentis: blandusq; ani= — Aphrodi=
mi calor: qui luxu et ocio nutritur inter lęta fortunę bona. Neglectum: ad martem id attinet. — tes
nam passus erat romanos suos bellis ciuilibus perdi. Respicis: dii enim aspicientes fauere — Iocus
dicuntur. Vnde anchises libro secũdo æne. ait. Iuppiter omnipotens precibus si flecteris ullis — Cupido
Aspice nos: hoc tantum: & si pietate meremur da: deinde auxilium pater: atq; hęc omina firma. — Amor
Auctor Mars intelligitur romuli pater: a quo vrbs Roma constructa. Longo ludo. longis bel= — Deorũ a=
lis ciuilibus: Martis enim ludus in pręliis est. Macrobius libro. j. sat. scribit. Effectum solis: de — spectus.
quo feruor animorum: de quo calor sanguinis excitatur: Martem vocari. Vult enim martem eũ — Mars.
dem ac solem esse. Iuuat: delectat. Clamor: bellicus scilicet martis. n. comites sunt: bellona: fu — Martis co
ror: ira: pauor & fama: vt Statius scribit. Leues: splendentes. Mauri peditis: pro quocunq; — mites
bellicoso maurum posuit. Mauri autem in libya sunt occidentem versus iuxta quos est colum= — Mauri
narum fretum. qui cum vberem regionem habitarent magna tamen ex parte pastoraliter viue=
bant: pugnabant frequentius ab equo hastati: equis nudis vtentes: et iunceis frenis. gerebant
etiam gladios. At pedites elephantum pellibus pro clypeis se protegebant. leonũ: & pardaliũ:
& vrsorum pelles induebant: & dormientibus sternebant. Auctor est Strabo lib. xvii.

ANT. Siue mutata: Ordo est. siue tu ales. id ē Mercurius fili⁹ almæ maiæ mutata figura in terris imitaris iuuenē patiēs v ocari Cęsaris vltor: Ser⁹ ī cœlū &c. Mutata fi. cęlesti. s. in humanā: vult. n. poeta augustū eē Mercuriū.

Mercurius cur alatus. Ales. Mercurii simulacra pēnatis alis adornāt: q̄ res mōstrat solis velocitatē. Nā qa mētis potētē mercuriū credim⁹ & sol mūdi mēs ē: sūma āt est velocitas mētis: iō pēnis mercuri⁹ q̄si ipa natura solis ornatur. Auctor ē Mac. li. i. sat. Vult. n. eūdē eē solē & mercurium. In cœlum redeas: hoc ait qm̄ dixerat eū esse mercuriū: & mutata figura ī terris iuuenē imitari. Lętus. inocēs & ꝓpici⁹.

Quirinus. Quirini i. romuli: q postea Quirin⁹ dict⁹ ē. Vñ legit̄ li. ii. fast. Proxia lux vacua ē. at tertia dicta qrino: Qui tenet hoc nomē Romulus añ fuit. Siue ꝙ asta Quiris priscis ē dicta sabinis: Bellicus a telo vēit in astra deus. Siue suo regi nomē posuere qrites Seu qa rōanis iūxerat ille cures. Iniquū: acerbū asperū indignantē. Ocior aura valde ocys & velox. est. n cōpatiuū ꝓ positiuo. Verg. li. iiii. ait. Vade nate voca zephyros. & labere pēnis.

Augusti triūphos. Triumphos: Augustus bis ouās īgressus ē vrbē post philippēse & rursus post siculū. Curules triumphos tris egit Dalmaticū Actiacum Alexādrinū cōtinuo triduo vt scri. Suetonius.

Augustus pr̄ priæ. Pr̄ atq; priceps. Augusto. n. patris patrię cognomē vniuersi repētio maximoq; cōsensu detulerīt. Ipe āt p̄cat⁹ est supos: vt hūc cōsēsū ad vltimū vitę finē sibi ꝓferre liceret. auctor est trāqllus. Medos iultos. parthos ēt ītelligit a qb⁹ qdē

Crassus. M. Crassus: & fili⁹ ei⁹. P. Crass⁹ occisi: de qb⁹ Lucan⁹ ait. vmbraq; erraret crass⁹ inulta.

Media Echatana ciuitas. Est āt media duplex: maior & mīor. Maioris metropolis ē Echatana magna cītas: & medici īpij caput: qua parthi regia vtebāt. Nā reges ibi ęstatē agebāt: frigida. n. ē media: Media ipa maior oli toti asiæ dñata est. vt strabo lib. xi. scribit.

Crassus Parthi Tiberi. Apianus autem edocet gloria belli gerēdi elatum Crassum. vt scilicet ad indicū penetraret oceanū & aurū parthoꝝ rapet bellum iniuste in parthos mouisse. cum eoq; ad. xx. milia hominum interiisse. decem milia in potestatem redacta esse. Suetonius vero scribit ꝙ parthi augusto ēt armeniam vendicanti facile cesserunt signa militaria: quæ. M. crasso &. M. anto. ademerant: reposcenti reddiderunt:

Siue mutata iuuenem figura
Ales in terris imitaris almæ
Filius maiæ patiens vocari
Cęsaris vltor:
Serus in cœlum redeas: diuq;
Lætus intersis populo quirini:
Neue te nostris vitiis iniquum
Ocyor aura
Tollat. hic magnos potius triumphos:
Hic ames dici pater atq; princeps:
Neu sinas medos equitare inultos
Te duce cæsar.

Siue mutata. Vēit tādē ad institutū: quo cęsarē augustū laudare cōstituit ex eo ꝙ is sol⁹ deos placare & mala ꝓpellet posset fūgēdo videlicet officio caduceatoris. i. ītercessoris pacis inter deū & rōanos: ꝗd qa mercuriale officiū ē. Is. n. deoꝝ īterpres ac nūci⁹ fingit̄. Iō pulcherria iuētōe rogat vt velit vocari rōanorū mercuri⁹. i. ītercessor: atq; ita diutius manere ī terris: egregios ducturꝰ triūphos. pulchre ēt vtit̄ lōgo cōtextu: vtpote in re graui: atq; vbi hęreat qb⁹ verbis rē cōsequat̄: sigificat. n. hmōi īsinuatio quēdam pudorē ac verecūdiā ex obseruantia natā. Ideo autē dubitare pōt an velit induere p̄sonā mercurii: cū se ꝓ apolline aliqñ gesserit: pđ suetonius dicit et maro tangit dicens. tuus iam regnat apollo de augusto nimirum loquēs. Est ergo ordo. Siue o cęsar auguste: tu ales. i. factus ales. i. alatus: mutata figura. i. humana in diuinam. aut apollinari in mercurialem. existens filius almæ maiæ scilicet mercurius cuius officio fungens etiam nomen assumas: imiteris in terris iuuenē scilicet mercuriū. i. fungaris eius officio in terris quo ipse fungitur in cœlis. et per hoc patiens id est patienter ferens: vocari. i. vt voceris: vltor cęsaris: redeas. i. eas: aut redeas: quia sensum a cęlesti demissum traximus arce. & qa igneus ē ollis vigor & cęlestis origo: serus. i. nō citus nec cito: ī cęlum. Potest etiam ordo esse: qui & magis placet. Siue tu o cęsar vltor cęsaris id est qui a diis delectus es haud dubie vt sis vltor cęsaris (Nam vt Suetonius docet nihil illi cum erat propositum: q̄ vt necē eius vlciscatur & acta ratificet) patiens vocari filius almę maię existens ales imitaris in terris iuuenem scilicet mercurium: redeas serus in cœlū: & intersis diu populo quirini. id ē romuli: hoc ē populo romano.

Neue.i.vel aura ocyor.i.ventus celerior ſicut tollitur mercurius.qui vt dr̄.iiii.ęnei.ęneā medio ſermone reliquit:ĩiquū.i.inęqualē et ita infenſū nr̄is vitiis: q.d. quod de enoch legit̄ q pp pc̄tā hoĩm raptus eſt in paradiſum:& qđ de multis apoſtolus:quibꝰ dignus non erat mūdus:auguſtū nolle amplius ĩter ſceleratos cōuerſari.Non ergo te tollat:ſed ames potius hic.i.inter nos :magnos triumphos .ſ.ducere:& ames hic dici:pater atq; princeps·ſic em̄ dic̄tꝰ eſt:hoc eſt pater patrię.Neu.i.neue:ſinas.i.pmittas:medos.i.parthos qui ſigna romanis ablata auguſto reſtituerūt:equitare:quia equitando & ſimulando fugā adoriunt̄ & incautos occidūt.vn̄ maro fidētēq; fuga parthū:ne ſinas ergo te duce.i.exn̄te duc̄tore:aut ſub tuo duc̄tu.

obſideſq; inſup obtulerūt poſtea ſcribit idē de tyberio ſic. Recepit & ſigna q̄.M.craſſo ademerat parthi: oñditq; tūc tribunū militum fuiſſe.

Tertía ode dícolos díſtrophos ad nauim.

Sic te díua potens cyprí:
Síc fratres helenæ lucída ſydera
Ventorumq; regat pater:
Obſtrictis alíís præter íapíga
Nauis:quæ tíbí credítum
Debes vergílíum finibus attícis
Reddas íncolumem precor:
Et ſerues aníme dímídíum meę.

Sic te di.&c.Tertia ode licet ad ordinē forte n̄ reſpexerit poeta:cōgrue ſcribit̄ ĩ gr̄am & cōmēdatōnē verg.Nā quū pr̄ia ode & mœcęnatē & ſe (vt dixiꝰ) cōmēdauit .ſcđa auguſtū prīcipē:conſeq̄ns ē vt in tertia amici ſūmi rōnē hēat. Is āt erat ei vergiliꝰ & pp ſtudioꝶ morūq; cōformitatē:&pp cōturbernalē neceſſitudinē.vn̄ de eo dt ĩ ſermonibꝰ Plotiꝰ&varius ſinueſſę vergiliuſq; Occurrt̄:aĩę q̄les neq; cādidiores Terra tulit:neq; qs me ſit deuic̄tior alt̄. O q cōplexꝰ&gaudia quāta fuert̄:Nil ego iucūdo cōferrē ſanꝰ amico.Vn̄ hic bōa p̄catōe vtit̄ ĩ eiꝰ ſalutē:alloquēs vt Mācinel.ſatis ꝓſeq̄t̄ nauē q̄ vergiliū in atticā trāſuehēdū ſuſcepat.Cęteꝶ licet fabulę& hiſtorię a mācinello diligēter enarrāt̄: tn̄ m̄lta ad venuſtatē vocabuloꝶ ptinētia ĩ aliū locū recepit.Nō .n.oĩa vno loco explicāda ſūt.Eſt āt pticl̄a ſic aptiſſima p̄cātibꝰ vt ĩ Buc.Sic tibi cū fluc̄tꝰ ſubterlabere ſicanos Doris amara ſuā nō intermiſceat vndā verū vt ordinē cōtexā hic ē.O nauis q̄ debes finibꝰ atticis vergiliū creditū tibi.i.tuę fidei.i.q̄ ea conditiōe eoq; pac̄to recepiſti vt eū reddas finibus atticis:ego precor vt reddas eū finibꝰ atticis ĩcolumē eum(dicit per appoſitionem)dimidium anĩæ meæ. Sic ſup.precor vt queādmodum eum reddas:regat id eſt dirigat & gubernet te:diua.ſcilicet venus:potens cypri.i.dea et regina in cypro: et fratres helenę:ſcilicet caſtor & pollux:appoſitorie lucida ſidera.i.qui trāſlati ſūt in ſidera: videlicet in geminos

Argumētū tertię odes:per mācinellū.

Sic te di.&c.Tertia ode naui p̄cat̄ vt Vergiliū finibꝰ atticis ĩcolumē reddat.Is.n.athēas nauigabat: execrat̄ pꝰea illū q primꝰ ratē pelago cōmiſit ſp̄to omī terrore vētoꝶ & ſiderū:mariſq; diuerſis piculis gr̄a lucri.Neq c̄q̄ itaq; dei·prudētia Oceano terras abſcidit ſi naues ĩpię trāſiliūt vada nō tāgēda.hoĩm deiñ audaciam carpit.ruūt.n.p vetita.hic ꝓmœtheꝰ fraude ab ęthere ignē detulit gētibꝰ: poſt quē ſubduc̄tū macies & noua febriū cohors ĩcubuit terris.Morſq; prius ſemota & tarda corripuit gradū. Dædalꝰ ēt pēnis volare auſus vltra humanā ſortē Hercules inferos petiit.Nil deniq; mortalibꝰ arduū dicit:nā cœlū quoq; ſtultitia petimꝰ. nec patimur ſcelere nr̄o iouē iracūda ponēr̄ fulmīa. Sic te diua potēs cypri. hęc ode ē dicolos diſtrophos:primꝰ.n.verſus glyconicus ē ex ſpōdeo & duobꝰ dac̄tylis. Secūdus vero Aſclæpiadæus de quo diximus ode prima. Diua potēs cypri. piphraſis eſt veneris:eiꝰ.n.plura tēpla in cypro erāt de qbus Strabo.li.xiiii.mēinit. Eſt āt ſalutare nauibꝰ veneris ſidus:hic ſapho ad phaonē ait: Solue ratē venus orta mari: mar̄ p̄ſtat eūti.Ma.li.iii.ſat.ſcri. Cypri eē veneris ſignū barbarū corpe ſed veſtę muliebri cū ſceptro ac ſtatura viri putātq; eū dē marē ac fœminā eē.florꝰ ſcribit cyprū veteribꝰ diuitiis abūdātē: & ob hoc veneri ſacrā Lac̄tātius āt ſcribit.li.i.c.xvii. ꝙ venꝰ vt ĩ hiſtoria ſacra cōtinet̄:prima artē meretriciā ĩſtituit:auc̄torq; mnlieribꝰ in cypro fuit:vti vulgo corporum quęſtum facerent.Quod iccirco imperauit. ne ſola pręter alias mulieres impudica & appetens virorum videretur.Vtq; iuſtinus lib. viii.ſcribit:mos erat cypriis virgines ante nuptias ſtatutis diebus dotalem pecuniam quęſituras in quęſtum ad littus maris mittere: pro reliqua pudicitia libamēta veneri ſoluturas. Fratres hele=

ANT.

Glyconicus verſus

Cypria venus

Cyprus.

Castor
Pollux

nę lucida ſydera: Caſtorem et pollucem deos in mari iuocāt vt ēt Pli. lib. ii. meminit. Neptunus vt ſcribit hygin⁹: caſtori & polluci dedit poteſtatem naufragis ſaluti eē. eorꝫq; ſydera alternis lucere aiūt. Alterius vero ſidus habet ſtellas. viii. Alterius. x. Videto tamē lati⁹ ode. xii.

Aeolus

Vētorū pater. i. rex æolus: qui in in ſtrōgyle æoliarū vna regnauit. Cuius fumo qui nā flaturi eēnt venti i triduū pdicere icolæ dicebant. Vñ æolo vētos paruiſſe exiſtimatū. Auctor eſt Plinius. li. iii. Et nos in Iuue. plura de æolo: p q dē apud nos interptat varius & doloſus. Dio. li. v. ſcribit q æol⁹ velis vti nautas docuit: et obſeruatione ignis qui venti futuri eſſent prędicebat. Vnde & illum fabulę ventorum potentem dixere: ob eximiamq; eius poteſtatem deorum aīcus eſt nominatus.

q ſidera dū lucida & bina apparēt bonū credūt: & nautis & militib⁹ portēdeř. & ſic regat te př vētoꝝ. ſ. ęol⁹ ſed attēde vbi ab ęolo exigiř ventoꝝ īperiū: ī alicui⁹ pniciē ipm vētoꝝ regē dici vt. ſ. ęnei. vbi vero amica retētio patrē: vt hoc loco. Eſt eñ př charitatis & beniuolētię nomen. Regat dico te: aliis ſup. vētis: obſtrictis. i. occluſis in carcerib⁹ vētoꝝ: pter iapiga ſup. vētū flantē ab appulia & ita proficiſcētib⁹ illinc athenas a tergo, quo circa ſcdam facit nauigatōnē. Norit ergo pueri pulchre dictū: q tibi creditū debes: quaſi nauis ſit depoſitaria q depoſito ſuſceperit vergiliū. Finib⁹ aūt. i. oris: quia attica regio termīař mari. Incolumem a ntō incolumis: nec repiř ſecūdę inflexiōis: vt ipitiores pcipiūt: nec ſcribiř p en vt ipiriſſimi etiā faciūt: decepti quia columē columinis repiūt. Serues. norint ēt latinis in vſu nō eē ſaluo verbū: ſed ſeruo & cōſeruo.

Iapigia.
Meſſapia.

Iapiga. Iapigia quā & meſſapiā græci vocāt regio eſt iuncta calabrię & ſalētinis: vt ſcribit ſtrabo li. vi. dicta aūt ab iapige dæli filio. Iapix vero vēt⁹ ē ex apulię ora p ficiſcēs. quē eūdē caurū gelius li. ii. extiat: nā & ē occidētalis. Eſt āt vtilis græciā petētib⁹ ex italia. Aię dimidiū meæ. Amicus. n. eſt alius ipſe: & æqualis æqualē delectat vt hēt in æthicis.

Illi robur. illi execrař q prim⁹ ratē cōmiſit pelago oī ſpto terrore gřa lucri. Robur duricies igēs aī. Aes triplex. Maxia æris et pecunię cupiditas. Vnde ppertius li. iii. de peti naufragio ait. Ergo ſollicite tu cā

Pecunia

pecunia vitę. Es p te imaturum mortis adimus iter. Natura iſidiās pōtū ſubſtrauit auaris. Vt tibi ſuccedat vix ſemel eē pt. Vel potius æs triplex. i. circa cor itrepidū multiplex æs & c. Q ni prim⁹.

Nauis

Nauī vt diximus ī gręciā ex ęgypto Danaus prim⁹ iuexit. añ ratibus nauigabař iuētis ī mari rubro iter iſulas ab rege erythra. lōga naui iaſonē primū nauigaſſe philoſtephanus auctor ē

Neptunus cur maris deus

vt ſcri. pli. li. vii. Diodorus vero. li. vi. ait Neptūnū ſecūdū cretēſes primū nauigādi arte iuēta claſſem iſtituiſſe eiuſq; pfectū eē a ſaturno factū: quapp traditum eſt poſterius neptūnū ipaſſe mari: ſacraq; ei ab nauigātibus fcā. Addūt & neptūnū equos primū domuiſſe: artēq; eqtādi ab illo traditā

Hippius.
Hyadas

ex quo hippi⁹ ſit appellatus. Aphricū. de hoc vento ſuperius videto. Hyadas. ſcribit hyginus ī tauri capite ſeptē eſſe ſtellas q hyades nūcupanř. hyades āt vti inqt tyro Ciceronis libertus ab hyo. i. pluo: nā & quū oriūř & quū occidūt tēpeſtates pluuias largoſq; imbres cient: vt Gelius. li. xii. edocet.

Auſter
Notus.

Rabiem noti: ab meridie auſter qui notus dicitur venit. Eſt autem humidus. νοτιϛ enim humiditas humorq; dř. Eſt ēt notus æſtuoſus: nā auſtro maiores

Illi robur & æs triplex
Circa pectus erat: qui fragilem truci
Commiſit pelago ratem
Primus: nec timuit præcipitē aphricū
Decertantem aquilonibus:
Nec triſtes hyadas: nec rabiē noti
Quo non arbiter adriæ.
Maior ponere ſeu tollere vult freta.
Quem mortis timuit gradum?
Qui ſiccis oculis monſtra natantia:
Qui vidit mare turbidum: &
Infames ſcopulos acroceraunia?

Illi robur. Quia plurimū amico timet: pgrediř ī deteſtatōnē temeritatis e⁹ q prim⁹ nauigauit dicēs Robur. i. robuſtitas & duricies. & triplex ęs. i. maxia cupido ęris: erat illi circa pect⁹. i. ī pcordiis: h⁹ ē mřtū cupid⁹ erat q voluit: & mřtū robuſt⁹ & dur⁹ q auſ⁹ ē prim⁹ nauigare. Bñ āt dt circa pect⁹: qa vt dt ſaluator: vbi theſaur⁹ tu⁹ illic & cor tuū: habuit ergo ęs circa pect⁹: qa pect⁹. i. cor. ī ęre. i. pecūię acqſitōe. Poſſet ēt iterptari ſic: triplex ęs. i. maxia armatura h⁹ ē maxia cōfidētia: erat illi circa pect⁹: q prim⁹: nřlo. ſ. fcō picřo: cōmiſit. i. credidit. vt ī eu. terē. Ouē lupo cōmiſiſti pelago. i. mari: truci. i. tru

culento & imiti : nulli em̃ tempestas parcit : vnde mõ=
strũ vocatur a palinuro in fine. v. ęnei: ratẽ. i. cõnexio
nem trabiũ: quia nondũ nauis extructa erat: fragilẽ. i.
cito dissolubilẽ: nec timuit aphricũ. s. ventũ ꝓcellosũ:
decertantem. i. colluctantem: aquilonibus. i. cum illis
ventis vehementibus: nec timuit hyadas. i. pluuiales
stellas: tristes. i. nociuas mari & terris: nec rabiẽ noti.
scilicet venti qui & auster dicit̃: quo vento: nõ ẽ maior
arbiter adrię. i. qui magis ex arbitrio regat adriã. i. ma
re adrianũ seu adriaticũ: seu. i. siue vult ponere. i. seda
re: seu tollere. i. excitare freta. i. maria feruentia. Quem
gradũ mortis timuit. q. d. nullũ is: sup. qui vidit oc̃lis
siccis. i. non lachrymãtibus. monstra. s. marina natan
tia: & mare turbidũ. i. turbatum & cõmotum: & vidit a=
croceraunia. i. montes illos epiri assidue fulminatos:
appositorie: scopulos infames. s. nũc propter frequẽ
tia naufragia postmodũ illic facta:

fluctus edunt̃ q̃ aquilone qm̃ ille ifern⁹ Aquilo.
ex imo maris spirat hic summo: noctu
auster: interdiu aquilo vehemẽtior: vt
scri. Pli. li. ii. Quo non. ordo est. Quo
noto non maior arbiter adriæ &c. Ar=
biter adriæ. i. dñs adriaci maris. dñatur
. n. vel ad extollẽdos fluctus quũ sæuit
vel ad placãdos quũ flare desinit. Arbi Arbiter.
ter itẽ ille dicit̃ cui plena ptãs est. Au=
ctore. n. festo Arbiter dr̃ iudex q toti⁹
rei habet arbitriũ & facultatẽ. Mortis morsvaria
gradũ. varię. n. mortes hoĩbus accidũt
vt passim videt̃ Gellius. lib. xii. & Ma
crobius. li. i. de som. scribũt: Mortẽ eẽ
& natura & fato. aut ex casu & violẽtia
extrinsecus illatã. Naturalis seu fatalis
mors dr̃: vbi corp⁹ aĩam: nõ aĩa corp⁹re
liqt. Cõstat. n. nũeroꝝ certã cõstitutãq;
rõnẽ aĩas sociare corpib⁹. ij nũeri dũ supsũt: pseuerat corp⁹ aĩari: quũ vero deficiũt: mox arcana
illa vis soluit̃: q̃ societas ipa cõstabat. Impletis itaq; nũeris corp⁹ fatiscit. Cũ iã nõ possit aĩari.
Mõstra natãtia. Pli. li. ix. scribit: veꝝ eẽ qcqd nascit̃ in parte naturæ vlla: & i mari esse. de iis au
tẽ latius diximus in iuue. Acroceraunia. ii montes sũt altissimi a qbus epiros icipit: vt pli. scri. Maris mõ
Dicũt̃ aũt ab ακροσ qđ est sũmitas extrẽitas ve & κεραυνοσ fulmẽ. qa eoꝝ sũmitas fulmib⁹ stra
ifestat̃ dñr quoq; ceraunia: Luc. li. iiii. scopulosa ceraunia nautæ sũma timẽt. Infames scopl̃os. acrocerau=
ꝓpt ea ifames qa scopuli sũt nauib⁹ ifesti: vel ifames pp Acroceraunia dixit. qa fulmĩb⁹ ifestãt̃ nia.

Ne quicq̃ deus abscidit
Prudẽs oceano dissociabili
Terras: si tamen impię
Non tangenda rates transiliunt vada:
Audax omnia perpeti
Gens humana ruit per vetitũ nefas.
Audax iapeti genus
Ignẽ fraude mala gentibus intulit.
Post ignem ætherea domo
Subductum macies et noua febrium
Terris incubuit cohors.
Semotiq; prius tarda necessitas
Leti corripuit gradum.
Expertus vacuum dædalus aera
Pennis non homini datis.
Perrupit acheronta herculeus labor
Nil mortalibus arduum est:

Neqcq̃. discreuerat de⁹ ab oceano ter ANT.
ras: quo tuti⁹ viuerẽt hoĩes: illoꝝ tñ au
dacia mare ẽt itrat: frustra igr̃ fcã est ab
elemto diuiso. Nõ tãgẽda: piculosa. ꝓ
pti⁹ itẽ li. iii. ait de peti naufragio. Ite Nauigatũ
rates curuę. & lęti quoq; texite cãs. Ista
p hũanas mors vẽit acta manus. Terra
paꝝ fuerat: fatis adiecim⁹ vndas. For=
tunę miseras auxim⁹ arte vias. At tu sę
ue aqlo nũq̃ mea vela videbis. Añ fores
dñę cõdar optet iers. Audax oĩa ppeti
hoĩm audaciã carpit: ruũt. n. p vetita lu
cri cã. Iapeti gen⁹ piphrasis ẽ ꝓmœthei
Nã quũ Iuppr̃ irat⁹ qdẽ mortalib⁹ ignẽ Promœ=
eripuisset ꝓmœtheus restituer̃ cogitãs: thei igis
cętis r̃motis deuẽit ad iouis ignẽ: quo
diminuto & i ferulã cõiecto hoĩes p⁹ea
vsi sũt de qb⁹ hęc & pl̃a hygin⁹. Re ãt
vera ꝓmœthe⁹ docuit ignẽ ferula asser=
uare. vt pli. scri. li. viii. Et diodor⁹ lib.
vj. ait: ex iapeto ꝓmœtheũ natũ quem
nõ nl̃li tradũt ignẽ ab diis furto subla=
tũ hoĩb⁹ dedisse. Pri⁹ tarda: lõgi⁹. n. an
tea viuebãt hoĩes. Corripuit accelerauit
pp maciẽ videlicet et morbos. quod ãt
horatius scribit hesiodi est. Dædal⁹. is Dædalus.
a pasiphae abscõdit⁹: quũ nauib⁹ nul=
lo modo euadere minois iram posset: si
bi ac filio icaro fabricauit alas. De quo

quidē multa diodor⁹ li. vi. Et naso. li. ii. de arte. Eos aūt volasse fictū est. Nā **Icarus** **æolus** teste pli. li. vii. Vela icarus. malū & ātēnā dedalus iuenit. At diodorus. li. vi. scribit æolū docuisse nautas velis vti.

Acheron. Acheronta &c. est acheron fluuius ī calabria itus in penisula quadā iuxta cōsentiā: a quo oppidani acherontini. vt pli. li. iii. scribit. poetę inferoꝝ fluuiū eē dicūt: cœno turbidū & æstuantē: & ī Cocytū arenā eructātē. q̄ flumina charon horrēdus portitor terribili squalore seruat. cōto cymbā subigēs: qua mortuorum aīas in alterā ripā trāsfert. qua ēt Theseū: & pithoū postea herculē: viuos quidē transtulit territus. Strab. li. viii. scribit ꝙ acheron amnis fluēs ꝓpe pylū vrbē achaię alpheū intrat: acherōtiq́ꝫ pp inferoꝝ ꝓprietatē inditum ē vocabulum: qm̄ ea in ora cereris & ꝓserpinę ac plutonis tēpla magno in honore sūt. Herculeus lābor: herculi enī ab Eu- **Cerberus.** rystheo p̄ceptū est: vt ab inferis cerberꝝ ad superos educeret. Vbi thesea ex vinculis cū pithoo solutū fauente sorore ꝓserpina supis restituit. Cerberū īsupvictū ad hoīm cōspectū deduxit. auctor est diodorus. li. vi. Et verg. lib. vi. ait. **Hercules** Tartareū ille manu custodē ī vincla petiuit Ipius a solio regis. traxitq́ꝫ tremētē. Libro aūt quinto iliados homerus scribit herculē tūc plutonē etiam vulnerasse in humero: quē & mactasset: si dii necem paterentur. Arduū difficilē. Cælum ipsum petimus: qđ qdē deoꝝ ē domiciliū. allusit aūt ad tytanas q montibus suppositis. cælū ascendere voluere. sed fulmīe icti sūt. De gigātibus ēt Macrob. loquitur. Et diodo. li. i. Petimus. appetimus.

Cælū ipsum petimus stultitia: neq́ꝫ
Per nostrum patimur scelus
Iracunda iouem ponere fulmina

Ne quicq̄ deus &c. Ex temeritate nauigandi progreditur ad reliquos hoīm ausus temerarios. Non eīm cōtenti sunt grassari ꝑ terras: quia deus terrā dedit filiis hoīm: verum et maria transiliunt: nec illis cōtenti: dędalus cum filio aera tentauit volādo: & promœtheus ignem surripiendo. sed neq́ꝫ his elementis cōtenti hercules infernū spoliauit & nos cęlum ip̄m petimus stultitia: quia temerario ausu gigantes iouem e cęlo ꝓpellere conati sūt. vnde petere fere in malā partē accipit̄. & ꝓpter hos ausus imissę sunt mortalib⁹ varię pestes: & phisica rōne & anagogica. Phisica quidē ratiōe. qa postq̄ igne cœpta est fieri varia decoctio cœperunt & morbi. Anagogica autem quia deus iratus pctīs nr̄is varias demittit pœnas. Quicquid eīm patimur peccata nr̄a meruerunt. : & quia per nostrum scelus non patimur iracunda iouem ponere fulmina: ideo tacite monet si volumus habere finē malorū: imponamus & modum culpę vnde mala proueniūt: atq́ꝫ ita plurimū reipublicę cōducit cohortās ad bonos mores. Fabulam promethei latius prosequitur landinus q̄ mancinell⁹. vnde quia sępe occurrit: volui eam his annexā. dicit ergo sic. Fuit ꝓmetheus filius Iapeti regis thessalię ex asia puella: a qua tertia orbis pars asia noīata est. Hūc dicunt auxilio mineruę cælū ascēdisse: et ferula ad currū solis apposita ignē subripuisse: & in terras detulisse: & simulacrū: qđ ex limo finxerat: illo aniasse. Hinc oui. de terra loqns. Quā satus iapeto mixtā fluuialib⁹ vndis Finxit in effigiē moderantū cūcta deoꝝ. volūt aūt nōnulli huic hoī sic formato pandorā nomē fuisse At hesiodus fuisse pandorā nomē puellę q̄ deoꝝ dōa portauit: de qua paulo infra. Irati igit̄ dii pp huiuscemodi furtū ꝓmœtheū ꝑ mercuriū ī caucaso mōte vt ei⁹ iecur ab aqla siue vulture corroderet̄: deligandū curarūt. Hoc fabulæ. Ex hystoria autē referūt hunc relicto fratri epimœtheo regno ī assyriā abiisse: chaldæorūq́ꝫ disciplinam didicisse. Sed post hęc in caucasi vertice diu moratus pp liberū cæli ꝓspectū: astrorū cursus obseruare potuit. Et cū fulminū rerūq́ꝫ plurimarū naturā cāsq́ꝫ cognouisset: ad assyrios reuersus illos astrologiā & fulminū vim docuit: & quos oīno ignorabant ciuilibus moribus instituit. Quę res occasionem fabule prębuit: vt hominē ex luto compositū viuificauerit: nec aliud sibi vult: ꝙ eius iecur ab aqla corroderet̄: nisi vt notent̄ diuturnæ curæ circa res altas cōtēplandas. Vir oīno insignis ab augustino habet̄. Vixitq́ꝫ regnante argo. Lactātius scribit illū primū e terra humanū simulachrū finxisse. pli. primū ex silice ignē excudisse & ferula seruandū docuisse. Addūt pręterea deos pandorā cū vase misisse. in quo inclusi eēnt oēs morbi: sed illud ꝓmœtheus fraudē p̄uidēs non recepit. Subdola aūt puella iterū absente ꝓmœtheo rediit. fratriq́ꝫ Epimœtheo obtulit. Accepit stultus apuitq́ꝫ: vnde oēs statim morbi euolarūt p̄ter spē: quę fundo vasis adhæsit. Quod iccirco fingit̄: qa nullū q̄uis in extrēa miseria cōstitutus sit: vnq̄ deserit spes. Lōgaq́ꝫ iter doctos viros disputatio fuit: mali plus an boni mortalibus spes afferat. vnde illi nomen Epimœtheus. i. cui cōsiliū nō nisi post rē fuerit. nam promœtheus eum significat: qui ante rem bene consulere possit. Hęc ille.

Ordo autem eſt. Deus prudens id eſt q̄uis prudens id eſt prouidens & æterna prouidentia cū=ꝯcta prognoſcens: abſcidit. i. diſſecuit & ſegregauit nequicq̄. i. fruſtra: terras. quia & aridam fecerunt manus eius: & Gene. i. dixit deus congregentur aquæ quæ ſub cœlo ſunt in locum vnum & appareat arida. Quæ ideo cito non ꝙ ea viderit poeta: ſed vt oſtendam poetica ſæpe cum ſā=ctis litteris cōuenire. Quæras āt ſi deus prudēs quō nequicq̄ aridā fecerit. At ego rurſus: ſi pru=dēs quō dixerit pœnitet me feciſſe hoīem. Sed certū eſt deū & naturā nihil facere fruſtra: nec oī=potētē & oīa ꝓuidētē quauis duci pœnitētia: veꝵ qui ſciuit hoīs trāſgreſſionē: nō minus vetuit qa ſecūdū auguſtinū tā potens eſt vt malo noſtro vtat̄ ad bonū. Abſcidit ergo nequicq̄ quoad effectū: qa nihilomin⁹ trāſiluerūt mortales: ſed nō nequicq̄ q̄tū ad doctrinā per hoc enī docuit nos nō debere trāſilire: noluit tamen cogere arbitrium vt iuſta ſit ī trāſgreſſores aīaduerſio. Tūc aūt pœnitētia duci dicit̄ quādo nos meruimus vt ducat̄: ſicut & iraſci: ſed hęc theologis relin=quamus. Abſcidit ergo oceano. i. magno mari: orbē terraꝵ circūdāte: diſſociabili. i. q̄d diſſocia bile fecit: cū naturaliter terrę cohereat & ſupficiē eius ꝓfundat. Si tñ. i. ſi nihilomin⁹: rates. i. na ues aut reuera rates: ipię. i. cōtra inſtitutū diuinū faciētes amore lucri: tranſiliunt. i. temerarie ſi ne cūctatiōe traducūtur vada. ſ. marina: nō tangenda. i. q̄ nō debuerāt a terrigenis tangi. Gens humana: audax perpeti. i. ad finē vſqꝫ pati: oīa. ſ. dura & vetita ruit per nephas vetitum ſcilicet a deo & lege hūana. Gen⁹. i. ꝓgenies. hoc ē fili⁹ Iapeti. ſ. promœtheus: audax. i. temerari⁹: itulit gētib⁹. i. ad gētes: ignē. ſ. ęthereū: fraude mala. i. nociua mortalib⁹. qa poſt ignē ſubductū. i. fur to ſubtractū: domo ętherea. i. ſphera elemētari ignis aut currū ſolis ſeu iouiſ vt fingit̄: macies & noua. i. nō prius viſa cohors. i. multitudo quaſi vt cohors cōtra nos armata: febriū. i. variorum morboꝵ. incubuit. i. vt incubatrix & alienę regionis occupatrix inſiluit. terris. i. in terrigenas. neceſſitas tarda. i. q̄ tarda tūc fuit leti. i. mortis: prius ſemoti. i. lōge poſiti ab hoīe: quia homīes priuſq̄ naturā ꝓ variā decoctiōnē obruerūt diu vixerant: corripuit. i. celeriter arripuit: gradū. i. iter aut ingreſſum ad hoīes. Dędalus faber ille athenienſis. expertus eſt. i. tentauit volādo: aerē vacuū. ſ. hoīe. i. per quē nemo ante volauerat: pēnis. i. alis nō datis. i. non conceſſis a deo & na tura: homini. quia homo ad laborē auis ad volatum naſcitur Labor herculeus. i. hercules labo=rioſus perrupit. i. vi fregit & adiit acherōta. i. fluuiū illū infernalē: quē trāſgreſſus cerberū ad lu cē traxit. Nil arduū. i. ſatis difficile eſt & inacceſſibile: mortalib⁹. i. hoīb⁹: qui q̄uis mortales ſūt oīa attentant & conantur. Nos petimus. i. inuadere conamur: ſtultitia. i. temerario auſu: ſicut gi gantes in fabulis: & babilonii in vera hiſtoria: cœlum ipſum ſcilicet quo nihil alti⁹ neqꝫ magis inacceſſibile: deorum videlicet regnum: ad quod nemo poteſt venire niſi pater cæleſtis traxerit illum. Eſt ergo emphaſis in pronomine ipſum. Neqꝫ. i. & non: patimur per. i. propter noſtrum ſcelus: iouem. i. deum ſummū. ponere. i. deponere: fulmina iracūda. i. quę ſunt indicia iracūdię Habet autem iuppiter pro tęlo: fulmen triſulcum: triplicem eius poteſtatē ſignificans. Eſtqꝫ ei⁹ proprium tonare vnde theutones diem iouis diem tonātis vocant: & fulmīare. vnde pallas nō ſuum ſed iouis ignem iaculata dicitur ęnei. i. Ipſa iouis rapidum iaculata e nubibus ignē. Vul=canus autem dicitur fabricare ioui fulmina quod fingitur. quia iuppiter mediam regionem ae=ris ſignificat: in qua tales (vt dicūt) īpreſſiones gener ātur: pallas ſūmū. vulcanus infimū: imo in antris ſulphureis incluſum: qui nimirum fulmini materiam ſufficit. Pulchre autem quod io=uis eſſet fulminibus dedit: dicens fulmina iracunda. quaſi iouis iracundi: & iracūdi: vt landin⁹ interpretatur pro eo quod irati. Nam iracundus is dicitur qui natura ad iram procliuis eſt: etiam ſi tunc non moueatur ira. Iratus autem is eſt qui aliqua cauſa ira percitus eſt: etiam ſi natura nō ſit iracūd⁹. Quę elegantiæ veræ quidem ſunt ſed non ab re videtur dixiſſe poeta fulmina iracū da. ſunt enim ioui duplicia fulmina: quędam naturalia: quę amica ſunt & aerem purgant: q̄dam vero ad vltionem parata. vnde æneī. i. Et fulmine terres. Et eiuſdē. li. iiii. Iuppiter omnipotēs & paulo poſt. an te genitor quum fulmina torques Nequiq̄ horremus: cæciqꝫ in nubibus ignes Terrificant animos & inania murmura muſcent &c. Vt ergo diſcrimen ponat fulminum: dixit iracunda: & id potius q̄ irata. Quia enim vt ariſtoteles docet: conſuetudo eſt altera natura vidē tur per fantaſiam quādam ipſa fulmina ex multa conſuetudine per iram torquendi iracūda ef=fecta. Quinadeo diuus auguſtinus argutiſſime docet hominem per conſuetudinem longā pec=candi reddi imbecilliorem ad reſiſtēdū. Nam fellis aut bilis agitatio frequens reddit ipſum au=ctius: quod quo maius eſt: eo magis ad iram procliue eſt: & frequens in coitu iecoris exulceratio & prurigo: reddit ipſum ad venerem pronius quod de cæteris quoqꝫ affectionibus demonſtra=ri poteſt: ſed nos ſatis ſuperqꝫ philoſophati ſumus

Argumentum Odes Quartæ.

ANTO. Quarta ode Sestiũ virũ cõsularẽ ad voluptatẽ hortat̃. dicit ei veris aduẽtu & fauonii hyemẽ cedere: nauesq; æquor repetere nauigãdi gratia: pecora exire stabulis: prata carere pruinis. Venerẽ ĩminente luna nympharꝫ gratiarũq; chorꝫ ducere illasq; simul ludere: dũ Vulcanus ĩ antro cyclopas fatigat. Nunc itaq; ait decere myrto vel floribus ornare caput: faunoq;: & ruricolis diis honorẽ pbere: vel agna vel hędis. Mors enĩ ęque pauperꝫ & diuitum domos adit. vitęq; breuitas prohibet nos diu sperare. Quocirca inferos subiens: ibi conuiuiis vacare nõ poterit: nec tenerꝫ lycidã puerũ

Phaletius versus — suũ mirabitur. Soluit̃ acris hyẽs: Ode est dicolos distrophos. Con-

Archilochius versus — stat enĩ versu phaletio siue archilochio: fit prim⁹ ex quattuor pedib⁹ heroicis: & trib⁹ trocheis. Quart⁹ aũt pes Dactylus est semp finiens ptẽ orõnis more bucolici. versus secũdus vero hẽdecasyllab⁹ est: constans ex duobus iambis: sed spondeo frequentius & iambo: pẽtimemeriq;: & trib⁹ trocheis. Soluitur resoluit̃: mollescit: laxat̃: nã prius astricta fuerat: frigorꝫ causa. Vnde & virgili⁹ libro. ii. g. devere ait Zephyriq; tepentib⁹ auris laxãt arua sinus. Grata vice: omniũ rerũ vi-

Hyems — cissitudo est ait comicus. Ver autẽ

Ver — hyemi succedẽs est gratissimũ. Nã hyems humida pariter & frigida ẽ. Ver aũt calidũ & humectũ: Aestas

Aestas — sicca & calida. Autumnus siccus &

autumnus — frigidus: vt macrobius li. vii. scri-

veris initium — bit. Veris & fauoni: pro fauonii. Ver aũt incipit secũdũ varronẽ li. j. de re rust. vii. idus februarii. quo etiã die: vt columella refert: fauonius spirare incipit. Et teste pli. li. ii.

fauonius zephyrus — gręce zephyr⁹ dicitur: qui ab occasu ęquinoctiali flat: tepidus quidẽ & siccus aperiens terras: tenui frigore saluber. de quo etiã latius lib. xviii. tractauit. Trahunt in mare scilicet nauigãdi gratia fugata hye-

Machina — me. Machinę: machina dicitur conat⁹: cogitatio: iuẽtio. μαχαραομαι excogito machinor Carinas

Quarta ode dicolos distrophos ad Sestium

Soluit̃ acris hyẽs grata vice veris & fauoni
Trahuntq; siccas machinæ carinas.
Ac neq; iã stabulis gaudet pecus aut arator igni
Nec prata canis albicant pruinis.
Iam cytherea choros ducit venus ĩminente luna
Iunctæq; nymphis gratiæ decentes
Alterno terram quatiũt pede: dũ graues cyclopũ
Vulcanus ardens vrit officinas.
Nunc decet aut viridi nitidũ caput ĩpedire mirto
Nũc & ĩ vmbrosis fauno decet ĩmolare lucis:
Seu poscat agna: siue malit hædo.

Soluit̃ acris hyems. Quia varietas plurimũ ad ornatũ poematũ facit: inuitat hoc loco Sestiũ amicũ ad voluptatẽ nõ ĩmemor professionis suæ. erat eĩ epicureus: docetq; omnia naturalia ipsum ĩuitare ad voluptatẽ: cũ sit verna tẽpestas. Pręterea fortunã cũ sit beatus i. vt hic sentit bene. i. ampliter habens diuitias: alibi autẽ seuerius dicet. Neue putes alium sapiente bonoq; beatum Et ętatẽ cũ sit iã in ętatis flore qui cito pⁱturus: vñ monet vt dũ datur voluptate fruat̃. Ordo est. Hyems. i. tẽpestas hyemalis. i. pluuiosa & frigida qualis est hyberno tempore: acris. s. hacten⁹: soluitur. i. dissoluitur: nũc vice. i. vicissitudine: grata. i. vtili & accepta mortalibus: veris. i. verni tẽporis: quod hyemẽ premit: & fauoni: p fauonii. i. zephyri: quo flante putris se gleba resoluit. Machinę. i. ĩstrumenta nautica trahunt. s. in mare: carinas. i. naues a parte totũ siccas quia in littus propter intermissam nauigationẽ subductas. Ac neq; pecus. s. ouile: gaudet iã. i. amplius stabulis: quia in aprili ad pascua emittuntur cũ matribus agni. aut arator nõ gaudet amplius igni. vt in ianuario: est enim arãdũ tpe calido vnde maro. Nudus ara: sere nudus: hyẽs ignaua colonis. Nec prata albicãt. i. fiunt alba pruinis canis. i. subcãdidis. Venus cytherea. i. q̃ in cytheris colit̃: ducit iã choros puellarꝫ: luna ĩminente. i. paulo ante noctem q̃ humida & ita frigida est. Et gratię. i. charites decentes: quia nihil decentius gratiis gratum & decentem facientibus: vnde decenter sunt in comitatu veneris: vt cupido & iocus eius filii. nam nisi ioci & gestus sint grati nõ erit cupido: nec sine cupidine venus. vnde fatetur cupidinem vires suas ęnei. j. dicens Nate meę vires mea magna potẽtia &c. iunctę. i. associatę: nymphis. s. reliquis: vnde. iiii. car. Gratia cũ nymphis geminisq; sororibus audet Ducere nuda choros: quatiũt scilicet saltando & trupudiãdo: terram pede alterno id est secundum rithmũ & legem saltandi al-

ternatim poſito. Dũ vulcan⁹ ardens: vrit. i. vrget fulmine
graues. i. laborioſas: officinas. i. fabricas: vbi operãtur: ci
clopũ. i. miniſtrorꝵ ſuorꝵ qui ciclopes in ſicilia ſunt: vt mã
cinellus docet. Decet nunc ĩpedire. i. ligare aut vincire: ca
put. ſ. tuũ o ſeſti: nitidũ. i. vnguẽto delibutũ: aut myrto vi
ridi. i. florenti: quia odorifera eſt & ĩ tutela veneris: aut flo=
re. ſ. viola: quẽ florẽ: terrę ſolutę. ſ. iã primũ per zephyrũ
ferunt. i. producũt: vnde vulgo violas martias vocãt. Et
decet nũc ĩmolare in lucis. i. ſiluis incæduis: fauno. i. deo
illi latinorꝵ in ſiluis reſpõſa dare ſolito: ſeu. i. ſiue: poſcat
ſ. rem diuinam aut ſacrificiũ ſibi fieri agna. i. per agnã ma
ctatã ſiue malit. i. magis velit: hœdo. i. fœtu caprino.

eſt carina ꝑs vltima nauis. Ouidi⁹ Carina
i. iiii. de põto. Dũ mea puppis erat
valida fũdata carina. Qui mecum
velles currere prim⁹ eras. Pruinis Pruina
pruina: vt Pli. ſcribit lib. ii. ex rore
gelido gignitur. Eſt enĩ matutino
tẽpore roris gelidi aqua cõgelata.
Dicta ãt: vt feſtus ait: ꝙ fruges ac
virgulta perurat. Cytherea. ven⁹ cythera
a cytheris vrbe: in qua enutrita fu=
it teſte heſiodo. Strabo li. viii. ſcri
bit: cythera inſulam eſſe: in laconi=
co ſinu: cũ vrbe eiuſdẽ nomĩs: com
modis inſtructa portub⁹. Idẽ quoqꝫ li. iii. ait. Cythera inſulã eſſe in mari myrthoo. Eandẽ vero
nos eẽ putem⁹. ſunt enim loca illa inter ſe proxima. Pli. itẽ li. iiii. c. xiii. ſcribit in laconico ſinu
eſſe Cythera. Choros ducit: veris tẽpore animalia cũcta in cõcupiſcentiã inclinantur. nec ſolũ anĩalium
bruta: ſed etiã mulieres: quarũ cõplexio vtplurimũ frigida eſt & humida. ſed agente veris tepo= Genus
re in calorẽ & venerẽ acrius excitantur. Imminẽte: initãte: aduentãte: apparente. Gratiæ. ha= Gratiarꝵ
rũ noĩa tria ſunt. paſithea: Aglaia: euphroſine: iouis filię veneriſqꝫ famulæ. qđ lact. ſcribit. lib. nomina
ii. th. ibi. ſ. Nõ hoc paſithea blãdarꝵ prima ſororꝵ. ab orpheo ĩ hymnis nominãtur Aglaia. Thal Aglaia
lia: euphroſyne: ꝙ ab aliquib⁹ paſithea etiã dicitur. αγλαια demum ſplendor dicitur & lœtitia euphroſi=
αγλαοσ: ſplendidus: clarus αγλαιζομαι ſplẽdeo ornor. αγλαιζω honoro. ευφροσυνη ne
letitia: ευφρον lætus. ευφραινω lætifico. ευφραινομαι lætor. θαλλια conuiuiũ: ſertũ: fe= Thallia
ſtiuitas. paſithea omnis ſeu tota dea πασα enim omnis dicitur. θεα vero dea Etheocles autẽ Paſithea
Orchomeniorꝵ rex prim⁹ grãrꝵ tẽplũ extruxit: vt docet Strabo li. ix. eſt ãt Orchomenos prope Orchome=
boetiã teſte eodẽ. Mela & pli. li. iiii. ſcribunt eſſe in archadia. Idẽqꝫ plinius docet orchomenum nos
amnem eẽ in theſſalia. Dicũt alii. Gratias nudas incedere quia ſine fuco eſſe debent. dicunt & ſi Gratiarũ
mul cõnexas: quia inſolubiles eſſe gratias decet. Sed vna auerſa incedere. alię duę nos reſpice= habitus
re dicũtur quoniã profecta ab nobis gratia: duplex reuerti ſolet. Homerus li. v. iliados ſcribit:
Gratias elaboraſſe veneri ambroſiũ peplũ: quod ab diomede vulnerata reliquit grauiter cõcuſ
ſa dolore. Graues. i. moleſtas ob operis laborẽ. Vulcanus: Diodorus in principio ſcribit. Vulcanus
Vulcanũ ignis inuẽtorẽ fuiſſe apud ęgyptios. vbi prim⁹ regnauit: In ſexto vero volumine ait: Cyclopes
Vulcanũ ferri: æris: auri: argẽti: & oĩum quę igne fabricãtur: artẽ inueniſſe eãqꝫ cæteros docuiſ= Brontes
ſe: ꝙ propter harꝵ rerꝵ opifices oẽs vota ſacraqꝫ huic deo maxima faciẽtes ignẽ in æternã memo= ſteropes
riã ſuſcepti beneficii Vulcanũ vocant. Eũ poetę veneris maritũ dixere: quod quidẽ fictũ puto: Pyragmõ
quia ſine calore Ven⁹ ipa lãguet. Dixere itẽ in antro ſub æoliis inſulis manẽtẽ habere officinas:
& cyclopas ei obſequẽtes: fabrũqꝫ iouis eẽ. quod fictũ eſt. quia loca illa igne pleniſſima ſunt: ſi
ne quo nihil artificioſũ fieri poſſet. nec metalli gen⁹ vllũ fundi extendiqꝫ valeret. Cyclopũ: brõ
tes: Steropes: & pyragmõ Cyclopes inſignes fuere: hos aũt artificioſos fuiſſe homĩes conſtat.
quos Vulcano ignis deo attriburos ſub eo iouis conficere fulmina volunt. De iis maro li. viii.
iuquit: Bronteſqꝫ: ſteropeſqꝫ: & nudus mẽbra pyragmon βροντη tonitru dicitur. βρονταω
tono. στεροπη fulgur. αστραπη coruſcatio dicit̃ αστραπτω fulguro. Pyragmon quaſi
ignita incus. πυρ. n. ignis dicit̃ ακμων incus. Dicti aũt Cyclopes a κυκλοσ quod eſt orbis
circulus ve. Et ωψ oculus. quaſi circularis oculus: vnicũ. n. in frõte maximũ habuiſſe dicuntur
Officinas: eſt officina vbi opa fiũt. Taberna vero vbi vendũtur. Myrto. id ait ad voluptatem Officina
Veneri. n. dicata eſt myrt⁹: ꝙ odorifera ẽ. & Ven⁹ odorib⁹ oblectat̃. Semẽ eius odorẽ oris cõmen taberna
dat vel pridie cõmãducatũ: vt ſcribit plinius: Myrtea autem corona ouantes coronabantur: vt Myrtus
ſcribit Gelius: ac idẽ plinius. Ouidius vero de Myrto veneris ita inquit lib. iiii. faſt. Littore ſic cur veneriſ
cabat ſudãtes rore capillos. Viderũt ſatyri turba proterua deã. Senſit: & oppoſita texit ſua tem
pora myrto. Tuta fuit facto: voſqꝫ referre iubet. Solutę. mollificatæ: & reſolutę fauonio. Nũc
& in vmbroſis. Vergilius etiã libro. i. g. Imminẽte vere ſic ait. In primis venerare deos: atqꝫ an=
nua magnę Sacra refer cereri: lætis opatus in herbis Extremę ſub caſu hyemis: iã vere ſereno.
Tũc agni pingues: & tũc molliſſima vina. Tũ ſomni dulces: denſęqꝫ in mõtibus vmbrę. Niti
dũ. vngẽto ſparſum. Fauno: fauni dicti ſunt a fando. i. vaticinando. Vnde & fatuos dicimus Fauni

inconſiderate loquentes. Traditum vero eſt: in ſyluestribus locis fari ſolitos: Vt ſcribit Varro.
Mors erantq; latinorum dii.

Aequo pulſat pede. Idem quoq;
horatius ſatyra. vi. ait: Neq; vlla ē:
Aut magno. aut paruo lœti fuga.
quo bene circa Dū licet in rebus iu
cūdis: viue beat⁹ Viue memor q̄ ſis
Beatus æui breuis. Beate ſeſti: beat⁹ dicit̄
qui multa habens ſine malo aliquo
degit. Vt Cice. in tuſ. ſcribit. Nos
vero latius ī noſtro carmine de flo=
rib⁹. Nox: mors ipſa tenebroſa.

Fabulę: illa quę de inferis fabulā
tur poetę: ſeu ſic: & manes appoſi=
tio fabulę. i. de quib⁹ poetę fabulā
tur. Manes. dii inferi intelligūtur
hoc loco. de quib⁹ latius in Iuuena
le iā diximus ibi. ſ. eſſe aliquos ma
nes: & ſubterranea regna: & cętera.

Et domus exilis plutonia. Virgi
lius itē ait: perq; domos ditis vacu
as: & inania regna. Cicero aūt in li
bro de. n. d. ſcribit: q̄ terrena vis
pluto oīs atq; natura Diti patri dedicata
eſt. qui dictus eſt apud gręcos plu=
ton. quia & recidant oīa in terras]:
& oriātur e terris: πλουτοσ autē
diuitias ſignificat πλουσιοσ di
ues dicit̄ πλουτεω ditor πλου
τιζω dito. Diodorus p̄terea li. vi.
ſcribit plutonem ſepulchrorum fu
nerūq; atq; donoꝝ qui mortuis ī=
pendūtur: vſum introduxiſſe: cum
antea nulla reꝝ apud hoīes eſſet cō
ſuetudo: quę cā extitit: vt vita fun
ctis dominari extimaret̄. Regna
vini. taloꝝ iactu & ſorte bibebant
Licyda victores. ſ. Lycidā: alluſio eſt ad ly
cidā pueꝝ in buco. Maronis: & the
ocriti. q de illo ægloga. vii. ait. O
dulcis lycida calamis emittere do=
ctis. Et cōſtare nouos magna dul=
cedine cantus Diceris: ac te nō al=
ter p̄ſtantior oro Vocibus & nume
ris meſſores inter & ipſos Paſtores
tenero q tāgūt ſidera cantu. Verſi=
bus ipe tuis nimiū delector amice.

Pallida mors æquo pulſat pede paupeꝝ tabernas
Regūq; turres: o beate ſeſti
Vitæ ſumma breuis ſpē nos vetat inchoare lōgā.
Iam te premet nox: fabulæque maneſq;
Et domus exilis plutonia: quo ſimul mearis:
Nec regna vini ſortiere talis:
Nec tenerum lycidā mirabere: quo calet iuuētus
Nunc omnis & mox virgines tepebunt.

Pallida mos. Vt p̄ſenti voluptate tātiſper dū licet fruatur
admonet eum mortis inſtantis. quę vetat extendere ſpem
in res longe poſt futuras. Vbi annotandum & eos qui vo=
luptatē vitādā & qui amplexādā p̄dicāt mortis meminiſſe
Illos qdē vt nō amet̄ q̄ tā cito trāſitura & tā lōgā pœnitu=
dinē paritura eſt: hos vero vt nō patiant̄ tā breuē conditi=
onem e manib⁹ elabi. Sed ad ordinē reuertamur. O ſeſti be
ate. i. bene habēs q̄ ad fœlicitatē p̄ſentis vitę faciāt. Mors
pallida ab effectu: qa pallidos facit exāgues. pulſat ęquo
i. ęquali pede: quod ſpecioſe dictū eſt quaſi oīa contineat
ſub pedib⁹ ſuis & cōculcet q̄ velit: tabernas. i. tuguria cōfe
cta ex tabulis in quib⁹ reculas ſuas venūdant. & turres. i.
magnificas & turritas ædes regū. i. p̄diuitū. Et ita ſūma. i.
ſūmus numer⁹ dieꝝ. hoc ē piodus & termin⁹ q p̄teriri non
pōt vitę breuis. ſ. oīb⁹. qa vt dicit poeta: breue & irreuoca
bile tēpus oīb⁹ eſt vitę. Et Iob. Homo nat⁹ de muliere bre
ui viuēs tpe &c. vetat nos inchoare ſpem lōgā. i. rei diu du
raturę aut diu expectandę. Nox. ſ. caligo mortis: iā. i. pro
pediē: p̄met. i. opprimet te: & fabulę & manes hoc ē cōpu
taberis inter manes hoc eſt inferos de quib⁹ multa fabulā=
tur poetę. Legendū eſt aūt maneſq; quia q̄ vult in fine po
ni: & abſumit̄ p e ſequēs vt ſit maneſquet domus. & dom⁹
exilis. i. obſtructa & modica reſpectu hui⁹ mūdi: plutonia
i. ipſi⁹ plutonis ſup. p̄met iā te. ſimul ſup. ac. i. immediate
poſtq̄ mearis p meaueris: hoc ē migraueris: nec ſortire. i. p
ſortē & talorū iactū acquires: regna vini. i. primas partes
in bibēdo: talis. i. per talos vnde per diminutionē dicim⁹
taxillos nec mirabere: lycidā puerū illū tenerū: maro tamē
dicit curæ non ipſa in morte relinquūt: veꝝ illic triſtes ſūt
curæ q̄ hic ſtultis amatorib⁹ dulces. quo puero. i. cui⁹ amo
re. oīs iuuentus. i. tota m̄ltitudo iuuenū: calet. i. ardet nūc
& virgines cū ipſe pubeſcet tepebunt. i. tepidius inflāma=
būtur: qa frigidior ē mulier q̄ mas. mox. i. paulo poſt: cū iā q̄ patit̄ facere poterit. Specioſe ergo
rē min⁹ ſpecioſā: imo ſūmope deteſtandā cōmemorat vitio nimiꝝ illius ſęculi & religionis mi=
nus caſtę. Notabunt autem grāmaticę ſtudioſi cuius ergo hanc operā nauamus apud idoneos
perq̄ raro iuuenem de puella dici: aut virginem de puero: verum de fœmella bene iuuēculā legi=
Iuuenis mus: q̄ virgo eo q̄ vigeat & vireat p ętatē dicitur etiam ſi caſta non ſit. vñ de paſiphae iā trium
Virgo aut pluriū matre dicitur in bucolicis Ah virgo infœlix quę te dementia cepit.

Quinta ode tricolos tetraſtrophos in pyrrhā meretricem.

Quis multa gracilis te puer in roſa
Perfuſus liquidis vrget odoribus
Grato pyrrha ſub antro?
Cui flauam religas comam
Simplex mundiciis?heu quotiens fidem
Mutatoſqꝫ deos flebit:& aſpera
Nigris æquora ventis
Emirabitur inſolens:
Qui nunc te fruitur credulus aurea:
Qui ſemper vacuam,ſemper amabilem
Sperat:neſcius auræ
Fallacis.miſeri quibus
Intentata nites.me tabula ſacer
Votiua paries indicat humida
Suſpendiſſe potenti
Veſtimenta maris deo

Quis multa. Graphice admodū atqꝫ diſerte ī ſe
depingit poeta minas & īprecationes miſere
amātiū:vbi ab amica alio recepto excluſi ſunt.Nā qđ
ipſi paſſi ſūt:alios itidē paſſuros cauſant:ſe vero mi=
ſeris amoribus ſimulāt ſolutos cū maxime ſint irreti=
ti.Id ergo hoc loco facit poeta vt mancinellus narrat
Eſt aūt ordo.O pyrrha:quis puer gracilis.i. adhuc te
ner & īperitus reꝝ vrget.i.auide amplectitur te:perfu
ſus odoribꝰ liquidis.i.vnguētis:quoꝝ vſus abuſus
i.abſumptio eſt:in multa roſa:ſub antro grato?q.d.
quicūqꝫ is eſt ꝑditꝰ eſt ac miſer.Cui.i.ad cuiꝰ deceptio
nē religas .i.īnectis comā flauā.i.flaui coloris:exiſtēs
ſimplex mūdiciis:ſed ſup.ſubdola mēte. quia forma
neglecta & ſimplex cultus īterdū plus placet.Heu cō=
dolentis vox.quotiēs.q.d.frequētiſſime.flebit ille fi
dē.ſ.mutatā:& deos mutatos.i.quos credet mutatos:
qa prius fauere poſterius aduerſari viſi ſunt.& quoti
ens ipſe inſolens.i.inſuetus & inexpertus:emirabitur
i.expreſſe mirabitur:ęquora aſpera nigris.i.caligino
ſis ventis.i.aduerſa ſibi facta amorū ęquora. quę vt
maria dū trāquilla videntur ad ꝑniciē ſpectāt: qa qſ=
quis amores aut metuet dulces aut experiet̄ amaros.
Qui.ſ.puer inſolens credulus.i.fidē tibi plus ęquo
habens:fruitur te nunc aurea.i.tāq̄ aurea i.pulchra &

Argumentum Odes.Quintę.
Quinta Ode ī pyrrhā meretricē īuehi
tur:poſtulās a quo nā puero ſub antro
teneat̄:cui ſeſe comat mūdiciis & orna
tu ſimplex:at aīo fallax.heu quotiens
flebit ille fidē mutatoſqꝫ deos .mirabi=
turqꝫ æquora vētis aſpera . q qdem ea
nūc pulchra culta & miti fruitur credu
lus.q ſemꝑ amabilē ſperat & ſibi indul
gētē :neſcius fallacis aurę:hoc eſt falla
cis amoris meretricii . Miſeros eē illos
qbꝰ intentata nitet & lucet vt eos allici
at . Ait tādē ꝙ ſacer paries:votiua ta=
bula indicat ſe humida veſtimenta ma
ris deo ſuſpēdiſſe.Vbi certe metapho=
rice loqtur oñdēs meretricis amore olī
īplicitū & denudatū liberatū eē pactis
votis:vt naufragi faciūt:q reduces pi
ctas naufragii tabulas tēplis affigunt
& humida veſtimēta.Quis multa gra=
cilis.Ode eſt Tricolos ſiue mauis Te=
tracolos tetraſtrophos.ꝑ quattuor enī
verſus ſcāditur.Nā cōſtat duobus me=
tris aſclæpiadeis. Tertio pherecratio
quarto gliconico.De aſclæpiadeis pri
ma ode nerrauimꝰ . pherecratium vero
eſt trimetrū heroicū ex ſpōdeo dactylo
ſpōdeo.gliconicū itē trimetrū heroicū
ex ſpōdeo & duobꝰ dactylis. Gracilis:
tenuis delicatꝰ tenellus.teneri.n. graci
les adhuc ſūt pueri & puellę.plutarchꝰ
ī vita lycurgi ſcribit ita:graciles qdem
infantes fiūt & venuſti & aſpectu grati
ob leuitatē materię.Vrget tenet ample=
ctitur .odoribus:vnguētis. Cui volu
ptati cuiꝰ & gratię.Simplex mūdiciis:
aīo fallax es:cultu tñ & ornatu ſimplex
benigna & pura videris.Heu quotiens
miſerātis interiectio erga amantē pueꝝ
Mutatos iratos cū ſe deceptū aduertet
& denudatū ab illa:ē aūt metaphora ſū
pta ab nautis:qbꝰ dii mutari videt̄ quū
tēpeſtas ſupuenit. vñ ait & aſpa ęquo=
ra emirabit̄. Nigris vētis:hoc eſt tene
broſis ob tēpeſtatē & nubila. Aequo
ra aſpa:hoc ē ipſam pyrrhā exaſperatā
Inſolēs.inſuetus meretricibus decipi.
Te aurea.culta ornata formoſa miti &
ſimplici.nā eā auro cōparat metallorū
optimo. Vacuā ocioſā & ſibi indulgē
tē.Auræ fallacis:pſtat in metaphora:
nā vt vēti fallaces ſunt nautis ita mere
trices amātibꝰ Aurę ergo fallacis.i.fal
lacis amoris meretricii :qui blādiendo

Pherecratius verſus
Glyconicꝰ verſus
Graciles pueri

attrahit:attractum nudat:vt mare nautas. Miſeri.adde ſunt. Nites: luces & ſplendes alliciendi eos gratia. Tabula votiua:naufragio reduces vota ꝓ ſoluentes naufragii pictas tabulas tẽplis affigunt & humida veſtimenta vt diximus.hinc Maro.li.xii.ait. Forte ſacer fauno foliis oleaſter amaris Hic ſteterat:nautis olim venerabile lignum

Naufragorũ vota — Seruati ex vndis vbi figere dona ſolebant Laurenti diuo.& notas ſuſpendere veſtes.

Argumentũ Odes Sextę

Sexta Ode Agrippã alloquitur laudans eũ ab rebus geſtis.Cũ quo & variũ a carminũ dignitate: dicit enim ꝙ homerico carmine ab vario ſcribeť fortis & hoſtiũ victor Scribetur ẽt quicqd nauib⁹ aut equis geſſerit eo duce miles Ipſe vero tenuis:hoc eſt lyricus tẽtabit minime talia dicere.Nec eis ſimilia quę achilles egerit aut vlyſſis errores. Nec ſæuã pelopis domũ:vt puta tãtali pr̃is ĩpietatẽ ſæuitiãq; & odiũ Atrei & Thyeſtę fratrũ: Oreſtis itẽ parricidę furorẽ Nã grãdia ſunt & tragico digna boatu quali varius vtiť.Inquit poſtea dũ pudor & muſa imbellis & debilis lyrę potẽs ingenii culpa vetat Augusti Cæſaris laudes & ipſius agrippę minuere: Quis digne ſcripſerit Martẽ adamantina tunica tectũ hoc ẽ loricatũ atq; pugnãtẽ? Quis itẽ Merionę magnanimi pugnam ſiue curule eius certamen ad troiam? aut quis diomedem ſuperis parem auxilio palladis? Cõcludit itaq; cõuiuia potius & virginũ ꝓlia ſe cantaturũ.vel ſiquid amabitur ipſi. Scriberis Vario:Ode ẽ dicolos ſeu mauis Tetracolos tetraſtrophos:Conſtat enĩ ex tribus verſibus aſclepiadeis de quibus ĩ prima ode.Ex quarto ãt gliconico de

Varus — quo in ode ſupiori qnta.Vario: alibi ĩ horatio nũc varius nũc var⁹legiť.ęgloga aũt ſexta Maronis varus ſemp.fue-

Tucca — rũt aũt varus & Tuca: vt ſcribit Euſebius:vergilii & horatii cõtubernales & poetę illuſtres:q ęneidos libros poſtea emẽdarũt ſub lege ea vt nihil adderent Eũ horatius hic laudat:ſicut etiã in buco.Maro:vbi ait.Te noſtræ vare miricæ te nem⁹ oẽ canet &c.ſũt aũt q velint varꝫ & variũ eodẽ tpe poetas diuerſos fuiſſe.Quĩtilian⁹ ꝑterea de vario memi

bona qui ſperat te ſup.fore ſemp vacuã.i.ſibi vacantẽ.& ſemp amabilẽ.i.comẽ & benignã: neſcius auræ fallacis.id ẽ fauoris muliebris quo nihil inſtabilius. Quia variũ & mutabile ſemp fœmina.Miſeri ſup.ſũt vel intellige o:quod nõ exprimit:qa nõ excandeſcit ſed cõpatitur:qb⁹ tu nites.i.videris nitida. intentata i.nõ experta.qđ nõ dico ęmulus.qa paries ſacer.i. q eſt in ſacello veneris indicat me ſuſpẽdiſſe deo potenti maris.i.neptuno:in tabula votiua.i. quã piclitans voui:veſtimenta humida:quib⁹ enataui non ampli⁹ nauigaturus.i.amaturus.

Sexta ode tetracolos tetraſtrophos ad Agrippam.

Scriberis Vario fortis & hoſtium
Victor mœonii carminis alite:
Quã rẽ cũq; ferox nauibus aut equis
Miles te duce geſſerit.
Nos agrippa neq; hoc dicere:nec grauem
Pelidæ ſtomachum cedere neſcii:
Nec curſus duplices per mare vlyſſei:
Nec ſæuam pelopis domum
Conamur tenues grandia:dum pudor:
Imbelliſq; lyræ muſa potens vetat:
Laudes egregii cæſaris & tuas
Culpa deterere ingeni.

Scriberis vario &c. Hac ode laudat marcum Agrippã a reb⁹ fortiter geſtis & variũ poetã atq; homerꝫ ab altiſona muſa:ſe aũt modeſte extenuat cõfitẽs ĩbelli lyra nõ poſſe grãdia & horrẽtia martis arma cõſequi.qđ dũ ſe poſſe negat miro artificio aſſeqtur.Scriberis eſt hic futuri indicatiui modi: qa ſecũdã ꝓducit.Varii etiã meminit in ſermonibus vbi dicit Plotius & varius ſinueſſę vergiliuſq; Occurrũt.Et ſaty.x.Forte epos acer Vt nemo varius ducit &c.vñ credã aliũ ꝗ varꝫ fuiſſe.Ordo ẽ.O marce agippa tu ſcriberis.ſ.aliqñ:licet ego nõ ſcripſero vario.i. a vario poeta altiſono:fortis & victor hoſtiũ: ſcriberis dico:alite.i.auſpicio & dexteritate: qa ꝗ aſpicato fiũt dextere.i.ꝓſpe fiũt carminis mœonii.i.homerici i.quo carmẽ homericũ ſcriptũeſt:quãcũq; rẽ miles ferox geſſerit te duce.i.ſub tuo ductu:nauib⁹ aut equis Nos autem o agrippa tenues:nec conamur dicere grãdia.ſ.hoc quod dictũ eſt videlicet quãcũq; rẽ miles te duce geſſerit.nec ſtomachũ pelidę.i.filii pelei ſcilicet

achilis. grauē. i. īplacabilē: vt patet iliados primo: vbi rapta briseide placari nō potuit. vñ addit. nescii cedeř i. qui nemini: ne agamēnoni quidē cedere sciuit. i. non conamur diceř iliada homeri: nec duplices cursus vlysſei. i. ipius vlyxis: hoc est odyſſeā: sed quia gręce odyſseus hui⁹ odyſſei aut odyſſeos dr: ad imitationē dixit vlyſſei: ꝓ odyſſei. duplices āt quia ī odyſſea: homerus eius ꝑfectionē et reditū describit. Nec domū pelopis ſęuā qd dicit pp atreū. ſęuū ī ſe & thiesten fres q tragicis materiā in gētē dederūt. Nō inquit conamur. ſ. dū mō aut donec pudor. ſ. in genuus & naturalis: & musa potens lyrę imbellis. i. vena lyrici carmis nobis potius q̄ heroici concessa: vetat deterere. i. diminuere & minus bonā facere culpa. i. vitio ingeni pro ingenii: laudes cęsaris. ſ. augusti egregii: quia dicet in epl'a. Nil oriturū alias nil ortum tale fatentes. & tuas. ſ. laudes: vbi annotabis cōiūctiones copulare diuersos casus dūmodo dictio regens eos exigit. vt hic: quia nō liceret dicere tui. Credūť āt ipiti artifices dedecus afferre rei quā tractāt: vñ alexander magnus diciť publico edicto cauisse ne quis se pp apellem pingeret. Deterere aūt aptū est vocabulū: est em̄ rem bonā minus bonam efficere. vñ deterius dr qd a bono quasi min⁹ bonū vt res detrita. Et pei⁹ a malo. i. magis malū q̄ pri⁹ fuerat. nit. Fortis. magnanimus et virtute valens. Alite. i. auspicio & omine optimo quali Homerus vsus est in opib⁹ suis. Mæonii carmis. i. homerici de quo Cicero ꝓ archia poeta sic ait. Homerū colophonii ciuē suū eē dicūt. Chii suū vēdicāt. salaminii repetunt. smyrnii vero suū eē cōfirmāt. Hęc ille. Est āt smyrna in mœonia regione phrygię vrbs. q̄ ab multis homeri patria dicta ē: vt scribit Stra. li. xii. aristoteles vero vt plutarchus refert scripsit Mœonē lydorū regē homerū ꝓ suo nato educauisse. Quū itaq; Mœonides a poetis appelleť putemus vel ab mœonia ob smyrnā vel ab Mœone rege dictū Antipater epigrāmatū scriptor in homerū epigrāma tale cōposuit vti plutarchus refert. Diceris ab multis colophonis alūnus homere. Hic te smyrneū credit: at ille chium Quin et ion quidā: quidā salamina supbam Thessaliā multi te genuisse ferunt Sunt & q memorēt aliis te sedib⁹ ortū. Sic variis natus crederis esse locis. Dicere si liceat mihi phœbi oracula: cœlū

Certa tibi patria ē calliopea parēs. Homerū pręterea pindarus tū chiū tū smyrneū fuisse ait. Simonides chiū. Aristarchus colophoniū: Ephorus cumeū. qdā et salaminiū: qdā argiuū fuisse dixeřt. Dionysi⁹ thrax atheniēsem putauit: fili⁹ vero a qbusdā mœonis: ab aliquib⁹ meletis flumis existiat⁹. scripsit poemata duo. Iliada & odisseā. ābo nō ab ipo poeta sed ab aristarcho grāmatico ī numerū versuū diuisa atq; distincta. Ilias qdē gesta gręcoꝝ & barbaroꝝ pp helenę raptū: sed p̄cipue achyllis p̄clara ī eo bello facinora cōtinet. Odyssea vero vlyssis ex troiano bello ī patriā reditū. quotq; ille labores errādo ꝑtulerit: atq; vt reuersus vlt⁹ fuerit inimicos oñdit. hęc ex plutarcho. Quā rē cūq;: acronis & quorūdā ordo hic mīme cōuenit: ita ꝙ sit ordinanda verboꝝ series. scribeť itē ab vario res illa quācūq; rē ferox miles te duce gesserit nauib⁹ aut eqs. potes ēt cōstruere sine scribeť vt sit talis loquēdi modus. Agrippa: marcus Agrippa hic intelligitur Cęsaris augusti gener. nam ei⁹ natā iuliā habuit. A quib⁹ cęsar ipe sortitus nepotes tris. Caiū: & luciū: & agrippā. Neptes duas iuliā & agrippinā. Marci agrippę august⁹ offensis iterue niētib⁹ desiderauit nōnū q̄ patiētiā: & mœcenatis taciturnitatē. Autor in his Suetoni⁹: Appianus vero li. v. scribit: ꝙ M. agrippa e celtis q aquitani dñr: victoriā ꝑillustrē habuerit. scri. itē in sicilia sextū Pōpeiū. Cn. pōpeii filii iuniorē nauali ꝑlio ab eodē agrippa deuictū. ille. n. maria oīa deprędatōib⁹ infestabat. ita ꝙ romani maxima fame angebāť. hęc ex appiano. Suetonius āt addit: ꝙ augustus agrippā ipm post naualē victoriā ī sicilia cęruleo vexillo donauit. Vergili⁹ ēt li. viii. de eodē inqt: Parte alia vētis: et diis agrippa secūdis Arduus agmē agēs. cui belli insigne supbū Tēpora nauali fulgēt rostrata corona. Vñ aūt dicať Agrippa nr̄m carmen de florib⁹ te docebit. Hec dicere: tua videlicet gesta. Pelidę stomachū: indignationē & iram achyllis pelei filii. patroclus. n. Nestori. li. xi. iliados ait: ꝓbe. n. ipe cognouisti qualis ille sit: qua morositate: q̄ subito incurrat in culpationē: etiā culpa vacantiū: Horatius item ī arte ait. Scriptor honoratum si forte reponis achyllē. Impiger iracūdus inexorabilis acer Iura neget sibi nata: nihil nō arroget armis. Cedere nescii. i. inuicti: ferocis: inexorabilis: acris. Cursus duplices: itus & reditus. Sęuam pelopis domū. Tantalus iouis et plotes seu plotidis nymphę filius fuit: vt scribit lactāti⁹. li. ii. th. fuitq; phrygię rex auctore eusebio. qui vt heť. li. vi. met. quū deos hospitio suscepisset: filiū suū pelopē eis cōedēdū apposuit: mētit⁹ alias eē carnes: a qb⁹ epulis dii oēs excepta cerere abstinueřt. Ceres. n. illi⁹ humerū edit. ob qd facin⁹ Iuppiter illū ī iferna detrusit Collectis autem pueri mēbris illū in formā pristinā reduxere. sed quū deesset humerus ab cerere

Homerus. Homeri patria Ilias Odyssea Marcus Agrippa. Celtę Aquitani Sex. Pompeius Achyllis mores. Tātalus Pelops

Pelopōne sola cōsumptꝰ:ex ebore dii fecerūt. Pelops deinde regnauit ī pelopōneso:quā a se dixit. genuit
sus. qꝫ Atreū & Thiesten:peloponesi priꝰ:postea mycenarū reges.ī mycenas.n.regnū trāslatū ē: vt
Atreus scribit eusebiꝰ.ii.vero vt scribit lactātiꝰ.lib.iiii.th.alternis vicibus regnabant. Verum thyestes
Thyestes quū sciret regnū penes eū fataliter mansurū:q arietē velleris aurei hēret:quē tum atreus regiam
ingressus plurimū custodiebat. Corrūpēs europā fratris vxorem imperiū ad se transferre posse
iudicauit. hinc ab atreo est regno pulsus. deinde ficta gr̄a recōciliationis atreus fr̄em reuocauit.
Pelopeia Cui filios suos apposuit epulandos. Ex oraculo postea thyestes cū filia sua pelopeia cōcubuit
Aegysthꝰ Vñ natus est Aegysthus q atreū occidit. & agamēnonē eius filiū. Orestes postea agamennonis
natus mr̄em clytēnestam in patris vltionē occidit. Propter hęc igit̄ tot & tāta scelera. horatiꝰ sę
uā pelopis domū ait. De quibꝰ quidē seneca postea tragœdias fecit. Tenues. hūiles:& īgenio
imbecilles. arrogātiā vitat. Grandia.s. sūt p̄dicta oīa:& tragico digna boatu:quali variꝰ vrit̄.
Imbellis lyrę:nequeuntis ac nescientis bellica & alta describere. Cęsaris & tuas. Augustus.n.&
Agrippa contra Sextum pompeium in sicilia:vt diximus pugnarunt. Agrippę tandem vltīa
belli ꝓuīcia tradita. Deterere. minuere:quę.n.deterūt̄ cōminuūt̄. Ingeni .ꝓ īgenii ꝑ apocopen.

Tunica adamātina infrangibili. loricatum intelligit martem & pugnātem:quē apte tūc describere difficilius ē. Digne scripserit.s.imbelli lyra.
Merionē Merionen :sic legendū est:nō mēnonē : vt qdā legūt. versus .n.non staret:nec bene diceret̄. Mēnonem nigrū troico puluere:cum per se niger esset. Antiqui ēt textus Merionen habēt. Fuit aūt Meriones seu Myriones Idomenei comes & patruelis:qđ passim homerus ostendit: & libro xiiii. vbi cōtra Deiphobū pugnat. & lib.xxiii.in ludis patroclo exhibitis:ait n. In certamē agit currusqꝫ rotasqꝫ volucres myriones:terrę descendunt ꝓtinus omnes. Et postea. Erigitur pedibus sublatus ad ęthera puluis. Itē. Atqꝫ in puluereo volitātes ęquore currꝰ. Propter hęc igitur ait in puluere troico nigrum merionen:per quem sane intelligit curule certamen ab Homero descriptum.
Diodorus p̄terea lib.v. scribit Mi-
Deucaliō nois fuisse filios Deucalionē & Mo-
Molus lum. ex Deucalione Idomeneum :
Idomeneus ex Molo myrionen genitos: cum na-
Myriones uibus.xc. ad ilium cum agamennone profectos: euersoqꝫ postea in patria diem suum obiisse: honorificeqꝫ sepultos deorum honores fuisse assecutos. horum sepulchra in gnoso hac ostendebantur inscriptiōe. Gnosi Idomenei sepulchrum aspice : in quo ego Myrion moli filius propinquꝰ iaceo. hos vt nobiles heroas cretenses colebant sacris in bellorum discrimine eorum præsidium īuocā-
Diomedes tes. Titiden. De diomede Tydei filio li.v.iliados sic hēt̄. Hic iā tytide

Quis martem tunica tectum adamantina
Digne scripserit? aut puluere troico
Nigrum merionen? aut ope palladis
Tytiden superis parem?
Nos conuiuia:nos prelia virginum
Sectis in iuuenes vnguibus acrium
Cantamus vacui :siue quid vrimur
Non preter solitum leues.

Quis martē &c. Tāgit ea q̄ p̄clare & magnifice dcā sibi imitabilia negat: & tamē vt dixi negando vtcūqꝫ imitat̄ atqꝫ assequitur e proximo. Ordo ergo ē. Quis scripserit idē scribere potuerit digne: vt homerus fecit:martē. scilicet deū belli:tectū.i.protectū & armatū:tunica.i.lorica adamātina.i.ex adamāte facta: vis vt nulla virū: nō ipi excindere ferro Cęlicolę valeāt: vt.vi.ęnei. dicit̄ rumpit̄ eñ adamas nō vi:sed hircino sāguīe. Lorica āt prius ex loris fiebat:sed galli ex ānulis ferreis effixere. martis autem tunicā pulchre adamātinā.i.infrāgibilē fingit. Aut quis scripserit merionen idomenei comitē:nigrū.i.offuscatū:puluere troico:quo ī bello āte troiā cōspersus ē. aut tytiden.s.diomedē tydei filiū: vñ tytiden ꝓ tydidē dixit parem supis:quia cū marte & ęnea pugnauit:& venerem vulnerauit. vñ ęneid.x.credo eqdem mea vulnera restāt ope.i.auxilio:palladis:deę sapiētię & belli: qa bellū nō rc̄tē sine sapīa gerit̄. Nā(vt đt salustiꝰ)priusq̄ icipias consulto:et vbi cōsulueris mature facto opꝰ ē. Nos .s. lyrici quibꝰ est musa ībellis.i.nō canēs bella virilia: cātamꝰ vacui.s.curis & sollicitudībꝰ cōuiuia:& nos cātamꝰ p̄liū virginū.i.puellaꝝ adhuc forma & ętate vigētiū:acriū.id est asperarum:in iuuenes.s.amatores dū ab eis deserunt̄ aut ꝑcutiūt̄ :& hoc vnguibus sectis:ob vehementē impetū dum vnguibus oīa disrūpe tentant. siue cantamꝰ siquid id est in aliquo vrimur. s.ardore aniorū exñtes leues.i.īcōstantes:non pręter solitum:quia nihil inconstantius amāte. vnde in eunucho. In amore hęc oīa īsūt vitia &c.

Diomedi pallas athena: fulgorē viresq; dedit: quo maior in oēs surgeret argolicos aspectu illu strat honoro. Supis parem. hoc ait. qm̄ iliados li. v. dū cū ænea pugnaret diomedes: Venerē fi lio auxiliātē pcussit in dextra: hic ait ipa marti cōquerēs. Saucia cōficior. Tytides ipulit ī nos mortalis ferrū: qui cū ioue fortius ipso cōfereret dextram. Eodē libro pcussit etiā martē extrēa vteri parte. qua. s. lamina ferrea pendet. Sectis. i. effractis vel acutis & preparatis contra iuuenes. Vacui. s. amore: & securi: vel ab negociis liberi. Siue quid vrimur. i. siue aliqd amam⁹: amā tes. n. vrunt: hic sapho ait. Vror vt indomitis &c. Ver. itē li. iiii. de didone. Et cæco carpit igni. Itē Est mollis flāma medullas. Sepe aūt poetę passiuo verbo figurate iungūt actm̄. qd ēt prisci anus admonuit. hic Statius ait in syluis li. v. Carpit eximiū fato priscilla decorē. Et Silli⁹ li. i. Horrida labenti pfunditur arma cruore. Lucanus li. ix. Pluribus ille notus variatam pingitur aluū. Oui. in Ibin. Bellides assidua colla premuntur aqua. Non pter solitum. i. ex consuetudie. Leues. instabiles incōstantes: vani: vt amotoribus euenit. Cōcludit autem vel amās vel liber de amoribus potiusq̄ de bellis se velle scribere. Cū sua musa imbellis lyrę sit potens.

Venus Saucia ab diomede martis vulnus. Passiuum verbū cū actō.

Septima Ode dicolos distrophos ad Plancum.

Laudabūt alii clarā rhodō aut mithylenē
Aut ephesum: bimarisve corinthi
Mœnia: vel baccho thebas vel apollie delphos
Insignes: aut thessala tempe.
Sūt quibus vnū opus est itactę palladis vrbē
Carmine perpetuo celebrare: &
Vndiq; decerptam frōti pręponere oliuam.

Laudabunt alii. Hoc carmine celebrat poeta tybur: si nō fallor vt se gratū mœcenati oñdat abs quo illic locū amœnissimū dono accepat: in quo cum musis suis iucūde & qete tūc viuebat: vñ oīb⁹ locis lau datis ipm pfert: hortat āt placū amicū vt exēplo suo. exēplo naturę. & teucri aliqñ curas & sollicitudies deponat & vino ampliter idulgeat. Exēplo suo: qa se ty bur diligere & laudare nō ob aliā cām: q̄ q ibi tranqlle & secure viuat. Exēplo naturę qa nō sp nubilosum est celū: sed iterdū sudū & serenū. Exēplo teucri: q ī tristissimo exilio ēt curas mero leuabat. Ordo ē. Alii. s. scriptores: laudabūt rhodō isulā lycię: clarā quia illic nūq̄ cœlū nubilū est: Phanū āt phœbi clarissimū ē: & vrbs ipa portub⁹ & cęteris ędificiis icōpabilis. Aut mitylenē oppidū lesli alcęi & sapph⁹ patriā. Aut ephesū asię vrbē ab amazonib⁹ cōditā: vbi clarissimū dianę tēplū aut mœnia corithi bimaris. i. iter mare ioniū & ęgeū a qb⁹ alluit. vñ pp emporiū opulētissima oli fuit pri⁹ ephyre dcā. vł laudabūt thebas ī boetia isignes baccho q illic genit⁹ ē ex semele. vł delphos vrbē ī parnaso / isignes apollie: q illic clarissima reddidit oracła. aut tē pe thessala. i. thessalica: loca vsq̄adeo amœna: vt cętera omia singulariter amœna tēpe dicāt. Sunt. s. poetę quibus est vnū opus. i. sola cura & studium ac operatio: celebrare carmie ppetuo. i. nłla alia mafia itercisо: vrbē palladis itactę. i. sp virgis videlicet athēas a pal=

Argumnetum Odes septimę.

Ode septima plancū virū cōsularē alloquitur. Laudans pponensq; tyburis amœnitatē cūctis locis amœnis: aitq; postea q vti notus sepe nubila pellit: neq; imbres parturit semp: sic sapiens ipe finire debet tristitiā viteq; labores conuiuiis & molli mero: siue in castris erit siue in dēsa sui tyburis vmbra. Teucri inde exemplū affert: q licet patriam patremq; fugeret: genio tñ vacabat: tristis amicos hortans vt vino pellerēt curas. Laudabūt alii. Ode est dicolos distrophos: ex metro archilochio heroico: primus. n. versus hexameter est. secūdus tetrameter & phaliscus appellat: q constat ex quattuor pedibus versus heroici: tñ vltimus semp spōdeus erit. Clarā Rhodon. Est rhodos in lycia insula: vt mela scribit. Solin⁹ addit q nū q̄ ita cœlū nubilū est vt in sole rhodos non sit. Strabo lib. xiiii. docet q rhodiorum vrbs portubus et viis & mœnibus cęteraq; fabrica tantū alias excellit vt nullā ei æqualem nedum pręstantiorem preferre valeamus. Mitylenen. Est mitylene in lesbo insula oppidū: vt docet mela. Inde vero vt aiunt oriundi fuere Alcęus & Sappho lyrici vates: ac Pittacus vnus ex septem sapientibus. Ephesum. erat ephesus in asia Ionum regia clarissima quidē: vt Strabo libro decimoquarto scribit. Erat ibi Dianę tēplum pulcherrimum. de quo Plinius libro. xxxi. capitulo quinto. Iustinus libro secundo scribit Amazones in asia ephesum condidisse. Bimaris Cortihi: Ephyre antea postea corithus appellata est: colonia colli appli cata medio interuallo qd isthmi appel=

AN. M. Phaliscus vers⁹ Rhodos Mitylene. Alcęus pittacus Sapho Ephesus

Corinth⁹. lauimus: inquit Plini⁹ li. iiii. de pelopõnenso loquẽs. De corintho ẽt Strabo plurima li. viii. mẽinit: atq; inter alia ꝙ ciuitas ipa corinthioꝝ amplissima visq; fuit & opulentissima: seu viros innumerabiles ad ciuile regimen pitissimos siue eximias opisicũ artes aĩmo vertis. Erantq; ĩ eo pluria opa ære elaborata. lade q̃ αθηνα dicit̃ dictat̃. Et p̃ponere fronti. i. pro decore & honore p̃figere sibi oliuã. s. paciferã decerptam vndiq;. i. ex quouis loco: aut quouis pacto. i. sunt pacis vsqueadeo studiosi: vt nihil aliud celebrẽt q̃ athenas: quib⁹ pp lrãrũ studia: pallas oliuifera p̃cipue placuit. Nõ. n. sine pace vigere possunt litetrę. & ideo vnice laudant athenas.

Isthmos. Bimaris ãt Corinthi ait: qm̃ Isthmos pelopõnẽsi pmõtorium vbi sita est ab altero latere Ioniũ ab altero ægeũ mare habet. de quo ẽt Solin⁹. c. vii. Isthmos ãt dr̃ terra angusta inter duo maria.

Bacchus Thebę Hercules Baccho thebas. Thebę vrbs boetię: nec cedẽtes athenis claritate: duoꝝ numinũ liberi atq; herculis (vt volũt) pria. Auctor Pli. li. iiii. Diodor⁹ vero li. i. sic ait. Qui deũ hũc tradũt thebis boetiæ ex semele & ioue fuisse genitũ aberrare vident̃. Orpheũ. n. quũ ad ęgyptios transisset pcepisſetq; ab eis sacra & mysteria dionysia: eẽt aũt amicus thebanis: a qb⁹ plurio in honore habebat̃

Delphi. Apollinis Delphici tẽplum. rettulisse ad eos tradũt hui⁹ dei originẽ. Delphos. Erãt delphi in parnaso mõte phocidis clarissima vrbs & celebris pp Apollinis pythii tẽplũ & oraculũ vetustate insigne. de quo legito strabonem. li. ix. Iustinus vero li. xxxiiii. sic ait. Tẽplũ autẽ apollinis delphici positũ est in mõte parnaso in rupe vndiq; pendẽti: ibi & ciuitatẽ hoĩm frequẽtia fecit: q admiratõe maiestatis vndiq; cõcurrẽtes in eo saxo cõsedere. atq; ita tẽplũ & ciuitatẽ nõ muri: sed pcipitia: nec manu fcã sed naturalia p̃sidia defendũt prorsus vt incertũ sit vtrũ munimentũ loci an dei maiestas plus hic admiratiõis habeat. Media saxi rupes in formã theatri: q̃obrem et hoĩm clamor: & si qñ acci

Tempe. dit tubarũ sonus psonantib⁹ & resonantib⁹ inter se rupib⁹ multiplex audit̃. Thessala tempe. loca amœna a cœli tẽperamẽto dicta sunt tẽpe: vti Lactanti. li. i. inquit. Sunt ãt pprie loca in thessalia quinq; miliũ passuũ longitudine & ferme sex latitudine vltra vsũ hoĩs attollẽtib⁹ se dextera leuaq; leuiter cõuexis iugis intus sua luce viridãte. allabit̃ peneus: q inter ossam & olympum nemorosa cõualle defluit: vt Pli. lib. iiii. edocuit. Intactę palladis vrbem. Iustinus li. ii. scribit

Amphiteon rex Athenę ꝙ Amphiteon q post grecũ regem athenarum regnauit primus minerue vrbem sacrauit & nomẽ ciuitati athenas dedit. Vtq; alii dicunt minerua ipa ab grecis athena dicit̃. Referunt etiã poete litem fuisse inter neptunũ & mineruã de impositione noĩs athenarũ: quod quidẽ latius li. i. g. iam diximus. Carmine ppetuo: iugi & continuo nunq̃ intermisso. Celebrare. Cicero p L. Flacco ait. Adsunt atheniẽses: vnde humanitas: doctrina: regio: fruges: iura: leges ortę atq; in om̃s

Athenarũ laudes terras distributę putant̃. Iustinus etiam li. ii. sic ait. Primi athenienses lanificii & olei & vini vsũ docuere: arare quoq; & serere frumenta glande vescẽtibus mõstrauere: litterę certe ac facũdia & hic ciuilis disciplinę ordo veluti tẽplũ Athenas habet. Vndiq; decerptam: ex quocũq; loco nõ solũ vnde vbi atheniẽses legebãt quũ victores olea coronabant̃. Pli. n. li. xv. scribit ꝙ athenæ

Olea victorũ athenis victores olea coronabant. poetæ vero vt dicit Horatius scribentes de athenarum laudibus olea se coronabant decerpta vndiq; vtputa si Romę composuissent opus. romę oleã decerpebant. videtur etiam sic posse intelligi et forte melius vt dicat illos proponere oliuam vndiq; decerptã fronti id est ad frontem victorum in ludis atheniensibus per quod quidẽ ostendit poetas ipsos oliuam. i. athenienses ludos pręponere oĩbus aliis. Nam athenę victores olea coronabãt: vt plinius scribit. Vndiq; ex quocunq; atheniensi certamine decerptã ad frondes victorum.

Plurimus in iunonis honorem
Aptum dicit equis argos ditesq; micenas:
Me nec tam patiens lacedæmõ:
Nec tam laryssæ percussit campus opimæ
Q̃ domus albuneæ resonantis
Et pręceps anio ac tyburti lucus: & vda
Mobilibus pomaria riuis.

Argos hippium mycenę Iunonis templum argis. Plurim⁹: adde scriptor. Dicit. describit. Aptum equis argos. Plinius. lib. iiii. de achaia loquens ait. Inter amnes inachum et erasinum eẽ argos hippiũ cognominatum. Strabo li. viii. etiam de achaia loquens scribit ꝙ Argos et mycenę vrbes ambę principatu eminẽtes minus stadiis quinquaginta inter se finitimæ erant. Et dicatum Iunoni tẽplũ iuxta mycenas ãbab⁹ fuisse cõe. ĩ quo polycleti simulacra artis laude omnium præstantissima: sumptu et magnitudine Phidię sane imaginibus ce

Plurimus i iunonis &c. Prosequit̄ alia loca celebria vt illis oib⁹ vnū p̄ferat tybur: qa victoris p̄tiū ex victo depēdet. Est ergo ordo Plurim⁹. s. scriptor: dicit. i. describit & laudat: sicut i pricipio ep̄laꝝ Pria dicte mihi: sūma dicēde camœna Mecœnas: argos. s. hippium qđ ē iter inachū & erasinū amnes: vn̄ addit aptum eqs. & dicit: micęnas vrbē ēt i achaia stadiis min⁹ quī quagīta ab argis drn̄tē. dites: qa opulēta admodū fuit dicit āt i honorē iunonis: q̄ ab argis p̄cipue culta: eos etiā plurimū dilexerat. vn̄ ęnei. j. veterisq; memor saturnia belli Pria qđ ad troiam ꝓ charis gesserat argis. Laudabunt ergo dicta loca alii: verū nec lacędemon vrbs lacedęmonioꝝ q i lacōica regiōe diu rerū potiti sūt & legib⁹ & ipio clarissima: patiēs. s. laborū ēt legib⁹ licurgi id curātib⁹: nec cāpus larissę vrbis thessalię patrię achillis: opimę. i. pīguis & fœcundę. p̄cussit. i. affecit me amore sui: tā. i. tm̄: q̄. i. quantū: dom⁹ albuneę. s. nymphę ac fōtis i albunea silua resonātis. s. dū p syluas & frondes deriuat̄. Est āt nō lōge a tybure. Et anio. s. fluui⁹: p̄ceps. i. p̄cipitāt̄ & cū dulci murmure se in tyberim illic p̄cipitans. Facit āt i gtō hui⁹ anienis sed ātiqu⁹ ntū s erat anien: ac lucus tyburti. i. iuxtū tyburtū seu tybur oppidū nō longe a roma abs tyburto cōditū: & pomaria vda. i. irriguaꝫ riuis mobilib⁹. i. in diuersas partes ductilibus.

dentia. Argos quidem a primordio magis ac magis extitit potētia primariū subinde Mycenę ampliora susceperūt incremēta. posteriori tp̄e eas argiui solo ęquatas deleuerūt adeo vt ętate strabonis Mycenei oppidi ne vestigiū qđē reperiret̄. homerus vocat Argos inter dū priscū Alias iasum. Eqstre q̄nq; vel pelasgiscū vł equoꝝ alūnū. Cognominatōnē igit̄ p epitheta distinguit. Eqstre vero & equoꝝ alūnū cōi quadā proprietate dicit. hęc ex Strabone q ēt addit q̄ pelopōnesos p multos pri⁹ ānos Argos vocata ē: eaq; tēpestate Argos achaicū noiari cœptū. p argos deniq; hic horati⁹ Agamēnonis p̄lia itelligit. Patiēs lacedęmon. ea vrbs ē in laconica ēt isparta appellata. Cuius Iustinus li. iii. mēinit. homer⁹ li. ii. iliados diuersas esse vrbes on̄dit. Lycurgi p̄terea leges vt cicero. li. ii. tusc. edocet laborib⁹ erudiebāt iuuētutē venādo currēdo esuriēdo sitiēdo algēdo æstuādo. Sparthę vero pueri ad arā sic verberib⁹ accipiebāt̄ vt multus e viscerib⁹ sanguis exiret. nōnūq̄ ēt ad necē quorū nō mō nemo exclamabat vnq̄. sed ne ingemebat qđē. hęc ex illo. pp id igr̄ patiēs ait Horat. & si in cūctis agēdis patientissimi erāt. vt large i lycurgi vita a plutarcho on̄dit̄. Larissę cāpus opimę. Strabo li. ix. vbi de thessalia loquit̄. scribit larissam vrbē eē iuxta peneū fluuiū. est & alia vt i iqt i creta citas: a qua subiect⁹ cāpus laryssius vocat̄. laryssa quoq; osse loc⁹ est q̄ pēsilis aut obliqua dr̄ a plerisq;. ē & in pelopōneso argiuoꝝ arx laryssa. Eleorū quoq; agrū dymāq; disterminās laryssus fluuius ē. est & i asia laryssa phriconia. In agro itē attico laryssa ē. Trallib⁹ quoq; ē vic⁹. plura ēt strabo in dicto volumīe. Albuneę resonātis. de hac poeta li. vii. ita scribit. At rex sollicit⁹ mōstris oracula fauni Fatidici genitoris adit: lucosq; sub alta cōsulit albunea nemoꝝ q̄ maxīa sacro fonte sonat sęuāq; exalat opaca mephitim: vbi quidē Seruius ait. vnū eē fontis nomē & syluę asseritq; in tyburtinis eē altissimis mōtib⁹. eē vero dictam ab aquæ qualitate. Acron dicit nomen accepisse ab albunea nympha / cui nemus consecratū ē. Porphirio etiā scribit Albuneā deā in regione tyburtina fontis pręsidem. Strabo li. v. refert in planicie tiburtyna fluere quas nūcupant Albulas aquas frigidas multis e fontibus edētes varios ad morbos salutares. Lactātius p̄terea li. i. c. vi. scribit decimā sibyllā tyburtē nomīe albuneā: q̄ tyburi colit̄ vt dea iuxta ripas amnis anienis: cuius in gurgite simulacrū inuētū eē dr̄: tenens i manu librū. Præceps anio in Romę cōspectu tybur qđē herculeū est. & Cataratta. i. descēsus quā facit anio vbi nauigabilis eē incipit quū e sublimi ꝓfūdā in vallē p̄ceps defert̄ & p vrbi ipi vicina nemora. hoc ex loco mira fructuū abūdantia p̄ter lapidis effossiones. q tyburtin⁹ dr̄. In hac planicie anio fluit: quousq; tyberim intret. hęc ex strabonis li. v. Qui anio ex alba decurrēs pręter latinā marsoꝝ vrbē & propinquū illi cāpū p tybur descēdit in tyberim vt idē ait. Plinius item li. iii. scribit q̄ anio i mōte trebanoꝝ ortus Lacus tris amœnitate nobiles: qui nomen dedere Sublaqueo: defert i tyberim. Tyburti lucus. Sestius gręcus historicus. li. vi. antiquitatū scribit q̄ Cathyllus amphiarei filius post ꝓdigialē patris interitum apud thebas iussu oeclei aui sui cū omni fœtu & sacris missus tris liberos in italia ꝓcreauit tyburtū. Coracē & cathyllū qui depulsis ex oppido haud longe ab roma posito veteribus sicanis: ab nomine tyburti maximi natorum filii oppidū vocauerunt. Vergi. etiā lib. vii. ait. Fratris tyburti dictam cognomine gentem. Solinus quoq; de hoc meminit secundum Sestiū: qui quidē vltra prędicta non desunt inquit qui dicant singulū fratrē ciuitatē singulā cōdidisse. testis ē mōs q adhuc Cathyll⁹ dr̄: & Cora oppidū iter volscos.

Argi p̄res
Pelopōnesos.
lacedęmō sparta
Lycurgi Leges
Spartæ. pueri.
Larissa
Lariss⁹ fluuius
Albunea
Albulæ aquæ tybur
Anio
Sublaqueum.
Tyburtus
Corax
Cathyll⁹
Cora

Albus vt obſcuro detergit nubila cœlo
Sępe notus.neq; parturit imbres
Perpetuos.ſic tu ſapiens finire memento
Triſtitiam.viteq; labores
Molli plance mero.ſeu te fulgentia ſignis
Caſtra tenent.ſeu denſa tenebit
Tyburis vmbra tui.Teucer ſalamina p̄remq;
Cum fugeret.tamen vda lyæo
Tempora pupulea fertur vinxiſſe corona:
Sic triſtes affatus amicos.
Quo nos cūq; feret melior fortuna parente
Ibimus o ſocii comiteſq;.
Nil deſperādū teucro duce & auſpice teucro.
Certus enim promiſit apollo
Ambiguam tellure noua Salamina futurā.
O fortes peioraq; paſſi
Mecum ſępe viri:nunc vino pellite curas.
Cras ingens iterabimus æquor.

ANT. Albus notus.p̄mutāt duo vēti natu=
Aquilo. rā.Cū ſit Auſter aphricę ſerenus: aqlo
nubil⁹.Vt iq̄t pli.li.ii.Vbi ēt ait:q̄ au=
ſter italię humidus eſt &c. νοτισ inqt
Notus geli⁹ humor dr̄.hic notus auſter dictus
Molli mero: dulci ſuauiq; Vino. Teu=
cer Salamyna patrēq;:poſt finē troia=
Teucer ni belli Teucer morte aiacis fr̄is inuiſ⁹
patri thelamoni:quū nō reciperet̄ in re
gnū.Cyprū cōceſſit:atq; ibi vrbē noīe
antiquo patrię Salamyna cōdidit. Au
ctor eſt iuſtinus li.vlti.Altera aūt ſala=
myn atticę regioni adiacet inſula qui=
dem ſtadioꝝ.lxx.in lōgū porrecta.vel
vt alii aſſerūt.lxxx. Scribit hęc Stra=
bo lib.ix.Cū fugeret.i.q̄uis:nā ſequit̄
Cum tamen.Sępe autem cum ꝓ q̄uis reperi=
tur.Cicero ad Celium epiſtola vltima.
lib.ii.Quę cum eſſent incerta exiſtima
Lyæus ui tamen faciendū eſſe &c.Lyæo: Lyę⁹
Lio bacchi nomen ab λνω quod eſt ſoluo
eo q̄ mentem & mēbra vinū diſſoluat.
Populus. Vnde ſequitur paralyſis. Populea co=
rona:populeā poſuit coronā propter
animi fortitudinem.hęc enim arbos in
Hercules. tutela herculis eſt.imitabat̄ ergo hercu
lem:qui ad inferos pergens eadē fron=
Socius de ſe coronauit. O ſocii comiteſq;. So
Comes cius par ē.Comes vero minor: quippe
qui ſequitur & ducē habet. Vtq; victo=
Socius rinus li.i.rh.vet. inquit. Socius eſt q
nobis aliquo pacto ad aliquid agendū
Amicus coniungitur.Amicus vero eſt qui mi=
hi vſu vitę ſimilis pio ac fideli amore
coniungitur. Auſpice Teucro id eſt
auſpicii docto per quod futura noſſe
poterat. Ambiguam:dubiam vel du=
plicem.propter alteram atticę adiacen=
tem. Certus apollo.non fallax.ſed ve
Ebrietas ridicus.Nunc vino pellite curas. plini
us etiam li.xiiii.ſcribit nimio potu gi=
gnifere rerum omnium obliuionē mor
temq; memorię:furoremq; etiam. Ite=
rabimus repetemus.

Albus vt obſcuro.facit quod dixi: quia em̄ in ſu=periorib⁹ vt iā vidimus p̄ cęteris locis amœnis tybur ꝓpter amœnum ſeceſſum extulit:cohortatur plancū vt frontem exporrigat & curas mero demat: ſecutus naturam et principem virum. vnde dicit. Vt id eſt quē=admodum:notus ventus ex natura humidus qui & auſter dicitur: albus. i. ſubluſtris faciens nubis minus denſas:quia denſę nigrę ſunt:detergit ideſt fugando amouet:ſępe cœlo obſcuro ſcilicet priuſq̄ flare incipiat.nubila id eſt nubes.neq; parturit imbres perpetuos.i.continue durantes :ſic tu plance ſapiens:vel memento ſapiens id eſt vt ſapientem decet :finire triſtitiam et labores vitę:molli id eſt maturo et non nimis vehementi mero.ſeu caſtra fulgentia tenent te.ſeu denſa vmbra tyburis tui.i.patrię tuę tenebit te ſcilicet peracta militia. hoc eſt tam nunc quando in caſtris degis:q̄ poſtmodum dum domi ocia lęta duces.Id autem in caſtris faciendum docet ex emplo teucri dicens.Teucer cum id eſt q̄uis fugeret:ſalamina ſcilicet patriam ſuam:hoc eſt vr=bem thelamonis patris ſui.Declinatur aūt hęc ſalamin vel ſalamis :huius ſalaminos &c. accuſatiuo hanc ſalamina.et patrem ſcilicet thelamonem filium ęaci qui eum ex iſione priami ſoro=re genuit.multum autē ē quod dicit fugeret.ſicut in Bucoli. Maro.Nos patriam fugimus &c. q̄uis autem fugeret:tamen fert̄ vinxiſſe.i.ligaſſe:corona populea.i.ex populo facta qua & hercules coronatus inferos petiit:tp̄a.ſ.capitis ſui:vda.i.vaporata:lyeo.i.baccho hoc eſt vino curas ſoluente.affatus amicos.ſ.comites & ſocios fugę:triſtes.ſ.pp exiliū ei⁹.ſic.i.in hęc verba.

O socii & o comites :nos ibimus quocūq3(Est aūt tmesis .i.incisio dictionis:q̄ ab impitis teme sis dicit̄.)fortuna melior parēte.s.thelamone qui nobis qb⁹ fortuna belli pepcit exitiū minat̄ feret.i.trahet nos.Maro quo fata trahūt retrahūtq3 sequamur.Nil desperādū ē sup.vobis : teucro hoc est me:sed moris est vbi quis se laudare vult potius nomē ꝓpriū q̄ pnomē ponere p̄sertim cū illustre sit:vt ęnei.v.Q uę munera niso digna dabis:primā merui qui laude coronā.Duce.i.vos ducente:& teucro auspice.i.auspicii docto & pito & ita ad ꝓfectionē cohortante . Eni pro quia:apollo certus.i.infallibilis & qui certo scit sed nō voluit aperte locū designare:ne diligentiā inquirēdi auferat.Nō enim licet nobis oīa scire vt ęne.iii.prohibent nā cętera parcę Scire:helenū fariq3 iuber saturnia iuno:& ideo apollo licet certus secūdū æthnicos fallacia demoniorū deceptos:dubie tñ sępe respōdit:quod ne faceret p̄cat̄ ęneas.ibidē dicēs.Da pater auguriū atq3 animis illabere nostris.promisit ergo certus: & est antithetū certus & ābiguā:salamina ambiguā.i.incertā mihi:futurā:tellure noua.i.in qua prius nō fuit salamin:hęc aut erat cyprus.O viri fortes & passi peiora.sicut ęne.i.O passi grauiora dabit deus his quoq3 finē.passi dicit mecū:ne se expertē laboris innuat:pellite nunc curas vino:quia nos iterabimus.i.iteꝝ nauigabimus:cras ingens ęquor.i.mare.

Octaua ode dicolos distrophos in lydiam meretricem.

Lydia dic per omnes
Te deos oro:sybari cur ꝓperes amādo
Perdere?cur apricum
Oderit cāpū.patiēs pulueris atq3 solis?
Cur neq3 militaris
Inter æquales equitet?gallica nec lupatis
Temperet ora frenis?
Cur timet flauū tyberi tāgere?cur oliuum
Sanguine viperino
Cautius vitat?nec iam liuida gestat in armis
Brachia:sæpe disco:
Sæpe trans finem iaculo nobilis expedito?
Quid latet vt marinæ
Filiū dicunt thetidis sub lachrymosa troiæ
Funera?ne virilis
Cultus in cædem & lycias priperet cateruas.

Lydia &c.Obiurgat meretricē nō sine amara irrisione pueri eā pdite amātis:vt oē studiū militare ꝓpter eā p̄termittat:& cū ea deliteat eā fouens.Ordo aūt est.Lydia:dic:quod quia impiosū & odiosum est:vt in buco.dic mihi dameta &c. mitigat dicēs.dic oro te p oēs deos:cur ꝓperas .i.festinas .s. añ ętatē veneri maturā:pdere.i.destruere: amādo.i.p amorē:quod signāter & diserte dictū.quia meretrices quos amāt maxie pdūt.illis eni oblectatę cogūt eos

Argumentum Odes octauæ.

Octaua ode in lydiā meretricē scribit̄ ANT. Sybaris enim ei⁹amore officia oīa:quę pri⁹ obire solebat.reliquerat.latēs apd eā:vti achilles olim inter filias lycomedis latuisse fert̄:matre iubēte.Ne videlicet virilis habit⁹ eū in troiam duceret. De quo late papinius. Id autem latere apud lydiā:& cōsueta officia reliquisse in riualē quoq3 dici existimem⁹. Lydia dic p oēs. Ode ē dicolos distrophos: metrū habet anacreōtiū & alcaicū.anacreontiū ex coryābo & bacchio cōstat alcaicū vero Epithrito secūdo:Coryābis duob⁹ & bacchio.Coryābus cōstat prima lōga:duab⁹ breuib⁹:vltima longa.Bacchius prima breui:duab⁹ lōgis Epithritus secūdus.secūda breui trib⁹ aliis lōgis. Lydia. meretricis hic nomē ab lydia regione:q̄ & mœonia dicitur sūptū : est āt lydia annexa phrygię Vt strabo li.xiii.edocet. Sybari:Iuuenis hic nomē nō ab re positū.Nā sybaritę delitiis:& luxuria defluxerūt.vt patebit.& σνβαρισ græce.latine tacit⁹ & delicatus dicit̄. Alibi tñ fluui⁹ ē q ve sybaris terē separat cāpaniā. Cui fluuio ꝓpriū illud inesse traditur:vt in eius aqua demissa virgulta saxificent̄.forma tamē sybaris coloreq3 seruato. Auctor est strabo lib. v.Plini⁹.vero lib.iii.dicit.Inter duos amnes Cratin & Sybarin : vrbē fuisse eodē noīe:sic ēt Strabo li.vi.ait addēs ꝙ ea ciuitas tāta excellētia & fœlicitate excreuerat.vt quaternas ꝓximas rexerit gētes.Et quinq3 ac vigīti vrbes suo subdiderit iperio. Totā aūt fœlicitatē intra dies.lxx.Crotoniatę illis interceperūt:adeo delitiis & luxuria intēperā-

Anacreontiū metrū Alcaicum metrū choriābus Epithrit⁹ Lydia cratis . crotoniatę fluuius cratis.s.

tes defluebãt. Vrbe.n.potiti ĩducto flu uio cũcta demerserũt. Si de sybari bibe rint: sternutamẽtis agitari cõstat. Cratis aũt hoĩes ĩ eo lotos cæsarie cãdidos & flauos efficit: ac mł'tis medeẽ morbis

Amando — Amãdo ꝑdere.ꝑ ãtiphrasin est: nam q amat: vel q amaẽ fauere debet: nõ obesse.ꝑterea amãdo hic põt actiue & pas siue accipi: ita vt lydia amet sybarim: vel vt ameẽ a sybari. Apricũ.soli expositũ. Patiẽs pulueris: atq; solis: cum assuetus sit pati & puluerẽ: & solis. Cur neq; militaris.

Iuuenum exercitia in equis — Iuuenũ exercitia narrat. Nã vt Vegetius scribit: iuniores ĩ eqs ligneis exercebãtur: tãtaq; cura erat. vt nõ solũ a dextris: sed etiã a sinistris ꝑtibus: & ĩsilire & desilire discerẽt. euaginatos ẽt gladios vel cõtos tenẽtes.

Gallica ora — Gallica ora: gallicoꝝ equoꝝ. Strabo li.iiii. ait ita: Vniuersa vero natio. quam hæc ætas gallicã vel gallaticã noĩat: martis studio & aĩoꝝ ardet ĩpetu: cõserẽdę pugnę alacritate ĩpigra. Et paulo inferi⁹ sic: Ephor⁹ tã late gallię magnitudinẽ excedere tradit: vt quã nunc vocamus Iberiã: plurima illi⁹ spatia gallis vsq; gades attribuat. Iustin⁹ aũt li. vlti. scri

sibi morẽ gerere sybarim pueꝝ: illũ tacitũ & delicatum vñ nomẽ ĩpositũ a re ĩpa. Et dic Cur oderit cãpũ apricũ.i.soli expositũ: patiẽs.i.cũ sit patiens pulueris atq; solis Et dic cur neq; militaris.i.cũ sit militaris eqtet s.ãpli⁹: iter ęquales.i.coęuos suos. nec temperet.i.domitet & regat: ora gallica.i.equoꝝ gallicoꝝ: frenis lupatis.a lupinis dẽtibus ad quoꝝ similitudinem facta sunt sic dictis. Et cur timet tangere tyberĩ flauũ: vnde albula prius dicebaẽ.i.cur nõ audet ampli⁹ natare: & cur vitat oliuũ.i.oleũ quo vnctus tutius natet: cauti⁹ sanguine vipino.i.quã vitare debeat sanguinẽ venenosissimi serpẽtis: qualis est vipa. Nec gestat iã.i.amplius: brachia liuida.i.plõbei coloris.ĩ armis.i.quem colorẽ ĩducũt arma: exiltẽs nobilis.i.insignis & multis not⁹ disco & iaculo expedito.i.expedite iacto aut iaculato. trãs finẽ.i.metã iuuenib⁹ cõstitutã vt discũ aut vectẽ ꝑiiciẽdo vires exerceãt. Quid.i.ad qd: latet s.sybaris apud te: vt.i.queãdmodũ dicũt (qđ & stati⁹ postea in achilleide dixit) filiũ thetidis marinę.s.deę s.achillẽ: sup. latuisse ĩ aula lycomedis regis scyri vbi ex deidamia ei⁹ filia pyrrhũ genuit: sub.i. paulo ante tpa: cũ tpa tẽderẽt in funera lachrymosa troię.i.añ excidiũ troianũ. dicũt inquã latuisse: ne cult⁹.i. vestitus virilis ꝑripet ĩpm in cędẽ & lycias cateruas: ꝑ eo quod est in cędem lyciarum cateruarum quę troianis suppetias tulerant duce oronte & sarpedone.

Galitię eq Asturia — bit: q; tãti ĩ galitia ac lusitania & tã ꝑnices visunẽ eq. vt nõ imerito vẽto ĩpo cõcepti videaẽ. Plini⁹ ẽt li. viij. de eqs scribit. q; ĩ hispania gallica gẽs & asturia ẽ eqni generis. &c.

Lupus frenum — Lupatis frenis.i.aspis ab lupinis dẽtib⁹: q iæquales sũt. vt iqt Serui⁹.

Lupatum — Lup⁹ aũt & lupatũ frenũ dr̃. Oui. in tristib⁹: Et placido duros accipit ore lupos. Et Martialis. Mordẽt aurea q; lupata cerui. Tyberĩ tãgere.i.natare.

Natandi vsus — Natãdi vsũ inqt Vegeti⁹: ęstiuis mẽsib⁹ oĩs ęqualiter debet Tyro cõdiscere. Nõ enĩ põtib⁹ sp flumĩa trãseũtur. ĩoq; romani veteres Cãpũ martiũ vicinũ tyberi delegerũt: in quo iuuẽtus p⁹ exercitiũ armoꝝ sudorẽ puluerẽq; dilueret.

Olei natura — Cur oliuũ: olei natura tepefacere corpus: & cõtra algores munire.

Græcorũ vitia — Vsũ ei⁹ ad luxuriã ĩuenere græci vitioꝝ oĩm genitores: ĩ gymnasiis publicãdo. Auctor est Pli. li. xv. Vtq; liuius docet: Annibalis milites pugnaturi ad trebiam oleo mollierũt artus: ꝑ manipulos misso: ab ipso.s.ãnibale. hic aũt de Cæromate ĩtelligiẽ. De quo satyra. ii. In iuuenale iã dixim⁹. Armis.i.armoꝝ exercitatõe: vt disci: & iaculi: hęc.n. vna ẽ clausula.

Discus — Disco: graui lapide: & rotõdo: q exercitii cã corpis ad auras ꝑiiciebaẽ. Vegeti⁹ ait: Ad lapides vero vel manib⁹ vel fũdis iaciẽdos exerceri diligẽter cõuenit iuniores. Diciẽ aũt discus a ΔΙΣΚΙΝ iacere.

Iaculari — Iaculo: Tyrones iacula aduersus palũ tãq̃ aduersus hoĩes iaciebãt. Armoꝝ doctor attẽdebat: vt magnis virib⁹ & destinato iactu hastile torquerẽt. vt vel ĩ palũ vel iuxta dirigerẽt missile. Quod idẽ vegeti⁹ edocet.

Scyros achilles puella — Filiũ thetidis: ĩ mari ægeo vna cycladũ ẽ Scyros lõgitudinis. xxv. miliũ passuũ. antea phœnice appellata vt Pli. li. iiii. ait: In ea vero lycomedes rex erat. apud eũ itaq;: nã filias hẽbat: Achillẽ puellari habitu Thetis deposuit. audierat. n. a ꝑtheo vate apđ troiã pituꝝ achillẽ: hic mr̃ eũ celare achiuos vt dixim⁹ voluit. ab vlysse tãdẽ recognit⁹

Sub — ẽ: & ad troiã duct⁹. Sub.i.añ. Vir.i.g. Sub lucẽ exportãt calatis: ꝑ ante lucẽ.

Sarpedon — Lycias cateruas: lyicioꝝ rex sarpedõ iouis fili⁹ troianis fauit. vbi a patroclo occisus ẽ. Hora. lycios ꝑ troianis oĩb⁹ illorũq; sociis posuit. đ Sarpedõis morte li. xvi. ꝑiliados late habeẽ. Proripet: traheret ĩpm achillẽ

Argumentum Odes nouę.

ANTO. — Noua Ode Thaliarchũ pueꝝ ad voluptatẽ: lætiorẽq; vitã hortaẽ: Dicit enim cũ maxima vigeãt frigora: lignis foco repositis dissoluenda sibi. Merumq;

Ode tricolos tetrastrophos ad Thaliarchum.

Vides vt alta stet niue candidum
Soracte: nec iam sustineant onus

Syluæ laborantes: geluq;
Flumina constiterint acuto.
Dissolue frigus ligna super foco
Large reponens: atq; benignius
Deprome quadrimum sabina
O thaliarche merum dyota.
Permitte diuis cætera: qui simul
Strauere ventos æquore feruido
Deprælíantes: nec cupressi:
Nec veteres agitantur orni.

Vides vt alta. Ex asperitate hyemis monet thaliarchū quasi pricipē festiuitatis & cōuiuiorū vt igni & vino frigus & curas ꝓpellat. vt mācinellus lati⁹ exequit̄. Ordo ē. O thaliarche tu vides. vt. i. qualiter: soracte mons ille in phaliscis apollini sacer: stet i. rigeat existēs cādidū. i. albicās: alta. i. dēsa niue. nec i. & nō hoc est vides vt siluę laborātes. s. onere niuiū: nō sustineāt iā. i. ampli⁹ on⁹. i. pōdus niuiū: quia aut rūpūtur aut declinātur in terrā. & vides vt flumina cōstiterint. i. cōstricta sint & īpedita a cursu seu fluxu: gelu acuto i. aspero: quod ī glaciē cōuertit aquas. Et iō dissolue frigus reponēs. i. iteꝝ atq; iteꝝ ponēs large ligna sup foco. i. loco qui ignē fouet: & deprome benignius. i. īdulgēti⁹ & abūdāti⁹: merū quadrimū. i. quattuor annoꝝ: dyota. i. amphora binas aures habēte: sabina. i. q̄ ī sabinis recōdita est: aut q̄ sabinū vinū conti net. & pmitte diuis cętera. i. regimen mūdi & aurę tem periē. qui. s. diui simul. i. statim vt: strauere. i. sedauerūt: ventos depręliātes. s. prius: ęquore feruido. i. freto: aut feruido. i. ęstuoso & multū cōmoto: nec cupressi nec orni veteres agitantur id est nulla fit ampli⁹ cōmotio. ad quorum exemplum tacite innuit etiam mentis agitationes sedandas esse.

optimū exhibēdo: crastina curet minīe nec itē dulces spernat amores: aut choreas. dū iuueni sibi canicies abest. Qui vero dicūt poetā hic loq ex epicuri sētētia minime veri eē videt̄. Epicur⁹ enī in epistola herodoto missa: hęc ait: Cū itaq; dicam⁹ voluptatē finē eē: nō luxuriosoꝝ voluptates. ea sue q̄ in gustu sūt positę: vt quidā ignorātes aut ab nr̄a sententia dissentiētes. aut male accipiētes: arbitrant̄. Sed non dolere corpore aīoq; trāquillū esse: & ꝑturbatione vacare dicim⁹. Nō enī cōuiuia & comessationes: nō pueroꝝ mulierūq; cōgressus: nō piscīū vsus: & cęterorū q̄ affert ꝓciosior mēsa: suauē gignit vitā: Verū ratio sobria: causasq; ꝑcrutās: cur q̄q; vel eligēda: vel fugiēda sūt: opiniones q; expellēs: p quas aīos vt plurimū occupat tumult⁹: Hoꝝ oīm initium maxi mūq; bonū prudētia ē. hæc ille. Vides vt alta stet niue cādidū. Ode ē tricolos tetrastrophos. Est enī metrū ex duob⁹ versib⁹ iābicū alchaicū cōstans duob⁹ iābis: vel spōdeo & iambo: cęsura: duo busꝫ dactylis. Terti⁹ archilochi⁹ hypercatalecticus est. ex spōdeo: iābo: spondeo: iābo: cæsura. Quartus pindaricus ex duob⁹ dactylis: & duobus trocheis. hypcatalecticus aūt versus dicit̄ exhuberans vnica syllaba. ab ὑπερ hyper qđ ē sup: supra: vltra Et καταλεκτικον teriatū: quasi supflua teriatio. Thaliarchus aūt nomē est a poeta fictum. Nā dici pōt cōuiuii seu festiuitatis prīceps. θαλια nāq; dicit̄ cōuiuiū. sertū: festiuitas. αρχοσ princeps. Stet id ē cōsistat: plenū esse hic nō cōuenit: nā alta niue cādidū dicit. Soracte: scribit Solinus: ꝙ perpaucæ familię erant in agro phaliscoꝝ: quos hyrpos vocabāt. q sacrificiū annuū ad montē soracte faciebāt: idq; operātes gesticulationib⁹ religiosis īpune insultabāt ardētib⁹ lignoꝝ struib⁹: ī honorē diuię rei flāmis pcentibus. Strabo etiā li. v. ostendit: Soracte in phaliscis eē iuxta flaminiā viā. Sub quo mōte: vt ait: vrbs erat feronia: quo noīe & dea q̄dā nūcupabatur: quā finitimi miro dignabantur honore. quo in loco ipsius tēplū erat mirificū sacri gen⁹ habēs. Nā qui ei⁹ numine afflabantur: nudis pedib⁹ prunas & copiosū cinerē inābulabāt nulla lęsione sub hoc dęmone. Id autem quotannis celebrabat̄. horati⁹ vero hic in sabinia Soracte esse ostēdit. vl̄ poti⁹ prope. nā prope est: vt vidim⁹. Distatq; ab vrbe roma milib⁹ passuū vltra viginti. Dicitur aūt soracte: vt puto: a σωρεια quod est congeries. vel a σωροσ quod est aceruus cumulusue. est enī mons altissimus. Gelu acuto: Acutū dixit quoniā gelu ipsum acutū fit aqua paulatim stillante. vel acutū ait: quoniā suo innato frigore cū tāgitur: pungere videtur atq; vrere. Dyota. potandi vasculū a Δυο quod est duo. & ωτα plurali nūero aures. quasi duas aures. i. ansas habēs. Cętera. i. omnes alias curas. Tu vero voluptati incumbe. & quietę vitæ futurorum minime sollicitus. Dii enim post aduersa per seipsos quietem tribuunt hominibus & iucūda. hinc ait. qui simul stra. &c.

Epicuri voluptas
Alchaicū iābicū
Archilochium
hypercatalecticum
Pindaricū metrum
Hypercatalecticus
Thaliarchus
Thaliarchos
Phalisc hyrpi
Soracte feronia
Soracte vnde
Dyota

Orni
Ornyo

Strauere.quiescere fecere atq; subsidere. Feruido.æstuanti. Orni.arbores sunt albo cortice graciles & altæ dictæ.vt puto ab Ορνυω qđ est insurgo.incito.promoueo.itaq; si nec orni nec etiam cupressi graciles quoq; & altę stratis ventis non agitantur quid de arboribus erit crassis & robustis?

Quid sit futurum cras fuge quærere:&
Quem sors dierum cũq; dabit lucro
Appone:nec dulces amores
Sperne puer:neq; tu choreas.
Donec virenti canicies abest
Morosa:nunc & campus & areæ
Lenesq; sub noctem susurri
Composita repetantur hora.
Nunc & latentis proditor intimo
Gratus puellæ risus ab angulo
Pignusq; direptũ lacertis
Aut digito male pertinaci.

Senectus

Morosi

canicies

Area

Campus

Fuge quęrere.hoc ad animi pertinet trãqllitatẽ.ex qua sũma voluptas redũdat Lucro appone:qa mors ĩminet.vñ die quoq; accidere põt.Quẽcũq;.vł bonũ.vel malũ.Virẽti tibi iuueni.Canicies morosa.senect⁹ difficilis &q̃rula.hĩc iuuenalis ait.Vsq; adeo grauis vxori.natisq;.sibiq;.Vt captatori moueat fastidia cosso.Morosi aũt vt porphyrio ĩqt.dicũt̃ multoꝶ moꝶ ĩter se cõtrarioꝶ. Canicies vero generat̃:vt docet philosoph⁹ ex putredine.Cũ itaq; ĩ senectute desit calor naturalis:q cã ẽ digestiõis necessario piloꝶ materia nõ bñ digesta putrescit.hĩc postea senes canescunt. Macrobi⁹ ẽt li.vii.scribit caniciẽ ex nimio humore fieri qđ phlegma vocatur. Nã iõ albi sũt cani.qa colorẽ humoris quo nutriũtur.imitãtur. Cãpus.martius.s.vbi iuniores exercebant̃.vti superiori Ode ostẽdim⁹. Areæ.platez.nã loca ĩ vrbe pura areæ dicũt̃.vt varro ait ab siĩitudine areę.vbi frumẽta secta terũtur.& arescũt. Fest⁹ ẽt põpeius inqt. ꝙ area ꝓprie dicit̃ locus vacuus. quasi exaruerit nec possit qcquam generare. Aduerte tñ cãpos ãpliores eẽ.areas vero minores.hinc poeta hęc simul cõiũxit.Lenes:voluptuosi:suaues:dulces: gratissimi. Sub noctẽ:p noctẽ. Cõposita hora:cõstituta tibi ab amica. Susurri cõfabulatõnes.Catullus:Verbosa gaudet ven⁹ loq̃la. Nũc & latẽtis:ordo est & nũc repetat̃ grat⁹ risus ꝓditor puellę latẽtis ab angulo.quũ enĩ risus auditur puellã latere oñdit.qđ qdẽ ad voluptatẽ & lusũ fieri solet.hinc illud ẽ in buc. Malo me galatea petit lasciua puella. Et fugit ad salices & se cupit añ videri. Pignusq; direptũ lacertis:hic loc⁹ per antiphrasin ĩtellect⁹ a qbusdã fuit. debem⁹.n.ĩtelligere pign⁹ direptũ a puella e lacertis amatoris:& ãnulũ a digito

Quid sit futuꝶ.Proseqt̃ eãdẽ materiã.Quia.n.sol⁹licitudo reꝶ futuraꝶ p̃sentiũ demit voluptatẽ dicit.fuge q̃rere.i.disqrere:qd sit futuꝶ cras.& appone lucro i.deputato de lucro:quẽcũq; dieꝶ sors aut fors dabit. Nec.i.& nõ:& puer.i.cũ sis adhuc puer:nõ spne: amores dulces.s.ętati puerili iã pubescenti.neq; tu q habilis & pit⁹ est saltãdi sperne choreas donec canicies.i.senectus morosa.i.difficilis & in nulla re cõtenta : abest tibi virẽti.& cãpus.s.marti⁹ in quo exercebãt̃ iuuenes romani:& areę.i.alia loca exercitii in vrbe q̃ miora sũt q̃ cãp⁹ q dictus ꝙ capiat ãple.& susurri.i.cõfabulationes cũ amica.lenes.i.suaues sine rixa repetãt̃ sub noctẽ.i.paulo ante noctẽ:hora cõposita.i.ad hoc cõstituta.Posset forte intelligi de susurris:hoc ẽ murmure fluuioꝶ quoꝶ audit⁹ & ꝓspect⁹ sub noctẽ grat⁹ & iucũd⁹ est sed qđ seqtur amicę cõgruit. Risus puellę.i.dat⁹ a puella ab angulo:ꝓditor ipsi⁹ puellæ latentis:grat⁹.s. tibi:repetat̃ sup.nunc.i.cõposita hora.s.añ noctẽ aut ĩterdũ & pign⁹ direptũ.s.a puella vt sit occasio redeũdi:lacertis i.ab humeris tuis:hoc ẽ armillę aut a digito tuo:male.i.nõ satis ptinaci.i.ãnulũ nõ semp tenẽti sed p dissimulationẽ dimittẽti vt repeti possit:repetat̃ nũc

Armillę
Armi
Arma

eiusdem. Sic nãq; coguntur amatores repetendi gratia quod reliquerant vi fere ablatum : puellas reuisere.Nam iccirco illæ id fecerant.Pignus direptum lacertis. Armillas intelligit direptas e brachiis amatoris a puella:Nam vt festus e docet. Armillas ab armo(quibus viri militares ab impetratoribus donati)dictas esse existimant.ꝙ antiqui humeros cum brachiis vocabãt armos Vnde arma ab his dependentia sunt vocata. Aut digito:annulũ hic intelligit:direptum etiam a puella ex digito ipsius amatoris. Male pertinaci:ficte & debiliter tenaci:nam fingunt se amatores retinere:quod optant sibi adimi a puellis.& illud est:quo iustiores habeant redeũdi causas.

Ode.x.dicolos tetraſtrophos de mercurii laudibus.

Ercuri facunde nepos athlantis
Qui feros cultus hominum recentũ
Voce formaſti catus & decoræ
More palæſtræ.
Te canam magni iouis & deorum
Nuncium:curuæq; lyræ parentem
Callidum quicquid placuit iocoſo
Condere furto.

Ercuri facũde. Diſertiſſime accumulat laudes mercurii:nec ĩmerito:ē ei de⁹ facũdię & eloquētię:oĩſq; ſolertię:& lyrici ē dſcribere laudes deoꝝ:vt dixim⁹ex authore nr̃o de arte. Muſa dedit fidibus diuos:puerоſq; deoꝝ. Primo ergo laudat eũ a facũda ſapiētia:&canēdi pitia:q̄ duo poetę lyrico ſũmę ſũt neceſſaria:tũ a vafritate & ingenioſo furto lyricis puellaꝝ dolos deſcribere volētib⁹nõ min⁹ ſcitu neceſſariis. Qꝫ ãt eloquētia feros cult⁹ hoĩm reformet: atteſtat̃ ẽt poeta ĩ arte dicẽs Silueſtres hoĩes ſacer ĩterpreſq; deoꝝ Cędib⁹ &victu fœdo deterruit orpheus dict⁹ ob hoc lenire tygres rabidoſq; leones Et cicero ĩ prĩcipio rheto. veteꝝ docet qd valeat cõiũcta ſapiētię. Ordo ē. O mercuri facũde.i.de⁹ naturalis eloquētiæ : nepos athlãtis:qa ex maia ei⁹ filia genite. q cat⁹.i.acut⁹ & ingenioſus formaſti feros cult⁹ hoĩm recētũ.i.recēter pductoꝝ voce & more decoræ paleſtræ.i. exercitatione quã ĩueniſti Ego canã,te nunciũ iouis magni.i. egregii & deoꝝ.ſ.alioꝝ.&parētē.i.ĩuētorē:lyrę curuę in formam teſtudinis factæ:& callidum condere id eſt abſcondere furto iocoſo.i.nõ auaro nec aĩo detinēdi: quicquid placuit.ſ.condere. vt ſequentia probant.

Argumentum odes .x.

Decia ode mercuriũ laudat ab genere ab eloquētia ab offõ.ab ĩuētis.ab aſtu: a potētia. Eſt aũt hymn⁹ ab Alcæo ſũptus vt ſcribit porphyrio. Mercuri facũde nepos athlãtis:hæc ode metrũ habet vti ſecũda. Iã ſatis terris niuis atq; diræ:Volũt p̃terea mercuriũ reptorē re- ANTO.
rũ plurimaꝝ qb⁹ vitę hoĩum cõſuleret̃ Mercurii ĩuenta
fuiſſe:hũc.n.primũ & verba in ordinē Rerum nomina.
redegiſſe:& multis ĩdidiſſe reb⁹noĩa. fu
iſſe quoq; lr̃aꝝ ĩuētorē aiũt. ĩſtituiſſeq; Litterarũ inuentor
quo honore qbuſue ſacris colerent̃ dii Deorum cultus
ĩ primis obſeruator aſtroꝝ curſus fuit astrorum curſus
& vocũ harmonias adiuenit. palęſtræ medicina
numerorũq; & ad corpora curãda medi
cinæ artis lyræ ĩſup ex neruis triũ chor Lyræ inuētor
daꝝ ĩſtar triũ ãni tpoꝝ reptorē tradunt
Tris.n.inſtituit voces: Acutã grauē & mediã Acutã ab ęſtate grauē ab hyeme mediã ab vere ſumens. hic & gręcos docuit verboꝝ ĩterp̃tationē:Vñ & ip̄e her Hermes
mes.i.ĩterpres appellat̃. hęc oĩa ex li.i. Diodori Qui ẽt li.vi.ſic ait: Tribuunt̃ p̃terea mercurio p̃conia diſſidia ac fœdera q̄ ĩ bellis fiũt:p̃cones quoq; adiiciunt̃ q ĩternũcii eē ſolēt ob eãq; rē ab hoſte tuti:Vñ & ip̄m cõem vtriuſq; dicũt cũ ãbob⁹ vtilitatis cõis ac pacis mutuę ĩterpres exiſtat. mēſurã ĩſup ac põ Mēſure
dus &mercaturę q̄ſtũ reperiſſe affirmãt pondus
occulteq; inuicē peculãdi modũ. p̃co ẽt Mercatura
deoꝝ tradit̃ nũciuſq; optim⁹. qm̃ man Mercurius
data diligēter pficiat. Vnde & ĩterp̃tis deorũ ĩterpres
nomē aſſũpſit:nõ ꝙ noĩm aut oratõis: vt qdã tradũt fuerit inuētor. ſed qa diligēti⁹ q̄ cęteri mãdata referat:palęſtrã eũ introduxiſſe:& ex teſtudinis forma lyrã adiueniſſe aiũt:hęc ille. Mercuri:

hic vocãdi cãus media correpta pfert̃ eſt.n.troche⁹ deĩde ſpõde⁹ ſeqtur. de hmõi aũt vocatiuis latius meminit gelius li.ii.c.xxiiii. meminit itē priſcia li.vii. Ci.p̃terea in li.de.n.d.ſcribit fuiſ
ſe qnq; mercurios. Tertiũ tñ ioue tertio natũ & Maia:Ex quo & penelope pana natũ fert̃. Quar Mercurii
tũ vero argētũ inueniſſe:& Argũ ĩteremiſſe dicũt. ob eãq; cãm ęgypto p̃fuiſſe:atq; ægyptiis le- v.
ges & litteras tradidiſſe. Macrobius li.i.ſat. docet optime Argũ pro cælo accipi: & Mercuriũ p Pan
ſole. Cui Mercurio Tetrachordiũ ſcribit attribui. quippe ſignificat is numerus: vel totidē pla- Argus
gas mundi: vel quattuor vices temporũ:quibus annus includitur. Vel ꝙ duobus ęquinoctiis: Tetrachordium
duobuſq; ſolſtitiis Zodiaci ratio diſtincta eſt. Vt lyra apollinis chordarum.vii.tot cęleſtium
ſphęrarũ motus p̃ſtat intelligi:qb⁹ ſolē moderatorē naturę cõſtituit. Voce formaſti:Ci.in li.de Lyra apollinis
na.de. Sic iã vero dña reꝝ:vt vos ſoletis dicere:Eloquēdi vis:q̄ eſt p̃clara:q̄q; diuina q̄ primũ eloquentia
efficit:vt ea q̄ ignoramus diſcere:& ea q̄ ſcim⁹alios docere poſſimus. deĩde hac cohortamur:hac pſuadem⁹:hac cõſolamur afflictos. hac ducimus pterritos ab timore. hac geſtiētes cõprimimus hac cupiditates iracũdiaſq; reſtinguim⁹. hæc nos iuris legũ vrbiũ ſocietate deuinxit. hęc ab vita ĩmani & fera ſegregauit. Catus acutus proprie dicit̃ teſte varrone nõ ſapiens. Catus ingenio- Catus
ſus inquit Seruius li.i.æne. & Tullius.li.i.de legibus ait:Quis igitur prudentem &vt ita dicam

Catus
Palestra=
pale

Catũ:nõ ex ipsiꝰ habitu:sed ex aliqua re externa iudicaret? Palęstræ Palæstra dr̃ ludus:& locus παλη luctã παλαιω luctor. παλαιστησ luctator. Iocoso furto:non auaritię cã cõmisso: verum iocando ludendoue.

Apollinis
boues
mercurius
abegit

Te boues. ordo ẽ: Apollo dũ minaci voce terret te pueꝝ:nisi reddidisses boues olĩ p dolũ amotas: Viduꝰ pharetra risit. Te boues: Quo tpe pastor Apollo admeti regis pauit armenta: dũ amori vacabat: demulcereturqꝫ fistula eius boues ĩcustoditas Mercuriꝰ ĩ syluis abscõdit. Id aũt solus Battus pastor & se

Battus

nex aduerterat:itaqꝫ sibi silentii gratia vaccã donauit. hic ille inqt: Tutus eas lapis iste priꝰ tua furta loquet̃. Simulauit Mercuriꝰ abire: Mox rediit versa figura cũ voce. petiitqꝫ a Batto vt ei aperiret: an boues aliquas vidisset: Nam & vaccam& tauꝝ tribueret ipsi: inqt ille: sub illis mõtibꝰ errãt. risit Mercuriꝰ dicẽs. Me pfide mihi pdis? hic piurũ ĩ silicẽ vertit: q nunc quoqꝫ dr̃ index: hæc

Index

lib. ii. met. Addunt alii Apollinem vbi oĩa p̃dicta cognouit sũpto arcu voluisse Mercuriũ sagittis offẽdere: ille tamẽ astu clã pharetrã ei abstulerat: qua re cognita: risit Apollo. Cũ prius irasceret̃. Quin & atridas. li. iliados vltio longo carmĩe scribit̃ ab homero irim ab ioue missã priamo significasse: Achillẽ cũ donis peteret solo comitatus auriga: nec formidaret: Mercuriꝰ. n. ducturus erat eũ incolumẽ in illiꝰ tẽtoria. Itaqꝫ sũpto curru & idæo auriga iter arripuit. occurritqꝫ sibi mercuriꝰ ilico dicens se Achillis aurigã eẽ tunc p apta vagantẽ Inde priami currũ ascẽdit: ĩmissoqꝫ sõno castroꝝ custodibꝰ: græcisqꝫ oĩbꝰ inscíis ad achillẽ puenit priamꝰ nulli visus. Abs quo hectoris recepto cadauere: muneribꝰ priꝰ exhibitis: eodẽ Mercurio duce in troiã reuersus est. Thessalos ignes: & p hos custodes intelligit: q añ achillis clausũ tẽtoriũ erãt achille cœnãte: dũ Mercurio duce apta ianua ĩ

Iris ad priamum
Qui adit Achillem
Mercurius priami ductor ad Achillem

Te boues olim nisi reddidisses
Per dolum amotas puerum minaci
Voce dum terret viduus pharetra
Risit apollo.
Quin & atridas duce te superbos
Ilio diues priamus relicto
Thessalosqꝫ ignes & iniqua troiæ
Castra fefellit.
Tu pias lætis animas reponis
Sedibus: virgaqꝫ leuem coerces
Aurea turbam: superis deorum
Gratus & imis.

Te boues. Prosequit̃ vt dixi reliquas mercurii laudes Ordo ẽ. Apollo dũ terret te pueꝝ. i. cũ formã pueri. s. bubulci induisses: voce minaci. i. minãti te transfigere iaculis: nisi reddidisses boues. i. vaccas eiꝰ amotas olim. s. cũ priuatꝰ diuinitate armẽtum admeti regis pauit. Per dolũ. i. p fraudẽ sicut putauit: qđ nõ putasset nisi diuinitatẽ amisisset: viduus. i. spoliatꝰ a te pharetra. i. cũ sensisset te sibi interea dũ tibi minabat̃ ẽt pharetrã cũ sagittis sublegisse: risit. propter iocũdũ & argutũ furtũ tuũ. Quin. i. Quinimo: insup: priamus diues: vt qui ingẽs põdus auri cũ polidoro deposuerat & pro redẽptõne hectoris extincti secũ attulerat. vnde illud primi ęnei. Exanimũqꝫ auro corpꝰ vẽdebat achilles. Fefellit qa latuit: te duce relicto ilio. i. dum tuo ductu iliũ reliqt: fefellit dico atridas. s. agamẽnonẽ & menelaũ & ignes thessalos. i. excubias thessaloꝝ & castra inimica troiæ p q̃ trãsiuit. Tu gratꝰ supis & imis deorũ reponis lętis sedibꝰ. s. elysiis: pias aĩas. & coerces a piis sedibus: virga aurea id est caduceo turbam leuem i. incõstantem & quę fidem deo pmissam nõ seruauit.

gressꝰ ẽ priamꝰ. homerꝰ. n. li. iliados vltio ĩducit achillẽ ĩter alia hęc priamo dixisse. Te quoqꝫ nescio qs deꝰ huc comitet̃ eũtẽ. Q ñ qdẽ iuuenile ẽt si robur ĩesset: Nec qsq̃ auderet. nec se cõmitteret hosti Ingrediẽs furti reserato cardĩe nr̃as Decepto custode fores Tu pia lætis: ordo ẽ. Tu gratꝰ supis & imis deoꝝ aurea virga pias aĩas lętis sedibꝰ repõis. & leuẽ turbã coerces. Lętis sedibꝰ. cãpis elysiis. Leuẽ. vanã & deliquẽtẽ. Coerces ĩ tartaro. s. Virga aurea Ver. li. iiii. đ Mercurio ĩqt Tũ virgã capit. hac aĩas ille euocat orco Pallẽtes: al's sub tristia tartara mittit. Dat sõnos adimitqꝫ & luĩa morte resignat. illa fretꝰ agit vẽtos: & t̃bida tranat Nubila. Homerꝰ itẽ li. iliados vltio ait Tũ virgã capit. hac oc'los deꝰ excitat ĩpe. hac dr̃ces suadet sõnos. & luĩa claudit. Mac. li. i. sat. scribit: Caduceũ duobꝰ dracõibꝰ ornatũ fuisse. mare & fœĩa ĩ nodũ obligatis ĩuicẽ pte media voluis sui. Martial' ẽt li. vii. sic ait. Cyllenes cęliqꝫ decꝰ facũde mister Aurea cui torto virga dracõe viret.

Mercurii virga.
Caducei dracones

Vndecima Ode monocolos ad leucothoen.

TV ne quæsieris: scire nephas: quem mi hi quem tibi
Finem dii dederint leucothoe: nec babylonios
Tētaris numeros: vt melius quicqd erit pati
Seu plures hyemes: seu tribuit iuppiter vltimā
Quę nunc oppositis debilitat pumicibus mare
Tyrrhenū: sapias vina liques & spatio breui
Spem longā reseces: dum loqmur fugerit iuida
Aetas. carpe diem q̄minimū credula postero

TV ne q̄sieris. Argumētū huius odes a mancinello diligenter explicatur. Verū quātū ad intētionem: videt̄ velle cohortari ad trāquillitatē animi sine qua nulla voluptas nullaq; beatitudo contingere pōt: ideoq; cōgrue fictum nomē eius ad quā scribit̄. Nam leucothoe. i. alba currēsq; puella a phœbo corrupta fingit̄: ꝙ nimia indagatione siderū quoꝝ sol princeps est seipam confecit. Vñ ordo est. O leucothoe. Tu ne q̄sieris. i. caue disq̄ras & inuestiges nimiū: quē finē. s. dierū: dii dederint mihi: & quē tibi. quia nephas sup. est scire. et ita non expedit disquirere. Reuera noluit de⁹ diē extremū sciri vt sp parati simus. Vñ dicit dñs in euāgelio. Vigilate itaq; qa nescitis diem neq; horā: nec tentaris. i. neq; tentaueris numeros babilonios. i. supputationes astrologicas a babiloniis potissimū excogitatas. vt sup. possis: aut sit meli⁹ pati: quicqd erit. s. patiēdū: seu iuppiter tribuit tibi plures hyemes. i. annos: seu tribuit tibi vltimā. s. hyemē hāc quę nunc debilitat. i. fatigat: mare tyrrhenū: pumicibus i. spongiosis scopulis: oppositis. i. in littore positis ne terras obruat. Sapias. s. si sapias: liques. i. coles & dissolutas vina. s. promendo: et reseces. i. amputes spatio breui. s. dierū: longam spem. Nā ętas inuida: fugerit dū loquimur & ideo carpe. i. carptim absume diem. s. pręsentem. q̄ mimū. i. in valde parua parte: credula. i. confisa postero. i. sequenti diei. quia forte nulla secutura est vnde quarto huius. Quis sit an adiiciant hodiernę crastina summę Tempora dii superi?

Argumentum Odes. xi.

Vndecima ode leucothoen admonet vltimū vitę finē scire nō q̄rat. cōsulebat. n. illa mathematicos. hortat̄ postea pñtis diei lętitiā carpe. postero nāq; credēdū minime. Tu ne q̄sieris. Ode est monocolos hñs metrum phaletiū cōstās spōdeo dactylo cęsura dactylo iteꝝ e t cęsura. inde duob⁹ dastylis. poterit ēt eē coriābicum metrū ex spōdeo tribus coriābis & pyrrhichio siue iābo. Nefas. s. ē deus. n. futura solus vult nosse. vtq; legitur i li. de. n. de. Nihil tā irridebat epicur⁹ q̄ pdictionē rerū futurarū. Multa tñ cernūt haruspices multa augures ꝓuident. multa oraculis declarāt̄. multa vaticiātoib⁹. mlta sōniis. mlta portētis. Leucothoe. nomen ē a poeta fictū: fuerat. n. orchami regis filia pulcherria qdē: & hic a phœbo stuprata de q̄ li. iiii. met. Naso memit. dīq; ab λευκη. id ē alba & θοω curro. Leucothea vero filia cadmi fuit: aliter Ino dicta: ab homero ponit̄ ꝓ aurora. dī. n. q̄si albunea seu alba dea: θεα nāq; dea est. Matuta etiam ab latinis dī vt scribit Cicero lib. i. tus. Babylonios numeros. Cicero lib. i. de diuinatione scribit ꝙ in syria chaldei cognitione astroꝝ solertiaq; ingenioꝝ antecellūt. Babylō āt vt solin⁹ scri. quondā chaldeoꝝ caput extitit. Numeros calculationes ipas astrologorū. Diodorus li. i. scribit Mercuriū fuisse numerorū reptorem. Pli. lib. vii. inqt ꝙ epigenes apud babylonios septingentoꝝ viginti annoꝝ obseruatiōes siderū coctilibus laterculis iscriptas docebat. Pati: adde possis. Hyemes i. ānos p synecdochē. Quę. s. hyems vltia. Nūc debilitat &c. p qđ itelligēdū quo tpe hęc ode scribebat̄ fuisse hyemē asperā quidē. nā ea mare concitabat̄. Pumicib⁹. spōgiosis & aridis scopulis. Debilitat. dū. s. ibi illidit̄. Tyrrhenū. mare tyrrheniā radēs ad austrū versus tyrrhenū vocat̄ auctore ēt dyonisio. Nos tuscū graii Tyrrhenū p hibent inqt Mela. At solinus scribit ab mari ligustico ad siciliā Tuscū eē qđ gręci ioniū vł tyrrhenū: itali iferū vocāt. Tyrrheni āt dicti sūt ab tyrrheno lydię rege & Diodo. li. vi. scri. ꝙ tyrrhēi fortitudīe ęgregii magno potiti ipio citates cōdidere plures atq; opulētas. Classe quoq; potētes: Quū diuti⁹ mari ipitassēt italū pelag⁹ Tyrrhenū a se denoiārt. pedestri quoq; exercitu pualidi tubā primi adiuenert. Sapias. ꝓ si sapias. ita Prisc. expoit li. xviii. de cōstructōe subiūcti. & Mart. li. xi. iqt. Nō puto si sapiā. Spatio breui. ob breue spatiū. Liqs. liq̄re ē dissolueī & liqdū facer̄. hic liqs futuri optati. potādo āt vina liquāt. Inuida: nō. n. vult nos eē qđ sum⁹. Diē pñtē. s.

Phaletiū metrum.
Choriābicū metrū
Epicurus
leucothoe
leucothea
Ino
Matuta
chaldei
Babylon
Nūeroꝝ repertor
Mercuri⁹
Epigenes Astrorum peritus
Tyrrhenū mare

AN. M.

Argumētū Odes. xii.

Duodecīa ode insinuatōe vtit̄ quo ad
cęsaris augusti laudes deueniat. Itaqꝫ
clio musam alloqt̄ dicēs. Quē virū aut
heroa: quē deū celebrare incipiet aut ly
ra aut tibia. Cuiusqꝫ nomē recinet echo
aut in helicone aut sup pīdo aut ī ęmo:
vbi q dē orpheo canēte siluę & arbores
seq̃bant̄ eū: flumīa & venti celeres siste=
bant̄. Dūqꝫ dubitare videt̄: qd priꝰ lau
det iouē celebrare īcipit: īde pallada. li=
berū. dianā. phœbū. herculē. castorē. &
pollucē: Inde heroas Romulū. pōpiliū
Tarqniū. Catonē. regulū. scauros pau
lū æmiliū. fabritiū. curiū. camillū. mar=
cellū. Iuliū sidus. Tādē augusti cęsaris
laudes p̄ponit oībus. Nā scđm ab ioue
vult eē ī terris. Quē virū. aut heroa ly=
Heros ra vel acri. hęc ode metrū hēt vti scđa.
Iam satis rerris niuis atqꝫ dirę. Heroa:
Qui sint heroes Augustinꝰ li. x. oñdit
his verbis Nomen heroū ab iunone dr̄
Hera. i. Iuno tractū: ꝙ gręce iuno hera appellat̄. & iō
nescio qs filiꝰ eiꝰ scđm gręcoꝝ fabulas
heros fuit nūcupatꝰ: hoc videlicet my=
Heroes sticū sigīficāte fabula ꝙ aer iunoni de=
putet̄. vbi volūt cū dęmonibus heroas
hītare: quo noīe appellant alicuiꝰ meri=
ti animas defunctorum. & lib. vii. inqt
idem. Inter lunę gyrum & nimborum
et ventorum cacumina aereas esse ani=
mas: sed eas animo non oculis videri.
Et vocari heroas & lares et genios.
Trimegistus quoqꝫ auctor ē heroas ha=
bitare inter aeris purissimam partem su
pra nos & terram vbi nullus est nebulis
locus. Acri tibia: id est altissima & gra=
ue sonāti: est enim materia grandior &
Clio sublimis. Clio: musarum vna est. grę=
Cleos ce sic sic scribit̄. κλειω. nam κλεοσ ē
gloria: quę quidem ex rebus gestis poe
taꝝ carmine relatis oritur. de qua Dio=
dorus lib. v. Recinet: resonabit / remit=
tet / reboabit. Iocosa imago. i. Echo q̄
voces nostras imitari videtur. est enim
Echo echo vox aeris vel sonus in silua vel in
cauernis resonans. Dicitur autem ima
Imago go quasi imitago: vt scribit porphi=
Helycon rio. Helyconis: in aonia Boetiæ par=
te mons est helycon phocidi affinis ex
aquilonis partibus. Non procul a par
naso distans: qui in phocide est. par=
naso æmulus est et altitudine et cir=
cuitu. Vterqꝫ enim niuibus pulsatur.

Duodecima ode Dicolos tetrastrophos de
laudibus pluriū: & augusti maxime.

Quem virū aut heroa lyra vel acri.
Tibia sumis celebrare clio?
Quem deum? cuius recinit iocosa
Nomen imago
Aut in vmbrosis heliconis oris
Aut super pindo gelidove in æmo
Vnde vocalem temere insecutę
Orphea siluæ:
Arte materna rapidos morantem
Fluminum lapsus: celeresqꝫ ventos:
Blandum & auritas fidibus canoris
Ducere quercus.
Quid prius dicam solitis parentum
Laudibus? qui rex hominū ac deorum
Qui mare ac terras: variisqꝫ mundum
Temperat horis:
Vnde nil maius generatur ipso:
Nec viget quicq̄ simile aut secundum.
Proximos illi tamen occupauit
Pallas honores.
Pręliis audax neqꝫ te silebo
Liber: & sęuis inimica virgo
Beluis: nec te metuende certa
Phœbe sagitta.

Quem virū &c. Perinde atqꝫ musico furore se ra=
ptū sētiat & īstigatū ad alicuiꝰ laudes celebran
das: qrit a musa: quē virū: aut heroa aut deū sumat cele
brare. hi tres. n. sūt laudādi sed mirādū ē ingeniū poe=
tę: q ad vires suas respiciens ab īfimis ꝓponit. Nā vi=
rimiores sūt heroibꝰ q q̃si semidei sūt: & heroes diis
īmortalibꝰ. Verū ī ꝓsequēdo respicit ad merita dicēdo
rū: nā a sūmis diis auspicatꝰ p eos ad diuos ex hoībus
factos ad heroas & pricipes viros ad augustū vsqꝫ ꝓ=
greditur. Ordo autem est. O clio quem virum aut he
roa sumis id est assumis celebrare lyra vel acri id est
acuta tibia. Quem deum. s. sumis. cuius. s. viri herois

autē dei:nomē:imago iocosa.i.echo referēs cantū musaꝝ laudatoꝝ noīa repetētiū:cecinit autē oris.i.nemorib⁹:vmbrosis.i.opacis helicōis.s.mōtis phocidis apollini & musis sacri: aut sup pīdo mōte thessalię: dt āt;ātiq̄ sicut maro frōde sup viridi:aut ī ęmo mōte thracię.vñ de quo mōte:siluę sūt īsecutę temeř.i.sñ ordīe: orphea vocalē.i.voce canētē & plectro:& morātē.i.retinētē:arte mr̄na.s.calliopes musę:hoc ē musica:rapidos curs⁹ fluminū & celeres vētos:blādū.i.& blāde potētē:duceř fidib⁹.i.chordis cāoris:q̄rc⁹ auritas: qa aurib⁹ dulcedinē captātes.Quid dicā pri⁹solitis laudib⁹ i.scdm solitas laudes parētū.i.maioꝝ:q̄ sup.eū.s.iouē:q rex su.ē hoīm ac deoꝝ:q tēpat mare & tras & mūdū.i.ornatū vniūsū:variis horis.vñ.i.a quo nil gñař mai⁹ ipo:qđ de đo vero cōcedř.nec viget q̄cq̄ sile aut secūdū.i.pximū ei:qđ negař in deo p̄re q filiū ęqualē sibi genuit. tñ pallas.i.dea sapientię occupauit honores proximos illi.Neq; o liber audax p̄liis apud indos gestis:silebo te& nec te o virgo.s.diāa iimica beluis.i.feris:nec te phœbe metuēde sagitta quā irat⁹ p̄nis.

& rupes āboꝝ saxea ē. hoc āt ī loco est cōsecrata musis sedes:fōsq; caballinus & libethridū spelunca nymphaꝝ. Auctor ē strabo.li.vi.scri.āt lisymach⁹ helycona & cytherōa denoīatos ab cytherone & helycone frīb⁹:q illic singulari pugnařt certamīe. Cytheron Pido.pid⁹ thessalię mōs ē:vt scri. Pind⁹ Soli.ex ei⁹ vertice vt strabo li.vi.refert iach⁹ amnis defluit. Inachus Gelido Aemo: Aemus Aem⁹ thracię mons ē c⁹ excelsitas sex milia passuū cōtinet: vasto iugo ꝓcumbēs ī pōtū:vt Pli.oñdit.de quo ēt li.i.fas.hēt.Et q cūq; tuas accolit Aeme niues.Temeř.iordiate cōfuse. Vocalē:canoꝝ:sūmę itē pfectę suauis. ꝙ vocis.Orphea.orphe⁹ thrax gñe fili⁹ Oeagri : Orpheus. doctria melodiaq; ac poesi excessit oīs quoꝝ extet mēoria . Et enī poema mirādū edidit : & suauitate cāt⁹ feras ēt ad se audiēđ alliciebat.Diodo. lib.v. id scri. Arte mr̄na.i.musica.fuit .n.fili⁹ calliopes.Ver.ī bu.Orphi calliopea.lino formosus apollo. Auritas q̄rc⁹:audiēdi sensus hñtes. Aurit⁹ vt fest⁹ iqt ab magnis aurib⁹ dr̄ vt sūt asinoꝝ & lepoꝝ.alias ab audiēdi facultate. Auritus Quid pri⁹ di. Sēs⁹ ē.qđnā pri⁹ ego dicā cū solitis laudib⁹ parētū.i.maioꝝ.Qui rex.illū sup.dicā q ē rex.Variis horis.i.die ac nocte:vł variis tpib⁹ vere/estate/autūno/hyeme: p q̄ oīa tēpař ān⁹.Vñ a quo rege.Viget:floret/valet/cōsistit.Pallas: virt⁹ & sapia.dr̄ āt a παλλω quod ē vibro moueo. Pallas Bellona.n.dr̄ hasta vtēs.eađ & minerua ē.putātq; aerē noiatū palladē ac iouis filiā dici:& virginē fuisse.qm̄ & nō corrūpař:& sublimiorē iocū teneat.quapp ex vertice iouis dr̄ nata.id Diod.li.i.asserit.Vtq; Cic.ī li.de.n.d.oñdit.Mineruā pricipē & iuētricē belli feřt.aitq; idē Cice.Mineruā dictā qa miuit aut qa miař.Macro.vero li.i.sat.scri.ꝙ porphiri⁹ testař mineruā eē virtutē solis:q̄ hūanis mētib⁹ prudētiā submistrat.Nā iō hęc dea iouis capite gñata mēorař.i.de sūma ętheris pte gēita:Vñ.origo solis ē.diodorusq; li.vi.docet palladi olearū oleiq; educēdi iuētōnē tribuisse ātiquos.Nā āñ h⁹ deę ortū erat hęc arbor cū aliis syluestrib⁹ imixta:olei vs⁹ aberat cū eēt ignota. Addūt ipi quoq; vestiū appatū & edificādi artē.pterea volūt ī cęteris artibus hoībus profuisse.Nam & tibiā eiusq; cātū & pl̄ima instrumēta ad varia opificia adinuenit.

Liber.scri.Diodo.li.v.Dionysiū orbē fere deābulātē mł̄tas regiōes reddidisse domesticas:ac Dionysi⁹. ꝓptera maxīs apđ oēs honorib⁹ celebratū.Vini vineęq; extitisse auctorē. Bacchus Exercitū quoq; secum nō tātū viroꝝ sed ēt mulieꝝ circūducēs:nefarios hoīes atq; iniquos merita mulctauit pœna. In boetia vixit ī idiā cū exercitu trāscēdēs triēnio post mł̄tis cū spoliis ī boetiam rediit.prim⁹ oīm triūphauit.Elephāto idico vect⁹ Boetii cęteriq; gręci thraces quoq; in mēoriā idicę expeditōis sacra trieterica sibi īstitueřt. Trieterica sacra. Vñ & ī multis gręcis vrbib⁹ triēnio bacchides mulieres cōueniebāt apud quas de more virgines thyrsum ferebāt ī honorē dei bacchātes. Sustulit et oēs impios qui in orbe erāt:sed maxime pētheū ac lycurgū.hęc ex diodoro .Macrobius āt li.i.sat. scribit Aristotelē diceř Apollinē & liberū p̄rem vnū eūdēq; deū eē.Vtq; neuius ait liber;sol ab romanis appellař : Apollo. ꝙ liber & vagus;ē. Sūt vero q dicāt Bacchū appellari liberū patrē qa hoīb⁹ libertatē videař inferre: Liber. Nam ēt serui ēt ebrietate durante arbitranř se fregisse vincula seruitutis.liberat pręterea ab curis:& in agendis securiores facit. Vini calor Scribit quoq; idē macrobi⁹ dcō lib.ꝙ calor vini cuius liber p̄r auctor est sępe hoīes ad furorē bellicū vsq; ꝓpellit.Virgo:diana intelligiř: quam & lunam eandē eē putāt Diana Luna dicta vero est diana quia noctu quasi diē efficeret vt scribit Cicero in lib. de.n.d. Diodorus āt li.vi.docet Dictynnā in creta genitā ex ioue & charmide rætia ad venandū inuenisse:ex quo & dictynna est cognominata. Dictynna Rætia Consuetudine dianę vtebatur:quod cām p̄buit vt q dam dictynnā dianamq; eandem eē existimarent. Phœbe.scri.Macrobi⁹ li.i.sat. Arcu & sagittis apollinis simłacra decorari vt p sagittas ītelligař vis emissa radioꝝ. Apollinis arc⁹ & gr̄ę Manu tñ dexta gr̄as gestař.arcū vero cū sagittis sinistra:ꝙ ad noxā sit pigrior:& salutē dexta man⁹ ꝓptior largiař

Hercules. Alcidē:hercules vt oñdit diodor⁹ li. v. Antea alcę⁹ vocabaṫ. occisis āt duob⁹ dracōib⁹ quos iu no ad eū miserat heracleū dixeṙ:qm̄ iunonis opa glˀiam eēt adept⁹. succedēte tp̄e duodecī labores executus est:quos ei Euristheus mycenarum rex iusserat. De quibus quidem late satyra prima iuuenaṫ iā diximˀ. fuerat itē Al-

Alcęus herculeus Alcides Castor Pollux — cęus amphitrionis pr̄:vt oñdit Euripedes. a quo alcides hercules ip̄e dr̄. Puerosq̧ Ledę. Castor & pollux intelligūṫ fuit aūt castor equorū domitor. pollux vero pugil. hic ait homer⁹ li iii. iliados castor equū domitor polluxq̧ ī cęstib⁹ audax. Scribit āt Pli. li. ii. ꝙ fulgurū effigies q̄dā & antēnis nauigātiū aliisq̧ nauiū ptib⁹ ceu vocali quodā sono īsistebāt. vt volucres sedē ex sede mutantes. graues quū solitarie veēiebāt:mergētesq̧ nauigia:& si in carinę ima decidissent exurētes. gemię āt salutares & prosperi cursus p̄nūcię. quarꝫ aduentu fugari dirā illā ac minacē appellatāq̧ helenā ferūt:& ob id polluci & castori id numē assignāt. Eosq̧ ī mari deos inuocāt. hoīm quoq̧ capita vesptinis horis magno p̄sagio cōfulgebāt. hęc ex illo. Diximˀ & plura ode tertia. Sic dii voluere. s. castor & pollux. Romulū. fuit is decimuseptim⁹ ab ænea ducēs originē Vir bellicis reb⁹ grauis ac strēnu⁹ & ad cōstituēdū ciuitatis statum optimū

Romulus — prudētissimus fuisse phibeṫ. vrbis aūt fūdamēta iecit duodeuigīti nat⁹ annos

Romę natalis. — nono kaṫ. maii:horā post scđam añ tertiā. regnauit āños. xxxvii. de cecinēsib⁹ ęgit primū triūphū capta eorꝫ vrbe: & acrone rege p̄pria manu obtrūcato: Rursū de antēnatib⁹ triūphauit. de Veientib⁹ tertio. apđ capreę paludē nonis quintilib⁹ apparere desiit: annum vitę agens. lv. Numa pōpilius eū postea:

Romuli anni. lv. — vt naturā superantē mortalē tēpli adoratione et āniuersariis sacrificiis Quirinū vocatū statuit honorari. Dionysi⁹ & solinus auctores. Pompili. Numa pompilius curibus sabinis habitabat

Quirinus — vir consultissimus omnis diuini atq̧ humani iuris. Itaq̧ ab romanis patrib⁹

Numa pō. — accitus rex creatus est. sūmaq̧ omnium pace regnauit annos. xliii. auctor est liuius. Supbos Tarqni fasces. L. Tarqni⁹ priscus romanoꝝ rex quint⁹ de sabinis triumphauit: omne nomen latinū domuit. regnauit annos. xvxviii.

Tarqnius Priscus. — Iam octogenarius interfectus est dolo ab filiis anci martii. Ei autem regnāti hetrusci attulerūt insignia q̄bus ip̄i re-

Dicam & alciden. puerosq̧ ledę
Nunc equis:illum superare pugnis
Nobilem:quorum simul alba nautis
Stella refulsit.
Defluit saxis agitatus humor.
Concidunt venti. fugiuntq̧ nubes.
Et minax (sic dii voluere) ponto
Vnda recumbit.
Romulum post hos prius. an quietum
Pompili regnum memorem an superbos
Tarquini fasces dubito. an catonis
Nobile letum
Regulum et scauros:animęq̧ magnę
Prodigum paulum superante pœno
Gratus insigni referam camœna:
Fabritiumq̧

Dicā &c. Prosequiṫ reliquos dicēs. Ego dicā. i. canā & laudabo:&. i. ēt alciden. i. herculē alcei nepotē· & pueros. i. filios ledę. s. castorē & pollucē geminos: hūc. i. alterū eoꝝ. s. castorē:nobilē. i. magnę famę et clarum supare eq̄s. s. domādis. & illū. s. pollucē nobilē supare i. excellere:pugnis. i. arte pugillandi. quoꝝ. s. fratrum geminoꝝ siṫ. i. dū siṫ stella refulsit. i. resplēduit alba. i. lucida (vt pri⁹ sic fr̄es helenę lucida sidera) aut fauorabilis:nautis. i. nauigantib⁹: humor. s. vndarū maris agitatus. i. cōmotus vi vētorū: defluit. s. residendo saxis. i. de scopulis:& vēti cōcidūt. i. siṫ cadūt. & nubes fugiūt. s. a mari:& vnda minax. i. prius minās submersionē recūbit. i. r̄sidit pōto. i. mari. sic dii volueṙ. hoc ē cur id fiat nesciṫ nisi ꝙ dii ita voluere. Ego dubito an memorē post hos. s. deos & diuos atq̧ heroas grecos: prius. s. q̄ alios:romulū. s. regē & p̄rem romani impii: an regnū pōpili. s. numę:quietū. i. pacificū:cū ille religioni deditissimus:iani tēplū sub ppetua pace clauserit:an memorē. i. recitē:supbos fasces. i. insignia regalia tarquini p̄ tarquinii. s. prisci non superbi cognoīati an nobile lętū. i. necē quā sibi ip̄e cōsciuit: catōis. s. vticensis. Ego gratus scilicet virtuti tantorum virorum. Vnde imperium romanum aut partum aut illustratū est referam. i. recēsebo insigni camœna. i. carmi-

ne:regulū.s.marcū attiliū & scauros.s.patritios viros
& paulū.s.luciū ęmiliū:prodigū magnę aię : quam ꝑ
rep .deuouit: pœno.s.hānibale supāte.s.apd̄ cānas.

ges suos adomabāt. Coronā videlicet
aureā sceptrūq; hñs sup caput aquilā.
Tunicā purpureā cum signis aureis.& Sceptrum
amictū purpureū fuariū.tulerīt ēt ei du= regale

odecī illas secures sumptas ex vrbibus singulis singulas quas cū virgaꝝ fasce lictores añ regē Secures
ferebāt.itaq; lictores duodecī cū securib⁹ ac virgis & ius dicēti ei astabāt:& eūtē ꝑcedebāt. Au= Lictores
ctor ē dionysi⁹. Supbos fasces.i.nobiles & isignes. Catōis nobīe letū.M.Cato iunior vticę ꝑsi Fasces
dij cā ꝑerat vt scri.hirci⁹ li.v.de bel.aphr. Sed quū aduerteret vticēses se cæsari dedere velle :&
eis ꝑsuadere nulla rōe qret vt secū oppidū defēderēt. Ipe oib⁹ reb⁹ diligētissime cōstitutis : libe=
ris suis Lucio cęsari:q tū ei ꝑqstor fuerat cōmēdatis:& sine suspitiōe vult⁹ atq; sermōe:quo su=
piore vs⁹ fuerat:quū dormitū isset ferrū itro clā in cubiculū tulit:atq; ita se traiecit. Qui dū aīa
nōdū expirata cōcidisset ipetu fcō ī cubiculū ex suspiciōe:Medicus familiaresq; continere atq;
vuln⁹ obligare cœperīt. Ipe suis manib⁹ vulnus crudelissime diuellit:atq; aīmo ꝑñti interemit.
hęc ex Hircio. Apian⁹ āt li.ii.& Plutarch⁹ dicūt Catonē bis ꝑlegisse librū platonis q de aīa in=
scribit:deiñ obdormiisse. postea vero se sub pectore ipsso ense vulnerauit circa gallicinū. efflu
entib⁹ itaq; visceribus quū strepitus insecut⁹ eēt:medicus accurrēs illęsa viscera & vuln⁹ colli=
gauit. Cato deīde ꝑpriis manibus viscera lacerās expirauit. Anno ętatis.xlviii.cognita īde ca
tonis morte dixisse dr̄ cęsar. Inuideo morti tuę cato. Nā & tu glīę meę ꝑ salute tua iuidisti. Scri Catonis
bit ēt de morte catonis ipe florus. Seneca itē epl̄a.xxiiii.Nobile letū:Valeri⁹ ēt li.iii. de fortitu mors.
dīe hāc catōis mortē laudat. Ci.itē li.i.off.secut⁹ stoicoꝝ dogma laudat mortē catōis seueri gra=
uis atq; ꝑfecti stoici.stoici.n.rigida disciplīa forati mortē ꝑatā hēbāt. Verū ꝑipatethicoꝝ sñia
vituperādus est. Cato timidusq; poti⁹ appellādus q̄ fortis. Cū sibi mortē cōscierit: vt icōmodū
aliqd̄ euitaret. Diu⁹ quoq; Augustin⁹ hāc ipam mortē vitupat. Phūs itē li.iii.ethi. sic ait. Mor=
tē āt sibi cōscicere ob fugiēdā paupertatē aut amorē aut molestū aliqd ñ fortis ē hoīs sed poti⁹ ti
midi. Est.n.molitudis laboriosa fugeř. Atq; nō qa res ē hōesta appetit mortē sed qa malū fugit
Et li.v. Nemo vero spōte iiuriā patiř. At q ieipm occidit spōte id qd̄ lex nō ꝑmittit cōtra legem
efficit rectā.iiuriā ergo facit. Sed cui nā q io? an citati? nō sibiipi: nā sua patiř spōte. Quapp &
cītas mulctat vt citati iiuriā faciētē. Regulū.M.atili⁹ regul⁹ rōanę classis ipator prio pūico bel Regulus
lo nauib⁹.l.supra trecētas ī libyā delat⁹ ē.a quo vrbes fere ducēte ī deditōnē redactę sūt.q̄ cartha Atilius.
ginēsiū odio ad eū defecerīt. Carthaginēses p⁹ea Xātippū lacedęmoniū ducē sibi fecerīt. Itaq; mľ Xātippus
ti rōanoꝝ cęsi & capti sūt:cū qb⁹ ēt atili⁹ ipator q p⁹ea cauea clauis circūuallata iclus⁹ extict⁹ ē:
hęc ex libyco.li.apiāi.Mēinit ēt Pli.de viris illustrib⁹.Mľta ēt polybi⁹.li.i. Ci.āt li.ij. de finib⁹ Scauri
scri. Regulū vigiliis & fāe cruciatū. videto ēt Gel.li.vi.c.iiii.& Silliū li.vi. Scauros: Scauri pa
tritii fuerīt.quoꝝ.M.ęmili⁹ scaur⁹ eloqntię cōsult⁹ ex ea glīam ꝑepit:de quo late Pli.de viris il.
Salust.ē.i iug.sic ait. Sed ex oib⁹ maxīe ęmili⁹ scaur⁹ hō nobil ipiger factios⁹ auid⁹ potētię ho
noris diuitiaꝝ. Cęterū callide vitia sua occultās:mēinit ēt de hoc viro Vale.li.iii.de fiducia sui.
Paulū:L.æmili⁹ paul⁹.M.Terē.varōis collega scdo bello pūico fuit:quo tpe pugnatū ē apd̄ cā Paul⁹ æmi
nas cōtra hānibalē. vbi prio stati ꝑlio fūda grauit ict⁹ fuerat:tñ & occurrit sępe cū cōfertis hāni lius
bali:& aliquot locis ꝑliū restituit protegentibus eū equitib⁹ romanis. reliquit postremo equum
qm̄ sibi vires deficiebant ad eū regendū. Quū q;. Cn. lētulus tribunus militū ꝑteruehens equo
sedentē in saxo cruore oppletum consulem vidisset Luci æmili inquit quē vnū insontem culpę
cladis hodiernę dii respicere debent cape hunc equum dum & tibi virium aliquid superest. Co=
mes ego te tollere possum ac protegere. ne funestam hāc pugnam morte consulis feceris: etiam
sine hoc lachrimarū satis luctusq; est. Ad ea cōsul. Tu quidem Cnee corneli macte virtute esto.
sed caue frustra miserando exiguū tempus e manibus hostiū euadendi absumas. Abi et tu me ī
hac strage meorum patere expirare. hęc & plura exigentem prius turba fugientium ciuium dein
de hostes oppressere cōsulem:ignorantes quis eēt:obruerūtq; telis. Lentulū in tumulū arripuit
equus &c. hęc ex liuio.li.ii.tertię decadis. Prodigū. ꝑdigere est cōsumere: Vñ & ꝑdigus fit. Au Prodigere
ctor est festus. Camœna. Camœnę musę a carminibus sunt dictę: vel ꝙ canunt antiquorū lau= Camœnę
des. vel ꝙ sint castę mentis præsides vt festus ait. Fabritiū. fabritius licinius honoribus & au Fabritius
ctoritate omni ciue temporibus suis maior. censu par vnicuiq; pauperrimo quia sānitib⁹: quos
vniuersos in cliētelam habebat:decem æris & quinq; pondo argenti totidēq; seruos sibi missos
in sāniū remisit cōtinētię suę bñficio sine pecunia ꝑdiues. sine vsu failię abūde comitat⁹: qa lo
cupletē illū faciebat ñ mľta possideř:sed modica desiderare. hęc valeri⁹ scri. li. iiii. de cōtinētia.

Hunc & incōptis curium capillis
Vtilem bello tulit & camillum
Sęua paupertas & auitus apto:
Cum lare fundus
Crescit occulto velut arbor ęuo
Fama marcelli: micat inter omnes
Iulium sidus velut inter ignes.
Luna minores.
Gentis humanę pater atq; custos
Orte saturno tibi cura magni
Cęsaris fatis data: tu secundo
Cęsare regnes
Ille seu parthos latio imminentes
Egerit iusto domitos triumpho:
Siue subiectos orientis oris
Seres & indos:
Te minor latum reget æquus orbem:
Tu graui curru quaties olympum:
Tu parum castis inimica mittes
Fulmina lucis.

Curius — Curiū. M. curius sānitū legatis agresti se in scāno assidētē foco: ac ligneo catino cœnātē spectandū pbuit: ille sānitū diuitias cōtēpsit. Sānites eius paupertatē mirati sunt. nam quū ad eū magnum auri pōdus publice missum attulissent benignis verbis iuitatus vt eo vti vellet vultū risu soluit: ptinusq; supuacuę inquit ne dicā ineptę legationis ministri. Narrate sānitibus. M. Curiū malle locupletibus impare q̄ ipm fieri locupletem. atq; istud vt pciosum ita malo hominū excogitatū mun⁹ refertote. & mementote me nec acie vinci: nec pecunia corrumpi posse. Valerius li. iiii. de continentia ita scribit. Camillus. Camillū. furius camillus sua iustitia phaliscos in ditionē accepit. Veios hyeme obsidione domuit: deq; iis triumphauit: dānat⁹ postea q̄ pdam inique diuisisset: ardeā concessit. Mox quum galli senones relictis ob sterilitatem agris suis romanū exercitum apud alliā fluuium occidissent victores vrbem intrarunt. Tunc camillus absens dictator dict⁹ collectis reliquiis gallos improuisos occidit. populū romanum migrare veios volentem retinuit. sic et oppidum ciuibus: & ciues oppido reddidit. Auctor Plinius de viris illustribus. Sęua paupertas: Liui⁹ etiam in prefatione ait. Quanto rerum minus: tanto minus cupiditatis erat. Diuitię. Nuper diuitię auaritiam & abundantes voluptates desideriū p luxū atq; libidinem pereundi pdendiq; oīa inuexere. Auitus: p hoc maiorum suorū parsimonia cōtētos ōndit: Lar. Cū lare. i. domo apto fūdis: hoc ē nō ęgregia & supba domo. Oui. li. i. de tristibus: Quę nr̄o frustra iuncta fuere lari. idem lib. i. de amoribus. Lares. Dii tibi dent nullosq; lares iopē q; senectā: Et longas hyemes ppetuam q; sitim. lares etiā dii cōpitales dr̄. Suetonius i augusto. Cōpitales lares ornare bis in anno instituit vernis floribus & æstiuis. Occulto: occulte procedēti. Marcellus. Marcelli. M. Marcellus gallorum ducē apud padū ingenti exercitu stipatū cū paucis equitibus inuasit: quē protinus obtrūcatum cum armis exuit: eaq; ioui feretrio dicauit. Id scribit Valerius lib. iii. de fortitudine. Addit Plinius q̄ syracusas per tris annos expugnauit. qn quies consul: insidiis annibalis dece-

Hūc & incōptis. Prosequit̄ reliquorū rōanorū laudes: vt ad augusti pcōia tādē pueiat dicēs. Pauptas sęua. i. valde magna: vł sęua q̄ nō miserat̄ egenos. Nā q pauptatis amatores sūt: credūt eā nō eē malā nec hr̄e cām miseratōis: & fūdus auitus. i. ab auis iuste obtent⁹ nec auctus: cū lare. i. domo & familiari re: apto. s. tali fūdo tulit hūc. s. fabriciū iā dictū: & curiū. s. marcū: capillis icōptis quia i agro vixit: aut quia intonsi erāt prisci romani: & tulit camillū. s. furiū alterū quasi romulū & vrbis cōditorē: fama marcelli. s. marci: crescit velut arbor ęuo occulto. i. ipceptibilr̄ trāseūte: qa nobis dormientib⁹ crescūt arbores. crescit āt fama clarorū virorū post morrē q̄ viuis inuidia deterebatur. Sidus iuliū. i. quod visū est cū august⁹ ludos funebres illi ageret: aut splēdor gl'ię ei⁹: micat. i. rutilat & splēdet: iter oēs ignes. s. cęlestes quę stellę sunt: hoc est iter oēs oīm laudes: velut luna micat iter ignes minores. qa a sole offuscatur. O pater atq; custos gentis humane. i. humani generis hoc est o tu iuppiter conditor et cōseruator naturę humanę: orte id ē progenite saturno. a quo etiā latini reges originē traxerūt: qa fauni pic⁹ pr̄ saturni erat fili⁹

dicēte marone.æneí.vii. Fauno picus pater: ifq; parē tē te faturne refert: tu fanguinis vltim⁹ auctor. Meminit ergo hic faturni qa iulius ex ęnea & lauinia latini filia originē traxit. cura magni cęfaris .f. augufti eft tibi data: fatis.i.ęterna prouidentia: & tu regnes.f.in cęlis: cęfare exiftēte fecūdo.i.tibi proximo vt qui regnet in terris: vnde addit. Ille.f.cæfar augufl⁹ feu egerit.i.abegerit aut fubegerit: parthos iminētes latio.i. q poft mortē. Marci craffi ablatis fignis irruiffent ī latiū nifi augufl⁹ fuiffet: vnde addit: domitos iufto triumpho: quia materia iufti triūphi ē tales domare: feu egerit feras & indos fubiectos.i.domitos oris.i.ī oris orientis.i.oriētalib⁹: aut fubiectos.i.additos oris orientis. Legūt feres fed quia corripit videt legēdū feras actūs enī tertię nō corripit nifi in as: fiue ergo pthorū feu idoꝝ fit domitor: ipe ęquus.i.iuft⁹ reget orbē latū exñs mior te: qa tu quaties.i.cōcuties graui curru: per quē fecūdū vulgi opinionē tonitrua citat: vñ & falmoneus volēs imitari iouis fulmía curru iuehebat vñ dī æne.vi. Vidi & crudelis dāte falmonea pœnas dū flāmas iouis & fonit⁹ imitat olympi. Quattuor hic iuect⁹ eqs: & lāpada quaffās p graiū pplos mediæq; p elidis vrbē ibat ouās: diuūq; fibi pofcebat honores demens q nimbos & nō imitabile fulmen Aere & cornupedum curfu fimularat equoꝝ &c. tu quaties ergo curru graui olympū.i.cælū: hoc ē aerē. & tu mittes fulmía inimica lucis .i.fyluis facratis fed paꝝ caftis & ita pollutis ac violatis. Lucis autem.i.in lucos.

ptus & occifus ē. Vtq; liui⁹ li.iii. de fecūdo bel.punico oftēdit fæpi⁹ ānibalē ab nola & ab cumis ī fugā verterat multis hoftib⁹ occifis. Iuliū fidus: Iulius cęfar in deoꝝ numeꝝ relatus eft nō ore mō decernētiū: fed & pfuafione vulgi. fiqdē ludis quos prio cōfecratos ei hæres augufl⁹ edebat: ftella crinita p.vii. cōtinuos dies fulfit exoriēs circa vndecimā horā. Creditūq; ē aiam eē cęfaris ī cælū recepti: & hac cā fimulachro ei⁹ in vertice addebat ftella. Suetoni⁹ ita fcribit. Ignes.i.ftellas: Cic. li.vi. de rep. Hifq; aius dat⁹ ē ex illis fēpiternis ignibus q fidera & ftellas vocatis. Et paulo inferi⁹ ait: Erāt aūt hæ ftellæ quas nūq ex hoc loco vidim⁹. & hæ magnitudines oīm: quas effe nūq fufpicati fum⁹ Ex qb⁹ erat ea minima q vltima ab cælo citima a terris luce lucebat aliēa. Stellaꝝ aūt globi terrę magnitudinē facile vincebāt. horati⁹ aūt dicēs Velut inter ignes luna minores: locut⁹ eft vulgari opinione. Gentis humanę pater atq; cuftos. Iuppiter faturni filius exceffit fortitudine & cęteris virtutib⁹ oēs: Accepto.n. poft faturnū regno maxía plurimaq; cōtulit ad hoīm vitā. prim⁹ omniū iuftitiā docuit mutuo feruari inter

Iul. Cęfar Iulii fidus

Ignes.i. ftellæ

Luna Stellę

mortales .oī vi atq; iniuria remotis. poftea vero q in cælū delatus eft: memoria nominis ei⁹ anis hoīm adeo infixa pmāfit: vt oīm q in cęlo fierēt velut imbriū tonitruū fulminū cæterorūq; huiufmodi potēs exiftimaret. itaq; quod vitę cā hoībus eē videret cū fruct⁹ terræ ad maturitatē pduceret: Ioue dixere. patrē vero tū quia finguloꝝ fufceperit fūma cū beniuolentia curā: tum qa tāq dux hoībus extiterit recte viuendi: imperator rex ob imperii amplitudinem. confultor ac puidus propter confulendi prudentiam appellatus eft. hæc ex Diodoro lib.vi. Cæfaris: augufti fcilicet. Secundo cęfare: fecundo a te fcilicet Nam tu in cęlis ille: in terris regnat. Parthos parthorum imperium orientis erat vt Iuftin⁹ late. vti.li. oftēdit. augufto cęfari parthi & armeniam vendicanti facile cefferunt. & figna militaria quę. M. craffo & M. antonio ademerant repofcenti reddiderunt: obfidefq; infuper obtulerunt. Auctor eft Trāquillus: de quo etiam latius ante diximus. Latio iminētes: quō parthi latio hoc eft ipfi Italię & romanis iminerent videto apianum in libro parthico. ibi.n. clariffime hęc fcribuntur. Iufto triumpho: iuftum nāq; erat vt figna militaria craffo adempta reciperentur. Vtq; tranquillus fcribit: auguftus nulli genti fine iuftis & neceffariis caufis bellum intulit. Seres. feres vt fcribit plinius lib.vi. regionem inhabitant q fpectat æftiuum oriētē. & primi funt hoīm qui nofcantur lanificio filuarum nobiles perfufam aqua depectentes frondium caniciem. Indis: india & maxima eft & ad orientem expofita vt Strabo li.xv. oftendit fauonii vero fpiritu faluberrima eft bis in anno æftatem habet. bis legit fruges. vti Solinus afferit. Dionyfius fcribit Indiā in ipfis oceani labris fitā ad orientē regionē fane iucūdiffimā. Tu graui curru. fenfus ē fiue auguftus domuerit parthos feu feres & indos ioue minor æquus orbem terrarum reget. Non enim propter hanc gloriam fe ioui ęquaret. itaq; ipe iuppiter olympum reget & fulmina in lucos pollutos iaciet: Nam fecundum pontificum & harufpicum documenta polluti luci fulminibus tangebantur. Quaties olympum: fecundum vulgarem opinionem loquitur. Nam reuera fi in nube luctetur flatus aut vapor tonitrua eduntur. Si erumpit ardens fulmina. fi longiore tractu nitatur fulgetra. iis fingetur nubes. illis perrumpitur. Auctor Plinius. lib. ii.

Iuppiter pater

Iuppiter rex

Parthi

Seres

India

Tonitrus Fulmen fulgetra

ANT.

Argumentum odes.xiii.

Tertiãdecimã odẽ ad lydiã amicã poeta scribit: vbi dolet riualem Thelephũ sibi ab illa præponi. dicit enim dum lydia thelephi aut collũ aut brachia laudat eius iecur ira feruescere seq; nec mẽtem nec colorem habere: lachrymari ẽt cogi & Zelotypia vri. Appellat ide fœlices quorum amor non malis querimoniis: sed sola morte dissoluitur. Dum tu lydia thelephi: O de ẽ dicolos distrophos: primus enim versus glyconicus est: de quo tertia ode. Secundus vero asclæpiadeus de quo ode prima. Ceruicem roseam: pulchrum collum. Virgi. li.ii. Ergo age chare pater ceruici imponere nostræ. Cęrea. mollia. molles carne aptos mente ducimus inquit philosophus. Thelephi. dolorẽ auget hęc repetitio. Væ. væ hic interiectio ẽ. itaq; cũ æ diphthongo vę scribitur. vt differat a coniunctiõe ve: quę sine diphthõgo exaratur. Dicitur autem vę populo & populũ: vt caper inquit. Est aũt dolẽtis interiectio teste etiam diomede. Bile: est bilis proprie fellis humor: q iecori adheret. aliter cholera dicitur quę est calida & sicca: ab ipo enim epate ad fel transmittitur: ex qua ira mouetur. hinc colerici facilius irascuntur propter humoris tenuitatẽ. hinc & Iune. ait. Quid referã quãta siccũ iecur ardeat ira. Χολη autem grece latine fel & bilis. Difficili. aspera dura. Certa sede: dolore sũmo & timore mens ipsa & color propriam sedem relinquunt. Natura. n. vt scribit Macrobius li. vii. quũ quodde extrinsecus contingentibus metuit in altũ tota demergit. sicut nos quoq; quũ timemus latebras & loca nos occultantia quęrimus. Ergo tota descendens vt lateat trahit secum sanguinem quo velut curru semper vehitur: hoc demerso humor dilutior cuti remanet. & ide pallescit. Ideo timentes tremunt quia virtus animę introrsum fugiẽs neruos relinquit: quib⁹ tenebatur fortitudo mẽbrosum & inde saltu timoris agitantur. Genas. genę palpebrę dicũtur. vel hæ partes quę sunt sub oculis. vel vbi barba primũ oritur. Auctor est festus. Ennius autem de dormiẽte imprimitq; genę genam. plinius li. xi. c. xli. ait infra oculos malę homini tantum: quas pri-

Væ

Bilis cholera Iecur

Timentes cur pallẽt timentes cur tremũt

Genę Malę Genę Palpebræ

Tertiadecima ode dicolos distrophes ad lydiam amicam.

Dum tu lydia thelephi
Ceruicem roseam & cærea thelephi
Laudas brachia: væ meum
Feruens difficili bile tumet iecur.
Tunc nec mens mihi: nec color
Certa sede manent: humor & in genas
Furtim labitur arguens
Q̃ lentis penitus macerer ignibus.
Vror seu tibi candidos
Turparunt humeros immodicæ mero
Rixæ: siue puer furens
Impressit memorem dente labris notam.
Non si me satis audias
Speres perpetuum dulcia barbare
Lædentem oscula: quæ venus
Quinta parte sui nectaris imbuit.
Fœlices ter & amplius
Quos irrupta tenet copula: nec malis
Diuulsus querimoniis
Suprema citius soluet amor die.

Dum tu lydia. Graphice admodum describit ipse zelum & affectionem misere amantium: nihil enim tam illis dolet q̃ riualẽ ab amicis laudari. Puellis autem sũmope dolet aliam puellam nominari vt in eunucho probe narrat terentian⁹ gnato: admonens vt siquando thais phedrię mentionem faciẽdo militem mordeat: ille econtrario pamphilã ad quã animũ adiecisse putabatur cantatum prouocet. Ex eodem autem stomacho docet thelephũ nimis lasciuũ & ardentem amatorem non fore constantem: cum nulli amores sint vere dulces nisi ppetui. Hęc autẽ nõ ĩ odium thelephi dicta videntur. Erat enim iuuenis doct⁹ & poeticæ studiosus verum poeta lubentur iocaẽ cum eo. Ordo est. O lydia dum tu laudas roseam ceruicem. i. fragantem aut formosam telephi. s. amatoris tui & brachia cęrea. i. teretia & ita facta vt ex cęra facta putes: væ scilicet mihi: quia meum iecur in quo est amo-

ris vis:feruens.i.excan descens:bile.i.colera:difficili
i.aspera & difficili ad sedandum. Tunc nec mens nec
color manent mihi cert a sede.quia trepidat pectus &
color est in facie varius vt irascentibus solet. Et hu=
mor.s.lachrymarum:labitur.i.oboritur furtim.i.clã=
culum:quia nitor occultare dolorem:aut furtim:quia
priusq̃ animaduerto me lachrymare:labitur dico ĩ ge
nas.i.sinus oculos:arguens.i.argumento ipsius rei
approbans:q̃.i.q̃tũ lentis.i.diuturnis:quia quod ci=
to fit cito perit:contra quod lente fit tarde absumi so
let.ignibus.i.amorib⁹ aut flãmis amoꝝ:ego macerer
i.absumar penitus.i.intrinsecus.Ego vror.s.ira & ĩ=
dignatione seu rixę.s.thelephi:ĩmodicæ:mero.i.pro
pter merũ ab eo potũ.turparunt.i.maculauerunt tibi
repeti potest mero vt intelligatur puer potus eius hu
meros conspuere:humeros candidos.s.anteq̃ detur=
pentur.siue puer.s.thelephus.furens.s.amore imp̃s=
sit dente sup.suo.labris sup.tuis:notã.i. maculã aut
liuorẽ:memorẽ.i.ad sui memoriã vnde tibullus Tum
succos herbasq; dedi:quis liuor abiret Quẽ facit im=
presso mutua dente venus.O lydia si audias me satis
i.si velis mihi credere:tu non speres perpetuum sup.
fore:amatorem:lędentem barbare.i. more barbarorũ
& rusticorum:oscula.s.tua:dulcia quæ.s.oscula : ve=
nus imbuit.i.perfudit:quinta parte sui nectaris id ẽ
gratiæ & dulcedinis.i.q̃ tantũ voluptatis afferant de
osculãti:quãtũ quinta linea veneris hoc est coitus cũ
aliis .fœlices sup.sunt ter & ãplius.i.consũmatissime
quos copula.i.copulatio & cõiunctio:irrupta.i.nõ ĩ=
terrupta tenet:nec.i.& nõ:& sup.quos:amor non di=
uulsus.i.vi dissolutus:querimoniis malis.i.pernicio
sis:quia sunt non perniciosę:de quib⁹ comicus amã=
tiũ irę redintegratio amoris est.non soluet.i.disiũget
citius suprema die.i.ante mortẽ.vnde comicus . Hãc
nisi mors mihi adimat nemo.Vult autem tacite dice=
re secũ perpetuos fore amores qui cũ thelepho impro
bo & nimis ardenti puero cito dissoluentur.

sci genas vocabant:pudoris hęc sedes
ibi maxime ostẽditur rubor.paulo aũt
superius ostendit genas palpebrarum
sedes.ait enim sic . palpebræ in genis
homini vtriq; mulieribus etiam ĩfectæ
quottidie. tãta est decoris affectatio vt
tingantur oculi quoq;.postea inq̃t de=
fluere eas haud merito venere abundã=
tibus tradunt. In genas:in palpebra=
rum sedes. Furtim.clam.me inaduer
tente.Arguens.ostendens.Vergi.lib.
iiii.Degeneres animos timor arguit.
Lentis.diuturnis tacitis occulte sęquiẽ
tibus.Verg.li.iiii.& tacitum viuit sub
pectore vulnus . item & cæco carpitur
igni. Vror:Zelotypia ostendit se cru
ciari.Furens:amoris causa.Memorem
notam id est diuturnam & longam.Nõ
si me.Ordo est.si me satis audias si mi
hi obtemperes:non speres perpetuum
amatorem.Barbare.i.sæue lędentẽ dul
cia oscula.Quinta parte.i.coitu. Sunt
enim partes veneris quinq;:Visus & al Veneris
loquium tactus post oscula.factũ.Ne= quinta ps
ctaris:gratiæ dulcedinis suauitatis Ne Nectar
ctar vt inquit festus proprie est deorũ
potio.significat autem ĩmortalitatem
ne enim priuationẽ significat.κτειρω
occido.Imbuit perfudit infecit :reple
uit.Fœlices appellat eos fœlices quo=
rũ amor non malis q̃rimoniis sed mor
te sola dissoluitur.Est autẽ ordo: fœli=
ces sunt ter & ampli⁹ illi: quos irrupta
copula tenet:nec amor diuulsus malis
querimoniis soluet eos citius suprema
die.Ter & ampli⁹:ac si diceret terq; qua
terq;.Copula amoris & gratię coniun=
ctio.Est etiam copula funicul⁹ :quove
natorii canes retinentur.Ouidius libro sexto tristium.Vtq; canẽ pauidę nactum vestigia ceruæ Copula
Latrantem frustra copula dur a tenet.

Ode.xiiii.tricolos tetrastrophos:per allego
riam.i.inuersionem.M.Brutũ alloquitur.

O Nauis referent in in mare te noui
Fluctus.o quid agis?fortiter occupa
Portũ:nõne vides vt nudũ remigio latus?
Et malus celeri saucius aphrico
Antemnæq; gemant:ac sine funibus
Vix durare carinæ

Argumentum Ode.xiiii.

Quartadecima ode nauim alloquitur ANTO.
hortans illam ne iterum æstuosum ma=
re ingrediatur:sed portum fortiter oc=
cupet.Cum eius latus remigio careat.
Malus & antemnę ventis concussi fue
rint.funesq; desint:nec vela ĩtegra ma
neant Nec dii sint:quos iterum naufra
ga inuocet. Et q̃uis nobilissima sit:&
picta:non propterea timidus nauta si=
bi confidet:aut tempestatẽ euadere po
terit.Itaq; cauendum monet:ne ventis
ludus fiat & inter cicladas scopulosaq;
freta incidat.Reuera tamen : vt scribit

Allegoria

fabius li.viii.ꝑ allegoriā.i. inuerſionē qua aliud verbis aliud ſenſu oſtēditur populū romanū alloquitur ne iteꝝ bella ciuilia ſequatur: qui apud philippos macedonię vrbē cōtra Auguſtū. &.M.

Brutus
Caſſius

Ant.pugnās ſiniſtrū cornu : cui p̄erat Caſſius amiſerat: direptis etiā caſtris: ꝑpter quod caſſius ſibi ipſi mortē cōſcierat. Ipſe tamē Brutus videbatur rurſus inſtruere ſe ad pugnā: Itaqꝫ merito poeta per allegoriā metuere pro eo ſe teſtatur. qui & ſub ipſo militauerat. Inde tamen ex p̄lio Philippico fatigatus receptus ab Auguſto veniā meruit auxilio mecœnatis. Qui vero de ſexto pōpeio intellexerūt: nō recte quidē: nā ſub Bruto tribunus militū fuerat poeta: hic ait Nuper ſollicitū quæ mihi tediū &c. De hoc etiam videto lib.ii. ode autem.vii. O nauis referēt in mare te noui Eſt ode tricolos tetraſtrophos: Metrum habet duobus verſibꝰ aſclæpiadeum: de quo prima ode. Tertius pherecratius eſt. Quartus vero Glyconicus: de qbꝰ ode v. iam diximus. O nauis: per allegoriam vt diximus. populū ro. intelligit vꝉ

Brutus

potius. M. Brutū. In mare. in prœlium & cladē: Noui fluctus: noui belloꝝ ciuilium īpetus. Apud philippos macedoniæ vrbē Cęſar auguſtus. & eiꝰ collega

M. Anto.
Augu.

M. Antonius contra Brutū & Caſſium pugnarunt. Brutus Auguſti abſentis ob valitudinem ſiniſtram aciem occupatis etiam caſtris loco mouerat. Antonius altera ex parte deuicto Caſſio admirabili audacia hoſtiū caſtra p̄dabaẗ.

Caſſius

Caſſius caſtris exutus: cū nec vlteriꝰ ad exercitū redire poſſet. philippoꝝ collē ꝑpere aſcendit: eminus q̃ geſta erant inſpecturus propter puluerē caſtra dūtaxat ab hoſtibus capta eſſe diſcernebat. pindarum: itaqꝫ ſcutiferū eius enſē exerere & necem accelerare imperat. Cōctāte pindaro ſuperueniēs quidā brutū altera ex parte victoria potitū hoſtiū caſtra deprędari nunciat Quo audito caſſius hoc ſolū reſpondit. Viciſſe nos illi victoriā dicito omnē. Deinde ad pindarū conuerſus: quid cūctaris inqt cur me a turpitudine iſta nō eximis? Pindarus igitur herū ſuū iugulū vltro p̄bētē

Caſſii
mors

neci tradidit. Brutus cognita Caſſii nece: multis lachrymis vt optimū romanoꝝ lamētatus eſt: & ſimul beatū teſta=

Poſſunt imperioſius æquor:
Non tibi ſunt integra lintea.
Non dii: quos iterum preſſa voces malo:
Quāuis pontica pinus
Siluæ filia nobilis
Iactes & genus & nomen inutile:
Nil pictis timidus nauita puppibus
Fidit. tu niſi ventis
Debes ludibrium caue.
Nuper ſollicitum quæ mihi tedium
Nunc deſiderium: curaqꝫ non leuis:
Inter fuſa nitentes
Vites æquora cycladas

O Nauis &c Per allegoriā ſumptā a naui q̃ tēpeſtate cōcuſſa temere priuſq̃ īſtaurata fuerit mare ingrediẗ: quinadeo vt publius in mimis ait fruſtra neptunū inuocat qui ſecūdū patiẗ naufragiū: dehortaẗ. M. Brutū ab auguſto in philippis deuictū a diluuio & turbine belloꝝ abſiſtat. nec nominis aut generis ſui ſplendoribꝰ cōfidat: cū & pictę ſubmerganẗ naues. Principiū aūt mihi vim habere videẗ ſi ſub forma interrogandi ex admiratione legaẗ ſic. O nauis referent te noui fluctus in mare. i. o brute trahēt ne te noui tumultus in diſcrimen belli? O quid agis. q.d. incōſulte agis. & ideo occupa portū fortiter. i. ſtrēnue & celeriter priuſq̃ te tēpeſtas. i. belli diluuiū obruat. Nōne vides. vt. i. qualiter: latus. ſ. tuū: ē nudū remigio. i. defenſore & p̄ſidio. Et vt malus. i. arbor velifera: hoc eſt robur viriū tuaꝝ fauciꝰ. i. lęſus: aphrico. ſ. vēto īpetuoſo. hoc eſt agitatōe ventoꝝ: hoc ē turbīe bellico ſup. gemat & vt antemnę. i. vela minora q̃ ſunt quaſi cornua mali a latere eius poſita vnde maro Cornua velataꝝ obuertimꝰ antemnaꝝ. gemāt. ſ. pondere & vi ventoꝝ: ac vides ne vt carinæ. i. alui nauis: ſine funibꝰ. i. ruptis rudentibꝰ & chordis: vix. i. cū ſūma difficultate: poſſunt durare. i. ſuſtentare: æquor imperioſiꝰ. i. violentiꝰ & ſupbiꝰ q̃ par ſit aut ferre poſſint. Vide inquā qd agis. qa lintea. i. vela linea: nō ſūt tibi integra. nec dii ſūt integri. qa enī ſemel tibi pepcerūt: īdignabunẗ ſi iteꝝ a te in cōſimili ꝑiculo īuoceẗ: tūc enim ꝑ temeritatē videbere facere quod priꝰ ꝑ ignorātiam: Reſpicit autem quod dixi illud Publii fruſtra neptunū &c. quos. ſ. deos: voces. i. inuoces iteꝝ: preſſa malo. i. piculo ſubmergendi. Quāuis tu pinus pontica filia ſiluę nobilis iactes. i. iactanter oſtentes & genꝰ. i. progeniē

brutorũ qui de sanguine regio ex iunio bruto primo consule originẽ traxerunt: & nomen: quia bruti semp habiti sũt romanæ libertatis maximi assertores. vnde videt̃ induct⁹ hic marcus brutus ad libertatẽ vindicãdã ad quã eũ Cicero in epistolis sæpe cohortat̃: iactes ergo genus & nomen inutile. quia parum contra maiorem potentiam profuturum. Nauita timidus propter frequẽs piculũ timori assuet⁹: nil fidit. i. cõfidit: puppibus pictis. i. licet pictis & pulchris: tu caue. i. ꝓspice tibi: nisi debes ventis ludibriũ. i. submersionem factã cũ insultatiõe & illusione. & tu q̃ sup. fuisti nuper s. cũ militarer sub te: tædiũ sollicitũ qa tedebat me sollicitũ de salute in castris tuis militare: & nunc desiderium qa desidero te absentẽ in gratiã augusti rediisse & cura nõ leuis: qa ꝓ te sollicitus sum. vites. i. deuites: æquora fusa iter cycladas. i. breues isulas maris ægei & ita ꝓpter angustiã sũt maria illic piculosa: nitẽtes. s. spumis ex collisiõe aquaꝝ iter scopulos. i. tu brute deuites arma augusti in q̃ obnitẽtes iteriere plurimi.

tus est ab curia cogitationibusq; liberatũ. Orta luce Brutus prouocat⁹ quidẽ i aciẽ milites eduxit cõtra hostes: illi retrocessere. Brut⁹ in cõcionem postea vocato exercitu milites suos laudauit. Nã pridie hostiũ castra dissipauerant. Arguit tamẽ eos ꝙ nõ penitus fuerint insecuti hostes: sed potius ad prædam cõuersi essent. Deinde hortat⁹ est ne in hostes irruerent: quoniã fames & iopia ꝓ eis in illos militabant. itaq; facile infirmiorib⁹ & fame enectis quũ op⁹ esset occurrere poterãt. Cęsar etiã & Antonius oẽs hortatus est: vt in hostes pugnã cauere volẽtes in mõtib⁹ manendo prodirẽt. Qua de re postridie copias iteꝝ in bellũ mouit. Bruti milites vi poti⁹ q̃ ducis opiniõe occurerũt. Brut⁹ tñ insigni pręuect⁹ equo singulas ꝑcurrebat acies breuib⁹ hortãdo verbis. Cædes hicinde horrida facta est: tãdẽ Bruti milites fugã arripuere. Brutus nõ paucis stipatus ad mõtes ꝓcurrit: quasi ea nocte reuocatur⁹ exercitũ aut mare versus iter assumptur⁹. Pernox itaq; cũ reliq̃s in armis cõsistit. Ea tamẽ nocte Antoni⁹ vt Brutũ a fuga cohiberet armat⁹ ꝑstitit Brut⁹ animaduersis hostiũ insidiis: desperataq; suoꝝ militũ virtute & audacia: Vnũ ex domesticis Stratonẽ noie necẽ accelerare iussit: itaq; lat⁹ illi ense apuit. neq; auertẽte se bruto neq; impellẽte. hoc pacto Cassius & brut⁹ obierũt. hęc oĩa ex li. iiii. Apiani. Quæ q̃dem vltra meę consuetæ breuitatis morẽ lati⁹ explicui: vt illoꝝ bella & mores hoc in loco agnoscerent̃. O q̃d agis. iteriectio est exclamãtis vel admirantis: ac si cœpisset ingredi mare ipsum. Occupa: retine ac posside si enim milites suos pugnare cupientes Brutus fortiter cõtinuisset vti optabat: nec cladẽ accepisset: nec cędem Portũ id est pacem. sic enim fabius hũc locũ exponit. Nudũ remigio lat⁹: hoc ait ꝓpter mortuũ Cassiũ: q vt scribit Apian⁹ erat antiquior Bruto atq; expertior & auster⁹ a natura: quapropter ex mãdato parebãt milites. Brut⁹ vero facilis erat & clęmẽs erga oẽs. itaq; nõ ita sibi facile obsequebãtur. Malus saucius. i. ipse exercitus. nam ꝑ totam oden allegoria est: vt scribit fabius. Celeri aphrico. i. sæuo prælio. Antemnę. i. vexilla. Sine funib⁹: sine rectore & militib⁹: nã cassius obierat solo bruto duce remanẽte. Carinæ: acies & turmæ. Impiosius æquor: acre ꝓræliũ. Integra lin. integra agmina & vexilla. iteꝝ ꝑssa malo. Nã pridie cladẽ habuerat Brut⁹ Cassii sinistro cornu dissipato a. M. Anto. Dii tamẽ fauisse ei visi sunt: quoniam Augusti castra dissipauerat: postea vero nullã ꝓbuere opẽ: nã clade affect⁹ vti ostẽdim⁹ ab amico cædẽ orauit. Plutarch⁹ ait in vita Bruti. De⁹ & mutare & abducere cũcta q̃ velit potens Bruto fortunã hanc lętam abstulit: de victoria in augustũ itelligẽs. Et paulo superi⁹ Cassi⁹ Bruto dixerat: q̃ vellẽ o Brute hoc esse: vt nõ solũ armis: equis: nauib⁹: sed deoꝝ suffragiis fiderem⁹: q optimoꝝ opeꝝ ac sanctissimorũ duces sũt. Quãuis põtica pinus. i. q̃uis tibi sit exercit⁹ põticus. i. asian⁹. vel põticũ auxiliũ. Scribit. n. Apian⁹: ꝙ Brut⁹ & Cassius lõge supiores fuerãt eqtatu & classe: tũ sociis belli regib⁹ nationibusq; ad medos vsq; & parthos: Multaq; ex asia ꝑ vim abstulerant rapuerãtq;. Sylue filia nobilis: Marci. n. Bruti ꝓgenitor fuerat Iuni⁹ brut⁹ q tarquinios euerterat. Mater vero Seruilia Catonis vticẽsis soror. Ipse Bonaꝝ artiũ disciplina & philosophię studiis ibut⁹ erat. philosophos grecos ferme oẽs attigerat. Nec vllius ipsoꝝ disciplinæ vel expers vel ignarus fuit. Auctor est plutarchus. Nil pictis. sensus est: ꝙ nihil in bello profũt ornamẽta nobilitatis. sed arma & exercitus. Timid⁹. ꝑpetuũ nautaꝝ epitheton. Tu nisi. ordo est. tu caue nisi debes ludibriũ vẽtis. i. nisi velis vẽtis esse ludus. quod fit quũ huc illuc nauis trahit̃ a tẽpestate Ludibriũ dicit̃ res digna ludo & cõtemptu. Nuper sollicitũ: hic loc⁹ ostendit horatiũ Bruti partes secutũ. Quę nauis. i. tu Brut⁹. Nuper pauloante quũ. s. fui tribun⁹ tu⁹. Mihi adde eras. sollicitũ tedium hoc ait q i bruti tribun⁹ militũ fuerat. Vnde Satyra sexta inqt: Quem rodũt omnes libertio patre natum nũc qa sim tibi Mecœnas conuictor at olim. Qꝫ mihi pareret legio romana tribuno.

Brutus ad milites

Bruti fuga

bruti mors

Cassii virtus bruti mores

Dei potentia

bruti auxilia

bruti genus

bruti doctrina

Ludibriũ

horati⁹ tribun⁹

Bruti laus Nūc desideriū. plutarchus scribit de bruto sic. Brutū ferūt virtutib⁹ suis a plerisq; amatum: ab amicis desideratū. præterea admiratū ab optimis. Inter fusa: ordo est: vites ęquora fusa inter nitētes cycladas. i. vites bella piculosissima ꝓpter strenuos duces quib⁹ tu cares o Brute. Maria autē angustiora piculosiora sunt. Inde freta dicunt quia semp ferueant. i. inquieta sint. Nitētes. i. spumosas ob multos scopulos. Cycladas insulas ī mari ęgeo sic dictas. qa ī orbē iacēt cōtra delon. Auctor est Strabo li. x. & Pli. li. iiii. Pręterea nō sine cā cycladas posuit poti⁹ q̄ alia maris loca periculosa. Brutus enim & cassius apud philippos Macedoniæ vrbem victi fuerunt. Macedonia autem ab oriente ægeo pelago terminatur vt ptolemęus scribit li. iii. Ergo ꝓpterea Cyclades poti⁹ q̄ alia loca dixit vitandas.

Freta

Cyclades

Argumentum Odes. xvi.

Quintadecima Ode: Bacchilidē horatius imitat vt scribit porphyrio: nā vt ille facit Cassandrā vaticiari futura troiani belli quo tpe classis ī græciā parabat. Ita hic nereum īducit vētura troianis mala prędicere Pastor quū traheret p freta nauib⁹ Est ode dicolos tetrastrophos: cōstat. n. trib⁹ versibus asclæpiadeis. de qb⁹ ī ode pria. Quarto gliconico de quo ode. v. habet Pastor: piphrasis ē Alexādri priami filii: q paris pri⁹ appellabat: vt Varro ostēdit. Tradunt alii parim dictū. απο του παριεραι parienæ. i. a trāscēdo intētatā. s. mortē qñ exposit⁹ ē. & hoc ē primū & ꝓprium eius nomē. Alexāder. n. cognomiatus ē ab opitulatōe: vt ouidi⁹ inuit ī epistola ipsius ad helenā. Pene puer cęsis abducta armenta recepi Hostib⁹ & cām nois īde tuli. ab αλεγω qppe cognominat⁹ quod ē auxilior. & αρηρ quod est vir. Tulli⁹ in li. i. de diuinatōe. ostēdit Grauidæ hecubę visū fuisse ī somnis parere ardētē facē: quo sōnio pculsus priamus Apollinē consuluit. doceret qd illud portēderet: respōdit Apollo puerꝶ q priamo post illa tempora nasceret: fore exitiū troię & pestē pgamo si eū nutrisset. Addūt alii priamū ꝓpea iussisse orituꝶ exponi: hecubā vero tradidisse īfātē qbusdam: vt pastorib⁹ regiis alēdū traderēt itaq; sub ida a pastoribus educatus ē: lōgo post tpe regis filius agnit⁹ iter regios frēs recept⁹ est. Postea vero: qđ qdem herodot⁹ scribit volumie primo. ipsi alexādro cupido īcessit vxoris sibi p rapinā ę græcia cōparādę: itaq; helenā rapuit. Secūdo autē volumie scribit idē se a sacerdotibus ęgyptiis ītellexisse: Alexādrū rapta ex sparta helena cū nauigaret domū ī mari ęgeo ventis excussū in ęgyptū appulisse: vbi a suis seruis sacerdotib⁹ accusatus est: & Thoni p̄fecto littoris quo

Paris Alexāder

Alego Anir

hecube sōnium

Helena rapta

Ode. xv. dicolos tetrastrophos prognosticō troiani excidii.

Pastor cū traheret per freta nauibus
Idæis helenam perfidus hospitam:
Ingrato celeres obruit ocio
Ventos vt caneret fera
Nereus fata. Mala ducis aui domum
Quam multo repetet græcia milite
Coniurata tuas rumpere nuptias
Et regnum priami vetus.
Heu quātus equis: quantus adest viris
Sudor. quāta moues funera dar danæ
Genti. iam galeam pallas & ægida
Currusq; . & rabiem parat.

Pastor cū traheret. Bacchilidē secut⁹ īducit nereavaticinātē paridi exitiū cū helenā raptā traheret. qđ bacchalides a cassādra factum dicit. Erat aūt Cassādra filia priami vaticinio p̄dita: qđ ab apolline ꝓ stupro petito sed nō accepto tulerat. Affirmauerat enī iureiurādo apollo illi se vaticinādi aut vt dicūt ꝓphetādi vim daturū: quā vt illa recepit stuprū negauit vñ irat⁹ deus vaticinio eius fidē & credulitatē abstulit vera ei vaticinata ē sed min⁹ credita. vnde maro ęne. ii. Tūc etiam fatis apit cassādra futuris Ora dei iussu nō vnq̄ credita teucris. Thetis aūt mr̄ achill' dicit ꝓthea de helenę raptu vaticinatū ī achilleide his verbis. agnosco monitus & ꝓthea vera locutū. Hmōi aūt carmē & vaticiniū eatenus reip. ꝓdest: quaten⁹ iuuenes a cōsili temeritate arcētur. Ordo ē. Cū. i. qñ pastor. s. paris: de quo idē statius ī dicto opere. Soluerat œbalio classē de littore pastor dardan⁹: īcautas blāde ppl'at⁹ amyclas. vñ hic addit. pfid⁹ q cōtra ius hospitalitatis hospitā auexit traheret. i. aueheret violēter p freta. i. maria nauib⁹ ideis. i. ī ida silua troiana ędificatis helenā. s. menelai cōiugem hospitā. s. suā: abs qua abñte marito hospitio susceptus erat: tūc sup. nereus i. de⁹ marin⁹ nymphaꝶ nereidū pr̄: obruit. i. sopiuit

vẽtos.i.cessare fecit vẽtos:ocio ĩgrato.s. vẽtis quoꝝ
natura ẽ agitari:est.n.vẽtus exhalatio terrestris ꝑ aerẽ
mota aut ingrata paridi celeriter ꝓdã suã auehere moli
enti:vt caneret fata fera.i.exitialia paridi & troię.Prĩ⸗
cipiũ ãt carmĩs est.O pari tu ducis domũ.s.tuã aui.i.
auspicio:mala.i.minãti tibi & tuis malũ:hoc ẽ exitiũ:
ducis ĩqt sup.eã:hoc ẽ helenã: quã gręcia cõiurata.s.
apud aulidẽ rũpe tuas nuptias:& regnũ priami.s.pris
tui vetus.i.ãtiquũ & nobile:repetet multo milite.i.grã
di exercitu mille nauibꝰ aduecto.Heu cõmiserãtis vox
quãtus sudor.i.labor cũ sudore adest.i. patꝰ ẽ : eqs.s.
belligeris:& quãtꝰ sudor adest viris.Quãta.q.d.maxi
ma funera.i.exitia & mortes moues.i.excitas gẽti dar
danę.i. dardanicę : hoc est troianę vbi dardanꝰ aliqñ
regnauit.Pallas.s.lęsa iudicio tuo pat iã galeam.i.cas
sidẽ:munimẽ capitis:& ęgida.i.munimẽ pectoris deę
ex pelle capria priꝰ factũ:ĩ quo erat caput medusę : &
parat currꝰ.s.bellicos:nam de curru pugnabãt:et rabi
em.i.furorem bellicum qui vires iuuat.

appulerãt.Thonis igĩ mẽphin ad ꝓtheũ
misit hęc nũciatũ his verbis.Vẽit ꝑegri⸗
nus qdã gñe teucer q rẽ nefariã ĩ gręcia
ꝑpetrauit:q ꝑ ꝑe seducta hospitis vxore
quã secũ ducẽs cũ multis admodũ opi⸗
bꝰ ad tuã terrã appulit.Vtrũ ne sinimus
eũ abire impunẽ.an ea ꝗ attulit secũ eri⸗
pimus? Ad hęc remisit ꝓtheus vt ad se
oẽs ducerẽt:qbꝰ adductis alexãdrũ acri
ter arguit ꝙ hospitis sui vxorẽ rapuisset
illiusqꝫ ẽt bona.Dixitqꝫ ablata oĩa cũ ip
sa helena velle apud se cẽ vt gręco hospi Helena in
ti reseruaret:Alexandro vero tridui spa⸗ troia
tium dũtaxat cõcessit:vt abiret. Addit
postea idẽ herodotꝰ quẽdã scripsisse ale⸗
xandrũ a sparta helenã ducẽtẽ triduo ili
um ꝑuenisse scđo vẽto vsũ:ac mari trã⸗
quillo. Sacerdotes narrasse sibi ẽt ait he⸗
rodotꝰ idẽ menelaũ ꝑata classe iliũ petiis Menelaus
se:misisseqꝫ legatos vt helenã redderent. in troiã

ilienses vero negasse iureiurando se helenã hr̃e atqꝫ opes: de qbꝰ arguerẽt sed ea ĩ ęgypto eẽ oĩa
apđ ꝓtheũ regẽ. Gręcos cũ se ab ill' derideri arbitrarẽt ita obsedisse iliũ:donec expugnauerint.
Vrbe capta quũ helena nõ existeret: Gręci ip̃m menelaũ ad ꝓtheũ miserẽt:vbi helenã & pecunias
suas recepit.deĩde ad insulas aphricę obiacẽtes se cõtulisse.Nec ãplius de eo qcꝗ ĩtellexisse:hęc
ex herodoto.Hom̃.ãt scri.helenã in troia fuisse. Pastor quũ traheret. Sẽsꝰ ẽ.quũ paris troianus
raptã helenã ꝑ freta traheret.nereus vẽtos cõꝑssit:vt sęua fata vaticinaret.Malo ducis auspicio
Traheret.tãꝗ ĩ rapinã. Ideis.apđ idã phrygię mõtẽ fabricatis iuxta iliũ:a quo monte vt Mela Ida.M.
scri. Scamãder & simois fluuii descẽdũt in troadẽ. Phereclus ãt celeberrimꝰ faber a minerua dile Scaman⸗
ctus paridis naues fabricauit:qbꝰ helenã rapuit qđ ãple oñdit home.lib.v.ilia. Licophron ẽt ĩ der.f.
ducit cassandrã ꝓdicẽtẽ paridi hmõi verba.τρᾳμπισ σοχησεικαιφερεκλειοι ϖοδεσ. id Simois.f.
ẽ trabs te vehet & phereclei pedes.q dẽ ip̃as nauis a phereclo fabricatas metaphoricos ĩtelligẽs Phereclus
Perfidus.nõ.n.hospitii iura seruauit:sed hospitis menelai illo absente vxorẽ rapuit.Obruit.cõ nauiũ pa⸗
pressit. Sub antris & claustris posuit.obruere eĩ ẽ tegere. Ingrato ocio.Vẽti eĩ sęuire cupiũt. hĩc ridis faber
poeta dixit. Illi ĩdignãtes magno cũ murmure mõtis Circũ claustra fremũt.Et cum ventꝰ sit flu
ctus aeris remoto motu pereũt venti.Caneret:ꝓdiceret vaticinaretur. Fera fata: crudelia. Mala Vẽtꝰ
aui.ducis malo omine malo auspicio fers tuã domũ illã quã repetet multo milite gręcia &c. Ne⸗ Nereus
reus fuit is oceani & tethyos filiꝰ teste hesiodo:quẽ oĩm antiquissimũ dixit orpheus in argonau Aulis
tica.neros ãt ꝓprie aqua dr̃.Cõiurata.In boetia aulis est lapidosa sane ora & Tanagreorũ vicꝰ
iuxta portꝰ erat ãplissimꝰ.quocirca gręcoꝝ classẽ magnũ in portũ descẽdisse credidit. Stra.lib.
ix.Naso ẽt lib.xiii.met.ait. Aulidaqꝫ euboicã cõplerẽt mille carinę.põponius Mela ẽt scri. Auli
dẽ agamẽnonię gręcorũqꝫ classis ĩ troiã cõiurãtiũ stationẽ fuisse.Ibi eĩ cõiurauerẽt gręci:nõ ãte
reuerti ꝗ ilion caperet.hĩc Dido.lib.iiii.ænee dixit.Nõ ego cũ danais troianã excindere gẽtem
Aulide iuraui.home.ãt letiꝰ id lib.ii.ilia.scri.Moues o paris.o paris.Iam galeã pallas:scri.ho Pallas ar⸗
merus li.v.ilia.palladẽ iunonis hortatu e cęlo armatã secũ in troiaños iuisse.tunicã & arma ĩdu mata
tã:qbꝰ iuppĩ pr̃ circũdat quũ vult prodire ĩ bellũ:tulisse ẽt ægida hũeris accõmodatã trilicẽ hor Aegis
rẽdã:& vndiqꝫ terrore redimitã:ĩ ea robur ĩ ea cõtẽtio:ĩ ea minaꝝ vociferatio & atrox clamor:in palladis
ea deniqꝫ ĩerat gorgoneũ capur dirũ:terribile:& quo nullũ vlteriꝰ nouit iuppiter mõstrũ atqꝫ por galea
tẽtũ.Deĩde ĩposuisse capiti inqt galeã aureã tribusqꝫ cristis insignẽ:ac tot capitũ humanoꝝ ca⸗ palladis
pacẽ:quot milites cẽtum vrbiũ haberẽt.postremo sic armatam leui saltu in currũ ascendisse : ac hasta
lanceã corripuisse ingentem validam grauẽ:qua heroum cateruas irata prosternere solet &c Pal⸗
las autem troianis irata est ꝑ iudiciũ ꝑidis:sic & iuno:ĩ quo qdẽ venꝰ iudicata fuerat eaꝝ pul⸗
cherria:de quo late Ouid.scribit in epistola paridis ad helenam. Aegida.de Aegide iamiã quid
dicat homerus rettulimus.nos vero in carmine de floribus ita scripsimus.Pectoris est.Aegis ꝓ
prie defensio.facta Aere caput dirę medio portando medusę.Pellis amaltheę capre quam iup
piter ipse fertur habere: Aegis proprię est Lactantius inquit.

Venus erga Parim.

Ven⁹ erga parin

Paris delitię

Gnosii calami

Rhen⁹ fluuius

Nequicq̄ veneris ꝑsidio ferox. Ordo est. Tu ferox ꝑsidio veneris: neqcq̄ pectes cęsariē: & neqcq̄ ībelli cythara diuides carmīa grata fœmīs: neqcq̄ thalabo vitabis graues hastas: & spicła gnosii calami: & strepitū: & aiacē celerē seq. heu puluerē collines crines adulteros tn̄ serus. Est aūt sēsus ꝙ nec pulchritudo nec canēdi ars sibi in bello proderit: hę nāq3 delitię mulieribus magis conueniunt. Veneris ꝑsidio ferox: melius fuisset palladis ꝑsidio. Erat paris veneris auxilio audax. nam illa duce e troia in gręciā classe iuerat. hinc ait ipe in epła ad helenā missa. Pręmia magna quidē sed nō indebita posco. Pollicita ē thalamo te cytherea meo. Hac duce sigæo dubias ab littore feci lōga phereclea ꝑ freta puppe vias. Illa dedit faciles auras ventosq3 secūdos. In mare nil mirū ius habet orta mari. Pręterea scribit homerus li. iii. iliados Paridē Menelao cōgressum: quū ab illo traherēt ꝑ humum ab venere e ꝑlio subtractū fuisse: reductūq3 domū vsq3. Et li. iiii. refert iouē ī deoꝝ cōcilio ita dixisse. In hoc singulari certamine menelai videlicet & paridis. Dii cęlites duę deę sunt q̄ menelao student. Vna q̄ paridi. Illę qdē iuno & minerua: q̄ vt videtis nō nihil a cœtu nr̄o semotę sedēt plenę gaudii ex ipso rei gestę spectaculo. hęc āt Venus quæ nūc abest sp sollicita ꝓ paride: quemq3 nūc ab īpēdēti mortis periculo eripuit: etem̄ sine dubio penes Menelaū victoria est &c. Pectes cęsariē. erat. n. delitiis dedit⁹ Paris hinc eū arguit hector. li. ij. iliad. quū viso menelao territ⁹ ē pugnare dicēs. Haud cytharę pulsus veneris nec dōa iuuabūt īsignesve comę: bello cōgressus ab hoste pulueri⁹ qn̄ mediis misceberis aruis. Diuides: lyricines em̄ nūc voce: nunc lyrę sono vtūt. Thalamo, cubili. Calami gnosii. Gnosos cretę vrbs ingens erat in plano sita ambitum habens. xxx. stadiorū. Ea minois regia fuit. Auctor strabo lib. x. Calamis aūt oriētis ppłi bella cōficiūt. sed in creta ꝑcipuus erat vsus calamorum pro spiculis vt scribit Pli. lib. xvi. vbi ēt ait ꝙ nullis sagittis aptior calam⁹ q̄ ī rheno bononiensi amne. cui plurima inest medulla: pōdusq3 volucre. contra flat⁹ quoq3 puicax. hęc & creticis cōmē

Nequicq̄ veneris pręsidio ferox
Pectes cęsariem grataq3 fœminis
Imbelli cythara carmina diuides
Nequicq̄ thalamo graues
Hastas: & calami spicula gnosii
Vitabis: strepitumq3 et celerem sequi
Aiacē. tamen heu serus adulteros
Crines puluere collines.
Non laertiaden exitium tuę
Gentis. non pilium nestora respicis?
Vrgent impauidi te salaminius
Teucerq3 & sthelenus sciens
Pugnę: siue opus est imperitare equis
Non auriga piger: merionē quoq3
Nosces: ecce furit te reperire atrox
Tytides melior patre.
Quem tu ceruus vti vallis in altera
Visum parte lupum graminis immemor
Sublimi fugies mollis anhelitu
Non hoc pollicitus tuę:

Nequicq̄ &c. Prosequit̄ reliquā vaticiniū hoc ordine Tu ferox. i. ferociēs & supbiens: neqcq̄. i. frustra: ꝑsidio. i. pp ꝑsidiū hoc ē ꝓtectōnē & tutelā veneris: c⁹ videlicet numīe fret⁹ ī mercedē iudicii de aureo pomo helenā rapuisti. pectes. i. comes cęsariē. i. capillos diffusos vētis cęsos. & diuides. i. vicissim canēdo & tāgēdo cytharā īparties: cythara ībelli. i. nihil ad bellū faciente sed poti⁹ bellū refugiēte: carmīa. i. cātica: grata fœmīs qb⁹ bella detestata sūt. Tu vitabis nequicq̄. i. frustra: thelamo. i. tātisp dū eris ī thalamo cū aīca tua: hastas. s. gręcoꝝ: graues. s. tibi & spicula. i. sagittas calami. i. arūdis gnosii. i. cretēsis a gnoso seu cnoso oppido cretę iuxta qđ optię nascūt̄ sagittis arūdies: & frustra vitabis strepitū. s. insequētiū hostiū: & aiacē. s. thelamoniū celerē seq. tn̄. i. tāetsi vitabis ī thalamo iā dicta tu collines. i. cōmaculabis serus. i. nimis tard⁹ ꝓ tuis: qa opęꝑciū fuisset ipm ī cunabulis extinctū fuisse: qđ et priamus iusserat: collines dico puluere. s. troico: dū occisus in terrā cades: crines adulteros. i. cōptos q̄les adulteris eē solēt. Pulchrum aūt est: quia per quę quis peccat per hęc et punitur: vt adulter in capillis. Nō re=

ſpicis laertiadē.i.vlyſſem.exitiū.i.q cā erit exitii : tuę
gentis.i.progeniei & non reſpicis neſtora prudentiſſi
mū conſiliariū:piliū.i.pili regē. Teucer ſalaminius.ſ.
thelamonis ſalaminii fili⁹: & ſthelenus capanei regis
filius:ſciens.i.pitus pugnę:ſiue.i.vel ſi:vł auriga nō
piger.i.ſtrēnuus:ſi opus eſt īpitare eqs. Et tu noſces.
i.experiere quoq; merionē patruelē.ſ.idomenei. Ecce
quaſi ex inſperato& īprouiſo:titides.ſ.diomedes:me
lior patre.ſ.tideo:furit atrox.i.atrociter repire.i. vt re
periat te. Quē.ſ.titidem tu mollis.i.effœminatus fu=
gies anhelitu ſublimi.i. ex ſublimi a te ſupināti attra=
cto:vti.i.quēadmodū ceruus īmemor gramīs prę tīo=
re fugit ſup.lupū viſum iu altera parte vallis : fugies
dico : non pollicitus.i.qui non promiſeras hoc.ſ.te
fugiturum:tuę ſcilicet amicę helenę.

datio q̄ q̄ p̄ferant̄ idi.quoꝶ alia qbuſdā
videt̄ natura. qn̄ & haſtaꝶ vicē p̄bēt ad
ditis cuſpidib⁹. Strepitū:armoꝶ.ſ. Ce
lerem aiacē:duo fuert̄ aiaces : vt oſ̄dit Aiax
Homer⁹.li.xiii.ilia. Oilei fili⁹:& thela= Oileus
monis, quos ſił ī pugnā ꝑdiſſe facit in
lib.x.epithetis eos diſtīguit.nā oilei fi.
aiacē celerē appellat. Thelamonis vero
aiacē magnū lib.ēt.xiiii. Oilei filiū ce=
lerrimū oīm appellat. Et lib.ii. inquit.
Quadragīta nauiū dux fuit aiax oilei Aiax
filius ī currēdo pnix cognoīe mīor: qa thel.
nō tāt⁹ quāt⁹ aiax fili⁹ thelamonis erat
Tn̄ ſerus.ſcribūt.n. ꝑēpto Hectore ab
achille:paridē:cū arcu & ſagittis vale=
ret: Achillē fraude hecubę ad deſpōſā
dā Polixenā ī tēplū tymbręi apollinis nocte & ſolū euocatū occidiſſe. Naſo tn̄ lib.xiiii.ſcribit Achillis
apollinē hortatū fuiſſe paridē ī ip̄a pugna vniuerſali:vt achillē ſagittis pcuteret:ſicq; illū piſſe mors
Et homer⁹.li.xxii.iliados morientē hectora ītroducit ita achilli vaticinātē. Vide tn̄ ne tibi ver⁹
hodie vates ſim qn̄ te fortē paris & apollo ad ſcęas portas īterimet. Ip̄e tn̄ Paris vt ſcribūt alii a
Pyrrho achillis filio morti tradit⁹ ē.ſed qa hora. de aiace meminit placet magis illud qđ Dares Paridis
ſcribit vbi ait.pugnātē alexandrū aiacis lat⁹ vulneraſſe. Aiacē vero nūq̄ deſtitiſſe donec illū oc mors.
cideret.& ſic aiacē celerē oilei filiū accipiemus. Laertiaden.laertę filiū vlyſſem. vn̄ ait ip̄e apud
Ouid.li.xiii.met. Nā mihi laertes p̄r ē Achryſius īlli. Iupp̄r huic &c. Hūc multimodū appellat Vlyſſis ge
homer⁹. Hora. vero exitiū gentis paridis appellat.qm̄ ei⁹ aſtu latēs achilles muliebri hītu īter fi= nus
lias lycomedis deprēſus et in troiā duct⁹ eſt q hectorē occidit et fratres ei⁹ pł es.p̄terea continue
troianis īpis inſidiabat̄.ſuaq; eloquētia grecos diſcedere volētes retinuit. Vn̄ qcqd actū ē p⁹ea Vlyſſis ge
in troiāos:vlyſſes feciſſe videt̄. Et danais eiuſdē ſolertia ſępe ꝓfuit. Cępit ēt helenū priami filiū ſta ī troia=
et vatē.rapuit itē palladiū cęſis cuſtodib⁹ arcis troianę:ſine quo troia capi nō poterat. Vn̄ tūc nos
troiā vicit quū poſſe vinci coegit. Aſtyanacta ēt hectoris filiū a turri capta troia deiecit. Sed la=
ti⁹ de vlyſſe li.xiii.met.hēt̄. Piliū nęſtora:pilos em̄ neſtoris p̄ria fuit ī laconica mari ſupīcūbēs Pilos ne=
vt Stra.ſcri.li.viii.fuit āt (homero teſte) fidiſſim⁹ ſolerti pectore & cōſilio potēs.itaq; achiuos ſtor
pugnādi artē edocebat:cū ſenex eēt atq; exptiſſim⁹.hīc ait ip̄e li.iiii.iliados agamennoni. Verū
eqdē medi⁹ ppłos ī bella fouebo cōſilio.q ſolus honos ſolet eē ſenectę.is āt.nonagita duxit na
uis ī troiā vt ſcri.Home.li.ii.iliad. Salamini⁹. Teucer de hoc vide lati⁹ ode.vii.fuit āt teucer the Teucer
lamōis fili⁹ illegitim⁹ vt ſcri.home.li.viii.iliad.q īter alios troiāos occidit ęgregiū quēdā noīe thela.
ībriū priami generꝶ.nā medeſicaſtā priāi filiā notā ī mr̄imōio hēbat. Auctor ē hom̄.li. xiii.ilia.
Sthelen⁹:fuit is capanei regis fili⁹: Diomedis auriga.q ꝑ grecis ī bello troiāo płima głioſa pe= Sthelen⁹
git. Is ēt pcuſſo ænea ab diomede īgēti ſaxo illi⁹ equos accepit cęleſti ſemīe ortos ex ilł.ſ.quos Aeneę eq
iupp̄r troi dederat p̄ciū gāimedis filii adēpti. Hom̄.n.li.v.ilia.ītroducit diomedē ita ſtheleō di
cētē: Si pallas mihi palmā de āboꝶ cęde cōceſſerit nł la ī re mora ſit qn īſiliēs ī æneę equos a cur
ru frena corripias:et bigam ad nr̄a tētoria adducas. Sūt em̄ ex eo gn̄e equoꝶ quos iuppiter pro
adēpto ganimede filio Troi donauit p̄ſtantiſſimos inter oēs q ſub ſole ſūt ac ſub aurora. Ex q
bus prīceps anchiſes furtim laomedōte inſcio ſuppoſitis eq̄b⁹ q̄ttuor ſuſtulit pullos: apđq; ſe
maiore cū cura educauit. Ex is duos vt cernis feroces æneę filio ad belli p̄ſidiū cōtulit atq; tribu
it quos ſi cepim⁹ & p̄dā & ęgregiā ſāe laudē r̄ttulerim⁹. Merionē.fuit is idomenei patrueł đ quo Meriones
pła dixi⁹ ode.vi.illđ hic addim⁹.hom̄.li.vii.iliad.īter nouē grecoꝶ fortiſſimos nūerare merio= grecorum
nē.nūerāt̄.n. Agamēnō/diomedes/aiax thelamōi⁹/aiax oile⁹/idomene⁹/meriōes/eurypil⁹/tho fortiſſimi
as/vlyſſes. Titides/diomedes tydei fili⁹.q vltra płima głoſe geſta: venerē ī dextra & martē ſub ix.
vtero pcuſſit.vt late li.v.ilia.hēt̄.ꝓpterea melior p̄re dr̄. Vn̄ ode.vi.ait Hora. Tytidē ſupis pa=
rē. Tyde⁹ āt ēt fortiſſim⁹ fuit.nā ſol⁹ occidit.l.viros ſibi in itinere ab etheocle in īſidiis poſitos Diomedeſ
qđ ſcri.diodo.li.v. Et latius home.li.iiii.&.lib.v.vbi ait. Tydeū fuiſſe pua ſtatura: ſed bellato Tydeus
rē &c. Quē tu ceru⁹ vti. Ordo ē. Quē tu mollis ſublimi āhelitu fugies:vti ceru⁹ gramis īmeōr lu
pū fugit:ī alt̄a vallis ptevīſū. Gramīs īmemor.tīoris cā id accidit. Sublimi āhelitu.i.alto & ma
xio:qđ qdē celeri fuga euēit. Mollis.delicat⁹ & ībellis. Hoc.fugere.ſ. Tuę.videlicet helenę. Vn

de dixit apud ouidium. Finge tamen si vis ingens consurgere bellum. Et mihi sūt vires. & mea tela nocent. Nec plus atrides animi menelaus habebit Q̃ Paris: aut armis anteferendus erit. Pene puer cęsis abducta armenta recepi Hostibus &c. Et apud homerū lib. iii. iclamabat. Quis em̄ contendere graiū audet. & alterna martem decernere morte.

Iracunda classis achillei. Achilles em̄ diu pugnare noluit ob raptam sibi briseida ab agamēone. Tādē quū sibi amicissimus patroclus ab hectore occisus eēt: dolore affect⁹ i p̄liū irruit: vbi multos troianoꝝ occidit: & hectora q qdem sol⁹ fuerat cā diuturni belli. Vn̄ eo mortuo facile postea ilio potiti sūt gręci. de cuius incendio legito Virg. lib. ii. ęnei. Achaic⁹ ignis. in achaia em̄ erat argos & Mycenę: vbi Agamenon & Menela⁹ regnarunt. quorum gratia tota græcia fere in ilium ijt.

Iracunda diem proferet ilio
Matronisq̧ phrygum classis achillei
Post certas hyemes vret achaicus
Ignis iliacas domos.

Iracunda diem &c. Post exitium paridis cōmemorat excidiū troię dicēs. Classis. i. manus aut exercit⁹ achillei. i. achillis. sed gręce dicitur achilleus vnde fit achilleos et achillei per contractionem achilli: iracūda: iracūdi achillis proferet. i. extendet et p̄ducet ilio. i. troię et matronis phrygū diem. s. vltimā de qua æne. ij. Venit sūma dies et ineluctabile tempus Dardanię: fuim⁹ troes: fuit iliū / et ingens Gloria teucrorum &c. Ignis achaic⁹. i. achiuorū: vret. i. cōburet post certas hyemes: quia post decem / quod tamen noluit dicere: domos iliacas. id est troianas.

Argumentū odes. xvi.

AN. M. Sextadecia ode. Amicam poeta alloquitur dicens. siue igni siue aqua: seu vti placuerit iābos destruat: quos olim in eam furore ductus ediderat. Deinde ipsius furoris & ire effectus ostendit. Nouissime vero mutando tristia: mitia se factur̄ū fatetur: dūmodo mutato carmine iambis cōtrario id est scriptis laudibus sibi amica fiat. imitatus autē Stesicorum lyricum poetam siculum est: q vitupecrationem helenę scribens cęcatus est. postea vero responso apollinis eiusdem laudes descripsit: quare oculorum aspectum recepit. De quo ipse horatius etiam in Epodo penultimo meminit ibi scilicet infamis helenę castor. & c Est autem παλιρωδια. i. Recantatio cōtrarius cantus. παλιν. n. iterum & retro significat ωδη cant⁹ dicitur. fit āt quū male de quopiā scribentes. deīde rescribētes bn̄ de eodē scribimus. O matre pulchra filia pulchrior. Ode est tricolos tetrastrophos. Est em̄ metrum duobus versibus Alchiacum Tertius Alchilochius hypercatalecticus. Quartus pindaricus est. De quib⁹ late ode nona. Est enim hęc illi similis ne. Criminosis: probrosis & maledicis

Iābicum carmen Modum finem. Iambis: iambicum carmē est maledicū ab iābimin qđ est male dicere vt scribit Diomedes. Eius inuentor Archilochus fuit. hinc horatius in arte iqt Archilochū p̄prio rabies arma

Ode. xi. tricolos tetrastrophos ad amicam palinodia id est recantatio.

O Matre pulchra filia pulchrior
Quē criminosis cunq̧ voles modū
Pones iambis. siue flamma
Siue mari libet adriano.
Non dyndimene: non adytis quatit
Mentem sacerdotum incola pythius
Non liber ęque: non acuta
Sic geminant chorybantes ęra:
Tristes vt irę: quas neq̧ noricus
Deterret ensis: nec mare naufragum:
Nec sęuus ignis: nec tremendo.
Iuppiter ipse ruens tumultu.

O Mr̄e pulchra &c. Palinodia. i. recātatiōe fingit se velle sibi reconciliare amicam carmine infamoso lęsam et propterea ira excandescentem: occasione cuius damnat iram docetq̧ quanta sit eius pernicies & q̄ mala irā subsecuta sint. vt verius iram dānare & p̄scribere q̄ amicam placare velle censeatur: vtrūq̧ tamē facere velle videtur. Dicit autem in gratiam puellę. O filia pulchrior id ē formosior matre pulchra. s. tua quā fortassis turpem & turpioris filię matrē dixerat: tu pones. i. constitues iābis. i. iābicis carmib⁹ crimiosis. i.

criminationes & execratões inferẽtib⁹:quẽcũq3 modũ
i.finẽ durationis:hoc eſt exitiũ & exterminatõnẽ vo=
les:ſeu libet ſup.ponere ipis modũ:flãma.i.p ignẽ:ſi=
ue mari adriano quod ſęuũ eſt & ſuperũ dr̃ ꝙ ab orien
te italiã alluit.Hoc ẽ ego dedo tibi carmina mea iambi
ca et maledica vt deleas et pire facias ea ſiue p ignẽ ſi=
ue per aquã vt libuerit dũmõ irã remittas:quã remittẽ
dã docet:quia dyndimene.i.cybeles magna mater de=
um:nõ quatit.i.cõcutit mentẽ ſacerdotum.i.galloꝝ a
gallo flumine phrygię dictoꝝ:ęque.i.ęqualiter aut tã
tũ:quãtũ faciũt irę:adytis.i.ſecretis penetralib⁹ q̃ ne=
mini pręterq̃ ſacerdotib⁹ ingredi licebat:ingreſſos ãt
furor diuin⁹ corripiebat: Et pythi⁹.ſ.apollo delphic⁹
incola.i.aduena & aliũde accitus ea loca vateſq3 inco=
lens.et liber.i.bacchus q bacchãtes furore incẽdit:nõ
quatit ęque mẽtem ſacerdotũ.et choribãtes cretę ppl̃i
cybelis miniſtri ſacro quoq3 furore rapi ſoliti:non ge
minãt.i.p̃ furore crebro pcutiũt & crepare faciunt:ſic
ęra.i.vaſa ęrea:vt peluis et tintinabula. acuta.i.acute
ſonãtia:vt irę triſtes ſup. quatiũt & corripiũt:dicit ãt
triſtes:quia amãtiũ irę redintegratio amoris eſt. quas
iras ueq3 enſis noricus.i.duriſſimi ferri: qd̃ noricis.i.
ppl̃is illis alpinis eſt:aut amozonia ſecuris qua vinde
licos armari dici:ode.iiii.lib.iiii:nec mare naufragum
nec ignis ſęuus:nec iuppiter ipſe: qui cuncta fulmĩe
terret:ruens.i.p̃cipitanter cadẽs: tremũdo tumultu.ſ.
tonitrui cũ fulmine deterret.ſ.ab ĩpetu aut vĩdicta.

uit iambo.ſcripſit enim contra lycam=
bem ſocerum ſuum abnegata eius filia
ſibi ante ſponſa. ιαμβιξο aperimus.
vt ſcribunt alii eſt iniurior vitupero:
violo::caſtigo.Mari hadriano: hadria Hadriati=
ticum mare in dextro latere Illiricos ha cũ mare.
bet.in ſiniſtro vero Italiam. Cuius ps
eſt ionius ſinus.vt Strabo docet libro
iii.ꝙ dixerit autem Hora.hoc loco ha=
drianum pro hadriaticum: ſecus ẽ Pli=
nius enim libro.iii.capitu.xiiii. de pi=
ceno ſcribens ita inquit:vbi nunc ager
hadrian⁹ et hadria colonia a mari. vii.
milibus paſſuũ. Titulo vero. xvii.ab
hadria hadriaticũ mare appellatũ ſcri= Hadria
bit. Strabo item lib.v.vbi de Rhauen=
na meminit:inquit.hadriam quidẽ in=
clytam ciuitatem fuiſſe memorię prodi
tum eſt:a cuius nomine et ſinus appel=
lat⁹ eſt hadriaticus. Dyndimene:ordo
eſt:nõ dyndimene:nõ ĩcola pythi⁹: nõ
liber ęq̃ ĩ adytis cõcutit mẽtẽ ſacerdotũ
Dyndimene.Stra.lib.xiiii.ſcri. Dydi= Didyma
ma mõtes eẽ ĩ thaſſalia. In quo loco eſt Dyndime
dyndimenę mr̃is deũ fanũ & li.xii.ait: ne
ꝙ in phrigia vrbs erat piſinus nomĩe. Piſinus.
ẽporiũ regiõis hẽbat & tẽplũ maximũ
magnę veneratõnis mr̃is deũ. Sacerdo
tes oli p̃potẽtes qdã erãt. Sacerdotiũ maximũ habebant.Romani tẽplũ celebre reddiderẽt:accer
ſita inde deę ſtatua:quẽadmodũ ea q̃ æſculapii erat ex epidauro.Mõs qdẽ vrbi ĩminebat nomĩe
didyma:a quo didymena dicta eſt.ppe ſangari⁹ amnis fluit:ſecus quẽ erãt antiqua phrygũ do= Didyma
micilia:vt mydę &c.hęc ex illo.Corybãtes ãt vt idẽ ait li.x.Cretę ppl̃i Cybele s miſtri erãt ĩter Didyme=
quos fuiſſe tradũt quoſdã ſpiritib⁹ afflatos & bacchicos:cũ ſtrepitu ac fragore: cymbaliſq3: ac nę
tympanis et armis itẽ:ẽt tibiis & vociferatiõib⁹ ĩter ſacrificãdũ ſtupefaciẽtes.Inq3 miſtroꝝ hitu Sãgari⁹ f.
publica mõ quodã ſacra factitãtes. Adytis.i.penetralib⁹.Dr̃ ãt adytum ab α:qd̃ ẽ ſine & Δυω Coryban=
ingredior quaſi ſine aditu et ingreſſu:non em̃ oĩbus patet penetraliũ adytus:Incola pythius.i. tes
Apollo:q pythius dictus ẽ ab pythõne ſerpẽte:quẽ occiderat.pytho aũt dict⁹ eſt a πυτο qd̃ ẽ Adytũ
putredo vel putrefactio:qm̃ ex putredine terrę poſt diluuiũ generatus eſt.Macrobius vero ii.j. Pythius
Sat.fabulã ipam aperit late.Incola py.i.aduena.Nam cicero in lib.de.n.d.de apollinũ nume= Pytho
ro ſic ait.Tertius ioue tertio natus et latona:quẽ ex hyperboreis delphos ferũt aduenisse. Dio=
dorus itẽ lib.vi.ſic ait.Eodem modo plurimũ temporis apollo circa delũ:ac lyciam.Delphoſq3 Apollo
verſatus eſt.ſubiũgit poſtea ꝙ ab loco ac geſtis Deliũ ac pythiũ appellarũt. herodotus li.ii. ẽt Delph.
oſtendit ꝙ apollo delphis morabaẽ his verbis.Poſt hęc ingentib⁹ hoſtiis deũ:qui eſt apud del
phos exorandum ſtatuit:videlicet crœſus.optime igitur pythius incola .i. habitator delphoꝝ
.ſ.Vel incola.ſ.eoꝝ ſacerdotũ:tunc em̃ eos incolit:quũ eius ſpũ afflati ſũt.Liber: Apollinẽ & Apollo li
liberũ patrẽ vnũ eundemq3 deũ eẽ aſſeuerat Ariſtoteles:ait em̃ in thracia fuiſſe adytũ libero con ber pr̃
ſecratũ:ex quo reddebãt oracula. Sed in hoc adyto vaticinabanẽ plurimo mero ſũpto. vti apd̃
claꝝ aqua pota effabanẽ oracula.Item boetii parnaſum montem apollini conſecratũ eẽ memo= Parnaſus
rantes:ſimul tamẽ in eodẽ & oraculũ delphicũ & ſpeluncas bacchicas vni deo conſecratas co=
lebant.hęc ex Mac.lib.i.ſat.Triſtes vt irę:philoſophus lib.vii.eth.etiam ſcribit. Iram corp⁹ Irę vis
manifeſte pmutare:nõnulloſq3 in furorẽ:ac inſaniam adigere.Noricus enſis.Norici incolę ſũt Norici
alpiũ:vt plinius ſcribit lib.iii.Idẽ quoq3 li.xxxiiii.c.xviii.ſcribit in noricis eẽ ferri venã lau= Tonitrua
dabilis.Tumultu:id ẽ tonitru & fulmine:quũ em̃ in nube luctaẽ flatus aut vapor: tonitrua edũ Fulmĩa
tur.Si erũpat ardẽs:fulmĩa.Si lõgiore tractu nitaẽ:fulgetra:his ſĩdiẽ nubes:ill' prũpiẽ.pli.li.ij Fulgetra

Fertur prometheus addere principi
Limo coactus particulam vndiqꝫ
Desectam.& insani leonis
Vim stomacho apposuisse nostro.
Irę thyesten exitio graui
Strauere:& altis vrbibus vltimę
Stetere causę:cur perirent
Funditus:imprimeretqꝫ muris
Hostile aratrum exercitus insolens.
Compesce mentem:me quoqꝫ pectoris
Tentauit in dulci iuuenta
Feruor:& in celeres iambos
Misit furentem:nunc ego mitibus
Mutare quęro tristia:dum mihi
Fias recantatis amica
Opprobriis:animumqꝫ reddas.

Prometheus Prometheus:id dici potest prouidēs vel prudens. Id enim promethus signi ficat. prometheo vero prouideo. promēthia ꝓuidentia seu prudētia. Eusebius autē scribit ꝙ anno mundi.MMM. cccccx. argis regnante Argo secundū quorundam opinionem fuit prometheus:a quo homines factos esse commemorant:& reuera cum sapiens esset feritatem eorum & nimiam imperitiam ad humanitatem & scientiam transfigurabat. Hęc ex eusebio. Lactantius vero scribit prometheū primum simulachra ex luto componere inuenisse. Principi limo .i. primo hominis simulacro ex limo facto. Vndiqꝫ.i.ex cunctis fere animalibus.hinc leonis vim stomacho apposuit.a lepore timorem accepit.ab Leonis ira vulpe ast⁹ &c. Insani leonis. Plini⁹ autem scribit:raro leonē placidū eē: nam crebrior eius iracundia. Vim stomacho appossuisse nostro. Claudian⁹ de quarto consulatu honorii sic ait: Iram sanguinei regio sub pectore cordis Protegit:imbutam flāmis auidamqꝫ nocendi Pręcipitēqꝫ sui rabie succensa tumescit Irę locus. Thyesten : irę atrei thyesten strauere. Atreus thyestes Atreus enim eius frater thyestę filios edendos apposuit iratus:ꝙ ille cū vxore sua coiuisset. De quo lati⁹ in ode. vi. iā diximus. Altis vrbibus:vt Ilio thebis. athenis. Sagunto:Carthagini:Numantię &c. Insolens Insolens.i. impudēs & audax. quandoqꝫ non solens:vt marcell⁹ scribit. Me quoqꝫ excusat poeta seipsū:ꝙ olim iābos scripserit furore quo Iambus damꝑin illam. Celeres iambos:idē in arte ait: Syllaba longa breui subiecta vocatur iambus. Pes citus. vnde etiam tri Trimetri iambi metris accedere iussit nomen iambeis: cū senos redderet ictus. ait autem eo loco porphirio quęri solere cur trimetri appellētur tragici iambi cum senos accipiant pedes: quoniam scilicet tanta breuitas est pedum: vt iuncturę binos complectantur pedes. Acron vero scribit:horatium voluisse iambum citū intelligere sex pedum versum. Mitibus: dulcibus/placidis/iucundis. Recantatis opprobriis:in contrarium cantatis criminibus & maledictis.

Fertur prometheus. Docet quomodo ira tam vehemens inata sit pectoribus humanis:quod quia poetice facit:bene dicit fertur. sicut & maro vt perhibent: vt fama est &c. Docet deinde exitia propter irā facta. Vñ ordo ē. Prometheus qui primū hoīem ex luto finxit:fertur coactus addere.i. vt addideret:limo principi.i. primo homini ex limo formato: coactus aūt erat a pandora aut mercurio a diis misso:particulā desectā i. decisam: vndiqꝫ.i. ab omnibus aīalibus & astris. vñ microcosmos.i. paruus aut minor mundus dr̄ homo. quia cum omnibus participat:& fert̄ coact⁹ apposuisse:stomacho nr̄o.i. humano vim. s. iracūdię:leonis insani.i. rabidi et furore īsaniētis. Irę. s. atrei strauere.i. prostrauerūt:thyesten fratrem eius:graui exitio : quia proprios filios illi edendos apposuit atreus. Et irę stetere vltimę causę altis vrbib. cur pirēt. s.i. ob quas altę vrbes vt ilion. thebę. corinthus. Numantia carthago et similes euerterentur:& cur exercitus insolens id est īmodeste vtēs victoria:imprimeret muris.i. vbi prius fuerant muri:quorum constructio prima fiebāt aratro vnde & destructio et euersio suprema eodē fiebat. aratrū hostile. quia ad euersionē ab hostib⁹ inductū:cum prius ad constructionem ędificatores aratrum amicū induxerint. Et ideo o amica:compesce mentem. Feruor pectoris id est calida bilis stomachi mei : tentauit id est affecit quoqꝫ id est etiam me : in dulci iuuenta: cum scilicet amore ardens ægre ferrem abs te excludi : Et misit me furentem in iambos celeres : id est ad describendos versus

iambo constantes: qui quia pes citus est iratis congruit: vnde vt visum est dicitur in arte. Archilochum proprio rabies armauit iambo. qa pes citus ē. Vbi annotabis Iambum trissyllabā eē vocem tam in prosa q̄ in carmine: vnde peccauit qui dixit. Iambo vel nulla vł tantum tertia detur. Ego q̄ro id est conor: nunc mutare tristia scilicet dicta aut scripta: mitibus quia sermo mollis frangit iram: sermo durus suscitat furorem. dū.i. dūmō.q.d. nihil aliud q̄ro: q̄ vt fias mihi amica: & hoc opprobriis id est contumeliis in te dictis: recantatis id est per palinodian seu recantationē cōtrariū canēdo reuocatis & destructis. & reddas mihi animū quē lęsa auertisti.

Ode.xvii.tricolos tetrastrophos tyndarida puellam inuitat in villam suam.

Velox amœnum sæpe lucretilem
Mutat lycæo faunus: & igneam
Defendit æstatem capellis
Vsq; meis pluuiosq; ventos.
Impune tutum per nemus arbutos
Quærunt latentes: & thyma deuiæ
Olentis vxores mariti.
Nec virides metuunt colubras:
Nec martiales hædilia lupos.

Velox amœnū. Puellā amicā in villā suā vocat poeta: quā tyndarida vocat: nō ab re. Nā tyndaris dicta est helene.q ex lede tyndari vxore est genita: mulier adeo formosa vt (sicut attestatur in primū ęnei. donatus) oēs formosę ab ea dicant helenæ. affertq; oēm villę suæ amœnitatē quo puellā alliciat. Villa aūt neque lateat est in agro domus: non pagus: qđ villagiū galli vocant. Ordo est. Faunus de⁹ siluester & pan etiā dictus velox.i. celer & cit⁹ vt sumus quando a loco minus lęto ad lętiorē proficiscimur. Mutat.i. cōmutat: lyceo.i. linquendo lycęum montem archadiæ: sæpe: quia non se primū offendit deceptum: aut male cōmuraffe lucretilem.i. vt recipiat lucretilem mōtem in sabinis amœnum. Et vbi aduenit in lucretilem: defendit id est arcet ne offēdat: capellis id est a capellis meis: vsq; id est continuo: æstatem id est ęstum & cauma: & ventos pluuios qui .s. scabiē inferant. Vxores mariti scilicet hirci: olentis id est fetentis: deuię id est de via aberrantes vt frondes carpant: quęrunt impune id est sine pœna & damno ab lupis: quia per nem⁹ tutū ab effectu: quia tutos facit: aut qa a fauno tutum redditur. Arbutos id est frondes arbutorum quibus commode vescuntur: latentes id est occultas & ita nondum decerptas. & thyma id est herbas odoriferas. Nec hædilia id est hædi metuunt colubras: fœmellas colubroꝝ: virides ī colore: nec lupos martiales.i. feroces & in tutela martis existentes.

Argumentum.xvii.Odes.

Decimaseptima Ode Tyndariden puellam inuitat ī villā: quā in sabinis habebat. laudāsq; illā dicit faunū sępenumero lyceū archadiæ mōtē relinquere: petereq; amœnū lucretilē mōtē sabinię & ibi suas oues passim pascētes reddere tutas ab æstu: vētis: serpētibus ac lupis. Inde đmū reꝝ copiā tyndaris hēre poterit: Nec æstū timebit Caniculæ: cātabit & lyrica carmina sub vmbra: pocula optimi vini sumendo. nec metuet Cyrū alteꝝ ei⁹ amatorē ne sibi manus iniiciat. scindat ve crinib⁹ hærētē coronā. aut vestē. Velox amœnū sępe lucretilē: Ode ē tricolos tetrastrophos: ē enī metrū supiori simile. Lucretilē: lucretilis mons est in sabinis. quod & loc⁹ iste ostēdit. Lycæo. lyceus archadiæ mons ī quo lycęi iouis delubrū auctore Pli. li iiii. quē qdē iouē lycæū aliq panavolūt significari. de quo Virg. ī buc. Pan de⁹ archadię venit. Itē: Pan curat oues ouiūq; magistros. Horati⁹ igiť hoc loco: faunū pana ipm intelligit. Mutat lycęo: hyppalage est. Dicit eī faunum relicto lycæo lucretilē petere. Defendit æstatē: id est auertit atq; depellit. Nā vt Gellius scribit li. viii. c.i. Offendere ꝑprie & latine significat icurrere ī aliqd & icidere. Defendere vero auertere atq; depellere. hinc. Q. Claudius ait: a pinnis hostes defendebāt facillime. Maro itē in.b.: Solstitium pecori defendite. Impune sine aliq̄ pœna. Arbutos. Maro li. iii. g. ait. Post hinc digress⁹ iubeo frōdentia capris Arbuta sufficere: & fluuios ꝑbere recentes. Thyma: thymi genera duo. cādidū radice lignosa: in collib⁹ nascēs: qđ & ꝑfert̄. Alteꝝ nigrius florisq; nigri. Pli. auctor. lib. xi. Deuiæ errantes ac pascentes. Olentis vxores mari. Caprarū periphrasis: quarū mariti hirci pessime olent. in primo autē pede est iambus pro spondeo. Martiales. marti dicatos. Hędilia lupos: pes vltimus anapestus seu antidactylus ē pro dactylo. cōstat. n. duab⁹ syllabis breuib⁹ & vltima longa. Hędilia: hędoꝝ septa.

ANT.

Lucretilis m.

Lyceus

Pan

Offendere

Defēdere

Thymū

Vtcũqȝ dulci tyndari fiſtula
Valles & vſticæ cubantis
Læuia perſonuere ſaxa
Dii me tuentur: diis pietas mea
Et muſa cordi eſt. hinc tibi copia
Manabit ad plenum benigno
Ruris bonorum opulenta cornu.
Hic in reducta valle: caniculæ
Vitabis æſtus: & fide theia
Diſces laborantes in vno
Penelopen: vitreãqȝ circen.
Hic innocentis pocula leſbii
Duces ſub vmbra. nec ſemeleius
Cum marte confundet thyoneus
Prælia: nec metues proteruum
Suſpecta cyrum ne male diſpari
Incontinentes iniiciat manus:
Et ſcindat herentem coronam
Crinibus: immeritamqȝ veſtem.

Vtcũqȝ quãdocũqȝ. Fiſtula. ſ. fauni. i. pãnos. Vir. Pan prim⁹ calamos cæra cõiungere plures iſtituit: Pan curat oues ouiũqȝ magiſtros. Vſticæ cubãtis: reſupini mõtis ſabinię. Hinc ex lucretile & vallib⁹ vſticæ montis. Manabit: ꝓfluet exibit. erũpet. Opulẽta. abũdans & diues. Cornu benigno. i. copioſo & diuite. alluſio eſt ad cornu copiæ. de quo Oui. li. ix. met. ſcribit. ꝙ hercules cum acheloo in tauꝝ verſo pugnãs: ei alteꝝ cornu fregit. Naiades vero illud pomis & odoro flore repletũ ſacrarunt copię hinc cornucopiæ dicit. Diodor⁹ itẽ li. v. ſcribit cũ acheloo herculẽ ſub tauri ſpecie certaſſe: q cũ in cõgreſſu tauri alteꝝ cornu fregiſſet ætholis illud quod amaltheę cornu vocãt dono dedit: fructu oĩm vuaꝝ: maloꝝ: aliorũqȝ eiuſmodi pomoꝝ copia repletũ. Poetæqȝ fingũt vt idẽ ait Acheloi cornu foſſam a fluuio ductam. pomis vero & malis punicis ac racemis mõſtrari regionis fertilitatẽ: quã fluuii humor ꝓſtet: & agros reddat feraciores. Re. n. vera hercules in calidonũ gratiã fluuiũ achelouũ i aliũ curſũ diuertens plurimos agros ex aq̃ irrigatione fertiles ꝓſtitit. Reducta cõcaua & deꝓſſa quaſi retroducta. Caniculę ęſtus: canicula dicit minor canis: q ꝓcyon dicit: qm̃ ante maiorẽ canem exorit. Caniculæ exortu inquit Pli. li. ii. accẽdi ſolis vapores qs ignorat? cuius ſideris effect⁹ ampliſſimi in terra ſẽtiũtur: feruẽt maria exoriente eo: fluctuant in cellis vina. mouẽtur ſtagna. Canes etiã in rabiẽ agitãtur. Columella ãt li. xii. ſcribit: ꝙ idib⁹ Iuliis ꝓcyon exorit: mane: & tempeſtatem ſignificat. poſtea inquit. vii. kal. augu. Canicula appet: eſtqȝ caligo æſtuoſa. Fide theia: id eſt carmine lyrico anacreontis. Nã anacreon lyricus poeta fuit ætate pyſiſtrati & pherecydis hyſtorici pythagorę magiſtri: vt ſcribit Euſebius. Fuit is patria Theius. qui batyllũ puerũ ſamiũ adamauit. Theos autem ionum ciuitas eſt in peninſula ſita: quę & portũ habebat. Hinc eſt anacreon lyricus Itẽ hecateus hiſtoric⁹. Auctor eſt Stra. li. xiiii. Fide: fides inquit feſtus gen⁹ cytharę dicta: ꝙ tantum inter ſe chordæ eius: quantum inter homines fides cõcordet: cuius diminutiuum fidicula eſt

Vſtica

Cornu copiæ
hercules
achelous

Canicula
Procyon

Anacreon
pherecides

Theos. c.

hecateus
Fides cythara

Vtcũqȝ dulci &c. Exequit reliquã amœnitatẽ lucretilis ſui ad quẽ amicã allicit dicẽs. O tyndari Vtcũqȝ. i. quãdocũqȝ valles & læuia. i. polita & non aſpera ſaxa vſticæ. ſ. montis: cubãtis. i. reſupini: qui ẽ in ſabinia iuxta lucretilẽ: perſonuere. i. p oĩa ſonitũ dedere: dulci. i. dulciſona: fiſtula. ſ. fauni ſeu panos q hic idẽ eſt Dii tuẽtur. i. protegunt me. mea pietas. i. religio & pi⁹ deoꝝ cult⁹: & mea muſa. i. cãtandi vena: eſt diis cordi i. ſecũdũ cor hoc eſt placens ex corde. Hinc. i. ex hac re. ſ. ex fauore deoꝝ: vł ex hoc mõte: copia. ſ. dea abũdantiæ: hoc eſt ipſa abũdãtia: opulenta. i. diues: bonorũ ruris. i. gazę agreſtis: manabit. i. ꝓfluet & diſtillabit tibi: ad plenũ. i. ad ſufficientiã: cornu benigno: quale erat achaloo ab hercule detractũ. Tu vitabis hic. i. in hoc loco: in valle reducta. i. inter duos colles iacente: æſtus caniculę. i. quos ſol infert dũ ingreſſus eſt caniculam: qui dies caniculares dicũtur. Et diſces ſcilicet me modulante fide theia. i. carmine lyrico anacreõtis thei. Penelopen ſcilicet vxorem vlyxis: & circen filiã ſolis amatricẽ vlyxis: vitreã. i. pellucidã & clarã: laborantes in vno. i. in vnius vlyxis amore. Tu duces id ẽ ad nutũ tractabis hic ſub vmbra: pocula leſbii. ſ. vini innocẽtis. i. nõ vehementis & ita non ledentis. Nam

ſicut maro dicit Vt ven⁹ eneruat. vires ſic copia vini Nec thyoneus. i. ĩpetuoſus filius ſemeleius. i. ipſi⁹ ſemeles: hoc ē bacchus per quē vinũ ſignificaẗ. cõfũdet ꝑlia cũ marte. Nec tu ſuſpecta ꝙ alteꝝ ames: metues ſ. hic: cyꝝ. ſ. amatorē tuũ & riualē meũ ne iniiciat tibi diſpari male. i. multũ & in malũ tuũ: hoc ē multo ĩbecilliori manus ſcilicet ſuas incontinentes ſcilicet a læſione: & ſcindat coronam ſcilicet ex frondibus: herētem crinibus tuis. & veſtem immeritam. i. quę non meruit ſcindi ob peccatum dominę.

In vno. i. vlyſſe. q ab vxore penelope deſideratus eſt ãnos. xx. & a Circe adamatus. quod naſo in remedio & ĩ met. docet. Vitreã. clarã: pulchram. Pocula leſbii: Strabo etiam lib. xiiii. docet: leſbũ vina optima ferre. Vnde & Ariſtoteles vt Gellius ſcribit li. xii. ca. v. Annos iã fere natus duos & ſexagīta ęgrotans guſtato vino rhodio ĩquit. firmũ hercle vinũ & iucundũ: deguſtato inde Leſbio ait. Vtrũq; opido bonũ ſed ſuauius leſbiũ. Id aũt vbi dixit nemini fuit dubiũ quin illa voce lepide & verecũde leſbiũ theophraſtũ ſucceſſorē ſibi delegiſſet: nõ aũt menedemũ rhodiũ. petierat enim eius ſectatoꝝ cohors vt ipſe deligeret loci ſui & magiſterii ſucceſſorē. Semeleius: ſemeles iouiſq; filius bacch⁹. de quo apđ Oui. li. iii. met. & Diodorus. li. i. Thyoneus. id bacchi nomē eſt: a θυω quod ē ĩpetũ facio occido. excito. feſtino. ſacrifico. Inde thays thyadis baccha. Cũ marte. i. e noſtris poculis nulla exoriētur ꝑlia: quod centauris accidit. Proteruũ: proterui dicũtur intēperātes & ignaui. Auctor eſt Tullius in lib. de finib⁹. Suſpecta ſollicita. non tuta. Ordo eſt. Nec metuens proteruum Cyrum ſuſpecta. i. ſollicita ne male iniiciat &c. Diſpari. tibi ſcilicet eo inferiori viribus.

aristotelis ętas

leſbium vinum

theofraſt⁹ mened em⁹

thyoneus Thyo

Argumentum Odes. xviii.

Decimaoctaua ode. Varo amico ſcribit: hortans eum: vt vitē priuſq̃ arborem ſerat. & id quoniam ſobrii anxietates & ſollicitudines patiuntur. q̃ niſi vino tolli nõ poſſũt. Monet aũt modeſte bibendũ exēplo centauroꝝ. ii. n. nimio potu certarũt cũ lapithis. Enarrat inde ebrietatis vitia. per eã nãq; illicita venus admittitur. plus æquo quiſq; ſe ſe extollit ſecretaq; etiã reuelanẗ. Nullã Vare ſacra vite: Ode eſt monocolos habens metrũ phaletiũ ſiue choriambicũ de quibus Ode. xi. hæc. n. ſimilis ē. Mite ſolũ. id eſt ſolubile & tēperatũ a calore & frigore. Cathyli. de hoc vide ĩ ode vii. propter carmen autē remouit. l. & corripuit mediã. Vir. n. li. vii. ait. Tum gemini fratres tyburtia mœnia lĩquũt Fratris Tyburti dictã cognomine gentem Cathylluſq; acerq; Corax: argiua iuuent⁹. Siccis. i. ſobriis & ieiunis nec vino madidis: ſicut ebrii ſunt. Eſt aũt rõ cur vitē priuſq̃ arborē ſerere debet: qm̃. ſ. ſobrii curis afficiũtur. q̃ ſolo vino tolli poſſunt: hinc ait ſuperius: & vino pellite curas: Aliter. q̃ potando ſcilicet. Quis poſt vina: quaſi dicat nullus. oſtēdit aũt quæ dura grauia aſpera & miſera ſunt ſine vino: poſt vini pocula apparere faciliſſima. Bacchus enim lętitię dator eſt. Increpat: dãnat arguit

ANT.

Ode. xviii. monocolos ad Varum.

NVllã vare ſacra vite prius ſeueris arborē
Circa mite ſolum tyburis & mœnia Cathyli
Siccis omnia nam dura deus propoſuit: neq;
Mordaces aliť diffugiũt ſollicitudĩes (crepat
Quis p⁹ vina grauē militiã aut pauperiē in
Quis nõ te poti⁹ bacche pr̃ teq; decēs venus?

NVllã vare. Docet vtilitatē vini tēpate ſũpti: abigit enĩ curas: lætificat cor hominis. acuit ĩgeniũ: & ideo monet varũ viꝝ doctũ & amicũ nihil prius q̃ vitē iuxta tybur ſerat: veꝝ quia ĩmoderate ſumptũ nocet moniturus eſt vt modice ſumat. Ordo hic eſt. O vare nullã. i. ne ullam ne ſeueris. i. nolim ſeras vllã arborē prius vite. i. pri⁹ q̃ vitē viniferã: circa ſolũ mite. i. ſolubile & tēperatũ: tyburis & mœnia cathyli pro cathylli. hoc ē q̃ cathyllus tyburti frater cõdidit. Quia deus propoſuit ſiccis. i. ſobriis & abſtemiis: omnia dura. i. aſpera. neq; ſollicitudines mordaces id eſt cor mordentes & vrētes vnde curæ dictę ſũt diffugiunt aliter q̃ ꝑ vina. Quis increpat id eſt ĩcrepãdo vocat aut dãnat: poſt vina id eſt potus militiã aut pauperiem grauem id eſt moleſtam? Quis non increpat. i. vocat & appetit poſt vina poti⁹ te o bacche pater & te o venus decens? quæ apta ſunt epitheta.

Quis non te potius: quis non te ſupple appetat. potius q̃ alia ſollicitudinē afferentia. quaſi dicat. quilibet. Bacchus autem & Venus voluptatibus ſunt aptiores. Venus. n. vt bacchus pellit ςerum curas. Decens: pulchra decora & modeſta: non pręteriens modum.

At nequis modici transiliat munera liberi:
Cētaurea monet cū lapythis rixa super mero
Debellata .monet sythoniis nō leuis euhyus:
Quum fas atq; nefas exiguo fine libidinum
Discernūt auidi.non ego te cādide Bassareu
Inuitum quatiam:nec variis obsita frondibus
Sub diū rapiā.sæua tene cū berecynthio
Cornu tympana.q̄ subsequit̄ cæc9 amor sui
Et tollēs vacuū plus nimio gloria verticem
Arcaniq; fides prodiga: perlucidior vitro

At nequis modici:tēperate bibēdum admonet:exēplo cētauroꝝ.q qdē ī nuptiis pirithoi vino calētes sponsā hippodamē auferre tētarūt:sed a lapythis oppressi sunt.vt late ostenditur meth. Lapithæ li.xii.lapythæ aūt thessaliæ populi in pindo & othry mōtibus habuere sedes vt Pli.lib.iiii.ostendit. Centaurorum quoq; natio in thessalia fuit : dura qdē & agrestis:vt Stabo lib.ix.innuit. Pirithous autem isionis lapitharū regis fili9 fuit. Sytoniis.i.thracib9.nā thracia prius Sython dicta fuit:vt Gellius li.xiii.docet. Thraces autem conuiuiis vacare solebāt:quod Statius th.lib.ii. ostendit his versibus. Qualia per rhodopen rapido cōuiuia cœtu Bistones: aut mediẹ ponūt conuallibus offẹ. In ode vero.xxvii.ait.Natis in vsum lætitiẹ scyphis pugnaṙ thracū ē.Euhyus Bacchi nomē.Vnde Statius etiam lib. ii.ait. Et tūc forte dies noto signata tonantis Fulmine:ꝑrepti quum te tener Euhye part9 Trāsmisere pr̄i.Vtq; acro ait li.ii.Ode.xi.Euhyus liber dictus ē eoꝗ cū dii bellū cū gigātib9 gererent. Primus in leonē conuersus occidit gigantē.ex quo ita iuppiter eū laudauit Euhye hoc est bone fili.græcæ enī ευ nobis bene est.υιοσ aūt filius.Quum fas atq; nefas: Sensus est.quū in luxuriā proni propter ebrietatē vix decorū ab indecoro discernāt:Ego non irritabo te bacchum.i.non præteribo bibendi modum.Exiguo fine.paruo discrimine.Candide .pulcher.Bassereu:Bassareus liber appellatur a vestis baccharum genere.Vnde & ipsẹ bacchæ bassarides appellantur.Est autem genus vestis vsq; ad pedes demissæ dictẹ a bassra loco lydiẹ vbi sunt talia.auctor est. Acro.Inuitum.i.nolentem.bacch9.n. trahi videtur non duci:quū poculorū modus ꝑteritur.Nec variis obsita frōdibus:Sub dion rapiam .i. tua archana o bacche in publicum non proferam:allegorice autem dicit : ꝙ ipse nō factus ebrius secreta sibi commissa nō apiet.Obsita.i.circūdata ac tecta:thyrsis.n.i.hastis pāpinis inuolutis vtebātur in bacchanalibus. Sub dion rapiā sub dion legendū:vel sub dium licet ī antiquissimis textibus sit sub diuū.at sub dio dicimus non sub diuo id ē sub cẹlo.Cælum nāq; grẹci τον Δια dicūt

Lapithæ

Sython

Euhyus

Bassareus

Sub dio

At neq;.Quia vt dixi vinū intēperanter sūptnm vires eneruat:animos obruit.secreta prodit.amicos offendit & lites ac pugnas prouocat monens eius imodicitatē propter mala quæ comitātur euitare dicit.At id est sed econtrario:nequis transiliat:qa vt dicit maro.Vina sitim sedant:natis venus alma creandis.Sed fines horum transiluisse nocet:munera.i.dona & iuēta quẹ non sunt munera cōmoda:nisi sint liberi id est vini modici.i.modice sumpti:rixa centaurea id est cētaurorum debellata id est bello finita cum lapythis.i. contra lapythas etiam populos thessaliæ:debellata dicit super mero id est inter bibendum:aut propter vinū vnde Bacchus & ad culpam causas dedit. Et euhyus id est bonus filius iouis bacchus sic ab ioue in bello giganteo vocatus:qui bonus est ipso bene id est modice vtentibus:non leuis id est grauis & molestus sythoniis id est thracibus.quia sẹpe pugnant vnde dicturus est Natis in vsum lẹtitiæ styphis pugnare thracum est &c.Quum id est quando ipsi auidi libidinum id est voluptatum ex vino:discernunt exiguo .i.modico fine id est discrimine seu differētia:phas atq; nephas id est quid phas & quid nephas.O bassareu id ē o bacche oblonga veste indute : candide id ē pulcher dum temperate sumeris:ego non quatiam id est nō cōmouebo te inuitum:nec rapiā sub diū.i.iouem hoc ē aerem & ī apertum:obsita.i.obuoluta & latētia variis frōdibus .s.vitis.i.non reuelabo arcana. Tene sæua tympana cum cornu berecinthio.i.quo excitantur ad furorem berenthiẹ cibelis sacerdotes:id ē ne prouoces mẹ in furorē:quẹ tympana & cornua:subsequit̄ amor sui:cæcus:qa ebrii sibi placent & formosiores ac potentiores sapiētioresq; videntur q̄ sint.vnde exponit Et pro.i.gloria tollens id est extollēs plus nimio verticē.i.caput vacuū.s.cerebro aut inaniter gloriosū.& fides.i.fidelitas tacēdi ꝑdiga arcani.i.q̄ arcanū ꝑdit existens perlucidior.i.transparentior vitro.i.p cuius mediū citi9 arcanū videt̄ q̄ res inclusa vitro: q̄ nō mō non celatur sed maior q̄ sit apparet.

Auctorem Asconius super li.iii.Verrinarum.Varro quoque id meminit. Sæua tene cũ berecithiæ cornu tympana.i.contine a me furoris incitamẽta:quæ ebrietate accẽdũtur.de corybãtib⁹ cybeles sacerdotibus dictum est Ode.xvi.quomodo tympanis & cymbalis & vocibus furorem incurrebant.Quę scilicet tympana.i.furoris cãm sequit cęcus amor sui.i.incauta bibẽdi cupiditas.Ebrii nãq; potare non desinunt vnq̃ sed magis magisq; appetunt. At tollens & quæ subsequitur gloria plus nimio tollens vacuum verticem.Ebrii enim se maxime laudibus extollunt. Vacuum verticẽ:propter ebrietatem vacuum cerebro verticem dicit. Archaniq;:& quę subseqtur fides archani id est secreti prodiga .i. futilis & perfida.Perlucidior vitro.i. cũcta aperiens sicuti vitrum:intra quod inclusa omnia apparent & videntur.

Ode.xix.dicolos distrophos de Glyceram

Mater sœua cupidinum
Thebanęq; iubet me semeles puer
Et lasciua licentia
Finitis animum reddere amoribus.
Vrit me glycerę nitor
Splendentis pario marmore purius.
Vrit grata proteruitas:
Et vultus nimium lubricus aspici.
In me tota ruens venus
Cyprum deseruit:nec patitur scythas
Et versis animosum equis parthum
Dicere.nec quę nihil attinent.
Hic mihi viuum cespitem.hic
Verbenas pueri ponite.thuraq;
Bimi cum patera meri.
Mactata veniet lenior hostia.

Mater sæua cupidinũ. Graphice significat se ĩ uitũ ad amãdũ rursus ĩpelli:illectum videlicet nitore glyceræ.amicę suæ dulcis.vñ in gratiã ei⁹ scribit.Estq; ordo.Mater cupidinũ.s.ven⁹ sæua.i. ĩperiosa & dũ vult nulli parcens.vnde papa pius Ah venus ad nutũ trahis oĩa numina tecũ.Et puer.i.fili⁹ semp iuuenis.s.bacchus.qa vt dicit properti⁹ Solis ẽ baccho phœboq; ęterna iuuẽta. semeles.s.amicę iouis:thebanę.Id qdẽ secũdũ orpheũ verum est. Nam ęgyptii bacchũ sibi vendicãt:bene aũt bacchũ addit Quia sine cerere & baccho friget venus.Et cõtra vt diuus hieronym⁹ dicit. Vẽter mero æstuãs facile despumat ĩ libidinẽ.Et lasciua licẽtia.i.petulãtia carnis ĩdomitę:vñ a trib⁹ ꝑuocat̃ ven⁹ ab ĩfluẽtia veneris.a vino paul⁹.nolite inebriari vino in quo ẽ luxuria:& a licentia.i.ĩdulgẽtia qua carnis voluptati ĩseruit.cui cõtinẽ

Argumentum Odes.xix.

Decimanona ode poeta scribit.a Venere.Baccho:& ocio iterũ se cogi formosã glycerã adamare quapꝑ scytharũ parthorum ve pręlia eũ scribere ven⁹ nõ patit̃:nec etiã illa q̃ ad voluptatem amorẽ ve nõ ꝑtineãt.ait tãdẽ pactis sacris Glycerã sibi leniorẽ fore.Mater sęua cupidinum.Ode est dicolos distrophos.est.n.Metrũ glyconicũ prio versu.đ quo tertia ode. Secũdo Asclæpiadeũ.Cupidinũ.Tres cupidines Cicero fuisse docet in li.de.n.d.Cupido.n. primus vt inqt Mercurio & diana pria natus est. Secũdus mercurio & venere secũda.Terti⁹ quidẽ est Anteros Marte & venere tertia.Ouidi⁹ etiã inqt lib. iiii.fasto.Alma faue dixi geminorum mater amorum.Dicũt aũt iocũ & cupidinẽ veneris filios.hinc matrẽ geminorum amorum dici.Vnde horati⁹ ait li.i.ode secunda. Siue tu mauis Erycina ridens. Quã volat circũ iocus & cupido Alter aũt allicit alter cõiũgit.Thebanæ semeles:Ea.n.cadmi filia ex ioue bacchum tonitru mediante produxit.Lasciua.l. corruptiores.n.licentia sum⁹. Glycerę nitor. γλυκυσ & γλυκεροσ dulcis dicit̃.Pario marmore. Strabo li.x.ĩqt. Paros lapidẽ producit.quẽ parium appellant ad marmoreas sculpturas aptissimũ Est aũt paros vna cycladũ auctore Pli.li.iiii.Proteruitas.intẽperãtia & ĩpudentia.ꝑpterea subdit.& vult⁹ &c. Lubricus.luxuriosus & labilis ad venerẽ.Cyprõ:id est relicta insula gratissima sibi solũ me petiit.de Cypro autem late in ode tertia. Scythas.i.scytharũ prælia.scytha vero regio est ad septentrionẽ.Parthũ.parthi scytharum exules fuere.regnarũt tamẽ in oriẽte.Comin⁹ in acie ꝑliari aut obsessas expugnare vrbes nesciebãt pugnabãtq; aut ꝑcurrentib⁹ eqs:aut terga dantib⁹: sæpe ẽt fugã simulãtes vt incautiores aduersũ

ANT.

Cupidines

Semele

Gliceros paros ĩsu- la

Parthi.

vulnera īſequētes haberēt. id libro xli. iuſtin⁹ ſcribit. Attinēt. ad venerē. ſ. & luſus voluptates. Viuū ceſpitē. i. aram ex ceſpite. vult enim diis ſacrificare p̄ſerti veneri: quo glycera mitior ſibi fiat. Eſt aūt ceſpes herba cū propria terra euulſa. hinc naſo lib. ii. de amoribus ait. Gramineus madidam ceſpes obūbrat humū. Verbenas: Verbena iouis ara verrebat̄. Dom⁹ purgabat̄. Luſtrabaturq;. Serebat̄ aūt domeſtica ī hortiſ flore albo: Sacerdotes purificatōib⁹ eā adhibere cōſueuerūt. plura dixim⁹: li. iiii. g. Pueri. famuli. Bimi meri. i. duorum ānorum. Patera. i. cratera. Lenior mitior glycera: quā ꝑteruā oſtenderat.

Ceſpes

Verbena

tia apponit. iubet me reddere aimū amoribus finitis. Nā nitor glyceræ. i. dulcis illius puellæ: ſplendentis purius. i. nitidi⁹: marmore pario. i. cādidiſſimo ī paro inſula nato: quod nōnulli alabraſtum putāt. vrit. i. incendit me igni amoris. Et proteruitas. ſ. glycerę. quæ ſe nō facilē nimis exhibet: ne facilitas nimia contemptū pariat: vnde additur cōgrue: grata. i. q̄ eā mihi acceptiorē facit: vrit me: & vultus ei⁹ nimiū lubricus. i. difficilis p̄ lubricitate aſpici: ad aſpiciendū. Quia eni nitet & quodā ſpū viuo p̄ditus eſt: nō pōt viſus in eū figi: ideoq; lubricus eſt vt terra oleo aut ſanguine aut alio pingui pfuſa in quā pes figi nō pōt. Venus ruēs i. impetū faciens in me deſeruit tota. i. cū omni poteſtate ſua: cyprū patriā ſuā. Nec patit̄ me dicere. i. lyrico carmine deſcribere ſcythas. ſ. populos bellicoſos quoꝝ exules parthi ſunt: & parthū animoſum verſis equis. vnde maro fidētēq; fuga parthū de quo in fine ſecundę odes dictum eſt. Nec patitur me dicere q̄ nihil attinēt. ſ. ad amores & venerē. hoc eſt cogor dūtaxat amatorias cātilenas dicere: quia ex abūdantia cordis os loquitur. Et ideo qa vror & cogor. o pueri. i. miniſtri mei ponite hic ceſpitē viuū. i. cū viridi herba auulſum. ponite mihi hic verbenas. i. herbas ſacrificio aptas: & thura cum patera. i. patenti poculo (vulgus tariſiāvocat) meri. i. puri vini: bimi id eſt duorum annorum. quia amica veniet lenior id eſt minus proterua minuſq; difficilis: hoſtia mactata id eſt cęſa veneri.

Argumentum Odes. xx.

ANTO. Viceſima ode Mecœnati ſecum cenaturo vile ſabinum exhibere promittit quod græca teſta condiderat: quo ſuauius eſſet: ipſe tamen Mecœnas ꝓpria domo Cæcubum bibet: horatio. n. nec phalernū: nec formianum eſt. Vile potabis modicis ſabinū. Ode eſt dicolos tetraſtrophos: conſtat. n. Metro Saphico hēdecaſyllabo de quo Ode ſecunda habet̄. Cantharis. ordo eſt. O chare mecœnas eques potabis modicis cantharis vile ſabinū: quod cōditum græca teſta ego ipſe leui. Cantharis: Cātharus græcū nomē poculi gen⁹. & ꝓpriū liberi patris poculū. quē Maro ſileno aſſignat. Auctor eſt Macro. li. v. ſat. Græca teſta. i. amphora. quā gręcā teſtā appellat: quoniā argilla vt quidā putant ab argis vocata eſt: apud quos primū ex ea vaſa cōfecta ſunt. vel gręca teſta ait: quoniā vt Pli. li. xxxv. ſcribit: ī ſamoplaſtice īuēta fuit. In quo titulo dicit ēt q̄ fictilia dolia ad vina excogita ſunt & ad aquas. ꝓpter q̄ Numa rex ſeptimū collegiū figuloꝝ inſtituit. Vel græca teſta ait vt intelligas e græcia illam veniſſe cū aliquo optio vino. Leui p̄teritū eſt a lino. Leui igitur. i. picaui & inunxi. Nam vt plini⁹ docet li. xiiii. in Italia pice ac reſina cōdiebāt̄ muſta

Cātharus

Argilla

dolia fictilia

Muſta

Ode. xx. dicolos tetraſtrophos ad Mecœnam

Vile potabis modicis ſabinum
Cantharis græca quod ego ipſe teſta
Conditum leui: datus in theatro
Quum tibi plauſus
Chare mecœnas eques. vt paterni
Fluminis ripæ ſimul & iocoſa
Redderet laudes tibi vaticani
Montis imago

Vile potabis. Inuitat mecœnatē ad tenūe vinū quod qa aſpernatuꝝ nō autumat tacite eum a modeſtia & comi tēperātia laudat. Ordo ē. O mœcenas chare. i. mihi dilecte: eques. i. de ordine eqſtri: tu potabis. ſ. apud me: ſabinū. ſ. vinū: vile. i. modici p̄cii & id e cātharis. i. poculis illis modicis. i. non multū capacib⁹: quod cōditū tęſta gręca. i. vaſe fictili ſup fecē vini gręci quod p̄cioſius & vinoſius debiliori ſaporē & vim daret: ego ipſe. q. d. nō p miniſtrum cui nō cōfidebā ſed ꝓpriis manib⁹: leui. i. obturaui vt nō euaporet: tūc. ſ. quū plauſus. i. applauſus ē tibi datus in theatro: ſic ſup. ripę fluminis paterni. i. thyberis q̄ p̄ter hetruriā patriā tuā labit̄. ſup. redderent. i. referrent reſonādo: tibi laudes & imago iocoſa. ſ. echo q̄ ſolā vocē pro imagine habet: voce aūt cantātiū ni-

hil iucundius.mōtis vaticani redderet tibi laudes. Columella etiam libro vltimo indicat vasa fictilia pro vino seruando picata esse debere. nonnulla tamen pura prout conditio conditurę exegerit. Et Terentius inquit. Releui dolia: quod significat apui & q̄ si egypsaui: vt etiam porphi.docet. Datus.ostendit quo tp̄e Musta cō= vinū illđ cōdiderit p qđ vet⁹ inuit eē. vile tn̄: h⁹ ē nō q̄le mecœnas cęcubū aut calenū hēbat. Plau condita sus. clarissimi viri pp̄li plausu ī theatro excipiebāt̄. qđ lati⁹ Ode.j. oñdim⁹. Pr̄ni flumis.i.tybri= dis ethrusci. Mecœnas ei ab ethruscis regib⁹ oriūdus fuit: vt late patuit Ode.j. Tybris āt vt stra Tybris bo li.v.edocet ex apeninis mōtib⁹ effluit: partiq̧ p ipam excurrit ethruriā: deīceps ipam disterminās. primū q̄dē ab ea dīdit vmbriā: p⁹ea vero sabinos & latinos. Iocosa imago.i. Echo de q̄ supi⁹ āple. Redderet: reboaret. Vaticani mōtis. Vatican⁹ collis iq̄t fest⁹ appellat⁹ ē. q̄ eo potit⁹ Vatica sit pp̄ls ro. vatū r̄nso: expulsis ethruscis. In eo āt colle sita ē petri ap̄li basilica: is deīq̧ collis ñ collis lōge a theatro pōpeii: vt porphirio asserit. De vaticāo vero pl̄a geli⁹ mēinit li.xv.ca.xvii.

Cæcubum. sinu caietano contiguum erat cæcubum oppidum cui adiacebat vrbs fundi in appia via. tota illa ora p̄cipua vina gn̄a bat. Verū cęcubū & fūdanū sicuti phalernū & albanū iter nobilia noīabāt̄. au Cęcubum ctor ē Stra.li.v. pl̄a dixi⁹ ī Epodo.ix. Prelo. p̄lū ligneū instr̄m ad vuā p̄men dā. Caleo. Stra.li.v. edocet calenū ī cā pania vrbē ī primis eximiā adiūctā Ca Calenum silino fuisse. iñ āt optia vina romā adue hebāt̄. vt idē inquit. Sūt q a calib⁹ Calenū dcm̄ putēt: de qb⁹ li.vii.æn. poeta ait. Aequora qq̧ cales linquūt. Sūt Cales q a καλοσ qđ bonū sigāt. & οινοσ Calos vinū. Tu bibes: dū.s. tua ī domo fueris Oenos Vuā p vino posuit. Phalernę vites. fecūda vini nobilitas phalerno agro erat Phalernū

Cæcubum & prelo domitam caleno
Tu bibes vuam. mea nec phalernæ
Temperent vites neq̧ formiani
Pocula colles.

Cęcubū. Tu bibas iquit domi tuę. cęcubū su. vinū: qđ nascit̄ iuxta caietanū agrū: & vuā domitā.i. p̄ssam p̄lo.i. ip̄ssorio caleo.i. apđ calenū oppidū cāpanię sed neq̧ vites phalernę.i. q̄ nascūt̄ ī phalerno mōte campa nię italicę. neq̧ colles formiani q sūt iuxta caietā tēpe rēt mea poc̄la. refert sinḡla singul̄: nā p cęcubo negat formianum: et pro caieto negat formianum.

q̄ ager a mōte cāpano leua petētib⁹ vrbanā coloniā syllanā nup Capuę cōtributā incipit. auctor vinum Pli.li.xiiii. Formiani colles: oppidum formię iuxta Caietam: fuit antiqua lestrigonū sedes: vt scri. Pli.li.iii. Straboq̧ li.v. sic ait. Subinde formię quas cōdider̄ lacones: quas prius hormias Formię a statiōib⁹.i. hormi bonitate appellabāt. ορμοσ autē vt dicūt alii portus dr̄ artificialis. hormo

Bello pūico scđo: vt macro.li.j. Sat. Argu. oñdit. ex libris sibylis apolli ludi p̄mū odes.xxi. īstituti fuer̄: fer̄ āt ī carmīb⁹ martii vatis iuētū eē ita scriptū. hostē rōani si ex Apollina agro pellere vultis Vomicāq̧. q̄ gentiū res vēit lōge apollini cēseo vouēdos ludos faciēdis p̄sit is p̄tor: q ius pp̄lo plębi q̧ dabit sūmū. Decēviri gręco ritu hostiis sacra faciāt: hoc si rcē facietis gaudebitis sp: fietq̧ respu. melior. Nā is diuus extiguet pduellos vr̄os. Itaq̧ decēviris p̄ceptū est: vt greco ritu hisce hostiis sacrū facerēt apollini: boue aurato & capris duab⁹ albis auratis. latonę boue feīa aurata. ludos ī circo pp̄ls corōat⁹ spectar̄ iuss⁹. hęc ex macr. Hac igr̄ ode hortat̄ poeta vt ludis apolliarib⁹ virgies dianā: apollinē pueri. Latonāq̧ laudib⁹ efferāt. Apollo eni eoꝝ p̄cib⁹ mot⁹ & bellū & famē & pestē hostesq̧ ēt a pp̄lo pellet. De ludis āt sc̄arib⁹ hic itelligere mime cō uēit. ē.n. carmē p fusi⁹ alibi: vbi de latona nulla ē mētio. Cui q̄dē ī apolliarib⁹ sicuti apollini sacrū fiebat: q̄ q̄ diuersis hostiis: vt oñdi. Dianā te. Ode ē tricolos tetrastrophos. p.iiij. em̄ vers⁹ scādr̄. nā cōstat duob⁹ metris asclępiadęis. tertio pherecratō. q̄rto glycōico. de asclępiadęis ode j. docuim⁹. de aliis q̄nta. Dicite: cātate: laudate. Intōsū. cyn.i. apollinē. Tibul. ēt iq̄t. Sol̄ ætna ē phœbo bacchoq̧ iuuēta. Et decet itōs⁹ crinis vtrūq̧ deū. Est āt cynth⁹ mōs sublimis & asp delo vrbi iminēs. q̄ isula ī mari ęgeo sita vrbē hēt ī plano positā: & apollis tēplū atq̧ latōę: q̄ ibi di= Cynthus. anā sil̄ & apollinē pepit. Au. ē stra. li.x. & xiiii. de latōę ptu optie mēinit. Supmo io.i. maxio. Delos

Ode.xxi. trico. tetrastrop. de apollinaribus.

Dianam tenerę dicite virgines.
Intonsum pueri dicite cynthium:
Latonamq̧ supremo
Dilectam penitus ioui.

Dianā &c. dianę apollis. & latone eoꝝ matris laudes canēdas monet dicens. Virgies tenerę.i. adhuc icorruptę dicite.i. laudate dianam. & pueri dicite cynthiū.i. apollinē intonsū.i. sp crinitū & latonā matrem eorum dilectā penitus ioui supremo.i. cęlesti.

Vos lętam fluuiis & nemorum comam
Quęcũq; aut gelido prominet algido
Nigris aut erymanthi
Siluis: aut viridis gragi.
Vos tempe totidem tollite laudibus
Natalemq; mares delon Apollinis
Insignemq; pharetra
Fraternaq; humerum lyra.
Hic bellum lachrymosum
Hic miseram famem
Pestemq; a populo & principe cæsare
In persas atq; britannos
Vestra motus aget prece.

Vos lętã fluuiis. Ordo est. Vos virgines tollite laudibus Nemorꝶ comã lętã fluuiis: comã q̃cũq; ꝓminet aut gelido algido: aut nigris syluis erymãthi: aut viridis Gragi. id ãt in dianę gr̃am fieri vult: illa eñ in syluis vagari solebat et montibus. Lętã fluuiis. i. fertilẽ et luxuriantẽ fluuioꝶ humore. Algido. Algidũ oppidũ erat post montes tusculanos: ad quos descẽdebat via latia. Auctor est Stra. lib. v. Nũc vrbis vestigia extãt: estq; locus latrociniis maxime ĩfestatus. Erymãthi. Erymãthus mõs ẽ archadię & fluuiis ab eo demissus: qđ Solin⁹ scribit. Nigris syluis. i. vmbrosis. Gragi: in Stra. bonis lib. xiiii. sp ẽ Cragus. ait eñ de lycia scribẽs. deiceps est Aticragus mons erect⁹ in quo ẽ carmylesus locua ĩ cõualle iacẽs. Post hũc Cagrus: q vrbẽ habet eiusdẽ noĩs. hic fabulas de Chymerę mõtib⁹ cõfingũt. est etiam nõ ꝓcul hic cõuallis q̃dã noĩe chymera ab littore porrecta. Crago sub iacet pinara: vna ex maximis lycię ciuitatib⁹. hoc in loco pãdarus colitur.

Algidum
Erymãth⁹
Cragus
Gragus
Chymera.
Pandarus

Vos tẽpe. Ordo est. Vos mares totidẽ laudib⁹ tollite tẽpe &c. hoc ãt ĩ apollinis gr̃am fiebat Natalẽq; mares: legẽdũ ẽ mares, nõ mr̃es: versus. n. nõ staret aliter nec sensus quadraret supiori: Nã cũ virgines dianę loca laudarint. Nũc mares. i. pueri apollinis loca celebrãt. Tẽpe. de iis videto ode. vii. Pharetra: de hac vide superius. Fraterna lyra. scribit hyginius. Mercuriũ cũ primũ lyrã fecisset in cylleno mõte archadię septẽ chordas instituisse: ad athlantidũ nũerũ: ꝙ Maia vna ex illaꝶ nũero eẽt: quę mercurii est mater. Deĩde quũ apollinis boues abegisset: deꝑhensus ab eo quo sibi facilius ignosceret: petenti apollini vt liceret sibi se dicere inuenisse lyrã: cõcessit. et ab eo virgulã quãdã muneri accepit. Apollo ãt lyrã acceptam dicit orpheũ docuisse: & postq̃ ipse cytharã ĩuenerit illi lyrã cõcessisse. Fraterna ergo lyra: qm̃ Mercurius & apollo iouis filii sunt. Hic bellum. Ordo est: hic phœbus vestra prece motus aget a populo & a principe cęsare in persas atq; britãnos bellũ lachrymosum: hic aget miseram famem et pestem. Persas. ꝑsia tota altissimis vallatur montibus a septẽtrione Medię heret: vt docet Dionysius. Est autem nobis regio orientalis. Britannos: finis erat orbis ora Gallici littoris: nisi Britannia insula nomẽ pene orbis alterius mereretur: octingentis et amplius milibus passuũ longa porrigitur. illic nullus anguis. auis rara. gens inhospita et bellicosa. hæc et plura Solinus. Iacet autem inter septẽtrionem et occidentem Auctore pli. lib. iiii.

Lyrę inuẽtio
Persia
Britannia

Vos lętã. Cõstructio depẽdet a supiore sic. Vos inq̃ tenerę Virgĩes: dicite ĩ honorẽ dianę venatricis: comã nemoꝶ. i. frondẽ lętã. i. gaudẽtẽ aut bene nutritã: fluuiis. quia scriptũ est sicut lignũ secus decursus aquaꝶ quod fructũ suũ dabit in tp̃e suo Et dicite comã q̃cũq; ꝓminet aut algido olim oppido post montes tusculanos gelido. vñ ab algore. i. gelu dicitur: aut in nigris i. vmbrosis & dẽsis siluis erymãthi montis archadię: aut in siluis gragi seu Cragi montis lycię: viridis. i. virescentis multis frondib⁹. Vos mares. i. pueri laudãtes apollinẽ: tollite totidẽ laudibus: tẽpe. s. loca amœnissima thessalię lauris consita vñ & apollini grata: & delon ĩsulã ĩ mari ęgeo: natalẽ apollinis: ĩ qua nat⁹ est apollo. & sup. apollinẽ insignẽ humerũ. i. hñtem humerũ ĩsignitũ: pharetra: & lyra fr̃na quã a mercurio dono accepit. hic. s. apollo motus vestra prece aget ĩ persas: qui hostes romano ĩperio: & britãnos etiã hostes aut lõge positos ab ĩpio romano. Vñ maro ĩ buc. Et penitus toto diuisos orbe britãnos: hodie anglos vocãt: bellũ lachrymosũ. s. victis: quia bellũ ẽ victoribus iocũdũ. Hic aget a ppl'o romano & cęsare augusto pricipe. s. romani ppl'i: miserã famẽ et pestẽ ĩ ꝑsas atq; britãnos. vbi tria mala sp formidata enumerat ex ordine. quia bellum famem parit: fames pestem.

Ode.xxii.dicolos tetrastrophos de bonorũ tutela ad fuſcum.

INteger vitę.ſceleriſq; purus
Non eget mauris iaculis.nec arcu
Nec veuenatis grauida ſagittis
Fuſce pharetra:
Siue per ſyrtes iter ęſtuoſas
Siue facturus per inhoſpitalem
Caucaſum.vel quæ loca fabuloſus
Lambit hydaſpes.
Nãq; me ſylua lupus in ſabina
Dum meam canto lalagen:& vltra
Terminum curis vagor expeditis
Fugit inermem.
Quale portentum neq; militaris
Daunia latis alit æſculetis:
Nec iubæ tellus generat leonum
Arida nutrix.

INteger ęui.Hac ode docet poeta quãtũ valeat ĩnocẽtia & ĩtegritas vitę exẽplũ a ſe ſumẽs: q cãtilenis ĩnoxiis ĩtẽtꝰ:dũ forte lalagen amicã ſuã cãtaret ĩ lupũ ferociſſimũ ĩciderat ĩermis & tñ ille cãtantẽ refugit.Ordo ẽ.O fuſce ĩteger vitę.i.ĩtegrãs aut ĩtegrã faciẽs vitã ſuã:plus ãt ẽ q̃ ĩteger vita: ſicut maturꝰ ęui q̃ ęuo:& purus ſceleris:nõ eget iacul̃ mauris.i.qbꝰ vtũt mauri e manu hoc ẽ eminꝰ ea iactãtes:nec arcu nec pharetra.i.theca ſagittaꝝ: grauida.i. plena & ita onuſta: ſagittis venenatis ſiue ſup.ſit facturus iter.i.iturꝰ:per ſyrtes ęſtuoſas:q̃ ſũt loca arenoſa ĩ getulia ad torridã zonã tẽdẽtes.ſiue ꝑ caucaſũ mõtẽ ſcythię altiſſimũ& ſane frigidũ:& ita ĩhoſpitalẽ.i.nulli ꝑbẽtẽ hoſpitiũ:vel ꝑ ea ſu.loca q̃ loca hydaſpes fluuiꝰ ĩdię: fabuloſꝰ.i.de quo m̃lta fabulãt̃.lãbit.i.alluit.Nãq; lupꝰ fugit me ĩermẽ ĩ ſilua ſabina:dũ ego cãto lalagẽ meã.ſ.amicã:&expeditis curis vagor vltra terĩm. lupꝰ ĩq̃ exñs portẽtũ i.fera malũ portẽdẽs:q̃le neq; daunia.i.ꝑs illa appulię militaris ad militiã apta vñ turuꝰ fuit:alit ęſculetis.i. ſiluis vbi ęſculi naſcunt̃ latis.i.amplis.Nec tellus iubę.i.mauritãia nutrix leonũ arida:qa aqs eget:cũ bõę nutrices lacte abũdar̃ debeãt & tñ feroces nutrit leões.

Argumentum.xxii.Odes.

XXII.Ode Fuſco amico ſcribit.Optimo viro nec iaculis:nec ſagittis opus eẽ.q̃uis loca pic̃loſa adeat. qđ qdẽ exẽplo ſui oñdit.Dũ eĩ ſuã lalagen cãtãdo apud ſuũ agellũ ſabina ĩ ſilua vagaret̃ ingẽs lupus eũ ĩermẽ fugit. Concludit inde ſe lalagen vbicũq; fuerit amaturũ vel ĩ frigidiſſima ſcythia:vel ĩ feruenti aphrica.Integer vitę:ſceleriſq; purus. Ode ẽ ſcđę ſil̃is.Mauris iacul̃. de mauris vide ſcđa ode.poſuit ãt Maura iacula ꝑꝑ leones:q ĩ mauritania ſũt.Syrtes de iis late in Epodo nono . Caucaſũ.is ſcythię mons ẽ.dictꝰ quaſi Graucaſus hoc ẽ niue cãdidꝰ vt Pli.lib.vi.herodotus ãt li.ẽt.vi.ſcri.Caucaſum oĩm mõtiũ altiſſimũ eẽ.Inhoſpitalẽ.i.ĩhabitabilẽ ꝑꝑ niues.ſ.Hidaſpes.is fluuiꝰ ẽ ampliſſimꝰ.& ad nauigãdi vſũ aptiſſimꝰ ĩ india:Dionyſio teſte.Stra.li.xv.ſcri. hidaſpen Cocrodilos hr̃e & ĩgredi ĩdũ fluuiũ.Fabuloſus hidaſpes ſua magnitudine ob oĩbꝰ fere decãtatꝰ.Meã cãto lalagen:id nomẽ ẽ non ab re fictũ λαλαγη.n. vox dicit̃ λαλεω loquor λαλια loq̄la λαλοσ loquax λαλαγεω voco.loquor.cano.Portentũ.Mõſtrũ rẽ p̃ntẽ: portẽtũ futurũ tp̃s reſpicit:vt ſcri.nonius.Daunia: legendũ Daunia nõ daunias.nã gręce ẽt daunia dr̃.& gręce horatiꝰ ꝓduxit a in ntõ quoꝝ plura exẽpla videto ĩ nr̃o Verſilogo.Daunia ãt vt Stra.lib.vi.oñdit: regiuncula erat iũcta apulię.ait.n.ꝙ ipſi appuli & daunii et peucetii eãdẽ vſurpabãt linguã:ibi quoq; oñdit luceriam vetus oppidũ daunioꝝ fuiſſe. vbi erat mineruę fanũ.Plini.ãt.volumĩe tertio hoc pacto mẽinit.Hic appulia Dauniorũ cognoĩe a daunio Diomedis ocero. poſtea ait ꝙ amnis Cerbalꝰ Dauniorũ finis.Itẽ daunioꝝ Colonię luceria.Venuſia.oppida Canuſiũ.Arpi.&c.Ptolemeus li.iii.Apuloꝝ daunioꝝ inquit Militaris bellicoſa.hẽbat enĩ viros fortes.ꝑterea locis illis clades illa cãnẽſis obtigit & multa alia prelia priꝰ & poſteriꝰ ibidẽ actitata ſũt.Aeſculetis.Aeſculus arbor eſt glãdifera.ĩde ęſculetũ.Iubę tellus.fuit iuba mauritanię rex.de quo late Iuue.in fine lib.iiii.in Mauritania autem leones eſſe.Plinius etiam docet.Arida nutrix.aquarũ pœnuria ſicca eſt lybia.ibi eĩ multum torrida zona occupat: quare maxima mediterraneę libyę pars,et regio circa oceanum deſerta eſt.quod Stra.lib.vii.edocet.

Caucaſus
Hidaſpes.
Lalage
Laleo
Lalos
Monſtrũ portentũ
Daunia
luceria
cerbalꝰ.f.
Venuſia
Cãnuſiũ
Arpi
Iuba

Pigris campis.i.frigidis.intelligit āt de regione scythię hñte rypheū iugum q̄ regio assiduis obsessa niuibus: qppe casus continuaꝝ pruinaꝝ qddā ibi ex primit siře pœnaꝝ: dānata ps mūdi & a rerū natura in nubē æternæ caliginis mersa.ipsisq; prorsus aqlonib⁹ confla tis rigentissima sola terraꝝ nō nouit vi ces tēpoꝝ.Nec cælo aliđ accipit q̄ hye mē sempiternā.auctor ē Solin⁹. Nulla arbor recreať ęstiua aura:Nā vt dixi ſp hyems ibi ē.Q đ latus mūdi.i.quā mū di partē.Vrgent.i.aggrauāt Nebulę & malus iuppiter.i.aer caliginosus & ri gentissim⁹.Pone sub curru solis.i.sub zodiaco & torrida zona:q̄ qdē ęstu iha bitabilis est.Dulce:pro dulciter.

Riphei montes

Pone me pigris vbi nulla campis
Arbor ęstiua recreatur aura:
Quod latus mundi nebulę:malusq;
Iuppiter vrgent:
Pone sub curru nimium propinqui
Solis in terra domibus negata:
Dulce ridentem lalagen amabo
Dulce loquentem.

Pone.Quia vero id q̄si dexteritate lalages quā tunc cātabat accidit dicit se vbicūq; fuerit eā amaturū & cā taturū.Ordo est.Pone.i.siste & cōstitue me. vbi cāpis pigris.i.frigore pigriciē inducētib⁹: nulla arbor recre atur.i.ĩnouať& fouet aura ęstiua.i. solis calore.i.vbi ꝑpetuū horret frigus:ad id.s.lat⁹mūdi :qđ nebulę.i.fetidę nubes:& iuppĩ mal⁹.i.aer corruptus & malign⁹ vrgēt.i.ꝑmūt:pone ēt me ĩ terra negata domibus .i.inhabitabili:pp calorē videlicet sub curru solř ꝓpīq.s.terrę:nimiū:ego su.nihilomin⁹ amabo ſp lalagen amicam meam ridētem dulce et loquentem dulce .i.dulciter.

Argumentum Odes.xxiii.

AN.M. XXIII.Ode Cloen puellam alloqui tur Ea enim horatii tactum tremebun da vitabat matrē reqrēs:vti hinnuleus tygridis aut leonis morsū metuens fu git ad mřem.Cūq; eā nō ꝑsequať vt ty gris vel leo hinuleū desinat tandē iam matura viro matrē sequi: potiusq; ipsi adhereat. Vitat hinuleo me siřis Cloe. Ode est siřis.xxi.Vitat hinnuleo: ꝓdu xit at pp aspiratōnē sequētē vel potius poetaꝝ more vt latius in nr̄o versilogo apparet:vbi docuim⁹ pl̄ib⁹ exēplis.h. in metro vi hře nřlā.Hinuleo.hinuleus diminutiuū ē ab hinulo:bñ cōueiēs pu ellę tiorosę.Est āt hinul⁹ ceruoꝝ/capo loꝝ/capaꝝ/damarūq; fili⁹.Pli. scri.li. viii.ꝙ equo & asina mares gēitos ātiq hinulos vocabāt.cōtraq; mulos:quos asini & eq̄ gñarēt.sic ēt Var.dixit. Syl uę.hoc loco trisyllabū ē.Veris aduētus tūc ei nascūť folia & hinuli:& lacertę in rubis apricanť. Atq:certe. Tygris:be stia ē maculosa velocitatis tremēdę:vt Pli.scribit.Tēpestiua viro.i.nubilis & viripotēs. Frangere.i.lacerare.

Hinulus

Muli

Ode.xxiii.tricolos tetrastrophos ad cloen.

Vitat hinnuleo me similis cloe
Quęrēti pauidam mōtibus auiis
Matrem:non sine vano
Aurarum et syluę metu.
Nam seu mobilibus veris inhorruit
Aduentus foliis:seu virides rubum
Dimouere lacertę:
Et corde & genibus tremit.
Atqui non ego te tygris vt aspera
Getulusve leo frangere persequor:
Tandem desine matrem
Tempestiua sequi viro.

Vitat hinu.Iucūde cōpat puellā meticulosā & las ciuiusculā pullo ceruino dicēs Cloe puella vitat me siřis hinuleo.i.pullo ceruio:q̄rēti ĩ mōtib⁹ auiis.i. vbi ñ sūt vię:matrē.s.ceruā:pauidā & ex natura.& pp absētiā pulli tūc magis pauētē: nō sñ vano metu aura rū & syluæ:qa si cōcutiť leui aura ram⁹ ĩ siluis tiet ĩsidi as venatoris aut ferę.Nā seu aduēt⁹ veris.i.flatus zephyri aut fauonii quo flātevet aduēit: ĩhor ruit.i.horrorē fecit:foliis.i.frōdib⁹:mobilib⁹:facile se motātib⁹:seu lacertę virides dimoueř.s. a loco suo:rubū.i.quoduis virgultū aut fruticē:hinul⁹ su.tremit:et corde & genib⁹: qa ꝑ tiore trepidat.& ita facit. Cloe:qđ q̄si mireť poeta ait: Atq.sed cur o cloe id facis?ego nō ꝑsequor te frangere vt frangam te:vt tygris aspera:ve pro vel:leo getulus:qui ferocissimus est. Et ideo tu tempestiua viro.i.iam matura viro iam plenis nubilis annis desine tandem seq matrē.s. tuā.

XXIIII. Ode dicolos tetrastrophos Vergilium cõsolatur Quintilii mortem lugentem.

Quis desiderio sit pudor: aut modus
Tam chari capitis: præcipe lugubres
Cantus melpomene: cui liquidam pater
Vocem cum cythara dedit.
Ergo quintilium perpetuus sopor
Vrget? cui pudor & iustitię soror
Incorrupta fides: nudaq; veritas:
Quando vllum inueniet parem?
Multis ille bonis flebilis occidit
Nulli flebilior q̃ tibi vergili
Tu frustra pius heu non ita creditum
Poscis quintilium deos.
Q; si threicio blandius orpheo
Auditam moderere arboribus fidem
Non vanę redeat sanguis imagini
Quam virga semel horrida
Non lenis precibus fata recludere
Nigro cõpulerit mercurius gregi:
Durum sed leuius fit patientia:
Quicquid corrigere est nefas.

Quis desiderio. Vergiliũ cõsolat̃ sup morte quintilii viri qdẽ optimi: sed irreuocabilis: & iõ aut patiendo aut obliuiscẽdo dolorẽ mitigandũ docet: qa quod euitari nõ dat̃ supatur patiẽdo. Vñ & maro ęneidos. v. Superãda oĩs fortuna ferẽdo est. Ordo aũt est. O melpomene. i. musa amœne canẽs melos: cui pater .s. iupp̃r dedit cũ cythara vocẽ liquidã. i. liquide modulãtem: pręcipe cãt⁹ lugubres. i. p̃cipe. & doce qs. i. qualis pudor aut mod⁹. i. modestia aut finis sit. i. eẽ debeat: desiderio. s. Vergilii. tã chari capitis. i. quod habet de tã charo & p̃cipuo aĩco videlicet qntilio. Rñdet musa ĩcipiẽs neniã seu lugubrẽ cãtũ. Ergo q̃ vox dolẽtis & ĩdignãtis ẽ: sopor ppetu⁹. i. mors: vrget. i. p̃mit: qntiliũ. s. cremonẽsẽ cõturbernalẽ vergilii & poetę: cui .s. quĩtilio su. erat pudor & fides ĩcorrupta: apposito rie soror (imo scdm Cic. prĩo officiorꝝ fũdamẽtũ) iustitię: & veritas nuda. i. ñ fucata nec palliata: qñ ĩueñet parẽ illi? q. d. nũq̃. Ille occidit. i. extict⁹ ẽ & mortu⁹ exñs

Argument um Odes xxiiii. per Mãcinellũ

XXIIII. Ode affat̃ melpomenen p̃ci pere et docere velit: qs pudor aut modus & finis sit desiderio chari amici. Respondet musa obiit ergo Quintilius honestus: fidus & verus ante omnis nulli flebilior q̃ Vergilio q pius frustra illũ deos poscit. sed si blãdius orpheo cythara psonaret: non tñ vita mortuo rediret. Concludit. Inde quicq̃d durũ non licet emẽdare leuius fieri patientia Is igit̃ modus a musa p̃cipit̃ et docetur in Verg. solamen. Quis desiderio. ode est dicolos tetrastrophos: est em̃ metrũ tribus versibus asclępiadęũ. de quib⁹ prĩa ode. Quartus Glyconic⁹ de quo ĩ quĩta. Quis desiderio. Ordo ẽ. o melpomene cui p̃r cũ cyihara dedit liq̃dã vocẽ: p̃cipe lugubres cãtus: appositio quis pudor aut modus sit desiderio tã chari capitis. Desiderio. i. absẽtię: q p pe q̃ absunt desiderant̃. Pudor modestia & decor. Nam vt inq̃t Seneca ep̃la .C. Est aliqs & dolendi decor: hic sapiẽti seruandus est: & queẽadmodũ ĩ cęteris rebus ita et in lachrymis aliq̃d sat ẽ Imprudẽtiũ vt gaudia: sic dolores exundauere: eq̃ aĩo excipe necessaria &c. Pręcipe: doce. Melpomene a melodia dr̃: q̃ audiẽtes demulceant̃: hinc ait horatius. Cui liquidã p̃r vocẽ cũ cythara dedit. Pater: Iouis em̃ filię musę dicũt̃ ab hesiodo in theogonia. Ergo rñdet musa. Ergo quia. s. lugubres cant⁹ req ris. Quintiliũ: Eusebius scribit Quintiliũ cremonensem Vergilii & Horatii familiarem fuisse: obiisse ante Vergilii obitũ annis senis. Cui ordo est: cui. s. Quintilio. pudor &c. quando inueniet vllũ parẽ? Nuda. simplex & pura. Vergili. Nigidius vt refert gellius li. xii. c. xxiiii. Valeri in casu vocandi scripsit sũmo. id est acuto tono esse primã deide gradatim descẽdere: sed si quis nũc inquit Gellius Valerium appellans ĩ casu vocandi secundũ id preceptum Nigidii acuerit primã: nõ aberit qn ridea tur. Priscianus etiam lib. vii. cum Gellio conuenire videtur. Tu frustra pius. Ordo est. tu frustra pius poscis deos Quintiliũ: heu non ita creditũ: Ita: vt scilicet reposcere debeas. Creditum. scilicet tibi ab illis: dii enim non perpe-

Marginal notes: Dolẽdi decor. / Melpomene / Quintili⁹ / Vergilĩ vo catiuus.

tuo liberos aut amicos credūt ac donāt Hinc seneca epl'a.xc.scribit liberos cōiugē atq; patrimoniū ita nos habere debere tāq̄ nō vtiq; sp hituri & tāq̄ nō futuri ob hoc miseriores: si hr̄e desierim⁹ Orpheo: de hoc late in ode.xii. dixim⁹ Maro ēt ī fine.g.latissime meminit qūo Euridicē vxorē Orpheus ab īferis sua fretus cythara reuocare frustra tentarit Ait autem.

Ipē caua solans ęgrū testudīe amorē.
Te dulcis cōiunx: te solo in littore secū
Te veniēte die: te decedēte canebat.
Tænarias etiā fauces alta ostia ditis
Et caligantē nigra formidine lucum
Ingress⁹: manesq; adiit: regēq; tremēdū.
Nesciaq; hūanis pcib⁹ māsuescer̄ corda

Moderere.pulsando tēperes et gubernes. Vanę imagini.i.vmbrę. Dido Vergiliana. Et nunc magna mei sub terras ibit imago.& Ouidi.de morte Drusi ad liuiā inquit. Supprime iam lachrymas: nō est reuocabilis istis: Quē semel vmbrifera nauita lintre tulit. Virga.de hac vide in ode.x. Lenis: mitis: placidus: facilis Fata recludere: fatoꝝ statuta dissoluere: statuerant autem mortuos minime posse redire ad superos. Ouid. etiam de morte Drusi ait. Non tibi nō vllis vīcer̄ fata dar̄. Nigro gregi.i.vmbris. Durū.ordo ē. Sed qcqd durū ē nefas corriger̄.i.nō licet emēdare. Leuius fit patiētia.plaut⁹ ēt ī captiuis ait. Decet id pati aīo æquo: si id facietis leuior labos erit. Et ī asinaria inqt. Fortiter malū q patit: idē post patir̄ bonū. Seneca itē ī epl'a.xcix.inquit: Rect⁹ atq; integer anim⁹ praua fortunę & dura atq; aspa: ferēdi scīa mollit.

flebilis.i.flendus: multis bonis.s.viris sed nulli flebilior q̄ tibi. Vergili. Tu pius.i.tāetsi pius poscis heu frustra deos quītilium: vt scilicet eum tibi reddant: quod frustra facis: qa nō ita creditū.i.cōmissū tibi vt ablatū a diis repetas: aut diis vt tibi eū reddāt. Q; si moderer̄ i.tēperes & regas canēdo: fidē.i.cytharā auditā arboribus: modulāte.s.orpheo: & hoc facias blādius orpheo threicio.i.q̄ fecerat orphe⁹ trachi⁹ dū euridicē ab inferis reuocauit: sāguis nō redeat imagī vanę.i. simlacro aut cadaueri nil pter imaginē hoīs hn̄ti. Quā.s.imaginē mercuri⁹: nō lenis.i.n̄ exorabil' pcib⁹: recludere.i.resoluere: fata.i.fatalē mortē: cōpulerit.i.adegerit semel gregi nigro.i.ad gregē mortuorum seu inferorū q nigri sūt: virga horrida.s.caduceo de quo prius visum ē Sed qa in vitā reuocari non potest: qcqd durū.i.aspe rū & molestū: est nefas.i.nō licet corriger̄.i.euitare: fit leuius id est tolerabilius patientia id est per patientiā: quasi dicat patere quod corrigere nequis.

Patiēdum esse

Argumentum. xxv. Odes.

XXV. Ode in lydiā meretricē rapacē scribit: q̄ quōdā ab iuuenib⁹ adibar̄ frequēti⁹. Nūc āt rarius qa vetula. Vtq; ipsa formę fastu mœchos oli spuerat: ita fctā an⁹ vicissim despicier̄. flebitq; etiā quotiēs libidioso amore torq̄bir̄: nō sine q̄stu: q; iuuenes gaudeāt puellis magis: spernātq; vetulā. Parci⁹ iū. qua. fe. Ode est scdę sil'is. Parcius: rarius. Ictibus.lapidū.s. Proterui: intēperantes & īmodesti. Amat li.nō recedit ab limine. Me tuo lon.&c. hoc min⁹ audiebat lydia qđ qdē amatores oli dicer̄ soliti erāt. Anus leuis.i.cōtēnēda. Arrogātes: supbos & idignātes te adamare. Angiportu: angusto vico. Intelligit āt ambitū.i.domorū circuitū: in quo mœchi latere solēt & imbrib⁹ & ventis expositi.lydia vero vicissim id patietur. Thracio vento: id est borea. Bacchante.furente. Interlunia.tunc enim tempestates excitari solent. Plinius autem lib.xviii.ca.xlvii.de lunari ratione inquit.quotiēs ab occidēte sole cernitur: priorib⁹q; noctis horis lucebit: crescēs erit: & octis dimidiata iudicabitur.

Iunę natura
Interlunium.

XXV. Ode dicolos tetrastrophos ī lydiā

Parcius iūctas quatiunt fenestras:
Nec tibi somnos adimūt: amatq;
Ianua limen.
Quę prius multum faciles mouebat
Cardines: audis minus & minus iam
Me tuo longas pereunte noctes
Lydia dormis?
Inuicem mœchos anus arrogantes
Flebis in solo leuis angiportu
Thracio bacchante magis sub inter
Lunia vento
Quum tibi flagrans amor et libido
Quę solet matres furiare equorum
Sęuit circa iecur hulcerosum
Non sine questu:

Læta q̄ pubes hedera virenti
Gaudet pulla magis atq; myrto
Aridas frondes hyemis sodali
Dedicet hebro.

PArcius. Pulchrę minaṫ lydiæ meretrici olim dānatæ sup̄biæ talionē. Nam q̄ oīs fastidierit nec queq̄ miserata ē: nunc anus ab oīb⁹ spreta ante fores iuuenū secubabit. Ordo est. Iuuenes ꝓteruī. i. amore ꝓteruiētes & ferociētes: quatiūt parcius. i. rarius & modestius: fenestras. s. tuas o lydia: iūctas. i. clausas. i. quas olim clausas quatere solebant: crebris ictib⁹. i. impulsib⁹. sed nūc neq; clausæ sunt: neq; si essent clausæ p̄cuterenṫ. neq; si percuterenṫ nō tam crebris ictibus: neq; si tā crebris. tā ardēter aut aīose: quia parcius. quod aduerbiū a parce. Maro. in buc. Parci⁹. ista tñ viris obiiciēda memēto. nec iuuenes adimūt. i. demūt tibi sōnos & ianua tua amat limē. i. nō discedit ab eo: q a ñ apiṫ. q̄ ianua mouebat pri⁹. s. cū frequētes ad te veirent iuuenes. cardies. i. postes ad quos ianua volutaṫ: faciles. s. ad dimittēdā ianuā & iteꝝ recipiendā quod nō facerēt nisi eēnt faciles. Nā faciles cito offensam remittunt. Maro. sed faciles nymphę risere sacello. Tu audis minus & min⁹. quia indies minus places: audis min⁹ a iuueīb⁹ dicere solitis. o lydia dormis i. potes ne in aīum inducere vt dormias: lōgas noctes q̄ amātib⁹ longę vidētur: me tuo. s. amico & amatore. i. me q tuus sū: pereūte. s. algore & imbrib⁹ ante fores tuas. Tu anus. i. propediē futura anus: hoc ē vetula: flebis inuicē. i. vicissim sicut flere illos coegisti: mœchos. i. adulteros aut quoslibet tecū coire solitos: arrogantes. i. sup̄bos & fastidiosos: existens leuis. i. vaga: huc illuc cursitans & obseruās an quisq̄ p̄ditus intret: vt faciūt prostitutę vetulæ in angiportu. i. viculo cui⁹ non est exitus: qualē meretrices fere habitant. Flebiles dicit vento thracio. i. borea qui frigidissim⁹ est: Bacchāte. i. furēte & sæuiente magis sub. i. paulo āte interlunia. i. tēpora q̄ sunt inter nouā & veterē lunā: quibus acrior vētus & libido esse solet. vñ etiā ad libidinis ardorē respexisse docet quod seq̄tur. Quū. i. qñ amor & libido flagrās. i. ardens tibi q̄. s. libido: solet furiare. i. in furorē rapere matres equoꝝ. i. equas (vñ geor. iii. Scilicet añ omnis furor est insignis equaꝝ) sæuit tibi circa iecur vlcerosum. i. amoribus saucium est enī sedes amorū. sęuit dico: nō sine q̄stu. i. te cōquerente q̄ pubes. i. caterua pubescētiū: læta. i. iocosa gaudeat magis hedera virenti. i. puellis molliter āplexātib⁹: atq; myrto pulla. i. subnigra vt est dum virescit: aut pulla. i. pullulāte adhuc: sicut pullus equin⁹ diciṫ & est iucūde dictū: atq; dedicet. i. deputet & cōsecret hebro. i. fluuio thracię sodali hyemis. i. apud quē semp est hyems & niuis p̄cipitatio: frondes aridas. i. vetulas. vt frondes desiccatas.

Quū vero occidēte sole oriṫ ex aduerso: ita vt pariter aspicianṫ: tūc erit plenilūniū. Quotiēs ab ortu solis oriṫ: prioribusq; noctis horis detrahet lumē: & in diurnas extēdet: decrescēs erit: iterū q; dimidia. In coitu: quod iterluniū vocāt: apparere desierit. Flagrās. ardens. Matres. e. Vir. li. iii. g. ait. Scilicet ante oēs furor est insignis equaꝝ. Et mentē Venus ipsa dedit. Postea inq̄t. Illas ducit amor trās gargara: trāsq; sonātē Ascaniū: superāt mōtes & flumina tranāt. Pli. li. viii. scribit: q̄ equaꝝ libido extinguiṫ iuba tonsa. Iecur hulcerosū i. corruptū. in iecore aūt libido est ē: vt aiunt: soletq; vbi corruptū e.t hulcerosum esse: quod in brutis aīalibus sæpe videre est. Pubes iuuētus ipsa. Hedera virenti: pro hedera & myrto puellas ac iuniores intelligit: ille enī semp virent dū iuuenes quidē sunt. Pulla. m. i nouella a pullulo. Vnde & pullus eqnus: pullus gallinaceus & hm̄oi. Aridas. f. allegoricos vetulas mulieres intelligit q̄ aridę sunt & siccæ. Dedicet: deputet Hebro: hebrus thracię amnis est inter Aemū & rhodopen: qui recipit in se flumina Bargū & Suemum: vt Plinius libro quarto ostendit.

plenilūniū

Equarum libido

pullus

hebrus

xxvi. Ode tricolos tetrastrophos Que deliam lamiam celebrat.

MVsis amicus tristitiam & metus
Tradam proteruis in mare creticum
Portare ventis: quis sub arcto
Rex gelidæ metuatur oræ:

Argumentum. xxvi. odes.

Vigesimasexta. Ode ostēdit amicum musis hoc ē doctū viꝝ & p̄fectū vacare tristitia sollicitudine & metu. hic ip̄e vētis p̄mittit auferre a se talia: quo vacet lætitię & voluptati. Itaq; musam orat Lamiæ suo flores nectat & coronā sui nāq; honores absq; ea nil ꝓsunt. Decetq; ipsā sororesq; suas Lamiā ip̄m cōsecrare nouis fidibus & lesbio plectro:

ANT.

Rex gelidę metuatur oræ:
Securus.o quæ fontibus integris
Gaudes apricos necte flores
Necte meo lamiæ coronam
Piplea dulcis.nil sine te mei
Prosunt honores.hunc fidibus nouis
Hunc lesbio sacrare plectro
Teq; tuasq; decet sorores:

hoc est lyrico versu laudare. Musis.a.t.&.m. Ode est tricolos tetrastrophos ē.n. Nonæ similis. Musis.a. Ordo ē amicus ego musis tradā ꝓteruis vētis portare in mare creticū tristitiā & metus: securus qs rex gelidę orę sub arcto metuatur. Quis vel quid vnice terreat Tyridatē. Mare creticū creta insula terminatur ab occasu mari Adriatico.a Septētrione pelago cretensi.a meridie punico. Ab oriente carpathio auctor ē Pto.li.iii. Sub arcto: in scythia sub septētrione. αρκτοσ.n.vrsa dicit αρτοσ vero sine κ panis. Tyridatē. armenię regē aut psię. Lamiæ viro quidē generosissimo &pito. Lamiaꝝ familia nobilis erat in vrbe. intelligit aūt de ælio lamia de quo etiā lib.iii. meminit latissime in ode.xvii. Fuit ēt alter ælius lamia eiusdē familię qui domitiani tēpestate vixit Cui nupta erat domitia lōgina. qua ab viro ablatā Domitian⁹ ēt in mrīmo niū adduxit. Deinde lamiā ipsum ī exiliū misit. De lamiis aūt plura iam diximus in satyra.iiii. Iuue. Piplea.i.o musa scribit.n. festus ꝙ pipleides musæ a pipleo fonte macedonię dictę sunt ꝓpter liquoris eius vnicam subtilitatem Varro etiam scribit pipleides & pipliades libethrides quę & Thespiades a terrestribus locis cognominatas. Sunt & qui velint hoc in loco pimplea legere.

Creta — Arctos — Artos — lamiarum familia. — Pipleides — Pimpliades

MVsis. Dicit se curis vacuū velle lamiā celebrare: quod quia ipse satis nō pōt musā vt id faciat pcaṫ. Ordo est. Ego amicus musis.i. dūmodo sim amicus musis: tradā ventis proteruis portare ī mare creticū qđ cretā alluit: hoc est adriaticū : tristitiā & metus existens securus quis rex gelidæ.i. frigidæ: oræ.i. zonę: metuaṫ: sub arcto.i. vrsa: hoc est sub polo arctico.& quid terreat vnice.i. ꝑcipue tyridaten regem armenię aut psiæ. O piplea.i.o tu musa dulcis: q̄ gaudes fōtib⁹ ītegris.i.q̄ in potestate habes ad plenū dicere: necte lamiæ.s. ęlio : meo.s. ꝑsidio & amico flores apricos.i. odoriferos sub sole ortos: & coronā s. ex eis: hoc est sertū. Mei honores: quos illi impendā nil prosunt sine te.i. sine musaꝝ īspiratione. Et ideo. decet te & tuas sorores.i. reliquas musas q̄ inter se sūt sorores quia filiæ iouis: celebrare. hunc.s. lamiā meū fidib⁹.i. cytharis nouis.i. ꝑclaris aut īsolitis romanis & plectro lesbio.i. quali vsus est alcęus lesbius.

Pimplea — Pimplao

nā pīplea locus ē macedoniæ musis sacer. πιμπλαω āt īpleo significat. Fidib⁹ nouis id est nouis chordis: per quod latinas intelligit quibus ipse horatius tunc vtebatur græcos imitans. Lesbio.p.i. lyrico carmine quali alcęus & Sapho lesbii sunt vsi.

Argumentum Odes.xxvii.

ANTO.

Vigesimaseptima Ode sodales hortatur ne vino rixentur: vt thraces agūt veꝝ benigne & hilare cōuiuia celebrēt. Ostēdit postea meretricio amore illigatū maxime laborare: vixq; dissolui posse re vlla. Huius aūt odes sensū ab anacreonte poeta sūpsisse porphyrio edocet. Natis in vsum lętitię scyphis. Ode est tricolos tetrastrophos est.n. similis nonę. Scyphis. scyphus herculis poculū erat ita vt liberi patris cantharus. de quo Mac.li.v.sat.& nos latius in epodo.vi. Thracū est. thraces.n. nimio vino truces fiunt. de iis etiā ode.xviii. latius dictum est. Barbarū morē.i. sæuū. Verecūdū bacchū. quo verecūde vtendum est. Vino & lucernis.i.a conuiuio & lucernis: quibus in conuiuiis vtebā=

Scyphus — Canthar⁹

Ode.xxvii. tricolos tetrastrophos ad sodales de vini modestia.

NAtis in vsum lætitiæ scyphis
Pugnare thracū est: tollite barbarum
Morē: verecūdūq; bacchum
Sanguineis prohibete rixis.
Vino & lucernis medus acynacis
Immane quantum discrepat. impium
Lenite clamorem sodales
Et cubito remanete presso.
Vultis seueri me quoq; sumere

Partem falerni. dicat opuntiæ
Frater megillæ: quo beatus
Vulnere: qua pereat sagitta:
Cessat voluntas: non alia bibam
Mercede. quæ te cũq; domat venus
Non erubescendis adurit
Ignibus: ingenuoq; semper
Amore peccas. quicquid habes age
Depone tutis auribus. ah miser
Quanta laboras charybdi
Digne puer meliore flamma.
Quæ saga? quis te soluere thessalis
Magus venenis? quis poterit deus
Vix illigatum te triformi
Pęgasus expediet chimæra.

NAtis in vsum. Hac ode quę devini modestia ĩ
scribitur duo admodũ graphice & argute fa=
cit. Docet enim vinũ ĩmodice sũptũ ad furorẽ
& bellicũ tumultũ incitare. Deinde secreta reuelare vs=
queadeo vt q̃ inter bibendũ dicere & suę fidei cõcrede
re coegerit tacere nõ possit: quod in se quidẽ depingit
sed in alios aĩaduertit. Neq; vero tã intendit ab amore
meretricio dehortari: q̃ oñdere q̃ nõ celare secreta pos
sunt vino indulgentes. Ordo est. O sodales. i. cõuiuæ
qui mecũ sedetis in cõuiuio: pugnare. i. pugnas exer=
cere scyphis. i. poculis quibuslibet: natis. i. institutis
& inuentis: in vsum lætitię: quã bacch9 rite potantib9
cõfert vnde æneí. i. Assit lætitiæ bacchus dator & bo=
na iuno. est thracũ. i. moris thracii. hoc ẽ id thraces fa
cere solent: qui barbari sunt & ĩmanes populi. Et ideo
tollite. i. amouete a vobis: morẽ barbarum. i. barbaro
rum. & prohibete. i. procul habete & arcete rixis sãgui
neis. i. ad effusionẽ sanguinis procedere solitis: bac=
chũ verecũdũ quia semp puer℞ & verecũde sumendũ.
Quãtũ. i. o q̃tũ: vł q̃tũ putatis ĩmane. i. ĩmaniter acy
nacis medus. i. ensis aut mucro pthicus: vt quis alius
discrepat. i. differt: vino & lucernis quib9 ad noctẽ po
tantes vtũtur. Et ideo quia plurimũ discrepat: lenite.
i. mitigate & sedate: clamorẽ ĩpiũ. i. ad pugnã prouo=
cãtẽ: & manete cubito p̃sso. s. ad latera & nõ erecta ma
nu ad ictum. Vultis. si vultis me quoq; id ẽ etiam me:
sumere: partẽ falerni. s. vini ex falerno mõte cãpaniæ
seueri. i. veteris & ita seueri: quia nemini parcit. aut se
ueri quia seuere & modice sumendi: si inquã id vultis

tur Vir. li. i. de didonis Cõuiuio. pẽdẽt
lichni laq̃aribus aureis Incẽsi & noctẽ
flãmis funalia vincũt. Medus. a. Acy=
nacis. n. vt aiũt dr̃ gladi9 militaris lin= Acynacis
gua pthor℞ vel medor℞ quod etiã por=
phirio innuit. hic tamẽ p quocũq; gla=
dio ponit. Immane: p ĩmaniter. i. sęue
& crudeliter. Discrepat. differt dissẽtit
discordat. Lenite mitigate placate mul
cete. Sodales dicti sunt q vna sederẽt Sodales
vt essent: quod festus ait. Presso. dep̃s=
so & demisso in mensa. s. non aũt elato Cubare in
ad pugnã: cubabant aũt antiqui vescẽ mensa
tes & cœnantes. ait. n. Valerius de insti
tutis antiquis. fœminæ cũ viris cuban
tibus sedẽtes cœnitabant. M. Tulli9 li.
vi. epistolar℞. Accubueram hora nona
quũ ad te litterarũ exẽplũ in codicillis
exaraui. Item infra eutrapelũ cytheris
accubuit. Seueri vetustissimi. Opũtiæ
Megillę. i. locrensis. Locri autẽ ciuitas Locri
est in magna gręcia iuxta adriaticũ pe=
lagus vt scribit Pto. li. iii. Pli. Item li.
iii. q a locris Italiæ frons incipit ma=
gna gręcia appellata. Dionysi9 scribit
locros olim in Italiã ex attica venisse. Magna
vbi ciuitatem cõdidere quã suo nomĩe gręcia
appellarunt Stra. li. vi. scribit locridis
orã esse ppe phocidẽ in attica e regiõe
euboeę. quor℞ aliqui opũtii dicebãtur Opuntii
a ciuitate Metropoli ex qua natũ eẽ pa Patroclus
troclũ testatur homerus Et aiax locrus
opũtior℞ regnũ obtinebat. aliqui vero
Ozolæ noibant. i. odoris mali. &c. Idẽ Ozolę
Stra. lib. ix. ait q ephorus fallitur quũ
dixit locros italos ab opũtiis descẽdis
se: quoniã e locris chryseũ habentibus
sinũ coloni in Italiã profecti sunt euã
the ductore. horatius tñ cũ ephoro sen
tit hoc loco. Quo btũs. u. q. p. s. i. cui9
amore fœliciter ardeat. Cessat. u. i. dice Amoris
re abnegat. Quæcũq; venus. i. amica. sedes
Domat te. i. iugo subiicit. pperti9 ĩ pri
cipio. Et caput ĩpositis pressit amor pe
dib9. Itẽ lib. ii. Instat semp amor supra
caput instat amanti. & grauis ipse sup
libera colla sedet. Non erubescẽdis nõ
pudendis & turpib9. hinc ait phædra
hippolyto. At bene successit digno q
adurimur igne Peius adulterio turpis
adulter obest. Id aũt poeta dicit quo il=
lũ magis hortet manifestare. Ingenuo
amore id est libero & nobili nõ seruili. ĩ
genuus. n. est cui ex natiuitate cõpetit Ingenuus

libertas.nec est factus liber sed natus: de quo legito institutiões iustiniani de ingenuis. Tutis.secretis & fidis. Ah miser.postq̃ ile amorem suũ poetę manifestarat horatius eũ miserans ita erupit. Quanta laboras id ẽ quanto discrimini exponeris & rapinæ comparat.n. meretriciam rapinam voraci mari. Saga Sagax Saga. Sagæ inquit Nonius dicuntur fœminæ ad libidinem virorum indagatrices.vnde sagaces canes dicuntur ferarum vel animalium q̃sitores. Lucilius. Aetatem & faciem vt saga & bona conciliatrix. Turpilius.Non ago hæc per sagam p̃cio conductam vt vulgo solẽt Acrõ dicit ꝙ saga est incantatrix & malefica dicta ꝙ satis agat.festus ait saga quoq; dicitur mulier sacrorũ & veri sapiens. Magus Magus. μαγεια incantatio μαγοσ incantator.sed persarum lingua sapiens dicitur. Thessalis veneni soluere:carminibus enim & veneficiis vel inferre vel expellere hominib⁹ mala solebant. Pegasus Pegasus ex Medusę ceruice & gutture execto pegasus alatus equus prosiluit:qui longo post tempore Pyrene quum potaret in pyrene fonte existẽte infra verticem acrocorynthi montis peloponensi haud affluentes aquas habenti cęterum perspicuas ad imum potuiq; suauissimas a Bellorophonte deprehensus fuisse dicitur. Vulgatum est Heliconis fons etiam caballinum in helycone fontem erupisse quum subiectam ibi rupẽ feriret vngula.hæc ex Stra.lib.viii. Oui. quoq; lib.quarto meta .ex medusę cruore pegasum natũ scribit.hesiodus autem in theogonia scribit pegasum Pegasus dictum ꝙ iuxta pegas.i.fõtes oceani natus sit. Solin⁹docet ꝙ in æthiopia ales est pegasus.sed hęc ales equinum nihil p̃ter aures habet.Pli.lib.x.ita inqt.pegasos equino capite volucres & gríphes Gryphas auritos aduncitate rostri fabulosos reor.Illos in scythia.hos in ęthiopia.Hyginius scribit aratum dixisse pegasum neptũni & medusæ gorgonis filium eo dicunt vsum esse Bellorophontem quũ deuicit chimerã:quã hesiodus in theogonia tria habere capita dixit:Vnum leonis aliud ipsi⁹ chimerę:aliud draconis.qn & anteri⁹ leonem.posteri⁹ draconẽ:medio aũt caprã esse.& Oui.lib.x.inquit.Quoq; chimęra iugo mediis in partib⁹ hircũ Pectus & ora leæ caudã serpentis habebat.addit vlteri⁹ hesiod⁹ illã p singula capita ignẽ efflare solitã. Solin⁹ aũt scribit ꝙ in lycia mõs ẽ Chimera nocturnis æstib⁹ Chimęra Chimaros ignẽ fumidũ exhalans.vnde fabula triformis mõstri invulgũ data est:ꝙ Chimęrã animal putauerunt.p̃terea χιμαιρα capella interp̃tatur.χιμαροσ vero hircus. Triformi chimæra.i.me Bellorophon retrice dolosa & fraudibus plena vt chimæra flãmis.de Bellorophonte aũt lati⁹ diximus in sat. x.Iuue.Latissime vero Home.li.ix.iliados de bellorophonte & chimęra scribit.

dicat frater megillæ opũtię locrensis:quæ quũ fratrẽ non nominet meretrix videtur quo vulnere.i.amoris ipse beatus.i.qui diues est & ita amare fœliciter sibi videtur:& qua sagitta scilicet cupidinis pereat? Cessat voluntas id est non vult ipse dicere?ego non bibam alia mercede:nisi videlicet dixerit. Et vt ad hoc eum inducat blanditur vt fit inter potandum dicens. quæ cũq; venus id est amica(Est autem tmesis id est incisio dictionis quę te cunq;)domat id est subiicit sibi te: ipsa adurit te ignibus id est amoribus non erubescendis id est certo scio ꝙ non nisi te dignam amas quæcũ q; ea est.Et tu peccas semper amore ingenuo id est qui ingenuo congruat id est peccas quidem:quia meretrícem amare peccatum est(quam habere ęthnici non satis seuere prohibebant:sed dũtaxat amare)verum huiusmodi peccatum non est tam turpe vt ingenuitatem polluat. Age quicquid habes scilicet amorũ aut amicę:depone.i.tanq̃ depositum concrede:auribus scilicet meis tutis.i.fidelibus &tute rem celaturis. Ad quę blandimenta ille fingitur poetæ in aurem dixisse amicam suam Qua audita vt ostendat poeta q̃ non celare possunt qui potant statim exclamat. Ah miser:quẽ beatum iam dixerat.Quanta charybdi.i.voraci meretrice in qua non minus q̃ in charybdi periclitaris laboras id est cum labore versaris o puer dignæ meliore flamma id est amore aut amica: & paulo ante dixerat non erubescendis &c. Quæ saga id est venefica q̃ se sagam id est sagacem & p̃itam dicit:& quis magus id est sapiens incantator & veneficus & quis deus poterit te soluere scilicet vinculis amorum:venenis thessalis id est philtro aut amatorio confecto ex herbis venenosis quę in thassalia plurimæ nascuntur. Id enim promittũt veneficævnde æneí.quarto. Quę mihi reddat eum vel eo me soluat amantem.de qua re in pharmaceutria plura videntur. Vix pegasus id est equ⁹ alatus & volare solitus:in quo bellorophontes chimẽrã domuit:vix id est cum summa difficultate: expediet. id est liberabit te:illigatum chimęra scilicet monstro ĩ lycio:triformi id est habenti tris formas & totidem capita.hoc est hac meretrice quæ chimęræ naturam habet est enim serpentinis venenis:leonina feritate & caprino fetore infecta:flammas immũdi amoris vndiq; euomens.

Ode.xxviii.dicolos distrophos ostendit mor=
tem cōmunem omnibus per Archytam.

TE maris & terræ nūeroq; carētis arenæ
Mēsorem cohibent archyta
Pulueris exigui prope littus parua matinum
Munera: nec quicq̄ tibi prodest
Aereas tentasse domos: animoq; rotundum
Decurrisse polum morituro.
Occidit & pelopis genitor cōuiua deorum
Tithonusq; remotus in auras.
Et iouis arcanis minos admissus. habentq;
Tartara panthoiden iterum orco
Demissum: q̄uis clypeo troiana refixo
Tempora testatus nihil vltra
Neruos atq; cutē morti concesserat atrę:
Iudice te non sordidus auctor
Naturæ veriq;. sed omnes vna manet mors
Et calcanda semel via leti.

TE maris. facit quod in titulo est & a mancinel=
lo recitatur. Est aūt fere dialogus: quia induci
tur architas rn̄dere & p̄cari iustam sepulturam
sine qua vt maro ex ęgiptiorum superstitione dixit li
bro sexto. Cētū errāt ānos. Ordo aūt est. O archita: p=
ua. i. exigua: munera. i. officia funebria sine iusta se=
pultura. s. exigui pulueris in te cōiecti: cohibēt. i. com
primūt & cōtinēt prope littus matinū quod ad apuliā
est te mēsorē. i. q fuisti mēsor quia geometra pitissim⁹
maris & terrę & arenæ carētis numero. s. cognoscibili
nobis. i. īnumerabilis: nec prodest quicq̄ tibi moritu=
ro. i. cū moriturus fueris: tētasse domos aerias. i. cęle=
stes: hoc est cū fueris astrologus domos astroꝝ inda=
gasse: & decurrisse aīo. i. cōtēplādo: polū. i. p cælū aut
axes cæli. Respōdet architas quasi ægre ferēs q̄ sibi
mors obiecta sit cum oīb⁹ sit cōis dicēs. Et. i. ēt. q. d.
nō ego solus: sed etiā genitor pelopis. s. tātalus: cōui=
ua. i. q̄uis cōuiua deorum: occidit. i. mortuus ē. Et ti=
thonus remotus. i. sublatus ab aurora in auras etiā oc
cidit: & minos iustissim⁹ & sapiētissimus rex crętæ ad
missus arcanis iouis: vtpote abs quo didicerat leges
& iura: etiam occidit: & tartara habēt pāthoiden. i. py
thagorā qui se pāthoiden hoc est euphorbū dicebat
demissum iteꝝ orco. i. ad infernū cum semel illuc post
mortē euphorbi descēderat: q̄uis ipse testatus tempo=

Argumentum Odes. xxviii.
Ode. xxviii. ostendit mortē cōmunē ANT.
oīb⁹ alloquēs aūt philosophū Archy=
tam: dicit nil profuisse mortuo sibi geo
metriā astrologiāq; nosse. ille aūt respō
dere inducitur oīb⁹ moriēdū eē doctis
pariter & indoctis: vario tamen casu: se
vero illyricis vndis fuisse obrutū. Ita=
q; nautas p̄tereūtes orat puluerem sibi
ipsi iniicere pigeat minime. Te maris
& terræ numeroq; carentis arenæ. ode ē
dicolos distrophos est enī. vii. similis.
Mensorem. geometrā ītelligit. Oui. li.
j. meth. ait. Cōemq; pri⁹ ceu lumina so=
lis & auræ Caut⁹ humū lōgo signauit
limite mēsor. Archyta. Archytas tarē= Archytas
tin⁹ & pythagoricus nobilissim⁹ fuit. q
platonē quū a Dionysio necādus esset
per epistolā eripuit. Est aūt admiratiōi
sūmæ habitus apud plurimos in omni
virtutis genere. in geometria aūt cubū
primus vt plato ī rep. testatur: inuenit
Auctor laertius lib. viii. Matinum lit= Matini
tus: Matini populi sunt in apulia: vn=
de pli. li. iii. inquit: Ex gargano mateo
lani nerecini matini. Aereas tētasse do=
mos: astrologū fuisse īnuit. Polū rotū=
dum: cęlum ipsum: posuit. n. pro toto
partē per synecdochen. Poli nāq; dicū Poli
tur duo puncta axem terminātia in qui
bus cælum voluitur. Vnde dicuntur a
πολεω quod est verto. Hinc & poli
vertices appellātur. Ver. li. i. g. hic ver
tex nobis semper sublimis. Occidit &
pelopis genitor: archytā sic respondis
se per prosopopœiam poeta īnuit: vbi
per exēpla ostendit formosos etiam &
diis oriūdos cōiunctosq; homines peri
tos itē mortē effugere non potuisse: qđ
in mortis solatium dicit. Pelopis geni
tor. i. Tātalus phrygię rex: de quo late Tantalus
in ode. vi. Diodorus etiā lib. v. ait Tā=
talus iouis filius diuitiis & gloria insi
gnis in ea asię parte: quā nunc paphla
goniā vocāt: habitauit: plurimum diis Paphlago
ob generis claritatem charus: postmo= niam
dū fœlicitatem suā īsolēter ferens īmor
taliū secreta: q̄ mēsę cōmunione vsuq;
deoꝝ nouerat: palā ꝑtulit hominibus.
Qua ex causa & viuus pœnam tulit: &
post obitū secundū fabulas tormentis
apud inferos inter scelestos perpetuis
punitur. ex eo & pelops & Niobe orti
sunt. hæc ex Diodo. Tithonus. fuit is Tithonus

laumedōtis filiꝰ qui in aſiā oriētem ver ſus vſq; in æthiopiā militās dicit̄ genu iſſe ex ida filiū noīeMēnona: q quū tro
Mēnon ianis opē tuliſſet poſtea ab achille eſt ī terfectus. id ſcribit Diodo. li. v. Seruiꝰ aūt lib. iii. g. ſcribit ꝙ Tithonus dū iu= uenis eſſet: & forma decorus ab aurora dilectus raptus fuit. ex qua Mēnonem genuit. ſed tādē poſt longiſſimā opta= tāq; vitā audita mēnonis filii morte in cicadā verſus dicit̄ a poetis. hinc ait ho ratius. Lōga Tithonū minuit ſenectus Latini quq; poetæ mēnonē auroræ & ti thoni filiū aſſerūt. Remotus ī auras. i. a terris in auras abiit. hoc eſt expirauit.

ra troiana. i. approbat ſe fuiſſe tempore belli troiani clypeo. ſ. ſuo: refixo. i. reuulſo a poſtibꝰ vbi ſacratus pēdebat: nihil cōceſſerat morti atræ. i. nihil in ſe mor= tale fateret̄ vltra neruos atq; cutē. i. vltra mortale cor= pus: quod ſpiritꝰ linquēs ſecūdū pythagorā in aliud corpus ingrediebat̄. quod & maro in ſexto poſt certa ſpacia fieri docet. exiſtēs nō ſordidꝰ: īmo clarꝰ author naturę. i. phiſicę. & veri. i. logicę qua verū indagatur ſūma aūt ęrat pythagoræ authoritas vt diſcipuli eius ꝑ argumēto & approbatione ſatis putarēt pythagorā id dixiſſe aut ſēſiſſe: nō ſordidꝰ ergo auctor: te iudice. i. ēt iudicāte o horati: ſed vna nox aut mors. cū ille ſe ſępiꝰ mortuū diceret: in cōceſſo eſt ꝙ vna mors manet i. certe expectat oēs: & pro. i. via leti. i. mortis ē calcan da oībꝰ ſemel. i. cōſtitutum eſt oībꝰ ſemel mori.

Minos Minos. fuit is iouis ex europa filiꝰ: qui leges multas cretenſibus dedit ſimulās eas a ſe in ſpelūca quadā meditatas. ſcribit id Diodo. li. vi. Plato aūt in minoe de legibꝰ ītroducit ſocratē dicere homeꝝ ſcripſiſſe minoa in gnoſo cretę vrbe ampla regnaſſe nouē ānos magno cū ioue collocutū. Accedebat enī vt idē ſocrates ait: ī io uis antrū erudiendus. V nde didicit quod docuit inde cæteros: quæ ab ioue nouē ānis acceperat

Pythago ras Panthoiden. pythagorā ſignificat: qui aliquādo fuit Euphorbus pāthoi troiani filiꝰ a mœne= lao interfectꝰ. Laer. li. viii. ſcribit: ꝙ refert heraclides pōticus pythagorā de ſe dicere ſolitū ꝙ fu iſſet aliquādo Aethalides: mercuriiq; filius putatꝰ eēt. Mercuriūq; monuiſſe illū vt peteret ꝑter ī mortalitatē quod vellet. petiiſſe igitur vt viuens & vita functꝰ oīum quę cōtingerēt memoriā ha

Euphorbꝰ Aethali= des beret. itaq; in vita meminiſſe oīum. eādēq; memoriā & poſt mortē reſeruaſſe: lōgoq; poſt tēpore in euphorbum veniſſe: atq; a menelao fuiſſe vulneratū. Euphorbꝰ aūt dixit ſe aliquādo ęthali= den fuiſſe: atq; a mercurio pro munere hoc accepiſſe. vt anima illius iugi circuitione vagaretur. & in quas vellet arbores vel animātes cōmigraret. Poſtea vero q̄ euphorbus diē obiit migraſſe ī bermotinū ipſius animā: qui & ipſi quū fidē vellet facere brāchidas petiit ingreſſus apollinis fa nū oſtēdit clypeum quem illic Menelaus affixerat: ait. n. illum quum ex troia remeaſſet apolli= ni ſacraſſe ſcutum iam putrefactumr ſolāq; ꝑdurare eburneā faciē. vbi aūt & hermotinus vita fū ctus eſt rurſum in pyrrhū deliū piſcatorē migraſſe illūq; omnia memoraſſe: vt. ſ. primum æthali des fuerit: poſtea euphorbꝰ. deinde hermotinꝰ. ac poſtea pyrrhus effectꝰ ſit. ac deiceps poſt pyr rhū factū eē pythagorā: oīumq; meminiſſe quæ p̄diximꝰ. hęc laertius li. viii. Memini ēt Naſo. li. xv. met nam introducit pythagorā ita dicētē. Ipſe ego: nā memini: troiani tēpore belli Pāthoi des euphorbꝰ erā: cui pectore quōdā Cognoui clypeū leuę geſtamina noſtræ Nuper abātæis tē=

Orcus plo iunonis in agris. Orco. orcus pluto dicitur: ait. n. in verrinis Cicero vt alter orcus veniſſe

Orcos æthnā & nō proſerpinā: ſed ipſam cererē rapuiſſe videtur. Sunt & q velint orcū dictū ex eo ꝙ dii

Orcoo iurabāt ꝑ ſtygē. eſt enim ορκοσ iuramētū ορκοω vero voco ad iuſiurādum. eſt orcus apud ho meꝝ li. ii. i iad. theſſalię fluuiꝰ: qui peneū olei inſtar ſupnatat. de quo Pli. li. iiii. Nihil vltra ner= uos atq; cutē morti: &c. Senſus ē. ꝙ nerui tātū & cutis ipſius pierant: aīa tn̄ viuebat ſemp. Non

Authori= tas Pythago. ſordidꝰ auctor. Cicero li. i. de natura deorum ſcribit de pythagorçis: ꝙ tātum opinio p̄iudicata poterat. vt ēt ſine rōne valeret auctoritas. Nā pythagorçi ſiquid affirmabāt in diſputādo: q̄rere turq; qua re ita: rn̄debāt: ip̄e dixit. ipſe aūt erat pythagoras. Sed oēs ouid. ēt inqt in met. Serius aut citiꝰ ſedē propamꝰ ad vnā. Et de morte druſi. Fata manēt oīs: oēs expectat auarꝰ Portitor: & turbæ vix ſatis vna ratis. Tēdimꝰ huc oēs: metā ꝑperamꝰ ad vnā. Oīa ſub leges mors vocat atra ſuas. Et de morte Tibulli. ſ. oē ſacrū mors īportuna ꝓphanat: Oībꝰ obſcuras iniicit illa manus.

Dant alio. ordo eſt. funera dant alios ſpectacula toruo marti. i. multi furore ducti ſūt ludi marti. pugnādo. n. ꝑeūt. Exitio. i. cladi morti calamitati. Fune= ra. i. mortes. Proſerpina: plutonis con

Crinis morientiū iunx: quā dicit fugere nullū caput qm̄ abſciſſo crine a ꝓſerpina dānatur orco.

Dant alios furiæ toruo ſpectacula marti:
Exitio eſt auidum mare nautis.
Mixta ſenū & iuuenū denſantur funera: nullū
Sæua caput proſerpina fugit.

Me quoq; deuexi rapidus comes orionis
Illyricis notus obruit vndis.
At tu nauta vagæ ne parce malignus arenæ
Ossibus & capiti inhumato,
Particulã dare:sic quodcũq; minabitur eurus
Fluctibus hesperiis :venusinæ
Plectant̃ syluę te sospite:multaq; merces
Vnde potest tibi defluat æquo
Ab ioue neptunnoq; sacri custode tarenti.

Dant alios. Recitat varia fata ac mortis genera archi tas vt ad suũ tandem casum pueniat et sepulturam pre cetur. Ordo autem est. Furię.s.bellicę hoc est erynnes et irę imoderatę:dant alios.i. quosdã : marti toruo.i. truculẽto:q strage et sanguie oblectatur. spectacula.i. vt dicunt recreationem et gaudiũ ex nece eorũ spectã da:hoc est alii moriuntur in bello. Mare auidũ.i. mul tum vorax & insaturabile:est nautis.i.nauigare solitis exitio.i.ad exitiũ et calamitatẽ:sicq; meli⁹ legit̃ q̃ exi tiũ. Funera senũ & iuuenũ mixta.i. confusa : densant̃ i. multiplicantur:quia proserpina.s. plutonis vxor : nullũ.i.non vllũ:nõ fugit vllũ caput.i.dãnat orco qđ libet caput tam iuuenũ q̃ senũ.Notus.i. ventus ille hu midus q & auster dr̃:comes rapidus.i. celeriter rapiẽs quicqd offendit:orionis.i.sideris illius nymbosi: de uexi.i.inclinati ad occasum:quia tam in ortu q̃ in oc casu tempestatem ciet.Obruit quoq;.i.etiã me : vndis illyricis.i.ĩ mari illirico . At tu nauta q locũ hũc ptrã sis:ne parce.i.ne parcas:malignus.i.tãq̃ malign⁹:da re ossibus et capiti inhumato :particulã arenę vagę.i. vẽto & aquis agitari solitę:sic (apta p̃catiõi particl̃a) quodcũq;.s.malũ eurus vẽtus ille oriẽtalis ĩpetuosus: minabit̃.s.tibi:ĩ fluctibus hesperiis.i.italicis: eo sup. syluę venusinę:quę sunt iuxta venusiũ oppidũ inter lucaniã & apuliam patriam poetę : plectant̃.i. feriant̃ et minas luant:te sospite.i.incolumi existente.Et mul ta merces.i.remuneratio et bonoꝝ accessio : defluat.i. deorsum fluat & abũde descẽdat tibi: vñ põt.s.deflue re:quia oẽ bonũ a deo manat.vñ dicit ab ioue ęquo : quia nullũ bonũ dimittit irremuneratũ. Est aũt ꝓpriũ epithetũ iouis vt æne.vi. Aut ęquus amauit iuppiter. Ideoq; ĩpe dicit eiusdẽ.x.Rex iuppiter omib⁹ idẽ:& a neptuno sacro custode tarẽti:hoc dicit quia tarentin⁹ fuerat in gratiã patrię suę.

Quam fabulam abscidẽdi crinis vt re fert Macro.li.v.Vergilius induxit se cutus euripidem:qui composuit nobi lissimam fabulam Alcestim. In qua in scęna orcus inducit̃ gladiũ gestãs:quo crinẽ abscidit Alcestidi. Deuexi:in de uexo cęlo positi.diuidit enim eũ æqui noctialis circulus cũ tauro decertante collocatũ:vt scri. hyginus. Orionis. de orione multa hyginus & naso li. v. fast.de quo ait.Creuerat ĩmensum: co mitẽ sibi delia fecit.Ille deæ custos ille satelles erat. Demũ relat⁹ĩter sydera stel las habet decẽ et septẽ.huius syderis in certã eẽ tempestatẽ dicũt:nã sua magni tudine pluribus dieb⁹ orit̃.hinc ait poe ta lib.i.æneí.Quũ subito assurgẽs flu ctu nymbosus orion.In vada cęca tu lit.orionis signũ ab Accio iugula ap pellat̃.de quo plura Varro ait lib.iii.de lingua latina. Illyricis.Illyris adriati ci maris lat⁹ occupat teste Mela & Dio nysio.Et Pli.li.iii.inqt. Quæ pars ad mare adriaticũ spectat:appellat̃ Dalma tia & illyricũ. Malign⁹.i. tãq̃ malign⁹. Particulã dare : sic ẽt Palynurus æneæ dixit li.vi.æne. Aut tu mihi terrã iniice id aũt fiebat ne insepulti cadaueris aĩa ab charonte expelleret̃: cogeret̃q; erra re cẽtũ annos circũ ĩferna littora . Sic. adiurantis est.Eurus.is vent⁹ est veni ens ab oriente æquinoctiali:dictus ab εωρ ιων.i.ab oriẽte sole fluens .is alio ab grecis nomĩe απηλιοτησ: ab Ro manis nauticis subsolanus cognoĩat̃. Auctor est Gellius li.ii.ca.xxii.Hespe riis.italo mari.i. tirrheno . nã hesperia Italia dicta ẽ ꝙ occasui subiecta sit ab hespero stella.vt refert macrobius li.ĩ. Saturna. Venusinę syluę.Venusia co lonia fuit inter lucaniam et Apuliã ho ratii patria. Plectantur:affligant̃:per cutiant̃ . πληττω enim percutio est. Vnde id est a quo ioue & neptũno. Ta renti. Tarentum est calabrię ꝓpinqua: et maritima vrbs extrema Italię et brũ dusium . de quo multa Strabo lib.v. Dionysius etiam ait. Tarẽtini vero ad littus reiecti ibi oppidum tenent amy cleorum olim interitu conditum:Qui bus propinqui calabri:iapigũq; gens. Elorus scribit Tarentum calabrię quondam & apulię to tiusq; lucanię caput: positũ in ĩpis adriatici maris faucib⁹ quod in oĩs terras istriã illyrim epirũ achaiã aphricã siciliã velo mittebat.Neptũno custode tarẽti:putãdũ ẽ neptũnũ a Tatẽtinis cul tũ:cũ plurimũ ĩ mari possẽt.p̃terea Serui⁹li.iii.æne.asserit Tarẽtũ a tara neptũni filio ędificatũ.

Orion

iuxta Messiũ d[illegible] Ptolomini 3

Iugula

Illyris

Dalmatia

Eurus

Apeliotes

Subsola nus

Hesperia

Venusia

Plectro

Tarentũ

Brũdusiũ.

Negligis immeritis. Ordo est. modo
negligis committere scilicet in me frau
dē post te nocituram natis īmeritis. Si=
ue negligis te committere scilicet in me
fraudem post modo nocituram &c.
Vices. id est pœnę quæ superbis dan=
tur. vel superbæ vices id est alternatio=
nes sæuæ. nam vt inquit Terētius. om=
nium rerum vicissitudo est. Piacula
nulla. nullæ expiationes te liberabunt
ab hoc scelere et impietate ista. Licebit
curras. poteris currere. Ter iniecto pul
Numer⁹ i= uere. Impar numerus mas et par fœmi=
par na vocatur. Item Arithmetici imparē
Nūer⁹ par patris et parem matris appellatione ve=
nerantur. Auctor Macro. lib. i. de som.
Deus autem impari numero gaudet: vt
habetur ægloga octaua Maronis;. Et
masculum genus religioni tributum ē.
Thus ma= Vnde ait Plinius libro. xii. de masculo
sculum thure sic. Quod ex eo rotunditate gut=
tę pependit masculum vocamus: cum
alias non fere mas vocetur vbi non sit
fœmina religioni tributum ne sexus al
ter vsurparetur. Hæc ille.

Argumentum Odes. xxix.
per mancinellum.

XXIX. Ode. Iccium alloquitur di=
cens eum auaritiæ causa militiam para
re parthis ac medis. Verum quis neget
flumina in fontes redire posse: hoc ē cō=
traria fieri: cum olim studiosus philo=
sophiæ illa relicta militiam subeat. Icci
beatis nunc arabū: īuides: ode est dico=
los tetrastrophos. Est enim sīlīs. xxvij
Gaza Gazis. Gazam pse ærarium vocant vt
scribit Mela. Arabum Gazis: Arabiæ
Arabia pars vt Dionysius scribit q̄ ad oriētē &
austrū spectat: rubro alluit mari. Vtq3
solinus ait. Arabia sacra interp̄tat. ptē
ei⁹ Eudęmonē græci nr̄i btām noīaue=
rūt: nō frustra. uā p̄ter odores quos cre
at plurimos: sola thus mittit. in iisdem
Thus saltib⁹ myrrha prouenit. Sabææ regi=
Myrrha bus: saba regio est thurifera arabię spe
ctans ortus solis æstiui: vt docet Pli. li
Saba bro. xii. Et Stra. li. xvi scribit q̄ sabei
Sabæi fœlicē arabiā incolūt: supellectilē ex ar
gento et auro multam habent. Vasa le=
ctos tropidas crateras cū opculis: do=
mosq3 sūptuosas: nā & portę & pietes &
tecta ex ebore auro argēto lapidib⁹q3 ī=
crustratis sūt distīcta. Medo. de medis
legito ī ode. ii. Nectis. fabricas & pas:

Negligis immeritis nocituram
Post modo te natis fraudem cōmittere: fors &
Debita iura vicesq3 superbę
Te maneāt ipm: precibus non linquar iultis
Teq3 piacula nulla resoluent.
Quāq̄ festinas non est mora longa: licebit
Iniecto ter puluere: curas.

Negligis. Proseqt̄ orōnē suā architas q sicut piū op⁹
faciētib⁹ bōa p̄cat⁹ ē: ita negligētib⁹ mala īp̄cat. Ordo
ē scđm acronē. Negligis. i. si negligis scias su. te cōmit
ter &c. Scđm Porph. nihil ītelligēdū ē sed dicēdū. Ne=
gligis mō. i. cōtēnis & facile eē putas te cōmitter. s. in
me: fraudē. i. defraudatōnē sepl̄turę: nociturā post te
natis tuis. sicut dii sacrilegiū dyonisii sicl̄i ī filiū aīad=
uerter Au. Valerio đ neglecta religiōe. hoc ē si iō negli
gis: qa n̄ tibi sed natis tuis nociturā: fors. i. forte. et. i.
ēt debita iura. s. taliōis: & vices. i. pœnæ vicissim infli=
gēdę: supbę. i. graues: maneāt. i. expectēt te: ego nō li=
quar a diis p̄cib⁹ iultis. i. q̄s nl̄la vltio ī te seq̄t: Et nl̄la
piacula. i. nullę expiatōes resoluēt. i. liberabunt te. s.
ab impietate. q̄q̄ festinas mora nō ē loga: licebit. s. tibi
vt curras puluere īiecto ter. s. in tumulū meum.

XXIX Ode dicolos tetrastrophos ad Icci
um militaturū relicto phiæ studio.

Cci beatis nunc arabū inuides
Gazis: & acrē militiam paras
Non ante deuictus sabææ:
Regibus horribiliq3 medo
Nectis cathenas. quæ tibi virginum
Sponso necato: barbara: seruiet?
Puer quis ex aula capillis
Ad ciathum statuetur vnctis?
Doctus sagittas tendere sericas
Arcu paterno. quis neget arduis
Pronos relabi posse riuos
Montibus: & tyberim reuerti?
Cum tu coemptos vndiq3 nobiles
Libros paneti & socraticam domum
Mutare loricis iberis
Pollicitus meliora: tendis?

Icci. Icciū amicū et virū lr̄atū amice arguit incōstantię/iprudētię atq̧ auaritię: q̄ relicta phīa lucri gr̄a animos ad bella cōiecerit. Vn̄ dicit. O icci: tu iuides nūc. s. mutato aīo: gazis. i. diuitiis & thesauris: beatis. i. beatoꝝ hoc est amplis: & paras intēdis & disponis militiā acrē. i. strēnuā: et nectis. s. aīo & opiniōe prępuia: regibus sabeę: regionis illius thuriferę ī arabia nō deuictis an̄. i. prius a romanis: et medo horribili q exercitū romanū fudit & crasso interēpto signa abstulit: nā quia cōtermini sūt: parthos & medos ꝑ eisdē sępe ponit. cathenas. i. vincula. Quę virginū su. putas in aīo: seruiet tibi sponso. s. eius: necato. s. abs te? Respondet poeta: Barbara. i. q̄cūq̧ ea sit ꝑfecto barbara sit. Et qs puer: ex aula. s. regū captoꝝ vnctis capill̄. i. hn̄s vnctos capillos more pr̄ię suę: statuet ad cyathos i. erit tibi pincerna. Rn̄det poeta inuēs nō molles illic eē nec delicatos ganymedi siles. Statuet sup. puer doctus tendere. i. ad auriculas vsq̧ trahere: aut emittere: arcu paterno quia et pater eius sagittandi peritus fuerit: sagittas sericas. i. quibus seres vti solent. Quis neget riuos pronos. i. occiduos et decliues posse relabi. i. tāto impetu ac si labant̄ referri: montib⁹ arduis. i. ad arduos mōtes. Noue aūt dicit relabi mōtib⁹. Nā lapsᵘ videtur deorsū debere fieri. Vnde ē illud Labere nympha polo. quomodo ergo relabentur ascendendo. Profecto argute dictum est. Nam labi est quidem cadere sine difficultate: vt res a sublimi descendens: sed quia riuifere ab altiore labuntur: vult eos relapsuros dum recurrent contra naturam. Vnde sensus est: quis non putet naturam posse mutari: si vir olim prudens et philosophię studiosissimus sic mutatus sit vt pro libris arma tractet? Et est similis sententia fere in Bucoli. vbi dicitur Mopso nisa datur quid non speremus amantes? Iungentur iam griphes equis: ęuoq̧ sequenti cū canibus timidi venient ad pocula dāmę. i. natura mutabitur aīaliū: sed plus est quod hic dicit naturā aquarum mutari posse. Sed ad ordinem reuertamur Et quis neget tyberim reuerti scilicet a mari tyrrheno ad ortū suum. Cum tu o icci tendis. i. paras et intendis: mutare loricis iberis. i. accipiendo loricas ibericas. i. armaturas quibus iberi populi hispanię bellicosi vtuntur: derelinquere (nam qui cōmutat: vnum derelinquit et aliud accipit. Vnde venditio atq̧ emptio priscorū ante vsum pecunię erat cūmutatio quędam) libros nobiles scilicet paneti: pro panetii: stoici diligentissimi et

Quę tibi virginum. Ordo est. Quę virginum necato sponso tibi seruiet? Barbara. est enim barbara poetę responsio Ex aula regia scilicet vbi regi seruierit. Doctus. responsio est. Sericas sagittas seres vt scribit Plinius lib. vi. ca. xvii. regionem inhabitant quę spectat æstiuum orientem: lanicio syluarū nobiles At latius lib. ii. g. iam diximus. Quis neget. sensus est. Quis neget contraria fieri posse: cum tu olim philosophię dedit⁹ militiā subeas relicta illa? Pronos decliuos ab arduis montibus. Paneti. fuit panetius stoicus et pręceptor scipionis aphricani: et lelii gener: rhodi⁹ vt Porphyrio scribit. eundem vero Cice. imitatus est in officiis. Socraticam domū. appositio est: socrates autē vt scribit laertius lib. ii. ea potius inquirēda hortabatur q̄ mores instruerent: & quorum vsus nobis domi esset necessarius De socrate autem plura diximus in iuuenalis satyra. ii. Loricis iberis. græci eandem eandem iberiam & hispaniam nominabant: sic etiam romani. Auctor est Strabo lib. iii. Ptolomeus item lib. ii. sic ait. Hispanię quę apd̄ gręcos iberia dicitur tres sunt regiones Betica lusitania ac Taraconensis. Loricis iberis iustinus lib. vlti. de hispania loquens ait q̄ Galatię regio tum æris tum plūbi huberrima auro quoq̧ ditissima est: pręcipua iis ferri materia: sed aqua ipsa ferro violentior: quippe temperamento eius acrius redditur ferrum. Nec vllum apud eos telum probatur quod nō aut Byrbili fluulo aut chalybe tingat̄. Vnde etiam chalybes fluuii huius finitimi appellati. ferroq̧ cæteros pręstare dicuntur. hęc inde. Loricis. lorica dicta q̄ e loris et corio crudo pectoralia faciebant: postea succuderūt galli e ferro sub id vocabulum ex annulis ferream tunicam. Auctor est varro.

Seres

Panetius.

Socrates.

Iberia

Hispanię.

Galatia

Chalibes

Lorica

doctissimi: qui de philosophia morali plurima scripsit. Vnde eum Cicero in officiis sępe imitatur sępeq̧ citat: coemptos. i. simul emptos: vndiq̧. i. a quouis qui eos venales habuit. Vbi graphice depingit naturam inconstantium. Nam nimis vehemētes in vtrāq̧ sunt partem: dum en̄ studio intendere parant. oīs libros emūt quasi si fieri posset simul reuoluere vellēt: dū vero a studio remittuntur penitus deserunt. Et pro. i. domum socraticam. i. totam philosophiam moralē quā Socrates primus docuit: et quā a cœlo in terras deuocauit: nihil tamen scripsit: verum qa ab eo hausta est fere philosophia moralis dicit in arte. Rem tibi socraticę poterunt ostendere chartę. Tendis dico mutare: pollicitus: scilicet tuis: meliora: quia melius est litteris q̄ armis ob auaritiam vacare.

Argumentum Odes.xxx.

XXX. Ode hortatur venerem vt relicta cypro se in ædem Glycerę transferat (de qua supi⁹ ait: vrit me Glicerę nitor) Secũq3 ducat cupidinẽ. gratias. & nymphas: iuuẽtã: atq3 mercuriũ. Est ãt ædis dedicatio. O venus regina gnydi paphiq3. Ode est si͠lis scdę. Gnydi.

Gnydus — Gnydus in caria vrbs: q̃ portus duos habuit. Inde memorabiles viri oriundi

Eudoxus — primũ Eudoxus mathematicus platonis sodalis: postea agatharchis pipatheticus vir historicus: ætate Strabõis:

Theopõpus — Theopõpus diuo Cæsari familiaris: et q apud eũ maxime poterat. Itẽ Artemi

Ctesias — dorus ei⁹ filius. hinc ẽt Ctesias fuit qui xerxem medicatus est et res syriacas et psicas cõscripsit. Au.ẽ Stra. lib. xiiii.

Paphos — Paphiq3. paphos cypri vrbs portũ habebat et tẽpla optie structa vt Stra. lib. xv. Pli. aũt li. ii. ait ita: Celebre fanum habet veneris paphos: in cuius quadã area nõ pluit. Cypron. de hac latius in

Aedes — ode pria et tertia. Aedẽ decoram. ædes dicta ab aditu: q̧ plano pede adibãt: vt Varro docet. Aedẽ ãt numero singulari de tẽplo tantũ dicimus: plurali vero & de domibus et de tẽplo. Seruius lib. ii. æn. Solutis zo

Gratię — nis. Gratię. n. nudę & ꝑpterea discinctę incedũt: de qbus multa in ode. iiii. Feruidus. habet. n.

Zonę — faces cupido: hinc amoris feruorem infert. Zonis. ζωρη circulus dr̃. ζωριορ cingulũ. ζωρρυσ

Zõnio — κω & ζωρρυω cingo. Comis / hilaris / elegãs / benigna / facilis / suauis. Sine te: sine elegantia et

Zõnisco — venustate. Venus enim oĩm elegantiarum dña esse dr̃: vt Porphy. quoq3. narrat: et Venustũ vt

Venustũ — scribit fabius lib. vi. apparet eẽ id quod cũ gratia quadam et venere dicatur. Iuuentas. iuuenta

Iuuenta — ætas ipsa: iuuentus adolescentia et iuuenum multitudo. iuuẽtas dea est ipsa. Auctor est seruius

Iuuentus — & acron. Ver. li. ii. Lumẽq3 iuuẽtę. Hora. hic. Et parũ comis sine te iuuẽtas: hoc est ip̃m numen.

Iuuentas — Ver. Tum mihi prima genas vestibat flore iuuẽtus. i. adolescẽtia. Mercuriusq3. is em̃ mercaturæ quęstũ repperit: verbaq3 primus in ordinem redegit. de quo plura legito in ode. x. Eloquẽtia autem veneri grata est. vñ catullus ait. Verbosa gaudet venus loquela. Oui. itẽ li. i. de arte. Nõ formosus erat sed erat facũdus Vlysses. Et tñ æquoreas torsit amore deas.

XXX. Ode dicol. tetrastrophos ad venerẽ.

O Venus regina gnydi: paphiq3
Sperne dilectam cypron: & vocantis
Thure te multo glycerę decoram
Transfer in ædem.
Feruidus tecum puer et solutis
Gratię zonis: properentq3 nymphæ:
Et parum comis sine te iuuentas
Mercuriusq3.

O Venus. vt cõplaceat glycerę amicę suę vocat venerẽ cũ comitiua ei⁹ in ędẽ ab ea dedicatã dicens O venus regina gnidi vrbis in caria: & paphi vrbis ĩ cypro: sperne. i. min⁹ ama: cyprõ. s. patriã tuã: dilectã. s. prius: & trãsfer te ĩ ędẽ. i. sacellũ decorã: glycerę. s. puellę vocãtis te mlto thure. Et puer feruidus. s. cupido: et gratię. i. charites zonis solutis. i. hñtes zonas solutas: et nymphe. s. reliquę & iuuentas. s. dea parũ comis. i. elegans et suauis parũ sine te: & mercurius deus facũdię quę ad amorẽ facit: properent tecum.

Argumentum Ode. xxxi.

XXXI. Ode scribit horatius ab apolline nuprime dedicato se mĩme petiturum q̃ ad auaritiam attinẽt: vti feraces segetes armenta aurum ebur rura et similia. erat enim paruo contentus: & iã paratis. petit autem corporis valitudinem cum sana mente vsq3 ad senectutẽ lyrico studio non carituram. Quid dedicatum poscit apollinem. Ode est tricolos tetrastro. Est ei si͠lis. xxix. Dedi

Apollinis templum — catũ apollinẽ. Suet. scr. augustũ extruxisse tẽplũ apollinis ĩ ea pte palatię dom⁹: quã fulmine ictã desiderari deo ha

XXXI. ode est tricolos tetrastrop. ad apollinem: narrat eni quid ip̃e poeta ab illo petat.

Quid dedicatum poscit apollinem
Vates? quid orat de patera nouum
Fundens liquorem? non opimę
Sardinię segetes feraces:
Non estuosę grata calabrię
Armenta: non aurum aut ebur indicum:
Non rura quę liris quieta
Mordet aqua taciturnus amnis:

Premant calena falce quibus dedit
Fortuna vitem:diues et aureis
Mercator exiccet culullis
Vina:ſyra reparata merce.
Diis charus ipſis:quippe ter & quater
Anno reuiſens æquor athlanticum
Impune:me paſcunt oliuæ.
Me cychorea.leueſqꝫ maluæ:
Frui paratis et valido mihi
Latoe dones:at precor integra
Cum mente nec turpem ſenectam
Degere:nec cythara carentem.

QVid dedicatum &c. vt oñdat qd vota virilia a muliebribꝰ diſtēt poſt vota glycerę venerē vocantis.affert ſua qbꝰ apollinē vocat dicēs. O latoe.i. apollo qd ſup.putas vates ſup.tuꝰ poſcit:hoc ē ego poſco (vbi ex more ꝑ pria & iteꝝ ꝑ ſcda pſona tertiā poīt)apollinē:hoc ē te:dedicatū.i. cōſecratū ī ſacello: et qd orat vates fundēs nouū liquorē.i.muſtū: de patera.i.poculo patēte?Non ſup.poſcit ſegetes.i.terras & herbas feraces.ſ.frumti ſardinię opimę.i.q̄les ſūt ī ſardinia opia.i.pigui.Nō poſcit ēt armta grata.i.vtilia calabrię.ſ.rgiōis italię:ęſtuoſę.& ita ibi lanas molles fert pecudes ꝑ qbꝰ armta dixit.aut cerui& boues tenerā carnē. Non ſup.poſcit aurū aut ebur idicū.i. qđ fit ex elephāto idico.Nō ēt rura.ſ.fertilia:q̄ liris fluuiꝰ italię iuxta ſinnueſſā:appoſitorie ānis taciturnꝰ.i.leni fluēs agmie. & ita pp renauigationē vtilis eſt. mordet aqua quieta.i.parū fluēte.Illi ſup.qbꝰ fortuna dedit p̄mat.i.putēt & ſecēt vitē: falce calena.i. iuxta cales oppidū aut calenū agrū:q.d. id mihi nō poſco: et mercator.i.negociator diues exiccet.i.ebibat vina:cullis.i.poculis:aureis:ex auro.vina dico raparata.i. cōpata:merce ſyra.i.ex ſyria.quā ſaluā aduexit. exiccet dico exñs charus ipſis diis:quippe.i.vtpote reuiſens.i.iterū atqꝫ iterū viſitans ter & q̄ter āno.i.ſpatio vniꝰ āni īpune.i.ſñ pœna & dāno: mare athlāticū.i.ī mauritaniā tēdēs.Exiccet iqt mercator:qa oliuę paſcūt me & cychorea & malue leues.i.vētrē leuigantes et molliētes.Et iō poſco o latoe dōes.i.cōcedas mihi valido.i.īcolumi & valēti:frui patis.i.iā ptis.at.i. ſed p̄cor dones cū mēte integra:degere nec ſenectā turpem nec carētē cythara.i.muſicę vacantē.

ruſpices ꝓnūciarēt:addiditqꝫ & porticū bibliotheca latina gręcaqꝫ.Nouū liquorem.Cū noua dedicatio eſſet nouo mero ſacrificare volebat:decebatqꝫ etiam Nō ſu.erat.Opimę.fertil'.Sardinię ſe.
feraces.Sardiniā iſulā āplectit ab oriē Sardinia
te ſardoū.a ſeptētrione mare qđ īter ipſā & Cyrnū circūfūdit.Au.ē Ptolo:li.iii.Diony.āt ſcri.Cyrnū & ſardiniā ſoli hubertate & naſcētiū copia ſpectatiſſimas.Mela ēt ait ꝙ a barbaris colit ſardia fertil' & ſoli q̄ cæli melioris:atqꝫ vt fœcūda ita pene peſtilēs Et Stra.itē li.v.ait ꝙ ſardinię magna ps agrū hēt rebꝰ omībꝰ fœlicē p̄cipue tritico:diſtat a
corſica ſtadiis.lx.Lyris.is fluuiꝰ ē q ſo Lyris
rā ītfluit:fregellas affluit:atqꝫ mynturnas vrbē ꝓpe ſinueſſā:labitqꝫ ſupne de apœninis collibꝰ& agro veſtio p̄ter fregellas.pl'a Srabo li.v.& Pli.li.iii.Premāt/āputēt.Calena falce.de calēo vide
to ī ode.xx.Aureis culullis.i.pocul':ꝓ Cululi
prie āt Cululi ſeu cululę calices quidā erāt fictiles:qbꝰ pōtifices virgīeſqꝫ veſtales ī ſacris vtebāt.Aucto.ſūt Acron & Porphy.Reparata/cōmutata. Syra
merce:ī ſyria eī oīm fere abūdātia ē. vñ Syria.
Diony.ſic ait.At vniūſa ſyria oī ꝓſꝰ hubertate īferta ē:&ad alēda pecora paſcuis&frugibꝰ copioſa.Pli.āt li.v.ſcr. ꝙ ſyria quōdā terraꝝ maxia & plibꝰ diſticta noībꝰ:ps eī eiꝰ paleſtia vocabat q̄ cōtigit arabas.ps iudea:ps damaſcena ps meſopotamia:ps babylonia.Et ſtrabo lib.xvi.ait: E ſyris mercatores eſſe phœnices:ſyriaqꝫ ipa occidētē verſus
ęgyptio pelago teriat.Aequor athlāti Athlas
cū.Oceanꝰ athlāticꝰ dr a mōte athlāte: quo poeta li.iiii.ait.Oceani finē iuxta ſolēqꝫ cadētē:vltimꝰ ęthyopū locus ē: vbi cælifer athlas axē hūero torq̄t ſtel-
lis ardentibꝰ aptū.Cichorea.Cichoreū Cichoreū
refrigerat:iocinori & renibus & ſtoma-
cho ꝓdeſt.Au.ē Pli.li.xx.Maluę:Ma Malua
lua gręce μαλαχн dr ab emolliendo vētre vt inuit pli.li.xx.p̄terea μαλα
κυω mollio ſignāt. μαλαχοσ mol Malakio
lis dr.Paratis.i.illis q̄ oībꝰ ī prōptu ſūt Malachos
vl' q̄ iā paui.Latoe.i.apollo latonę fili λнτω enim latona dicitur. Integra cū
mente. Iuuenalis etiam Sat.x.inquit. Lito
Orandū eſt vt ſit mens ſana in corpore ſano. quo in loco ſuper hac re plura iam diximus non negligenda. Nec turpem id eſt deformem..de qua lege iuuenalem Sat.x.Nec cythara carentem.i.lyrico ſtudio & lętitia.

Argumentũ. Odes .xxxii.

XXXII. Ode a barbyto.i.sua cytha
ra poſcit: vt quicq̃d ſecum luſerit diu=
tius viuat. hortaturq; dicat latinũ car=
men: et canere perſeueret eius deĩde lau
des enumerat: dicit enim alcęũ Barby=
to cecinisse. liberum: muſas: venerẽ: cu
pidinem: & lycũ puerũ ſibi dilectũ. di=
cit etiam eſſe phœbi decus et gratũ ſũ=
mi iouis dapibus: dulceq; ſibi laborũ
lenimen. Poſcimus ſiquid vacui ſub
vmbra. Ode eſt ſecundę ſimilis. eſt au=
tem ordo: o Barbyte ſiquid nos vacui
ſub vmbra luſimus tecum poſcim⁹ q̃d
& viuat hũc in annũ & plures. Age dic
latinũ carmen o modulate primũ leſbio
ciui. Legitur etiam poſcimur: Tunc ta=
lis erit ordo. O barbyte primum modu
late leſbio ciui poſcimur ſiquid vacui
ſub vmbra luſimus tecum: age dic lati
num carmen quod viuat & in hunc an
num et plures. Vacui. curis liberi: nã
vacuæ carmina mentis opus. Luſi=
mus. eſt enim poetarum ludus ſcribere
carmina: verecundeq; ſua carmina lu=
Ludere ſus vocat. Ludere deniq; dicitur ver=
ſibus ſcribere: ſed non fere niſi opuſcu
la. qualia ſunt epigrammata: & hæc
opuſcula dicuntur luſus. Hunc in an=
num: in eius finem. Barbyte. de hoc
legito latius in ode prima. Leſbio ci=
ui.i. alcęo quem Horatius imitatus eſt.
de quo plura in ode prima. Modula=
Alcæus te. decantate. Qui ferox bello. alcęus
enim mytilæneus militiam exercuit: nã
diu inter mytilæneos et athenienſes pu
gnatum eſt. demum vincentibus athe=
nienſibus in quodam prælio alcæus fu
gę ſe mãdans euaſit: ſed armis eius po
titi ſunt athenienſes: quæ apud templũ
Minernę ſuſpenderunt. hanc rem alcę=
us carmini mandatam in mitilene repo
ſuit indicans Menalippo ſodali ſuã ca
Dionyſii lamitatem. ſcribit ea Herodotus libro
muſæ cũ quinto. Liberum et muſas: ferunt dio=
Dionyſio nyſium ſemele natum delitiis deditum
molli corpore at præ cæteris decoro:
voluptatibus inſuper venereis indul=
gentem. In exercitu mulierum copi=
am circunduxiſſe armatam haſtis thyr
ſo inuolutis. Tradunt et muſas virgi=
nes cũ eo ꝑfectas apprime eruditas: iis
tũ ꝓpter cãtus ſuauitatẽ tũ q̃a doctę ſal
tare boniſq; artib⁹ eruditæ erãt deus il=

XXXII. Ode dicolos tetraſtrophos
ad barbiton.

POſcimus ſiquid vacui ſub vmbra
Luſimus tecum quod et hũc in ãnũ
Viuat et plures: age dic latinum
Barbyte carmen
Leſbio primum modulate ciui:
Qui ferox bello: tamen inter arma:
Siue iactatam religarat vdo
Littore nauem:
Liberum et muſas. veneremq; et illi
Semper herentem puerum canebat:
Et lycum nigris oculis nigroq;
Crine decorum.
O decus phœbi & dapibus ſupremi
Grata teſtudo iouis: o laborum
Dulce lenimen mihi cunq; ſalue
Rite vocanti.

POſcim⁹. Hac ode barbytõ.i. plectrũ ſuũ alloqui
tur: cui quia ꝑ ꝓſopopeiã ꝑſonã dat etiã genus
mutat: quia maſculino affat dicẽs. O barbyte modula
te.i. tẽpate ad modulos: primũ: ciui leſbio.i. ab alcęo
quem imitamur: nos poſcim⁹.i. exquirimus ſi nos va-
cui.ſ. curis & cęteris negociis: luſim⁹ quid.i. aliq̃d te=
cũ ſub vmbra.ſ. tiburtina vt alibi dicit: q̃d viuat.i. ex
tet: et.i. etiã in hũc annũ.i. ad hec vſq; tpa: & in plures
annos.i. vltra victurũ eſt: nos poſcim⁹ inquã: age(q̃ ad
hortandi vox) dic carmẽ latinũ cũ prius dixeris gręcũ
ſub alcęo: q q̃q̃ ſup. ferox bello: quia ẽt bellator fue=
rat: tñ canebat ſiue ſup. ĩter arma: ſiue religarat ſup. in
littore vdo.i. humido ꝓp eiectã nauem: nauẽ iactatã.ſ.
ab vndis: qua debellatus & naufragiũ paſſus ad littus
deuenerat: hoc ẽ ſiue iam arma tractabat ſiue vict⁹ na=
uẽ repabat: vtrũq; em̃ in odis ſuis deſcripſit. canebat
dico: liberum et muſas & venerem & puerum.ſ. cupi=
dinẽ aut iocũ herentẽ.i. adherentẽ ſemp illi.ſ. veneri.
Et canebat: lycũ ſcilicet puerum quem amauit: decorũ
nigris oculis: & nigro crini. O teſtudo decus phœbi.i.
qua phœbus decoratur: geſtat em̃ eã: et o teſtudo gra=
ta dapibus ſupremi.i. ſũmi. hoc eſt cęleſtis iouis: ad=
hibetur em̃ cõuiuiis deoꝝ. o dulce mihi lenimen labo
rum: ſalue mihi vocanti.i. ſaluus dicaris a me vocan=
ti te cunq;.i. quandocũq; rite.i. decenter.

le oblectabat. Scribit ea Diod. li. v. O decus phœbi: Mercuri⁹ lyrã iuenit i cylleno mõte arcadiæ septẽ chordarũ: quã deinde apollini cõcessit: habita ab eo virgula quadã: postq̃ vero apollo cytharã repperit Orpheo lyrã cõcessit higin⁹ in his auctor est. Quę quidẽ superi⁹ quoq; iã diximus. Diodorus etiã docet lib. ix. quõ apollo cũ aliis diis celebrauit nuptias cadmi & hermiones: vbi Mercuri⁹ vsus ẽ lyra: apollo cythara: Musę tibiis: Et iferi⁹ subdit q apollinẽ cytharæ eiusq; musicæ iuẽtorem ferũt. Testudo. i. chelis hoc ẽ cythara. χελυσ. n. testudo dr: cui⁹ neruis sonãtib⁹ apollo vel mercuri⁹ cytharã dicit inuenisse ita lactãti⁹ li i. th. scribit. O laborum. ordo est. salue o dulce laborũ lenimen mihi cũq;. i. quãdocũq; rite vocanti. Rite. i. apto loco & tempore.

Chelys

liræ reptor

XXXIII. Ode dicolos tetrastrophos ad Albium Tibullum.

Albi ne doleas plus nimio memor
Immitis glyceræ: neu miserabiles
Decantes elegos: cur tibi iunior
Læsa præniteat fide.
Insignem tenui fronte lycorida
Cyri torret amor: cyrus in asperam
Declinat pholoen: sed prius appulis
Iungentur capreæ lupis:
Q̃ turpi pholoe peccet adultero:
Sic visum veneri: cui placet impares
Formas atq; animos sub iuga ahenea
Sæuo mittere cum ioco.

Albi ne doleas. Hac ode albiũ tibullũ elegiacorũ tersissimũ iucũde monet tẽperate dolere de incõstãtia glycerę: quãdoq dẽ ita placitũ ẽ veneri q̃ ipares formas vinculis amorũ nectit: qđ & suo exemplo cõprobat: Ordo est. O albi. s. tibulle: moneo aut pcor. Ne doleas plus nimio. i. longe plus q̃ par sit memor glyceræ imitis: quæ te in cleměter posthabuit neu. i. neue decantes elegos miserabiles. i. miseros q̃stus tuos continentes versus elegiacos: vtpote: cur iunior scilicet q̃ tu: pręniteat id est pulchrior & nitentior visus sit glycerę: fide lęsa id est violata. Amor cyri non satis formosi: torret lycorda scilicet puellam aut meretricem: insignem tenui fronte id est iuuenculam formosam. & cyrus declinat a lycoride formosiore & amatrice: in pholoen puellam asperam scilicet cyro quem aspernatur: sed capreæ iungẽtur prius lupis appulis: q̃ pholoe peccet scilicet consentiendo turpi adultero. s. cyro. Sic visũ. i. placitũ ẽ veneri. cui placet mittere formas atq; aĩos impes: sub iuga ahenea. i. fortia & diu duratura vĩcula cũ. i. comitante ioco. s. filio suo: seuo: qa qsqs amores Aut metuet dulces aut experiet amaros. Est. n. sęu⁹ iocus quẽ tantus dolor seqt.

Argumẽtum Odes. xxxiii.

XXXIII. Ode albiũ Tibullũ hortat ne doleat: q ab imiti Glycera spernit: sic eni Veneri visum. Cui qdẽ placet & formas & aĩos ipares sub iuga mittere cũ suo ioco. Hinc pulchra lycoris cyrũ adamans ab illo spernitur: ille vero ab aspera pholoe. Sibimet etiam accedisse ait idẽ. nã quum a pulcherrima appeteretur. potius libertinę myrtyle inhæsit quę certe acerrima erat. Aliorũ itaq; exẽplo Albiũ amicę despectũ solari cõtendit. Albi ne doleas plus nimio memor Ode est dicolos tetrastrophos: est enim metrum trib⁹ versib⁹ Asclæpiadęum. de quo ode prima visum est. sed quartus Gliconicus est. de quo in ode tertia habet Glycere. de hac iterũ in ode. xix. Elegos mise. Elegũ metrũ binis versibus cõstat hexametro heroico subiuncto quinario. quod & Diomedes scribit. ελεαιρω & ελεεω misereor dicit ελεγοσ dicitur luctus. ελεγειοσ versus ad mœstitiã. solent eni elegis versibus miserabiles hoĩum erũnæ amorũq; labores describi. Iunior. i. adolescẽtior intelligit aũt hic eius riualis. Pręniteat tibi. i. magis te niteat ac placeat Glyceræ. Insignẽ tenui. aliorũ exẽplo solamẽ ei afferre nititur. Tenui frõte. i. parua frõte. per quod puellã ostẽdit. & magis amãdã. Iungentur capreę lupis. Maro itẽ in buco. ęgloga. viii. ait: Mopso nysa dat: quid nõ speremus amãtes? Iũgẽtur iã gryphes equis: æuoq; sequẽti Cũ canib⁹ timidi veniẽt ad pocula damæ. Turpi adultero. hinc phedra hippolyto scribit: At bene successit. digno q adurimur igne Peius adulterio turpis adulter obest. Ahenea iu. i. dura & aspera ac põderosa. Ahenea aũt est hic quadrisyllabum propter carmen: vt ibi in libro primo metamor. Tertia post illas successit ahenea proles. & propterea interponenda est inter a & e litteras h.

ANT.

Elegi
Eleg̨ro
Elegos

Ahenea

Melior ven⁹.i.amica puella. Compe=
de.i.amoris vinculo.rettulit autem ad
Myrtales conditionem.erant.n.liberti
na.Quintilianus li.vii.ait. Seru⁹ quũ
Libertinuſ manumittitur libertinus:addictus rece
Addictus pta libertate eſt ingenu⁹.ad ſeruos nul
la lex pertinet: Addictus legem habet.
Suetonius vero in Claudio inqt. Igna
rus temporibus Appii & deinceps ali=
quãdiu libertinos dictos non ĩpos qui
manumitterentur :ſed ingenuos ex iis
Hadriacus procreatos. Fretis ęſtibus. Hadrię cur=
uantis calabros ſinus. Mare tyrrhenũ
quũ iã ad iapigiã vſq; reclinat:atq; ĩde
ĩ boreã verſus dilatat ſeſe hadriatici cõ
feſti nomẽ ſortit̃. Auctor ẽ Dionyſius.

ANTO. Argumentum Odes.xxxiiii.

XXXIIII. Ode ſcribit:ꝙ dũ ſectaret̃
Epicureã ſectã parcus & infrequens de
orum cultor euaſerat. Nunc vero ſe co
gi ait.relicta repetere. Deus enim muta
re poteſt ima ſummis.inſignẽ attenua
Epicurus re.obſcuꝝ educere.proptereaq; fortu=
nã hũc eleuare illũ deprimere. Epicur⁹
religio aũt vt cicero ſcribit in li.de. Ex animiſ
hoĩm extraxit radicit⁹ religionẽ:quum
diis ĩmortalib⁹ & opẽ & gratiã ſuſtulit.
ita fit: vt non modo homĩes a deis:ſed
ipſi dei inter ſe ab aliis alii negligãtur
Stoyci vero optime dicebãt deoꝝ pui=
dẽtia mũdũ adminiſtrari & regi: Secun
dũ igitur Stoycos poeta credit ds eocu
rare mortalia ab illiſq; hoĩum vitę cõſu
li & prouideri:itaq; ad illoꝝ cultũ redi
re cogitur. Parcus deoꝝ cultor & infre
quens: Ode eſt dicolos tetraſtrophos.
eſt enim ſimilis nonæ. Eſt autem ordo.
Ego parcus & infrequẽs deoꝝ cultor:
dũ cõſultus inſaniẽtis ſapientiæ erro.
Nũc cogor &c. Inſaniẽtis ſapientię.i.
epicureæ philoſophiæ & ſectæ:eſt enim
Phĩa phĩa ſtudiũ ſapientiæ vt Cice.docet li.
Dieſpiter j.tuſ. Cõſultus.ſcius peritus. Dieſpiter
olim iuppiter dictus eſt vt diei pater vt
ſcribit Mac.li.j.Sat. Meminit & Gelli⁹
Tonitrua Igni coruſco nubila diuidẽs. Si in nu=
Fulmina be luctetur flat⁹ aut vapor tonitrua edũ
fulgetra tur. Si erũpat ardẽs:fulmina. Si lõgio
re tractu nitatur fulgetra.iis findit̃ nu
Fulminũ bes:illis prumpit̃. Plinius auctor li.ii.
genera Per purum tonãtis.i.ſerenũ. Fulminũ
aũt plura genera tradũtur:quæ ſicca ve
niunt nõ adurũt ſed diſſipant. Quæ hu
mida nõ vrunt:ſed infuſcant. Tertium

Ipſum me melior cum peteret venus
Grata detinuit compede myrtale
Libertina:fretis acrior hadriæ
Curuantis calabros ſinus.

Cũ melior venus.i.amica aptior:peteret me ipſum:
myrtale libertina.i.libertinæ cõditionis & ita nõ inge
nua:& acrior fretis adrię.i.adriaci maris curuantis.ſ.
alluendo:ſinus calabros.i.littus calabriæ : continuit
me compede grata.i.iugo amorum quod captus libẽ
ter tuli:ſoli enim peccatorum vinculis irretiti lubẽter
ſeruitutem turpiſſimam ſeruiunt.

XXXIIII. Ode tricolos tetraſtrophos de dei potentia & fortunæ.

PArcus deorum cultor.& infrequens
Inſanientis dum ſapiẽtiæ
Conſultus erro.nunc retrorſum
Vela dare:atq; iterare curſus
Cogor relictos:nãq; dieſpiter
Igni coruſco nubila diuidens:
Plærũq; per purum tonantis
Aegit equos:volucrẽq; currum.
Quo bruta tellus & vaga flumina:
Quo ſtyx & inuiſi horrida tænari
Sedes athlantæuſq; finis
Concutitur.valet ima ſummis
Mutare & inſignem attenuat deus
Obſcura promens:hinc apicem rapax
Fortuna cum ſtridore acuto
Suſtulit.hic poſuiſſe gaudet.

PArcus deoꝝ cultor &c. Sãcte dãnat ſacrilegã
epicuri hæreſin quæ radicitus ex aĩs hoĩm reli
gionẽ extraxit vt mãcinell⁹ recitat. Ordo igi=
tur eſt. Ego parcus.i.modicus quãtũ ad quãtitatẽ af=
fectionis:& infrequens.i.rarus:cultor.i.venerator de
orum:dũ ego conſultus.i.pitus:ſapientiæ.ſ. epicuri=
cæ:inſanientis.i.ad inſaniã ducentis:ſicut dicitur ꝙ
prudentia huius ſęculi ſtultitia eſt apud deum.erro.i.
errone a opinione ducor nunc cogor.ſ.a veritate co=
gnita ex ſtoicoꝝ ſecta:dare vela retrorſum.i.dediſce=

re quod didici:& doctrinã in quã processi reuocare & ita quasi de nouo ad initiũ discẽdi redire:atq; iterare. i.iterato facere:cursus relictos.i.redeũdo ad terminũ vñ excurri:quia tota errauí via:cogor vbi redierĩ qua si nihil profectus sim nouos facere cursus : quos pri⁹ reliqueram:& est metaphora a nauigante.qui si malis ventis statim vt soluit nauim ĩpulsus est :cogitur ad portum redire atq; relictos ĩstituere cursus.Cogor di= cit.Nãq; diespiter id est diei pater iuppiter: diuidens. i.dissecans:nubila id est nubes igni corusco id est ful gure:ægit plerũq; id est frequenter:equos tonantis.i. tonitrua excitantes:& currum volucrem.i.velocẽ:cu= ius rotis ferratis putatur a vulgo tonitru excitari:per purum.i.sudũ ac serenum tempus quando non natu rale sed a deo curante mortalia in vindictam alicuius missum probatur fulmen. Quo scilicet curru : tellus bruta.i.sine sensu &ratione:concutitur scilicet tremo re:& vaga flumina:concutiuntur sup.Quo styx.i.la= cus infernalis:& horrida sedes tęnari promontorii il= lius in laconia:per quod descensus ad inferos dicitur & ita inuisi quia nemo libenter visit aut videt.& finis i.terminus mundi occidentem versus :scilicet athlãte⁹ hoc est maris athlantici:concutitur.Et quia deus va= let mutare ima sũmis.i.vt faciat de imis summa & de summis ima.vnde diua virgo.Deposuit potentes de sede & exaltauit humiles : quod vt alia ecclesiastica subinde cito:Non q; ea viderit poeta:sed vt ostendã ethnica sępe catholicis congruere.nam ethnicis eate nus fidem habeo:quatenus catholicis fulciũtur & de us attenuat.i.diminuit & deponit:insignem.i.perspi cuum ac potentem virum:promens.i.in lucem & cla= ritatem proferens:obscura.i.eos qui pri⁹ erant obscu ri:quia de stercore ẽrigẽs pauperem erigit elisos & sol= uit compeditos.fortuna rapax quę tamen nihil facit nisi permittente deo:aut ita nobis ignorantibus ordi nante : Aliter enim non videretur huic loco congrue= re.Nam epicureos damnat:qui in fortunæ casib⁹ om nia ponunt:nisi dicam⁹ more poetico ipsum heresès miscere:sicut maro facit vbi dicit fortuna oĩpotens & ineluctabile fatũ:aut vt dixi fortuna.i.potẽtia dei:nõ præuisa nobis:rapax sustulit.i.clam abstulit hic.i.ab hoc loco:aut capite:apicẽ.i. sũmũ honorẽ & gaudet posuisse hic.i.in alterius capite.

XXXV.Ode dicolos tetrastrophos de fortunæ potentia.

O Diua gratum quæ regis antium
Præsens vel imo tollere de gradu
Mortale corpus.vel superbos
Vertere funeribus triumphos.

est quod clarum vocãt:mirificæ naturę quo dolia exhauriũtur intactis opimẽ= tis.nullo alio vestigio relicto . Aur; & ęs & argẽtũ liquat̃ int⁹ sacculis ĩpis nul lo mõ ambustis:ac ne cõfuso quidẽ si= gno cęræ.Martia prĩceps romanarum ĩcta grauida.partu exanimato ipsa ci= tra vllũ incõmodũ vixit. In Catilianis prodigiis.M. herẽnius sereno die ful= mine ictus est. Auctor est Pli.li.ii. Per pur; tonãtis.Iuue.itẽ in satyra. xiii.de ĩpiis & sceleratis trepidãtibus inqt.Hi sunt qui trepidãt.& ad oĩa fulmina pal lent.Quũ tonat exanimes primo quo= q; murmure cæli.postea subdit. Cura grauiore timet̃ Proxima tempestas.ve lut hęc dilata sereno.Bruta tellus :sine sensu.q̃to magis igitur hoĩes cõcuti de bẽt. Styx.Strabo lib.ix.de arcadia in quit apud pheneũ sane stygis aq̃ stant sic enĩ vocãt lætalis aquæ stillicidium quã sacrã hoĩum facit opinio poetæ tñ fabulosę describũt inferor; paludem. στυγρος autem tristis dicit̃ στυγεω vero odi.timeo.Tęnari sedes.i.inferi. Tænar⁹ enĩ laconicę ꝓmõtoriũ est. Ad uersũ aphricę ripa erecta ẽ sacrã neptu= ni ędẽ cõstructã cõtinẽs in luco ꝓpin= quaq; spelũca est:per quã cerber; ab in feris superi⁹ reductũ ab hercule fabulę canũt.id solin⁹scribit & Stra.lib.viii. scribit itẽ latius Seneca ĩ hercule.Ath= lantæus finis . in occidente est Athlas mõs.de quo latius in ode.xxxi. Atte= nuat.ꝓpter scelera.s.Obscura ꝓmens. i.humilia eleuãs ob virtutẽ.s. Hic api= cẽ.Ordo est:fortuna rapax cum acuto stridore sustulit hinc apicẽ hic gaudet posuisse.i.sũmos infimos reddit & cõ= tra.fortuna enĩ ĩmeritos auget honori bus:Fortuna ĩnocuos cladib⁹afficit vt maro dixit. Apicẽ sũmũ honorẽ & di gnitatẽ.acuto flebili.sonoro:luctuoso

Argumentum Odes.xxxv.

XXXV.Ode de fortunę potentiam scri bit.illãq; a cunctis timeri ostendit. Au gustum deinde Cæsarem in britannos euntem eidem commẽdat.orat enim vt illum cum toto exercitu seruet deuictis hostibus.O diua gratum quę regis An tium.Ode est tricolos tetrastrophos: ẽ enim similis nonę. Antium gratum. Erat Antium maritima latinorum vrbs nunc diruta penitus. Distant aũt eius

Martia fulminata
M. herẽni⁹
Styx
stygnos
stygeo
Tęnarus
ANT.
Antium

veſtigia octo ſtadiis a Neptuno oppi=
do:quod & nos vidim⁹.erat ēt ibi por=
tus mirādus quidē.Nā aggere cinctus
in ipſo adhuc mari cōſpicitur. Strabo
aūt ſcribit libro.v.Tēpeſtate ſua in ea
vrbe magnificas fuiſſe ędes ædifica=
tas.principes enī illic ſæpius ocio va=
cabant.Erat ibidē & fortunę tēplū qđ
& flaccus ipſe hoc in loco oſtēdit. Præ
Fortuna ſens parata potens.Vnde Saluſti⁹ ait ī
Catillinario ꝑfecto fortuna in oī re do
Animus minatur.Seneca vero Epiſtola nonage
ſimanona ait ita.Errāt enim q aut bo=
ni aliquid nobis:aut mali iudicant tri=
buere fortunā.Valētior enī omni fortu
na anim⁹ eſt:& in vtrāq̧ partē ipſe res
ſuas ducet.Beatęq̧ ac miſerę vitæ ſibi
cauſa eſt.At naſo.li.vlti.triſtiū inqt.
Rara qdē eſt virt⁹ quā nō fortuna gu=
bernat:Quę maneat ſtabili:quū fugit
fortuna illa pede.De fortuna denuo multa iam
diximus in fine ſatyræ.x.Iuue.Tolle=
re.ad honorē & diuitias.Vnde Iuuena
lis inquit.Si fortuna volet fies de rhe=
tore conſul Si volet hęc eadē fies de cō
ſule rhetor.Et hirci⁹ li.iiii.de bel.alex.
ait.Fortūa plęrūq̧ eos quos plurimis
Bithyni beneficiis ornauit:ad duriorē caſum re
ſeruat.Ambit circūuenit:orat.Bithy=
na carina.Bithyni ſunt aſię ppl'i iuxta
phryges & myſios.vt Strabo ait li.xii
Laceſſit.inſtigat.prouocat.frequenter
Carpathoſ lacerat nauigando.Carpathiū pelag⁹:
carpathiū eſt Carpathos inſula excelſa a qua pe=
mare lago quoq̧ nomē inditū eſt:vt ſcribit
Stra.li.xi.de Sporadib⁹.Pli.aūt li.v.
ſcribit.Carpathū vnam eſſe de inſulis
Daci rhodioꝝ.Dacus aſper.Diuidūtur Da=
ci a germanis Danubio:vt ſcribit Ta=
citus.de eiſdē vero latius Stra.li.vii.
Parthi profugi ſcythæ.i.parthi.nā ii fuerunt
ſcythaꝝ exules.quod ēt ipſoꝝ voca=
bulo manifeſtaṫ.ſcythico enim ſermo
Parthi ne Exules parthi dicūtur.Auctor ē Iu
Latium ſtin⁹ li.xli.Latium ferox.Vnde Anchi
duplex ſę vmbra dormienti æneę in ſicilia lib.
v.æne.ait.Gens dura atq̧ aſpera cultu
Debellāda tibi latio eſt.Pli.aūt lib.iii.
ſcribit ꝙ latiū ātiquū a tyberi Circeos
vſq̧ ſeruatū eſt miliū paſſuū.l.longitu
dine tā tenues primordio imperii fue=
Mynturnę re radices.poſtea latii nomen proceſſit
Sinueſſa ad lyrim amnem:qui Mynturnas diui=
dit.Sinueſſa aūt extrema vrbs ē ī adie

Te pauper ambit ſollicita prece
Ruris colonus.te dominam æquoris
Quicūq̧ bithyna laceſſit
Carpathium pelagus carina.
Te dacus aſper.te profugi ſcythæ
Vrbeſq̧.genteſq̧.& latium ferox.
Regūq̧ matres barbarorum.&
Purpurei metuunt tyranni.
Iniurioſo ne pede proruas
Stantem colūnam.ne populus frequens
Ad arma ceſſantes ad arma
Concitet.imperiūq̧ frangat:
Te ſemper anteit ſæua neceſſitas
Clauos trabales & cuneos manu
Geſtans ahena:nec ſeuerus
Vncus abeſt.liquidūue plūbum.
Te ſpes:& albo rara fides colit
Velata panno.nec comitem abnegat
Vtcūq̧ mutata potentes
Veſte domos inimica linquis.
At vulgus infidum.& meretrix retro
Periura cedit:diffugiunt cadis
Cum fece ſiccatis amici
Ferre iugum pariter doloſi.

O Diua gra.Quia vt dixi poetaꝝ ē varias here=
ſes & ſectas ſeq ideo qa ſtoice ꝓuidētiæ diuīæ
ī ſupiori ode plurima cōceſſit nūc quaſi fortu
nā recōciliatur⁹ eā plurima poſſe fateṫ ꝑcaturq̧ vt cæ=
ſarē ī britānos iturū ſeruet:vn̄ cōſtructio depēdet vſq̧
ad illū locū ſerues ituꝝ:an̄ quē ordo ſuſpēſus ē hmōi
O diua.ſ.fortuna:q̄ regis antiū oppidū maritimum:
gratū.ſ.tibi.i.aut beneficia recognoſcēs:qa egregiā
tibi cōſtruxit ędē:aut acceptū tibi:qa illi libenter p̄ſi=
des:exiſtēs p̄ſens.i.potēs ſine cūctatione quaſi in rē
p̄ſentē & p̄ntib⁹ virib⁹:vel tollere.i.erigere aut eripere
de imo gradu.ſ.mortis & cōditionis:corpus mortale
i.nos mortales:vel vertere funerib⁹.i.cōuertere in fu
nera:ſupbos triūphos.i.eos q ſupbe triumpharant:
Pauper colonus ruris ambit.i.more ambiētiū & magi

ſtratũ petentiũ ſuppliciter orat: ſollicita p̃ce. te dominã ruris. Et quicũq; laceſſit. i. ſulcat: & pertranſit carina bithyna. i. naue ex bithynia. i. nauta & negociator pelagus carpathiũ. i. mare iuxta carpathon iſulã rhodiorum. ambit ſollicita p̃ce te dominã ęquoris. Dac⁹ aſper. i. licet aſper: & ſcythæ profugi qui non habent certas domos aut parthos ſcytharũ exules dicit: & vrbes & gentes & latiũ. i. etiã latiũ ferox: quia bellicoſũ vnde maro. Gens aſpera cultu Debellãda tibi eſt latio & matres regum barbaroꝝ: & tyrãni. i. reges aut violẽti aut etiam pii: purpurei. i. purpurati ſeu purpura decorati metuũt te: Dixi aut etiam pii: quia omnes reges olim tyrãni ſunt dicti: vnde latinus de pio æneа eius amicitiam expetens. Pars mihi pacis erit dextram teti giſſe tyrãni. Metuũt dico: ne proruas. i. porro in terrã deuoluas: pede imperioſo. i. ſuperbo colũnam. i. potentatũ: ſtantẽ. ſ. illis & ne populus frequens concitet i. prouocet. ſ. clamãdo ad arma: ad arma ſumẽda. ſ. cõtra tyrãnos & reges: ceſſantes. i. reſides & pigros & frãgat ĩperiũ. ſ. tyrãnorum. Sęua neceſſitas ſcilicet fatalis: anteit. i. p̃cedit ſemper te. quia fata plus poſſunt q̃ fortuna: anteunt: ſũt tamẽ cõiuncta ſicut apud verg. li. viii. Fortuna oĩpotẽs & ineluctabile fatũ: qa q̃ fata ſ. a deo cõſtituta ſũt: nobis cãs ignorãtib⁹ fortuita videt̃: vñ dcm̃ ẽ Fata viã ĩueniẽt. ãteit ergo geſtãs manu ahena. i. duriſſima clauos trabales. i. vectes tortorios: ſũt ãt pedicę ligneę quib⁹ alligãt̃ torquẽdi: dicti claui a cõpingendo: trabales qa trabiũ inſtar aut qa illis cõnectẽdis ſufficiãt: & geſtãs cuneos qbus arctiores fiũt clauati. nec vncus ſeuer⁹. ſ. quo ad ſuppliciũ trahebãtur dãnati: ve pro vel liquidũ plũbũ quod infũditur torquẽdis abeſt hoc eſt tecũ ſunt oĩa tormentoꝝ genera. Spes colit te. quia q̃ ſperãtur fortuita ſunt: cũ etiã q̃ poſſident̃ incerta ſint. & fides rara: qa pauci ſunt fideles: velata pãno albo: q paupeꝝ eſt veſtitus: pauperes aũt fere fidẽ ſeruãt: qa nõ habẽt in quo fallãt: ẽt colit te: qa ſi fides dicta eſt vt fiat quod dictũ eſt. i. ꝓmiſſum: certe fortuitũ eſt id p̃ſtare Nec. i. & nõ: & fides nõ abnegat comitẽ: vtcũq;. i. qualitercũq; aut quandocũq; tu inimica ſcilicet effecta veſte mutata: qa videt̃ fortuna leta afr ĩdui q̃ inimica: reliqs domos potẽtes. i. potẽtiũ. At. i. ſed: vulg⁹ ĩfidũ & meretrix ꝑiura cedit retro. i. retrorſũ. ſ. cũ fortuna abeũte. qa amici doloſi i. non fidi ferre p̃iter iugũ. ſ. aduerſitatis, ſicut gauiſi ſunt de bonis & lætis diffugiũt cũ cadis ſiccatis fęce. i. vt primũ vaſa vinaria ad fæcem vſq; exhauſta ſunt.

cto latio. Purpurei. purpurati. Stantẽ colũnã. metaphora eſt: intelligit enĩ regni robur: Cuius pręſidia vt inquit Saluſtius non exercitus neq; theſauri ſũt verũ amici. Populus frequens. ſtipat⁹ & collectus. Ceſſantes. deſides & nihil agentes. Cõcitet. vt iunius Brutus egit cõtra tarquinios. vt item. M. Brutus cõtra Iulium Cæſarem. Anteit nunc diſſyllabum eſt. Sęua neceſſitas. i. dura: vult autem poeta fortunam in omnib⁹ dominari. vnde quę ipſa voluerit neceſſario fiunt: Acron legit ſerua neceſſitas: tamẽ & ſæua & ſerua hic cõuenit. Melius autem ſęua: Intelligit enĩ poeta fati neceſſitatem: cui fortuna ſubiacet hinc ait manilius aſtronomus. Hoc niſi fata darent nũq̃ fortuna tuliſſes. Trabales. ingentes & lõgos vti trabes hæc autem omnia tormentorum genera erãt. Cuneos. intelligit ferrea fruſtula quibus cõſtringuntur Compedes & manicę. Manu ahenea. i. dura & firma. Ahenea autem triſylla bũ eſt. nea. enim vnius eſt ſyllabę hoc in loco: poteſt & ahena legi. Vncus. curuũ ferrum: quo rei & ĩfœlices trahebãtur. Vnde Iuue. Sat. x. ait Seianus ducitur vnco ſpectãdus. Liquidũq; plũbũ. Nocentes enim liquefacto plumbo quãdoq; plectebantur. Fides albo velata pãno. fides ẽ firma opinio: vt docet cicero in partitõnibus. Et ſeneca epiſtola. lxxxix. inquit Fides ſanctiſſimũ humani pectoris bonũ eſt nulla neceſſitate ad fallendũ cogitur nullo corrũpitur p̃mio. Vre: ĩquit occide nõ ꝓdam. Liui⁹ p̃terea lib. i. ſcribit: Numã pompiliũ fidei ſolẽne inſtituiſſe. ad quod ſacrariũ flamines bigis curru arcuato vehi iuſſit. Manuq; ad digitos vſq; inuoluta rẽ diuinam facere. ſignificãtes fidẽ tutãdã: ſedẽq; eius ẽt in dextris ſacratã eẽ. Nec comitẽ abnegat: dicit enim Ouidius lib. ii. de Ponto. Et cũ fortuna ſtatq; caditq; fides. At vulgus infidum. oſtendit ſuperius fidẽ ſeq fortunã quocũq; mutata ierit.

Fides

Amicitia vulgi

Vulgus aũt & meretrix: & infidi amici mutatã fortunã diffugiunt. Vnde Ouidius inquit lib. ii. de Ponto. Turpe quidẽ dictu: ſed ſi modo vera fatemur Vulgus amicitias vtilitate probat. Et libro primo triſtium. Donec eris fœlix multos numerabis amicos. Tẽpora ſi fuerint nubila ſol⁹ eris. Itẽ eodẽ in libro inquit. Horrea formicæ tendũt: ad inania nũq̃ Ibit ad amiſſas null⁹ amic⁹ opes. Vtq; comes radios per ſolis eũtib⁹ vmbra eſt: Qũ latet hic p̃ſſus nubibus illa fugit. Mobile ſic ſequitur fortunæ lumina vulgus. Quæ ſimul inducta nube tegũtur: abit. Cadis vaſis q bus vina cõduntur Vergilius. Vina bonus quę deinde cadis onerarat aceſtes.

Serues iturum cæſarem in vltimos
Orbis britannos. & iuuenum recens
Examen eois timendum
Partibus oceanoq; rubro.
Eheu cicatricum: & ſceleris pudet
Fratrũq;: quid nos dura refugimus
Aetas? quid intactum nefaſti
Liquimus? vnde manum iuuentus
Metu deorum continuit? quibus
Pepercit aris? o vtinam noua
Incude diffingas retuſum in
Maſſagetas arabaſq; ferrum.

Serues iturũ. lõgũ eſt hypbaton. tẽdit enim illuc vſq;. o diua gratũ quæ regis antium ſerues &c. Examen. militum agmen. Metaphora enim eſt ab apibus quarũ filii relinquentes alueos examen colligũt & alio ſe recipiũt. Eois timendũ partib⁹. oriẽtalib⁹ populis vt medis parthis: pſis: arabib⁹. indis. Oceanoq; rubro. Ex mari eoo vnde ſol orit̃ quod indicũ vocãt quod rubrum mare ſiue ęthiopicũ appellãt: ad auſtrũ verſus eſ fundit: ex ea maxime parte qua vaſta q̃ dam ſolitudo: & ĩhabitabilis terræ plaga conſpicitur: ardẽtib⁹ ſemp calorib⁹ exuſta. Auctor eſt Dionyſi⁹. Pliniuſq; libro ſexto. cap. xxvii. ait ꝙ perſæ rubrũ mare ſemp accoluere propter quod is ſinus perſicus vocat̃. Solin⁹ aũt Capite. xlvii. ſcribit Rubrũ mare in duos ſinus ſcindi. Quorũ qui ab oriẽte ẽ perſicus appellat̃: quẽ quidẽ habitauere pſidis populi: Ex aduerſo vero vñ arabia eſt alter arabicus vocat̃. Eheu Cicatricũ. Deteſtat̃ poeta bella ciuilia: qb⁹ quidẽ oẽ nefas cõmiſerant ſpreto deorũ metu: ſuorũq; pietate: charitateq; patriæ q̃ oĩb⁹ maxima eſſe debet: quod & Cicero meminit. Cicatricum. quas ſcilicet bella ciuilia dederant. Cicatrix autẽ dicitur liuor & obductio vulneris: ſic dicta ꝙ occęcet vuln⁹. Sceleris: quod ĩ patriã romani milites egerant. Fratrũq;: ſcribit enim apian⁹ li. ii. ſub Cæſare & põpeio militaſſe in pharſalia ad ſimile bellorũ facin⁹: q eiuſdẽ eſſent ciuitatis ciues ſimul cognati: amiciq;: nõnulli fratres. Quid refugimus. q. d. nihil.

Rubrum mare Perſę

Cicatrix

Nos. appoſitio dura ętas. i. ferrea. ait n. Ouid. li. i. met. Aurea prima ſata eſt ętas, poſtea inquit Subiitq; argentea p les Auro deterior fuluo: p̃cioſior ære. Tertia poſt illas ſucceſſit ahenea ples: Sęuior ingeniis: & ad horrida promptior arma. Non ſcelerata tamen: de duro eſt vltima ferro. Protinus irrupit venæ peioris in ęuum Omne nefas: fugere pudor: verũq; fideſq; In quorũ ſubiere locũ fraudeſq; doliq;. Inſidiæq;. & vis & amor ſcelerat⁹ habendi. Viuit̃ ex rapto: nõ hoſpes ab hoſpite tutus. Non ſocer a genero: fratrum quoq; gratia rara eſt. Victa iacet pietas &c. Intactum: intentatum. Nefaſti nefarii ſcelerati. Vnde. a quo loco vel a quo homine. q. d. a nullo. O vtinam. optat horatius fortunam noua incude reficere in Maſſagetas & arabas ferrum bellis ciuilib⁹ retuſum. Diffingas: reficias reformes tu fortuna. Retuſum. repercuſſum & habetatum.

Aetates iiii.

Serues iturũ. Hucuſq;: vt dixi: dilata eſt constructio Nã ordo eſt: o diua q̃ regis antiũ &c. ſerues. i. cõſerues p̃cor: cęſarem. ſ. auguſtum: iturum. i. q ire parat: ĩ britãnos. quos anglos vocamus: vltimos orbis ĩmo ſecundũ vergilium extra orbem poſitos. dicit enim in Buco. Et penitus toto diuiſos orbe britannos. At in ęnei. dixit extremos hominum morinos quos teruanos vulg⁹ vocat. & ſerues recens examen. i. nouã fœturam more apũ primo educẽdorũ: iuuenũ. i. tyronum timẽdũ. i. formidãdũ: partib⁹ eois. i. oriẽtalib⁹: & oceano rubro Eheu pudet. ſ. me cicatricũ. ſ. ſuſceptarum in bello ciuili: & ſceleris quod in patriam romani milites egerant: & fratrũ vel cõciuiũ: vel reuera fratrum in bello ciuili diſcordium: quid. ſ. ſceleris nos ętas dura qa ferrea: refugim⁹? q. d. nihil. qd nos nefaſti i. nefarii liqm⁹ itactũ. i. ĩuiolatũ? q. d. nihil vnde. i. a quo cõtinuit iuuentus manum metu deorũ? q. d. a nullo. quibus aris perpercit? q. d. nullis. O vtinam fortuna diffingas. i. acuas noua incude: in maſſagetas. i. ſcythas & arabas ferũ retuſũ. i. hebetatũ. ſ. ĩ cæde ciuili. Hoc eſt vt arma ciuiũ cæde obtuſa: in hoſtes acuantur.

maſſagetæ Maſſagetas. Maſſagetę populi ſunt in ſcythia ad orientem verſus: trans araxem: quorum ſtudium eſt. vt continuo ſagittandi caſu conterantur: infeſtiſſimi admodum hoſpitib⁹. neq; cum vicinis populis vllam ſeruare diuti⁹ amicitiam. neq; fidem poſſunt. frumẽti ac vini vſum prorſus ignorant. bibunt enim lac cum equorum admixtum ſanguine. vt Dionyſi⁹ ſcri. Meminit item multa herodot⁹ libro tertio. Et Strabo lib. xi.

XXXVI. Ode dicol. distro. Lętitię vacādū scribit ob Numidæ reditum ex hispania.

Et thure et fidibus iuuat
Placare: et vituli sanguine debito
Custodes numidæ deos:
Qui nunc hesperia sospes ab vltima
Charis multa sodalibus
Nulli plura tamen diuidit oscula
Q̃ dulci lamiæ: memor
Actæ non alio rege puertiæ:
Mutatæq; simul togæ:
Cressa ne careat pulchra dies nota:
Nec promptæ modus amphoræ:
Neu morem in salium sit requies pedum.

Et thure & fidib⁹. Argm̄ p mācinellū patet. vult em̄ ob amici fœlicē reditū post rē diuinā dādum eē epulū: qd̄ lautū q̄dē & opiparū vult: sed sine litib⁹ et zelotypia. Videt̄ autē ad lamiā loqui vt sit ordo. O lamia iuuat. i. delectat & prosit: placare. i. placidos et vt dicūt cōtētos facere: qa dū diis vouem⁹ nō sūt placati donec reddiderim⁹ vota: et. i. simul thure. et fidib⁹ i. hymnis et cāticis ad lyrā dicēdis: & sāguie vituli debito. s. ex voto: deos custodes numidę. s. amici nostri. Qui nūc subaudi reuersus sospes. i. icolumis: ab vltia hespia. i: vltia pte hispanię: dīdit charis sodalib⁹ multa oscula: vt de more faciūt itali: dū post lōgā pegrinationē ad suos se recipiūt: tñ nulli dīdit pl'a: q̃ lamię. s. ęlio: dulci. s. amico & sodali: exñs memor puertię: pro pueritię. actę. i. trāsactę: nō alio rege. i. sub eodē rege seu rectore: hoc ē sub eodē pedagogo: & memor togæ mutatę sil'. q̄ vno die togā virilē sūp serit cū Aelio lamia. Et iō ne dies pulchra. i: festiua: careat nota cressa. i. cretēsi: qa i creta ē mł'tū cretę. i. terrę albę: vnde sicut carbonē p nigredie: sic cretā p albedie ponunt poetę. Nō ergo itelligem⁹ cretēsiū eē morē lapillos cādidos i vas coiiciēdi dieb⁹ lętis: sed diē lętū posse notari creta i. colore cādido. Nec modus. i. mensura sit āphorę. i. vasi vinario capaci: prōptę. i. deprōptę. Neu. i. neue reqes vlla sit pedū i morē saliū. i. qn saltēt vt salii dū ancilia fert. Et pt eē saliū p salioꝝ: aut adiectie dictū.

Argumentum Odes. xxxvi.

XXXVI. Ode scribit sacrificādū eē: diisq; agēdas grās ob seruatū ab eis pōponiū nūidā nup. n. ab hispāia sospes rdierat. Hortat̄ iñ vt diē lęti & hilares celebrēt: genio operā tribuētes. Et thure et fidib⁹ iuuat. Ode ē dicol'. distrophos Est. n. metrū prio versu Glyconico de quo i ode. iij. Scdo versu asclępiadęo. Fidib⁹. in sacris ei fidicines ēt adhibēt̄ Iuuat: delectat me. Placare. tūc ei placātur dii quū vota eis psoluūt. Debito ex voto. s. Hesperia vltia hispania itelligitur. Sospes. saluus dr̄ auctore festo. Lamię. de ęlio lamia dt: de quo ēt supius i ode. xxvi. Nō alio rege: p id ondit eos ęquos fuisse: eodē. n. rctōre & alūno seu pceptore fuerāt pueri: & togā mutarāt. Nec p rege patron⁹ ē accipiend⁹. qūo ei diceret mutatęsil' togę? De dño sed patrono lamia itelligere nō cōuenit: nā lamia puer vt ille erat: vt hic ondit. pterea libera toga solis liberis dabat̄. Puertię p pueritię p syncopē. Mutatę togę: primis ānis adolescētię: q̄ āno. xiiii. icipit pueri nobiles apd̄ rōanos deponentes ptextā sūebāt virilē togā cū solēnitate i tēplis oblati. & i forū deducebāt̄. Vñ dt Senec. Tenes mēoria qd̄ gaudiū senseris quū ptexta posita sūpsisti virilē togā: & i forū deduct⁹ es. sūt & q scribāt liberā togā adolescētib⁹ i festis liberalib⁹ exhibere solitos ad sigificatōnē liberioris vitę i futurū cōcessę. Memor actę puertię & mutatę togę. Scribit̄ a cicerone q̄ scipio nihil difficili⁹ esse dicebat q̃ amicitiā vsq; ad extremū vitę diem pmanet̄: mutari ēt mētes hoim sępe dicebat. Et q̄ sūmi pueroꝝ amores sępe vna cū ptexta & toga deponerent̄. Hoꝝ āt oim nūida mēoriā rtiebat. Cressa nota. Pli. lib. vii. de gētiū fœlicitate sic ait. Vana mortalitas & ad cōscriben dā seipam igeniosa cōputat more thracię gētis: q̄ calculos colore distīcto pro expimēto cuiusq; diei in vrnā condit. ac supremo die sepatos dinūerat: atq; ita de vnoquoq; pnūciat. Hora. tñ hic cretēsib⁹ quoq; eādē cōsuetudinē ascribit fuisse. Prōptę. aptę exhibitę & patę lateq; i cōuiuiū. Amphorę. viario vasi. Nec mod⁹. s. sit p qd̄ hortat̄ largi⁹ bibēdū. Nec morē: ordo ē. nec sit reqes pedū i morē saliū. Saliū. salios. xii. marti gradiuo numa pōpili⁹ legit tūiceq; pictę isigne dedit: & sup tūicā ęneū pectori tegmē cęlestiaq; arma q̃ ācilia appellāt̄ ferre: ac p vrbē ire: canētes carmia cū tripudiis solēniq; saltu iussit. Au. ē liui⁹. mēinit itē lati⁹ Oui. li. iii. fast.

AN. M.
Sospes.
Pretexta.
Toga libera virilis
Calculi dierum
Salii

h

Damalis mulier vinosa & temulēta nu=
midę amica. hinc dicit poeta illā relicto
basso ei⁹, veteri amico intereē debere cō
uiuio numidę noui amici & cū eo certa
re bibēdo. Threicia amystide: amystis
potio q̄dā erat apđ thracas: & iō amy=
Amystis stis dicta: quia certa mēsura clausis ocu
Coronę in lis potabatur. vel erat poculi species:
cōuiuio quod vno ictu hauriebant. Auctores
sunt Acron & Porphi. Rosæ. Valerius
li. ii. de ciuitate spartana loquens / scri=
bit primos ionas vnguēti coronarūq;
Mensę se= in cōuiuio dandarum & secundæ men=
cūdæ sæ ponendæ consuetudinem haud par
Vnguēta ua luxuriæ irritamenta reperisse. Viuax
Apiū apium. honos apio in achaia erat coro
nare victores sacri certamis nemeæ. vt
scribit Plinius lib. xix. Et libro. xx. ait
suauiores aquas potui incoctum apiū
prestare & q; ex aqua coctum potumq;
renibus medetur. Viuax autem apium
inquit quoniam diu virescit nec aret:
vt alia multa olera. Omnes in dama=
lim. Sensus est. q; effecti omēs ebrii da
malim aspicient veneris gratia: sicuti
centauri fecerunt in perithoi nuptiis.
Damalis autem soli numidę inhęrebit
Putres vino graues & infectos & lan=
guidos. Diuelletur. scilicet ab ipo nu=
mida p nouū adulterū: sicuti nec diuul=
sa fuit hippodame a perithoo p centhauros. Ambitiosior: magis ambiens suis lacertis.

Nec multi damalis meri
Bassum threicia vincat amystide:
Neu desint epulis rosæ:
Neu viuax apium: neu breue lilium.
Omnes in damalim putres
Deponant oculos: nec damalis nouo
Diuelletur adultero
Lasciuis hederis ambitiosior.

Nec mlti. vult vt damal' bibax & lasciua mulier aīca quōdā numidę adsit q̄dē sed sine suspitōe zelotypiæ: quā ne iiįciat monet vt nō alteri adbibat: licet alii eā la sciui⁹ īspiciāt. Ordo ē. Nec damal' aīca numidę mulier sup. mlti meri. s. capax: vīcat. i. supare cōtēdat: bassū amatorē suū absēte nūida: amystide. i. pocl'o vno hau= stu & clausis oculis siccādo: threicia. i. quo thraces vti solēt Neu rosę desint. i. vt adsint epul': nec apiū viuax i. diu virēs: aut virere faciēs. nā est apiū dcm̄ q; apex h⁹ ferre solebat victoris: veterū fieret dū more triūphus. nec liliū breue q̄tū ad tps. i. breuit decisurū sup. desit. Et oēs deponāt ocl'os putres. i. corruptos in damali. i. eā lasciue īspiciāt. nec damalis diuellet a nūida: nouo adultero. i. p nouū adulterū: exn̄s ambitiosior. i. arcti⁹ ambiens & complectens numidā: hęderis lasciuis. i. q̄ faciant hederę lasciuæ trūcum aut murū cui adherēt.

Argumentum Odes. xxxvii.

AN. M. XXXVII. Ode sodales hortat' ad lętitiā & voluptatē ob victoriā q̄dē ab augusto habitā cōtra antoniū & cleopatrā: q̄ ruinas & funus rōano ipio parabat. Nūc ē biben dū: nūc pede libero: ode est tricolos tetra= strophos. Est em̄ siīis nonæ. Pede libero i. solutiori & lasciuiēti. Saliaribus dapib⁹ i. copiosis & solēnib⁹. nā saliares sacerdo=
Saliares tales cœnæ erāt. quas salii faciebāt āplis=
cœnæ simi apparatus. Vn̄ Plini. li. xxi. ca. iii. de coronis scribēs ait. Sutiles salioꝝ sacris ī= uenim⁹: et solēnes cœnas. Apuleius item lib. iiii. sic: vt equus quidē me⁹ tāta copia & q̄dē solus potit⁹ saliares se cœnasse cœ=
Puluinar. nas crederet. Puluinar. deoꝝ puluīaria di cebāt' aut lecti deoꝝ aut tabulata. in q̄bus stabāt numia vt euidētiora eēnt acron ita scribit. Serui⁹ ēt. li. iii. G. ait q; puluinaria sūt ꝓprie lectuli q̄ sterni in q̄busdā tēplis consueuerant. Regina cleopatra. s. de qua latius q̄uo fugerit dixim⁹ i epodo. ix. Est autē ordo. dum regina impotens sperare

xxxvii. Ode. tri. te. de augu. victorię lętitia.

Nunc est bibēdū. nūc pede libero
Pulsanda tellus. nunc saliaribus
Ornare puluinar deorum
Tempus erit dapibus sodales:
Antehac nefas depromere cæcubum
Cellis auitis: dum capitolio
Regina dementes ruinas
Funus et imperio parabat
Cōtaminato cum grege turpium
Morbo virorum: quidlibet impotens
Sperare: fortunaq; dulci
Ebria: sed minuit furorem
Vix vna sospes nauis ab ignibus

Mentemq; lymphatam mareotico

Redegit in veros timores.

Nunc est bi. Epulū cū victima celebrādū monet sodales ob victoriā augusti cōtra antoniū & cleopatrā ī bello actiaco: mēinit āt potius cleopatrę q̄ antonii ꝙ hic roman⁹ illa barbara sit: ꝙq; hic illi⁹ auspiciis & militibus rem male gesserit. Verum quia vt dicit Maro æneidos. ii. Nullum memorabile nomen Fœminea ī pœna ē: nec hēt victoria laudē Extixisse nephas &c. Ideo īducit cleopatrā virili aīo bellātē & victā sibi mortē cōsciscētē. Et qa id p̄ter naturā muliebrē facit: mōstrū vocat: vt ī ꝓcessu patebit. Ordo āt hic ē. O sodales. i. o socii mensę: qbuscum vesci et cōuiuere solitus sum. Nūc est. s. nobis et oīb⁹ romanis: bibendū. s. ad voluptatē (nā ad necessitatē sp bibēdū est. Notum aūt ē gerūdiū in dū & eius gerūdiua noīa cū verbo est importare quādā necessitatē aut decētiā: vt ita faciēdū fuit. i. ita oportuit factū: mos gerūdus est thaidi. i. decet morē gerere &c. et vtrūq; ēt hic nā bibendū est gerūdiū: pulsāda gerūdiuū nomē) Tell⁹ est pulsāda nūc quod emphasim p exclusionē habet: quia nō pri⁹: pulsanda ē īquā: pede libero. s. a curis et sollicitudinibus hoc est nūc liberi⁹ saltādū & tripudiandū est: & temp⁹ erit nunc ornare puluinar. i. tabulas aut potius lectulos deorū q ī epulo & visceratōib⁹ sterni solebāt quasi quidlibet & ebria dulci fortuna cū grege turpiū virorꝫ cōtaminato morbo parabat capitolio demētes ruinas & funus i. exitiū ipio. Demētes ruinas ꝓ ipa demēs. Cōtamiato: corrupto. Morbo. castratōe. Turpiū virorū. i. spadonū: qui cleopatrā seqbāt. de quib⁹ late ī epodo ix. Impotēs valde potēs. Ver. itē lib. i. G. Nūq̄ īprudētib⁹ īber offuit. i. valde prudētib⁹. Cic. quoq; li. v. Tus. Qui nihil metuāt / nil agāt: nil cōcupiscāt nulla īpotentia efferant. i. valida potentia Ebria / elata et imprudēs fœlicitate: vt ebrii vino. Vix vna sospes nauis: quo pacto euaserit Cleopatra videto latius ī epodo. ix. Ab ignib⁹: mltę enī antonii naues vstę mltæ submersę: mltę captę sūt. de qb⁹ āple legito ī epodo. ix. Lymphatā mētē. i. cōmotā īsania & vesanā. Varro eī scri. ꝙ ī gręcia cōmota mente quos lympholētos appellant: lymphatos dixerēt nr̄i. Mareotico vino. s. a mareotide palude ægypti: vbi optimū vinū. hic ait poeta li. ii. G. Sūt thasiæ vites: sunt & mareotides albæ. et dii ipsi accūberēt: nā ī lectis olī faciebāt cōuiuia. vn̄ & tricliniū dcm̄ ē. hic eī ait poeta nr̄ primo sermonū. Sępe trib⁹ videas lectis cęnare q̄ternos. vbi aūt hic dr̄. Tp̄s ē ornare puluinar: orator diceret ornādi puluinaris: dapib⁹ saliarib⁹. i. opiparis & sūptuosis q̄les sūt saliares. Nā sicut regiū & regale drn̄t: vt quicqd regis sit / regiū dicat̄. regale āt regis magnificētia dignū siue ei⁹ siue alteri⁹ sit: sic saliū & saliare: nā saliū est saliorꝫ: saliare / saliis dignū. Veteri ergo de more sacerdotes & reb⁹ sacris dediti mēsis p̄guiorib⁹ īdulserēt. Vn̄ bn̄ dicit dapib⁹. nā et dapes volūt eē de orū aut solēniores escas. Addit q̄re dixerat nūc: quia ātehac. i. an̄ h° tp̄s nephas su. fuit: depromerē ꝓmēdo extraherē: cellis auitis. i. ī qb⁹ aui vinū cōdiderāt: & ita sane vetustū sigāt: qđ in p̄tio sūmo erat: qđ ēt a patria laudat addens: cęcubū su. vinū: natū ī cęcubo mōte cāpanię. Ante dico erat nephas: dū regia. s. cleopatra regia ęgypti: īpotēs. i. valde potēs vt mācinell⁹ asserit. vl̄ reuera īpotēs. i. p īpotentiā aī: qa nō poterat cōtinere aīm a sperāda re illicita & quā asseq nō posset. vn̄ sicut (qđ recte docet in enchiridio diu⁹ augustin⁹) deus & sc̄ti ī cœlo q peccare nō pn̄t nō sūt dicēdi ob id īpotētiores sed mlto potētiores: sic q appetitū suū ab illicitis arcerē nequeūt nō potētes sed īpotētes dicēdi sūt: & id vitiū īpotētia merito vocat̄: regia ergo īpotēs. i. p impotentiā abstinēdi a negatis: coacta sperare qdlibet. i. quālibet rē tā cōcessā q̄ nō cōcessā. Nec legēdū ē quodlibet: nā qdlibet ē adiectiuū / nec stat sine substātiuo: qdlibet āt substātie ponit̄ & p se plenū ē. et ebria: docet qūo īpotēs effecta ē: q a effecta ebria. i. rōnis expers: fortūa dulci: quia vt dt maro aspirat prio fortūa labori. Et sic quoq; cleopatrę euenerat q̄ prio vicerat & qa Antonio triūuiro nupserat sperabat posse īpiū rōanū asseq: cū grege turpiū virorꝫ. s. spadonū: cōtamiato. i. q grex erat cōtamiat⁹. morbo. s. castratōe. dicūt̄ eī spadones a verbo gręco σπαω spao. qđ est euello: ob testicl'os euulsos: et parabat capitolio. i. arci rōanę. ruinas demētes. i. dementer cōceptas: & pabat īpio. s. rōano fun⁹. i. exitiū. qa actū fuisset de īpio rōano si ipa voti cōpos fuisset: traduxisset eī rerū sūmā ad ęgyptios. In quo ēt poeta callide astruit iustā augusti q̄relā q ꝓ rōano īpio bellabat. Ebria ergo fuit: sed vix vna nauis. s. ī qua ipa euasit: sospes. i. īcolumis: ab ignib⁹. s. īmissis a rōanis: minuit. s. cleopatrę furorē. i. demētiā & temeritatē: qa ocl'os quos lęta fortūa eripit adūsa r̄stituit. & r̄degit mētē. s. cleopatrę: lymphatā. i. furore & ebrietate ꝑcitā: mareotico. s. vīo qđ ī mareotide palude ęgypti nascit̄: h° ē cōfidētia quā pri⁹ ex lęto successu ī ęgyptiis suis hēbat. ī timores veros: cū vana fuerat cōfidētia. p̄t & huic fini eē ali⁹ ordo vt iam dicā.

Impotēs

Lymphati

Lympholenti

Mareotis.

Hæmonia Thessalia.

Velut.s.adurget. hæmoniæ.i. thessa=
liȩ:nā thessalia ip̄a priori scl'o pyrrhȩa
ab deucaliōis vxore phyrrha noīabat̃.
Et hȩmonia ab hæmone. a cuius filio
thessalo thessalia vocata ē. Plura Stra.
li.ix. Hæmoniæ.hic fiat colon:nā su=
periori snīȩ cōuenit:nō sequēti. Fatale
a fatis ei seruatū. vel fatale.i.mortiferū
nec latētes classe cita repauit iras: sēsus
est ꝙ cleopatra apud actiū victa in pa=
triam fuga delata est. noluit em̄ veloci
classe extremas ægypti oras adire. Illas
q̄ꝫ sibi mūire:quo tutior eēt. Plutarch⁹
āt in antonii vita scribit:ꝙ vbi ī alexā
driā appulit cleopatra īter rubrū & ȩgy
ptiū mare trāsferre classem īstituit ī ara=
bicū sinū:& cū auro & argēto & magna
suoꝝ manu in ignotas sedes cōmigra=
re:fugiēs bellū ac seruitutē. Sed quum
primas naues p̱ terram delatas Arabes
igne corrupissent & antoni⁹ tūc ēt ī le=
gionib⁹ q̄s apud actiū reliq̄rat spem ha
beret & incolumes eē putaret:frustra tñ
Destituit cleopatra ab incepto & port⁹
ac littora custodire cōtēdit. Vacās cum
antonio vti prius luxuriȩ & lauticiȩ ac
sūptui. Interea ob augustū ī vrbē reuo=
catū ab agrippa:q̄a res vrbāȩ p̄ntiā su
am desiderar̃ videbāt̃ fcā ē dilatio belli
Demū exercitū ī alexādriā adduxit. An
toni⁹ āt suis militib⁹ destitutus et ꝓdit⁹

Cleopatra

quū accepisset cleopatrā licet falso sibi
mortē cōsciuisse gladio sibi vētrē p̱cus
sit:seq̄ꝫ ī lecto posuit deiñ ad cleopatrā
deduct⁹ ē adhuc viuēs cui m̃lta dixit iñ
sūpto vīo expirauit. P⁹ hȩc misit augu
stus ꝓculeiū:vt cleopatrā viuā adduce
ret quo ei⁹ pecuniis cōgestis potiret̃ & ī
triūpho ēt duceret̃. Illa tñ cōtendit gla=
dio quo accīcta erat seip̄am necare:ꝓcu
leius vero ademit sibi:febre p⁹ea opp̄s
sa ē nimio plāctu. Qua de re eā adiit au
gust⁹ ꝓmittēs q̄p̄ l'ima: vti ip̄a optabat
& hoc ne se occideret. attñ ne ī triūpho
duceret̃ clā augusto sibi mortē cōsciuit
aspidis morsu ī brachio recepto. accur
rēs āt august⁹ īuēit eā mortuā aureo ī le
cto iacentē regio more ornatā quā p⁹ea

Augustus cleopatræ mors.

magīfice ac r̃gie vna cū ātonio sepeliri
iussit. Iacētē regiā.i. territā& mœstā ale
xādriā. fortis magnaīa Deliberata mor
te.i. vbi mori decreuit. Fortior seuis li=

Liburni

burnis. apian⁹ li.ii. scri. illyrioꝝ gētē li
burnos eē:de qb⁹ m̃lta ī.j. epodo. libur
ni āt vt ēt Porph. scri. dicūt̃ ad mortē eē

Cæsar ab italia volantem
Remis adurgens:accipiter velut
Molles columbas:ac leporem citus
Venator in campis niualis
Hæmoniȩ:daret vt cathenis
Fatale monstrum:quæ generosius
Perire quȩrens nec muliebriter
Expauit ensem:nec latentes
Classe cita reparauit oras
Ausa et iacentem visere regiam
Vultu sereno:fortis & asperas
Tractare serpentes:vt atrum
Corpore cohiberet venenum
Deliberata morte ferocior
Sæuis liburnis:scilicet inuidens
Priuata deduci superbo
Non humilis mulier triumpho.

Cȩsar ab ita. Recitat quāto īpetu cȩsar cleopatrā vt
eā caperet insecutus sit:et quanta aīositate illa in fugā
coacta cū nō eēt spes reparādi exercit⁹ ne ī triūphū du=
ceret̃ adhibitis serpētib⁹ sibi mortē consciuerit:qđ (vt
dixi) in laudē vergit augusti. Nā laus victoris ex p̄cio
dependet victi. Parū em̄ fuisset mulierē muliebrit̃ agē
tē vicisse. vñ ironicos dicit iuno ad venerē æneiđ. iiij.
Egregiā vero laudē & spolia ampla refertis Tuq̄ꝫ pu=
erq̄ꝫ tuus:magnū et memorabile numē Vna dolo diuū
si fœmina victa deorū. dicit ergo. Cȩsar adurgens su.
erat remis.s. suis.s. illā vnā nauim cleopatrȩ:volantē.
i. celeriter aufugientē:ab italia:cū prius etiā capitolio
ruinas passet:aut q̄a nō ē verbū: Cōstruam⁹ cū supio=
rib⁹ sic. Et cȩsar adurgēs remis illam vnam nauē cleo
patræ volantem ab italia: redegit mentem cleopatræ
lymphatā.i. inebriatā:mareotico.s. vino:ī veros timo
res. Adurgēs dicit:velut accipiter.i. auis illa p̄datrix.
su. adurget:colūbas molles.i. ībelles & mites: ac velut
venator cit⁹.i. celer vrget su. leporē ī cāpis hȩmoniȩ.i.
thessaliȩ:niual'.i. niuib⁹ cōspersȩ. cū effugere nō p̄t. ađ
urgēs dico:vt daret cathenis.i. vīcul':mōstrū fatale.i.
mulierē (qđ mōstri sil'e ē) plusq̄ viriles aīmos hñtē:sed
fatis.i. morti destinatam. Et quia emphaticos mōstrū
pro monstruosa muliere posuit:refert non ad vocem
sed ad rē dicēs:q̄ scilicet mulier mōstruosa q̄rēs.i. intē
dēs p̱ire generosius.s. q̄ mulieri cōpetat: nec expauit
muliebriter.i. more mulierū. vñ dictū est:bellaq̄ꝫ matri=

bus detestata:ēsē.i.mucronē:nec repauit cita.i.veloci classe.i.& nō repetiuit ad reparādū exercitū oras.i.extremas ptes regni:latētes.i.in qb⁹ latere potuisset: ausa visere.i.ire visū aut videre:vultu sereno.i. impterrito:et.i.sił:regiā aulā:iacētē.i.cōcussā ex re male gesta: et.i.simul ipa fortis.i.aīosa:ausa est tractare serpentes asperas.i.aspides venenosas:vt cohiberet.i.cōtineret & ībeberet corpore.s.suo:venenū atrum i.atrā mortē īductur:existēs morte deliberata.i. postq̄ deliberauerat & decreuerat mori: ferocior liburnis.s.pprīs illiriç:sæuis.s.in se:quia ad mortē patissimis:scilicet.i.scire licet cur id fecerit:qa īuidēs mulier non hūilis.i.regalib⁹natalibus nata:deduci priuata.s.regno suo:supbo.i. pōposo & magnifico triūpho.s.cęsaris augusti.vbi acqsitus est color ex antithesi.i. cōtrapositiōe:nā hūilis et supbus antitheta sunt.Dr̄ em̄ humile ab humo:quasi humi serpēs:supbū a supra quasi sublime.Erat āt mulier nō hūilis quātū ad gen⁹ & aīos.hūiliata tñ p fortunā qa victa. paratissimi.Scilicet īuidēs.sensus ē.q̄ cleopatra se occidit īuidēs augusto: ne ipa regia priuata.s. regno.i. captiua & serua deduceret ī triūpho supbo.i. glorioso ob eā deductā.

XXXVIII.ode dicoł.tetrast. de parsimōia.

Persicos odi puer apparatus:
Displicent nexæ philyra coronæ
Mitte sectari rosa quo locorum
Sera moretur.
Simplici myrto:nihil allabores
Sedulus curo:neq; te ministrum
Dedecet myrtus :neq; me sub arcta
Vite bibentem.

Persicos odi.Hac ode hui⁹ libri vltia modeste cōmemorat poeta parsimoniā suā significans se amare coenā parabilē sine magno apparatu:idq; ex pfessione epicuri:q cum voluptatē potissimū animi: sūmū bonū censeret:nec eā assequi posset nisi modicis contentus sit:non em̄ cuiuis contingere potest rerum affluentia:sæpe ad parsimoniam et vt apud Senecam legitur parcos hortulos īuitauit sectatores suos. Ordo igitur est.O puer.i.minister ego odi.i. odio persequor.apparatus persicos.i.nimis lautos et sumptuosos:quales habent persę vnguento & reliquo apparatui nimis indulgentes:et coronę scilicet ex rosis : hoc est serta:nexę.i.connexę filis:philyra.i.ad philyram hoc est circulū factum ex libro seu cortice interiore tilię.displicent sup.mihi.q.d.contentus sum simplici fronde.& ideo mitte.i.omitte aut dimitte:sectari.i.disquirere:quo locorum.i.in quo loco:rosa moretur.i.p maneat anteq̄ defluat sera id est tarda.Vt scilicet faciunt delicati qui rosas cum apud se defecerint ex alienis locis comparant.Ego curo id est volo vt tu sedulus .i.q̄uis sis sedulus id est seorsum a dolo hoc est diligenter seruiens : nihil allabores .i.nihil per laborem adiicias myrto simplici.i.purę& impmixtę.quia neq; myrtus dedecet te mīstrū.i.cū sis mīster. neq; dedecet me bibentē.i.cū bibere parē nō sub lacunari aureo: sed sub vite etiā arcta.i. nō sane ampla.

Argumentum Odes.xxxviii.

XXXVIII.Et vltia hui⁹ primi voluminis ode suo puero scribēs odisse ait psicos & amplissimos apparatus.Itaq; mediocria sibi ad voluptatem parāda monet. Persicos odi puer apparatus. AN.M.
Ode est scđę stīis.Persicos appat⁹. Vino psæ magnope tēperāt: tñ cuiuscūq; vigñis voluptatib⁹:q̄s audierint frui student.Q đ herodot⁹.li.j.scribit.Displicēt nexę phylira coronę:phylira casus est ablti.Vñ Oui.ē.li.v.fast.ait. Ebri⁹ incīct⁹ philyra cōuiua capillos Saltat. Persaꝝ vita
Pli.āt li.xv.de tilia inqt. Inter corticē & lignum tenues tunicas eē: multiplici mēbrana:e qb⁹ vincula tiliæ euocanť. Philyra
Tenuissimę eaꝝ phylirę coronaꝝ lēniscis celebres ātiquoꝝ honore.Fest⁹vero scri.lēniscos fasciolas fuisse depēdētes ex coronis.Pli.li.xxi.c.iii.sic ait:crassus diues prim⁹ argēto auroq; folia imitatus ludis suis coronas dedit.Accessere rūt quoq; & lēnisci quos adiici ipārum coronaꝝ honos erat:pp hetruscas:qb⁹ iūgi nisi aurei nō debebāt.puri diu fuere.i.cęlare eos prim⁹ īstituit.P.Claudius pulcher:bracteasq; ēt philyrę dedit. hęc ille.Philyra.i.tilię libro & mēbranula.Sera:tarda.Moreť.morā trahat vltra alias.Pli.li.xxi.scri.q̄ rosa carthagine hispaniæ hyeme quoq; tota p̄cox ē.Precox itē cāpana:sera milesia:nouissime tñ desinit p̄nestia.Siplici.m.i.cui nil aliđ addať.Est āt ordo . Sedul⁹ego curo nihil allabores.i.laborādo addas simplici myrto.Sedul⁹.s̄n dolo & simplex.Sub.a.u.bi.pāpis dēsa & vmbrosa:quod qdē in æstu pgratū est. Tilia Lemnisci. Rosæ

Finis primi libri carminum Horatii cū cōmentariis suis.

Argumentum primæ odes secundi voluminis.

AN. M.

P Rima ode secundi voluminis hortatur poeta asinium pollionē tragędiarum̄ scriptorem: dum ciuilium bellorum Cęsaris & magni Pōpeii historiā conficit: seueræ tragœdię musam quiescere sinat. Ordinatis em̄ publicis reb⁹ poterit tragœdię munus repetere. Laudat inde Asiniū ip̄m a pietate: a prudentia: a dignitate & honore: ab eloquentię viribus. Ondit postea bellorum ciuiliū calamitatem. dicit em̄ romano sanguine totū pœne terrarū orbē repletū. postremo ei⁹ musam hortat̄: vt relicto lugubri cantu secū leuiora q̄rat qualia sane lyricos vers⁹ decuerint. Metrū vero sīle est ode. ix. Motū ex metello cōsule ciuicum. Ordo est o pollio: appositio insigne p̄sidiū mœstis reis: et cōsulenti curię: cui laurus triumpho dalmatico pepit æternos honores. Tractas motū ciuicū ex Metello cōsule: belliq; cās &c. Motū ciuicū. i. tumultū et cōmotionē ciuilē: quū. s. Quinto metello: Lucio Afranio cōsulib⁹ nimia pōpei potētia ciuibus mouit inuidiā: ita vt pōpeiū detrectarent. p̄sertim metellus ob minutum cretę triumphū & cato q aduersus potentes semp obliquus: detrectabāt pōpeium: actiliq; obstrepebant: hic dolor pōpeiū ad præsidia dignitati parāda impulit. quare orbis impiū societate triū principū occupatū est. Nā galliā Cæsar iuasit: Crass⁹ asiam: Pōpeius hyspaniā q̄ dominatio decē ānos traxit. vt latius: L. flor⁹ edocuit. Et li. ii. Apian⁹. Et Plutarchus in cęsare. Belliq;. c. Crassi morte apd̄ parthos: et morte Iuliæ cæsaris filiæ: q̄ nupta pōpeio erat: statim ęmulatio erupit Nā pōpeio suspectę cęsaris opes: & cęsari pōpeiana dignitas grauis. Ergo lētulo Marcelloq; cōsulibus rupta prima coniurationis fide: de successore cæsaris Senatus. i. pompeius agitabat. Nec ille agitabat: nisi proximis comitiis absenti sibi rō sui cōsulat⁹ hēret̄. quem decē tribus fauēte pōpeio nup decreuerāt Sed dissimulante eodē negabat̄ nisi veniret & peteretur maiorū more. Ille contra flagitat decreta: ac nisi in fide pmanerēt: nō se remittere exercitū. Ergo vt in hostem decretū est. his cęsar agitat⁹ statuit præmia armorum armis defēdere. pria ciuilis belli arena Italia fuit &c. hęc et plura. L. florus: et alii supradicti Et vitia. cæsar enim nec ferebat parem. Nec Pompeius superiorem: vt florus scribit. Modos. i. quibus modis bellū gestū est: inter cęsarē et pompeiū: pria ei ciuil̄ belli arena Italia fuit: Cui⁹ arces leuib⁹ p̄sidiis pōpeius īsederat: sed oīa

Ciuilis belli initium.

Ciuilis belli causæ.

Ciuilis belli modus

Quinti Hora. Flacci. Car. Liber. II.

Ode. I. tricolos tetrastrop. ad pollionē.

M Otum ex metello cōsule ciuicum
Belliq; cās: et vitia & modos:
Ludumq; fortunæ: grauesq;
Principum amicitias: et arma
Nondum expiatis vncta cruoribus:
Periculosæ plenum opus aleæ
Tractas: & incedis per ignes
Suppositos cineri doloso.
Paulum seueræ musa tragœdię
Desit theatris. mox vbi publicas
Res ordinaris: grande munus
Cecropio repetes cothurno:
Insigne mœstis præsidium reis
Et consulenti pollio curiæ:
Cui laurus æternos honores
Dalmatico peperit triumpho.
Iam nunc minaci murmure cornuum
Perstringis aures: iam litui strepunt.
Iam fulgor armorum fugaces
Terret equos. equitumq; vultus
Audire magnos iam videor duces
Non indecoro puluere sordidos:
Et cuncta terrarum subacta
Præter atrocem animum catonis.

M Otum ex me. Secundum librū ab altiore auspicatus exordio admonet asiniū pollionem de quo est illud in buco. maronianis Pollio& ipse facit noua carmina. occulere ad tempus tragędiā

quā doctissime scripsit de bellorꝫ ciuiliū misero exitu eo ꝙ nōdū sopita eēnt. Ordo aūt ē lōge petēdus sic O pollio. s. asini: isigne p̄sidiū. i. defēsor: reis mœstis. s. crimis accusatis: & curię. i. senatui cōsulēti. i. cōsilium petēti. i. tam in priuatis q̄ publicis causis: cui laur⁹. i. victoria lauro donata: peperit æternos honores triūpho dalmatico. i. quē duxisti deuictis dalmatis: tu tractas motū. i. tumultū: ciuicū. i. ciuilē ex metello consule. i. sumēs initiū ex cōsulatu Q uiti metelli & Lucii afranii. & causas belli. i. ābitionē. vñ addit & pro. i. vitia & modos: quia etiā in iusto bello sępe modus bellādi vitiū affert: & ludū fortunę: q̄ nūc hos nūc illos extulit: & amicitias. i. cōspirationes principū. s. triūuirū: graues. s. reip. q̄ p eas extincta est. A ut amicitias cęsaris & pōpei: graues quia in sūmū odium excreuerūt Et tractas arma nōdum vncta: quia cruorib⁹ expiatis. i. purgādo deletis: aut nōdū exeqis eorꝫ p̄solutis & ita tractas opus plenū aleæ p̄iculosę. i. euētus dubii & formidādi si muteт̄ victoria: & incedis. i. ingrederis per ignes suppositos cineri doloso: id est sub quo latet periculū sūmū. Ei ideo musa. i. decātatio: tragedię seuerę. quæ est de rebus seueris & tristib⁹ desit paulnm i. ad modicū tēporis theatris. i. publicis spectaculis. tu repetes: cothurno cecropio. i. alto stilo ab atheniensib⁹ primū instituto: mun⁹ grāde. i. arduū. s. scribēdæ satyrę: mox vbi ordinaris. i. ordinaueris respublicas V t vero artificiū pollionis cōmendet addit. Tu p̄strigis. i. strictim penetras iā nunc. i. interdū aures. s. audientium tragediam tuam: minaci murmure. i. sonitu cornuū. s. bellicorꝫ: & litui. i. tubę clarisonæ & icuruę iam strepunt: iam fulgor armorꝫ terret equos fugaces & vultus equitū. i. oīa ad viuū exprimis. Nam ego videor audire iam. i. interdū duces magnos vt cæsarē & pompeium: sordidos id est sordidatos: puluere non i decoro. s. quia non dedecus sed decus afferenti. Et cūcta terrarꝫ. i. cūcta q̄ in terris sunt: subacta. i. subiugata: p̄ter atrocē animū catonis. s. vticensis.

subito cæsaris ipetu opp̄ssa sūt. pria Arimini signa cecinerūt: tum pulsus hetruria libo: V mbria Thermus: Domitius Corfinio. Senat⁹ ab vrbe. Pōpei⁹ Brūdusio: V rbē cęsar pene vacuā metu ingressus cōsulem se ipse fecit. Aerarium quoqꝫ spoliauit. pulso fugatoqꝫ pompeio maluit prius ordinare prouincias q̄ ipsum sequi. Demū in campis philippicis thessalię deuictus pompei⁹ fugit in ægyptū: vbi sub oculis suæ vxoris liberorūqꝫ gladio trucidatus est hęc et plura Lucius florus. Ludūqꝫ for. fortunæ ludus est imos attollere: summos deprimere. quod ipsi pōpeio & sociis quoqꝫ euenit. Principū. cęsaris & pompei. Graues ami. i. noxias: fuerāt enim affines: & vna orbis imperiū sibi ipsis cū crasso diuiserāt. Nōdū un. solent enī arma vngi finito bello ad fugandā erugine Per id aūt ostēdit ciuile bellū non penit⁹ exhaustū. Expiatis. purgatis & lotis cruoribus. Op⁹ appositio ē. Periculosæ plenū aleæ. i. periculosi ludi. intulit q ppe periculū patriæ ac ciuib⁹ fere cūctis. Vel p̄iculosę aleæ inquit: qm̄ scriptori p̄iculū inferret vera dicenti q bus offendētur adhuc viuentes. Inde ait & incedis per ignes &c. Id est p odia belli ciuilis sub specie pacis latentia. Seuerę tragœdię id est tristis & grauis Tragœdia q ppe est heroicæ fortunæ i aduersis cōpręhensio. dicta a τραγοσ tragus & ωΔΗ qa oli auctorib⁹ tragicis trag⁹ i. hirc⁹ p̄miū cāt⁹ p̄pōebaт̄. q liberalib⁹ die festo libero p̄ri imolabaт̄. nā vt varro inqt depascit vitē. hic & horati⁹ i arte scri. Carmie q tragico vilem certauit ob hircū. Alii putāt a fece: quā grecorꝫ qdā τρυγα appellāt: tragœdiā noiatā mutatis lr̄is q̄si trygadiā. qm̄ olim nōdū p̄sonis a thespide reptis tales fabulas puncti ora fecib⁹ agitabāt. V nde persona horati⁹. Ignotū tragicæ gen⁹ iuenisse camœnę Diciт̄: & plaustris vexisse poemata thespis. Q uę canerēt agerentqꝫ puncti fæcib⁹ ora. Post hūc p̄sonę pallęqꝫ reptor honestę Aeschyl⁹. & modicis instrauit pulpita tignis Edocuit magnūqꝫ loq nitiqꝫ cothurno. Cæterꝫ comœdia a tragœdia differt. nā i tragœdia iterducūtur duces heroes reges: in comœdia vero humiles atqꝫ priuatę p̄sonę In illa luct⁹ exilia cædes. In hac amores & virginū rapt⁹. In illa itē lætis reb⁹ exitus tristis: tristitia nāqꝫ tragœdiæ propriū. Est. n. tragœdia miseriarꝫ cōprehēsio. hæc oīa ex diomede accepim⁹ Res publicas. i. publicarꝫ rerꝫ historiā. Cecropio cothurno. i. atheniensi a cecrope rege. nam vt ostendit horati⁹ in arte. & Porphyrio: thespis genere atheniēsis primū tragœdias scripsit ad q̄s agēdas plaustro circa ciuitates agebaт̄. Post hūc æschylus ēt atheniēsis prim⁹ tragœdiis p̄sonā & pallā & cothurnos dedit. vt patuit p horatiū. Insigne p̄sidiū. eū cās actitasse inuit. Cōsulēti. s. te: p quod ei⁹ prudētiā idicat & sapiētiā. Cui laur⁹. quo pacto triūphātes romani duces lauro coronarenт̄ & aurato curru p vrbē i capitoliū vęherenт̄ latissime videto in epodo nono. Dalmatico triūpho: Asini⁹ pollio orator fuit: & cōsularis. q de dalmatis triūphauit. lxxx. qꝫ ætatis suę āno i villa thusculana obiit: vt tradit Eusebi⁹. Iā nūc minaci. vult pollionē historiā optīa elo=

Cęsarin vrbem

Tragœdia

Tryx

æschylus

tragœdia

Comœdia

Asi. dollio

quētia cōfecisse. ita ꝙ oīa fieri potiꝰ q̄ scribi viderent̄. Perstringis. i. obtundis. Litui. de lituo late in ode prima. Subacta: a Cęsare. s. Catonis. de hoc in ode. xii. superius.

Inferię

Iuno & deoꝝ. ordo est. Iuno & qsqs deoꝝ amicior aphris impotēs cesserat: inulta tellure rettulit inferias iugurthæ nepotes victoꝝ. Est aūt sensus ꝙ iuno & dii q aphros tutari frustra voluerant victoꝝ romanoꝝ nepotes in aphrorū vltionē traxere. Rettulit inferias: iferię sūt sacra mortuoꝝ: q̄ inferis soluuntur similiter li. xi. ęn. ait Maro de ęnea ī funere pallātis. Vinxerat & post terga manus quos mitteret vmbris Inferias: cæso sparsuros sāguine flamā. Iugurthæ hūc pro cūctis aphricę īperatoribꝰ posuit. fuit enī iugurtha rex numidarum cū quo populus Ro. bellum gessit magnū & atrox. Vir erat ipigri & acris ingenii: tādem a boccho mauroꝝ rege & pacis auctore insidiis captus est. & victꝰ Syllę traditꝰ: & ab eo ad mariū deductꝰ quē vinctū in triūpho Mariꝰ duxit. de quo latius in Epodo nono. Quis non latino. Ordo est. Quis cāpus piguior latino sanguine. i. propter latinū sanguinē sepulchris nō testat̄ ipia ꝑlia. & hesperiæ ruinę sonitū auditum medis. Auditum medis. vbiq; sed enim ciuilium belloꝝ tumultus auditi sunt propter varia variis locis habita prælia. Gurges. i. mare p tapinosim. i. humiliationē. Ignara. s. fuerūt. Cæsar enim in hispania cū legatis Cn. Pōpei petreio & afranio pugnauit: quos ad deditionē siti coegit. In illirico mari tribunus Vulteius cū magna manu ceci dit: contra quē octauiꝰ libo pugnauit pōpei legatus. In aphrica vero curio piit missus a cæsare. pugnatū est in epyro apd̄ dyrachiū: cōtra pōpeiū tādē in thesalia qui victꝰ in ęgyptū fugit: vbi obtruncatꝰ est. Postea ibidē cæsar cōtra pompei percussores acriter pugnās illos debellauit. in aphrica deinde cōtra cæsarē pugnarūt Scipio qui fugiens occisus fuit ab hoste: petreius etiam & iuba rex mauritanię victi fugerāt. Iuba ī sua regia magnifice epulatꝰ petreium orauit cędē: ille regi obsecutꝰ est: Postea sibi ipsi. Cato vbi id accepit. nā vticā seruabat: sibi mortē cōsciuit. in ipso oceani ostio varus diusq; legati cōflixerunt sed oceanꝰ vtrāq; classem naufragio ꝑdidit. In hispania apud mundā pugnā

Iubę mors
Petreii mors

Iuno & deorum quisquis amicior
Afris: inulta cesserat impotens
Tellure: victorum nepotes
Rettulit inferias iugurthæ.
Quis non latino sanguine pinguior
Campus sepulchris impia prælia
Testatur: auditūq; medis
Hesperiæ sonitum ruinæ?
Qui gurges. aut quæ flumina lugubris
Ignara belli. quod mare dauniæ
Non decolorauere cædes?
Quæ caret ora cruore nostro?
Sed ne relictis musa procax iocis
Cææ retractes munera næniæ
Mecum dionæo sub antro
Quære modos leuiore plectro

Iuno & deoꝝ. Innuit deoꝝ ira quasi in vltionē pœnoꝝ seu carthaginēsiū tātā cladem romanis īmissam: tātūq; furorē vt se mutuis armis cōficerēt. Ordo ē. Iuno & qsquis. i. qcūq; deoꝝ amicior. s. q̄ iuno: aphris. i. aphricanis populis & ꝑcipue carthaginē colētibus Quā iuno in tęrris fertur magis oībꝰ vnā Posthabita coluisse samo: cesserat i. discesserat ab aphris: īpotens s. vlcisci: & ita tellure inulta. i. nulla sūpta vidicta de nece aphroꝝ & deuastatione terraꝝ atq; euersione carthaginis: quia dii romanoꝝ erāt potentiores: rettulit i. effecit nepotes. i. posteros: victoꝝ. i. eoꝝ q aphros vicerant: inferias. i. victimas inferēdas īferis. i. manibus iugurthę. i. illiꝰ & cuiuslibet alteriꝰ īpatoris aphricæ. Quis cāpus nō sup. effectus pinguior. s. q̄ prius erat: sanguine latino. i. p sanguinē latinū hoc est latinoꝝ & reliquoꝝ italoꝝ effusum: nō testatur. i. probat sepulcris. i. per sepulcra & monumēta romanoꝝ: ꝑlia sup. eē impia. aut quis nō testat̄. i. detestat̄ ꝑlia impia sepulcris. i. ostētando sepulcra. q. d. nullus nō: hoc ē quilibet testat̄: & quilibet est pinguior. & sonitū. i. sonorū casum: ruinę. i. cladis hesperiæ. s. magnæ: hoc ē italię: auditū medis. i. ab inimicis romano imperio. Qui. i. quis gurges sup. est ignarus belli lugubris? q. d. nullꝰ & q̄ flumina sup. sunt ignara belli lugubris. i. lugēdi. q. d. nulla. vt ęne. i. Quæ regio in terris nostri

nõ plena laboris eſt Q đ mare nõ decolorauere.i.ĩ deteriorẽ colorẽ vtpote ſãguineũ nõ vertere:cędes daunię.i.daunioꝝ.i.appuloꝝ &reliquoꝝ italoꝝ:ſed daunię quã pri⁹ militarẽ dixit libẽter meminit. Quæ ora i.regio:caret noſtro.i.romano cruore?q.d.nulla Sed ne o muſa.ſ.lyrica:ꝓcax.i.nimis anĩoſa vltra q̃ licet petulans:retractes.i.iteꝝ tractes munera.i.officia & ꝑtes nęnię.i.lugubris cãtilenę:cęę.i.quã ſymonides lyricus ex cęa oriũd⁹ primus aut ꝑcipue ſcripſit.i.ne penitus lugubres cantus iteres relictis iocis.i.iocoſis odis:quęre mecũ ſub antro dioneo.i.venerio vbi tractari debẽt amores &res lętę.modos.i.nũeros & verſus:plectro leuiore.i.faciliore & min⁹ rigido minuſq; triſti.Hoc aũt propter decoꝝ carminis dicit:ne argumẽtũ incõgruũ ſumpſiſſe videatur.

do fugientem Cn. Pompeium ceſonius apud lauronem oppidũ cõſecut⁹ interfecit:Cęſar in patriã victor inuect⁹ ẽ poſtea cõtra ſextũ põpeium ſæpius auguſt⁹ pugnauit & vicit. De iis aũt oĩb⁹ L.florus auctor ẽ. Daunię cędes.i. Italię ꝑ ſynecdochen.de daunia vero videto li.i.i ode.xxii. Sed ne relictis. ad muſã poeta ſe vertit:q̃ relictis iocis ſeria grauia & lugubria cecinerat ꝑſenti ode:hortaturq; illã ſecũ quęrere leuiora:qualia videlicet lyricis cõueniũt verſib⁹. Procax.i.petulãs ĩmoderata.ĩpudens.ĩportuna. Cææ nænię. cæa teſte Pli.li.iiii.inſula eſt in mari ægęo: q̃ tñ Cœos a gręcis dicit̃. Strabo etiã li.x. ſcribit Cœon vnã e cycladib⁹ eſſe.q̃ quũ quaternas cõtineret vrbes Tetrapolis vocitata ẽ. Duę ſuo tẽpore erãt Carthea.ſ.& ea quã iulidem appellant. Ex iulide Symonides condẽdoꝝ auctor carminũ duxit originẽ. Itẽ eraſiſtratus medicus inſignis:& Ariſto peripatheticus. Cęę nęniæ id ait qm̃ ſymonides lyricus poeta ex Cæa oriũdus prim⁹ Nęniam inſtituit i.carmen lugubre: quod mortuis dicebat̃:& planctus optime deſcripſit.auctores. Acron & porphirio. Tulli⁹ etiã li.ii.de legibus ſcribit ꝙ nęnia ꝓprie cãtus eſt lugubris & laus in funere honoratoꝝ viroꝝ. Diomedes quoq; ait id carmen quod cũ lamẽtatione extremũ atq; vltimũ mortuo accanit̃:nęnia dicitur. Declinat̃ aũt hęc nęnia nęnię vt muſa muſę. vti hoc in loco. Item in numero plurali hæc nænia nęnioꝝ vt ibi li. vi. faſt. Nęniaq; in volucres falſa figurat anus. Modos. verſus & modulationes. Leuiore.i.lyrico non tragico vel heroico. Dionęo antro.i.venereo:dione ſi quidẽ veneris tertię mater fuiſſe dicitur ex ioue:vt ſcribit Tullius in libro de natura deorum.

Cęa
Cœos
Symonides
Ariſto
Nęnia
Dione

Secunda ode dícolos tetraſtrophos ad Saluſtíum de líberalítate & temperantía.

NVllus argento color eſt auarís
Abdíto terrís ínímíce lãnæ
Críſpe ſaluſtí:níſí temperato
Splendeat vſu.

NVllus argẽto. Graphice admodũ & perq̃ moraliter ſcribẽs ad ſaluſtiũ quẽ mĩme auaꝝ fuiſſe cõſtat dicit oẽm argẽti pulchritudinẽ ĩ vſu tẽperato eẽ:nihilq; ad famã clarã efficaci⁹ liberalitate cũ aĩ cõtinẽtia & tẽperãtia:quã deinceps laudat. Ordo ẽ.o criſpe ſaluſti inimice.i.q ĩimicaris lamnę.i.laminę argẽteę aut aureę qa pecuniã vt expẽdat̃ mauis: null⁹ color.i.nullus decor eſt argento abdito.i.abſcõdito:terris auaris:niſi ſplendeat vſu tẽperato.ab auaritia & prodigalitate.quia vtraq; vitioſa eſt.

Argumentum Odes ſecundę.

ANT.

Saluſtiũ poeta a liberalitate & temperãtia celebrat dicẽs latẽti pecunię nullũ eſſe ſplẽdorẽ honorẽve aliquẽ: niſi qs ea tẽperate vtat̃. Affert ad id proculei exẽplũ.qui erga fratres fuit liberaliſſimus:vnde dicit illũ perpetua fama notũ fore.aſſerit itẽ late regnare illũ ſolũ quicũq; cupiditates ſeq; ipſum domuerit.facit deinceps cõparationem ab hydropico ad auaꝝ:ſicut enim hydrops bibendo pl⁹ ſitit:ita nũq̃ ſatiat̃ habendi ſitis:& poſtremo inquit ꝙ ſapiẽs nõ appellat beatũ illũ qui diues aut rex fuerit:ſed qui ſine reꝝ cupiditate & auaritia vixerit. Nã vt Cicero inqt:animus tu⁹ oportet ſe iudicet diuitẽ:nõ hoĩum ſermo neq; poſſeſſiones. Null⁹ argento metrũ eſt ſimile ode ſecũdę libri primi. Null⁹ argẽto. ordo eſt. O Criſpe Saluſti inimice lamnę:null⁹ color ẽ argento abdito terris auaris:niſi & cete. Eſt aũt ſenſus ꝙ latenti pecunię nullus ineſt color.i.ſplẽdor & honor:niſi tẽperate & modeſte ĩ vſu fuerit. Auaris terris. Auarę terrę dicũtur:quoniã bona multa in eis latent & celantur:vt theſauri & huiuſmodi. Inimice vocatiui caſus eſt.mice enim trochęus eſt. Lamnę & lamna & lamina indifferenter dicitur. Lamnę.i.latę maſſę argenteę:q̃ ipſa pecunia ẽ. Erat aũt Saluſti⁹ pecunię inimicus:qm̃ nõ terris vti auari ſolẽt celabat ſed ĩpẽdebat poti⁹ neceſſariis reb⁹ & opportunis modeſte

prodigus qdē & tēperate. Tēperato vsu. nō parco vel ꝓdigo: ꝓdigus enī vt libro secūdo ethicoꝝ. ait philosoph⁹ in erogādo exupat: in capiēdo deficit. At illiberalis atqꝫ auar⁹ in capiēdo exupat: ī erogādo deficit: vnde exupatio & defectio bonū ipsum corrūpūt mediocritas vero conseruat.

proculeus Proculeius. fuit is romanus eques: & augusti amicissim⁹. de quo Plutarchus scribit in antonii vita: dicit. n. ꝙ antonius paulo anteq̄ expiraret admonuit reginā Cleopatrā vt sibi ac reb⁹ suis cōsuleret: & maxime oīm q cum cæsare augusto erāt ꝓculeio se crederet. Mortuo antonio august⁹ ꝓculeium misit vt curaret cleopatrā viuā in ei⁹ potestatē habere posse. Demū qūū illa arrepto ense voluisset sibi ipsi mortē īferre ꝓculeius ensem e manib⁹ ademit. Acron p̄terea & Porphyrio dicūt hūc ꝓculeiū ita piū erga fratres suos Scipionē & murenā fuisse: vt spoliatis fratribus bello ciuili patrimoniū suū ex integro diuideret: quod cū eis ante quoqꝫ diuiserat. Aget i. ducet per ora viꝝ. Penna metuēte solui. i. alis semp volātib⁹ ne ab aliquo soluātur. Fama aūt quonam pacto pēnas habeat legito li. ęn. iiii. Maronis. Auidū do. spi. Difficili⁹. n. est: vt etiā hera

voluptas clyto placet: voluptati repugnare q̄ irę

Ira vt philosoph⁹ li. ii. ęth. inquit. Et Salustius in Iug. ait sed dux atqꝫ īperator

animus vitę mortaliū anim⁹ est. Valeri⁹ quoqꝫ li. iiii. inqt. ꝙ animi moderatio mentes nostras īpotentię & temeritatis incursu transuersas ferri nō patit̄: quo euenit vt reprēhēsionis morsu sit vacua. Auidū pecuniæ. s. iubet. n. auaritiam fugari.

Lybia Libyā. libya aphricę regio est ęgypto

Gades cōtermina vt Pli. li. vi. Gadib⁹. n ipso capite beticę ab ostio freti Gadis insula est lōga passuū milib⁹. lxxv. Lata āt est passuū milib⁹. xii. quę trib⁹ milibus abest a cōtinēte. habebat oppidū ciuiū romanoꝝ: qđ appellabat̄ Augustana vrbs Iulia. sed ab eo latere quo hispaniam spectat insula est in longum ducētorum. M. passuum. quadraginta miliū lata. In qua prius oppidum gadiū fuit

Erythera dictum erythera: quoniam tyrii ab origine eorū orti ab erythreo mari ferebāt

Geriones In hac gerionen habitasse existimatur cuius armenta hercules abduxerit auctor est Pli. lib. iiii. c. xxiii. de insulis in oceano. Vterqꝫ pœnus: gaditanus scilicet & carthaginēsis. pœni enim carthaginem condiderunt: & vrbem in gadibus quā erythreā appellarūt. quod iam

Viuet extento proculeius æuo
Notus in fratres animi paterni
Illum aget penna metuente solui
Fama superstes.
Latius regnes auidum domādo
Spiritum: q̄ si libyam remotis
Gadibus iungas: & vterqꝫ pœnus
Seruiat vni.
Crescit indulgens sibi dirus hydrops:
Nec sitim pellit: nisi causa morbi
Fugerit venis: & aquosus albo
Corpore languor.
Redditum cyri solio phrahaten
Dissidens plæbi numero beatum
Eximit virtus: populūqꝫ falsis
Dedocet vti
Vocibus: regnum & diadema tutum
Deferens vni: propriāqꝫ laurum:
Quisquis ingentes oculo irretorto
Spectat aceruos.

Viuet extēto ꝑ. Exēplo ꝓculei ꝓbat liberalitatis splēdorē & gloriā subiūcturus tempantiæ cōtra auaritiam laudē ac dicens. Proculeius ciuis ille Romanus beneficus & liberalis: notus. i. cognitus: in. i. erga fratres. s. suos animi paterni. i. affectionis paternę quia patrimonii portionē iteꝝ illis tāq̄ filiis suis condiuisit: viuet ęuo extento. i. ꝓducto. s. in æternū: quia fama supstes. i. semp stās vbi mortales ciciderint: aget. i. vehet illū. s. ꝓculeiū in ore hoīm: penna. i. alis: metuēte solui. i. semp duraturis & q̄ nō dissoluētur vt alę icari aut etiā auiū mortaliū. Tu regnes. i. qlibet regnet: lati⁹. i. diffusi⁹ aut magnificēti⁹: domādo spm̄ i. aīm auidū. i. auaꝝ: q̄ si iūgas. s. īpando lybiā: gadib⁹. i. vltimę ptī hispaniæ bethicę: in qua etiā tyrii erythrei apud erythreū mare oriūdi coloniā habuere: & ita vterqꝫ pœn⁹ s. tā libycus q̄ gaditan⁹ seruiat tibi vni. Vt vero lati⁹ cōmēdet virtutē tēperātię: dānat vitiū ei oppositum

dicẽs.Hydrops.i.hydropicus.i.intercute laborãs:dirus.i.execrabilis & quasi deoꝝ ira laborans:crescit.i.magis inflat:idulgẽs sibi i.seqñs appetitũ suũ:qa quãto pl⁹potat tãto pl⁹ sitit & quãto pl⁹sitit tãto pl⁹ rurs⁹ potat & ita & morbũ & appetitũ auget:vñ addit. nec pellit sitim.i.appetitũ bibẽdi:nisi cã morbi.i.aqua intercus fugerit.i. abierit venis & languor aquosus.i. aquæ plen⁹:fugerit sup.a corpe albo.i.aquis sic distẽta cute vt alba videat.q.d.p similitudinẽ sic nec auarũ ipleri pecunia:nec beatũ reddi nisi auaritiã expulerit. Virtus dissidẽs.i.dissentiẽs plebi.i.opinioni populi:eximit numero beatũ.i.beatoꝝ phrahatẽ pthorũ regẽ filiũ herodis q patrẽ suũ trucidauerat: redditũ.i.restitutũ p⁹ mortẽ patris:solio cyri.i.regno psarũ in quo cyrus maxime claruit. Hoc est oĩs populus pdicat phrahaten beatũ q regnũ psaꝝ in quod pater p parricidiũ venerat assecut⁹ sit pter opinionẽ multorũ:veꝝ virt⁹ dissidet.i.nõ assentit pplo:qa vult nihil esse vtile quod nõ idẽ honestũ:neminẽq beatũ:nisi q bon⁹ sit & sapiẽs vñ poeta noster i epistolis Neue putes aliũ sapiẽte bonoq beatũ. Et virt⁹ dedocet populũ vti.i.docet populũ ne ampli⁹ vtat:vocib⁹.i.sermonib⁹ falsis:deferẽs.i.attribuẽs regnũ & diadema.i.insigne regũ pcipue psaꝝ:tutũ.i.sine piculo possidendũ:& lauꝝ.i.laureã ppriã.i.debitã:vni.i.soli illi qsquis.i.qcũq spectat ingẽtes aceruos.s.auri & argenti aut aliarum rerum:oculo irretorto.i. nõ retracto ex obliquo per auaritiam. Nam pertranseuntes rem placidam retorquemus oculos in eam.

superi⁹ dictũ ẽ. Vni.id est tibi ipsi. Crescit: Auaro hydropa cõparat:nã vt Iuuenalis ait. Crescit amor nummi quãtũ ipsa pecunia crescit: Ouidi⁹ itẽ li.j.fast. creuerũt & opes:& opũ furiosa cupido. Et cũ possideãt plurima plura petũt. Sic qb⁹ intumuit suffusa venter ab vnda Quo pl⁹ sũt potæ pl⁹ sitiũtur aq̃ Indulgẽs.i.cõcedẽs. Dirus.i.deoꝝ ira missus.est eni morboꝝ fere pessimus. Hydrops:intercus dicit pprie aq̃ quã græci hydropa vocãt. vt scribit Prisc. li.vi. Cato ãt quasi adiectiuo eo ẽ vsus dicẽs intercutib⁹ stupris obstinat⁹ p intestinis. vt sit secũdũ eum. hic & hęc & hoc intercus.i.qui vel quæ vel quod itra cutẽ est. hydrops aũt qd sit proprie videto celsũ li.iii. Cyri solio. fuit cyrus psaꝝ rex:q subegit asiã & vniuersum oriẽtẽ in potestatẽ redegit. regnauit annis triginta cõtinuo successu toti⁹ tpis admirabiliter insignis. cui tãdẽ ab hostib⁹ scythis trucidato cũ ducẽtis milibus psaꝝ successit fili⁹ Cãbyses. qui iperio patris ægyptũ adiecit. Scribit ea Iustin⁹ lib.i. Phrahaten fuit is parthorũ rex. herodeq fili⁹. qui trucidato patre regnũ occupauit:cõtra quẽ sæpe Mar. Antoni⁹ pugnauit:vt testat Plutarch⁹ scribit ẽt Apian⁹ in libro mitridatico.

Auaritię sitis.

Hydrops Intercus

Cyrus

Cambyses

Phrahates

Acrõ aũt scribit aliquos dicere phrahatę ab Antonio ademptũ fuisse iperiũ:& p augustũ postea restitutũ. Quod aũt fuerit cyri fili⁹ vt idẽ ait minime veꝝ est. nã cãbyses cyri fili⁹ fuit vt dixim⁹ & q sibi in regno successit. Redditũ cyri solio:fuit cyrus persaꝝ rex:regnauitq annis triginta: vt dixim⁹:subacta asia & vniuerso oriente. Ergo parthis regnauit. Sensus aũt est. q virt⁹ & sapientia quę a plębe discordat tollit e numero beatorum phrahaten restitutũ regno persaꝝ. hoc est sapiens non appellat beatum & regem illum qui regnum habet:sed qui sine inuidia & sine cupiditate pecuniaꝝ aceruos spectat. Vnde optime inquit ille. Dilige denariũ sed parce dilige formã. Redditum cyri. Ordo est. Virtus.i. prudentia & sapientia dissidens plæbi eximit e numero beatum pro beatorum phrahaten redditum cyri solio:e quo scilicet eiectus fuerat. Et dedocet ipsa virtus.id est dissuadet populum vti falsis nominibus. deferens regnum & Diadema tutum & propriam laurum. Vni.id est soli illi. Quisquis oculo irretorto spectat ingentes aceruos. Populũq falsis.id est dissuadet populo beatum dicere eum qui diues est:& non sapiens. Tunc igitur falsis vocibus populus vtitur:quum beatos appellat diuites & reges:quibus auaritia inest spreta virtute id est temperantia & liberalitate. Vnde optime Horatius idem prima Epistola inquit. Ad sũmã sapiens vno minor est ioue:diues Liber honoratus pulcher rex deniq regũ. Valerius lib.vii.c.ii.ait. Nec parum prudenter Anaxagoras interroganti cuidam quis nam eẽt beatus. Nemo inquit ex his quos tu fœlices existimas sed eum in eo numero repies qui a te ex miseris cõstare creditur. non erit ille diuitiis & honoribus abundans:sed aut exigui ruris aut nõ ambitiosę doctrinæ fidelis ac pertinax cultor in secessu q̃ in fronte beatior. Diadema tutũ.i.regiã coronam. Διαδέω.n.nobis est corono vel circũligo. Propriam laurum. pro laurea.i.propria gloria:quę nõ aliorum virtute acquiritur. sed sua & propria vnicuiq. Oculo irretorto.i.sine cupiditate & sine inuidia. Inuidus.n.nusq̃ recta acie spectat:nisi vbi erũnę fuerint. tunc.n.lętatur maxime: Vnde lib.ii.meta. Naso ait de ipsa inuidia. Pallor in ore sedet macies in corpore toto. Nusq̃ recta acies. liuent rubigine dentes. Risus abest:nisi quem visi fecere dolores.

Sapiens beatus

Diadema Diadeo Inuidia

Argumentum Odes Tertię.

Deliū hortat̄ ad fortitudinē &tempe
rātiā vt tum in aduerſis tum proſperis
ſibi tēperet eadēq; mente & vultu cōſi=
ſtat. hinc optime Seneca. Nemo deſpe
ret meliora lapſis. Nemo cōfidat nimiū
ſecūdis. Cūq; moritur⁹ ſit ei cōſulit : vt
lętiori vitæ incūbat. dū res & ætas par=
cęq; etiā ſinunt. Cedet enī relictis agris
domo & villa. Nec aliqd intereſt diues
ne ac nobilis : an paup & infim⁹ natus
fuerit. oēs quippe ſeri⁹ aut citi⁹ charō=
tis Cymbā adibim⁹. Ode eſt ſimilis no
nę li. i. Aequā memēto : Ordo ē. Memē
to reb⁹ in arduis. i. aduerſis ſeruare mē
tē æquā. i. eādē & imutabilē. Nō ſecus ī
bonis. i. proſperis ſeruare tēperatā ab
īſolēti lętitia. O deli moriture. Ab in=
Tēperātia ſolēti tēperatā lętitia. Cicero lib. i. off.
docet quō fortis anim⁹ & magn⁹ maxi
me cernit̄ : ſi nulli neq; hoī neq; pturba
tōni animi nec fortunę ſuccūbat. In tē
perātia quoq; vt idem ait. Verecūdia &
quaſi quidā ornat⁹ vitę oīſq; ſedatio p
turbationū animi & rer; modus cernit̄
& lib. iiii. Tuſc. inqt : Quēadmodū Tē
perātia ſedat appetitiones : efficit vt hę
rectæ rationi pareāt. Sic huic inimica
Intempe= intēperantia oēm animi ſtatū inflāmat
rantia cōturbat. incitat. Inſolēti lætitia : īmo=
derata vel nimia. Cicero enim lib. iiii.
Tuſc. ait. Atq; vt cōfidere decet. time=
Gaudere re nō decet. Sic quidē gaudere decet : lę
Lætari tari nō decet. Prius etiā dixerat. Nam
Gaudium quū rōne anim⁹ mouet̄ placide atq; cō=
Lætitia ſtāter : tū illud gaudiū dicit̄. Quū autē
& inaniter & effuſe anim⁹ exultat : tum
illa lętitia geſtiēs vel nimia dici poteſt :
quā ita definiūt ſine ratione animi ela=
tionē : habet enim profuſam hilaritatē.
Seu mœſtus vixeris. Senſus eſt. q vel
mœſtus vel lætus vixeris : moriturus es
omnino. Seu te. ordo eſt. Seu interiore
nota falerni bearis te reclinatū ī remo=
to gramine per dies feſtos. Interiore
nota falerni. i. ſecretiore vini optimi ca
do ſignato quo videlicet tempore. qui
buſue cōſulib⁹ illud ſeruatū fuerit. Hoſ
pitalē hoſpitio aptā. Trepidare. i. feſti
nare. Dū res. i. ipſa rer; copia : & patri=
moniū. Soror; triū. parcas intelligit :
de quibus late in carmine de florib⁹ di=
Parcarum ximus & alibi. hę autem dicuntur habe
ſtamina re manibus candida fila & nigra. Can=

III. Ode tricolos tetraſtrophos ad Delium de temperantia & liberalitate.

AEquā memento rebus in arduis
Seruare mentem non ſecus in bonis
Ab inſolenti temperatam
Lætitia moriture deli :
Seu mœſtus omni tempore vixeris :
Seu te in remoto gramine per dies
Feſtos reclinatum bearis
Interiore nota falerni :
Quo pinus ingens : albaq; populus
Vmbram hoſpitalē conſociare amant
Ramis : & obliquo laborat
Lympha fugax trepidare riuo :
Huc vina & vnguēta : & nimiū breues
Flores amœnæ ferre iube roſæ :
Dum res & ætas & ſororum
Fila trium patiuntur atra.
Cedes coemptis ſaltibus : & domo
Villaq; : flauus quam tyberis lauit
Cedes & extructis in altum
Diuitiis potietur hæres
Diues ne priſco natus ab inacho
Nil intereſt an pauper : & infima
De gēte ſub dio moreris
Victima nil miſerantis orci
Omnes eodem cogimur : omniū
Verſatur vrna ſerius ocyus
Sors exitura : & nos in æternum
Exilium impoſitura cymbæ.

AEquā memēto. Vt tēperātiā & liberalitatē de=
lio amico pſuadeat memoriā facit fragilitatis
vitę humanę : admonēs vt dū licet fruatur re=
bus lætis quas heredi ppediē relinquere cogetur cum
mors nemini parcat Ordo eſt. O deli moriture memē=

to seruare in rebus arduis.i.difficilib⁹ et aduersis: mẽtem ęquam.i.non nimis demissam nec concussam sed ęqualem:& memento non secus.i.cõsimiliter seruare ĩ rebus bonis.i.lętis:mentem temperatam.i.moderatã ab insolenti.i.nimis ĩmodica & diffusa lętitia. deli dico moriture .i.qui moriturus es seu vixeris mœst⁹ oĩ tp̃e:seu bearis.i.beatum feceris(scd̃m epicurum)te reclinatum in gramine remoto.s.a populo: per dies festos.i.in quibus a negocio publico cessandum est bearis dico:nota.i.signo falerni.s.vini :interiore .i.recõditi vini in intima parte cellę vinarię aut nota interiore.i.ebibendo vsq; ad signũ qđ est in ĩteriore parte paterę:iube ferre huc.i.in hunc locum.quo.s.loco:pin⁹ ingens et populus alba.s.in foliis interioribus. amãt consociare.i.socialiter efficere ramis.i.per ramos suos:vmbram hospitalem.i.potanti ad tempus hospitium prębituram.et lympha.i.aqua fugax.i.assidue dilabens:laborat.i.conatur:trepidare.i.murmur vt ĩ trepidatione fit excitare:riuo obliquo.i.obliquas ripas q̃ saxosę sũt pcutiente.Iube dico ferre huc:vina & vnguẽta:& flores rosę amœnę nimiũ breues.i.nimis parum duraturos.vnde in opusculo de rosa dicit maro. Q̃; longa vna dies ętas tam longa rosarum est. Dum i.donec:hoc est tantisper dum res .i. facultas: et ætas et fila.i.stamina sororum.i.trium parcarum : hoc est dispositiones fatales vitę humanę: atra.i. nociua dũ

dida fœlicitatẽ:nigra vero infœlicitatẽ significant. Papinius. Iãq; dies aderat parcaꝶ cõditus albo Vellere. Ouidius itẽ in ibin. Dixerat at Clotho iussit promissa valere:Neuit & infesta stamina pulla manu. Cedes migrabis inquit a tuis bõis. Fila atra. q̃ scilicet mortis admonent:et minant̃ ideo atra inquit.

Diues ne prisco. Ordo est. Nil interest an diues nat⁹.s.fueris a prisco inacho: an pauper,et de gente infima . Moreris i.habites sub dio.i.sub aere & sine domo. Victima.s.eris nihil miserantis orci. Prisco inacho:inachus apud argos primus regnauit annis.l.regnante apđ hębreos Iacob Isaac filio. Anno mundi.MMM.ccxl. Auctor est eusebius. Inachus.

Omnes eodem. Ouidius quoq; ĩ meta. inquit Serius aut citius sedẽ pperam⁹ ad vnam. Oĩm versat̃ vrna. Ordo est:ĩ vrna versat̃ oĩm sors Seri⁹ ocyus exitura & ĩpositura nos cymbæ in æternũ exilium. In æternũ. vltima syllaba abũdat:ergo cum sequenti dictione alteri⁹ versus scandetur.

rumpuntur:patiuntur.i.tibi permittũt.quia tu cedes.i.discedes.s.a saltibus coemptis.i. quos simul emisti:et domo et villa.i.domo in agro quã tyberis flauus.i.subalbis aquis:lauit.i.alluit & cedes &.i.simul ędib⁹ vrbanis extructis in altum:quia heres potietur diuitiis a te partis. Nil interest diuesne.i.an diues sup.sis natus.i.progenitus ab inacho prisco.i.antiquissimo rege argiuorum.i.et generosissimus an pauper sup.sis et natus de gente ĩsima:quia moreris : sub dio i.ioue hoc est sub cœlo existens victima orci.i.inferi seu plutonis nil miserantis. Nos cogimur i.impellimur omnes eodem.i.ad eũdem exitũ:sors oĩm versatur.s.in vrna fatali:exitura serius ocyus .i.forte serius et forte ocyus:vnde prudẽter fingunt poetę vitas hoĩm esse in vrna fatali eaq; versata exire et inde fieri vt iuuenes moriantur non minus q̃ senes: vt nos admoneant cũ euangelio Vigilate vtiq; quia nescitis diem neq; horam.et tamen vbi semel mortui sumus non est pęnitentię locus. vnde addit:sors exitura et impositura cymbę.s.charontis:in exilium æternum.i.vnde nunq̃ redituri sumus.

IIII. ode dico.tetra.ad phoceũ de amore ãcillæ

Argumentum Odes.iiii. per mancinellum. AN.M.

NE sit ancillæ tibi amor pudori
Xanthię phoceu.prius insolentem
Serua briseis niueo colore
Mouit achillem.
Mouit aiacem thelamone natum
Forma captiuæ dominum tegmessæ.
Arsit atrides medio in triumpho
Virgine rapta:

Erat phoceo phillis ancilla : quam certe amore prosequebatur . ait poeta id ipsi nulli esse dedecori. Achilles enim Bryseida : Aiax Tegmessam : Agamennon Cassandram captiuas etiam et ancillas adamarunt . Probat inde phillida quoq; regium genus vti illas habuisse moribus & forma nobilem: quæ omnia decori amatoribus potiusq̃ dedecori possunt accedere . Est autem Ode similis secũdæ . Xanthiæ:id est troianæ seu phrygiæ ac barbaræ. Insolentẽ:su-

perbum iracundum arrogantem de mo
ribus aũt achillis dictũ ẽ latius lib.j.ibi
pelidæ stomachũ. Refert ẽt plura Ho=
Briseis merus lib.xxiiii. Iliad. Serua Briseis.
Ea q̃dẽ ab achille rapta fuit ex lyrnes=
so regia minetis: ex theba vero Eẽtiõis
Chryseis p̃ria Andromaches capta fuit Chryse=
is q̃ sane agamẽnoni cõtigit. Ambę ãt
he vrbes in eo cãpo erãt: q postea the=
ban⁹ cãpus est appellat⁹ is pp fertilita=
tẽ prius a mysiis ac lydis postea ab gręꝫ
Cilices cis infestat⁹ ẽ. Erat ãt in cilicia. nã cili=
ces i duos diuisi erãt p̃cipat⁹ alterum
Eẽtiõis alteꝝ minetis. Erãtq̃ ista oppi=
Priami regna da lesbo opposita: qb⁹ oĩb⁹ priam⁹ im
perabat: q̃d achillis verba manifeste de
clarãt vbi ait: Ante tuas noram⁹ opes:
spatiosaq̃ regna. Q uę fœlix p̃iter les=
bos cõplectiẽ: & q̃ cõp̃rẽdit phrygię tel
lus: ac hellespõt⁹. Tũc q̃dem hęc erãt:
postea varię mutatões sũt cõsecutę. To
Troia ta ãt ora sub troianis ĩ nouẽ p̃cipat⁹
diuisa erat: & sub priamo ĩ bello troia=
no cõstituta: & troia appellata: hęc oĩa
Tegmessa ex Strabo.li.xiii. Tegmessę. de hac itẽ
Ouid.lib.iii. de arte mẽinit his verbis.
Odimus & mœstas: tegmessam diligat
aiax. Nos hilarẽ pp̃lm fœmina lęta ca=
put &c. Atrides.i.agamẽnon. cui diru=
to ilio cassãdra virgo & priami filia for
te obtigit. q̃ ẽt sibi q̃ fata seruarent a cõ
iuge p̃dixit. q̃d Seneca in tragœdia
agamẽnonis testatur latissime. Medio ĩ
triumpho.i.in ip̃a victoria. Barbarę.i.
troianę. Thessalo victore.i.achille.is
Laryssa enim thessalus fuit. Vergi. Et laryssęus
Phthia achilles. laryssa & phthia egregia erant
oppida in thessalia vt scribit Solinus.
Et adẽptus hector. Ordo est. & hector
ademptus tradidit pergama leuiora tol
li a fessis graiis: V nde et maro ait. De=
cimum quos distulit hector in annum.
Nescias an. potuisset phoceus respõde
re poetę: nõ mirum esse: q̃ achilles bry
seida. Tegmessam aiax. Agamennon
cassandram captiuas et ancillas arse=
rint. illæ enim regum filię fuerãt. Suã
vero phillyda humilem esse. hĩc ait po
eta illam mœrere regium genus mores=
q̃ generosos habere: vt similem illis
ostendat. Beati: id est diuites: vti fue=
Penates re p̃dictarum parentes. Penates. ij
sunt omnes dii: qui domi coluntur.
Vt Seruius inquit libro.ii.æneĩ. quod

Barbaræ postq̃ cecidere turmæ
Thessalo victore: & ademptus hector
Tradidit fessis leuiora tolli
Pergama graiis.
Nescias an te generum beati
Phylidis flauæ decorent parentes:
Regium certe genus et penates
Mœret iniquos.
Crede non illam tibi de scelesta
Plæbe dilectam. neq̃ sic fidelem:
Sic lucro auersam: potuisse nasci
Matre pudenda.
Brachia & vultum teretesq̃ suras
Integer laudo. fuge suspicari
Cuius octauum trepidauit ætas
Claudere lustrum.

NE sit an. Cõmẽdat phoceo aĩco phillida ancillã
eiusq̃ amorẽ cui⁹ ne eũ pudeat exẽplis p̃bat an=
cillas ẽt p̃cipib⁹ viris dilectas fuisse: & si phoceus di
cat eas p̃genie regali ortas: dicit phillidos mores inge
nuos et lepidũ corpus argumẽto eẽ illã nõ illiberalib⁹
ortã parẽtib⁹. At ne ei⁹ amore captũ suspicet: dicit se ĩ
tegrũ & ĩcorruptũ laudare nec amoribus irretitũ cũ sit
q̃dragenari⁹ Atq̃ ita frigidus ĩ venerẽ senior. Ordo ẽ.
O phoceu ne amor ãcillę xãthie.i.troiãę sit tibi pudo
ri: Briseis ancilla & aĩca achillis: sęua.i.ip̃iosa ad nutũ
suũ hoĩem regẽs: mouit.i.affecit amore sui: colore ni=
ueo.i.pp nitorẽ formę.achillẽ pri⁹ ĩsolẽtẽ: sed ei⁹ amo
re domitũ: aut dicam⁹ mouit prius achillẽ ĩsolẽtẽ.i.q̃
uis ĩsolẽtẽ et arrogãtẽ atq̃ ĩdomitũ. Forma.i. spẽs et
formositas tegmessę captiuę mouit aiacẽ natum thela
mone: q tñ fortior q̃ oileo natus dr̃: dñm.i. q̃uis dñm
suũ. Atrides.s.agamẽnon: arsit.s.ĩcẽdio amoris ĩpa=
tiẽtis ĩ medio triũpho.i.ĩ ip̃a victoria: & hoc virgie.s.
cassandra rapta: postq̃ turmę barbarę.i.barbaroꝝ q
troianis auxilio venerant: q̃d potius dicã q̃ vt de ip̃is
troianis intelligã pp romanoꝝ originẽ. cecidere.i. fu=
sę & stratę sunt: thessalo.s. achille victore: et hector
ademptus.i.ablatus opera achillis a quo interfectus
erat: tradidit scilicet per suam absentiam: pergama: id
est mœnia troiana tolli id est diripi leuiora id ẽ leuius
et facilius: graiis fessis.s.decẽnali bello. Vñ æneid.ii.
Fracti bello: fatisq̃ repulsi Ductores danaum tot iam
labẽtibus annis. Tu nescias.i.nescire possis cognitis

moribus et ſuſpiriis eius. An parentes phillidis flauę i.flaui coloris ſaltem in capillis:beati.i.diuites & potentes:decorẽt.i.illuſtrent et ornẽt:te generũ.ſ.ſuum: quia filię maritum:certe ipſa mœret .i.tacite deflet genus regiũ. vnde ſe ortam dicit:et penates iniquos: vł impares diis victorũ:vel iniuſtos ꝙ familiã ſuam non ſeruauerint. Crede illam dilectam tibi non de ſceleſta plæbe:neqꝫ ſic fidelem tibi et ſic auerſam.i. alienam a lucro potuiſſe naſci matre pudẽda.i.turpi. Vnde dicit Iuuenalis ſat.vi. Scilicet expectas vt tradat mater honeſtos. Aut alios mores q̃ quos habet:vtile porro Filiolã turpi vetulę ꝑducere turpẽ. Ego laudo ĩteger .i. incorruptus amore ei⁹:brachia et vultũ & ſuras.i.poſteriores partes crurũ:teretes.i.cũ lõgitudĩe rotũdas: fuge ſuſpicari.i.habere ſuſpitionẽ ſcilicet de illo:hoc eſt de me vetulo:vtpote:c⁹ ętas trepidauit.i.feſtĩauit. claudere.i.pficere octauũ luſtrũ.i. q̃dragesimũ ãnũ.

etiam Tullius pro ſylla oſtendere videtur his verbis. Quãobrem vos dii patrii ac penates qui huic vrbi:atqꝫ huic ĩperio p̃ſidetis &c. Mac.ẽt li.ii. Sat.docet penates eẽ p quos penitus ſpiram⁹. p quos habemus corpus. p quos rõnẽ animi poſſidemus. Eſſe autem medium æthera iouem.iunonem vero imũ aera cum terra:et mineruã ſũmũ ætheris cacumẽ. Lucro auerſam.i.ab lucro abhorrentem:non eñ donis ad libidinem allici poterat. Pudenda.i. turpiſſima. Teretes.non craſſas verum in longitudĩe rotundas.hic laudabiles. Integer. non corrupt⁹ libidine aliqua :potuiſſet phoceus poetę dicere. Tu meã phyllida ardes :hinc eam laudas. poeta igitur tacitę obiectioni ita reſpõdit. Suſpicari.de illo:ſcilicet me ipſo. Trepidauit.i.feſtinauit. Octauum luſtrum.i.quinquẽnium: hoc eſt annos quadragĩta:quos qdẽ ab amore alienos eẽ decet.

V.Ode tricolos retraſtrophos nõ tentandas puellas innubiles.

NOndum ſubacta ferre iugũ valet
Ceruice:nondũ munia comparis
Aequare:nec tauri ruentis
In venerem tolerare pondus.
Circavirentis eſt animus tuæ
Cãpos iuuẽcæ:nunc fluuiis grauem
Solantis æſtum:nunc in hudo
Ludere cum vitulis ſalicto
Prægeſtientis .tolle cupidinem
Immitis vuæ :iam tibi liuidos
Diſtinguet autumnus racemos
Purpureo varius colore.
Iam te ſequetur:curret enim ferox
Aetas:et illi quos tibi dempſerit
Apponet annos: iam proterua
Fronte petet lalage maritum
Dilecta quantum non pholoe fugax
Non chloris albo ſic humero nitens

Argumentum odes.v.

Sectanti lalagen puellã pulcherrimã ſed ĩnubilẽ viroqꝫ ĩmaturã horatius ſcribit: illã iuuencę cõparãs nõdum valẽti venerei tauri ſufferre pondus. Cõſulit igr̃ illius citam adoleſcẽtiã expectare velit. Tũc eñ proterua impudentiqꝫ fronte virũ vltro appetet. Crederẽ attñ ſibiipĩ potius id dicere. Supi⁹ eñ de lalage inqt.ꝙ vbicũqꝫ fuerit illã ſp amabit:Nõdũ ſubacta. Ode eſt ſiłis .ix.li. j. Eſt ãt ordo. Anim⁹ tuę iuuẽcę ẽ circa virẽtis cãpos nũc ſolãtis grauẽ ęſtum fluuiis. nũc p̃geſtiẽtis ludere cũ vitulis ĩ hudo ſalicto nõdũ valet ſubacta ceruice ferre iugum nõdũ valet ęquare munia cõparis nec valet tolerare põd⁹ tauri ruẽtis ĩ venerẽ. Subacta i.ſuppoſita vł attrita. Iugũ.allegoricos cõiugiũ accipit. Valet.tua ĩpa iuuẽca. Munia officia venerea. Cõparis .i. viri ſibi adhęrẽtis. Tauri. viri.perſtat eñ ĩ allegoria. Iuuẽcę.i.puellę Solantis. refrigerantis & recreãtis. Cũ vitulis.i.cũ pueris. Pręgeſtiẽtis deſiderãtis et exultantis. Immitis vuę.i. ĩmature puellę. Diſtĩguet:dĩdet:variabit. Autũn⁹ ab augeo dr̃:ꝙ tũc maxĩe augeãr̃ ho- Autũnus
minũ opes coactis agroꝝ fructib⁹. vt feſt⁹ ait.ĩcipit ãt. vii.id⁹ ſextił:hẽtqꝫ dies nonagĩtaunũ: Auct.ẽ.Var. li.j.de re ruſt. Racemos.ẽ racem⁹ botrionis ps vt Ser.docet li. Racemus
iiii.g. Purpureo colore.i.nigrãti roſę ſiłis Purpura
Pli.eĩ li.ix.ſcri.ꝙ purpurę piſces florẽ illũ tingẽdis expetitũ veſtib⁹ ĩ mediis hñt faucib⁹.liquoris hic mĩmi ẽ ĩ cãdida vena. vñ precioſus ille bibitur nigrantis roſæ colore ſublucens : reliquum corpus ſterile.

Vt pura nocturno renidet
Luna mari:gnydiusq; gyges:
Quem si,puellarum insereres choro
Mire sagaces falleret hospites
Discrimen obscurum solutis
Crinibus ambiguoq; vultu.

Ferox.robustior. Aetas:adolescentia. Proterua.impudenti. Dilecta.ab omnibus scilicet tantum. Pholoe.de hac libro.j.ode vero.xxxiii.etiam dixit cyrus in asperam declinat pholoen: sed prius appulis inngentur capreę lupis. Q turpi pholoe peccet adultero. Chloris. formosæ puellæ nomen χλωρος autem viridis dicitur. Gnydius. Gyges.gnydiũ appellat: quoniam in Gnydo vrbe cariæ colebatur venus: q̃ omniũ elegantiarum domina esse dicit Meminit Tullius libro.iii. off. de altero Gyge:q annuli cuiusdam beneficio stuprum intulit reginæ lydorum: eaq; adiutrice regem dominum interemit & rex effectus est lydiæ. Sagaces. Sagire est acute sentire:iñ Sagaces dicti canes is igitur qui ante sagit q̃ oblata res ē dicitur pręsagire .i.futura ante sentire. Auctor est Cicero.libro.i.de diuinatione. Et festus inquit. Sagax acutus et solers id est in omni re prudens. Hospites:id est peregrinos:quib⁹: scilicet antea non cognitus esset. Discrimen obscurum id est incognita differētia. Ver. lib.vi.vel quo discrimine ripas hæ linquunt. Solutis crinibus. intonsi crines et ambiguus gygis vultus obscurum discrimen sexus reddebant. Ambiguo.an:scilicet. puellæ an pueri esset.

Chloris
Gyges.
Sagire
Sagaces

NOndum sub acta ferre iugum. Hac Ode disertissima poeta noster amicum:quem quia inhonestum est non noīat monet desinat puellas īmaturas sectari dicens per allegoriam. Iuuēca tua id ē puella quam sectaris nondum valet ferre iugũ.i.pondus virile:ceruice nondum subacta.i.nondũ domita: bis enim dicetur nõdum.hoc est natura nõdum ad venerem apta. Nondum valet ęquare.i.ex ęquo pręstare munia.i.officia:cõparis:scilicet tauri hoc est viri nec valet tolerare pondus tauri ruentis in venerem.i.viri volentis coire:hoc est tuũ impetum. Circa virentis ꝑsistit in allegoria et metaphora ab iuuēca sumpta: dicens. Animus tuę iuuencę.i.iuuenculę quā sectaris ē circa campos virentis hoc est cum puellis ęqualibus versari cupit .iuuencę dico solantis.s. leuantis nunc: id est aliquando:fluuiis.i.aquis fluentibus:ęstum grauem.i.dulcibus colloquiis ęqualium puellares curas: et pręgestientis.i.nimis cupientis nunc.i .aliquando: ludere cum vitulis.i.coęuis pueris non cum tauro.i. viro impetuoso:in salicto.i.loco vbi salices crescunt: hudo.i.aquoso.quia is fere humidus et aquosus est: tolle.i.amoue cupidinem.i.appetitũ aut cupiditatem vuę.i.puellę:& est alia metaphora:immitis id est nõdum maturę:iam id est prope diem:quia cito maturascunt puellę:autũnus varius id est afferens varias vuas maturas distinguet id est discernet tibi racemos liuidos id est vuas adhuc liuentes et plombeũ colorem habentes.i. nondũ plene maturas:colore purpureo.i.a vere maturis:hoc est si paulũ expectare poteris quæ nũc est liuida vua fiet purpurea id est iuuencula vix pubescere incipiens viripotẽs fiet. Ipsa quæ te fugit modo:sequetur te iam:scilicet matura viro:enim pro quia:ętas ferox id est robusta & aimosa. Aut quę tunc erit indomita sub primo furore amorum:curret id est festinãter adueniet:& apponet illi annos:scilicet aduenientes & ad venerem aptos:quos dempserit tibi: quia ad mediũ vsq; ętatis dicuntur anni venire & apponi: & post medium recedere & demi. Vnde dicit in arte. Multa ferunt anni venientes commoda secum:Multa recedentes adimunt. Iam lalage exponit allegoriam id est iuuencula quam tu sectaris: petet maritum id est commercium viri:fronte ꝑterua aut quia matri neganti inimica:aut quia ob formositatem superba: dilecta scilicet ab omnibus tantum:quantum scilicet non est dilecta pholoe puella illa fugax scilicet ab armatoribus qui nimis frequentes sunt.et nitens vt luna renidet id est resplendet pura: mari nocturno: id est dum diffunditur per mare tempore nocturno: sic vt chloris non est nitens id est plus q̃ chloris formosa illa puella est nitens :albo humero: et nitens vt giges puer gnydius id est venereus aut venustus vt quem venus regina gnydi omnibus gratiis decorarit: quem puerum si tu insereres choro puellarum:discrimen obscurum id est differentia difficilis cognitu: crinibus solutis & vultu ambiguo.i.dubio an maris an fœmellę:falleret hospites id est aduenas qui eum in forma et vestitu virili non nouerant:mire .i.licet mire sagaces.i.rē latẽtem sagiẽtes & quadam sagacitate olfacientes.

VI. ode di. te. ad septimiũ de tybure & tarẽto.

S Eptimi gades aditure mecum: et
Cātabrũ indoctum iuga ferre nr̃a: &
Barbaras syrtes: vbi maura semper
Aestuat vnda.
Tybur argeo positum colono
Sit meæ sedes vtinam senectæ:
Sit modus lasso maris et viarum
Militiæq;.
Vnde si parcæ prohibent iniquæ:
Dulce pellitis ouibus galesi
Flumen et regnata petam lacono
Rura phalanto.
Ille terrarnm mihi pręter omnis
Angulus ridet. vbi non hymeto
Mella decedunt: viridiq; certat
Bacca venafro

S Eptimi ga. Septimiũ amicũ de quo cõfidit ꝙ secũ i remotissimas & difficillimas oras ꝓficiscive lit: pcat̃ vt secũ tybur petat aut si id nõ det̃: Tarẽtũ oppida amœnissima: i qb⁹ vbi rliquũ ętatis degererit poeta: rogat vt ab eo optata donet̃ sepl̃tura. ordo ẽ. O septimi aĩce aditure mecũ. i. q adire mecũ velis si op⁹ sit. Vñ hic q̃litatẽ ñ tp̃s notat. gades. i. isulã illã i vltimis hispanię oris: & cãtabrũ. s. ppl̃m hispanię. idoctũ. i. adhuc isuetũ ferre. i. pati nr̃a iuga. i. ipia dura. & syrtes barbaras. i. barboꝝ: vbi vnda maura. i. mauritanica: ęstuat sp. vtinã tybur positũ. i. cõditũ a colo argeo. i. argiuo. s. tyburto sit sedes meę senectę. q. d. ñ te vocẽ ad hispãos aut mauros. & sit mod⁹. i. finis maris. i. nauigatõis: et viarũ. i. itineꝝ: et militię. i. belli: mihi lasso i. fatigato. vñ. i. a quo. s. tybure: si pcę iiq̃. i. ñ fauorabiles deę ꝓhibẽt. i. arcẽt me: ego ꝓpetã flumẽ galesi: illi⁹ fluuii iuxta tarẽtũ: dl̃ce ouib⁹ pellitis. i. pelles eximias hñtib⁹: q̃s rõanicas vulg⁹ vocat: et petã rura regnata i. recta phalãto. s. duci lacono. i. laconico: Ille angul⁹ ridet. i. amœn⁹ videt̃ mihi: p̃ter. supra oĩs. s. ãgl̃os terrarũ. vbi mella ñ decedũt. i. nõ deorsũ cedũt tãq̃ iferioris dignitatis: hymeto. i. melli hymetio: et bacca. s. oliuę: certat i. cõtẽdit de dignitate: venafro. s. mõti: viridi. s. oleis.

Argumentum Odes. vi.

Septimio amicissimo suo poeta scri= AN. M
bẽs: ait secũ i vltias ẽt & asprimas orbis oras ituꝝ eẽ. qd̃ maximã ei⁹ beniuolẽtiã arguit. optat iñ vt tybur senectę sedes hẽri possit. qd̃ si pcę ñ dederit petet iqt tarẽtũ: c⁹ qdẽ regio sibi p̃ter oẽs arridet abũdat ei melle vino oleo & tẽpie sũma hortat̃ itaq; septimiũ velit eo secũ pgere: vbi defũcto sibi valeat debitas emittere lachrymas. Septimi gades aditure
mecũ: ode ẽ sil'is. ii. li. i. Gades. isulas. Gades
Beticę oppositas i oceano. de qb⁹ late
supi⁹ ode. ii. hui⁹ voluminis. Cãtabrũ cã= Cãtabri
tabri ppl'i sũt i hispania taraconẽsi ad oceanũ: vt docet Pto. li. ii. Eos ãt & vicinas illis gẽtes q latrocinia retiebãt au
gust⁹ oppssit: vt scri. Stra. li. iii. Sueto. Augusti
ẽt de augusto ait Externa bella duo oĩo bella
p se gessit: Dalmaticũ adolescẽs adhuc Et ãtonio deuicto cãtabricũ. Paulo itẽ iferi⁹ ait. Domuit ãt ptim ductu partim auspiciis suis cãtabriã / aqtaniã pãnoniã &c. Indoctũ iuga ferre nr̃a: quo tp̃e id poeta scripsit cãtabri ab rõanis subacti ñ fuerãt: qd̃ august⁹ p⁹ea egit vt diximꝰ: vl' idoctũ ait. i. ñ assuetũ. nã pauloãte vict⁹ fuerat cãtaber ab ipo augu=
sto. Barbaras. i. fęuas. Syrtes. sũt duo Syrtes
sin⁹ i extrema aphrica: eas iaccessas va dosũ ac reciprocũ mare efficit: ita incertis motib⁹ nũc i breuia rescidit dorsuosa: nũc æstib⁹ iundat̃ iqetis. lati⁹ tñ vi
deto in epodo. ix. Maura vnda. Mauri Mauri
terminãt oceão occidẽtali vt scri. Pto. li. iiii. de qb⁹ pl'a li. vi. Stra. Tibur. de eo late supi⁹ ode. vii. li. i. Sit mod⁹. ordo ẽ. lasso mihi sit mod⁹. i. finis maris viaꝝ & militię. Vñ a quo tybure. Parcę clotho. lachesis. atropos. Pellitis ouib⁹
Galesi. Galesus vt dixit liui⁹ lib. v. Galesus
de scdo bel. pu. calabrię flumẽ ẽ tarẽto ꝓximũ p qnq; milia passuũ. Et pli. lib.
viii. scri. Tarẽtias oues fuluas eẽ & suæ Tarentinę
pulliginis. Phalãto hoc duce lacones oues
Tarẽtũ apollis oracl'o cõdidert̃ d̃ quo mł'ta Stra. li. vi. Et nos lati⁹ ode. xxviii li. i. Hymeto. hymet⁹ mõs ẽ nobil' i atti ca: q̃ mel gignit optimũ. vt Stra. ait li. x. Qui ẽt lib. vi. scri. Tarẽtinã orã fructuũ bõitate p̃cellẽtẽ. nã & mel ei⁹ & vellera vehemẽter laudant̃. Decedũt: ꝓ cedũt. Venafro viridi. i. oleo venafrano.
nã laudes hẽt olei tot⁹ venafran⁹ ager maxie plãis finitim⁹ aruis. Au. ẽ stra. li. v. d̃ cãpãia loq̄ns

Aulon

Aulon. locus eſt cõtra tarentinam re=
gionem ferax optimi vini vt Porphi=
rio inquit. Acron vero dicit eẽ montẽ
calabriæ. Montem eſſe comparatione
phalerni crediderim. Eſt autem ordo.
Et aulon fertilis amicus baccho. Pha
lernis vuis. phalerno agro ſecũda vini
nobilitas erat: nõ lõge a capua. de quo
plura Plinius lib. xiiii. cap̃. ix. Debita
lachryma. i. merita et amica. Fauillam:
poeta libro. vi. de miſeni cadauere ait.
Poſtq̃ collapſi cineres: & flamma quie
uit. Relliquias vino & bibulã lauere fa=
uillam. Oſſaq; lecta cado texit choryne
us aheno. Sapho item ait. Sex mihi na
tales ierant: quum lecta parentis An=
te diem lachrymas oſſa bibere meas.
Optat ergo Horatius vt ei Septimius
funus celebret his in locis amœnis.

Ver vbi longum: tepidaſq; præbet
Iuppiter brumas: et amicus aulon
Fertilis baccho minimum phalernis
Inuidet vuis.
Ille te mecum locus et beatæ
Poſtulant arces. ibi tu calentem
Debita ſparges lachryma fauillam
Vatis amici.

Ver vbi. Ordo eſt. vbi. i. in quo angulo tarẽtino: ver
i. verna tẽperies eſt ſup. longũ. i. diu. & iuppiter. i. aer
p̃bet brumas. i. brumales dies tepidas. i. minus frigi=
dos. & aulon locus ille tarentinus fertilis. i. fœcũdus
et amicus. i. fauorabilis aut dilect⁹ baccho: inuidet mi=
nimũ. i. valde parum: quia parũ vincitur: vuis faler=
nis. i. in falerno monte cãpanię naſci ſolitis. O ſepti=
mi ille locus et beatę arces ſubaudi ille. ſ. iam dictę poſtulant te mecum. tu ſparges ibi. i. in illis
montibus: fauillam. i. flammulam reliquã dũ cadauer vretur amici vatis. hoc eſt meum qui tibi
amicus ſum calentem. i. recenter vſtã. ſparges dicit lachryma debita pro officio amicitię.

AN.M.

Argumentum Odes. vii.
per mancinellum.

Pompeius ſeu pompilius familia=
ris et commilito Bruti et Caſſii partes
cum ipſo poeta contra auguſtum ſecu
tus fuerat. habita clade victore Augu=
ſto apud philippos euaſit poeta Mer=
curio duce vt ſcribit Põpeius vero ite=
rum bella ſubiit: tandem redditus pa=
trię hinc ipſum hortatur ad debita vo=
ta ioui ſoluenda. hortatur item vt ſecũ
liberius cõuiuium ineat. Nam recepto
amico bacchari et furere ſibi dulce erat.
O ſępe mecũ tempus in vltimũ. Ode ẽ
ſimilis. ix. lib. j. Eſt autem ordo. O põ=
pei prime meorum ſodalium ſępe me=
cum in vltimũ tp̃s deducte Bruto mili=
tiæ duce: quis diis patriis & italo cœlo
redonauit te quiritem? Cum quo ſępe
mero fregi diem morantem coronatus
capillos nitentes ſyrio Malobathro.
In vltimum tempus. In vltimam vitę
metam: quæ bello terminari ſolet q̃plu
rimis. Bruto militiæ duce. de hoc late
libro primo in Ode. xiiii. legito. Qui=
ritem. de quiritibus vide in Ode pri=
ma. Pompili meum prime ſodalium.
vł põpei meoꝝ prie ſodaliũ. qđ magis
placet: põpei, ei hic ſpõdeus ẽ. Inde ſeq

Septima Ode tricolos tetraſtro
phos ad pompilium ſodalem et cõ=
militonem.

O Sæpe mecum tempus in vltimum
Deducte bruto militiæ duce:
Quis te redonauit quiritem
Diis patriis: italoq; cœlo
Pompili meum prime ſodalium?
Cum quo morantem ſæpe diem mero
Fregi coronatus nitentes
Malobathro ſyrio capillos:
Tecum philippos: et celerem fugam
Senſi relicta non bene parmula:
Cum fracta virtus et minaces turmæ
Turpe ſolum tetigere mento:
Sed me per hoſtes mercurius celer
Denſo pauentem ſuſtulit aere:
Te rurſus in bellum reſorbens.

Vnda fretis tulit æſtuoſis.
Ergo obligatam redde ioui dapem:
Longaqꝫ feſſum militia latus
Depone ſub lauru mea:nec
Parce cadis tibi deſtinatis:

O Sæpe mecū. Pōpilio veteri amico cōgratulat̄ ꝙ nactus gratiā auguſti ciuitati reſtitutus ſit: monetqꝫ diffuſius vino indulgeat ſuo exēplo qui ad ebrietatē vſqꝫ poturus eſt: dulce exiſtimans fu rere amico recepto. Ordo eſt. O pompili prime .i. qui prim⁹ es: meū pro meorum ſodaliū: o deducte mecum ſępe in .i. vſqꝫ ad vltimū tēpus .i. donec brut⁹ victus erat: bruto exiſtente duce .i. ductore militię .i. qui mili taſti mecū ſub bruto tātiſper dū ille ducatum ꝑſtitit: quis .ſ. deoꝝ aut amicoꝝ .q.d. quiſquis eſt optim⁹ eſt redonauit .i. reſtituit & iteꝝ donauit: diis patriis .hoc eſt romanis penatib⁹ & cęlo italo .i. italicę regioni te quiritē .i. romanū militē. O pōpili inquā prime .i. ꝑci pue ſodaliū: cū quo .i. cuius ſocietate: ego coronatus capillos .i. hn̄s capillos coronatos: nitētes .i. ꝑfuſoſ malobathro .i. vnguēto illo .ſyrio: ex ſyria. fregi .id ē trāſegi mero .i. bibendo: diē morātem .i. æſtiuū & ita nimis longū niſi mero fractus fuiſſet. Ego ſenſi tecū philippos .locū illū macedonię vbi caſſius & brutus pugnātes contra auguſtū & Antoniū victi ſunt ſicut pompeius prius victus fuerat a cęſare. vn̄ dicit Ver. geor .i. Romanas acies iteꝝ videre philippi. Nec fuit indignum ſuperis bis ſanguine noſtro Aemathiam & latos hęmi pingueſcere campos Et ſenſi celerem .i. pręcipitem fugam: & hoc parmula id eſt breui ſcuto relicta .id eſt abiecto. non bene .i. non decenter: quia contra diſciplinam militarem. Cum virt⁹ ſcilicet bru ti fracta ſup .eſt: & turmę minaces .id eſt quę minabā tur prius auguſtum expellere: tetigere mento .ſ. oppe tendo: ſolum turpe .id eſt ſanguine fœdatū. ſed mer curius .i. ſubductio quædam mercurialis: aut blandæ preces celerꝭ .i. cito auxilio veniens ſuſtulit me denſo aere ſcilicet circūſepto: ita vt non viderer. per hoſtes ſcilicet medios. Alludit ad priamum a mercurio ꝑ me dios hoſtes ad tentoria achill̄ perductū ſuſtulit dicit me pauentem. Sed vnda ſcilicet bellorum: vnde & vergilius pro bello ſępe diluuiū ponit: reſor bens te rurſus in bellum .i. impetus & furor animi trahens te iterum in bellum: tulit .i. abſtulit te fretis .i. procellis a feruore dictis: vnde addit ęſtuoſis. Ergo quia ſoſpes rediiſti: redde ioui ſci licet liberatori tuo: dapem .i. epulum: obligatam .i. ad quod dandum ex voto ei obligaris. Et depone: hoc eſt repone ſeu reclina & laxa: ſub lauru mea .i. q̄ domi meę eſt: lat⁹ feſſum .i. fatiga tum: longa militia: quia non deſtitit cum horatio vt iam viſum eſt. Nec parce .i. ampliter indul ge: cadis .id eſt vaſis vinariis: vt ęnei. primo Vina bonus quę deinde cadis onerarat aceſtes lit tore trinacrio &c. Accipitur autem continens pro contento cadi pro vino quod in eis aſſerua tum eſt: vnde addit: deſtinatis .i. deputatis & addictis animo: tibi .i. ad tuam voluptatē: aut ad reditum repoſitis & ſeruatis.

tur iābus & cęſura. Si aūt pōpili meum leges erit trocheus ſecundo loco extra carminis vſū. Diē morātē .i. ęſtiuū lon gū & tarde eūtē. Mero fregi .i. cōuiuiis nō enī mane & veſperi tātū ſed meridie
quoqꝫ cōuiuabātur. Malobathro ſyrio Malobatꝛ̄
malobathrū vnguēti ſpeciē eē Porphy rio ſcribit. Pli. vero li. xiii. cap. i. de ge nerib⁹ vnguētoꝝ ſic ait. Singuli quo qꝫ ſucci nobilia vnguēta faciūt: impri mis molobathrū: poſtea iris illyrica & cyzicena amaracus. Et li. xii. ita inquit At & malobatron ſyria arborē folio cō uoluto arido colore ex quo exprimitur oleū ad vnguēta: fertiliore eiuſdē ægy
pto. laudati⁹ ex īdia venit. Philippos. Philippi
philippi ciuitas eſt in Macedonia: quę Ciuitas
datos olim dicebat̄: crenida an̄ dati no mē appellata. fōtes quippe plurimi cir ca collē huberi⁹ ſcaturiūt aquis. Eū lo cū philippus vallo ſepſit & a ſe philip pos nūcupauit. Cōdita eſt enī ciuitas ī ꝑrupto quodā colle. Apud philippos demū & caſſius & Brut⁹ pugnātes con tra Auguſtū & Antoniū victi ſibiiꝑis mortē conſciuere. de qb⁹ oībus videto Apianū li. iiii. Et nos latius dixim⁹ in ode. xiiii. li. i. Relicta nō bene. fugien tes .n. ꝑiecerāt arma. Parmula .i. ſcuto. Virtus. Bruti & caſſii & cæteroꝝ. Mēto barba & facie quū ſtrati ſunt. Turpe .i. cruētū. Mercuri⁹ celer. hoc ait quoniam poetæ mercurio quoqꝫ ſubeſſe dicūtur. Vel ꝙ furto quodā celeri fuga inde eua ſit: mercuri⁹ enim occulte peculādi mo dū inueniſſe dicit̄. Denſo aere .i. nube. Te rurſus. ordo eſt. Te rurſus in bellū tulit vnda reſorbens. Fretis æſtuoſis. i. mētis furore Obligatā dapē: voto de bitū cōuiuiū. Sub lauru mea: intelligē dū apud poetæ domū laurū fuiſſe ſiue ī hortis domui vicinis. Tibi deſtinatis. id eſt deputatis.

Oblíuíoſo leuía maſſico
Cíboría exple:funde capacíbus
Vnguenta de conchís.quís hudo
Deproperare apío coronas
Curatue myrto?quem venus arbítrũ
Dícet bíbendí?non ego ſaníus
Bacchabor ædonis recepto
Dulce míhí furere eſt amíco

Maſſica vina Obliuioſo.re℞ obliuionẽ pſtante:id enĩ ebrietas agit.Maſſica.Pli.lib.xiiii. de vinis generoſis Italiæ inqt. Certãt maſſica ęque ex mõte Gaurano puteolos baiaſq; pſpectãtia. Leuia.polita:& Ciboria aglipha.i.nõ ſculpta. Ciboria.i.pocu Colocaſia la.nã ꝓprie ſunt folia colocaſiæ. i quorũ ſimilitudinẽ pocula facta eodẽ noĩe appellãtur. Auctor eſt Porphyrio. Plinius aũt li.xxi.ſcribit:ꝙ in ęgypto nobiliſſima eſt colocaſia:quã e nilo metũt Thyrſũ aũt cũ foliis latiſſimis ẽt ſi arboreis cõparenꝭ.ad ſimilitudinẽ eo℞: ꝗ pſonata in noſtris amnib⁹ vocamus Adeoq; niſi ſui dotib⁹ gaudẽt vt iplexis colocaſię foliis in variã ſpeciẽ vaſo℞ potare grauiſſimũ habeãt Serebaꝭ hęc ĩ Italia ſuo tpe.Exple bibẽdo euacua.Capacib⁹ amplis.Cõchis piſcium teſtis in qb⁹ vnguẽta aſſeruabanꝭ. Vn Vnguenta guenta.vnguẽto℞ voluptas a noſtris quoq; ĩter laudatiſſima atq; ẽt honeſtiſſima vitę bona admiſſa ẽ inqt Plini⁹ li. xiii.nã pſa℞ gẽtis & partho℞ vnguenta erãt. Deproperare.ſ.nobis .i. valde ꝑperare.Hudo apio.qđ humidis gaudet:ſiue hudo apio inqt ꝑpter vina & vnguẽta.de apio aũt latius ſupra. Venus:talo℞ iactũ ſignificat: Talus enĩ

Obliuioſo.Proſequiꝭ reliquã partẽ cõuiuii dicens. Exple.i.ſicca & ebibe:ciboria.i.pocula a ciboriis coloсaſiæ foliis dicta:lęuia.i.nõ aſpera maſſico.ſ.vino obliuioſo.i.curarũ obliuionẽ inducẽte.funde.i.effũde vnguenta:de conchis.i.cõcha℞ teſtis :capacibus: deinde cõuerſus ad pueros ſuos dicit qs curat deproperare.i.ꝑperãter facere coronas apio hudo.i.viridi & irriguo(qui ablatiu⁹ regiꝭ virtute ꝓpoſitionis de: verbo iunctę)ve ꝑ vel myrto.i.fronde aut ramo myrti.quẽ dicet venus.i.iact⁹ ille dexter talorũ :arbitrum i.regem & iudicem bibendi.ego bacchabor.i. furiam baccho indulgens:nõ ſanius ędonis pro ędoniis.i. ęque inſane vt faciũt ędonii thracię ppĩ bibaciſſimi quia dulce eſt mihi furere amico ſcilicet pompilio recepto ſcilicet ex periculis.

Talus Canis Venus Senio ſex late℞ erat.in qb⁹ canis afferebat iacturã:erat enĩ vni⁹ pũcti vt ſcribit pollux:Ven⁹ & Senio lucrũ.perſius.Quid dexter ſenio ferret Scire erat ĩ voto:dãnoſa canicula quãtũ Raderet. Auguſtus ꝓterea ſcribit:Talis iactis vt quiſq; canẽ aut ſenionẽ miſerat in ſingulos talos ſingulos denarios cõferebat in mediũ:quos tollebat vniuerſos:qui venerẽ iecerat.ꝑperti⁹ itẽ ait.Me quoq; ꝑ talos venerẽ ꝗrente ſecundos Semꝑ dãnoſi ſubſiluere canes. Sũt qui dicãt ꝙ oẽs talo℞ caſus ꝑ cõſuetudine ludẽtiũ aſſumpto℞ erãt quinq; & triginta:quo℞ quidã a diis:alii ab heroib⁹. alii Senio a claris hoib⁹:aut a meretricib⁹ nomẽ accipiebãt.Qui iact⁹ ſex cõtinebat Senio dicebatur. Qui Canis vero vnũ Canis. Acron aũt ſcribit ꝙ Veneris iactus in talis habebat tricenariũ nume℞. Arbi Venus trũ.i.dñm de quo latius ode tertia lib.i. Aedonis.triſyllabon hic legẽdũ eſt:vt cõſtet carmẽ.Itẽ Aedonii Bacchabor nõ bacchor:prim⁹ enĩ pes debet eſſe ſpõdæus nõ trocheus.ſunt ãt Aedonii thraciæ populi accolẽtes hebrũ fluuiũ:vt ſcribit Pli.lib.iiii.Qđ aũt thraces vino bacchenꝭ ode.xxvii. li.i.oſtendit his verbis.Natis in vſum lętitię ſcyphis pugnare thracum eſt.

Argumentum Odes.viii.

Barynen meretricẽ periurã poeta alloquiꝭ:non enĩ vota pſoluerat.nec pacta ſibi ſeruauerat. Dicit autẽ ſi pœna aliqua vel ẽt minima propter ipſa periuria afficereꝭ:Crederet deos eẽ:vel illos curare mortalia. At vbi periuriis pulchrior efficitur:Maternos cineres & ſigna cũ toto cęlo deoſq; ipſos expedit fallere.Quippe piuria oĩa Venus nymphæ & cupido rident.hinc & ei amatorũ numer⁹ paſſim affluit. Vlla ſi iuris tibi peierati:ode eſt ſimilis ſecundę.Iu

VIII.Ode dícolos tetraſtrophos ad Barynen Meretrícem de peruírío.

Vlla ſí íurís tíbí peíeratí
Pœna baryne nocuíſſet vnꝗ̃:
Dente ſí nígro fíeres vel vno
Turpíor vnguí.
Crederem:ſed tu ſímul oblígaſtí
Perfídum votís caput:enítefcís

Pulchrior multo: iuuenũq; prodis
Publica cura.
Expedit matris cineres opertos
Fallere: & toto taciturna noctis
Signa cum cælo: gelidaq; diuos
Morte carentes.
Ridet hoc inquã venus ipsa. rident
Simplices nymphæ: ferus & cupido
Semper ardentes acuens sagittas;
Cote cruenta.

Vlla si iuris. Barynes meretricis spẽm mire sed more amatorũ extollit: quãdoquidẽ etiam periurio & forma & fauor illi accedat. vnde & iupiter amasii poetæ testimonio periuria ridet amãtum Id autem fictum est quia meretrices multum expetitę coguntur multis noctem promittere & ita multos fallere: & quia Nitimur in vetitum semper cupimusq; negata. Ideo pulchriores vidẽtur vbi peierarint. In vsu autem est non periuro sed peiero licet periurus & periurium ex vsu dicantur. Ordo est. O Barynę grauis & põposa meretrix. si vlla. i. quis vna. q. d. vel minima: pœna iuris scilicet iurandi: peierati. i. periurio violati nocuisset tibi: vnq̃. i. quouis tempore. q. d. vel semel. Et si fieres turpior vel. i. saltem: vno dente nigro. i. denigrato: vel vno vngui nigro. i. denigrato: ego crederem. i. fidem haberem q̧ dii curarent mortalia: aut q̧ punirent periuria & cętera scelera. sed tu simul. i. statim vel in eodem instanti dum obligasti. i. obnoxium fecisti votis scilicet diis promissis: caput tuum perfidũ id est periurio violatum: enitescis. i. manifeste appares: pulchrior multo scilicet q̃ prius & prodis. i. procedis i. e domo aut tẽplo: publica cura. i. sollicitudo iuuenum. i. omnes iuuenes tui amore sollicitantᷣ ob speciem tuam. Expedit. i. expediens & vtile tibi est: fallere scilicet periurio: quia pulchrior efficeris cineres matris optos. i. sepultos: per quos iurare vt per rem charissimã soles vnde ascanius æneι. ix. Per caput hoc iuro per quod pater ante solebat. & fallere signa taciturna noctis. i. tacite labẽtia cælo toto. i. quę in toto sũt cælo. & diuos qui in cęlo sunt: carentes morte gelida scilicet ab affectu. i. deos ĩmortales. vbi tria cõmemorat inferos. superos & sidera pro intermediis. Inquã i. volo dicere q̧ ipsa venus dei amorum: ridet hoc scilicet periurium tuum: & nymphę. s. deę simplices. i. faciles & exorabiles non pensitantes grauitatem periurii. & cupido ferus. s. in amatores: acuens semper cote cruenta: quia finis multorum mors ẽ: sagittas scilicet amorum ardentes. i. faces: rident hoc.

ris peierati. i. iuramenti & iurisiurãdi tibi corrupti nec seruati. Vnde Cicero libro tertio officiorum sic ait. Non enim falsum iurare: peierare est: sed quod ex animi tui sententia iuraueris sicut verbis concipitur more nostro id non facere periurium ẽ. Scite enim euripides iuraui lingua: mentem iniuratam gero Baryne: id nomẽ gręcũ ẽ. βαρυνω enim grauo significat. βαρυσ autem grauis dicitur. poterit igitur Baryne latine dici grauis vel molesta. Turpior vno vngui. id est minima etiam pœna lueres periurium. Crederẽ supple deos esse: vel curare mortalia. Prodis. exis. Publica cura. omnes enim te appetũt. Expedit matris: iurauerat illa per hæc omnia poetæ obsequi velle. Expedit. vtile est. Taciturna signa noctis. id est & lunam & sidera interdiu latentia: quę noctis signa dicũtur quoniam in ea apparent. interdiu autem tacere dicuntur cum non appareant. vnde & luna silẽs vel tacita dicitur quum non lucẽt. vel dicas taciturna signa noctis ꝑ taciturnæ noctis: non enĩ tacita dicitᷣ q̃a tunc oĩa pene tacere solẽt. hinc Ouidius lib. i. tristiũ inquit: Iãq; quiescebant voces hominũq; canũq;: Lunaq; nocturnos alta regebat equos Quod aũt per sidera etiã iurarẽt. li. xii. æn: Maro ostendit his verbis: Hæc eadẽ ęnea terrã mare sidera iuro. Signa. i. sidera. nam vt Varro scribit li. iii. Signa dicũtur eadem & Sidera: Signa q̧ aliquid significẽt. vt libra ęquinoctiũ. Sidera quę insidunt atq; ita significãt aliquid in terris purẽdo aliudue. Venus ipsa: q̃. s. amãtibus facilis est. Semp ardẽtes acuẽs sagittas ꝓpertius item ait de cupidine. Et merito hamatis manꝰ est armata sagittis Et pharetra ex humero gnosia vtroq; iacet. Ante ferit quoniam tuti q̃ cernimꝰ hostẽ: Nec quisq̃ ex illo vulnere sanus abit. Ardẽtes autem sagittas dixit horatius propter faces: quas etiam cũ sagittis habet: ex iugi aũt & ĩmensa sollicitudine amatorum corda ardere vidẽᷣ Cote cruenta. dũ enim cruentę sagittæ ibi acuuntur: cruenta fit cos. Multi autem amoris impatientia sibi ipsis mortem consciuere.

Peierare
Periurium
Baryno
Barys
Signa
Sidera
Amoris
Sagittę
Amoris
faces

Pubes:adolescentia. Sepe minaci ostendit quantum ab amatoribus diligeretur. nam cum eis etiam minax esset & asperrima:attamen eam relinquere non poterant. Textus aliqui etiam minati habent: quod placet. est enim sensus:ꝙ quis sępe minati essent baryne:tamen eam relinquere non valebãt. Iuuencis.id est adolescentibus. Senes parci.auari & tenaces metuebant ergo diuitiis suis potissimũ. Aura.i.splendor & nitor.

Adde ꝙ pubes tibi crescit omnis
Seruitus crescit noua:nec priores
Impiæ tectum dominæ relinquunt:
Sæpe minati.
Te suis matres metuunt iuuencis
Te senes parci:miseræq; nuper
Virgines nuptæ:tua ne retardet.
Aura maritos.

ASCEN. Adde ꝙ pubes. Dicit cũ formę accessione fit etiam amatorꝝ numer⁹ copiosior:quod vt dixi i gratiã barynes dicit. Nã nihil mulierib⁹ gratius q̃ ꝙ pulchrę & multis dilectę ꝑdicãtur. Ordo ẽ Adde.s.supiorib⁹ vtpote ꝙ formosior & diis charior ꝓdis:ꝙ oĩs pubes.i.multitudo pubescẽtiũ q̃ adhuc ignara doli & rerꝝ impita est:crescit.i.accrescit tibi:& ꝙ seruitus noua.i.multitudo amatorꝝ qui tibi serui sunt:crescit tibi:nec priores.i.serui seu amatores sæpe minati.s.te derelinquere:relinquũt tectũ dominę impię.i.tuũ q̃ ipsis ipia & crudelis atq; inhumana es domina & ita ꝓpter ipietatẽ tuã minati sunt te derelinquere:sed forma & amoribus irretiti quod minant efficere nequeũt. Matres metuũt te suis iuuencis.i filiis adolescẽtib⁹ aut iuuenib⁹ ne p te pdantur:aut quia mulieres potius optãt vt filii a multis expetantur sicut apud Persiũ saty.ii. Hunc optent generꝝ rex & regina:puellæ hũc rapiant. Dicam⁹ iuuencis.i.iuuenculis filiab⁹ne minus formosę procos aut maritos nõ inueniãt:& senes parci metuũt te aut propter filios quos in te pditũ iri verẽtur:aut ꝓpter filias quib⁹ vtpote minus formosis & min⁹ amatis ob id grãdiorem dotẽ parare debẽt. & virgines.i.iuuẽculę adhuc ætate vigẽtes:miserę.i.miserãdę ꝙ minus formosæ nõ tñ min⁹ veneris appetẽtes spnãtur:nuptæ.i.marito iũctę:nup.i.nunc parꝝ est tẽpis.i. paulo antehac:metuũt te:ne aura.i.splendor aut fauor tuus:retardet.i.retineat quo minus domũ redeant maritos.s.suos.

Argumentum Odes.ix.

ANTO. Obierat valgio puer charissimus:vnde plus æquo dolore afficiebatur: hinc horatius eũ solari cupiens p similitudines:inquit non semp manare pluuias: nõ semp in mari ꝓcellas esse:nõ semper esse in armenia glaciẽ:nõ semp aquilonibus vexari siluas:hoc est nõ semper in rebus esse turbationes & aduersa. Ipse tamen continue sibi adẽptũ puerum lachrymabat nulla quiete habita Et cũ nestor Antilochũ filiũ apud troiam extinctũ nõ omnis suę vitę annos plorauerit. Nec etiam Troilũ parentes sororesq; fleuerint semp: Debet etiã ipe multo magis abstinere a q̃relis: Augustiq; Cęsaris nouã medorꝝ victoriã vna secũ decãtare. Nõ semp imbres nubibus hispidos. ode est similis nonę libri primi. Imbres nubibus manant. Pli.li.ii. scribit ꝙ a terra caligo humida & p vapores fumida exhalat:hic nubes: quæ in sublime egressę in liquorem soluunt Hispidos agros.incultos & dumosos. Manant.ꝓsiliũt.erũpũt.exeũt. Mare

Imber

IX. Ode tricolos tetrastrophos ad Valgiũ de fletu Mystę pueri.

NOn semper imbres nubibus hispidos
Manant in agros:aut mare caspium
Vexant inęquales procellæ.
Vsq; nec armeniis in oris
Amice valgi stat glacies iners
Menses per omnes:aut aquilonibus
Querceta gargani laborant:
Et foliis viduantur orni.
Tu semper vrges flebilibus modis
Mysten ademptum:nec tibi vespero
Surgente decedunt amores:
Nec rapidum fugiente solem.
At non ter æuo functus amabilem

Plorauit omnes antilochum senex
Annos: nec impubem parentes
Troilon: aut phrygiæ sorores
Fleuere semper. desine mollium
Tandem querelarum: & potius noua
Cantemus augusti trophæa
Cæsaris. & rigidum nyphaten
Medūq; flumen gentibus additum
Victis minores voluere vortices:
Intraq; præscriptum gelonos
Exiguis equitare campis.

Non semp imbres. Argumēto naturę q̄ vicissitudines amat & viroꝝ fortiū q a lachrymis tē perarūt hortat̄ valgiū poetā nō vulgarē vt super myste puero defuncto lachrymis sedatis ad lætas augusti laudes dicēdas accingat̄ dicēs. O valgi amice Imbres. i. pluuię densę terrā ibuentes: nō semper manāt. i. distillāt: nubib⁹. i. ex ipsis nubib⁹: ī agros hispidos. i. hirsutos & asperos veprib⁹ & dumis. Aut ꝓcellę inęquales. i. vndę ventis maximis agitatę: ita vt mare inęquale. i. nimis turgidū faciāt: sup. nō semper vexāt. i. molestāt & huc illuc vectāt: mare caspium qđ ad septētrionē vergit: vbi sęuissimi sunt vēti. Nec glacies iners. i. inertiā inducēs: Propter frigus quod maro pigrū vocat: stat. i. rigescit in oris. i. regionib⁹: armeniis. i. ad septētrionē vergētib⁹: vsq;. i. cōtinue per oēs mēses: aut querceta gargani. i. loca cōsita q̄rcub⁹ in gargano mōte apuliæ crescētib⁹ laborāt. i. vexātur vsq; p oēs mēses: & orni. i. arbores ille: nō viduātur. i. spoliātur vsq; p oēs mēses: : foliis. i. frōdib⁹. Et tū vrges. i. premis icessanter: mysten. s. pueꝝ adēptū. i. ablatū tibi p mortē: vrges dicit modis flebilib⁹. i. luctuosis versib⁹ vt elegiis aut nęniis. nec amores. i. vehemētes ardores ex amore ꝓuenientes: decedunt tibi. i. a te: aut ī cōsolationē tui: vespo surgēte. i. in occasu apparēte: nec fugiēte. i. dū fugit eadē stella veneris q̄ noctu vesper aut vesper⁹ dicit̄ & mane lucifer: solē rapidum s. mox apparituꝝ: & secū nitorē cęteroꝝ sideꝝ rapiēte. i. nec vespi nec mane. At senex. s. nestor: funct⁹ter ęuo. i. tertiā agēs ætatē. i. vt qdā volūt tertiū cursum saturni. nō plorauit ātilochū. s. filiū suū: amabilē. i. licet amabilē & occisū añ troiā: oēs ānos. s. vitę suę. nec parētes. s. priam⁹ & hecuba: aut sorores phrygię. i. troianę: vt cassādra creusa. polyxena & cæterę: fleuere sēper troilon. s. filiū illoꝝ & fratrem harū: impubē. i. ad hucvix pubescētē cū ab achille occideret̄: vñ ęnei. i. Parte alia fugiēs amissis troilus armis Infœlix puer caspiū. id mare ad septētrionem est: vt Strabo docet li. xi. qui ēt li. v. ait. mare caspiū a plęrisq; vocari hircanum. Inęquales ꝓcellę. i. asperrimi venti & tēpestates. Armeniis in oris stat glacies iners Armenia maior est & minor. est āt ad septētrionem. de qua legito Ptolemęum li. v. Et Strabo li. xi. Stat. horret. Iners iertes reddēs. Gargani. Garganꝰ promōtoriū est prope apuliam ad stadia. ccc. ꝓtendēs in pelagus orientē ꝓspectās. vt Strabo ait li. vi. Orni. pro q̄buscūq; arborib⁹ posuit. De ornis autē plura legito ode. ix. libri primi. Flebibus modis. luctuosis versib⁹ & cantibus. Vrges fatigas. Mysten: pueri nomeo est hoc loco. μυστης autē dicit̄. mysticus arcanus. Vespero. Plini⁹ li. ii. ca. viii. đ venere ait: pueniēs quippe & ante matutinū exoriēs luciferi nomē accipit: vt sol alter. cōtra ab occasu refulgēs nūcupat̄ vesper ꝓrogans lucem vicēue lunę reddēs. Surgēte. i. in occasu apparēte. Fugiēte. i. mane ipso: fugere enim videt̄ a sole cū nō appeat illo exorto. Ter ęuo functus. ꝑiphrasis est Nestoris qui apđ ouidiū inq̄t. Vixi ānos bis cētum nunc tertia viuit̄ ętas. multi interp̄tant̄ annos. xc. inter quos etiā Acron: & Eustachius cōmentator homeri attribuētes sæculo triginta annos. is aūt in bello troiano: Antilochū filiū amisit interfectum ab hectore. vt ouidi⁹ prima epistola narrat. aut a mēnone vt scribūt alii. Iuuenalis. Sat. x. de Nestoris fletu meminit. de Nestore etiā plura dixim⁹ Ode. xv. libri. i. Troilon. is priami fili⁹ puer achilli congressus est & occisus. de quo Ver. li. i. æne. & plautus in bacchidibus ait: Ilio tria fuisse audiui fata: quę illi forent exitio signū ex arce si periisset. alteꝝ etiam est Troili mors Tertiū quū portę scææ limen supeꝝ scinderet̄. Sorores. cassandra polyxena & creusa ęneę vxor. Desine molliū q̄relarū. per hipallagen desine molliter q̄ri. Tropheа. Trophæon gręci dicūt latini vero tropheū. a τροπη quod est cōuersio τροπεω verto τροπω inuerto. Qui autem dux hostem conuerteret trophæū merebatur. Qui vero plenam victoriam consequeretur triumphum. sępe autem arbor in qua hostium spolia affigebantur tro-

Caspium
Armenia
Garganus
Mystes
Lucifer
Vesper
Nestoris anni
Ilii fata
Troię fata
Trophæa

phæū dicebaṫ:quod late poeta ostēdit
in principio li.xi.ęnei. Trophæa cęsa
ris augusti: Scribit Sueto. parthi quo=
Augusti q; Augusto & armeniā vindicāti facile
Laus cesserūt:& signa militaria q̄.M. Crasso
&.M. Antonio ademerāt.reposcēti red
diderūt:obsidesq; insuper obtulerunt.
Scythas quoq; pellexit ad amicitiā po
puli romani vltro p legatos petendam
Nyphates Nyphaten.nyphates mons est in arme
nia Masio mōti orientē versus imīnēs
vt strabo li.xi.docuit. Est etiā fluui⁹ vt
hic.& apud lucanū. Armeniusq; tenēs
voluētē saxa nyphaten.& Iuue.sat.vi
Quosdā facit isse Nyphaten In popu

atq; īpar cōgressus achilli. Desine tādē q̄relaꝝ molliū
pro eo quod est molliter cōqueri:aut desine cātare tro
phea.i.victoriā a vertēdo hoste:q̄relaꝝ molliū.i.quæ
cū molles sint de te tamē tropheū agūt:& cātemus no=
ua trophea augūsti cæsaris & cātem⁹ niphatē fluuium
armeniæ:rigidū.i.duꝝ ad vincēdū.i. accolas nipha=
tis rigidos:& flumen medū.i.medicū.s.araxē: additū
i.quia additū est:gētib⁹.s.reliquis:victis.s.ab augu=
sto:voluere minores vortices.i.se ob pudorē cōstrin=
gere & minores facere gyros:hoc est populos mīores
excursus.& cātem⁹ in laudem augusti:gelonos popu
los illos scythiæ stigmata ferre solitos:equitare cāpis
exiguis:intra pręscriptū.i.definitū &assignatū quasi
ex p̄scripto ab augusto locum.

Media los.magnoq; illic cūcta arua teneri Diluuio.Medūq; flumē:Media vt strabo edocet li.xi.duplex
est.maior & minor.in maiori ęstatē parthoꝝ reges agebāt.frigida enim est media.Media maior
olim toti asię dominata est. Tradūtq; medos multaꝝ reꝝ auctores armeniis fuisse. Est aūt media
Borealis & armenię iuncta. Medūq; flumē. Araxē intelligit.q armeniā & atropaciā.i.mediā mi=
Araxes norē terminat:& in mare caspiū egrediṫ. Tigris etiā labiṫ p atropaciā fluui⁹ celerrim⁹:vnde & no
Tigris.f mē habet:Nā medi sagittā tigrin vocāt. Auctor est strabo lib.xi. Gētib⁹ additū victis minores
voluere vortices:vult nyphaten & Araxē siue Tigrin quū puenerit ad victas gētes.i.i armeniā
Vortices & mediā tāquā ipsi ēt victi sint fluere leni⁹ & mollioríb⁹ vndis. Vortices. Vorsus & Vortices di=
xere ātiq q̄ prio Scipio Aphrican⁹ i e lr̄am secūdā vertisse dr̄.ē āt cōtorta i se aqua vel quicquid
aliud similiter vertiṫ.inde.ppter flexū capilloꝝ pars sūma capitis.id fabius li.viii.docet. In.prę
Geloni scriptū.i.cōstitutū terminū ab ipso augusto ne lati⁹ vagarenṫ vt olim. Gelonos. Geloni vt soli
nus scribit:populi sunt in scythia:q de hostiū cutib⁹& sibi idumēta faciūt:& eqs suis tegmina.
vtq; mela scribit geloni vrbē ligneā hītāt.

ANTO. Argumentum Odes.x.

Lycinio poeta scribit hortās eū ad tē=
perātiā & mediocritatē.nā q summa pe
tūt multis ac variis casib⁹opprimūtur:
inde graui⁹ decidūt.Qui vero īfima te
nēt:ignaui semp habenṫ:& nulli⁹ sunt
p̄cii.ad illud ēt exhortaṫ:ne.s.desperet
meliora lapsis:neue cōfidat nimiū secū
dis.est.n.oīm reꝝ vicissitudo:vt & Te=
ren.scribit. Rectius vi.lycini neq; altū
Ordo est.o lycini rectius viues neq; sē=
per vrgēdo altū:neq; nimium p̄mendo
littus iniquū.dū cautus horrescis pcel=
las. Altū.i.pelagus.est autē hic allego
ria.vult.n.intelligere sūma minime ad
eūda:infimaq; fugiēda: mediocria ve=
ro sequēda. Procellas. casus arduos &
picula. Littus iniquū. ppter vada & sa=
xa nautis piculosū.intelligit aūt sordi
dę & humilis vitę statum & angustias.
Aureā mediocritatem.i.fœlicem & pul
cherrimā.vnde & philosophus lib.iiii.
Mediocres politicoꝝ ait q in oī ciuitate sunt tres
spēs hoīm Diuites :pauperes:& medio
cres.inter quos optimi sunt mediocres
qa mediū semper est optimū. Tutus.

Decima ode dicolos tetrastrophos ad Lyci
nium de mediocritate.

Rectius viues lycini neq; altum
Semper vrgendo:neq; dum procellas
Cautus horrescis nimium premendo
Littus iniquum.
Auream quisquis mediocritatē
Diligit tutus caret obsol eti
Sordibus tecti:caret inuidenda
Sobrius aula.
Sæpius ventis agitatur ingens
Pinus & celsæ grauiore casu
Decidunt turres:feriuntq; summos
Fulgura montes.
Sperat infestis metuit secundis
Alteram sortem bene præparatum

Pectus.informes hyemes reducit
Iuppiter idem
Submouet.non ſi male nunc :et olim
Sic erit.quondam cythara tacentem
Suſcitat muſam:neq; ſemper arcum
Tendit apollo.
Rebus anguſtis animoſus atq;
Fortis appare:ſapienter idem
Contrahes vento nimium ſecundo
Turgida vela.

Rectius viues.Mediocritatē & tēperātiā pulcher
rimā ꝑfecto virtutū cōmēdās dicit. O licini tu
viues rectius neq; ſp vrgendo.i.ꝑmendo altū.i. mul=
tū exaltatum et ita profundum mare·hoc eſt non ſectā
do altiſſima quęq;:neq; ꝑmendo ſp littus iniquū.ſ.na
uibus:aut quia arena carinas terit:aut quia ſcopuli la=
tera cōcutiunt:dū tu cautus.i. prouidus horreſcis ni=
miū:procellas.i.vndas procelloſas quę ī alto frequē=
tiores ſunt ꝗ ad littora.vnde in arte. Serpit humi tutꝰ
nimiū timiduſq; ꝓcellę.hoc ē neq; humillima quęq; &
abiectiſſima amplexādo.vnde neq; honor neq; res ac=
quirit̃.Verū quiſquis.i.qcūq; diligit mediocritatē au
reā.i.optimam et pulcherrimam:is ſup.tutus a pericu
lo ſublimioris cōditionis :caret.i.vacat ſordibꝰ.i.im=
mūdiciis:tecti obſoleti.i.fere diruti & ſitu ac īmūdicia
victi:et is ſobrius.i.maioribus abſtinens & eo quod
ſatis eſt cōtentus:caret aula.i.regia:hoc eſt domo rega
li et palatio ſublimi : inuidenda.i. cui quilibet merito
inuideat:quia ſūma petit liuor.Pinus ingens.i. valde
excelſa:agitat̃ ſępiꝰ.i.valde ſępe:aut ſępiꝰ ꝗ arbores
hūiles ventis.i.vi vētoꝝ:et turres celſę.i.ſublimes: de
cidūt caſu.i.ruina grauiore:qa res grauis quāto diu=
tius decidit tāto grauiꝰ cōterit̃.& fulgura feriūt .i.con
cutiūt mōtes ſūmos nō tñ pēitꝰ:qa ſūt ad quos fulgu
ra & vēti nō ꝑtingūt.Pectꝰ vere.i.decēter ꝑperatū.ſ.tē
perātia & cōtinētia:ſperat rebꝰ īfeſtis.i. dū res ſūt īfe=
ſtę & aduerſę ſortem alterā.i.ꝓſperā:& metuit ſcđis.i.
dū res ſūt ſcđę & nimiū ꝓſperę ſortē alterā.i. aduerſā.
vñ philippꝰ macedo alexandri pr̃ dū vno die tris lętos nūcios accepiſſet:magne inquit iuppi=
ter:pro his tantis bonis modicū reponas mali:ſciēs prudētiſſimꝰ rex:ꝙ fortuna nūꝗ ē ꝑpetuo
bona.Iuppiter reducit.ſ.poſt ſerenitatem:hyemes.i.tēpeſtates informes.i. oīm agroꝝ ſpeciē
auferentes et cōtaminātes:& idē.ſ.iuppiter ſubmouet.i.clanculū aufert hyemes īducta .ſ.ſere=
nitate. Si male nūc ē:nō erit ſu.cōtinuo ſic.i.male:et.i.ēt olī.i.ī futuro.Apollo ſuſcitat.ſ.cātu
ſuo quōdā.i.aliqñ cytharā tacētē.i.nō reſonātē:neq; tēdit ſp arcū.i.nō ſp īfēſus & infeſtꝰ ē.Nā
dū arcū tēdit / vltionē parat:dū cytharā hylaritatē.Et iō qa & natura & dij naturę moderatores
tēperatā mediocritatē amāt:appare rebus anguſtis.i.in aduerſis et afflictis rebꝰ aniōſus atq; for
tis:& tu idē cōtrahes vento ſecūdo.i.ꝓſpero nimiū.i.dū fortuna nimiū arridet:vela turgida.i.
inflata.i.non ſequeris ductū fortunę nimiū proſperę ne te ꝑcipitem det.

philoſophꝰ idē li.iiii.politicoꝝ ſcribit
Mediocres ciues magis ſaluari:qm̃ nec
inſidias patiunt̃ nec fraudes faciūt vt
alii:ꝗpropter ſine ꝑiculo viuūt. ibidē
quoq; ait.Quanto magis aliqđ accedit
ad mediū tanto meliꝰ:ꝗto magis diſtat
ab medio tāto peius:& lib.ii.eth. ait ꝙ
exuꝑatio et defectio bonū ipm corrum
pūt:mediocritas vero cōſeruat. Obſo= Obſolere.
leti.iqnati & polluti:obſolere ē de vſu
exire. Sobrius.tēperatus / moderatꝰ ſi=
ne ebrietate. Inuidēda.i.pulchra ingen
ti ſupba ſublimi:& ex qua iuidia oriat̃.
Sępiꝰ vētis ꝑ exēpla oñdit ſūma oīa ca
ſibus aſpis opponi. Sępius vētis.Oui
diꝰ ēt ait: Sūma petit liuor ꝑflant altiſſi
ma venti Sūma petunt dextra fulmina
miſſa iouis. Sperat infeſtis.id qdē viri
fortis eſt:vñ phūs li.iii.eth. ait. Et em̃
nemo tolerantior eſt maloꝝ hoīe forti:
is āt vt idē ait hō fortis ꝓprie dr̃. q cir= Fortis vir
ca honeſtā mortē et ea oia ꝗ repēte eue=
niūt atq; afferūt ipam īterritus eſt. Al=
terā ſor.i.iniquā fortunā.Pręparatum
i.inſtitutū ab virtute et edoctū. Infor=
mes hy.Turpiſſimas tēpeſtates.bono=
rū aūt et maloꝝ viciſſitudies eē oñdit.
Olim.in futurū. Sic.e.hic ſit punctū.
Quondā.i.qñq;.iūgit̃.n.ſequentibus
poſſes ēt iūgere ſuꝑiorībꝰ:ſed tūc ī fu=
turū ſignificaret:& olī in ꝑtūm. Apol=
lo ſcri. Diodo.li.vi. Apollinē dici cy= Apollinis
tharę eiuſq; muſicę inuētorē fuiſſe.Ma cythara.
cro.āt li.i.ſat.ſcri.arcu et ſagittis apol
linis ſimulachra decorari vt ꝑ ſagittas
intelligat̃ vis emiſſa radioꝝ manu tñ
dextera gr̃as geſtare:arcū vero cū ſagit
tis ſiniſtra:ꝙ ad noxā ſit pigrior.& ſa=
lutē dextera manꝰ prōptior largiat̃.Idē
quoq; ē ī ode.xii.li.j. Anguſtis. āxiis.
Cōtrahes:metaphora ē.illud āt ſenecę
qđ diximꝰ & hic cōueit.nemo confidat
nimiū ſcđis.Nēo đſpet meliora lapſis.

Argumentum Odes.xi.

Quintiũ hyrpinũ aliena q̃rẽda mĩme
eẽ admonet: Suadet ẽt vict⁹ & gazę eũ
sollicitũ eẽ nõ debere. Cũ paucis natu=
ra ip̃a contenta sit. Inuitat hinc illũ ad
lætiorem commodioremq; vitam dum
iuuenis est: superueniet nãq; senectus
voluptatum ĩmunis & expers. Quid
bellicosus cantaber et scythes. Ode est
similis nonę. Cantaber de cantabris vi
Hirpini. deto ode.vi.lib.i. Hyrpine quinti: hyr
pini samniticę gentis populi: qui qui=
dem ex lupo nomen adepti fuerunt: q
eis in deducenda colonia dux oblatus
est. Sãnites enim lupum vocant hyrpũ
ij autem confines lucanis adiungunt.
Hadria quod Strabo lib.vi.scribit. Hadria
obiecto: hic hadria p̱ mari posuit mas=
culino genere nõ neutro vt quidã aiunt
Luca.lib.v.sonat ionio vagus hadria
ponto. De mari vero adriaco superius
dictum est. Trepides. timeas curiosus
sis. Poscẽtis pauca. natura em̃ paucis
contenta est. hinc Lucanus ait. Satis ẽ
populis fluuiusq; ceresq;. Fugit retro.
Ouid.ẽt.li.iii.de arte ait. Vtẽdũ ẽ ętate
cito pede labit̃ ętas nec bona tã seq̃t q̃
bona pria fuit. Leuis.i.sine pilis. Ari=
da canicie. Macro.lib.vii.scribit. Ca=
niciẽ ex nimio humore fieri: qđ phleg
Caniciem ma vocatur: nã ideo albi sunt cani: qa
colorẽ humoris quo nutriũt̃ imitant̃. la
tius tñ videto ĩ ode.ix.li.i. Arida cani
cie.i.sicca & macilẽta senecta defectu vi
delicet sanguis. hinc Iuue. ait Sat.x. p̃
terea minimus gelido iam corpore san
guis febre calet sola. Pellente lasciuos
amores. Cicero in catone maiore inq̃t
nõ modo vitupatio nulla sed ẽt sũma
laus senectutis ẽ. q̱ ea voluptates nl̃las
magnop̱e đsiderat. hoc q̱ppe dixit qa
multi vitupabãt senectutẽ q̱ volupta=
tibus careret. Facilẽq; somnũ.i. mitem
et quietum: nequeũt em̃ senes q̱ete dor=
mire p̱p morbo℞ molestiã. hinc ait Iu=
uena. ¶ Sat.x. Circũsilit agmine facto
Senum mala Morborum omne genus Ille humero
hic lũbis hic coxa debilis: ambos Per=
didit ille ocl̃os. & luscis ĩuidet. hui⁹ pal
lida labra cibũ capiũt digitis aliẽis. Iu
uenib⁹ ãt facilis est somnus. Non semp
idem. cõparat florib⁹ adolescẽtiã ac iu=
uẽtã. sicuti eĩ illi p̱uo tp̃e vigẽt: sic ipsi
iuuenes cito desinũt senectutis aduẽtu.

VI. ode tric. tetr. ad quitiũ hyrpinũ de lęta vita

Quid bellicosus cantaber & scythes
Hirpine quinti cogitet hadria
Diuisus obiecto remittas
Quærere: nec trepides in vsum
Poscentis æui pauca: fugit retro
Leuis iuuentas & decor: arida
Pellente lasciuos amores
Canicie facilemq; somnum.
Non semper idem floribus est honor
Vernis: neq; vno luna rubens nitet
Vultu: quid æternis minorem
Consiliis animum fatigas?
Cur non sub alta vel platano vel hac
Pinu iacentes sic temere & rosa
Canos odorati capillos
Dum licet assyriaq; nardo
Potamus vncti? dissipat euhyus
Curas edaces. quis puer ocyus
Restinguet ardentis falerni
Pocula prętereunte lympha?
Quis deuium scortum eliciet domo
Lyden: eburna dic age cum lyra
Maturet in comptum lacenę
More comam religata nodum.

Quid bellicosus &c. Argumentũ per mancinel=
lũ recitatur. Ordo est. O quĩti hyrpine: remittas
diuisus.i. qa diuisus & separatus es adria.i. mari adria
co: obiecto.i. intercurrente: remittas.i. non tam atten
te cures: quęrere.i. inquirere: quid cãtaber popul⁹ his=
panię bellicosus et scythes.i. ppl̃s scythię etiam belli=
cosus: cogitet.i. machinet̃ & moliatur cõtra romanum
imperiũ. Sciemus aũt fere masculina in a quę gręce in
ησ desinũt ẽt ĩ es exire posse: vt scytha et scythes. pla=
neta & planetes. cometa & cõetes &c. nec trepides.i. ne
anxietate concutiaris ĩ.i. ad vsum: ęui.i. vitę poscẽ=
tis id est exigentis pauca: quia natura modicis con=
tenta est: iuuentas id est iuuenta seu iuuenilis ætas.

Est aũt iuuẽtas dea ętatis sed p metonymiã p ętate ponit: leuis. i. sine barba & pilis asperis: et decor. i. venustas: fugit retro. i. retrorsũ: & hoc canicie arida. i. q̃ fit succo exhausto: & arescẽte atq; in rugas contracta pelle: pellẽte. i. refugiente: amores lasciuos et somnũ facilem. i. pfũdũ & sine medicamẽto acqsibilẽ. Nõ sẽp idẽ honor. i. decor ẽ florib⁹ vernis. i. q ĩ vere abũdare solẽt Neq; luna rubẽs nitet sp vno vultu: qd. i. ad qd igiť fatigas cõsiliis ęternis. i. ppetuis: aut rerũ ęternarũ: aĩm minorẽ. i. ĩparẽ & q nõ p̃t sufficere aut qa epicurice cẽset eũ ĩteriturũ: aut qa nõ p̃t sp illis ĩtẽdi. Cur nõ potamus dũ. i. tãtisp dũ. i. donec licet iacẽtes temere. i. sine ordĩe & respectu vt ad voluptatẽ recõciliãtes faciũt vł sub alta platano: vł sub pinu hac. q̃. s. nobis vicina ẽ: et odorati capillos canos. i. hñtes capillos canos adoratos. i. odore pfusos: rosa. i. pp rosã: & vncti nardo assyria. i. vnguẽto ex nardo q̃ ĩ assyria p̃cipue nasciť. Euhyus. i. bon⁹ fili⁹ iouis bacch⁹ lętitię dator: hoc est vinũ: dissipat. i. dissoluit vñ et lyeus dř & latine liber: curas edaces. i. mordaces. Quis puer restinguet. i. diluet & tẽpabit ocy⁹. i. celeriter lympha. i. aq̃ p̃tereũte. i. p̃terfluẽte: vñ ad riuũ sĩ sedere ĩnuit: pocula falerni. s. vini in cãpania italica nati: ardẽtis. i. vehemẽtis nimiũ nisi tẽpeť Quis. s. puer eliciet domo: lyden scortũ deuiũ. i. meretriculã vagari solitã. Age puer dic su. lyde maturet. i. pperet venire cum lyra eburna. i. ex ebore facta p quã sigãt eã psaltriã eẽ. religata more lacenę. i. sptanę seu laconicę mulieris q̃ venatui ĩtẽdeť solet: nodũ icõptũ appositorie comã. i. hñs comã religatã vt nodũ ĩcomptũ. i. sine morositate factũ. Nisi potius dicamus sic. Religata comã. i. hñs comã religatã more lacenę: ĩ nodũ comptum. i. in formã nodi cõpti: & ita duę erũt pticulę ĩ cõptũ qđ mihi qdẽ placet licet maturare velit.

Neq; luna nitet vno vultu: sic ẽt iuuenũ vultus crescente ętate mutať. Luna autẽ nũc pura videť nũc obscura & nigra: nũc rubicũda. Pura serenitatẽ portendit. nigra pluuias. Rubicũda vẽtos Auctor est Pli. et poeta lib. i. G. Animũ minorẽ ęternis cõsiliis: minorẽ aĩm ęternis consiliis ait: qm̃ vitę breuitate ęternarũ rerum cõsultationibus expleri non potest. Cur non sub alta. Ordo est cur dum licet nõ potamus sic temere iacẽtes sub alta vł platano vel hac pinu: et rosa odorati canos capillos & vncti assyria nardo. Temere. impudenter & nullo ordine: quod voluptatis est. Rosa odorati capillos. Pli. lib. xiii. scribit in vngentis repertũ fuisse rosę succũ. meminit item latius lib. xxi. Odorati. odoratos habentes. Assyria nardo. de vnguẽto nardino seu foliato intelligit de quo plura Pli. lib. xiii. c. i. Assyria nardo. foliũ nardi principale erat in vnguẽtis. nardi ãt frutex est graui & crassa radice. sed breui ac nigra fragiliq;. q̃uis pingui folio paruo dẽsoq;. Cacumina in aristas se spargũt: iõ gemina dote nardi spicas ac folia celebrãt. laudať syriacũ: mox gallicũ: tertio loco creticum. Auctor Pli. li. xii. dř aũt hęc nardus vt hoc in loco. Et hoc nardũ: sic ẽt hęc costus et hoc costũ. Euhyus. de euhyo dictũ est ode. xviii. lib. i. Quis puer ocy⁹. ac si in ipso conuiuio esset ita loquiť. Ardẽtis phalerni. optimi vini.

Lunę colores

Rosa succus

Nardum

Prętereũte lympha. i. riuulo p̃terlabẽte. Deuiũ. a via remotum. nõ em̃ prostabat. Scortum. meretricem intelligit. Festus em̃ ait. Scorta appellanť meretrices: qa vt pelliculę subiganť: oĩa nãq; ex pellib⁹ facta Scortũ appellanť. Eburna dic age. Ordo est. age dic cũ eburna lyra maturet more lacenę religata nodũ incomptũ appositio comã. Maturet. festinet: de quo verbo legito gelium lib. ix. cap̃. xi. Lacenę. i. laconicę mulieris. nõ em̃ de helena tantum intelligit: vnde Verg. lib. i. ęne. ait. Virgis os habitũq; gerẽs. & virgis arma spartanę. erãt nãq; spartanę venatrices.

Scorta

xii. ode di. tetra. ad mecœnatẽ de lycinię laudib⁹.

Nolis longa ferę bella numantię
Nec durum hãnibalẽ: nec siculũ mare
Pœno purpureum sanguine mollibus
Aptari cytharę modis.
Nec sęuos lapithas: & nimium mero
Hilęum: domitosq; herculea manu
Telluris iuuenes: vnde periculum

Argumentum Odes. xii.

Hac ode mecœnatem alloquiť: ostendẽs lyricis versibus non conuenire bella tractare. ipe tamen multo melius soluta oĩone pręlia cęsaris scribet. q̃ poeta lyricis. Itaq; dicet Horatius suę puellę laudes: cũ osculis quib⁹ etiam maximę regũ opes haud pmutãdę eẽnt. Nolis lõga ferę bella numantię. ode ẽ sĩlis vi. li. j. Nolis lõga: ordo ẽ. O mecœnas nolis aptari mollib⁹ modis cytharę longa bella ferę numãtię &c.

Feræ.feuiſſimæ.Numantiæ. Celtibero
Numãtia rum nobiliſſima ciuitas erat numan=
tia : quæ in bello celtiberico: quod ad=
uerſus romanũ populum geſtũ eſt: vir=
tutem propriã oſtẽtauit . quod viceſi=
mũ pdurauit ad annũ.cõplures em̃ ex=
ercitus cum imperatoribus ad internici
onẽ detracti.nouiſſime aũt numantini
obſidione cincti diuturna patiẽtia tole
rarunt.paucis dũtaxat exceptis.qui ce
dentes murũ dediderunt. Durias autẽ
fluuius pter numantiam currit. Auctor
in iȷs Strabo lib.iij.florus vero ſcribit
nnmãtiam ſine muro ſine turribus mo=
dico editam tumulo apud flumen ſila=
tam quattuor milibus celtiberoꝝ roma
nũ exercitũ p annos quattuordecim ſo
lam ſuſtinuiſſe.nec ſuſtinuiſſe mõ : ſed
ſęuius aliquãdo ptuliſſe pudẽdiſqꝫ fœ=
deribus affeciſſe. Demũ ſcipione æmi=
liano duce maximo oppſſa ciuitas nul
lum de ſe gaudium hoſti reliquit. Vnꝰ
em̃ vir numantinus non fuit:qui in ca=
thenis duceretur.pdavt de pauperibus
nulla.arma ipi cremauerunt. Triũphus
fuit tantũ de nomie.hæc ex illo. Multa
etiã ſcribit Liuius lib.lv.lvi.lvii. Me=
la pterea ſcribit ꝙ Vrbiũ de mediterra
neis in Tarraconenſi hiſpania clariſſi=
mę fuerẽt pallãtia et numãtia. Vtqꝫ Pto
lę.ſcribit lib.ii. occidẽtale latus tarra=
conenſis ab occiduo alluitur oceano.
Durum hãnibalem:qui annos.xvi.cõ
tra romanos pugnauit in italia: vt ſcri
bit Liuius lib.xxx. Durauit autem bel
lum ipm punicũ ſecũdum annis.xviij
Bel.pũ.ſecũdum vt ſcribit Florus. Durũ.id ait : quia vt
etiam Liuius ſcribit : Annibalis nullo
Annibalis mores labore aut corpus fatigari: aut animus
vinci poterat.caloris ac frigoris patiẽ=
tia par.princeps pręlium inibat . vlti=
mus confecto prælio excedebat.Erat ei
inhumana crudelitas . nihil veri : nihil
ſancti.nullius dei metus &c. Siculũ ma
re pœno purpureum ſanguie. Cn.dui=
Duellius lius ſeu Duellius conſul in ſilicia ad=
uerſus claſſem pœnorum proſpere pu=
gnauit primuſqꝫ omnium romanorum
ducum naualis victoriæ duxit trium=
phum : ob quam cauſam ei perpetuus
honos habitus eſt vt reuerteti a cœna
tibicines canerent & funale pręferretur
Hęc ſcribit Liuius lib.xvii.et lib.xix.
ait:ꝙ rebꝰ aduerſus pœnos a pluribus

Fulgens contremuit domus
Saturni veteris:tuqꝫ pedeſtribus
Dices hiſtoriis prelia cęſaris
Mecœnas: melius: ductaqꝫ per vias
Regum colla minacium.
Me dulcis dominæ muſa lyciniæ
Cantus.me voluit dicere lucidum
Fulgentes oculos & bene mutuis
Fidum pectus amoribus.
Quam nec ferre pedem dedecuit choris:
Nec certare ioco:nec dare brachia
Ludentem nitidis virginibus ſacro
Dianæ celebris die.
Num tu quæ tenuit diues achemenes
Aut pinguis phrygię mygdonias opes
Permutare velis crine lycinię?
Plenas aut arabum domos?
Cum fragrantia detorquet ad oſcula
Ceruicem:aut facili ſęuitia negat
Quę poſcente magis gaudeat eripi
Interdum rapere occupet?

Nolis longa fe. Quia lyricis verſiculis non ſũt
ſcribenda cęſaris pclara geſta q̃ mecœnas me
lius ſcribet conuertit ſe ad amicę oſcula laudã
da vnde dicit. O mecœnas:tu nolis bella numãtię vr=
bis illius olim in hiſpania: ferę id eſt indomitę:longa
id eſt quę diu durauere:Nec hãnibalem durum.i.diffi
culter domabilem et impium:nec mare ſiculũ purpure
um .i.purpuratum & tinctum ſanguine pœno .i.pœ=
norum:hoc eſt punico aptari id eſt vt hęc aptentꝰ mol
libus modis id eſt imbellibus verſiculis cytharę id ẽ
ad cytharam aut lyram canendis. Nec ſup.velis(nam
duę aut plures negationes ad vnam in principio poſi
tę reſpiciẽtes nihil efficiũt:vt nolis nec bella.nec hãni
balẽ.nec lapithas aptari.ñ plꝰ faciũt q̃ nolis aut bella
aut &c.)Nec igr velis lapithas pplos illos theſſalię ſę
uos qa cõiugẽ pithoo rape conãtes: & hilęũ cẽtaurũ il
lũ nimiũ.i.ferociẽtẽ mero.i.pp merũ nimis ſũptũ. vñ
maro.&magno hylęũ crater minãtẽ. & iuuenes.i. fili=
os telluris.i.trę:hꝰ ẽ & alios gygãtes:doitos iuxta pa
lenẽ iſulã.mãu herculea:vñ.i.a qbꝰ fulgẽs domꝰ vetis

ſaturni.i.olympus et ita cœlũ ip̃m ſtellis fulgẽs cõtre
muit.i.cũ tremore timuit ſibi p̃iculũ repete aptari.i.vt
aptent mollibus modis cytharæ.tuq;.i.& inſup tu o
mecœnas dices melius.i.aptius & doctiꝰ:hiſtoriis pe=
deſtribus.i.aut ſolutis vt laudinꝰet mancinellus dicũt
forte ꝙ miles pedeſter ſolutior eſt q̃ eques.aut dicamꝰ
quia in laudem mecœnatis id dicit :ſuis hoc eſt hiſto=
ricis pedibꝰ cõſtantibꝰ:nã ſunt & orõnibꝰ & hiſtoriis
ſui pedes:dices dico melius p̃lia cęſaris.ſ.auguſti: &
colla regũ minaciũ nõ tñ minantiũ ducta.ſ.in triũpho
ꝑ vias.ſ.publicas.Muſa aũt lyrica voluit me dicere cã
tus lycinię dulcis dominę.i.amicę dulciter mihi domi
nantis:aut cuiꝰ dominiũ licet durũ dulce eſt amanti:&
voluit me dicere oculos.ſ.lycinię:fulgentes lucidũ.i.
lucide:ſed in his quæ ad ſenſum ꝑtinent potius ꝓnun
ciant poetę actm̃ q̃ aduerbiũ in e vt toruũ clamat.vi=
tiũ ſonat.trãſuerſa tuentibꝰ.vetuſtatẽ ſapit. Rancidũ
olet &c.et voluit me dicere pectus lycinię bene fidũ.i.
fidele amoribꝰmutuis.quã lyciniã:nec dedecuit : ĩmo
(ꝑ liptotẽ)multũ decuit ferre pedẽ choris.i.in choreis
& trepudiis:nec dedecuit certare ioco.i.ſalibus et face
tiis.nec dedecuit ludentẽ dare brachia.i.cõiungi virgi
nibꝰ nitidis.i.ornatis & mũdis:die ſacro.i. ſoléni:dia
nę celebris.i.celebrabilis.Nũ.i.nũquid o mecœnas ve
lis tu ꝑmutare.i.mutando accipe pro crine.i.capillis
lycinię opes.i.diuitias perſicas:q̃ achemenes rex pſa=
rũ diues tenuit:aut opes mygdonias phrygię pĩguis
i.q̃ ſũt ad eã partẽ phrygię vbi vberrima eſt : aut ple=
nas.i.opulẽtiſſimas domos arabũ:q.d.ſi te noui mi=
nime(nã nihil ſpecioſius illius capillo & diuitiarũ me=
cœnas neq; egens neq; cupidus fuit)p̃ſertim tunc : cũ
i.quando:ip̃a detorquet.i.ex obliquo applicat ceruĩ=
cem ſup.ſuã:ad oſcula fragrãtia.ſ.ſua.i. vt porrigat
oſcula ſua fragrantia.i.bene olentia:aut ad flagrantia
oſcula amatoris:aut cum negat facili.i.non dura ſęui
tia.i.proteruia ſup.oſcula q̃ gaudeat magis eripi ſup.
a poſcẽte:q̃ vltro offerre poſcentem:et tamen interdũ
occupet.i.pręueniat rapere.i.vt ea rapiat etiã non poſ
centi:et ita graphice deſcribit ĩgeniũ mulierũ q̃ vt co=
micus dicit dũ velis nolũt et dũ nolis cupiũt vltro: qđ
et mancinellus diligenter oſtendit.

ducibus geſtis ſũmã victorię.C.lucta=
tius conſul victa ad ęgades ĩſulas claſ Luctatius
ſe pœnoꝝ finẽ bello ĩpoſuit : petẽtibꝰ Bel. pũ.
carthaginenſibus pax data eſt .polybi primum
us autem lib.j.ſcribit.V ictore. C.duel
lio pœnos amiſiſſe naues.L.ex centũ
trigĩta.quas in romanos tunc duxerãt.
quarũ dux fuerat Annibal quidã : quẽ
deinde carthahinenſes cruci affixerunt
idem quoq; inferius ſcribit.L. luctatiũ
cõſulem in ſicilia quoq; pugnaſſe con=
tra carthaginenſes duce Amilcare:car=
thaginẽſiumq; naues.L.vel fractas vł
ſubmerſas.lxx.plenas captas fuiſſe:re
liquas vero fugiſſe.fuerunt e carthagi
nenſibus viui capti præter eos qui in=
ter certandũ perierant vltra.x.milia ho
minũ.inde ab luctatio cũ amilcare fœ=
dus ꝑcuſſum eſt:de quo late polybius
dicto primo lib.per hunc itaq; modum
prio bello:quod romani aduerſus car=
thaginenſes ꝓ ſicilia geſſerũt: finis im
poſitus.durauit id bellum ãnos. xxiiij
Mollibus modis:lyricis verſibus . La=
pythas.centauroꝝ pugnã ĩtelligit ĩ nu
ptiis perythoi habitam cũ lapythis.de
qua re latius legito in ode. xviii.lib.i.
Nimium mero:id eſt ſuperbum iracun=
dum ferocem et trucem vino. Hyleũ:
centauri nomen.de quo maro etiam li=
bro.viii.ait:ĩ hymno Herculis. Tu nu= Hercules
bigenas inuicte bimembres Hylæũq;
pholumq; manu:tu creſſia mactas pro=
digia &c. Telluris iuuenes:circa inſulã
palenen gigantibus bello cæleſtes la= Palęne
ceſſentibus hercules pro diis pugnans Gigantes
multis ex hoſtibus interfectis maximã
gloriam adeptus eſt.vt diodorus libro
v.ſcribit.V nde id eſt a quibus. eſt au=
tem ordo.V nde fulgens domus ſatur=
ni veteris cõtremuit periculum. Ful=
gens do.id eſt olympus et mundus ip̃e
veteris.is enim prima ętate regnauit : dixeruntq; a filio pulſum:quod mac.lib.i.ſat. interpre=
tatur nihil aliud eſſe q̃ tempora ſeneſcẽtia ab his quæ poſt ſunt nata depelli.is autem eſt tempo
rum auctor:deorumq; princeps vt idem ait.V erg.item lib.vii.inquit. Saturnuſq; ſenex ianiq;
bifrontis imago.Et lib.viii.Primus ab ęthereo venit ſaturnus olympo.Arma iouis fugiens:& Saturnus
regnis exul ademptis. Ducta colla regum.captiui enim ante triumphalem currũ ducebantur.
Dominę lycinię.hæc eius amica erat. Lucidum pro lucide.hinc autẽ eius puellę laudes ordit. Iocus.
Choris:tripudiis.Certare ioco:ſalibꝰ.Eſt aũt iocus id qđ eſt cõtrariũ ſerio.nam effingere & ter
rere et ꝑmittere interim iocus ẽ.Fabiꝰ auctor lib.vi.Dianę ſacro die.lib.ẽt.j.ode vero.xxi.ait.
Dianam teneræ dicite virgines. Num tu.oſtendit lycinię oſculis et iocis nõ ꝑmutandas regũ
diuitias. Diues Achemenes : nomen regis perſarum inquit Acron.parthorum inquit Porphi Acheme=
rio.Herod.autem lib.iiii.ſcribit achemenẽ primũ perſarũ regem fuiſſe : a quo poſtea omnes re= nes
ges perſiæ vſq; ad darium deſcẽderũt.alius eodẽ noĩe fuit xerxis frater: vt idẽ oñdit. Mygdo=

Mygdonia. Priami regna

nias opes. Mygdonia iuncta est phrygię vt docet Pli.li.v.cap̄.xxxiii.phrygia aūt vt ibidē inquit Troiadi superiecta est.priamus vero iis regionib⁹ īperauit.vñ Strabo lib.xiii.scri.achillis verba fuisse ad priamū hmōi. Ante tuas noram⁹ opes spatiosaq; regna. Quę fœlix piter lesbos cōplectit̄:et q̄ Cōprendit phrygię tellus ac hellespontus. Fragrantia.i.olentia flagrātia.i.ardentia.vtrūq; em̄ hic cōuenit. Aut facili sęuitia negat.id artis est meretricię: qđ ēt Ouidius de arte lib.iii.sic pręcipit. Quod dat̄ ex facili longū male nutrit amorē. Misceda ē lętis rara repulsa iocis. Martial̄ itē ait. Galla nega satiat̄ amor si gaudia torpēt. Sed noli nimiū galla negare diu.

Argumentum Odes.xiii.

Oppressus arbore decidēte Horati⁹ q̄ suo in pago sabino fuerat: detestat̄ hic ei⁹ cōsitorē.oñdit postea nūq̄ satis esse hoībus cautū ad euitanda picula. mors em̄ īprouisa rapuit rapietq; gētes. scribit īde se pene inferos adiisse vidisseq; æacum iudicantē. Sappho quoq; atq; alcæū fidibus canētes.q̄ oīa maxīe mirabant̄ vmbrę. Ille & nefasto te posuit die. ode est sil̄is.ix.lib.j. Ille & nefasto. Ordo ē.o arbos:ille quicūq; primū te produxit in nepotum pnicīē opprobriūq; pagi posuit & nefasto die & manu sacrilega. Nefasto die.nō fasto: sed abominando. Erāt aūt dies fasti qb⁹ licebat sine piaculo fari p̄tori tria verba solēnia. Do.dico.addico. nefasti vero qb⁹ ea fari ius nō erat:& si fati fuissent piaculū faciebāt. Auctor est Var .diximus & plura supi⁹. Sacrilega manu.i. pessima sceleratissima. sacrileg⁹ eī pprie dr̄. q sacra legit.i.furat̄. Perniciē.exitium & necē. Opprobriū crimē dedec⁹ & īfamiā. Propter dñi opp̄ssionē arboris casu.

Pagus Penetrale

Pagi. pagus villa dr̄ a πηγη qđ ē fons vt fest⁹ ait. Penetralia. penetrale ē pprie oīs īterior ps dom⁹: vt serui⁹.ij. ęne.ait. Venena colchica: vers⁹ ē hypmeter. scādit̄ igit̄ cū sequēti. in pōto āt vbi colchi sunt puētus est maloꝝ graminū: Idē vero epodo penultīo ait. Cales venenis officina colchicis. De qb⁹ latius dictū est in epodo.v. Qđ quisq; vitet. oñdit nūq̄ satis cautum eē posse hoib⁹ īprouisę mortis sęuitia & fatorū casu īminēti.

Bosphor⁹

In horas.i.hora q̄q;. Bosphorum. duplex est bosphorus: thracius et cimerius. est aūt angustum mare. quo io in bouem mutata enatauit cōsilio iunonis. inde sic appellatum. Dionysius et mela scribūt. Pœnus nauita. hunc pro quocūq; posuit. Est autē sensus ꝙ multi timent loca tantū periculosa. quibus præteritis putant se tutos. sed decipiuntur. fata enim obstant. & vbi non credunt illic opprimuntur.

XIII. ode trico.tetra. de arboris casu:& īferis:

Ille & nephasto te posuit die
Quicūq; primū & sacrilega manu
Produxit arbos in nepotum
Perniciem:opprobriumq; pagi.
Illum et parentis crediderim sui
Fregisse ceruicem:et penetralia
Sparsisse nocturno cruore
Hospitis.ille venena colchica
Et quicquid vsq̄ concipitur nefas
Tractauit:agro qui statuit meo
Te triste lignum:te caducum
In domini caput immerentis.
Quod quisq; vitet.nunq̄ homini satis
Cautum est in horas.nauita bosphorum
Pœnus perhorrescit.neq; vltra
Cæca timet aliunde fata.
Miles sagittam & celerem fugam
Parthi.cathenas parthus et italum
Robur:sed improuisa leti
Vis rapuit rapietq; gentes.
Q̃ pene furuæ regna proserpinæ
Et iudicantem vidimus æacum:
Sedesq; discretas piorum:
Aeoliis fidibus querentem
Sappho puellis de popularibus:
Et te sonantem plenius aureo
Alcæe plectro dura nauis
Dura fuge:mala dura belli:

ILle & nephasto. Graphice execrat⁹ arborē & ei⁹ satorē cui⁹ cāu fere oppressus fuerat: docet vitę humanæ incertitudinē cū nemo satis circūspectus sit ad inopinata pericula ac fata euitāda cū parū abfuerit quin ipse inferos viserit: vbi poetarum cœtui additus sapphus atq; alcęi: qui quę in vita cecinerūt cū omni stupore apud inferos iterāt cātica au diuisset quib⁹ etiā dānatoꝝ cessāt tormēta & ceteroꝝ studia cū tñ dicat maro ī vi. quæ gratia curruū Armorūq; fuit viuis: quę cura nitētis Pascere equos: eadem sequit̃ tellure repostos. Ordo est. O arbos ille qcūq; ꝑduxit primū te in perniciē nepotū. i. post se venturorū & in opprobriū. i. execrationē & cōtumeliā pagi. i. vici in agro: posuit te & die nephasto. i. abominādo: & manu sacrilega. i. qua sacra surripuerat aut violauerat Ego crediderim illū. s. qui arborē produxit & . i. simul fregisse ceruicē. i. collū: a parte totū aut reuera ceruicē quasi a tergo ꝑ insidias: parētis. i. patris aut matris: & i. simul sparsisse penetralia. i. secretissima dom⁹ cruore hospitis nocturno i. noctu effuso: ille tractauit scilicet manu sacrilega: venena colchica. i. q̃ plurima sunt apud colchos vbi & medea sūma venefica nata & qcquid nefas. i. nefādū: cōcipit̃. s. aio vsq̃. i. vbiuis gentiū: ille dicit q statuit. i. plātauit: te in agro meo: te lignū triste: te lignū caducum. i. quod cadere possis in caput domini. s. tui: hoc est in caput meum īmerentis i. qui nō meruerā id de te. Nūq̃ est satis cautū. i. ꝓspectum homini in horas. i. per singulas horas: qd̄ qsq; vitet. i. vitare debeat. nauita pœnus. i. punicus phorrescit. i. multū horrescit: bosphoꝝ. i. augustum quod uis mare vbi nauis facile in scopulos pellatur. vt in bosphoro thracio & cymmerio: neq; timet vltra. i. ꝑter submersionē aut naufragiū: fata cœca. i. īprouisa & q̃ videri nō pñt: aliūde. s. ꝓueiētia. Miles. s. roman⁹ ꝑterti pedes: phorrescit sagittā pthi & celerē fugā. i. ꝑ celerē fugā illatā: ita vt nō sit facultas vlciscēdi & comin⁹ pugnādi: alioq nō timeret eū: sed fuga simulata illudit pthus: vñ maro: Fidētēq; fuga pthū. & pthus phorrescit solū cathenas. i. vīcula & robur italū. i. vires italicas: ob quas cōgredi nō audet: sed vis. i. violētia leti. i. mortis īprouisa. i. inopinata: rapuit & rapiet gētes Q꞉. i. q̃tū pene. i. q̃ si: vidim⁹. i. si arbori oppsſus fuissē vidissē: regna proserpinæ vxoris plutonis: furuę. i. nigrę: & ęacū filiū iouis iudicātē. s. apud inferos & sedes piorum discretas. s. ab impiorum sedib⁹: & sappho puellā lesbiā: querentem. i. conquerentem fidibus. i. cythara: æoliis. i. lesbica: de puellis popularibus. i. eiusdem populi hoc est etiam lesbicis quas impatienter amauerat in vita & te o alcęe: qui ēt lesbicus erat: sonantē plenius. i. grauiore & neruosiore carmine plectro aureo: quo ꝓpter artē donatus erat: dura mala. i. īcōmoda: nauis. i. nauigatōis: & dura mala fugę: quā turpiter cōmisisse plangit: & dura mala belli: ob quod & fugā & naufragiū passus est.

Q꞉ pene furuę. indicat se pene īferos adiisse vidisseq; æacon iudicantē. Sappho & Alcæum fidibus canentes. Furuę. i. nigrę. Aeacum. fuit is Iouis fili⁹ quē apud inferos bonoꝝ ac maloꝝ iudicē ferunt fabulę. hinc ait Ouidius in ibin. Noxia mille modis lacerabit̃ vmbra. tuasq; Aeacus in pœnas ingeniosus erit. latius tamē dixim⁹ circa principium Iuuenalis. Socrates autē in Gorgia Platonis refert Iouem hæc dixisse Plutoni. Ego igit̃ cōstitui iā meos filios iudices. Duos quidem ex Asia. Minoem videlicet & rhadamanthū. vnum vero ex Europa Aeacū. hi ergo postq̃ mortui fuerint iudicabūt in prato quo dā. ibiq; in triuio ex quo geminę portāt viæ. Altera quidem ad tartaꝝ. altera vero ad insulas beatoꝝ. Et asiaticos Rhadamāthus. eos vero qui ab Europa venient æacus iudicabit. Minoi aūt id munus iniungam. vt ipse diiudicet siquid ambiguū fuerit. vt iustissime ꝓcedat iudiciū. recteq; fiat trāsmissio animoꝝ. hęc ille. vbi etiam legit̃ ꝙ vterq; ipsoꝝ virgā tenet dū iudicat. minos āt cōsiderans sedet solus aureū habēs sceptrū. Sedes pioꝝ. elysiū ītelligit: quas beatoꝝ insulas superius appellari ostēdimus. Aeolis fidibus. i. lesbiis. nā vt scribit Dionysius Aeolidū insularum rupes lesbos est & tenedos. Vtq; Stra. docet li. xiii. Aeolica regio ingens erat & troię adiuncta. Popularib⁹. i. eiusdē populi ipsius sapphus: ait enim ipa ad phaonē scribēs. Lesbides infamē quæ me fecistis amare Desinite ad cytharas turba venire meas. De illis ergo cōquerebat̃: vt hic sappho. amauerat aūt ipudice vt aiunt Thelesippā. Megarā Atthidē. q aliter exposuere q̃rētē non ꝓcedit. Alcęe. alcęus in parte operis aureo plectro merito donatur: quia tyrannos insectat⁹. multū etiā morib⁹ cōfert. Auctor est Fabius libro. x. Plinius. Sappho etiā inquit. Nec plus alcæus consors patriaq; lyręq; Laudis habet: q̃uis grādius ille sonet. Dura nauis. Alcęus militiam exercuit: victus tandem aufugit amissis armis: quā rem carmini mādatam in mytilene reposuit. latius tamen videto in ode. xxxii. lib. i. Dura nauis. repete dura mala nauis. dura mala fugæ. dura mala belli.

Aeacus

Minos

Rhadamāthus

Lesbos

Aeolica regio

Amores sapphus

Alcæus

Bibit aure.auide audit. Bęlua centi=
Cerberus ceps.cerberꝝ intelligit.cerberus autem
dicitur quasi κρεωβοροσ.i. carnem
edēs.nã κρεασ caro est βοροσ edens
de hoc Seneca in Hercule furente ait.
Post hæc auari ditis apparet dom⁹. hic
sęuus vmbras territat stygius canis. q
terna vasto capita concutiens sono re=
gnum tuetur :sordidũ tabo caput lam=
bunt colubrę.viperis horrent iubę.lõ
giusꝗ torta sibilat cauda draco par ira
formę &c. Centiceps.id dicit propter
Eumeni= colubras & viperas caput tenētes. Eu=
des menidũ.eumenides per antiphrasin ap
pellant̃ tres infernæ furię. Alecto The
siphone.& megęra. mites .n. interpre=
tantur.de iis vero latius lib.i.geor .Et
in carmine de floribus. Prometheus.de
hoc late lib.i.videto.Pelopis parens.
id est tantalus.de quo superius multa.
Et Ouidius lib.ii.de amoribus inquit
quærit aquas in aquis & poma fugacia
Tantalus captat Tantalus:hoc illi garrula ligua
dedit.Nec curat oriõ leones .volũt poe
tę idē studiũ apud inferos quoꝗ quēꝗ
sectari.Vnde Virg.li.vi.ait. Quę gr̃a
curruũ Armorũꝗ fuit viuis.ꝗ cura nitē
tis Pascere equos.eadem seqtur tellure
repostos.de orione vero legito lib.i.
Lynces Lyncas.Lynx animal est maculosum.
Vir.li.iii.Georgico.Quid lynces bac=
chi varię.in ęthiopia vulgo nascuntur
vt scribit Pli.li.viii.qni etiã li.xxviii.
ca.xviii.inquit.peregrinę sũt lynces ꝗ
clarissime oĩm quadrupedum cernunt.

Argumentum Odes.xiiii.

ANT. Ostendit amico posthumo iuuentam
effugere.nec pietatē aliquã futurę sene
ctę aut iminenti morti moram afferre.
Non si plutoni die quoꝗ tauri tercētũ
mactarentur(Placet autem magis vt tre
cenis legatur quia debet esse secundus
pes iambus)vnde & regibus & inopi=
bus adeũda est charontis vnda.linquē
da tellus dom⁹& vxor heresꝗ ide opti
mo cęcubo fruetur:& humi sparget p=
digus quod ipse tantopere seruauerat
per quod innuit quidem poeta posthu
mũ ipsum poti⁹ debere frui bonis suis
ꝗ abutenda heredibus reliquere. Eheu
Aetatis fugaces.ode est similis nonæ lib.i. Fu
fuga gaces anni.Ouid.li.iii.de arte etiã ait.
Vtendum est ętate.cito pede labit̃ ętas
Nec bona tam sequitur:ꝗ bona prima

Vtrũꝗ sacro digna silentio
Mirantur vmbræ dicere.sed magis
Pugnas & exactos tyrannos
Densum humeris bibit aure vulgus.
Quid mirum.vbi illis carminibus stupens
Demittit atras bælua centiceps
Aures.& intorti capillis
Eumenidum recreantur angues.
Quin & prometheus & pelopis parens
Dulci laborum decipitur sono.
Nec curat orion leones:
Aut timidas agitare lyncas.

Vtrũꝗ ordo ē Vmbræ.i.manes:mirant̃ vtrũꝗ scili
cet tã sappho ꝗ alcęũ:dicere digna silentio.i.ob ꝗ dũ
dicũtur silentium fiat:sed vulgus densum humeris.i.
stipatum & frequens ad humeros alcęi:miratur magis
pugnas & tyrãnos exactos:quę res ab alcęo dicuntur
Quid mirum,si vmbræ mirantur:vbi belua cēticeps.i.
cerberus habens caput centenis capitibus anguiũ im
plicitum.demittit quod placati aĩ indiciũ est aures.i.
auriculas atras:quia infernales:stupens illis carmini=
bus:& angues intorti capillis eumenidum .i.furiarũ
recreantur illis carminibus.Quin & prometheus ęter
no vulture cruciatus:& parēs pelopis.i.tãtalus siti &
fame laborans:decipitur id ē capit obliuionem labo=
rum:dulci sono.Nec orion licet venator curat agitare
leones aut lyncas timidas.

XIIII.Ode tricolos tetrastrophos ad posthu
mũ de morte ineuitabili.

Eheu fugaces posthume,posthume
Labuntur anni:nec pietas moram
Rugis & instanti senectæ
Affert:indomitæꝗ morti.
Non si trecenis quotquot eunt dies
Amice places illachrymabilem
Plutona tauris:qui ter amplum
Geryonen tityonꝗ tristi
Compescit vnda:scilicet omnibus

Quicũqꝫ terræ munere veſcimur
Enauiganda.ſiue reges
Siue inopes erimus coloni.
Fruſtra cruento marte carebimus
Fractiſqꝫ rauci fluctibus hadriæ.
Fruſtra per autũnos nocentem
Corporibus metuemus auſtrum.
Viſendus ater flumine languido
Cocytus errans:& danai genus
Infame:damnatuſqꝫ longi
Siſyphus æolides laboris.

EHeu fugaces. Poſthumũ monet fragilitatis vi
tę humanę cũ tãta ſit neceſſitas mortis fatiqꝫ
varietas:quo ſemel raptis oĩa linquenda ſunt
Aptũ aũt vt in ſiluis noſtris diximus eſt negocio no
mẽ.Nã poſthumus is appellat̃ q poſt patris humatio
nẽ & ſepulturã nat⁹ eſt.dicit ergo incipiens ab interie
ctione lamẽtabili:quia res oẽs tãgit.Eheu poſthume
poſthume:anni fugaces.i.aſſidu e fugiẽtes:labuntur
.i.p̃cipites eunt.nec pietas.i.pius cultus deoꝝ & parẽ
tũ(ſcriptũ eſt tñ honora patrẽ & matrẽ & eris longęu⁹
ſup terrã ſed nõ erat poetę notum)affert rugis & ſene
ctæ inſtanti .i.pperãti & morti indomitę.i.indomabi
li:quia nulli pcit morã.i.dilationẽ o amice nõ afferret
morã:ſi.i.tametſi places.i.placare nitaris plutona il=
lachrymabilẽ.i.nullis lachrymis mobilẽ aut flexibilẽ
quotquot dies eũt.i.p ſingulos dies ſemel: tauris tri=
cenis.i.tot quot ſunt dies in ſingulis menſib⁹ aut qa
triceni vt triginta primã producit legatur trecenis.i.
tercẽtũ tauris quod plus eſt q̃ ſi vaccis aut vitulis di=
cat:qui.ſ. pluton cõpeſcit .i.arcet gerionẽ regẽ olim
hiſpanię.ter amplũ.i.licet ter amplũ:hoc eſt tricorpo
rẽ:& tytion alũnũ terræ per tota nouẽ cui iugera cor=
pus porrigitur:arcet dicit vnda triſti.ſ.ſtyge: ſcilicet
enauigãda.i.q̃ vnda euauigabitur(eſt aũt hic ſeptimi
caſus)oĩbus ſup.nobis quicũqꝫ veſcimur munere.i.
alimẽto terræ:ſiue erimus reges ſiue erimus coloni in
opes.Nos carebim⁹ fruſtra.i.nequicq̃ marte cruento.
i.cæde per effuſionẽ ſanguinis:& fluctib⁹ adriæ id eſt
adriaci maris:rauci.i.rauce ſonãtis:fractis.ſ.vi vẽto
rum.i.fruſtra neqꝫ occidemur gladio neqꝫ ſubmerge=
mur aquis:& metuemus.i.metuẽdo cauebim⁹ fruſtra
auſtrũ.ſ.vẽtũ nocẽtẽ corpotib⁹ p autũnos:quia cocy
tus fluuius infernalis ater.i.ienebroſus:errans.i. va=
ge fluens:flumine languido.i.debili:eſt viſendus ſci
licet ſemel:& genus infame.i.filię danai nece patrue=
liũ maritoꝝ infames:& ſiſiph⁹ æolides.i.æoli fili⁹ dã

fuit.& alibi inquit.Eunt anni more flu
entis aquę.Nec pietas morã. Ouidius
quoqꝫ de morte tibulli lib.iii.de amori
bus ait.Viue tamẽ moriere pius.cole ſa
cra colẽtẽ Mors grauis a tẽplis in caua
buſta trahet.Illachrymabilẽ.duꝝ ipla
cabilẽ.& qui nullis etiã p̃cib⁹ & donis
mouet̃.Ter amplũ gerionen.i.trimem= Geriones
brẽ.Virg.li.vi.& forma tricorpis vm=
brę.Reuera tamen tres fratres in hibe=
ria fuerunt chryſei filii. q a diuitiis no
mẽ id traxerat.vniuerſæ enim hiberiæ
iperabat:habebatqꝫ tres propugnato=
res filios:tũ robore corporis:tũ armis
egregios. Exercitus præterea cuilibet
fortiſſimoꝝ militũ erat:quos demũ tri
bus magnis exercitib⁹ fidẽtes ſingula
ri puocatione hercules ſuſtulit:gregeſ
qꝫ boum ſecũ adduxit. Diodor⁹ id ſcri=
bit li.v.finxere aũt poetę Gerione eẽ
tricorporẽ illiuſqꝫ vmbrã apud iferos
eſſe.Iuſtin⁹ itẽ li.vlti.ſcribit.Gerionẽ
ipſum nõ triplicis naturę:vt fabulis p
ditur:fuiſſe.ſed tres fratres tãtæ cõcor
dię extitiſſe:vt vno aio oẽs regi vide=
rent̃.Nec bellũ herculi ſua ſponte intu
liſſe:ſed cũ armenta ſua rapi vidiſſent:
amiſſa bello repetiſſe. Tityon.de hoc Tityon
Virg.li.vi.ait.Necnõ & tityon terrę oĩ
parẽtis alũnũ Cernere erat:per tota no
uẽ cui iugera corpus Porrigitur:roſtro
qꝫ imanis vultur adũco Immortale ie=
cur tondẽs:fœcũdaqꝫ pœnis Viſcera ri
maturqꝫ epulis:habitatqꝫ ſub alto Pe=
ctore:nec fibris requies datur vlla rena
tis.Mac.autem lib.i.de ſom.inquit. qꝫ
vulturẽ iecur imortale tõdentem nihil Vultur
aliud intelligi volunt:q̃ tormenta con
ſcientię ob noxiã flagitio viſcera inte=
riora rimantis:& ipſa vitalia indefeſſa
admiſſi ſceleris admonitione laniantis
ſemperqꝫ curas:ſi requieſcere forte ten=
tauerint excitantis:tãq̃ fibris renaſcẽ
tib⁹ inhęrendo:nec vlla ſibi miſeratio
ne parcentis:lege hac qua ſe iudice ne=
mo nocens abſoluitur.nec de ſe ſuã po
teſt vitare ſententiam.Triſti vnda.id ẽ
ſtygia.Virg.lib.vi.Et nouies ſtyx iter
fuſa coercet. Scilicet omnibus. Naſo
item de morte tibulli. Scilicet omne ſa
crum mors importuna prophanat.Oĩ=
bus obſcuras iniicit illa manus.Colo=
ni.agricolę vel inquilini.Fruſtra cruẽ
to.oſtendit fruſtra nos abſtinere a bel=

lis a nauigatione. Frustra quoq; timere autũni austrũ pestiferũ: nã oĩno inferos adire debemus oẽs mortis necessitate. Austrũ. Pli. li. ii. scribit ꝙ humidus est auster p̃sertim Italiæ: ac noxius. De au tũno aũt ait naso de arte. Quũ modo frigoribus p̃mimur: mõ soluimur æstu Aere nõ certo corpora languor habet.

Cocytus — Cocytus inferorũ fluuiu⁹ κωκυτοσ lu ctus & hululatus dicitᷣ κωκυζω lamen tor κωκυο ploro lugeo lamẽtor. Mac. aũt li. i. de som. ait. ꝙ nõ aliud Cocytũ esse asseruerũt. q̃ quicquid hoĩes ĩ luctũ lachrymasq; cõpellit. Danai genus ĩfa

Belides — me: Belides intelligit quę fuere. L. filię danai filii Beli. quę etiã. L. filios Aegy pti patrueles suos ac viros prima cõiu gii nocte occiderũt. p̃ter minimã natu hypmestram quæ lino suo pepercit. de quo ample in nasonis epistola habetur ait etiam ĩ ibide. Quęq; parare suis lœ tum patruelib⁹ ausę Belides assidua col

Sisyphus — la p̃mũtur aqua. Sisyph⁹. de hoc ĩ met. legitur. Aut petis: aut vrges ruiturum sisyphe saxũ. per quod volunt intelli gi: vt Macrobius scribit: qui apud nos inefficacibus laboriosisq; conatib⁹ vi tam trahunt.

natus. s. apud inferos pœna sup. longi laboris: est vi sendus: & gen⁹ visendũ. de quo & labore eius dicit lã dinus sic. Lõgi laboris. quia ꝑpetui: ĩmo ęterni: si fa bulę credimus: & ęternitate nihil longius. Sisyphus æolides. hoꝝ siue historia siue fabula adeo varia am guaq; traditᷣ. vt difficile sit oĩa ꝓsequi. Nã & plures si syphi & ex plurib⁹ æolis nati videtur: primũ autẽ sisy phũ dicũt fuisse regnãte Danao argis: vel saltem Lyn ceo eius nepote atq; genero qui illi successit. Volũtq; hũc ephyrã in achaia cõdidisse: quã deinde Corinth⁹ Horestis fili⁹ a se Corinthũ nominauit: & habuisse in vxorẽ septimã Athlantis filiã Meropẽ: de qua Ouid. Septima mortali merope tibi sisyphe nupsit. Fuit & alter sisyphus & hic æoli sed alteri⁹ a superiore ęoli fi lius regnante Aegeo athenis: qui vt refert Lactan. in isthmo achaię habitans: prętereũtes aut saxo obrue bat: aut dũ ab eo iussi pedes lauarẽt in mare calce ictos p̃cipitabat. Addũtq; suoꝝ archanoꝝ a diis participẽ factũ illa mortalibus ꝓdidisse & furta iouis cũ Aegina manifestasse. Quo scelere a ioue ea pœna ad inferos detrusum: vt saxum ex ima valle subuoluens in mon tis iugo cõstituere iubeatᷣ. Veꝝ cũ iã ad locũ deuẽtum est: rursus saxũ ad ima ruit. Hinc Ouid. Aut petis aut vrges ruituꝝ sisyphe saxũ. & virg. subtracto nomine Saxũ ingens voluũt alii. Et apud quẽdã tragicũ. Tũ illud quod sisyphus versat saxũ sudãs: nitendo nec ꝓ ficit hilum. Per quã rẽ eos arguere poetę voluerũt qui perpetuis curis ac laboribus anxii sẽp circa magna versantur & sũmos magistratus atq; imperia ꝑ stultis simã ambitionẽ assequi tẽtãt. Et qm̃ maiora suis virib⁹ expetũt: nũq̃ quod volunt assequuntur. Sed oẽs eoꝝ conat⁹ inefficaces reddũtur. Sapienter ergo & hoc Lucretius. Sisyphus ĩ vita quo q; nobis ante oculos ẽ. Qui petere a populo fasces sæuasq; secures Imbibit & sẽp vict⁹ tristis q; recedit Et paulo infra. Hoc est aduerso nixãtẽ trudere monte Saxũ quod tãdẽ sũmo iã vertice rursus Voluitur & plani raptim petit ęquora campi. Hunc volunt vlyssis patrẽ fuisse: qđ illi ẽt Aiax apud Oui. exprobat. Et sanguine cretus Sisyphio. Nã ꝙ a theseo ĩterfect⁹ sit: vt nõnulli dicũt: ꝓpter diuersitatẽ tẽpoꝝ quadrare nõ videᷣ & fortasse erit tertius sisyph⁹: sed poetaꝝ lnĩa cũcta cõmiscet atq; cõfũdit. Aeolides. æolii filius veꝝ de hoc alibi. nã neq; ẽt ęolus vnus fuit.

ANTO.

Cupressus — Cupressos. cupressi mortuorũ domi bus p̃ponebãtur ideo ꝙ hęc arbor ex cisa non renascitur. sicut ex mortuo ni hil iam sperãdũ: quã ob causam ĩ tutela ditis patris esse putabatur. vt festus in quit. Breuem. i. breuis vitæ. Dignior. tu enim illis caruisti: tãq̃ indign⁹. Tin guet pauimẽtũ. sparget quod tu serua ras tantope. Supbo nobili & optimo. Pauimẽtũ domoꝝ solũ dicebãᷣ ẽt paui mẽta pœnica: hoc ẽ marmorᷣ numidico strata vt scribit fest⁹: pauire vero ferire ẽ: vt idẽ ait. De pauim̃to ãt pl'a dixim⁹ ĩ Iuuenal' Sat. xiiii. ibi. Verre pauim̃tũ Potiore. i. meliore & digniore cœnis sa cerdotalib⁹ q̃ spargi humi. vel dignio re vino quo vtebãᷣ in cœnis põtificũ.

Linquenda tellus & domus & placens
Vxor. neq; harum quas colis arborum
Te præter inuisas cupressos
Vlla breuem dominum sequetur
Absumet hæres cæcuba dignior
Seruata centum clauibus: & mero
Tinguet pauimentum superbo
Pontificum potiore cœnis

Linquenda tellus. Aperit quo animo mortis admo nuit vt videlicet bonis fruatur dũ datur nã oĩa linquẽ da sunt dicens. Tellus. i. terra & fundus est linquenda

s.tibi & domus est linquenda: & vxor placens .id est tametsi placens est tamen linquenda .neq; vlla harum arborum quas colis sequetur te breuem.i.breuis tẽporis dñm:ꝑter cupressos inuisas s.viuis quia sunt indices mortis & sacerdotibus quia sunt funestę. Heres dignior.s.q̃ tu vita: quia te defuncto superstabit:aut dignior quia fruetur bonis quibus quia tu abstines indignum te censes:absumet.i.ebibet cęcuba.i.bona illa vina:seruata.s.a te dum viueres:centũ clauibus & tinguet.i.rigabit & madefaciet mero.i.puro vĩo supbo.i.nobili & supbiente de loco & anno quo natum est.pauimentum:quia tam abunde bibet vt etiam pauimentum riget:mero dicit potiore id est meliore.cœnis pontificum.i.q̃ quo pontifices in cœnis suis quę semper sumptuosissimę fuerunt vnde nunc theologicum dicunt vinum:vsi sunt.

XV. Ode tricolos tetrastrophos de rusticanis ædificiis: & maiorum parsimonia.

IAm pauca aratro iugera regiæ
Moles relinquent: vndiq; latius
Extenta visentur lucrino
Stagna lacu: platanusq; cælebs
Euincet vlmos. tum violaria &
Myrtus & omnis copia narium
Spargent oliuetis odorem
Fertilibus domino priori.
Tum spissa ramis laurea feruidos
Excludet ictus. non ita romuli
Præscriptum & intonsi catonis
Auspiciis veterũq; norma.

IAm pauca. Graphice sui sęculi luxum in ędificiis extruendis taxat & maiorũ cõmendat cõtinẽtiã & ꝑsimoniã dicens. Moles regię.i.tã ĩgentes vt regię videãtur:hoc est regales structurę:relĩquent iã.i.deinceps si sic ꝑgunt ędificare mortales vt instituerũt:pauca iugera aratro.i.arationi:& aruis serendis. Stagna quæ sunt ad voluptatem & munitionẽ ante priuatas domos ducta:visentur i.videbũtur.vndiq;:extenta latius lacu lucrino.i.q̃ sit lacus lucrinus q tamẽ mari irrũpente maximus est. Et platanꝰ arbor latis foliis a quibus dicitur:cęlebs.i.nõ cõiuncta vitibus:quia nõ nascũtur in platano sed sub platano absumũtur vina:euincet.i.excedet: vlmos arbores qbꝰ vites quasi matrimonio cõiungũtur in italia:tũ.i.isuper violaria.i.copia violarũ aut loca violis cõsita: & myrtus arbor odorifera::vt in buco.maro. Et vos o lauri carpã & te proxima myrte. Sic positę quoniam suaues miscetis odores:& omnis copia.i.vis:narium i.herbarũ aut frõdiũ odoriferarũ spargẽt odorẽ:oliuetis fertilibꝰ.i.vbi erat olīueta fertilia dño priori. Olīueta autẽ sũt vbi oliuę nascũtur .i.oliuiferę arbores.

Argumentum Odes.xv.

Dãnat hac ode ędificiorũ luxuriam. ANT. agri eni illis occupati minꝰ populo necessaria suppeditabant.laudat inde maiorũ parsimoniã: Cẽsus.n.priuatꝰ olim breuissimꝰ erat:res vero cõis ingens. Iã pauca aratro iugera regię. Ode est similis nonę li.i. Regiæ videbãtur.i.regum domus. Vndiq; visenẽ. Ordo est. Vndiq; visenẽ stagna latius extenta.i.ãplio ra lacu lucrino: piscinas.n.intelligit. Lucrino lacu. Cõtiguus baiis lucrinus adest sinus:intra quẽ auernus ẽ: vt inquit Strabo li.v. Pli.quoq; lib.iii. prope baias esse indicat lacũ lucrinũ & auernũ. Platani. Erãt in vsu platani apđ romanos.vel in villa:vel in hortis vrbanis.ad vmbras inambulationũ: quem vsum docuerũt Athenę in philosophorũ ocio. πλατοσ aũt latitudo dicić. πλατυνω dilato. Plura diximꝰ in Iuuenalẽ ibi. Frõtonis platani. Cælebs. i.sine vitibꝰ per metaphorã.nõ iungũtur enim platano vites.quia vt scribit Plinius: Iucunda est vmbra platani. quãq̃ crassa. Cęlibem aũt dictum existimant q dignã cælo vitã ducat. vt scribit festus. Vlmos euincet. Hoc est plures erũt platani voluptatis gr̃a consitę q̃ vlmi cũ vitibꝰ. Nariũ.i.odorũ. Oliuetis.vbi fuerãt olīueta. Fertilibus.nunc enim sublatis ĩde oleis violaria & similia ibidẽ cõserebãt ad voluptatẽ & odorum gratiã. Ictus.solares radios.vł fulmina intelligit.laurus.n.nõ tangiẽ fulmine:vt scribit Pli.li.xv. Nõ ita romuli. Ordo est. Nõ ita pręscriptum auspiciis romuli & intonsi catonis & veterũ norma. Nõ ita p̃scriptum .i. p̃ceptum. Romulus.n.p̃cepit suis agriculturam & militiam:vt late ostẽdit Dionysiꝰ: & nos multa in pricipio geor. Auspiciis principiis & ductu. Intonsi catonis.i. rigidi & hispidi propter seueritatẽ. itel ligendũ vero est de maiore catone: tũc

Platani
Platos
Platyno
Cælebs

n.meliores erãt. Præterea intonsi veteres dicũtur qm̃ vt scribit Plinius li.vii. Tonsores Tõsores in Italiã ex sicilia venere post romã cõditã anno quadragesimo quinquagesimoquarto adducente .P. Ticinio Mena. primus oĩum radi quotidie instituit Aphricanus. Sequens diuus augustus cultris semp vsus est. Norma recta viuendi regula.

Priuatus census.res ꝓpria. Cõe.i.res rõis.&publica.Nulla decẽpedis. Sẽsus est.nullus priuat⁹ vir habebat porticũ tãtã ad septẽtrionẽ ꝓ æstiuo sole vitando:quę etiã potuisset sufficere vmbræ solis vicini plagę septẽtrionali.tũc.n. vmbræ sunt minime.quod Iuue. Sat. vii.innuit dicẽs. Parte alia lõgis numidaꝶ fulcta colũnis Surgat: & algẽtem rapiat cœnatio solẽ. id quidẽ priores nõ habebãt tãti luxus. Decẽpedis. Decẽpeda regula est seu ptica decẽpedum qua fabricæ mẽsura colligitur. Est aũt sensus ꝙ antiquoꝶ porticus non erat tãta vt potuisset decempeda mẽsurari. Metata.mẽsurata. Opacã arcton.i.vmbrã solis vicinioris arcto.i.vrsæ boreali. Fortuitũ.i.forte & casu inuẽtũ quocũq; loco. Spernere.qn ibi sederent iacerentve. Leges quæ.i.parsimoniã iubebãt: Luxũ quoq; ꝓhibentes. Nouo Marmoꝶ patrię saxo.i.externo loco adducto:Marmor enĩ e laconia patebatur viride & ꝓciosũ cũctisq; hilari⁹ vt scribit Pli.li.xxxvi. Ex armenia quoq; & Aegypto vectum est marmor: item e numidia Caristo & Chio. Iuuenalis quoq; Sat.xiiii.inqt. Græcis longeq; petitis marmoribus.

Argumentum Odes.xvi.

ANT. Scribit ode ad Grosphũ: dicens ociũ multos temere optare a diis: cũ ꝑ se ipsos habere possint remota rerum praua cupiditate & auaritia. Vnde nõ diuitiis nõ honorib⁹ curæ cedunt: sed sola mentis & animi quiete. q ꝑuo gaudet. hinc horati⁹ ipse ꝑuo lęt⁹ lyricis vacat ocio fruẽs. Ociũ diuos. Ordo ẽ.o Grosphe simul atra nubes cõdidit lunã:neq; fulgent nautis certa sidera prensus in patenti ęgeo rogat ociũ diuos. Ocium Ociumvacatio ẽ a labore: cuius cõtrariũ ẽ negocium. Prensus a tempestate dep̃hensus. Aegeum mare Aegeo. hui⁹ maris cõfracti exitus sparsis insulis fluctus adeo & ipsi plerũq; stridẽt & fremũt: vt nullũ aliud eẽ mare

Tum.i.insuper laurea sup.arbor.i.laur⁹: spissa ramis excludet feruidos ictus scilicet solis quibus vuę matũrascerẽt. Non ita pręscriptũ.i. quod nõ ita ꝓscriptum erat: auspiciis.i.principio & ductu: romuli qui iussit agriculturæ intendi: & catonis intõsi.i.rigidi & hispidi atq; ita seueri q de re rustica multa scripsit: & norma veteꝶ: qui de agricultura ꝓceperũt & seruauerũt mĩta.

Priuatus illis census erat breuis:
Cõmune magnum.nulla decẽpedis
Metata priuatis opacam
Porticus excipiebat arcton.
Nec fortuitum spernere cespitem
Leges sinebant: oppida publico
Sumptu iubentes & deorum
Templa nouo decorare saxo

Priuatis illis. Ordo est. Cẽsus priuat⁹.i.res propria: erat illis.s.veterib⁹: breuis.i.modica: & cõe sup.bonũ i.publicũ: erat illis magnum: nulla porticus metata.i. mẽsurata dũ fieret: decẽpedis.i.ptica aut regula decẽpedũ: priuatis.i.in priuatũ vsum adduct⁹: excipiebat arcton.i.vrsam.hoc est partẽ septẽtrionalẽ a qua sol nõ influit: ventus aũt saluberrimus est: licet frigidior. quapropter: addit opacã: vt .s. opacitate vmbrosarũ arboꝶ venti vis ĩpediatur. Nec leges.s.censoꝶ q delicatos & sibi indulgentes acrius notabãt: sinebãt spnere cespitẽ.i.terrã cũ herbis & radicib⁹ fortuitũ.i.forte ĩuentũ dũ sedere aut recubare vellẽt pro quo nũc secessus multo artificio extructos habent. leges dico iubẽtes decorare oppida publico sumptu & tẽpla saxo.nouo.i.externo nec cuilibet viso.

XVI. Ode dicolos tetrastrophos ad Grosphum de Ocio.

O Cium diuos rogat in patenti
Prensus ægeo: simul atra nubes
Condidit lunam: neq; certa fulgent
Sydera nautis.
Ocium bello furiosa thrace.
Ocium medi pharetra decori
Grosphe non gemmis neq; purpura venale neq; auro,

Non enim gazæ neq; consularis
Submouet lictor miseros tumultus
Mentis.& curas laqueata circum
Tecta volantes.
Viuitur paruo bene.cui paternum
Splendet in mensa tenui salinum
Nec leues somnos timor aut cupido
Sordidus aufert.
Quid breui fortes iaculamur æuo
Multa? quid terras alio calentes
Sole mutamus? patrię quis exul
Se quoq; fugit?

O Cium.cõmendat verum ociũ & qua via id acq̃ri posset cõmemorat dicẽs.O Grosphe:prẽsus.i.is qui deprensus ẽ a tempestate in ęgeo.s.mari patẽti.i.apto et exposito ventis & velis:rogat diuos ociũ i.cessationẽ ab illo negocio.simul.i.statim vt atra nubes condidit.i.occuluit lunã:quia noctu magis timendum est:neq; sidera certa nautis.i.cognita & imobilia fere:vt vrsę:fulgent nautis.Thrace.i.thracia furiosa i.licet furiosa et bellicosa petit bello.i.dũ bello p̃mit: ociũ.i.cessationem belli.et medi.i.parthi & medi decori.i.honestati pharetra.qua bene vtunt̃ q̃a optimi sũt sagittarii:petũt diuos ociũ non venale.i.non expositum a diis vẽditioni:neq; gẽmis neq; purpura neq; auro.i.nullis diuitiis.Non enim gazę.i.thesauri et diuitię sup.submouẽt:neq; lictor cõsularis.i. minister fasces ferens ante consulẽ:submouet miseros tumultus i.agitatões mẽtis:et curas volãtes circũ tecta laqueata i.laquearibus ornata.i.in diuitũ etiã domibus versari solitas.Viuitur bñ.i.beate paruo.i.ẽt in paruo patrimonio:ab ipo sup.cui salinũ.i.vasculũ salis aut pro credatur : quod maiores efferat motus neq; piculosiores.portẽdit̃ aũt vsq; tenedon:vbi tanq̃ tantę tedeat amplitudinis in angustũ delabit̃ alueũ . scribit Dionysius : Scribit & plura Plinius. Certa sidera:siderũ obseruationẽ in nauigando phœnices inuenerũt.vt scribit Plini.lib.vii. Bello furiosa thrace. Thraces eñ bellicosi sunt:inde phillis ait apud Ouidiũ. Armiferã thracen: q regat alter erit.Vbi ẽt ouidius sicut horatius hoc loco gręce variauit Thrace thraces:latine eñ thracia dr̃. Venale. id proprie dicit̃ quod est venditioni expositũ.Vendibile vero quod facile vendi potest.hic autẽ poeta vsus est Tmesi figura.Cõsularis lictor. dignitas cõsulũ & hmõi quę omia ociũ denegant. Gazę.amplę diuitię. Cõsularis.i. p̃ oĩ magistratu & ipio posuit.ergo nec diuitie nec impia remouẽt. Laqueata tecta.laquearibus ornata:laquearia autẽ sũt loca ipa quadrata in tabulatis. Cui paternũ. sup.bene viuitur illi cui &c. Splendet.splendere videt̃ tanq̃ argenteũ vel aureũ. Salinũ patella erat in qua primitię diis cũ sale dabant̃ . nũc tamẽ pro vasculo domestico salis dixit. Scribit ita Porphirio. Timor.vel rerũ suarum.vel suip̃i⁹. diuitibus eñ sępe insidię parant̃. Cupido sordid⁹.Praua cupiditas.i.auaricia:sed preter morẽ genere protulit masculino.Iaculamur.appetim⁹.metaphora est ab his: qui iaculo appetunt hostes. Alio calentes sole. Ver.itẽ lib.ii.G. Atq; alio patriã quęrunt sub sole iacẽtem.Mutamus.auaritię causa. Se quoq;. sicut patriam. Se autem.id est seipsum & curas suas

Venale

Vendibile

Salinum

sacrificio aut p̃ vsu priuato:paternũ.i.a patre p̃ hereditariã successionem acq̃sitũ splẽdet.i.mũdum tenet̃:in mensa tenui : Nec timor.s.custodiendę pecunię.vnde Iuuenalis.Misera ẽ magni custodia census aut cupido sordidus.i.is deus qui non amatoribus q̃ plerięq; lauti sunt: sed auaris pręest:q̃ oẽs sordidi.vñ licet pro cupiditate masculino genere p̃tulit: Acron aũt & Porphi. notant id mire & inusitate factũ:sũt tñ qui legãt sordibus vt aufert sordibus.i.p̃ sordes auaritię verũ vt dixi:si etiã cupido auaricię intelligatur sordidus deus:vt amor cęcus analogia patere tur vtrũq; masculino genere enũciari. Sed ad ordinem reuertamus.nec timor ergo amittẽdę pecunię acquisitę :nec cupido.i.deus auaritię.sordidus.i.imũdus et minime lautus: aufert scilicet illi qui paruo cõtentus est.et licet tñ salinũ hẽret adhuc tñ splendidũ ac mũdũ teneret.Quid nos fortes.i.validi breui ęuo:iaculamur.i.appetimus:sicut q̃ iaculo rẽ quã manu attingere nequeunt deijcere eminus conãtur:multa.i.res multas cũ paucis vti detur:quid.i.ad quid: mutamus.s.pegrando :terras auaricię causa:quis exul patrię.i.exiens solum patrię suę:fugit.i.deuitauit:quoq;.i.etiã se.s.ipm? q.d.nemo.quia cœlum non animũ mutant qui trans mare currunt. Fugit autem hoc loco: nequis erret:est p̃teriti temporis : quia primam producit.

AMT. Scādit ęratas. Curę em̄ ꝑsequūť quē=
libet vel nauibus vel equis fugerit: nisi
paruo contentus fuerit. In pręsens. in
res pn̄tes: non in futuras. Risu. vt illđ.
Spem vultu simulat p̄mit altum corde
dolorē. Abstulit clarū. ꝓ exēpla nil esse
beatū ab oī parte ꝓbat. Achilles em̄ q̄=
uis clarus esset & illustris: & inclytus: ta
mē iuuenis obiit. Tithonus vero q̄uis
diutius vixerit: tn̄ senecta oppressus ē:
& versus in cicadā ante obitū. Et mihi
forsan. sensus est. forsan & ego diutius
te vixero: ꝗ paruo fruor: & lętior. tēdit
aūt ad illud idem. Nil esse beatū ab omī
parte: potest nāqꝫ ditior citius paupere
mori. Te greges centū. ostendit se par=
uo gaudentē ocio frui: & lyricis operā
tradere: quod diuiti Grospho nō acci=
dit ob īminentes curas: hinc ex diuer=
sis fortunis diuersa fiunt ingenia: & ni
hil est ex oī parte beatū. Hinnitū: hyp=
Quadri= meter ē versus. Quadrigis. i. ludis cir
gę censibus. Quattuor aūt equi simul iun
cti Quadrigę quasi quadriagę vocanť
qđ scribit Gellius lib. xviii. cap̄. viii.
Aphro murice. i. tiria purpura: nā apđ
tyrum est purpurarū piscatus. hinc ty=
ria purpura optima oīm ꝓhibeť. Auct.
Murex. est Strabo lib. xvi. Murice. Murex pi=
scis est firmiori testa circūdatus: e cuiꝰ
sanguine lana tinguiť. de quo Pli. lib.
ix. Bis tinctę lanę. Dibapham purpu=
Dibapha. ram intelligit. Dibapha. em̄ dicebatur
Purpura qnę bis tincta eēt magno impēdio. qđ
Pli. lib. ix. scribit. Spiritum tenuē inge
niū tenue. Graię camœnę. i. gręcę mu
sæ. in lyricis eī gręcos imitatus est. Al=
cęum potissimū. Parca non mendax. i.
vera et īmutabilis. vult autē ex fato eē
vt paruo contentus lyrica decantaret.
Vulgus spernere. i. vulgi plausū & fa=
uorem. ꝓ quod se minime ambitiosum
esse ostendit.

Scandit æratas vitiosa naues
Cura. nec turmas equitum relinquit
Ocyor ceruis. et agente nymbos
Ocyor euro.
Lętus in pręsens animus: quod vltra est
Oderit curare. & amara lento
Temperet risu: nihil est ab omni
Parte beatum.
Abstulit clarum cita mors achillem.
Longa tithonum minuit senectus.
Et mihi forsan tibi quod negarit
Porriget hora.
Te greges centum. siculęqꝫ circum
Mugiunt vaccæ. tibi tollit hinnitum
Apta quadrigis equa. te bis aphro
Murice tinctę
Vestiunt lanę. mihi parua rura &
Spiritum graię tenuem camœnę
Parca non mendax dedit. & malignum
Spernere vulgus.

Scandit. Probat quod dixit neminē se aut cōscienti=
am suā fugere: quia cura viciosa scādit. i. simul ascen=
dit. naues ęratas. i. licet ęratas et fortes. nec relinqt tur
mas equitū: ꝗ tn̄ expeditiores sūt q̄ pedites: exn̄s ocy=
or ceruis & ocyor euro. i. vento oriētali agitāte. i. pellē
te nymbos. i. nubes. hoc ē nemo tā celeri vehitur naue
aut equo vt curas effugiat q̄ ceruis et vētis ꝓniciores
sūt. et ideo animus lętus in p̄sens. i. in rē pn̄tem: ode=
rit. i. fugerit. i. debet fugere: qđ ē vltra. s. pręsens: hoc
est adhuc expectandū: & temperet amara. i. res amaras
risu lento. i. nō dissoluto sed tēperato & maturo: qa ni
hil est beatum. i. bene se habēs ex oī parte. Nā mors cita. i. repentina: abstulit achillē clarū. i. glo
riosū. senectus lōga minuit. i. vsqꝫ ad cicadę q̄titatē extenuauit tithonū. s. maritū aurorę. Home
rus iliad. j. dicit veneri oblatā eē cōditionē ab ioue de filio: vt aut diu & inglorius: aut parum &
gloriosus viuat: illāqꝫ accepisse breuē & gloriosā vitā cū vtrāqꝫ obtinere non posset. Et hora. s.
nascēdi: aut tp̄is conditio: porriget forsan mihi id quod negarit tibi. s. longam vitam. Centum
greges. s. ouiū sup. sūt circū te: et cētū vaccę siculę mugiūt circū te. Eq̄ apta. quadrigis tollit ti=
bi hinitū (vbi qdā legūt hitū: sed nō ē opus: qa hypmeter versꝰ nō ē īprobādꝰ dūmō abūdās syl=
laba ꝑ sequētē vocalē absumať.) hoc ē / est tibi bn̄ educata ita vt equū appetēs hiniat. & lanę tin
ctę bis murice aphro. i. purpura tyria q̄ bis tincta. i. dibapha illic fit: vestiūt te. Sed parca. i. dea
fatalis ab īstāti natiuitatis cuiqꝫ officia quātū ad īclinatōnē diuidēs: nō mēdax. i. verax & scđm

ſtoicos infallibiles dedit mihi parua rura:q̄ ideo ſe fataliter hr̄e cōtendit:quia illis cōtētus eſt:& ita ſentit ſe naturaliter ad modica natū:quia Naturę ſeq̄t ſemina quiſq; ſuę.et dedit tenuē.i.exilē ſpm̄.i.venā & inuentionē : aut poti⁹ īgeniū : camœnę graię.i.ad lyricū carmē graiis et nōdū cuiq̄ latinoꝝ ęgregie datū:imitat̄ aūt potiſſimū vt dictū eſt alcęū:et dedit ſpernere.i.parui facere:vulgus malignū.i.ſermonē vulgi de me:aut nō curare q̄ vulgus curat.

XVII.ode dico.tetra.ad mecœnatē ęgrotātē

Cur me querelis exanimas tuis?
Nec diis amicū eſt:nec mihi te prius
Obire mecœnas mearum
Grande decus columenq; rerum.
Ah te meę ſi partem animę rapit
Maturior vis.quid moror altera?
Nec charus æque nec ſuperſtes
Integer.ille dies vtrāq;
Ducet ruinam.non ego perfidum
Dixi ſacramentum.ibimus ibimus
Vtcūq; præcedes:ſupremum
Carpere iter comites parati
Me nec chimæræ ſpiritus igneæ
Nec ſi reſurgat centimanus gigas.
Diuellet vnq̄: ſic potenti
Iuſtitię placitumq; parcis.

Argumentum Odes.xvij.

Dū mecenas acriter ægrotaret morbi ſequitia querebatur. quare Horatius longe dolebat. hinc ait ſe terreri & perimi quodā modo querelis illi⁹. Sed nec diis nec ſibi gratū eē mecœnatē Horatium morte pręire. Cū rerū ſuarū fuerit dec⁹ atq; p̄ſidiū. Vnde iuratum ſe dicit nullo pacto velle mecœnati ſupeſſe. Narrat inde amboꝝ horoſcopū conuenire: cum eodem pene tempore opp̄ſſi fuerint:vtq; iouis tutela mortē mecœnati tardauerit.ita eum trūcus ſuſtuliſſet niſi faunus dextra leuaſſet ictum. hortat̄ demū mecœnatem vota pſoluere: voti uam.ſ.ædem ipe.n.humilem agnam ſacrificabit. Cur me querelis exanimas tuis. Ode ē ſimilis.ix.lib.i. Exanimas terres/pimis. Querelis. querebat̄.n.mecœnas morbi ſequitia. Amicū. gratum. Columē.præſidiū. Te meę partem animę.amicus enim eſt alius ipſe:& æqualis æqualem delectat:vt habet̄ in ethicis. Vis.mortis violētia. Altera.i. ego ipſe Horatius altera pars animę meę. Nec charus.nec char⁹ ero æq̄.i.ita aliis vt nunc tibi:nec ero ſupſtes integer.nā mecœnas pars aię deeſſet. Dixi ſacramentum.innuit ſe iuratum fuiſſe nolle mecœnati ſupeē. Pręcedes. ordo ē.vt cūq; p̄cedes ibimus ibimus comites pati carpe ſupm̄ū iter. Vtcūq; p̄cedes. vl̄ ætate vel ſorte. Chimęrę igneę.id monſtrum erat triceps.p ſingula aūt capita ignem emittebat.latius tamen videto ī ode.xxvii:lib.i.Centimanus gi.i briareus. Ver.lib.vi. Et cētū geminus briareus ac bælua lernę.dixere enim poete eū habuiſſe cētum manus et capita quinquaginta:is idē ęgeon quoq; dr̄.i.terrigena. Iuſtitię.iuſtū eſt enī vt grati ſimus de nobis benemerentibus.

AN.M.

Amicus

Briareus

Cur me querelis. Argumētū a mancinello explicat̄. Ordo eſt. O mecœnas grande decus et columen reꝝ meaꝝ:cur exanimas.i.enecas me tuis querelis:querēs te.ſ.morbo quo laboras moriturū: nec amicū.i.fauorabile & gratū ē diis nec mihi :te mori prius q̄ me.ſ. Ah ſi vis.i.neceſſitas moriendi:maturior.ſ.q̄ decet.i.p̄matura:rapit te partē.ſ.dimidiatā aīæ meæ: quid.i.ad quid.ego altera pars moror.ſ.in terris .exiſtens ſupſtes.i.ſupſtans vbi tu cecideris:nec ęque charus.ſ.diis:qb⁹ charus ſū pp te q dimidiū es aię meę: nec integer.ablata.ſ.altera parte. Ille dies.ſ.q te rapiet:ducet vtrāq; ruinā.i.vtriuſq; occaſū & mortē. Ego eīn iurās ꝙ nollem tibi ſupuiuere nō dixi pfidū.i.falſum ſacramētū.i.iuramētū p ſacra.nos ibimus.ſ.tecū ibimus inquā:vtcūq;.i.qualitercūq; p̄cedes:parati comites.i.comitantes te in via :carpere.ſ.tecum iter ſupremum:poſt quod.ſ.non eſt amplius eundum.Nec ſpiritus chimęrę igneę.i.tota flāma quā chymera ī lycia dr̄ euomere:nec gigas cētimanus.i.briareus aut ęgeon q cētū manus habuiſſe dr̄ priuſq̄ occiſus ē:ſi.i.tāetſi reſurgat.ſ.cū manib⁹ ſuis:diuellet me vnq̄.ſ.abs te. Sic eī placitū eſt iuſtitię potenti:quę vult vt nemo inuitus & innocēs contra iuramentū faciat:vtq; q in vita cōiuncti fuere in morte nō ſeparētur:& placitū eſt ſic parcis.i.fatis q̄ viā ſp īueniūt.

AMT. Seu libra. afferit poeta mecœnatis ho
roſcopum cõuenire cũ ſuo: ſeu aſpexe=
rit eũ libra ſeu ſcorpio ſeu capricornus
Ptolome⁹ verbo. xxxii. ĩqt ꝙ ſi cõcor=
dia duoꝝ in re aliq̃ eſt ꝙ repit̃ ex ſigni
ficatõe illi⁹ rei in vtriuſq; natiuitate. Si
ergo fuerit in loco laudabili erit inter il
los concordia bona & qui fortior loco
fuerit erit ſicut agens & princeps & de=
Libra bilior ſicut patiens et ſubiectus. Libra
Taurus. id ſignũ et taurus veneri ſtellę comple=
xiõis tẽperatę attribuũtur. eo ꝙ res ori
Scorpius ri faciũt: vt ſcribit Ptole. Scorpius. id
Aries ſignũ & aries marti ſtellę quę naturali=
Capricor= ter deſiccat dant̃: vt idem ait. Capricor
nus. nus. id ſignũ & aquarius dãtur ſaturno
Aquarius ſtellę: quæ naturaliter eſt frigida calori
q; cõtraria. quod idẽ ſcribit. Formido
loſus. formidandus. Pars violẽtior na
talis horę. horę datiu⁹ eſt: pars aũt vio
lẽtior de ſcorpione ait qm̃ ſcorpi⁹ mar
ti datur. de quo manilius lib. iiii. Sic &
Scorpius plura inquit Scorpius armata violenta
cuſpide cauda In bellũ ardentes aníos
et martia caſtra Efficit: & multo gaudẽ
tem ſanguine ciuem. Nec pręda q̃ cęde
magis &c. Heſperię. hiſpanię & occi=
duę: capricornus em̃ vt ſcribit hygin⁹
ad occaſum ſpectat. Tyrannus. id ait
qm̃ teſte columella lib. xii. xvi. kal̃. Ia
Sol in ca= nua. ſol in capricornum tranſitũ facit:
pricornũ. brumaleq; ſolſtitiũ ẽ vt hipparcho pla
Solſtitiũ cet. itaq; tẽpeſtatẽ ſępe ſignificat: chal
brumale dæi tñ brumale ſolſtitiũ obſeruant. ix.
kal̃. Ianu. Occidit aũt capricorn⁹. xv.
Sol ĩ aqua kal̃. Feb. quo die ſol in aquariũ tranſit
rium Iouis tutela. Iuppiter enim occultat ĩ=
pedimenta: & quum fuerit cum Mercu
rio delebit infirmitates medicamĩb⁹ vel
per iuſtoꝝ medicoꝝ medelas. Auctor ẽ
Ptole. qui ẽt dicit iouẽ Venerẽ & lunã
fortunas eẽ. eo ꝙ eaꝝ eſt cõplexio tẽpe
rata: et ꝙ eis multũ caloris ac humoris
ineſt. Opa vero ſaturni ac martis operi
bus p̃dictaꝝ ſtellaꝝ naturaliter contra=
ria eẽ. eo ꝙ hoꝝ alter p frigiditatẽ intẽ
ſam: & alter p ſiccitatẽ intẽſam opatur.
Quũ ppl̃s frequẽs. cõualeſcens mecœ=
nas theatrũ adierat: lęt⁹q; ppl̃s ei plau
ſit. tũc ãt ĩ agro ſuo horatius caſu arbo
ris oppreſſus ẽ vt inqt. Mercurialium.
i. doctoꝝ. ſcribit em̃ Ptole. ꝙ mercuri⁹
habet ex hoĩe locutionẽ deliberationẽ
memoriam linguam fel atq; nares.

Seu libra ſeu me ſcorpius aſpicit
Formidoloſus. pars violentior
Natalis horę. ſeu tyrannus
Heſperię capricornus vndę
Vtrũq; noſtrum incredibili modo
Conſentit aſtrum: te iouis impio
Tutela ſaturno refulgens
Eripuit. volucreſq; fati
Tardauit alas. cum populus frequens
Lętum theatris ter crepuit ſonum
Me truncus illapſus cerebro
Suſtulerat. niſi faunus ictum
Dextra leuaſſet mercurialium
Cuſtos virorum: reddere victimas
Aedemq; votiuam memento.
Nos humilem feriemus agnam

Seu libra. Hũc locũ videt̃ imitatus pſius ad Coruinũ ſcribẽs ita. Nõ equidẽ hoc dubites amboꝝ fœdere certo cõſẽtire dies & ab vno ſidere duci. Noſtra vel eq̃li ſuſpendit tp̃a libra Parca tenax veri: ſeu nata fidelibus hora Diuidit in geminos cõcordia fata duorum Saturnũq; grauẽ nr̃o ioue frangimus vna: Neſcio qđ: certe eſt quod me tibi tempat aſtrum. Dicit ergo poeta pp vnitatem aĩoꝝ et ſtudioꝝ ſe cũ mecœnate ſub eodẽ ſidere natũ et ita par eſſe vt ſimul occumbat. Ordo eſt. Seu libra ſeu ſcorpius formidoloſus quia marti datu aſpicit me. i. horoſcopũ & domũ natiuitatis meæ: exiſtens pars natalis violentior horę: ſeu capricornus tyrannus. i. ſęuus incubator. vndę heſperię: quę dũ ſol in capricorno eſt ſemp tempeſtate aut glacie agitatur: vtrũq; aſtrũ nr̃m: quia triũ meminit librę: ſcorpii & ſagittarii credam legendũ eẽ vtcũq; vt ſit vtcũq; ſup. ẽ i. quiſquis dñs erat in hora natiuitatis noſtrę aſtrũ noſtrũ. i. cõſtellatio: conſentit incredibili modo. Nam tutela iouis refulgens. i. irradians tibi: eripuit te ſaturno impio. i. fato p malignitatem ſaturni inſtanti. q; p. i. tardauit. i. immorata eſt volucres alas fati. i. mortis: cũ ppl̃us frequẽs crepuit. i. applaudendo emiſit theatris ter ſonũ lętum. i. gratulabundũ. Trũcus illapſus. ſ. pœne cerebro: ſuſtulerat pro ſuſtuliſſet: me: niſi faunus a fando dictus: et ita cuſtos virorũ mercurialium: leuaſſet. i. amouiſſet dextra. ſ. ſua ictũ. memto ergo redđere victimas & ędẽ votiuã: nos feriemus agnã humilem: quia ipe humilis minori deo minora dabit.

XVIII. Ode dicolos distrophos de sua parsi monia aliorumq; auaritia.

n On ebur neq; aureum
Mea renidet in domo lacunar.
Non trabes hymetię
Premunt columnas vltima recisas
Aphrica: neq; attali
Ignotus hęres regiam occupaui.
Nec laconicas mihi
Trahunt honestę purpuras clientes.
At fides & ingeni
Benigna vena est. pauperemq; diues
Me petit. nihil supra
Deos lacesso. nec potentem amicum
Largiora flagito:
Satis beatus vnicis sabinis.

n On ebur. Quia vt vulgatus sed nõ pœnitẽdus ait versicul⁹. Turpe ẽ doctori q̃ culpa redarguit ipm: poeta detestaturus alioꝝ auariciã & in extruẽdis ędificiis et augẽdis fundis inexplebilitatẽ: purgat se ab his vitiis dicẽs se minime curiosũ in ędificiis & in eorũ ornatu nimis splẽdido et põposo. In vestitu quoq; minus delitiosum: sed benignitate ingenii atq; naturę aiq; satietate et mœcenatis beneficio satis ãpli agelli possessione satis diuitem neq; amplius a diis aut ab amico flagitare. Ordo ẽ. Ebur. i. mẽsę & parietes eburni non renidet. i. non resplendẽt in mea domo. Neq; lacunar. i. laquear. i. locus quadratus in cõnexu tabulatorum quę solaria vulgus vocat: quę in cęnationibus inaurari solebant: renidet in domo mea. Et trabes hymetię. i. marmora prelonga ex hymeto mõte atticę regionis excisa trabis instar quę thebaica secundũ acronem dicunt. non pmunt colũnas ẽt marmoreas recisas vltia aphrica vt ĩ numidia. neq; ego hęres ignotus vt erat populus romanus: occupaui regiã attali regis ditissimi in cuius aula aulea & intertexto auro indumenta primũ reperta dicunt: et clientes. i. pedissequę honestę: nõ trahunt mihi purpuras laconicas. i. nõ nent lanam vñ fiat purpura fascibus apta. At. i. sed fides est mihi et benigna vena ĩgeni q ĩgenii: et diues petit me pauperẽ. s. aut cõsiliũ aut carmia. Ego nihil lacesso. i. lacessendo peto: deos: supra. i. vlteri⁹. nec flagitto amicũ potentem. s. mecœnatẽ: largiora existens satis beatus. i. diues: vnicis. i. solis sabinis. s. possessiõibus.

Argumentum Odes. xviii.

Oñdit hac ode se carere supba domo: caret ẽt fastu. eẽ tñ fidei plenũ & ĩgenio pditũ. Et q̃ diues eũ pauperẽ adit ipse nil vlterius a diis poscit cõtẽtus sabino agello. pfert itaq; pauptatẽ suã diuitiis cũctis. in auarũ ĩde ĩuehit. q cũ deberet potius sibi sepulcrũ pare: oblitus vitæ breuissimæ: domos struebat ãplissimas pximi agri terios auellebat. virũ & vxorẽ cliẽtes suos pprio rure pellebat: deos et natos in sinu ferẽtes. mors tñ oĩbus æqua cunctos attrahet diuites simul & pauperes nullo discrimie. Quid igr mlta pdest appetere relinquẽda sane? Nõ ebur neq; aureũ. Metrũ est primũ Trochaicũ dimetrum catalecticũ. i. cui vna deest syllaba. vt sit pfectũ dimetrũ secũdũ vero iãbicũ trimetrũ. cui ẽt vna deest syllaba. De iambicis aũt plene legito epodon primã. Lacunar. id laquear ẽt dr: est aũt locus quadratus in tabulatis. Hymetię trabes. lapidee. s. seu marmoreę. Est eñi hymetus atticę mõs nobilis: qui mel gignit optimũ: effossioq; marmoꝝ pulcherrimoꝝ ex ora hymetia erat. Vt Stra. docet li. ix. Et Pli. lib. xxxvi. cap. iii. scribit. L. Crassũ oratorẽ primũ peregrini marmoris colũnas habuisse in eodem atrio: hymetias tamen nec plures sex aut longiores duodenũ pedum. Vltima aphrica. De numidia intelligit quę pars est libyę masiuissę clara nomine. vt scribit Pli. lib. v. in numidia autem lapis erat optim⁹ ad colũnas. Vnde Suetonius de honore Cęsari a populo collato. postea inqt solidã colũnam ppe. xx. pedũ lapidis numidici in foro statuit scripsitq; parẽti patrię. Attali hęres ignotus. de attalo multa videto in Ode. j. Laconicas purpuras. Plinius lib. ix. cap. xxxv. ait in laconica purpuram fieri ex purpuraq; fasces securesq; romanę viã faciebant. Idemq; color pro maiestate in pueritia erat. distinguebat ab equitatu curiam. Diis aduocabatur placandis omnemq; vestem illuminabat in triumphali miscebatur auro. Honestę cliẽtes: id est familiarium mulieres auxiliantes matronis. Trahũt mihi. id est ad meum decus & ornamentum. Supra i. vlterius. Lacesso. precando: fatigo. Potentem ami. mecœnatem intelligit.

AN. M.
Catalecticum.
Lucanar
Hymetus.
Numidia.
Laconica

Truditur dies die. dies diem pellit.
Nouæ lu. menſes intelligit qui etiã trãſ
eunt breui. Pergunt inte. decreſcendo
paulatim nouę lunę intereunt. & ſic mẽ
ſes ipſi. Tu ſe. mar. in auarum inuehi=
tur: de ſecandis autem marmoribus vi=
deto Plini. lib. xxxvi. Locas. marmo
rariis: ſcilicet et ſculptoribus. Sub ipm
Baię fu. i. circa vł prope mortem. Baiis. baię
contiguæ ſunt lucrino ſinui ab vlyſſis
ſocio nomine baio ſic dictę: erant ibi
calidæ aquæ & ad voluptatem & ad ſa=
nandos morbos accõmodatiſſimæ qđ
ſcribit libro. v. Strabo. Vrges inſtas.
Submouere littora. multi enim nõ con
tenti prętoriis et amplis domibus ĩ ter=
ra manentibus: etiam in mari ædifica=
bant prope baias voluptatum gratia.
Continẽte ri. i. firma ripa. Quid ꝙ. ad
dit etiam plura p̃dictis. Salis: id eſt ſal
tas. Pellitur. auari impietatem innuit
pellentis proprio rure clientes etiam.
Paternos de. per id lõgo tempore eum
agrum illius miſeri clientis et ſuorũ pa
rentum fuiſſe indicat. Sordidos. eorũ
paupertatẽ indicat. Nulla certior. ſen
ſus eſt. q̃uis diues auarus multa poſ=
ſideat. & ſine fine exoptet. Attamen ei
nulla domus certior eſt plutonia domo
illic enim morabitur in ꝑpetuum. Rapi
cis orci. i. plutonis omnes ad ſe rapien
tis. Fine deſtinata. conſtituta fine ho=
minibus omnibus: illuc enim traduci=
mur cuncti. Pueris filiis. Satelles orci.
charon portitor intelligitur. Callidum
promethea: de hoc videto in Ode. iii.
lib. i. callidum autem inquit: quoniam
ꝓmetheus dici põt ꝓuidens vel prudẽs
ꝓmetheo vero ꝓuideo: de quo etiam vi
deto in ode. xvi. li. i. Reuexit ſtygia vi
delicet cymba. Tantalum. de hoc latiꝰ
ſupra. Tantali genus: vtputa. nioben
atreum et tyeſtem. de quibus late ſupe=
rius. Hic leuare. Ordo ẽ. hic charon vo=
catus atq̃ nõ vocatus audit leuare pau
perem functum laboribus. i. qui labo=
rioſam vitam habuerat: morte em̃ me=
dia paup laboribꝰ & curis oĩbꝰ alleuiať.

Truditur dies die.
Nouęq̃ pergunt interire lunę:
Tu ſecanda marmora
Locas ſub ipſum funus. & ſepulcri
Immemor ſtruis domos.
Mariſq̃ baiis obſtrepentis vrges
Summouere littora:
Parum locuples continente ripa.
Quid ꝙ vſq̃ proximos
Reuellis agri terminos: & vltra
Limitem clientium
Salis auarus? pellitur paternos
In ſinu ferens deos
Et vxor et vir. ſordidoſq̃ natos.
Nulla certior tamen
Rapacis orci fine deſtinata
Aula diuitem manet
Herum: quid vltra tendis? æqua tellus
Pauperi recluditur
Regumq̃ pueris. nec ſatelles orci
Callidum promethea
Reuexit auro captus. hic ſuperbum
Tantalum atq̃ tantali
Genus coercet. hic leuare functum
Pauperem laboribus
Vocatus atq̃ non vocatus audit.

Truditur dies die. Carpit aliorum ſtultam auariciam cum ſub ipſum funus marmorea parent ędificia: & veteres clientes excutiunt paterna poſſeſſione: cum tamẽ nulla certior ſit aula q̃ orci: ad quam omnes tendimꝰ. Moris eſt poetæ in hoc preſertim opere quẽ laudat nominare: et quem vituperat non expreſſo nomine potius monere q̃ carpere in quo ſe candidum et humanum ſignificat. Ordo eſt. Dies truditur: id ẽ conteritur et cito tranſigitur die. i. a die ſequenti: et lunę nouę pergunt interire. i. vt veteres fiant et ita intereant non lunę: ſed vt dicunt lunationes: hoc eſt illuminatõnes lunę: et tamẽ ſup. tu cito moriturus locas. i. precio ſtatuto marmorariis tribuis: ſub ipſum funus. i. paulo ante ſepulturam tuam: marmora ſecanda. i. incidenda polienda & ad opus aptanda: et ĩmemor ſepul=

cri ſtruis domos : & vrges.i.inſtas vrgenter ſūmouere.i.extendere littora : occupando ſcilicet vada vicina littoribus ędificiis:littora dico maris obſtrepentis.i.dulce murmur excitantis:aut indignātis ſe excludi:baiis.i.ad baias iuxta lucrinū ſinum:de quib⁹ Iuuenalis Ianua baiarum eſt & gratum littus:amœni Seceſſus.vrges dico exiſtens q̄tū eſt ad opinionē tuā:parū locuples ripa cōtinēte.i.terræ adherente niſi & mare inuadas.Quid ſup.dicam cum multo fœdius et iniquius ſit:q, tu reuellis.i eruis vſque.i.ſemper:terminos agri.i.limites proximos.i.lapides inter tuū & proximū agrū poſitos. & tu auar⁹ ſalis.i.ſaltu tranſcendis(eſt enim verbū ſalio ſalis) vltra limitē clientiū.i.eorꝝ qui tuo patricinio & fidei ſeſe cōmiſerunt.& ita & vxor & vir.i.maritus:pellit̄.ſ.a te:ferens in ſinu deos paternos.i.penates quos longa poſſeſſione & obſeruantia maiores coluerant.vnde vt & ipſi pii ſignificātur:q relictis cęteris rebus ferūt in ſinu deos paternos:natos.i.liberos :ſordidos.ſ.ob inopiam.Et tū q̄uis tā ardenter & tam inique hic ędificia & poſſeſſiones extendere conaris:nulla aula.i.regia domus:manet diuitē herū.i. dominum aula orci.i.plutonis.rapacis.i.ad ſe cūctos trahētis:deſtinata.i.addicta cuilibet:fine.i. in fine dierum.Quid tendis vltra?id eſt quid ſemper plura q̄ris? tellus recludit̄.i.apitur dū ſepulcrum fit:ęqua.i.ęqualis aut ęque magna:vnde de alexandro magno dicit Iuuenalis.ſaty.x.Vn⁹ pelleo iuueni nō ſufficit orbis Aeſtuat infœlix anguſto limite mūdi Vt gyaræ clauſus ſcopulis p̄uaq; ſeripho.Quū tamē a figulis munitā ītrauerit vrbē Sarcophago cōtēt⁹ erit:mors ſola fatet̄ Quātula ſint hoīm corpuſcula.recludit̄.ergo ęqua:quia p̄ modulo corporis:pauperi:& pueris.i.liberis : regum.i.ditiſſimorū.Nec ſatelles.i.portitor & miniſter orci.i. plutonis.ſ. charon reuexit.ſ.in hunc mundū : captus.i.corruptus auro:quia vita auro redimi non poteſt:promethea callidū.i.tametſi callidū:vt qui ioui ignem ſuum furatus erat.Hic.ſ.ſatelles orci: coercet. i.cohibet ne exeat:tantalū ſuperbū:quia deorꝝ cōuiuam:& genus tantali.vt niobē atreū.thieſtē pelopē & cæteros qui ab eo deſcēderūt.Hic vocatus atq; nō vocatus.i.ſiue petunt diſſolui corpore mortis huius:ſiue malint in miſeria manere:audit q̄tū ad vtilitatem licet nō omnes q̄tū ad vota leuare.i.liberare pauperem functum laboribus.i.munere vitæ.

XIX.Ode dicolos tetraſtrophos de baccho & eius laudibus.

Bacchū in remotis carmina rupibus
Vidi docentem(credite poſteri)
Nymphas diſcentes.& aures
Capripedum ſatyrorum acutas.
Euoe recenti mens trepidat metu.
Plenoq; bacchi pectore turbidum
Lætatur.euoe parce liber
Parce graui metuende thyrſo.

Bacchū.vt mācinellus inquit:hoc carmīe celebrat:forte q, in eius tutela etiam poetę ſūt vn de poetico quodam furore dū hęc ſcriberet p̄citus videtur.Eſt autem ordo.Ego vidi bacchū docētem in remotis rupibus carmina:quod quia vero ſimile non eſt addit per parentheſim:o poſteri.i. qui poſt me futuri eſtis:credite.ſ.id verū eſſe.& vidi nymphas diſcentes & aures ſatyrorum capripedum.i.caprinos pedes habētium:acutas.i.arrectas quo ſitu acutiores ſunt q̄ demiſſę.Euoe q̄ bacchantium vox eſt. Mens trepidat metu recenti.q.d.quem paulo antehac habui

Argumentum Odes.xix.

Fatet̄ horatius in ſeceſſu vidiſſe bacchū docētē carmina muſas diſcētes:ſatyros quoq; attentos.inde ipſi⁹ bacchi geſta & laudes celebrat : Mac.aūt lib.i. Sat. Scribit Ariſtotelē multis argumētis aſſeuerare apollinē & liberꝝ patrem vnū eūdēq; deū eē.de libero aūt & muſis videto latius ī ode.xxxii.li.i. Bac. in remotis.ode eſt ſimilis nonæ.Nymphas.i.muſas. Satyrorꝝ.Dionyſi⁹ li.i. ſcribit oſirim:q ēt Dionyſius dict⁹ eſt ſecū habuiſſe in caſtris ſatyros ad cātū & aī remiſſionē aptos. Satyrorꝝ Satyr⁹ aīal ē qđ teſte ſolino đ hoīb⁹nihil aliud p̄fert q̄ figurā.Hiero.ī vita pauli ſcri. btō Anto.appuiſſe homunculū adūcis narib⁹ & frōte cornibus aſpa:cui extrema corporis ī caprarꝝ pedes deficiebāt q īterrogat⁹ q̄s eēt rn̄dit ſe mortalē eſſe vnū ex accolis eremi quos deluſa gentilitas faunos ſatyroſq; & incubos colit.Euoe.vox græca & bacchātiū ē:ca retq; aſpiratōe:vt aiunt Metu.numina n.terrorē quēdā īcutiūt ſui p̄ſentia.Pleno bacchi pectore. Se affatū diuīo bacchi ſpū īdicat. Turbidū p̄ turbide.mēs n.trepidabat.Parce liber.tāq̄ īdign⁹fuerit vidiſſe numē veniam orat.

ANT.
Dionyſius
Satyri
Euoe

ęt letatur.s.mens :turbidum.i.turbide:videlicet pectore existente pleno bacchi. Euoe liber.i. bacche pater qui & liber diceris parce.s.mihi. Nã qui sentiunt se a numine inuadi excutere moliũtur:parce inquit o tu liber metuẽde:thyrso.i.hasta pãpinis inuoluta :graui.vt quo furorem sacrum incutit.

ANT.

Fas peruicaces est mihi thyadas:
Viniq; fontem:lactis & huberes
Cantare riuos:atq; truncis
Lapsa cauis iterare mella.
Fas & beatæ coniugis additum
Stellis honorem:tectaq; penthei
Disiecta non leui ruina:
Thracis & exitium lycurgi.
Tu flectis amnes:tu mare barbarum:
Tu separatis vuidus in iugis
Nodo coerces vipérino
Bistonidum sine fraude crines.
Tu cum parentis regna per arduum
Cohors gigantum scan daret impia:
Rhetum retorsisti leonis
Vnguibus horribiliq; mala:
Qꝫq̃ choreis aptior:& iocis
Ludoq; dictus:non sat idoneus
Pugnæ ferebaris.sed idem
Pacis eras mediusq; belli.
Te vidit insons cerberus aureo
Cornu decorum leniter atterens
Caudam:& recedentis trilingui
Ore pedes tetigitq; crura

Fas pui. Quasi bacchi numine victus significat se nõ idignũ q vľ bacchũ viderit aut ei⁹ p̃conia celebret dicẽs Fas sup.est.i.scd̃m porphirionẽ & acronẽ possibile:sed recti⁹mãcinell⁹ vult vt sit licitũ & pmissũ est mihi cantare thyadas.i.bacchas:hoc ẽ bacchi sacrificulas : puicaces.i.puicaciter discurrẽtes dũ bacchant & fõtem vini a baccho iuenti :& huberes riuos lactis: quo baccho qdã sacrificare solebãt:atq; iterare mella lapsa trũcis.s.arboꝝ i qb⁹ apes examina & fauos condũt:cauis.i.cauatis:qb⁹ aut mulsũ aut sacrificiũ baccho fit. Et fas est mihi cãtare honorẽ.i. mun⁹ honori.

Fas .licet: exponas nõ aľr . vult.n. p bare se idignũ minime eẽ numẽ vidisse eiusq; mysteria celebrare. Peruicaces.i. pteruas & vagãtes ac discurrẽtes. Thyadas.i.bacchas.θυω enim sacrifico est occido.ipetũ facio.excito festino. Vini fontẽ.scribũt Dionysiũ vitis repertorẽ:viniq; cõficiẽdi rationẽ & fructuũ in longiorẽ vsum seruãdoꝝ curã & modũ docuisse. Auctor est Diod.li.vi. Lactis riuos:scribit Acrõ in spelũcis Dionysio vino melle & lacte olim sacrificari. Iterare.repetere . Truncis lapsa.flauaq; de viridi stillabant ilice mella. Inquit.Oui.Cõiugis honorẽ. Coronam Ariadnes intelligit.a libero patre inter sidera collocatã cũ Ariadna libero nuberet.hãc primũ muneri accepisse ab venere scribit hyginus: cũ oẽs dii in eius nuptias dona cõferrẽt:habet aũt stellas noue in rotũdo dispositas: De qua corona lati⁹ diximus li.i.g.ibi. Gnosiaq; ardẽtis decedat stella coronę. Penthei. πενθεω lugeo significat πενθεοσ vero luctus dicił. Inde pẽtheus:fuit.n.visus aper a mr̃e & materteris laniat⁹: Cũ bacchi sacra phiberet.de quo late Oui. li.iii.met. Diodor⁹li.iiii.scribit Dionysiũ sustulisse oẽs ipios q in orbe erant: sed maxime pẽtheũ &lycurgũ. Thracis lycurgi. Is thracię rex aduertẽs vini cã in mores multa cõmitti abscindi iussit vineta:itaq; Dionysii iracũdia p furorẽ sua crura ãputauit.vt Acrõ ait. Diodo. vero li.i.scribit Osiri qui idẽ & Dionysius p hellespontũ in europam trãseũtem in Thracia lycurgum barbarorum regẽ sibi obsistentem pemisse: Seruius aũt abstemiũ fuisse asserit. Home. vero iducit li.vi.iliad. Glauco diomedẽ ita dicere:q̃ si deus es certiorem me fac. Nã nõ ẽ mihi snĩa pugnare cũ diis vt lycurgus Dryãtis filius fecit:fortis alioq vir. Sed postq̃ cũ supis cõtẽdendũ sibi putauit nec diu postea vixit. Is eni aliquãdo apud sacrũ mõtẽ nysę nactus temulẽtas Bacchi comites:eas est isecut⁹. Nec vt bacchas reueritus sed vt vaccas vrgẽs put quãq; furioso cursu assequebał stimulo pũgebat: & omnes

Thyo

Diodysii i uẽta

Ariadnę corona

Pentheus

Licurgus thrax

ficũ.s.coronã aureã coniugis.s.ariadnes beatę q tali munere donata erat:additũ stell.i.trãslatũ in sidera.& fas ẽ iterare tecta pẽthei regis thebarũ disiecta nõ leui: imo grauissima ruina:qa mr ei⁹ agaue ipm pvitulo ob trũcauit.Et exitiũ lycurgi.s.regis:thracis q sibi crura icidit volẽs vites itersecare. Tu flectis.i.domas:amnes i.min⁹ atroces pplos:nisi id dicit qa vino tpant aq̃ i potũ.vñ est illud maronis Poclaq iuẽtis acheloia mi scuit vuis.Et flectis mare barbarũ.i.barbaras natiões idos.Tu vuid⁹.i.vino irrigat⁹:i iugis sepatis.i.solita riis:coerces.i.colligas &irretis crines bistonidũ.i.mulierũ thraciæ:sine fraude.i.sine lesione:nodo vipino. i.viperis i nodũ cõplicatis.Tu retorsisti vnguib⁹ leonis i quẽ te cõuertisti i bello gigãteo:& horribili mala i.maxilla leonis:rhetũ.i.gigãtẽ illũ:quũ ipia cohors gigãtũ scãderet p arduum.i.p difficile iter aut arduos mõtes regna.i.i regna iouis:hoc ẽ i cælũ.retorsisti dicit q̃q̃ aptior choreis & dict⁹.i.addict⁹iocis & ludo:ferebaris.i.existimabaris nõ sat idone⁹ piguæ. Sed tu idẽ eras medi⁹.i.mediator pacis &belli vtriq.s.cõmodus & vtriusq potẽs.Cerber⁹:canis ille ifernalis isõs i.nõ nocẽs tibi:vidit te decorũ cornu aureo:cũ.s.ad iferos descẽderes:quasi cornu illud p aureo ramo portarit:atterẽs leniter caudã vt faciũt canes blãdiri volẽtes:& tetigit ore trilingui.i.triplici lingua lingẽs:pedes & crura.s.tua recedentis.i.cum recederes.

humi abiicere thirsos coegit Bac. quoq tiore pterrit⁹imani.cũ clamor vrgẽtẽ lycurgũ quũ alr vitare nõ posset i maritimis fluctib⁹ se abdidit. quẽ pauidum exaniatũ tremẽtẽ nec adhuc securũ Thetis i suũ sinũ recepit.Ea pp dii imortales i lycurgũ vehemẽter irati sũt.Eũq saturni⁹ iuppiter ppetua cæcitate affecit.nec ita mlto p⁹extict⁹ ẽ diis oib⁹ipi ifẽsis:q mortal cũ imortalib⁹ dimicasset.Tu fle.am.bar.s.p quos terrarũ pplos idicat:p mare ãt isulas.Flectis domas.metaphora.n.ẽ tracta ab aurigis. Barbarũ.idicũ itelligit.Vuid⁹.hũid⁹.& vino madid⁹.Sepatis iugis.mõtib⁹ semotis.Sine frau.sine cltu & cõpositõe vl sine dolo & sine nocumẽto aliquo. Serpẽs.n.capiti circũdat⁹ ñ mordebat Nodo vipino.sacrificabãt qppe bacc. Bistõides.i.thraces crinib⁹ solutis:angues & i capite & i manib⁹ gestantes vt porphirio scribit:hoc igit pacto itelligerẽ coerces crines nodo vipino:q illę solutos crines i capite serpẽte circũdato cõstrigerẽt.Bistonides.i.thraces mulieres.Bistonis.i.thracia dicta ẽ a bisto ne rege:vt scri.La.li.ii.th.Cohors gi. Osiris q ẽt Dio.dict⁹ ẽ vt scri.Diod.li.i. Gigã deuicit:cũ Ioui Osiridiq & diis bellũ itulissent Leonis vngui.Acrõ.scri.quũ dii bellũ cũ gigãtib⁹gererẽt bacchũ i leonẽ cõuersũ occidisse gigãtẽ.qd hoc loco & ipe horati⁹ idicat.Choreis aptior.ferũt Diony.Semele natũ delitiis deditũ fuisse molli corpe. At prę cęteris decoro.voluptatib⁹ isup venereis idulgẽtẽ i exercitũ mulierũ copiã circũduxisse armatã hastis thirso iuolutis.Auctor ẽ Diod.li.v. Pacis eras mediusq belli.i. tã pacis q̃ belli potẽs.Mac.li.i. Sat.scri.q hic liber pr bellorũ potẽs pbat q eũ prim⁹ ediderit auctorẽ triũphi.Insons.inocẽs tibi.s. Aureo cornu.decorũ dr Diony.pp igenii acumẽ primus boues ad iugũ iũxisse eorũq opa frugẽ iacta scia reddidisse.q̃ ex re illũ cũ cornib⁹ fixerit qd Diod. li.v.edocet. Fest⁹vero ait.Cornua libi pris sumlachro addũt:qm iuẽtorẽ vini dicũt eo q hoies nimio vio truces fiãt.Leniter.suauiter.Atterẽs.p humũ trahẽs.Te.u.i.c.liber iferos adiit:qa i petrarat ab ioue vt semelẽ mrem ide reduceret quã & reduxit.auc.i hoc ẽ Igi. Arg.Odes.xx

Bistonis
Dionysius
Bacchus in gigãtes
Dionysii forma
Bacchi cornua
liber pater ad inferos

XX.Ode.trico.tetra.de sua imortalitate.

NOn vsitata nec tenui ferar
Pẽna biformis per liqdũ æthera
Vates.neq in terris morabor.
Longius.inuidiaq maior
Vrbes relinquam.non ego pauperum
Sanguis parẽtũ.non ego quem vocas
Dilecte mecœnas obibo.
Nec stygia cohibebor vnda.
Iam iam residũt cruribus asperæ

Ostẽdit se verti i Cygnũ auẽ canorã :suaq carmia totũ orbẽ aditura:Renuit itaq nẽnias & funeris laudes.supuacuosq seplchri honores.ei⁹.n.carmia ppetuã sibi laudem & memoriã pbebũt:hic imortal erit.Nõ vsitata nec tenui ferar.Ode ẽ similis nonę.est aũt ordo.Vates ego biformis ferar p liqdũ ęthera pẽna nõ vsitata nec tenui.Nõ vsitata pẽna nõ.n.volauerat.pri⁹.p id aũt ei⁹ famã itelligit.Vel nõ vsitata pẽna.i.lyricis versib⁹qb⁹ adhuc latini nõ vsi fuerãt vti & ipe. Nec tenui penna.i.nec tenui fama.vel nec tenui & humili carmie.Biformis vates vel qa lyrica scripsit & hexametra:vel qa hõ erat & nunc cygn⁹.Neq i terris morabor : hoc ait qa dixerat:ferar p liqdũ ęthera Inuidia maior.sp

ANT.

qppe maiorib⁹ iuidet:hic iuidi mioris
sũt cõditõis.Nõ ego pauperꝝ.oñdit se
nullo pacto mortalẽ fore.Est aũt ordo.
Nõ obibo ego sãguis pauperꝝ parẽtũ:
Nõ obibo ego:quem tu Mecœnas vo=
cas dilecte. potes & dilecte Mecœnas
dicere. Cohibebor.coercebor : vt alii
quoꝝ nulla fama supstes.Residũt.hę=
rescũt.Aspę.quales.s.cygnoꝝ sunt.
Mutor i alitẽ.se ĩ cygnum mutari dicit
nõ ab re:bon⁹.n.poeta Cygno canoro
cõparat sicut mal⁹ anseri obstrepenti.
Supne.i.ĩ pte supiori:sicut.n.crura sic
man⁹ & humeri pẽnis velabant est aũt
piphrasis alaꝝ.Dędaleo ocyor icaro.
hic nulla fit sinalœpha.tradũt ãt fabu
læ Dædalũ & icaꝝ fabricatis alis euo=
lasse:Icaꝝ tñ cecidisse solutis alis calo
re solis.de quo lege in Iuue.satyra pria
lati⁹.Ocyor.p id ĩdicat se nõ casuꝝ vt
Icarus cecidit . Visã.inuit se totũ orbẽ
suis carmib⁹ adituꝝ. Gemẽtis.ĩsonan=
tis & fremẽtis Bosphori.angusti maris
apud thraciã.lege lati⁹ ode.xiii.hui⁹ li
bri. Stra.li.xii.scri.Bosphoꝝ eẽ apud
Byzãtiũ mare angustũ. Syrtes ge.loca
sũt piculosissima ĩ mari libyco đ qb⁹ la
Getuli tius ĩ Epodo nona. Getuli ãt natio fre
quẽs & mľtiplex iuxta libycũ mare est:
vt docet Mela. Canor⁹.a.cygn⁹ ĩtelligit
Hypborei Hypboreos cãpos.hypborei ĩcolũt vl=
tra aqlonẽ teste Solino.apud eos mũdi
cardines eẽ credũt.de qb⁹ lati⁹ dixim⁹
Colchi li.iii.g.Colch⁹.colchica regio & iberia
Iberia sibi cõiũctæ sũt ĩ põto ꝓuĩcia ad septẽ=
trionẽ de qb⁹ Ptolo.li.v. Marsę co.i.
Daci itali exercit⁹.Dac⁹.diuidunt daci a ger
Iberia manis danubio.vt scri.Tacit⁹: de qb⁹
late Stra.li.vii.Geloni vltimi.hi ppľi
sũt ĩ scythia de qb⁹ lati⁹ ode.x.hui⁹ li=
Hispania bri.Iber pit⁹.Iberia & hispania eadem
dr̃ vt scri.Stra.li.iii.a priscis aũt voca
bat iberia tract⁹ vniuersus extra rhoda
nũ.Iusti.itẽ li.vlti.scribit hispaniã ve
teres ab ibero amne iberiã ꝑmũ :postea
ab hispalo hispaniã cognoĩauisse.p̃ter
ea iber iberis gẽtile nomẽ est.sũt.n.ibe
res gẽs ab iberis ꝓfecta q vltra armeniã
hĩtãt.Luca.li.vi.ẽt ait. Si tibi dur⁹ iber
aut si tibi terga dedisset.priscian⁹ li.vi.
id scribit.de iberia ãt iũcta colchis mľ=
ta Strabo li.xi.Rhodani potor.Rho=
Rhodani dan⁹ ĩgẽs fluui⁹ ẽ in Gallia apud lugdu
nũ:vbi Arar Rhodano cõmiscetur.de

Pelles.& album mutor in alitem
Superne.nascunturq; leues
Per digitos humerosq; plumæ.
Iam dædaleo ocyor icaro
Visam gementis littora bosphori
Syrtisq; getulas canorus
Ales hyperboreosq; campos
Me colchus:& qui dissimulat metum
Marsæ cohortis dacus:& vltimi
Noscent geloni.me peritus
Discet iber rhodaniq; potor
Absint inani funere næniæ
Luctusq; turpes & querimonię.
Compesce clamorem ac sepulchri
Mitte superuacuos honores.

Non vsitata.Bene de se fiducia quadã sperans
poeta fingit se ĩ cygnũ verti & ꝑpetuo volatu
rũ p ora virũ:oĩbusq; mũdi oris celebrẽ futuꝝ
ideoq; ꝑ eius trãsitu nullũ fore locũ luctui aut nęniis.
Ordo ẽ.Ego vates.i.diuin⁹ poeta:ferar biformis .i.
duplici forma vt hoĩs & cygni p̃dit⁹:p ęthera liqdum
i.aerẽ puꝝ:pẽna nõ vsitata nec tenui.i.ñ modicis alis
hoc ẽ egregia fama neq; morabor.i.detinebor:lõgius
i.diuti⁹(a lõgũ)ĩ terris.i.ĩ sepulcro.& ego maior inui=
dia.i.p iuidiã:aut certe q̃ sit ĩuidia:qa ĩuidiã gloria su
pauero:reliquã vrbes.s.ęthera petẽs.O mecœnas ego
quẽ vocas.i.vocãdo dicis dilecte:vt ĩ euãge.vocatis
me magister & dñe &c.Non obibo sanguis.i.vt san=
guis.i.ꝓgenies pauperꝝ parẽtũ:aut sic Ego sãguis.i.
licet sãguis pauperꝝ parẽtũ:qa libertino p̃re nat⁹:nõ
tñ obibo.i.ĩteribo:nec cohibebor vnda stygia.i. apđ
ĩferos.Iã iã.i.in hac hora:pelles aspæ quales sunt cy
gnoꝝ:residũt.i.herescũt:crurib⁹.s.meis:&mutor sup
ne in alitẽ album.i.cygnũ : & ego ocyor.i.celerior ica
ro dædaleo.i.dędali filio:visã.i.visũ ibo:iam littora
bosphori.s.cymeri aut thracii:gemẽtis.s.fluctib⁹ col=
lisis ĩ ãgustia.&visã exñs ales canor⁹:qa cygn⁹ sirtis
getulas.i.q̃ sũt ĩ getulia:& cãpos hypboreos:q sũt vl
tra aqlonẽ vbi sũt mũdi cardines.Colch⁹.i. populus
colchicę regiõis ĩ põto:& dac⁹ popul⁹ danubio a ger=
manis distĩcto:q dissimulat metum cohortis marsę.i.
bellicosissimi ppľi italię.i.q licet timet dissimulat tñ
sæpe rebellãs vñ est illud maronis.Et cõiurato descen
dit dac⁹ ab istro & geloni vltimi.s.ĩ scythia degentes
noscẽt me.i.carmia mea:aut me ꝑpter carmia. & iber:

pp̄ls hispaniæ: perit⁹.s.lr̄arum & armorum: sed poti⁹ lr̄arum quia armorum piti poetas nō legūt: & potor rhodani.id est gallus lugdunēsis: ēt pit⁹ lr̄arum: qa illic solebāt esse rhetorum certamina. vnde ē illud Iuuenalis. Aut lugdunēsem rhetor dictur⁹ ad arā. Et ideo o mecœnas: absint nęniæ.i.lugubres cantus funere inani.i.nihil defūctis (qđ & augustin⁹ de pōpa funebri sentit) sed forte viuis qualecūq; solatiū allaturo: & luct⁹ & q̄rimonię turpes.s.viris. Et o mecœnas cōpesce clamorē scilicet quo mr̄ta Strabo li.iiii. Inani funere nihil mortuo pfuturo. Nęniæ.ē nęnia cātus lugubris & laus ī funere honoratorum virorum.lati⁹ dictū ē ode.i.li.ii. Turpes.turpitudinē īferētes. superuacuos honores.eius enim carmina sibi honori accedent: hinc superuacui esse videntur ei honores sepulchri. populi: ac mitte.i.omitte superuacuos.i.superfluos honores sepulcri.i. ad pōpā funebrē pertinentes. quia sine illis poeta se satis honoratū & clarum futurum cōfidit: cū nō moritur⁹ sed trāsmutādus in cygnum sit. Et hæc in secundum librum.

Tertii libri ode pria tricolos tetrastrophos de hoim variis curis: variaq; fortūa & æq̄ morte.

Di prophanū vulgus & arceo:
O Fauete linguis: carmina non prius
Audita musarum sacerdos
Virginibus puerisq; canto.

Di pphanū vulgus. Hac pria ode tertii libri pfecto grauissima dicit se odio psecutū & a se ne cōtaminet̄ arcēte vulg⁹ pphanū a bōis īstitutis abhorrens & ita a bonis institutionib⁹ atq; doctrinis alienū: cātare virginib⁹ & pueris adhuc castis carmina non prius audita: & ita dociles beniuolos & attentos facit. Atq; incipiēs pulcherrime docet rerum ordinem. Nam greges .i. homines gregarii & subditi: sunt sub regibus: reges sub ioue: & ita vt reges timēdi sunt subditis: ita iuppiter regibus. atq; ita nullus hic qui nō subsit imperio. Nam licet alii diuitiis excellāt: alii genere. alii moribus. alii patrocinio & clientiū numero: oībus tn̄ indifferenter moriēdum est: nec hic beatus quisq̄ viuit alia quauis re q̄ animi cōtinentia & trāquillitate quę omnibus eā desiderantibus acquisitu facilis est: damnanda igitur eorum dementia qui largis possessionibus obtinere sperant cum contra fiat. Ordo autem est. Ego odi: vulg⁹ prophanum.i. longe a phano .i.tēplo musarum hn̄dū: et sacrilegum: impium & temerarium: & arceo.i. dimoueo a me: aut quia sciuit hominem facile in errorē a mala societate trahi. aut quia non vult a talibus op⁹ suum legi: quod etiam ī sermonibus asserit: & persius in fine primę satyrę. fauete ergo linguis: silentium exhibendo aut bona compcando: ego sacerdos musarum: quia poeta vnde & maro Me vero primū dulces ante omnia musę Quarum sacra fero ingenti percussus amore Excipiant &c. Canto virginibus & pueris scilicet castis: quia bonum est a primis annis ad virtutem assuescere: carmina non prius audita scilicet voce latina. Incipiens autem dicit.

Argumētū primę Odes voluminis.III. ANTO.

Tertii voluminis hac ode prima edocet reges dn̄ari aliis: regibus vero Iouē. cūcti ergo hoīes metuunt: illi reges: isti numina. Ostēdit postea varia eē hoīum ministeria: variasq; fortunas: & grad⁹. vnā tn̄ eē mortis conditionē. Ostēdit itē diuites nō ocio nō sōno frui. pauperes vero his oīb⁹ gaudere .i auaros ide īuehit̄. qui n̄ cōtēti terre strib⁹ ędificiis: in mari ēt ædificabant Ait demū si dolor nō domib⁹ ornatissimis nec purpureis vestib⁹ tollit̄: nō optimo vino nō odorib⁹ sūmis Cur ipse velit talia exoptare? Cur itē sabinā vallē diuitiis maximis pmutare: vbi q̄dē securā vitā agebat. Odi pphanū vulg⁹ & arceo: Ode ē simil̄ nonę li.i. Dicit āt se hēre odio īdoctos. sed tāq̄ musarum sacerdos cātaturum caria pueris & virgib⁹ hīc linguis fauere debēt.i. bōa fari vl̄ silere. Prophanū.i.īdoctū: & sacris musarū nō initiatū. pphani.n. dicebāt̄ sacrīs nō initiati: q fanū ītrare nō poterāt. Fauete līguis. fauere inq̄t fest⁹ ē bona fari At veteres poetę p silere vsi sūt fauere linguis Erat aūt sacerdotū verbū ī sacris quo silētiū īpabat̄: vt rite sacra pagerent̄: nulla voce mala obstrepēte. vel vt bōa verba dicerēt. hīc Tibull⁹ ait. Dicam⁹ bōa verba. venit natalis ad aras. Quisquis ades lingua vir mulierq; faue. Plura tn̄ dixim⁹ ēt ex Cicerone. ī Iuue. Satyra. xii. ibi. Ite igit̄ pueri līguis aīsq; fauentes. Nō pri⁹ audita. q̄ppe īpe lyrica prim⁹ romanorum scripsit cōmēdāda q̄dem Musarum sacerdos. Musarum mīstri sūt eruditi oēs: pprieq; musici appollinis vero sūt & isti & vates vniuersi vt inquit vates Stra.li.x. Virginib⁹ puerisq; cāto vt.s. ī tenella ætate virtutis iter arripiant.

Fauere linguis. Musici

Nota notanda

Regũ timẽdoꝝ. Ordo ẽ. ĩperiũ regũ timẽ doꝝ ẽ ĩ ꝑprios greges: ĩperiũ iouis ẽ ĩ ipos

Gigantes

reges. Gigãteo triũpho clari. multo magiſ igiť timẽdꝰ ẽ ab regibꝰ & hoĩbꝰ ipis. Macr. li. i. Sat. vbi de Hercule meminit ita ſcribit Gigãtes aũt qd aliud fuiſſe credẽdũ eſt q̃ hoĩm quãdã ĩpiã gẽtẽ deos negãtẽ: & iõ ex timatã deos pellere de cęleſti ſede voluiſſe. Supcilio. i. ipo nutu. Vir. li. x. æn. de ioue inqt. Annuit: & totũ nutu tremefecit olympũ. Eſt vt. uiro vir. Ordo talis erit. Eſt vt vir latiꝰ viro ordinet arbuſta ſulcis. hoc ẽ accidit vt alius alio pľa ĩ agricultura poſſideat. Varia qppe hic hoĩm miſteria narrat variaſq; fortunas. Aliꝰ. n. agricola alio ditior ẽ. Aliꝰ generoſus cũ ignobili: ſed bono viro cõtẽdit de magiſtratu. Illiq; turba cliẽtiũ maior ẽ. Tñ mors oĩbꝰ ęqua eſt. Vñ ſũmos & ĩfimos attrahit Arbuſta arbores dicũť vitibꝰ cõnexę. itẽ loca arboribꝰ acvitibꝰ cõſita. In cãpũ. ſ. martiũ tpe comitiorũ. Petitor. ſ. magiſtratꝰ alicuiꝰ. Cõtendat ſ. cũ illo generoſiore. Illi. ſ. ditiori alicui. Aliqs. n. genere: Aliqs virtute. Aliqs gaza pollebat. Neceſſitas. i. ipa mors. Oẽ nomẽ. & ĩſigniũ & ĩfimoꝝ. Vrna. dicũt. n. ſorte quadã mori hoĩes. Diſtrictꝰ enſis. Ordo ẽ. Siculę dapes nõ elaborabũt dulcẽ ſaporẽ illi: cui ſup ĩpia ceruice pẽdet diſtrictus

Democlis prandium Dionyſii enſis

enſis. Diſtrictꝰ enſis. Alluſio ẽ ad exẽplũ illud Dionyſii ſyracuſanoꝝ tyrãni. Nam quũ qdã ex eiꝰ aſſẽtatoribꝰ Democles cõmemoraret in ſermone copias eiꝰ. Maieſtatẽ. Dñatꝰ. reꝝ abũdãtiã. magnificẽtiã ędiũ regiaꝝ: negaretq; vnq̃ beatiorẽ queq̃ fuiſſe: Vis igiť inqt o Democle. qm̃ hęc te vita delectat: ipſe eãdẽ deguſtare: & fortunã expiri meã? Quũ ſe ille cupe dixiſſet: Collocari iuſſit hoĩem in aureo lecto ſtrato pulcherrimo textili ſtragulo magnificiſ opibꝰ picto: Abacoſq; cõplures ornauit argento auroq; cęlato. Tũ ad menſã eximia forma pueros delectos iuſſit cõſiſtere eoſq; ad nutũ illiꝰ ĩtuẽtis eẽ. aderãt vnguẽta. coronę: ĩcẽdebãť odores: Mẽſę cõqſitiſſimis epulis extruebãť. Fortunatꝰ ſibi Democles videbať ĩ hoc medio appatu fulgẽtẽ gladiũ e lacunari ſeta eqna appẽſũ demitti iuſſit: vt ĩpẽderet illiꝰ beati ceruicibus. itaq; nec pulchros illos adminiſtratores aſpiciebat nec plenũ artis argẽtũ. nec manũ porrigebat ĩ mẽſã iã ipe defluebãt coronæ. Deniq; exorauit tyrãnũ vt abire liceret: q iã btũs nollet eẽ: Satis ne videť declaraſſe Dioniſius

Regũ timẽdorũ in proprios greges.
Reges in ipſos imperium eſt iouis
Clari giganteo triumpho
Cũcta ſupercilio mouentis.
Eſt vt viro vir latius ordinet
Arbuſta ſulcis: hic generoſior
Deſcendat in campum petitor.
Moribus hic meliorq; fama
Contendat. illi turba clientium
Sit maior. æqua lege neceſſitas
Sortitur inſignes & imos.
Omne capax mouet vrna nomen.

Diſtrictus enſis cui ſuper impia
Ceruice pendet non ſiculæ dapes
Dulcem elaborabunt ſaporem.
Non auium cytharæq; cantus
Somnum reducent. ſomnus agreſtium
Lenis virorum non humiles domos
Faſtidit: vmbroſamq; ripam:
Non zephyris agitata tempe.

Deſiderãtem quod ſatis eſt: neq;
Tumultuoſum ſollicitat mare:
Nec ſæuus arcturi cadentis
Impetus. aut orientis hædi.
Non verberatę grandine vineæ.
Fundusq; mẽdax: arbore nũc aquas
Culpante. nunc torrentia agros
Sydera. nunc hyemes iniquas.

Contracta piſces æquora ſentiunt
Iactis in altum molibus. huc frequens
Cæmenta demittit redemptor
Cum famulis dominuſq; terræ
Faſtidioſus. ſed timor & minæ

Scandunt eodem quo dominus :neq;
Decedít ærata triremi
Poſt equitem ſedet atra cura.

Imperium . Ordo eſt. Imperium regum timendo
rum eſt in proprios greges:id eſt ſubditos:imperium
iouis clari triumpho giganteo.id eſt contra gigan=
tes habito:& mouentis cũcta ſupercilio .i. ſolo nutu:
eſt in ĩpos reges . Eſt tamen diſcrimẽ hoĩm in rebꝰ ni=
hil ad btĩtudinẽ faciẽtibꝰ.Nam:Eſt.i.cõtigit & fit: vt
vir ordinet latiꝰ viro.i.q̃ aliꝰ vir arbuſta.i.arbores ad
quas vites cõnectũt:ſulcis.i.ĩ ſcrobibꝰ i.habet plꝛes vi
neas ĩ ordinẽ ponẽdas q̃ aliꝰ. Et eſt.ſ.datũ aut contin
git:vt hic deſcẽdat q̃ſi in locũ periculoſũ (vñ elegan
ter vtiť ſcdm vallę ſẽtẽtiã hoc vocabľo)ĩ cãpũ.ſ.mar
tiũ vbi fiebãt comitia ad magiſtratꝰ ĩnouandos:peti=
tor.ſ.magĩatꝰ quẽ ambiẽtes in veſte cãdida petebant:
generoſior.i.nobiliore genere & clariorībꝰ natalibus
ortus.ſ.q̃ alius.Et vt hic.i.alius cõtẽdat.ſ.de magi=
ſtratu obtinẽdo:melior moribꝰ & fama.Et vt turba cli
entiũ ſit illi maior q̃ alteri:verũ neceſſitas.ſ. moriẽdi:
ſortiť inſignes & imos.i.oẽs cuiuſcũq; cõditiõis ſint:
ęqua.i.ęq̃bili lege.i.pacto et ſorẽ.Vrna eĩ in qua ſũt
fata et mortes hoĩm:capax:quia oĩa capit : mouet oẽ
nomẽ:& quia is cuiꝰ nomẽ poſt motã vrnã excipiť aut
exit moriturus ẽ:oĩbꝰ ĩcerta ẽ hora mortis: certa tamẽ
mors.verũ ſupioribꝰ neminẽ btm̃ viuere ꝑbat exẽplo
dicẽs.Dapes ſiculę.i.propoſitę democli a tyranno ſi=
culo:nõ elaborabunt.i.toto labore et apparatu nõ effi
ciẽt ſaporẽ dulcẽ illi.ſ.democli:cui enſis diſtrictus.i.
vagina exẽptus & equĩa ſeta dependet ſup ceruice im
pia.i.ĩminẽs ceruici ĩpię. cãtus auiũ & cytharę non re
ducẽt illi ſomnũ.ſ.dulcẽ:et ecõtrario ſomnꝰ virorum
agreſtiũ.lenis nõ faſtidit.i.nõ aſpernať p faſtum: do=
mos humiles.i.tuguria et caſas ruſticoꝝ nõ faſtidit ri
pã vmbroſam:nõ tẽpe.i.loca amœna agitata zephy=
ris.Neq; mare tumultuoſum:nec ſęuus impetus arctu
ri.ſ.ſideris in cauda vrſę:cadẽtis.i.occidẽtis quia tũc
tẽpeſtatem citat:aut hedi oriẽtis.i.dũ oriť:tũc eĩ tẽpe
ſtuoſior eſt:ſollicitat deſiderãtẽ qđ ſatis eſt:quia id ſi
ne nauigatõne ĩuenit.Nec vineę verberatę.i. decuſſę:
grãdĩe:& fũdus mẽdax.i.fidẽ nõ ſeruãs qa plus acci=
piẽs q̃ referẽs:nũc.i.ĩterdũ arbore culpãte.ſ.ꝑ excuſa
tiõe:aquas q̃ flores corrupeřt:nũc.i.ĩterdũ ſidera tor=
rẽtia agros.i.nimiũ calorẽ. nũc hyemes ĩiq̃s.i.nimis
lõgas nut magnas.Et tñ piſces ſẽtiũt ęquora cõtracta
i.arctiora facta:molibꝰ.i.grãdibꝰ ędificiis iactis ĩ al=
tũ.ſ.mare redẽptor.i.cui opę locatę ſũt frequẽs.i.mľ
tus :& dñs terrę faſtidioſꝰ.i.q̃ ĩ terris hẽt faſtidiẽs cum
famulis.ſ.ſuis:demittit huc.i.ĩ dictũ mare:cęmẽta:la
pidea fũdamenta:ſed timor & minę ſcãdũt eodẽ quo
dñs neq; cura atra decedit.i.cedit de triremi.i.naui ter
nis remoꝝ ordĩbꝰ agẽda:ærata.i.q̃uis ęrata & fortiſſi=
ma:& ſedet poſt eqtẽ qui tñ armatior et tutior ẽ peditę

nihil eſſe ei btm̃:cui ſemp aliquis terror
impendeat:hec oĩa ex libro vltĩo tuſc.
quęſtionũ Ciceronis. Impia cer.i.cru=
deli & tyrannica :qualis fuit Dionyſiꝰ
Siculę dapes q̃ ampliſſime patę fueřt Auguſti
Democli. Nõ auiũ &c. Trãquillꝰ de au= ſomnus
guſto ſcribit ꝙ nõ ãplius ſeptẽ horas
dormiebat:ac ne eas qdẽ cõtinuas ſed
vt illo tp̃is ſpatio ter aut quater expgi=
ſcereť ſi ĩterruptum ſomnũ recupare vt
euenit non poterat:lectoribꝰ aut fabula
toribus accerſitis reſumebat ꝑducebat
q; vltra primã ſæpe lucẽ.Cui tñ tĩor im
minet nullo pacto ſomnus reduciť. Tẽ
pe.loca amœniſſima ſũt in theſſalia. p
q̃ labiť peneus fluuius.de quibꝰ late ſu=
perius.Deſiderãtẽ.oñdit mediocritate
gaudentẽ carere anxietate/timore & cu
ra.Arcturi cadẽtis.Arcturus ſtella ẽ. q̃ Arcturus.
vrſę cauda interpretatur.Plautus in ru
dente introducit arcturum ſic loqui.In
crepui hibernum:& fluctus moui mari
timos. nam Arcturus ſignum ſum om
niũ acerrimũ. Vehemens ſum exoriẽs:
quum occido væhementior.occidit au
tem ſæpius vt oſtendit Plinius & Colu
mella.Et nos late.lib.i.g. Orientis hæ Hędi ſtel
di:hædi ſunt duę ſtellę . Oriuntur autẽ lę.
vt ſcribit columella lib.xii. quĩto kaľ.
oct.fauonius flat nõ nunq̃ auſter eſt cũ
pluuia.Oriuntur itẽ pridie nonas oct.
Plini. libro. xviii. ſcribit hædos oriri
iii.kaľ.oct.horum exortus tempeſtates
inducũt vt idem inquit libro.ii. Mani=
lius quoq; lib.i. inquit. Tum ſubeunt
hędi claudentes ſidere pontum . Men=
dax.non enim fructus ꝑduxerat vti de
bebat.Torrentia.deſiccantia.Cõtracta
oſtendit cupidos non cõtentos ędifi=
ciis terreſtribꝰ ẽt in mari ędificare:quo
ẽt curę accedũt:niſi reliq̃rint penitus ĩ=
finitã hñdi ſitim.Cæmẽta.a cedẽdo cę
ſurę lapidũ dicũť.ſũt q dicãt Cæmen= Cęmẽta.
ta eſſe ipſa fundamenta vel res ĩpas ne
ceſſarias ad fabricam.Cęmẽta: lapides
non magni modi:quibus ędificia con
ſurgunt.vt inquit Nõius.Frequens re
demptor:Ordo eſt.frequẽs redemptor
et dominus faſtidioſus terrę cum famu
lis &c. Frequens redemptor .i.archite=
ctus aliquis & ſuſceptor fabricę. is em̃
a primo emptore videť redimere quum
aliquid ædificandum conducit. Faſti=
dioſus.erat em̃ faſtidio ſibi in terra tan
tũ habere p̃toria & ædificia.niſi ĩ mari

quoq; habuisset. Potes ēt dicere fastidiosus timor : superiori tñ meli⁹ iūgit. Sed timor & minę. ode ēt in supiori. xvi. ait. p̄ię quis exul se quoq; fugit. Scandit æratas vitiosa naues Cura: nec turmas eqtū reliqt ocyor ceruis & agēte nībos ocyor euro. Post eqtē. i. p⁹ ei⁹ terga ī clunib⁹ eq.

Qꝫ si dolētē. oñdit si diuitię multę nō pellūt dolores & molestias se nolle pmutare cū diuitiis ēt maximis sabinā vallē vbi quidē securā vitā agebat. Phrygi⁹ lapis. Pli. lib. xxxvi. sic: phrygius lapis gētis nomē habet. Est āt gleba pumicosa: V rit añ vino pfusus: flatq; follib⁹ donec rufescat. Ac rursus dulci vino restiguit: & hoc trinis vicib⁹ tinguēdis vestib⁹ tātū vtilis. hęc ille. Horati⁹ ergo de hoc lapide ad tiguēdas vestes ītelligit: cū dicat quoq; nec purpurarū &c. Delinit: placat: mitigat. Costū. Radix costi gustu ferues ē odore eximio: frutice alias iutili. Primo statim ītroitu amnis īdi in patale īsula. Pli. li. xii. scribit. Achęmeniū costū. i. psicū vnguētū. Nam vt scribit Pli. lib. xiii. psarum esse debet gentis vnguētum: sed parthi madēt eo. Achęmenes autē fuit prim⁹ persarum rex vti & superius ostendim⁹ ex herodoto.

Phrygius lapis

Costus

Vnguētū psiccum

Argumentum Odes. II.

Amico scribēs docet robustū puerꝫ debe̅r acri militia discer̄ paupiē pati: & hostes eqs vexare: vitā sub dio agere. Nā dł̄ce ē & decorꝫ p p̄ria mori. Quę mors oēs psequit & fugaces & ībelles. virtus āt hōre afficit. nec perit vnq̄. ait iñ quēq̄ ipiū secū morari nolle. Nā sp̄t⁹ iupp̄r sæpe scelerato addidit ēt īnocētē. Raro enī pœna scelestū deserit q̄q̄ fera qñq;. Angustā aīce. ode ē siſis. ix. Angustā pauperiē. i. grauē molestā acerbā difficilē. Parthos feroces. i. feroces hostes. Sub dio. sub aere/ sub sole/ sub imbri. Trepidis. i. piculosis & asperis. Illū ex mœnib⁹ hosticis. Sēsus ē. illū romanū militē bellis assuetū & strēnuū timeat regia hostis vxor a mœnib⁹ eū aspiciēs: timeat inq̄ ne suo viro cōcurrat ībelli. Rudis agminū. i. preliorum militięq;. Leonē. i. romanū militē strēnuū. Tactu asperū. i. dum tangit. vel vt tangatur Dulce et decorū: edocet pulchrum eē p patria mori. ergo pugnandum non fugiendum est: cū etiā fugientibus mors magis instet. Imbellis iu. i. debilis & non aptæ bellis. Timido. t. i. fugienti. Virt⁹ repulsę: Sēsus ē. q virtute p̄dit⁹ nunq̄ repulsam habere pōt: splēdet eī p se icorruptis hōrib⁹: quos ī se hēt. vñ si

Qꝫ si dolentem nec phrygius lapis
Nec purpurarum sydere clarior
Delinit vsus: nec falernæ
Vites achęmenium q; costum:
Cur inuidendis postibus & nouo
Sublime ritu moliar atrium?
Cur valle permutem sabina
Diuitias operosiores?

Qꝫ si. Ordo est. q si nec lapis phrygius. i. tinctura ex marmore phrygio. nec vsus purpurarū clarior. i. splēdidior: sidere delinit. i. mulcet: dolētē. nec vites falernę q̄ optimū ferūt vinū: nec costū. i. vnguētū ex costo achęmeniū. i. psicū: sup. delinit dolētē. cur moliar. i. cū molimine extruā: atriū postib⁹ iuidēdis. i. sūptuosis qb⁹ merito iuideat et sublime nouo. i. īsolito: ritu: et cur pmutē. i. pmutādo accipiā diuitias oposiores. i. plus opę et laboris exigētes: valle sabina. i. p valle sabina quā a mecęnate dono accepat? q. d. id neq̄ q̄ faciā.

II. Ode dicolos tetrastrophos subeūdam eē militiam: virtutēq; imortalē esse edocet.

ANgustā amice pauperiē pati
Robustus acri militia puer
Condiscat: & parthos feroces
Vexet eques metuendus hasta.
Vitamq; sub dio & trepidis agat
In rebus. illum ex mœnibus hosticis
Matrona bellantis tyranni
Prospiciens et adulta virgo
Suspiret eheu ne rudis agminum
Sponsus lacessat regius asperum
Tactu leonem: quem cruenta
Per medias rapit ira cędes.
Dulce & decorum est p patria mori.
Mors et fugacem persequitur virum.
Nec parcit imbellis iuuentę
Poplitibus timidoq; tergo.

Virtus repulsæ nescia sordidæ
Intaminatis fulget honoribus.
Nec sumit aut ponit secures.
Arbitrio popularis auræ.
Virtus recludens immeritis mori
Cœlum: negata tentat iter via.
Cœtusq; vulgares & hudam
Spernit humum fugiente penna.
Est & fideli tuta silentio
Merces: vetabo qui cereris sacrum
Vulgarit arcanę: sub iisdem
Sit trabibus. fragilemq; mecum
Soluat phaselum: sæpe diespiter
Neglectus incesto addidit integrum.
Raro antecedentem scelestum
Deseruit pede pœna claudo.

peteret magr̃atũ nec ppl̃i fauorẽ hẽret: repulsã nõ hẽt: qa oĩo dignꝰ ẽ magr̃atu ĩp̃o fũgi. Nec sumit aut poĩt: Sensꝰ ẽ q̧ virtute p̄ditꝰ nõ sumit aut reliq̃t magistratꝰ arbitrio ppl̃i fauẽtis vel obstãtis qm̃ oĩo virtute sua illđ meret̃ exeq̧: nec aliq̃s ei auferre p̄t vl̃ dare qđ ẽ ĩ ip̃o positũ. Virtꝰ recludens. oñdit virtute p̄ditos hñana despicer̃: appetereq; cælestia illisq; diuĩos hõres exhiberi: cũ iter cœlicolas referãt̃. Est & fideli. oñdit virtutẽ ip̃am secreti ẽt tenacẽ eẽ: & fidelẽ. Vetabo q. dicit se nolle cũ sacrilego cõuiuere vl̃ nauigare ne illius culpa ip̃e quoq; opprimat̃ a diis. Cereris sacrũ arcanũ. cereris sacra mystica erant. i. secreta nec vulgari licebat. dicũt em̃ eã occulte cõsiliis vsã fuisse donec filiã reperiret. Sub iisdẽ trabibꝰ. sub eodẽ tecto. Diespiter. iuppr̃ vt diei pr̃. teste Macro. Incesto addidit ĩtegrũ. s. scelerato & criminoso adiũxit ĩtegre vitę virũ & ĩsontẽ. Raro. Ordo est. pœna claudo pede raro deseruit scelestũ añtẽ. nã vt ẽt li. j. valeriꝰ scribit. Lẽto gradu ad vĩdictã sui diuina ꝓcedit ira: tarditatẽq; supplicii grauitate cõpẽsat. Et iuue. sat. xiii. Vt sit magna tñ certe lẽta ira deorꝝ ẽ. q̃ q̧dẽ ab homero sũpta sũt. is ei li. iiii. ilia. ait: cõtẽni nũero olympi haud ĩpune sinũt supbi: scelera ĩpia q̃ q̃ distulerit: culpas hoĩm grauiora morant̃ supplicia. AN. M. Deorꝝ pœna.

Angustã. Docet q̃s sit ad militiã aptãdꝰ & qbꝰ isti tutoĩbꝰ: qa puer robustꝰ. Puer vt ab ĩeũte ętate discat. Robustꝰ vt ĩuita minerua nõ moliat̃ ꝓuĩciã negatã. Pro ĩstitutõe ãt ꝓpositũ hr̃e debet dulce et iocũdũ eẽ ꝓ pr̃ia mori cũ alioq̧ ẽt breui moriẽdũ sit. itẽ nihil pulchriꝰ eẽ virtute: hoc ẽ fortitudie q̃ ceder̃ nesciẽs cœlũ petit. Eiꝰ ãt duę sũt alę: altera q̃ fortiter agimꝰ: altera q̃ fideliter cõmissa fidei nr̃ę & deorꝝ arcana tacemus q̃ reuelare tãtũ nephas putat vt nolit cũ eo mare ĩgredi. Ordo ẽ. O amice puer robustus. i. extãtibꝰ et magnis mẽbris cõdiscat. s. a puero: pati pauperiẽ. i. pauptatẽ angustã. i. ãgustã: ẽ & cõstrĩgẽtẽ sicut copię dilatãt. cõdiscat dicit acri miltia. i. in: aut ꝑ acrẽ. i. strẽnuã militiã. et ip̃e iã eques metuẽdus hasta: qa eiꝰ agitãdę pitus vexet pthos feroces qa rõano ĩpio ĩimicos: & aget vitã sub dio. i. ioue: hoc ẽ aere aut cœlo & in rebꝰ trepidis. i. trepiditare faciẽtibꝰ. Matrona. i. vxor matrimõio vt mr̃ fiat data: tyrãni. i. regis ĩimici: bellãtis. s. cõtra romanũ ĩpiũ: prospiciẽs ex mœnibꝰ hosticis. i. hostilibꝰ illũ. i. talẽ eq̃tẽ ita a puero ĩstitutũ: & virgo adulta. i. iã matura viro: iã plenis nubilis ãnis: suspiret. i. cũ suspitio dicat. Eheu ne spõsus regiꝰ. i. cui regis filia despõsata ẽ: rudis. i. ignarꝰ & nõdũ eruditꝰ: agminũ. s. ĩstruẽdorꝝ et ducẽdorꝝ lacessat. i. ꝓuocet ad irã & pugnã: leonẽ. i. talẽ eq̃tẽ ferociẽtẽ ĩ morẽ leonis: asperũ tactu. i. dũ tãgat̃. quẽ ira q̃ leoni cõgrua / cruẽta. i. cruorẽ effũdẽs: rapit. i. fert ꝑ medias cędes. i. strages. Et si dicat̃ tã audẽs cito moriet̃: addit dulce et decorũ ẽ ꝓ pr̃ia mori. Mors persequitur et. i. etiam fugacem virum: quia qui hostem effugit non continuo mortem effugit nec mors parcit poplitibus: id est neruis post genu qui fugientibus incidi solent & tergo timido iuuentę: id est iuuentutis: imbellis quia fugientis. Virtus nescia repulsę sordidę id ẽ quæ non patitur repulsam sordidam quæ fiat ob culpam aut ineptitudinem petitoris: fulget honoribus intaminatis id est impollutis: nec sumit aut ponit id est deponit secures. i. sũmos fasces in qbꝰ erat securis arbitrio. i. ad arbitriũ aurę. i. fauoris popularis: qa dignꝰ cõsulatu cõsularis ẽ ẽt si repulsꝰ. Virtꝰ r̃cludẽs. i. apiẽs cœlũ ĩmeritis mori. i. dignis sp viuere: tẽtat iter via negata. s. hoĩ ĩ terris degẽti & spnit pẽna fugiente. i. alis fugiẽtibꝰ p ęthera cœtus vulgares. i. vulgariũ: & humũ hudã. i. cœnosã & paludosam terrã. Nec soli q̧ fortiter agũt p̄miabũt: qa merces tuta: qa

ĩn cœlo vbi fures nō demoliūť:ē &.i.ēt:ſilētio fideli.i.de cōmiſſis fidei. Ego vetabo.i.ꝓhibebo ſit.i.vt ſit vel ne ſit mecū ſub iiſdē trabibꝰ.i.ĩ eadē naui & ſoluat.ſ.a littore mecū phaſelū.i.nauiculā fragilē is q vulgarit.i.vulgo reuelauerit ſacrū cereris arcanę vt eleuſinę q̄ ſacra ſua arcana vult teneri:quia dieſpiter.i.diei pr̄ iuppr̄ cūcta vidēs:neglectus.ſ.ab inceſto addidit ſępe inceſto.i.polluto & non caſto:integrū.i.incorruptū:hoc ē puniuit tꝑaliter ſępe bonos cū malis:eo ꝙ ĩ vna ſocietate ĩuenit. Pœna.i.vltio deoꝝ pede claudo qa lēte aduēiēs:hoc ē licet pede claudo:raro deſeruit ſceleſtū ãñcedētē:ĩmo nūq̄ niſi ipm ſceleris pœnituerit:ſed nec tūc deſerit.

Argumentum odes.iij.

AN.M.

Scribit ſapiētē virū et optimū nulla ſeditiōe nulliſq; minis tyrãni:non tēpeſtatibꝰ:nō iouis fulmine poſſe a ſolida & ĩtegra mēte cōcuti & moueri:ſi ēt mūdus rueret ĩpauidū ruinę ferirent. itaq; virtute et mēte ĩnixus pollux & hercules cœlum aſcēdere:ĩter quos q̄de ipſe quoq; auguſtus accūbet:hac ite virtute a tygribꝰ vectꝰ eſt bacchus:hac inq̄ virtute Romulꝰ martis equis & militię gloria fugit inferos:cœlū aſcēdit iunone ēt ꝑmittēte dū dii cōſiliū ſuꝑ hoc agerēt. Refert inde prima iunonis verba ĩ romuli romanoꝝq; grãm ꝑlata. Admonet poſtea muſā vt deoꝝ ſermones referre deſinat:cū lyricis iocoſa tātū non ſeria grauiaq; cōueniãt. Iuſtū & tenacē propoſiti virum:ode eſt ſimilis.ix. libri primi. Hinc autem poeta ipſe longo interuallo ad Romuli numen deſcēdit in Auguſti laudem. Tenacē ꝓpoſiti.i.cōſtantē & cōtinētē:

Cōſtantia

Cōtinētia

cōſtãtia nāq; ĩ reſiſtēdo:cōtinētia vero ĩ ſuperãdo cōſiſtit:q̄d phūs lib.vii.ęthi.ſcribit. Ardor.furor ſeditio. Vultus.ſæuitia. Mēte quatit ſolida.cōcutit mouet a mente firma integra & conſtanti. Auſter dux turbidus hadrię inq̄eti. Ode quoq;.iij lib.i.de eodē ait. Nec rabiē noti. Quo nō arbiter hadrię maior tollēr ſeu ponere vult freta. Impauidū feriēt ruinę:id fortis viri officium eſt. vnde phūs ait lib.iii.ęthi.is igitur homo fortis ꝓprie dr̄ q circa honeſtā mortē:et ea oīa q̄ repente eueniūt atq; afferūt ipam:interritus eſt. Hac arte.i.iuſtitia conſtantia & fortitudine. Hac arte.i.virtute. dicitur enim ars ab αρηтн.i. virtute vt Diomedes ſcribit. Pollux.de hoc lege ode xii.libro.i. Vagus.orbis enim plurima loca peragrauit:monſtra domãdo:iuſſus ab Euryſteo mycenarum rege. de quo vide epodo tertio & in Iuuena.ibi ſed quid magis heracleas. Arces igneas:id eſt ſidereas. Auguſtus recūbens. vult auguſtū quoq; in deoꝝ nūero ſeu

Ars

Fortis homo.

III. Ode tricolos tetraſtrophos:docēs virtute aſcendi cœlū. & de romuli numine loquēs.

i IVſtū et tenacem propoſiti virū
Non ciuium ardor praua iubentiū
Non vultus inſtantis tyranni
Mente quatit ſolida:neq; auſter
Dux inquieti turbidus hadriæ
Nec fulminantis magna iouis manus.
Si fractus illabatur orbis
Impauidum ferient ruinæ.
Hac arte pollux et vagus hercules
Innixus arces attigit igneas.
Quos inter auguſtus recumbens
Purpureo bibet ore nectar.
Hac te merentem bacche pater tuæ
Vexere tygres indocili iugum
Collo trahētes:hac quirinus
Martis equis acheronta fugit.
Gratum elocuta conſiliantibus
Iunone diuis:ilion ilion
Fatalis inceſtuſq; iudex
Et mulier peregrina vertit
In puluerem:ex quo deſtituit deos
Mercede pacta laomedon mihi
Caſtęq; damnatum minerue
Cum populo & duce fraudulento.

i IVſtū & tenacē. Deſcribit viri fortis virtutē & q̄ vere fortes iuēti cœlū meruerit cōmemorat: Romulū illis annumerans ēt iunonis ꝑmiſſu q̄ ĩ conſilio deoꝝ ꝑmiſit vt romulꝰ virtute cœlū cōſcēderet: & romā cōſtrueret:ꝑthis et medis aliiſq; fere gētibꝰ domia-

turā:cui cōſonat illđ ænei.j.Q uī aſpa iuno.Q uę ma nūc nūc terraſq; metu cœlūq; fatigat Cōſilia in meli⁹ referet:mecūq; fouebit Romanos reꝝ dños gētēq; to=gatā.Verū id ſolū recepit ne romani pietate moti iliō inſtaurare moliāt:qđ cōmode fingit a poeta ne aut ī=pietati aut ignauię det romanis ꝗ troiā patriā ſuā antiquā nō reparauerit:quodꝗ illis ipietati dari poſſet ſi nollēt:&ignauię ſi nequirēt:Cęterū qa hęc materia altior videt ꝗ ꝗ lyrę cōueniat:admonet muſā ſeſe reprimat.Ordo eſt.Ardor.i.ardēs furor ciuiū iubētiū pra=ua.i.iiuſta:quia iuſtis parēdū ē:& vultus.ſ.crudelis: tyrāni iſtātis.i.vrgētis:nō quatit.i.nō excutit nec di=mouet ſolida.i.firma & integra mēte:virū iuſtū & te=nacē propoſiti.i.cōſtantē ī ꝓpoſito:Neq; auſter dux turbidus.i.turbulentus rector adrię.i.maris adriatici inquieti.i.cōmoti:nec magna manus iouis fulminantis quatit ſup.eū:quia iuppiter nō vult & adria nō poteſt.Si orbis.i.totus glob⁹ cœli fract⁹ illabat.ſ.in ſe ruinę.id ē fragmēta cadētia ferient eū īpauidū:forte tñ pauētē.Pollux alter geminoꝝ & hercules vagus.ſ.ad monſtra domāda:innixus.i.ſtabilitus hac arte.ſ.ſolidę virtutis:attigit arces igneas.i.celeſtes:inter quos .ſ.pollucē & herculē auguſtus recūbēs.ſ.ī menſa deo=rū:bibet ore purpureo.i.purpurato:nectar.i.deorum potū O bacche pr̄ tuę.i.tibi obſeqntes peculiariter tygres:trahētes iugū collo idocili.i.idomabili ab aliis: vexere te merētē.i.militiā agētē aut bñ merētē.hac.ſ. arte virtutis.Q uirin⁹.i.romul⁹ fugit eqs martis.i.bello hac.ſ.arte acherōta.i.ifernū.& hº iunōe elocuta gratū.i.rē gratā marti et ei⁹ ſoboli:diuis cōſiliātib⁹.i.cō=ſultantibus de ſtatu romano.Inquit aūt Iuno.Iudex .ſ.paris qui veneri pomū adiudicauit:fatalis.i.exitialis:quia ita infatis fuit:vt roma ſurgat ex ruinis troię & inceſtus:quia libidine corruptus veneri fauit & mulier peregrina ſcilicet helena:vertit in puluerem ilion ilion:bis dicit ad affectum exprimēdū.q.d.pulcherrimū quondā oppidū.dānatū.ſ.ad euerſionē a diis:cū ppl̄o & duce fraudulēto.ſ.laomedōte mihi & minerue caſtę.i.in vltionē meā & minerue.ab eo tp̄e ex quo la=omedō rex troię pr̄ priami:deſtituit.i.defraudauit deos.ſ.neptunū &apollinē:mercede pacta.i.pacto pro=miſſa ꝓ inſtauratione murorū troię.

noīe hēri.loquit aūt vt ille Tu das epu=lis accūbere diuū.nā homines ꝑ merita deoꝝ cōuiuiis adhibebāt. Hac.ſ.arte et virtute.Te merentē.i.pugnātē et be=nemerētē de hoīb⁹.Bacch⁹ eī vt ſcribit Diodo.cūctos ipios ſuſtulit. Tygres. Lynces
lynces & tygres bacchi currum trahūt. Tygres
Sed videt baccho aſſignari teſte probō vt ꝑ eaꝝ colorē in vino varias hoim eē mētes itelligam⁹ vel vt ꝑ eas ſeuitia demōſtret ꝗ quidā poti infinitā excedūt crudelitatē.Hac.ſ.arte & virtute.Q ui=rinus.Romulus.hunc autē in auguſti laudem cōmemorat.Martis equis.i.bellādo.Acherōta.i.iferos ipos.de ache=rōte legito ī ode.iij.Gratū ꝓ grate.Cōſiliātib⁹.i.cōſiliū hñtib⁹ de recipiendo romulo.Ilion.ilion hęc ſūt iunonis romanis cōciliatæ verba ad deos.Fatalis inceſtuſq; iudex.de Paride loqt ꝗ iudiciū habuit triū deaꝝ.de quo late in ode xv.lib.j.Mulier pegrina.i.helena.Laomedon.ſcribit homer⁹ li.xxi.iliad.ne=ptunum talia verba apollini rettuliſſe. ſtulte ꝗ inſipiēs es nōne meminſti ꝗ iam paſſi ſumus apud iliū mala? Solos nos deoꝝ iuppr̄ miſit.vt ſupbo laomedonti in ānū ꝓmiſſa mercede ſeruirem⁹.ipe iperabat.Ego troianis vrbē latis & ꝗ pulchris muris ne expugnari poſſent Troię
circūdedi.Tu errabūdus& camuras bo mœnia
ues ī iugoſę idę cōuallib⁹ pauiſti.Sed neptunus
quū venit accipiēdę mercedis tp̄s tunc Apollo
debita nos mercede fraudatos minatus dimiſit laomedō.tibi qdē manib⁹ pedib⁹ q; ligatis ad lōgiꝗ s iſulas deportaturū.vtriuſq; āt aures iciſuꝝ.nos aio ira=to ꝓmiſſa fraudati mercede reuertimur. hoꝝ tu nūc troianis grām refers &c.id vero fictū eē aiūt qm̄ cū troiāoꝝ pecu=nia ī ſacro hoꝝ deoꝝ ſeruaret:ab eis la=omedō petiit redditūꝝ ſe iurās:vñ mœnia iſtaurauit.p⁹ea tñ nec reddidit:hic dat⁹ ē fabulę loc⁹.Iliō.ordo ē.iudex fatal̄ & iceſt⁹ & mulier ꝑegria vertit ī pl̄uerē iliō iliō dānatū mihi ꝑ a me:& caſtę minerue:cū ppl̄o&duce fraudulēto.ex quo laomedō pacta mercede đſtituit deos:Caſtę minerue.id ait.qa dixerat iceſt⁹ iudex.ſcri.āt hom̄.li.vl.iliad.ꝗ iuno & minerua ſacrū iliū ꝑamūq;& troianū ppl̄m ꝓſeqbāt alexādri grā:q deab⁹ ad ſe vēiētib⁹ eā ꝓtulit:ꝗ miſerā ipi libidinē pollicebat.Duce fraudu.i.ipo laomedōte:q đos fraudauerat neptunū.ſ.&apollinē

Iam nec lacenę ſplendet adulterę:
Famoſus hoſpes:nec priami domus
Periura pugnaces achiuos

Iam nec lacenę. oſtendit troiana oīa diruta eſſe ſe iunone agēte:hinc irę ſuę ſatiſfactum eſſe. Famoſus.infamis.rapuit enim Helenam Menelai hoſpitis vxorē. Hoſpes famoſus.Paris enī ab helena ſpartæ hoſpitatus eam rapuit.

AMT. Nec priami domꝰ.i. familia. Periura. pp
laomedōta dr̄:q deos decepat. Hectoreis
opibꝰ.i.auxiliis.Hector ei troiā distulit ī
decimū ānū. Ductū.ꝓgatū:fuere qppe
īter deos seditōes.nā parti troianis:ptim
græcis fauere.Resedit.qeuit.Protinꝰ. de
hic. Graues ir.qbꝰ ī rōanos vsa fuerā ob
troianoꝝ cām.Inuisū.mihi odiosū:quia
troianę stirpis. Nepotē.i.romulū mei fi=
lii Martis filiū ex ilia numitoris filia. de
quo pl'a videto ī od.xii.li.j..Marti redo=
nabo.i.Martis gr̄a iras & odiū in romulū
& rōanos relinquā. Quietis.dii ei nulla p
turbatiōe afficiūt. Dū lōgus īter. sēsus ē.
dūmō Roma ab ilio distet opposito mari
romani ip̄i vbiqꝫ regnēt bti. Sęuiat.ne il
luc romani redire queāt instaurareqꝫ iliū.
Exules.ad æneā et comites rettulit.a quo
romani sūt oriundi. Regnanto. ꝓ regnēt
Dum priami. Sensus est.dūmō priami se
pulchra & paridis armenra pascēdo insi=
liant ferę qꝫ tutę ibidē catulos celēt.i.dū=
mō ilion desertū fuerit:stet capitoliū &c.
Busto.sepulchro. Insultet.īsiliat:supua=
geť:calcitret. Inultę.sine pœna illesę se=
curę ac tutissimę. Fulgens.i.auratū. Me=
dis.ꝓ qbuscūqꝫ bellicosis ponūť. Horrē
da.hostibꝰ.s.Medius liquor secernit Eu=
ropen ab afro Gaditanū sinū ītelligit. nā
vti solinus.scribit oceanus ab occasu so=
lis irrūpēs leuo latere europā radit aphri=
Calpe cā dextro.scissisqꝫ Calpe et abyla mōtibꝰ
Abyla quos dicūt colūnas herculis īter mauros
fundiť & hispaniā. Tumidus rigat arua
Nili auctꝰ nilus. Nilꝰ aphricā ab ęthyopia diuidēs
medios æthyopas secat:certis tn̄ diebus
auctu magno p totā sp[...]tꝰ ægyptū fœ
cūdus innatat terrę. Incipit āt crescere lu
na noua q̄cūqꝫ post solstitiū ē sensim mo=
diceqꝫ cācrū sole trāseūte: abundātissime
āt leonē:& residet in virgine iisdē qbꝰ ac
creuit modis. In totū aūt reuocať intra ri
pas ī libra: vt tradit herodotus cētesimo
die.iustū incremētū ē cubitoꝝ.xv. mino
res aq̄ nō oīa rigāt.āpliores detinēt tardiꝰ
recedēdo.hę serēdi tp̄a absumūt solo ma
dēte.illę nō dāt sitiēte. vtrūqꝫ reputat ꝓui
cia:in.xii.cubitis famē sētit:ī.xiii. ēt esu
rit.xiiii.cubita hilaritatē afferunt.xv. se
curitatē.xvi. delitias. Auctor est Plini.
libro.v.cap̄.x. Fortior. Fortior inquit
Roma erit spernere aurum q̄ appetere &
vsitare. Irrepertum.ieffosum: per quod
intelligit romā spreturam magnam auri

Hectoreis opibus refringit.
Nostrisqꝫ ductum seditionibus
Bellum resedit.protinus & grauis
Iras & inuisum nepotem:
Troica quem peperit sacerdos
Marti redonabo.illum ego lucidas
Inire sedes:ducere nectaris
Succos:& ascribi quietis
Ordinibus patiar deorum.
Dum longus inter sæuiat ilion:
Romamqꝫ pontus:qualibet exules
In parte regnanto beati:
Dum priami paridisqꝫ busto
Insultet armentum:& catulos feræ
Cęlent inultæ:stet capitolium
Fulgens:triumphatisqꝫ possit
Roma ferox dare iura medis.
Horrenda late nomen in vltimas
Extendat oras:qua medius liquor
Secernit europen ab afro.
Qua tumidus rigat arua nilus.
Aurum irrepertum & sic melius situm
Quum terra cælat:spernere fortior
Q̄ cogere humanos in vsus
Omne sacrum rapiente dextra.
Quicunqꝫ mundo terminus obstitit
Hunc tanget armis visere gestiens
Qua parte debacchentur ignes
Qua nebulæ pluuiiqꝫ rores.
Sed bellicosis fata quiritibus
Hac lege dico:ne nimium pii
Rebusqꝫ fidentes auitæ:
Tecta velint reparare troiæ.

Troiæ renascens alite lugubri
Fortuna tristi clade iterabitur
Ducente victrices eateruas
Coniuge me iouis & sorore.

Iā nec. Ordo ē. Nec iā. i. āpli⁹ splēdet. i. splēdid⁹ apparet: hospes formosus. s. pis: adulteræ lacenæ. i. spartanæ. s. helenę: q̄ par in hospitio susceptum qa tā formosū vidit secuta ē: nec dom⁹ priami piura. i. laomedōtis piurio polluta: refrigit. s. āpli⁹: opib⁹. i. viribus hectoreis. i. ipsius hectoris: achiuos. i. gręcos p̄cipue achiuos: pugnaces. i. bellicosos. Et iā bellū ductū. s. apud troiā: nr̄is seditiōib⁹. i. factiōib⁹: resedit. i. qeuit & sedatū ē. Ego. q. d. iā saturata: redonabo protin⁹. i. oīo marti. s. authori romanoꝝ: iras grauis. i. alta mēte repostū odiū ī troianos: & nepotē. s. romulū iuisū. vn̄ ī ęn. Heu stirpē iuisā &c. vt pote quē sacerdos troica. i. a troiāis oriūda. s. ilia seu rhea numitoris filia. pepit Ego patiar illū. s. romulū. iire. i. igredi: sedes lucidas s. deoꝝ: & ducere. s. ad os succos nectaris. i. pot⁹ dīni: & ascribi ordinib⁹ deoꝝ qetis. i. æterna qete gaudētiū Exules. s. troiāi regnāto. i. pmitto vt regnēt ēt btī ī q̄ libet pte. s. mūdi: dū lōg⁹ pōt⁹. i. magnū mare sæuiat. i. ferueat iter iliō & romā. dū. i. dūmodo armentū. s. dū pascit: isultet busto. i. sepulchro priami & paridis: & dū feræ iultę. i. nō captæ nec punitę celēt. i. occulāt in busto illoꝝ catulos. s. suos stet. i. pmitto vt stet: capitoliū. i. arx romana: fulgēs & roma ferox: qa martia: possit dare iura medis. i. qbuscūqꝫ bellicosis hostib⁹: triūphatis. i. ī triūphū actis. & vt roma horrēda extendat late nomē ī vltias oras. i. regiōes. qua liquor. i. liqdus sin⁹ vt pote gaditan⁹ medi⁹. i. īteriacēs: secernit. i. disterminat europen ab aphro. i. aphrica. & qua. s. pte nilus tumid⁹. i. īflat⁹: rigat arua. i. ī ęgipto. Roma dicit exn̄s fortior spnere. i. ad spnēdū: q̄ cogere. i. ad cogēdū ī vsus humanos (vt patet de curio & fabricio) & hoc dextra rapiēte oē sacrū vt a barbaris fit: spnere dicit auꝝ irreptū. i. nōdū reptū & sitū. i. positū melius. i. cōueniēti⁹ sic. i. viscerib⁹ terræ: quū. s. terra cælat ipm Quicūqꝫ terius obstitit mūdo: quo min⁹ pui⁹ sit: hūc roma tāget gestiēs visere. i. irevisū qua pte debacchēt i. sæuiāt ignes. s. ī lybia: & qua pte nebulæ & rores pluuii. s. ripheis iugis. Sed dico qritib⁹. i. romanis bellicosis fata hac lege ne. s. exn̄tes nimiū pii. s. ī pr̄iā āti quā velit. i. moliāt tecta troię: qa fortūa troię renascēs i. si renascat alite i. auspicio: lugubri. i. lamētoso: iterabit. i. iteꝝ afficiet clade tristi & hoc me cōiuge & sorore iouis ducēte. i. reducēte cateruas victrices. s. græcorū. copiā erit. n. puo cōtēta. dr̄ āt id pp curiū & fabritiū & similes: de qb⁹ lib. i. in ode. xii. Sic meli⁹ sitū. Auro. n. multa scelera fiūt. hic ait poeta li. iii. fas oē ab rūpit polydoꝝ obtrūcat: & auro Vi potitur. Quid nō mortalia pectora cogis auri sacra fames Et Oui. Effodiūt opes irritamēta maloꝝ. Iāqꝫ nocēs ferrū ferroqꝫ nocēti⁹ auꝝ Prodierat: pdit bellū qd̄ pugnat vtroqꝫ Oē sacrū rapiēte dextra. Sensus duplex. vl̄ q romani sacra oia ab externis accipiēt qd̄ fecerūt. Vl̄ romani spnēt auꝝ: cui⁹ auaritia sacris ēt nō pcit. Termin⁹ obstitit. ī quodā antiqssimo textu legim⁹ extitit. Vtrūqꝫ tn̄ placet. Est āt sēs⁹ vbicūqꝫ termiabit orbis. Mūdo. i. terraꝝ orbi. Obstitit. hoc pp mare ait id. n. terrę obstat ne vlteri⁹ tēdat. Hic Oui. inqt: Circūflu⁹ humor. Vltia possedit: solidūqꝫ coercuit orbē. Qua pte debacchēt ignes. lybię ptē intelligit: quā torrida zona occupat. de q̄ re strabo li. xvii. Debacchēt. ęstuēt feruent. Qua nebulę pluuiqꝫ rores. de ripheo iugo intelligit ad scythiā: vbi regio ē assiduis obsessa niuib⁹: qppe cāu Riphei
cōtinuaꝝ pruinaꝝ dānata ps mundi. & ab reꝝ natura ī nubē ęternę caligis mersa ipsisqꝫ prsus aqlonib⁹ rigētissima: Sola terraꝝ nō nouit vices tpm: nec de cælo aliud accipit q̄ hyemē sēpiternā. hæc ex Solino. potes quoqꝫ de hypboreis ītelligere. ii. n. icolūt vltra aqlonē Hipborei
apud quos mūdi cardines eē credūt: vt idē inqt. demū ripheo iugo non nimiū distāt Nimiū pii. hoc ait qa pii erga iliū īstaurādū sibi ipis nocerēt numinū & iunonis ira. Reb⁹ opib⁹ & ipiis. Alite lugubri. malo omine & ifœlici auspicio. Tristi clade. hoc ait qm̄ fimbria vltro e senatu egessus vir bellicis artib⁹ īsignis Fimbria
cū reꝝ militariū iexpt⁹ eēt flaccus collega Cīnę ī cōsulatu. quē cīna duab⁹ cū legionib⁹ ī asiā miserat vt Syllę loco hostis iudicati ipē asiā iuaderet bellūqꝫ mithridati īferret flaccū ipm īteremit ī nicomedia vrbe. itaqꝫ ī puteo latēte ro. cōsule belliqꝫ ipatore cū ipē priuat⁹ dūtaxat exīsteret se ipm postea exercit⁹ ipatorē nūcupauit. iliensib⁹ obsessis ab eo & ad Syllā cōfugiētib⁹ Sylla suaserat vt ad fimbriā irēt: dicerētqꝫ illi hoc dūtaxat: q se syllæ dedidissēt. qb⁹ pceptis fimbria eos veluti romanoꝝ amicos collaudauit: monuitqꝫ vt se ēt romanū ciuē exn̄tē ītra vrbē reciperēt: p ironiā fassus Romanos atqꝫ iliēses īter se cognatōe deuinctos eē ita vrbē īgressus oēs sibi obuios occidit. vrbē īcēdit. illos q ad Syllā legati ierāt varie confecit.

Nullis pterea sacris pepcit: neqꝫ iis q ad palladis tēplū cōfugerāt. quos cū tēplo sil' igne cremari iussit disiecit & vrbis mœnia. hæc & pl'a Apian⁹ ī li. Mitridatico. Cōiuge me iouis & so. Cic. ī li. de na. d. sic ait. Aer āt & Stoici disputāt īteriect⁹ iter mare & cęlū & iunōis noīe cōsecrat': q ē soror & cōiūx iouis: q & silitudo ē ætheris & cū eo sūma cōiūctio. Effœmiarūt āt eū: iunōiqꝫ tribuert: q nihil ē eo molli⁹ Sed iunonē ab iuuādo credo eā noiatā. hęc ille Mac. vero li. i. d Sō. sic ait Est āt iuno aer: & dr soror qa iisdē seib⁹ qb⁹ cælū ēt aer ēpcreat⁹. Cōiūx qa aer subiectus ē cęlo. pri⁹ aūt dixerat q iuppiter est mūdi aīa.

Iuno soror & coniūx iouis

ANT. Vxor capta. andromachen hectoris vxorē itelligit: vl' poti⁹ hecubā priami cōiugē. Cū dicat pueros. i. filios. Andromachę. n. vnic⁹ astynax fuerat: hecuba vero secuta ē vlyssēvt habet' li. xii met. veꝝ ī thracia cōuersa ē ī canē. Non hæc iocosæ. Musā hortat' vt seria & deorū sermōes referre desinat cū lyricis iocosa poti⁹ q illa cōueniāt. Nec velit magna extenuare humili carmine. i. lyrico Peruicax. audax. arrogans.

Ter si resurgat murus aheneus
Auctore phœbo: ter pereat meis
Excisus argiuis. ter vxor
Capta virum puerosqꝫ ploret.
Non hęc iocosæ conueniunt lyræ:
Quo musa tendis desine peruicax
Referre sermones deorum: et
Magna modis tenuare paruis.

ASCEN. Ter si resurgat: psequit' sermonē iuno dicēs. Si mur⁹ ahene⁹. i. ēt aheneus: resurgat. i. repet' ter: phœbo authore. i. approbāte & auxiliāte: ipe peat ter i. totiēs: excis⁹ sup. ab argiuis meis. vt ęn. i. Veterisqꝫ memor saturnia belli: Prima quod ad troiā pro charis gesserat argis: & vxor. s. hecuba aut andromache capta ploret ter viꝝ. s. occisū vt hecuba priamū & andromache hectorem & pueros vt hecuba hectorē. parin deiphobū. troilū & reliquos andromache astyanacta. Verum quia hęc altiora visa sunt cōuertit sermonē ad musā cui⁹ ispiratōe hęc cecinit. dicēs: o musa quo tēdis? hęc nō cōueniūt lyrę iocosę. i. iocos canere solitę: o pūicax. i. pcax & arrogās desine referre sermones deoꝝ & tenuare. i. deprimere magna modis paruis. i. ppter paruitatē modoꝝ hoc ē cantuum lyricorum.

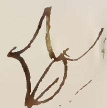
Argumentum Odes. iiii.

ANT. Quoniā supiori ode Horatio musa deorū sermones rettulerat: Eā pn̄ti ode cęlo descēdere hortat': referreqꝫ hūana potiusq diuīa. itaqꝫ scribit se pueꝝ ī vultu re mōte appulo dormiētē a palūbib⁹ fuisse lauro & myrto tectū: quo eēt tutior ab vipis ferisqꝫ oīb⁹: Dicit ide q vbicūqꝫ fuerit musaꝝ erit vel ī sabinis vl' pnestę vel tybure vel baiis: hoc est vbicūqꝫ carmīb⁹ operā tradet. Dicit itē musarū ope liberatū se philippēsi clade: liberatū arboris cāu: liberatū quoqꝫ sicula tēpestate apud palinuꝝ lucaniæ pmontoriū eē. asserit ide Augustū cæsarē sępe a musis quoqꝫ recreari. Musasqꝫ ipsas recte cōsulere hic iuppiter Gigātes euicit qa nullo cōsilio virib⁹ freti fuerāt. Vis n. cōsilii exps sua mole ruit. Vis āt cōsilii plēa a diis quoqꝫ auget'. qd sane exēplis ēt pbat. Descēde cęlo. ode ē simil' nonę li. i. Est āt ordo. o regina calliope age descēde cælo & nūc tibia dic lōgū melos seu mauis acuta voce seu fidib⁹ cytharaue phœbi. Regina calliope. id ait: qa Calliope cant⁹ suauitate cæteras

Calliope

Quarta Ode tricolos tetrastrophos. musis deditum se poeta ostendit.

Descende cælo & dic age tibia
Regina longum calliope melos
Seu voce nunc mauis acuta
Seu fidibus cytharaue phœbi.
Auditis? an me ludit amabilis
Insania? audire & videor pios
Errare per lucos amœnæ
Quos & aquę subeunt: & auræ.
Me fabulosæ vulture in appulo
Nutricis extra limen apuliæ
Ludo fatigatumqꝫ somno
Fronde noua puerum palumbes
Texere: mirum quod foret omnibus
Quicūqꝫ celsæ nidum acherontiæ

Saltusq; batinos.& aruum
Pingue tenent humilis ferenti
Vt tuto ab atris corpore viperis
Dormirem & vrsis:vt premerer sacra
Lauroq; collataq; myrto
Non sine diis animosus infans.
Vester camœnæ vester in arduos
Tollor sabinos:seu mihi frigidum
Præneste:seu tybur supinum:
Seu liquidæ placuere baiæ.
Vestris amicum fontibus & choris
Non me philippis versa acies retro.
Deuota non extinxit arbor.
Nec sicula palinurus vnda.

D Escende cęlo. Quia argumētū diligēter a mā=
cinello collectū ē colligam⁹ ordinē q talis est.
O calliope regina.s.musaꝝ age descēde cęlo.
quia sphęris cælestib⁹ p̄sidere a platonicis dicūt: vel
de celestib⁹ reb⁹ ad terrenas:& dic lōgū melos.i. canti
cū dulce.seu mauis.i.magis vis nunc .s.dicere: voce
acuta.i.clarisona:seu fidib⁹.i.chordis &cythara phœ
bi.i.quā phœb⁹ ferre secū dicit. Auditis.i.anne exau
ditis vota mea o musę:mutat aūt numeꝝ qa cū callio
pe pṙiceps sit musaꝝ eā ꝓ oīb⁹ allocut⁹ erat nō eni ly=
ricis sed heroicis p̄est:sic & ęnei.vii.maro. Vos o cal=
liope p̄cor aspirate canēti.an īsania amabilis .i.furor
poeticus:ludit me.quia videor audire.s.cātū musarū
& errare per pios lucos quos subeūt.i.attigunt amœ=
nę & aquę & auræ.quod vt vero simile faciat fatale si
bi dicit.quia palūbes:colūbę siluestres texere i.operu
erūt me pueꝝ noua frōde.s.lauri & myrti virētis.fati=
gatū ludo & sōno.i.dormiētē post ludū puerilē:ī vul=
ture mōte appulo:extra limen.i.ī confinio:apulię nu
tricis.s.meę:fabulosę.i.garrulæ:vt solēt nutrices blā
dæ garrire alūnis suis.quod.i.q̄ res foret miꝝ.i.mirā
da oīb⁹.s.ppl̄is:quicūq; tenēt.i.hītāt:nidum.i oppi
dulum positū ī mōte vt nidus solet ī arbore.acherōtię
illi⁹ oppiduli:cælsæ.i.ī sublimi sitę & salt⁹ batinos.i.
ad batinā oppidulū apuliæ.& pingue aruū ferenti il=
lius oppidi lucanię:humilis.i.ī decliuo positi.foret ī=
quā miꝝ vt.i.qualiter ego dormirē corpore tuto.i.de
fenso deoꝝ tutela:ab atris.i.venenosis vipis & vrsis
& vt p̄merer.i.opirer sacra lauro q̄ triūphāti debet &
myrto:q̄ ouāti aut īcruētæ victorię dat:vñ significa=
bat futur⁹ poeta lyricus qui victoꝝ laudes sine heroi=
añcedit:vt Diod.li.v.edocet.pōt āt di
ci pulchrum carmen.καλλοσ.n. pul
chritudo dr̄ οπη vox καλλιεμεω
vero ornate dico. Melos: to μελοσ
μελεοσ cantus dr̄. Acuta voce .i.ma
gna clara pura secās aera & aurib⁹ sedēs
ea.n.pfecta vox ē &plena. Auditis: id
īterrogatiue legēdū. Nā cum musā e cæ
lo ad cātū vocasset tāq̄ illa venerit inqt
poeta auditis: nā ipsi videbat audire il
lius cātum. Me ludit.deluduntur īsani
phātasmatis.poetę quoq; furore ducti
īsaniūt multaq; videre falso videt: hic
fingunt ēt cōtraria reꝝ naturę. Amabi
lis īsania poeticus furor . oblectabatur
n.furore ille:quo musā:& errare p pios
lucos.quos subeunt & amœnæ aquę &
auræ. Me fabulosę.ordo ē. Me pueꝝ lu
do & sōno fatigatū texere palūbes no=
ua frōde vulture in appulo extra limen
apuliæ fabulosę nutricis:inde.n.oriū=
dus fuerat. Fabulosæ.blādę & facetæ.
quales eē nutrices solēt. Extra limē.ex=
tra ianuā. Apulię regionis nomē ꝓ nu=
trice posuit. Vulture in appulo.est vul=
tur apuliæ mōs. Frōde noua.viridi. Pa
lūbes:q̄ veneri dicatę sunt:ꝓpter id āt
& myrtū se de amore scriptuꝝ īdicauit
per lauꝝ vero poetā futuꝝ. Celsę ache Acherōtia
rontię.acherontia oppidū est lucaniæ:
quā nidū appellat:ꝙ parua sit & in sū=
mo mōte cōstituta sicut auiū nidi iñ sū
mis arborib⁹ solēt eē.quod Porphyrio
scribit. Acrō vero asserit eē ī apulia con
terminā lucanię. Plí.vero li.iii.scri.ī lu
cania eē acherōta fluuiū:a quo oppida
ni Acherōtini. Batinos saltus. Batina Batinum
oppidū ē ī apulia.vt porphyrio docet.
Plí.li.iii.noīat Batinū flumē iuxta tru=
entū. Humilis ferēti:ferētum oppidum
ī lucania in valle positū:ꝓpterea humi Ferentum
le appellauit.quod & Porphy.scri. Plí
nius li.iii.numerat ferētanos inter apu
liæ populos. Atris venenosis. Vt tuto
ab atris.ordo ē.vt īfās nō sine diis aīo
sus dormirē corpore tuto ab atris vipis
& vrsis:vt p̄merer.i.tegerer a sacra lau=
ro &collata myrto. Sine diis.id est sine
phœbi &veneris & musaꝝ numie. Aīo
sus.aīosū se dicit fuisse ꝙ ī monte illo
nō satis tuto dormierat. Vester.sensus
est.o camœnæ ego ducor ī sabinos ve
ster:vester & seu placet mihi p̄neste seu
tybur seu baię:vester ero:p qđ īnuit se

vbicũqꝫ carminibus vacaturum. Liquidæ baiæ. i. aquosę. Philippis versa acies retro. philippi macedoniæ vrbs: apđ quã victꝰ ẽ ab augusto & M. Antonio Brutꝰ & Cassiꝰ. cuiꝰ Bruti Horatius tribunꝰ erat: de quo latiꝰ ode. xiiii. in lib. i. itẽ ode. vii. li. ii. vbi dixit a mercurio se liberatũ: hic vero ab musa. Deuota arbor. scelesta & execrabilis. de qua superiꝰ meminit. Nec sicula palinurꝰ vnda. putãdũ est horatiũ e macedonia fugientẽ in mari siculo vsqꝫ ad palinurũ ca grauitate dicat collata. i. cõgesta a palũbibꝰ. aut in fasciculũ colligata. exñs ĩfans aniosus nõ sine diis. i. deoꝝ ꝓuidẽtia. Et iõ o camœnę: ego vester qa vobis destinatꝰ adhuc ĩfãs: vester. i. vestro bñficio seruatus tollor ĩ sabinos arduos: seu frigidũ p̃nestevrbs ĩ aretino mõte: seu tybur supinũ. i. molle & supinos faciens seu baię liq dę pp balnea: placuere mihi: ego sup. tollor eo vester. Acies versa retro. i. ĩ fugã: philippis apđ philippos ĩ ęmathia: & arbor đuota. i. neci meę destĩata: nec paliurꝰ. i. ꝓmõtoriũ ab eo dcm̃ ñ extĩxit ĩ vnda sicula: me amicũ. i. fatalr̃ destĩatũ fõtibꝰ & choris vr̃is.

Palinurus — promontorium lucaniæ tempestatem fuisse passum. Plinius autem docet lib. iiii. palinurum lu-
Velia — canię promontorium esse prope vrbem veliam: quę prius helea dicebatur.

Vtcũqꝫ mecum vos eritis: libens
Insanientem nauita bosphorum
Tentabo: & arentis harenas
Littoris assyrii viator.
Visam britannos hospitibus feros.
Et lætum equino sanguine concanum
Visam pharetratos gelonos.
Et scythicum inuiolatus amnem
Vos cæsarem altum militia simul
Fessas cohortes abdidit oppidis
Finire quærentem labores
Pierio recreatis antro.
Vos lene consilium & datis: & dato
Gaudetis almæ. scimus vt impios
Titanas immanẽqꝫ turbam
Fulmine sustulerit caduco:
Qui terram inertem qui mare temperat
Ventosum: & vrbes: regnaqꝫ tristia.
Diuosqꝫ: mortalesqꝫ turbas
Imperio regit vnus æquo.
Magnum illa terrorem intulerant ioui
Fidens iuuentus horrida brachiis.
Fratresqꝫ tendentes opaco
Pelion imposuisse olympo.

Vtcũqꝫ mecũ: Sensus est: Qñcũqꝫ eritis mecũ sine timore æstuosũ mare tẽtabo: & sęuissimas gẽtes adibo ĩuiolatus Insaniẽtẽ. ęstuantẽ. de Bosphoro ãt superiꝰ diximꝰ. Arẽtes harenas littoris assyrii: ĩ assyria. n. regione væhementior sol est. Sũt ꝑsiæ iũcti assyrii.: vt stra. li. xvi. ĩquit. Britãnos hospitibus feros.
Concanũ — hospites. n. ĩmolabãt vt aiũt. Cõcanũ. Cõcana vrbs ẽ mediterranea cãtabrorũ ĩ tarraconẽsi hispania. quod scri. Ptol. li. ii. Gelonos scithiæ populos: q vt diximꝰ supra ex hostiũ pellibꝰ sibi & eqs faciũt tegmina. Scythicum amnẽ. Ta-
Tanais — naim dicit: q europã ab asia disiungit atqꝫ ambaꝝ fines vtrinqꝫ ꝑlambẽs ĩ boream versus ꝑ sauromatas in scythiam vsqꝫ atqꝫ ĩ meotidis paludẽ ꝓtendit: oritur aũt ex indię mõtibꝰ. Dionysiꝰ scri. & stra. li. xi. & lib. vii. Vos cęsarẽ altũ: asserit Augustũ cæsarẽ sæpe ab musis quoqꝫ recreari: musasqꝫ ipsas recte consulere. est aũt ordo: Vos recreatis antro pierio altũ militia cęsarẽ q̃rẽtẽ finire labores simul abdidit oppidis cohortes fessas. Altũ militia: ĩsignẽ & inclytum. Abdidit oppidis. vt ibi hyemarẽt. Pie-
Augusti libri — rio antro. i. musico: Augustꝰ. n. cæsar poeticã ẽt attigit. Extabat aũt Tranqlli tpe vnꝰ liber ab eo scriptꝰ hexametris versibꝰ: cuiꝰ & argumẽtũ & titulus erat sicilia. Extabat alter ęque modicus epigrãmatũ. Tragœdiã quoqꝫ aiacis magno ĩpetu exorsus nõ succedente stilo aboleuit. scribit & plura Trãquillꝰ ipse
Pierius — Pierio antro. musaꝝ ẽ pieriꝰ mõs thessalię: qui ad macedoniã ꝓtẽdit. vt scribit Pliniꝰ libro. iiii. inde pierides musę dicũtur vt docet festus. Vos almæ. i. sanctæ musę. Lene cõsiliũ. i. mite suaue io-

Vtcũqꝫ mecũ. Ordo ē. Vtcũqꝫ. i. quãdocũqꝫ o' musæ vos eritis mecũ ego nauita. i. obiens munꝰ nauticũ: tētabo libens. i. ēt volũtariꝰ bosphoꝝ. i. ãgustiã quãuis maris boui trãsmeabilē sed ꝓpter angustiã piculosam vñ addit ĩsanientē. i. furētē æstu. & ego viator. i. incēdēs pedibꝰ: tētabo libens: arenas arētis. i. siccas: littoris assirii: vbi ꝓpter vicinitatē aut directũ aspectũ solis maior ē ęstus & ita difficiliꝰ iter. Visam. i. visũ ibo britãnos feros. i. crudeles: hospitibꝰ: quos tũc ĩmolare solebãt: nũc etiã aduenis satis duri: & cõcanũ. i. populũ cõcanę ciuitatis mediterraneæ in cãtabria quę ē regio hispanię tarraconēsis. lętũ. i. gaudētē: sanguĩe equĩo: quia eiꝰ potu more scythaꝝ quorũdã tũc vescebatur. Visam ēt (repete semp vtcũqꝫ vos mecũ eritis) gelonos scythiæ populos pharetratos: quia sagittandi pitos vñ parthi q dicũtur scytharũ exules ab illis oriũdi priꝰ dicti sunt pharetra decori. Et visam amnē scythicum scilicet tanaim: qui europam ab asia disiũgit. Vos cęsarē &c. Docet deinde quid musę in cæsarem augustũ contulerint: vtqꝫ illi familiarissimę sint dicēs. Vos recreatis. i. reficitis & molliter fouetis: antro pierio: in quo scilicet genitę estis in thessalia iuxta macedoniam: hoc est vestro seu poetico studio: cęsarem scilicet augustum: altũ. i. insignē & sublimiter spectabilē: militia. i. arte militari: simul. i. ĩmediate postꝗ̃ abdidit. i. hyemare ꝑmisit: oppidis. i. vrbibus clausis: cohortes fessas militia scilicet longa. cæsarem dico: quęrentē. i. intēdētem: finire labores. i. expuere & abiicere fastidium ex longis laboribus belli. Vos o almę scilicet musæ datis scilicet omnibus sed p̄cipue cęsari augusto insequenti patrem adoptatiuum Iulium qui fuit vsqꝫ ad pœnitudinem clemens: consilium lene. i. lenis & humanę vitæ. vñ studiũ musarũ vulgo studiũ humanitatis vocat̃. & vos almę. i. aĩoꝝ ĩmo omnium rerum altrices quia cõcordia (quã musę per lene consilium quod dant inducunt) res paruę crescũt authore salustio. & gaudetis dato. s. cõsilio: quia musę alios ĩducũt ad humanã vitã: & ipsæ ĩter se benignę atqꝫ hũanæ sũt. Secus faciũt multi dãtes bonũ cõsiliũ & nõ faciētes qđ cõsulũt: dicũt eĩ (ꝗait saluator noster) & nõ faciũt. Scimꝰ vt ĩpios. Vt ꝓbet pietatē ad quã musę nos ĩuitãt quia prudētiã adiũctam habet: plus posse ꝗ̃ temerariã multoꝝ ĩpietatē viribꝰ suis fidentem: affert testimoniũ gigantũ: qui viribꝰ qdē p̄diti sed nõ virtute nec pietate incõsulto ìouē debellare ausi victi sunt. vñ dicit. Scimus vt. i. quēadmodũ: is sup. videlicet iuppiter: q tēperat. i. tēperamēto quodã disponit & trãsmutat: terrã inertē: qa ĩmobilē & nihil nisi virtute cælesti ꝓducētē. & mare vētosũ. i. ꝓcellosum & assiduis vētis agitatũ: aut vētos ac nymbos ꝓcreãs. & q vnꝰ. i. solus: tegit ĩpio ęquo: qa vt dicitur ænei. x. Rex iuppiter oĩbꝰ idē. & eiusdē. vi. aut æquꝰ amauit iuppiter. Ipse aũt solus hæc facit propria quidem potestate: quia cæteri dei credebantur eius membra: vñ ne apollo quidē qui vaticinii deus dicitur futura scit nisi quæ ab ioue didicerit vnde dicit celeno ęnei. iii. Quæ phœbo pater omnipotens: mihi phœbus apollo prædixit: vobis furiarum ego maxima pãdo. Qui ergo vnus regit imperio ęquo vrbes & regna tristia. s. inferorum: & diuos & turbas mortales. i. omnes viuentes. sustulerit: titanas. i. filios titanis & terræ: ex quorum sanguine postꝗ̃ montibꝰ oppressi fuerunt omnes pręter solem qui diis annuens cęlum meruit: progeniti sunt gigantes: ĩpios scilicet in deos pręterꝗ̃ (vt dixi) solem: appositorie turbam ĩmanē. i. efferã & crudelem: volentem. s. & diuinis & naturalibus legibus resistere. Illa iuuentus. i. multitudo titanum adhuc iuuenum: horrida id est aspera fidens brachiis. i. viribus suis quæ potissimum bellatoribus in brachiis sunt. vnde etiam canitur Fecit potentiam in brachio suo. & fratres. id est reliqui gigantes etiam e terra geniti: tendentes. id est contendentes imposuisse: olympo opaco scilicet vmbris nemorum: pelion id est montem illum thessaliæ ab olympo non multum distantem: intulerant scilicet dũ primũ contra iouem impia arma sumerent: magnum terrorem: timuit enim ne ab eis pelleretur. i. ne beniuolus aspectus iouis terrigenarum malitiam domare nequeat.

cũdũ: ꝑ id aũt sapiam intelligit. Scimꝰ vt ĩpios. exēplis ostēdit cõsilio res bene geri. Titanas. ĩdicat vires sine cõsilio vanas eē & aduersas vti titanibꝰ euenit: q viribꝰ freti ĩ deos ĩsurrexerũt. Titanas. titanis filios & terræ. q in deos arma sumpsere sed montibus oppressi sunt inde eoꝝ sanguine & ex terra Gigãtes nati. q ēt in deos irruere: sed victi sunt Qui. ordo ē. Qui vnus ęquo ĩpio regit &c. Terrã inertē. desidē ĩmobilem Fidēs iuuētꝰ. ordo ē. illa iuuētꝰ horrida fidēs brachiis &c. Tēdētes. ꝑ cõtēdentes & conantes. Imposuisse ꝑ ĩponere. Minaci. i. alto & ĩminēti. Peliõ olympo pelion olympꝰ & ossa sũt thessalię mõtes. vt scribit Solinꝰ. Maro ãt li. i. g. ait Conati ter sunt imponere pelio ossam. Scilicet atqꝫ ossę frondosum inuoluere olympum. Ter pater extructos disiecit fulmine montes.

Sed qd Typhoeus. ostēdit vires sine
cōsilio nō ꝓdesse cōtra sapiētes: de gigā
tibꝰ vero latiꝰ videto Nasonē ī met. Ty
phoeus. Typhon vel Typhoeus trium
Typhon sillabaꝝ cū eu dipthōgo in fine: nō aūt
Typhoeus cum oe diuisa vel coniuncta gigas fuit
de quo Seneca in octauia inquit. nō tā
ferꝝ Typhona neglecto ioue irata tellꝰ
edidit quōdā parēs. hūc dicit lactātius
iouē prouocasse de regno: hic ab irato
ioue fulminatū. Et teste Oui. li. v. met.
Siciliȩ suppositꝰ est. τυφοσ aūt super
Typhos bia dr̄ τυφω icēdo τυφοομαι inani=
ter iacto supbio. Enceladus. Titani &
terrȩ filiꝰ fuit. & ætnȩ subiectꝰ. de quo
maro li. iii. ęne. Ruētes. sine cōsilio ali
quo. Positurus arcū. supius dictum est
Apollinē in dextra hēre grās: ī sinistra
Castalia sagittas & arcū. Castaliȩ. castalia fōs ē:
fons. in parnasso ad fines cuiꝰ fontis Delphi
Delphi vrbs locata erat Strabonis tpe. vt ipse
docet li. ix. ꝓbus vero ait castaliū fōtē
eē delphis ī apollinis oraculo: q ablue=
bat ipsam dei arā. Crines solutos. ē enī
crinitꝰ apollo. Vñ Tibullꝰ ait solis ęter
na est phœbo Bacchoqꝫ iuuētas. Et de
cēt intōsus crinis vtrūqꝫ deū. Lyciæ du
meta. lycō pādionis filiꝰ a se lycios ap=
Delos pellauit. vt scribit Stra. li. xii. Delius. e
delo īsula maris ægei: cui īminet mons
Cynthus Cynthus sublimis & asper hēbat delos
tēplū apollinis & latonȩ: q̄ ibi Dianam
simul & apollinē pepit. Auctor ē Stra.
Parata li. x. Patareus. patara ciuitas ē lyciȩ ma
xima: q̄ portū habet & templa plurima
quod li. xiiii. Stra. scribit. in ea vt aiūt
sex mēsibꝰ anni apollinis dabāt respō
sa. Vis cōsilii exps. id ad gigantes atti=
net. Vi tēperatā. ad Augu. hoc refert.
Prouehūt cōtēdūt augēt. Cētimanꝰ gi=
gas. Briareus. s. Testis meaꝝ sn̄iaꝝ: ꝙ
Orion s. vis cōsilii exps mole ruit sua. Orion
dianȩ tētator. scribit hyginꝰ aliquos di
cere Oriona quū dianæ vim voluisset
afferre: ab ea sagittis eē cōfixū. inde ad
sidera ꝓpter venādi cōsimile studiū re=
latū: latiꝰ tñ diximus de orione in ode.
xxviii. li. i. Iniecta mōstris. Ordo ē. ter
ra iniecta mōstris suis dolet. i. gigātibꝰ
ipsiꝰ terrȩ filiis: sup quos cecidere ful=
mine mōtes. Nec pedit ignis ętnā. Sen
sus est: ꝙ ætna encelado īposita nunq̄
ab igne cōsumit: vt cōtinua Enceladꝰ
pœna afficiat. Ouid. li. v. met. dicit eē

Sed quid typhoeus & valid us mimas
Aut quid minaci porphyrion statu:
Quid rhetus euulsisqꝫ truncis
Enceladus iaculator audax
Contra sonātem palladis ægida
Possent ruentes. hinc auidus stetit
Vulcanus: hinc matrona iuno: &
Nūq̄ humeris positurus arcū
Qui rore puro castaliæ lauit
Crines solutos: qui lyciæ tenet
Dumeta nataleqꝫ siluam
Delius & patareus apollo.

Vis consilii expers mole ruit sua.
Vim tēperatā dii quoqꝫ prouehunt
In maius. iidem odere vires
Omne nefas animo mouentes.

Testis mearum centimanus gigas
Sententiarum: notus & integrȩ
Tentator orion dianæ
Virginea domitus sagitta.
Iniecta monstris terra dolet suis:
Mœretqꝫ partus fulmine luridum
Missos ad orcum: nec peredit
Impositam celer ignis ætnam.
Incontinentis nec tytii iecur
Reliquit ales nequitiæ additus
Custos: amatorem trecentæ
Pirithoum cohibent cathenæ.

Sed qd typhoeus: Docet vires īcōsultas nihil posse
dicēs. Sed qd typhoeus: superbꝰ ille gigas: & mimas
frater eiꝰ etiā gigas: validus. i. potēs viribꝰ: aut quid
porphirion ēt gigas: statu minaci. i. stans minaciter &
hñs statū minacē: & qd rhetꝰ cōsilr gigas: & enceladꝰ
potētissimꝰ ille gigas ī ætna sepultꝰ. vñ æne. iii. Fama
ē enceladi semustū fulmīe corpꝰ Vrgeri mole hac: iacu
lator audax trūcis euulsis. i. q ītegras arbores cū radi=

cibus euulsas iaculari potuit. ruētes. i. pcipites tendētes. possent cōtra ęgida. i. munimtū pectoris palladis i. cōtra prudētiā c⁹ pallas author & dea est sonātē. s. dū agiteř? q. d. nihil. Vulcanus auid⁹. i. icēsus ad pugnā stetit hinc. i. ab vna pte. & iuno matrona: q̄ ēt vulcani mř fingiř pduxisse eū in femore suo sine iouis semine qđ fingiř qa fulmē ex pingui terrestri natū in medio infimę regionis aeris pductū ptē aeris cui iuppř pest nō trāscēdit. stetit hinc. i. ex vna pte: & apollo delius. i. in delo natus & patareus. i. ī patara vrbe lycię vicissim versare solitus. nūq̄ positur⁹. i. q cōstituerat nūq̄ Typhœū sub ętna. Incōtinētis tytii. in tēperātis. dicūt ei voluisse latonę vim inferre. hinc apđ īferos ei⁹ iecur assiduus vultur depascit. de quo late Maro li. vi. ibi. Necnō & tytion terrę omīparētis alūnū. Pirithoū. fuit is isionis fili⁹: q cū theseo ad īferos descēdit, vt pserpinā rapet: sed ibi detēt⁹ ē. de quo vide se necā in tragœdia Herculis. Meminit & Diodorus libro. v. Pirithous

deponeř dōec vicerit: arcū hūeris. s. suis: q lauit. i. ībuit & irrigat (est eī pñtis tpis. nā priorē corripit) puro rore castalię. s. fōtis illi⁹ musis ī parnaso sacratissimi riuo guttatim īfuso: crines. i. capillos solutos. i. dispsos: & q tenet dumeta lycię. vñ pataręus dict⁹ ē: & siluā natalē. i. cynthiā ī delo in q̄ nat⁹ ē vñ & delius dict⁹. Vis. i. fortitudo corpis: exps cōsilii: ruit. s. in iteritū sua mole. sed dii quoq3. i. ēt dii: puehūt ī maius: vim tēpatā. i. prudētia moderatā: ijdem. s. dij: odere vires mouētes. i. agitātes aīo oē nephas. Gigas cētiman⁹. i. cētū manus hñs. s. briareus aut ęgeus: ē testis meaꝝ s nīaꝝ: quia se pstratū iuenit. & orion tētator. i. sollicitator: dianę integrę. i. īcorruptę domitus sagitta virginea. i. ipsius dianę a qua cōfossus est: est not⁹ testis mearū sentētiaꝝ. Terra iniecta. s. ad sepulturā: mōstris suis. i. gigātib⁹ a se productis dolet & mœret ptus. i. natos suos missos fulmine ad orcū. i. infernū seu plutona: luridū. i. squalidū & infero colore fœdatū. nec ignis celer. i. q̄uis celer: peredit. i. absumit ętnā īpositā. s. encelado pcipue. nec ales additus custos. i. obseruator et persecutor nequitię. s. vultur īmortale iecur tundēs. reliquit iecur tytii q alūnus erat terrę. incōtinētis: quia iunonē de stupro īterpellauit. et cathenę trecētę. i. plurimę. vt sit numerus finitus p infinito. cohibent. i. cōstrigūt et arcēt ne exeat ab inferis: perithoū: amatorē scilicet proserpinę: cuius rapiendę gr̄a ad inferos descenderat.

Quinta ode tricolos tetrastrostrophos augustū celebrat: & reguli virtutem.

Caelo tonantem credidimus iouē
Regnare. pręsens diuus habebitur
Augustus adiectis britannis
Imperio grauibusq3 persis.

Cœlo tonātē. Quo augusti virtutē cœlo ęqt crassi & militū ei⁹ q barbaris sese dediderunt īcusat ignauiā qꝓ īglī ñ eēnt virtutē secuti q rōanos deditos carthaginēsib⁹ cēsuit ñ redimēdos: maluitq3 poti⁹ ī dirissimū suppliciū redire q̄ tam ignauoꝝ redēptōnē admittere. Ordo ē. Nos credidim⁹. s. diu pp fulmīa & lōgā psuasionē: iouē tonātē. i. tonitrui potentē: regnare cœlo. sed august⁹ habebiř diu⁹ pñs. i. adhuc īter mortales cōuersat⁹: Britānis. s. extra orbē positis hoc ē anglis: & psis grauib⁹. i. molestis: adiectis īpio. i. postq̄ illos adiecerit impio romano. quod nisi de vicinis intelligatur nondum fecerat.

Argumentum Odes. v.

Hac ođ augustū celebrat: scribit eī homīes credeř iouē regnare cœlo: qa tōat et fulmīat. august⁹ vero pñs diu⁹ hēbiř sua virtute ac potētia īpio additis britānis & psīs. Arguit īde et hoc ī augusti maiorē laudem crassi milites: q captiui hostiū puellas thalamo quoq3 iūxerant vitę gr̄a: sub regeq3 medo pugnabant rōanę virtutis & gl̄ię penit⁹ obliti: qđ agere nō debebāt sed potius p libertate vel honesta morte pugnare spto oī terrore. Qđ & regul⁹ agēdū eē cēsuit. quū a pœnis captus & in vrbē legat⁹ ī senatu cōsuluit nullo pacto captios pmutādos aut redimēdos eē. nā vera virt⁹ seř amissa nō reditvnq̄. nec q seř capt⁹ est timore mortis poterit fortis eē. iterū eī capi sinet ne pugnando occidař ab hostib⁹. reguli demū fortitudinē cōmēdat Cœlo tonātē. ode ē silis. ix. li. j. Cœlo tonātē. Credim⁹ īqt iouē regnare cœlo qm̄ tonat & fulmīat. sūt eī potētię maximę: et nulli nisi deo pprię. hīc Lucanus ait. Per fulmina tātum Sciret adhuc solū cœlo regnare tonantem. Adiectis imperio britānis. ciuitates germanię: vt scribit liuius cis rhenū & trans rhenū positę oppugnatę sunt a Druso. p illis igitur britānos posuit poeta. nā iūcti sunt & vicini. Persis. trāqll⁹ de augusto. sic pthi quoq3 & armēiā vīdicāti facile cesseřt & signa militaria: q̄ M. crasso. &. M. Anto. ademerāt: reposcēti reddideřt. obsidesq3 īsup obtuleřt. p britānos āt & psas ab extrēis orbis ptib⁹ īpio suo gētes subdidisse ītelligit. Grauib⁹. molestis & pniciosis nobis AN.M.

Miles ne craſ. hoc arguit quia captiui
potius viuere in ſeruitute maluerint: q̃
pugnando ꝓ libertate mori.eſt autē or
do.an craſſi miles vixit turpis maritus
barbara coniuge et hoſtiū: ſcilicet con=
iuge.Nam ſi barbara fuiſſet. dum mo=
do non hoſtium decentius foret. Apia
nus in lib. Parthico ſcribit.cum Craſ=
Craſſi clades ſo ad.xx. milia hominum interiiſſe.x.
milia in poteſtatē redacta eſſe. De craſ=
ſo etiam plura videto Ode.ii.libri pri=
mi. Pro curia.exclamandi interiectio:
atq; dolendi.dolet enim poeta ꝙ roma
na curia id dedecus toleraret quæ ſemꝑ
ad laudem & gloriam tetenderat.id ve=
ro propter craſſum et eius comites dici
tur. Inuerſiq; mores.hoſtes enim ro=
manis dominabantur. Marſus & appu
lus. hos Italiæ populos quia ſtrennu=
iſſimi erant pro cunctis nominat. An=
Ancile. ciliorum.rege numa ſcutum cœlo deci=
dit quod ancile vocauit eo ꝙ ab omni
parte reciſum eſſet: vt ſcribit Ouidius
libro.iij. Faſtorum reſpōſum eſt poſt=
ea ab haruſpicibus illic orbis imperi=
um fore vbi ancile conſiſteret. ne igi=
tur ab hoſtibus reciperetur: vndecim ſi
milia mamurius fabricauit quæ in tem=
plo martis ſeruabantur. Duodecimq;
ſacerdotes a numa inſtituti ea collo ſuſ
Salii penſa ferebant ſaltantes canēteſq; eti=
am.Hinc ait.Ouidius dicto libro. Iam
dederat ſaliis a ſaltu nomina dicta. Ar
maq;. & ad certos verba canenda mo=
dos. fuitq; reuerētiæ maximæ ſaliorum
collegium.hinc aphricanus eorū vnus
fuit.patritii enim erant vt Lucan⁹ oſtē
dit dicens.quæ lecta iuuentus patricia
ceruice mouet. Anciliorum.id eſt di=
gnitatum. nam ſaliorum collegiū ma=
ximæ reuerentiæ erat: vel anciliorum
id eſt romani imperii: reſpōſo enim ha=
ruſpicū vbi ancile ſeruaretur orbis im
perium erat. Nominis. famæ et glo=
riæ romanæ vbiq; notæ. Togæ erat
hæc proprie romanorum. Vergil. Gen
temq; togatam. illi vero milites dimiſ=
ſa toga parthorum veſtibus vtebātur.
Aeternæ veſtæ.per hāc religionē intel=
ligit. veſta autē vrbis romæ cuſtos erat
quam virgines ſeruabant igne perpe=
tuo. de qua legito Ode ii.lib.i. Inco=
lumi ioue.i.auguſto quē ioui compara
uit ibi.præſens diuus habebitur augu=

Miles ne craſſi coniuge barbara
Turpis maritus vixit:& hoſtium
(Pro curia inuerſiq; mores)
Conſenuit ſocerorum in armis?
Sub rege medo marſus et appulus
Anciliorum & nominis & togæ
Oblitus æternæq; veſtæ
Incolumi ioue & vrbe roma?
Hoc cauerat mens prouida reguli
Diſſentientis conditionibus
Fœdis: & exemplo trahentis
Perniciem veniens in æuum
Si non periret immiſerabilis
Captiua pubes.ſigna ego punicis
Affixa delubris & arma
Militibus ſine cæde dixit
Direpta vidi: vidi ego ciuium
Retorta tergo brachia libero
Portaſq; non clauſas & arua
Marte coli populata noſtro.
Auro repenſus ſcilicet acrior
Miles redibit.flagitio additis
Damnum.nec amiſſos colores
Lana refert medicata fuco:
Nec vera virtus quum ſemel excidit
Curat reponi deterioribus.

Miles ne.i.anne decuit aut diis ita viſū ē:ꝙ miles craſ
ſi.i.q ſub craſſo militauerat vixit turpis marit⁹ ſu.cū
cōiuge barbara.ſ.pſa aut ꝑtha? Et(ꝑ.q.d.o īfamis cu
ria.i.rōanoꝝ militū turmę:& pro: ſcribūt qdā prohvt
noſcat̄ īteriectio: mores īuerſi: qa q dn̄ari debebāt in=
ſeruiūt ēt barbaris) marſus & appulus.i. fortiſſimus
quiſq; miles italicus: oblitus ancilioꝝ. i.inſignium
martis authoris ſui: et nomīs.i.famę:& togę.i. veſtis
romanę: pro qua brachas ferebāt apđ medos:& veſtę
.ſ.deę ęternę.i.cui⁹ ignis iꝑam ſignās ętern⁹ à virgi=
bus ſacratis aſſeruabat̄: oblit⁹ dico: ioue adhuc exn̄te

incolumi.i.nõ deuicto nec euocato:& vrbe roma existente incolumi adhuc:cõsenuit.i.ad senectutẽ vsq; libẽs vixit ĩ armis socerorũ hostiũ.i. qui hostes romano ĩpio:ĩpis soceri facti sunt:q.d.id dedecere maxĩe. Hoc cauerat. Vt cõtra maiorꝝ suorꝝ ĩstituta crassũ crassiq; militẽ fecisse ꝓbat affert regl'i fortitudinẽ:q tñ ab fuit vt barbararꝝ ãplexib⁹ irretiret̃:vt ne a cõiuge qdẽ romana et eadẽ castissima detineri posset quin in supplicia rediret. Ordo est. Mens ꝓuida.i.prudẽs & futura ꝓspiciẽs cauẽsq; ne turpidini se pbeat exẽplũ:regl'i .s.marci attilii.dissentiẽtis cõditõib⁹.s.de pmutandis captiuis a carthaginẽsib⁹ oblatis:fœdis.i.turpib⁹ romano ĩpio:& trahẽtis.i.arguẽtis & inferẽtis exẽplo.i. imitatione:pniciẽ.i.graue dedecus vsq; ad ĩteritũ honestatis & forte ĩpii:si pubes.s.romana captiua.i.q ꝑmiserat se ab hostib⁹ capi:cũ poti⁹ mori debuisset. nõ pirent.s.ĩ manib⁹ hostiũ:ĩmiserabilis.i.nõ digna miseratiõe.qa si illi fuissent redẽpti alii forte pmisissẽt se quoq; capi ea spe vt ẽt redimãt. Vt ãt in odiũ captiuorũ ĩcitaret aĩos senatus recitat ꝓbra & dedecora eorũdẽ vñ ait poeta. Ipẽ in senatu dixit.ego vidi signa.i. vexilla rõana:& arma rõana direpta militib⁹.s. romanis sine cæde.i.sine effusiõe sanguĩs:affixa delubris.i tẽplis:pũicis.i.carthaginẽsib⁹ a pœnis extructis. Ego vidi brachia ciuiũ(scd̃m mãcinellũ.acronẽ porphirionẽ et landinũ ĩtelligẽdũ eẽt de ciuib⁹ rõanis:sed qa sequitur portasq; non clausas &c.manifestũ est de carthaginẽsibus loq.ꝑsertim cũ q̃ apd̃ carthaginẽ viderit recitet:vult ãt dicere tãtũ eẽ ociũ carthaginẽsib⁹ et eos tã parũ formidare romanos vt brachiis post terga p ociũ cõplicatis ĩcedãt.dicam⁹ ergo)scilicet carthaginẽsiũ:retorta.i.replicata & reducta ad lũbos vbi manus oscitabũdi cõplicãt:tergo libero.i.ñ timẽti ne hostis instet.et vidi portas nõ clausas:& vidi arua populata.s.prius:nr̃o marte.i.bello a nobis nequicq̃ illato coli.s.nũc a carthaginẽsib⁹colonis. Et tñ cẽsetis suptalẽ militẽ reducẽdũ. Scilicet.i.scire licet cur id faciatis & ẽ amara ironia.miles repẽsus auro.i. redẽpt⁹ auro pẽso:sed pulchre dr̃ repẽsus auro:q̃si ĩ statera positus sit cũ auro:& ñ virt⁹ sed moles ei⁹ appẽsa. redibit .s.romã acrior.i.magis strẽnu⁹ q̃ priusq̃ captus erat. q.d.id nõ eẽ vero siñe:& iõ addit. vos additis flagitio ĩ.peccato illorꝝ flagris digno.dãnũ.s.auri mittendi ĩ pniciem pubis romanę tracturę videlicet inde malum exemplũ. Nec lana medicata.i.iterũ imbuta et tincta: phuco.i.colore adulterino et nõ naturali:refert.i. resumit colores amissos.s.naturales(Id est sicut lanę candidę(nã lanarũ:vt inquit plinius:nigrę non imbibũt colorem)possunt imbibere queuis colorem: sed illo ĩbibito non possunt resumere pristinum:sic virtus incontaminata:denigrari quidem potest sed non ad pristinũ nitorem redire. vnde dicit. Nec vera virtus cum excidit:scilicet animis semel: curat reponi.i.restitui: ipsis animis:deterioribus.id ẽ nimis bonis q̃ prius.

stus &c. Vel incolumi ioue.i. capitolio iouis sede. Vrbe roma. ꝑ qua potienda multi externi mortẽ ẽt subierunt. Hoc cauerat.ꝓuiderat ĩquit regulus hoc: vt romani milites captiui redẽptionẽ sperarẽt mĩme sed potius ꝑ libertate mortẽ quoq; subirent. Dissentiẽtis. discordãtis. Conditionibus fœdis.tam turpib⁹ & inhonestis:vt.s.captiuorꝝ pmutatio fieret vel redimeret̃.nã sub hac spe pugnãtes nulli acriter agerent ne occiderẽtur. Immiserabilis.nõ miserabilis. Signa ego punicis verba sũt reguli apd̃ senatũ.nã regulus romanorꝝ impator a carthaginensibus duce xantippo lacedemonio captus est primo bello punico apud carthaginẽ cũ quingentis: vt scribit polybius li.j.deinde ꝑstito iuramẽto redeũdi nisi rem pegisset.ab ipsis carthaginensib⁹ ad senatũ ro.missus ẽ: vt captiui hinc inde pmutarent̃:fœdusq; fieret par & æquũ:nec eẽnt romanis ĩferiores. Vbi in vrbẽ aduenit regul⁹ domũ vxorem & liberos videre & alloqui noluit tãq̃ indign⁹: quia captiuus erat dissuasitq; senatui captiuorꝝ pmutationẽ vel redẽptionẽ.nec æquas leges accipiendas cõtra maiorꝝ exẽpla.inde nauim ingressus ad carthaginẽses rediit: a quibus acerrime tortus est ad mortem de quo plene legito Sylliũ li. vi. Signa rõana.s.nobis ablata militũ ignauia. Militib⁹ romanis.s. Dixit regul⁹ sup. Tergo libero.quũ liberi eẽnt & se tutari potuissẽt:vel libero.i.nudo exutis armis reiectoq; scuto. Portas nõ clausas. spreto omni nostro terrore tanq̃ victores. Arua coli.adeo tuti esse aphri vidẽtur ꝙ arua nostro ꝓlio vastata colũt. ꝑ id autem romanorꝝ militũ accusat ignauiã ꝙ capi se pmiserunt non repugnantes. Repensus.redemptus. Scilicet.certe:loquitur ironice. Flagitio.i.dedecori eorum quia capi se permiserũt. debe-rentq; ꝓpria virtute potiusq̃ auro se ipsos liberare. Additis damnum.persoluendo scilicet pecuniã pro eorum redẽptione:quod facere non debetis. Amissos colores.i.albos & pristinos . optima est similitudo. Medicata phuco.id est tincta infecta & colorata . nam φυκοσ phucus color dr̃. sũt et q velint eẽ purpureũ colorẽ. Deteriorib⁹.vilib⁹ & illis q olim boni deteriores effecti sũt.

Regulus

Phucus

Si pugnat extricata denſis cerua pla=
AN.M. gis. Sēiꝰ ē ꝙ ſicut cerua expedita & li=
berata rhętibꝰ & laq̄is fugiēdi morē nō
mutat: nec pugnat vnq̄. ſic accidit ill' q
ſemel captiui fuerint. facile ei capi iterꝝ
ſinēt ñ repugnādo hoſtibꝰ tiore mortis
malūt ei ſub ſeruitute viuere q̄ pugnan
do honeſte mori. bñ āt timidis ceruā cō
parat. Erit ille fortis. ironice loqˇ. Alte
ro. ſcđo ſequēti. Lora. zonas & laq̄os.
Hic. ſ. miles īers. V ñ vitā ſūeret. quo pa
cto euaderˇ poſſet. pugnādo qdē viril'r
euaderˇ potuiſſet. Pacē duello miſcuit. i.
pugna abſtinuit exorata pace ab hoſti
bꝰ: hic captꝰ ē: hoſteſq̧ nūc pace fruūˇ.
victores ei ſūt nroꝝ militū ignauia. O
pudor. o dedecꝰ. Regulꝰ idē cū dolore
exclamat. Magna carthago Ea ei īclyta
erat. regl'i tñ & alioꝝ clade altior effctā
eſt. id vero ait regulꝰ quo ī captīos ſena
tus odiū & iuidiā moueret. Pudicę cō
Martia iugis- apđ ſylliū vxor martia īqt. Q uo
Reguli fers greſſꝰ ñ pūicꝰ hic ē Regl'e quē fugi
as carcer. veſtigia nr̄i Caſta tori domus
& pr̄iū ſñ crimīe ſeruat Inuiolata larē.
ſel' hic iterūq̧ qd oro Pollutū ē nobis?
&c. Ferˇ pudicę. poetę verba ſūt: qbus
reguli fortitudinem celebrat. Cōiugis
oſculū. martia r̄gl'i vxor apđ ſyl. li. vj.
r̄fugiēti eā regl'o ait. Nō ego cōplexꝰ &
ſctē fœdera tędę. Cōiugiū ve peto: pr̄i=
os dānare penates Abſiſte: ac natis fas
duc cōcederˇ noctē. Hos iter fletus iūctꝰ
veſtigia pœnis. Limīe ſeduxit tyrio: q̄
ſtuſq̧ reliqt. Capitis mīor. i. ſtultꝰ & īſa
nus. vl' tāq̄ ſeruꝰ. nā captiuꝰ erat. hic ti
muit mr̄onā rōanā & filios īgenuos oſ=
Capitis diminutio. culo deturpare. Capitis āt diminutio ē
ſtatꝰ cōmutatio. vt qñ liber efficiˇ ſeruꝰ
Eſt āt triplex diminutio capitis. maxīa
media & mīma. maxīa dr̄ quū cītas amit
tiˇ nec libertas r̄tieˇ: quū deferˇ qs ī īſu
lā: quū ſeruꝰ efficiˇ. Humi poſuiſſe vul=
tū. id egit ne illoꝝ aſpectu & fletu moue
reˇ. V irilē vultū. i. grauē & ſeuerū: ñ mu
liebrē. Labātes. īcertos qd agerēt. Ali=
as. alio tp̄e q̄ tūc: qs ei cōtra ſeip̄m con
ſuluerat ꝓ reip. ſalute? Egregiꝰ exul. i. ī
clytꝰ & gl'ioſus voluit ei potiꝰ egregie
exul eſſe q̄ turpiter redimi. Atqui certe
reguli fortitudinem cōmēdat: q ad cer=
tos cruciatꝰ cū laude redire maluit q̄ in
pr̄ia turpiter eē & cū īfamia ſi captiuꝰ re
dēptus eēt vl' ꝓmutatꝰ. Barbarꝰ tortor.

Si pugnat extricata denſis
Cerua plagis. erit ille fortis
Qui perfidis ſe credidit hoſtibus.
Et marte pœnos proteret altero
Qui lora reſtrictis lacertis
Senſit iners. timuitq̧ mortem
Hic vnde vitam ſumeret inſcius
Pacem duello miſcuit: o pudor
O magna carthago probroſis
Altior italiæ ruinis.
Fertur pudicæ coniugis oſculum:
Paruoſq̧ natos vt capitis minor
A ſe remouiſſe: & virilem
Toruus humi poſuiſſe vultum.
Donec labantes conſilio patres
Firmaret auctor nunq̄ alias dato.
Interq̧ mœrentes amicos
Egregius properaret exul.
Atqui ſciebat quæ ſibi barbarus
Tortor pararet: non aliter tamen
Dimouit obſtantes amicos:
Et populum reditus morantem
Q̄ ſi clientum longa negocia
Diiudicata lite relinqueret
Tendens venafranos in agros:
Aut lacedęmonium tarentum.

Si pugnat &c. Tā videˇ regulo nō poſſe fieri vt q ſe
capi permiſerit fortis redeat: q̄ vt cerua ſemel capta &
forte elapſa bellicoſa fiat. V ñ ordo ē. Si cerua: aīal il=
lud timidiſſimū cuiꝰ totū p̄ſidiū ī fuga ē. extricata. i.
explicata & expedita: quaſi e tricis: plagis. i. rhetium
chordis: dēſis. i. multiplicibꝰ & fortibꝰ: pugnat. i. effi
citur pugnax: ille qui credidit. id ē commiſit ac dedi=
dit ſe hoſtibus perfidis: erit fortis: quod vt illud nūq̄
eueniet. et is qui iners ſenſit lora. id eſt vincula: lacer=
tis: reſtrictis. id eſt vinctis proteret. id eſt penitus peſ
ſūdabit: pœnos: marte. i. bello altero Hic. i. huiuſmōi

miles:īſciꝰ vn̄ vitā ſūeret:qa fortiter pugnādo n̄ ſe dedendo:miſcuit duello pacē.i.in pugna pacē orauit: o pudor o carthago magna:altior.ſ. effecta: probroſis i.dedecoroſis:ruinis italię.qa aliter n̄ fuiſſet victtrix. Regulꝰ inqt poeta:vt.i.pinde ac ſi eēt:minor capitis .ſ.diminutōe q̃ fiebat dū qs captus & hoſtiū ſeruꝰ efficiebat̄ nō eī reputabat̄ ampliꝰ ciuis rōanꝰ donec poſt liminio patrię reſtitutus ſit. Fertur ergo vt minor capitis.ſ.diminutione aut pœna mulctatus:remouiſſe a ſe oſculū cōiugis.ſ.martię:pudicę.i.tametſi pudicę: nec ob peccatū repudiādę & natos.i.liberos paruos: & toruus.i.truculētꝰ quaſi taurina frōte: poſuiſſe humi.i.ī humū fixiſſe:vultū virilē.donec ip̄e author firmaret patres.i.ſenatores:labātes.i vacillantes aīo & dubitātes qdnā agerēt:cōſilio nūq̃ alias.i.ab alio homine aut alio tp̄e dato:quia cōſuluerat cōtra ſalutē ppriā p ſalute p̄rię:& ip̄e exul egregius pperaret.i.feſtīaret redire ad hoſtes:īter amicos mœrētes.i.triſtes. Atq.i.ſed qūo id fecit:ſciebat.eī q̃.ſ. tormēta:tortor barbarꝰ.i.īmanis & efferus:pararet ſibi.ſ.regulo.tn̄.i.nihilominꝰ:ip̄e dimouit amicos obſtātes & ppl̄m morātē.i.īpediētē & ī mora tenētē reditꝰ.ſ.ad hoſtes:nō aliter q̃ ſi reliq̄ret lōga negocia cliētū.i.ſe colētiū & fidei ſuę ſe credētiū:q̃ relinq̄re nollet niſi:lite dijudicata.i. deciſa p iudiciū:tēdēs.ſ.recreādi aī gr̄a ī agros venafranos:q amœniſſimi ſūt & oleis cōſiti: aut tarētū oppidū etiam ſane q̃ amœnū:vbi amœnitate cœli mollia ſūt ouiū vellera:lacedęmoniū.i.a phalanto lacedęmonio conditum.

De pœna regl̄i.Videto ī od. xii.li.j.vi deto ēt ſylliū li.vi. Dimouit obſtantes aīcos. Sylliꝰ li.vi.ait de regl̄o volēti repetere carthaginē poſt hītū cōſiliū. Patrias ppabat ad oras. Proſeqt̄ vulgus patres:ac plāctibꝰ īgēs Perſonat: & luctu cāpꝰ:reuocare libebat Interdū:& iuſto captū retinere dolore. Dijudicata lite.finita & cōpoſita lite. Venafranos in agros. Venafrū eſt cāpanoꝝ mediterranea cītas vt ſcri.Pto.li.iii.ibi oleū optimū teſte ſtrabōe.li.v.erāt & amœna loca. Lacedęmoniū tarētū: duce phalāto lacones tarentū apollinis oraculo condiderūt.de quo multa ſtrabo li.vi. nos etiā latius Ode.xxviii.lib.j. Venafrū Tarentu

Vi.ode trico.tetra.hortat̄ rōanos ad r̄ligionē.

Delicta maiorum immeritis lues
Romane donec templa refeceris
Aedeſq; labentes deorum &
Fœda nigro ſimulacra fumo.
Diis te minorem q geris imperas.
Hinc omne principium.huc refer exitum.

Delicta maiorū &c. Sctē hortat̄ ad religionē & tēploꝝ īſtauratōnē dicēs. O rōane tu lues.i. pſolues & purgabis:īmeritus.i.tāetſi īmeritꝰ(nō tn̄ penitꝰ īmeritꝰ:qa parentū vitia ſi a filiis cōtinuāt̄ fiūt ipoꝝ ppria:ſolet etiā deꝰ nōnūq̃ filios pp parētes tp̄aliter affligere:& in pctō originali niſi p baptiſmū deleatur etiam in ęternū)delicta maiorum.i. progenitoꝝ tuorum: donec refeceris templa & ædes deorum labentes i.decidentes & ruinam facientes.et ſimulacra.ſ.deoꝝ fœda.i.īmunda : fumo nigro: ſcilicet ex negligentia cultus. Tu imperas q.i.quia geris.i.fateris ī geſtu & moribus tuis:te minorem diis:quia ſeruire deo regnare eſt. Cuius agi frenis et obtēperare p̄ceptis ſūma libertas eſt:oē principiū.ſ.romani īperii eſt ſup.hinc.i. ex religione et deoꝝ cultu:refer huc exitū.i.finem.

Argumentum Odes.vi.

Hortat̄ rōanū ppl̄m ad religionē. Ne maioꝝ d̄licta āpliꝰ luat. Dii nāq; neglecti mal̄ pl̄imis italiā affecerāt. rōanorū q; exercitꝰ ſępe cladē fuerat paſſꝰ.oñdit pꝰea adulteriis fuiſſe mr̄imōia cōtamiata. Inde degn̄es natos eē & a maioꝝ virtutibꝰ diſſidētes.pcedēteq; tp̄e neqores vitioſioreſq; gigni. Delicta.ode ē ſil̄is ix.li.j. Lues:purgabis. Labētes:n̄ labātes p a/legēdū ē.ſcd̄s eni pes iābꝰ eē debet. Si labātes p a/legeres pyrichiꝰ eēt. labo eī labas p̄ria breui legr̄: labor laberis lōga. Diis te miorē.ordo ē.īperas q geris te miorē diis:hoc ē qa deos colis. Hic.a deoꝝ cultu. Oē pricipiū.ſ.fuit tibi īpādi.notādū tn̄ hic q.i.tollit̄ ſcādēdo ſicut ī ſemiuſtꝰ &c. Huc refer exitū. ad deos ēt finē referto.hoc ē cole deos vt priꝰ & īpabis. Hic oē pricipiū. Orta ſeditōne īter romulū & remū cōdēdę vrbis viſū ē ābobꝰ:vt oīa mr̄no auo pmitterēt.itaq; iuſſit ille.vt iudices deos facerēt vtꝝ eoꝝ coloniā deducere & īpio potiri opteret:ſtatutaq; eis die ſedere ābos iuſſit.ſepatos alteꝝ ab altero ī qbꝰ vellēt ſedibꝰ ſacris priꝰ q̃ viderēt diis p actis bonas aues obſeruare:& vtri priꝰ meliores aues apparuiſſēt hūc dn̄m eē colonię.hic romulꝰ ī palatio remus in auētino auguriū acceperunt.auctor eſt.Dionyſiꝰ lib.j.vbi romanas hiſtorias tractat.apparet itaq; romam a deorum cultu principium habuiſſe. Romulus inde ſacra etiam multa inſtituit celebranda.

AN.M. Romuli augurium Remi auguriū/romę initiū.

Orodes Iã bis menesis & pachori man⁹. oro=
Pachorus des parthoꝝ rex pachoꝝ & phraatẽ fi=
Phraates. lios habuit. pachoro artabaxis armẽto
rũ regis sororẽ desp̃oderat. quo postea
mortuo phraates patrem acõito oppres
sit: pachori ãt nuptiæ factæ fuerĩt pau=
lopost crassi mortẽ. qui dolo oppressus
Surena. fuerat a surena ductore exercitus oro=
dis. erat em̃ gñe diuitiis & gl̃ia regi se=
cundus. fortitudĩe vero & robore inter
pthos ętate sua fere prim⁹. Auctor api
anus ĩ li. pthico. vbi ẽt ait qũo pachoꝝ
regis filiũ magnas parthoꝝ copias in
Vẽtidius. syriã ducẽtẽ vẽtidi⁹ circa cyristũ occur=
rẽs pepulit pachoroq̃ ĩter primos occũ
bẽte magna strage eos afflixit. qđ opus
ĩter cętera mẽoratu digna oẽs fere cala=
mitates: q̃s romani sub crasso ptulissẽt
vĩdicta sustulit. Iã bis post crassi mor=
Labienus tẽ pthi duce labieno q põpeianaꝝ ptiũ
Didius fuerat in syria: vicerunt didiũ saxã. M.
Saxa. antonii legatũ: ĩde vniuersam eam pro
uinciam occuparũt. quod liuius scribit
lib. cxxvii. Menesis. in apiano est mu=
Muneses neses: scribit enim quũ phraates orodẽ
patrem interemisset regnũq̃ sibi vendi
casset plurimos parthoꝝ aufugisse. qđ
q̃ muneses vir clarus et potens ad an=
toniũ pariter fuga puenit fortunã suã
themistocli assimilans. deĩde pmitten=
te antonio iterum phraate regi inhęsit.
Non auspicatos contulit impetus: ĩ li=
bro parthico scribit apian⁹ hoc pacto.
Crassi omi Ferunt die illo crassum non vt roma=
na. nis imperatoribus mos fuit purpurea
ornatum veste: sed nigra indutum pro
cessisse: eãq̃ quũ animaduertisset ĩmu=
tasse. ex signis etiam nõnulla veluti in
fixa vix magno labore ab auferentib⁹
trahi potuisse: qua ex causa irridẽs cras
Nõ auspi= sus agmen properare iussit &c. Non au
catus spicatos: consul anteq̃ in expeditionẽ
iret: capere auspicium solebat. non au=
spicatos ergo. i. infœlices & quasi au=
spiciis repugnantibus. Et adiecisse. or=
do est. & renidet adiecisse torquib⁹ exi=
guis prędã. Renidet. gaudet. Prędam.
romanorum. s. Torquibus. s. eorum q
exigui erant. Seditionibus habitis cer
te inter cæsarem & pompeiũ: & tunc in=
ter augustũ et brutum ac cassiũ & sex.
Põpeiũ. postea cũ. M. antonio. de qb⁹
late suetonius. Dacus. dacoꝝ ĩcursio=
nes augustus coercuit trib⁹ eorum du=

Dii multa neglecti dederunt
Hesperię mala luctuosę.
Iam bis menesis & pachori manus
Non auspicatos contudit impetus
Nostros: & adiecisse prędam
Torquibus exiguis renidet.
Pœne occupatam seditionibus
Deleuit vrbem dacus: & æthyops:
Hic classe formidatus, ille
Missilibus melior sagittis.
Fœcunda culpę sæcula nuptias
Primum inquinarunt & genus & domos
Hoc fonte deriuata clades
In patriam populumq̃ fluxit
Motus doceri gaudet ionicos
Matura virgo et fingitur artubus
Iam nunc & incestos amores
De tenero meditatur vngui.
Mox iuniores quærit adulteros
Inter mariti vina, neq̃ eligit
Cui donet impermissa raptim
Gaudia luminibus remotis.
Sed iussa coram non sine conscio
Surgit marito, seu vocat institor
Seu nauis hispanę magister:
Dedecorum preciosus emptor.
Non his iuuentus orta parentibus
Infecit æquor sanguine punico:
Pyrrhumq̃ & ingentem cecidit
Antiochum: annibalemq̃ dirum:
Sed rusticorum mascula militum
Proles sabellis docta ligonibus
Versare glebas, & seueræ

Matris ad arbitrium reciſos
Portare fuſtes:ſol vbi montium
Mutaret vmbras.& iuga demeret
Bobus fatigatis:amicum
Tempus agens a beunte curru.
Damnoſa quid non imminuit dies?
Aetas parentum peior auis tulit
Nos nequiores:mox daturos
Progeniem vitioſiorem.

Dii multa neglecti.Cōmemorat mala q̃ ex neglecta
religione ꝓuenerūt italię dicēs.Dii neglecti dederunt
heſperiæ.ſ.magnę:hoc eſt italiæ:luctuoſæ ꝓpter ma=
la:ml̄ta mala.i.īcōmoda.Manꝰ.i.exercitꝰmeneſis ſeu
muneſis viri illiꝰ apud pthos clari & pachori filii ipiꝰ
orodis pthoꝝ regis cōtudit iā bis:qa ſemel ſub craſſo
& ſemel ſub didio ſaxa:impetus nr̄os.i.romanos : nō
auſpicatos.i.ſine fœlici auſpicio cōtra morē initos:&
renidet.i.ſecūdū acronē ſplendet:ſecūdū mācinellū &
porphi.gaudet q̃ſi geſtiēs:adieciſſe torqbꝰexiguis i.
quos priꝰ exiguos habuerat:ſūt ītorti āt anuli aut cy=
cli fere ex auro de collo equitū auratoꝝ depēdētes :p̄=
dā.ſ.romanis detractā.Dacus &æthiops.i.egiptiꝰvi
cinꝰ æthiopię:deleuit pœne.i.quaſi vrbē.ſ.romā: oc
cupatā ſeditōibꝰ.i.bell̄ īteſtinis:hic.ſ.ęthiops formi
datꝰclaſſe.ille melior.i.pitior:ſagittis miſſilibꝰ.i.emit
tēdis ſeu manu ſeu arcu. Sęcula fœcūda culpæ.i.ple=
na ſceleris:vn̄ Iuue.Oē ī p̄cipiti vitiū ſtetit &c.inqna
rūt.i.polluerūt primū nuptias.i.cōiugia:quod ēt pri
mū vitiū ī mūdo fuerat ſecūdū Iuuenalē ſat.vi.Vide=
rūt primos argētea ſæcula mœchos:& inqnarūt genꝰ
quia adulterio ꝓcreati degeneres effecti ſūt:& domos
.i.familias.qa qualis pater & materfamilias talis fere
familia eſt.Et clades.i.calamitas & peſtis īquinatōnē
ſecuta fluxit ī patriā & populū:deriuata hoc fonte.i.
hac origine adulterioꝝ.Nā virgo matura gaudet iam
doceri motꝰ ionicos.i.ſaltatōes ionū & cęteroꝝ græ=
coꝝ:& fingit̄.i.cōponit̄ artubꝰ.i. vt artꝰ habeat cōpo
ſitos ad geſtꝰ:aut vt ī ęunucho dr̄:quas mr̄es ſtudent
eē demiſſis hūeris.& meditat̄ iā nūc.i.adhuc puella &
ī domo pr̄na:devngui tenero .i.cū adhuc teneros ha
bet vnguiculos:vn̄ græci volētes a primis ānis dicere
dicūt a teneris vnguiculis vt author ē cicero ī epiſtola
prima.amores īceſtos.i.nō caſtos & adulterinos.& q̃=
rit mox.i.ſtatim vbi mr̄imonio tradita ē:adulteros iu
niores q̃ ſit maritꝰ:aut īter adulteros eos q cæteris iu=
niores ſūt:id aūt facit īter vina mariti:quod nephan=
dū eſt:ſed matrem imitat̄.neqꝫ eligit.i.diſpicit:cui do
net rapti.i.celeriter &furtiue:gaudia īpmiſſa. i.coitū

cibꝰ cū magna copia cæſis. Aethyops
ægyptios ītelligit: qui cū cleopatra &
M.antonio cū auguſto pugnarūt apd̄
Actiū.Hic claſſe formidatꝰ.cleopatra.
n.& antonius duxerūt in auguſtum na
uis pugnaces quingētas.vt ſcribit plu
tarchus.cōtra quas pugnauit auguſtꝰ
nauibꝰ.ccl.de quo latius epodo nona.
Fœcūda culpæ.plena ſceleris . oſtēdit
adulteria fuiſſe primas ſceleꝝ cās. Nu=
ptias cōiugia.Motus doceri.arguit pu
ellaꝝ praua & vana ſtudia.Motus ioni
cos græcos &laſciuos ſaltꝰ.iones enim
primi id genꝰ īuenerūt.iones aūt athe= Iones
nis ꝑfecti ſunt:vt ſcri.Pli.li.v.Fingit̄
artubꝰ.cōponit̄ ad geſtus. Inceſtos:in
honeſtos:& turpiſſios . De tenero vn.
ab ipſa tenella ætate.i.ab ipſa infantia
iungit ſe coęuis ſuis etiā cōſanguineis
Mox.deinde vbi nupta eſt.iuniores vl̄
ſuo viro:vel iuniores.i.grādiores ſi vo
lueris ad ſuperiora reſpicere.nā in infā
tia coæuis hæſerat.Inter mariti vina.i.
inter ipſas nuptias & conuiuia nuptia
lia.Neqꝫ eligit.oſtēdit ꝙ adulteria com
mittebāt nō clā remotis luminibus:ſed
palā quoqꝫ ēt viro iubēte.ſicqꝫ damnat
maritos ſimul de quibꝰ & Iuuenalis ait
Doctꝰ & ad calicē vigilāti ſtertere naſo
&c.Iuſſa.vel a cupidine vel amatore vl̄
ipſo viro.Inſtitor.mercator aliqs.Ma
giſter.rector & gubernator . Dedecorū
adulterioꝝ.Precioſus.multa enī ꝓ coi=
tu īpēdebat.iccirco faciliꝰ vir aſſētieba
tur.Nō his iuuētus .oñdit degeneraſſe
romanos ex adulteriis ꝓpterea nequio
res eē.Infecit ęquor ſanguine punico.
Cn.Duiliꝰ cōſul ī ſicilia aduerſus claſ= Cn . duiliꝰ
ſem pœnoꝝ ꝓſpe pugnauit. Luctatiꝰ:
finē bello īpoſuit de qua re videto latiꝰ
ode.xii.li.ii.Pyrrhūqꝫ.de pyrrho rege Pyrrhus
epirotaꝝ ītelligit.q auxilio tarētinorū
bellū romanis ītulit.cūqꝫ romanos ad=
uerſis vulneribꝰ occiſos videret. Ego ī
quit talibꝰ militibꝰbreui orbē terrarum
ſubigere potuiſſem:ab Curio & fabri=
tio ſupatꝰ tarētū ꝓfugit.tū ī gręciā re=
greſſus dum argos oppugnaret ictu te
gulę obiit.pl̄a ēt Pli.de viris illuſt. An
tiochū:is ſyrię rex nimia opū fiducia Antiochꝰ
bellū romanis ītulit nauali p̄lio:cui An
nibalē p̄fecerat ab.L. Aemilio regulo
ſupatꝰ ē.inde cū.L. Scipione cōflixit
victꝰ & vltra Tauꝝ mōtē relegatꝰ a ſo=

dalib⁹ occisus ē pl'a quoq; plinius. Sed supple īfecit æquor sāguīe punico. Mascula. dura nō effœminata: vt nūc erat i. Horatii tpe. Sabellis docta ligonib⁹

Sannites Sabelli

Sānites italię ppl'os Sabellos ēt greci dixerūt vt scribit Pli. li. iii. Romul⁹ pterea agriculturā & militiā suis reliqrat vt late oñdit Dionysi⁹. Fustes. virgas & palos pignib⁹. Agēs. ipe sol ducēs. Abeūte curru. solari curru terras subeūte. Tps amicū. i. gratā nocte: fessi ei qe scūt noctis munere Dānosa qd. Ouid. quoq; ait. Tps edax rer. tuq; iuidiosa vetustas: Oīa consumis &c.

luminib⁹ remotis. i. postq̄ lumina sint remota: & iterādū a sciētib⁹ adulteris extīcta: sed iussa corā. s. marito i. ī pñtia mariti iussa ab ipo aut adultero surgere & ī cubiculum rē hiturā discedere: surgit: nō sine cōscio i. cōscio & cōsentiēte marito: vñ Iuue. Doct⁹ spectare lacunar. Doctus & ad calicē vigilāti stertere naso. Id autē corruptissimor ídiciū ē mor. seu. i. siue: institor. i. negociator aut mercator seu magister. i. nauarcha seu vt dicūt patron⁹: nauis hispanę vocat sup. eā: existēs pciosus emptor: qa multū pecunię aut mercis illi p stu pro dat: quāobrē maritus patit: dedecor. i. pbror & vitior: est enī vtriq; dedecori & vitio dādū tā emptori q̄ vēditori talis mercis. Nō iuuētus orta: his. i. hmōi tā corruptis & īfamib⁹ parētib⁹: infecit ęquor sanguine punico. i. pœnor illic occisor. & cecidit. i. pcussit licet nō occidit pyrrhū. s. regē epirotar de sāguīe æacidar: quē ab aī nobilitate Cicero li. i. officior laudat. & antiochū regē syrię. ingētē. i. valde potētē. & hānibalē ducē carthagineñ. dirū. i. crudelē & execrabilē: sed pubes mascula. i. virilis: militū rusticor: docta versare ligonib⁹. i. bidētib⁹ & cęteris īstrīs agri colēdi. glebas. i. globos pīguis terrę. & portare fustes. i. contos & pticas recisos ad arbitriū mrīs seueræ. i. rigidæ & nō mollis nec adulterę. vbi. i. postq̄ sol mutaret. s. occidēdo vmbras mōtiū: qa vmbræ mane sūt ad occidētē & vespi ad oriētē: qa sp oppositę soli. & demeret bob⁹ fatigatis. s. aratōe lōga: iuga. s. aratror. agēs. s. sol: curru abeūte. i. occidēte: tēpus amicū. s. fatigatis labore & æstu tā bob⁹ q̄ eor actorib⁹. sup. īfecit ęquor &c. Quid dies. i. tēpestas: dānosa. i. multū dāni afferre solita: nō īminuit? q. d. nihil nō īminuit: hoc est oīa imminuit. Aetas parētū. s. nostror exñs peior auis. i. ætate auor tulit. i. ptulit nos nequiores. i. min⁹ valētes: daturos. i. pgenituros mox progeniem vitiosiorem q̄. s. nos sumus.

Argumentum Odes. vii.

ANT. Gyges marit⁹ asteries nauigauerat hīc illa fletu macerabat. scri. hora. eā id agere nō debere. Ille ei prīo vere diues redibit. hortaturq; ipsā ad honestatē seruādā: cū gyges ēt vir su⁹ castissime degat Quid fles asterie. Ode ē simil' qntę li. i.

Aster

Asterie: id nomē fictū est. ἀστηρ enī stella dr. ἀστεροεν stellatū. Quid fles ordo est. o asterie qd fles gygē iuuenem cōstātis fide: quē cādidi fauonii primo vere tibi restituēt beatum thyna merce.

Veris initium

Primo vere. primi verni tpis dies extat vii. idus febr. habetq; dies nonaginta vnū auctor ē varro. li. i. de re rust. Cādi

Fauonius

di fauonii. i. sereni fauoni⁹. n. vēt⁹ occidētalis ē tepidus & siccus. vt docet Pli. li. ii. Septimo aūt idus fe. fauonii spirare īcipiūt. vt docet columella. li. xii.

Thynos

Thyna merce. Thynos oppidū est cilicię vt docet. Pli. li. v. Et Strabo li. xii. scribit thynos vicinos eē bithynis. Be

Fide pro fidei

atū. diuitē. Fide p fidei. sic ēt bis naso ait nāq;. li. iii. met. Prīa fide vocisq; ratę tētamina fugit. Et li. vi. Vtq; fide pign⁹. qppe antīq dicere solebāt. hui⁹ fide & hui⁹ fides. huius acie & hui⁹ acies quā rē & priscian⁹ & gelli⁹ lati⁹ docent.

Ode. vii. tricolos tetrastrophos Asteriē hortatur ad spem & honestatem.

Qvid fles asterie: quem tibi candidi
Primo restituent vere fauonii
Thyna merce beatum
Constantis iuuenem fide
Gygen? ille notis actus ad oricum
Post insana capræ sydera frigidas
Noctes non sine multis
Insomnis lachrymis agit.
Atqui sollicitæ nuncius hospitæ
Suspirare chloen & miseram tuis
Dicēs ignibus vri:
Tentat mille vafer modis
Vt prœthum mulier perfida credulum
Falsis impulerit criminibus nimis
Casto bellorophonti

Maturare necem refert.
Narrat pœne datum pelea tartaro
Magneſſā hyppolitē dū fugit abſtinens
Et peccare docentes
Fallax hiſtorias monet:

Q Vid fles aſterie. Aſterien cōſolatꝰ monet caſtitatē & fidē viro ſeruare dicens. O aſterie qd.i. ad qd fles: gygen maritū tuū: iuuenē cōſtātis fide pro fidei.i.fidelē tibi licet a chloe ſollicitaṫ: quē fauonii.i.zephyri: cādidi.i.fauorabiles & benigni vēti reſtituēt tibi primo vere.i.ī pricipio veris vt primū poſt hyemē nauigare licebit: beatū.i. diuitē effectum merce.i.mercimonio & gaza: thyna.i.e cilicia aduecta Ille.ſ.maritꝰ tuus gyges: actus.i.ipulſus: notis.i.auſtris vētis nymboſis: ad oricū: oppidum illud ī epiro poſt iſana ſidera capræ.i.tēpeſtate excitatā occaſu capræ q fit.xv.calē. Ianuarii. agit īſōnis.i.ſine ſomno aut vigilās: nō ſine mltis lachrymis: ꝙ.ſ.abs te abeſt noctes frigidas: qa ī ſecubitu. Atqui.i.ſed nihilominus nūciꝰ hoſpitę ſollicitę.ſ.chloes: dicēs chloen ſuſpirare.i.īgemiſcere amore gygæ: & miſerā.i.miſere ꝑeūtē vri ignibꝰ tuis.i.tibi debitis amoribꝰ: qa ī maritū tuū: tētat.ſ.gygen: mille modis exñs vafer.i.aſtutus & callidꝰ: nā refert.i.recitat vt gigen terreat: vt.i.qualiter mulier ꝑfida.ſ.ſthenobœa ſeu ātea ipulerit falſis criminibꝰ.i.criminatōibꝰ criminās.ſ.bellorophōta ꝙ a ſe ſtuprū expeteret: qđo blatū recuſauerat: prœthum ſ.maritū ſuū: maturare.i.accelerare dū dareṫ: bellorophōti nimis caſto: qa ſi ſtuprū non recuſaſſet nequaꝗ delatꝰ aut crimīatꝰ ab ea fuiſſet: necē.i.cędē nō tñ occidit eū ſed ī piculū vitæ miſit. Narrat ēt pelea regē theſſaliæ futurū patrē achillis datū pœne tartaro.i.ꝑ necē ad īfernū quaſi miſſū ab achaſto: dū abſtinēs.ſ.ab illicito cōcubitu hoſpitę: fugit hippolyten magneſſā.i. cōiugē ipſiꝰ achaſti regis magneſiæ: apud quē a pr̄ep fugus tūc exulabat peleus. & ita a cōſili niſi hoſpitæ ſuę chloe cōſētiat monet illi piculū ab ea timendū. Et ipe fallax monet hiſtorias docentes peccare. ſicut fortaſſis illiꝰ gigę quē cicero.iii.officioꝶ fabuloſe cōmemorat opportunitate ānuli quo iuiſibilis efficiebatur vſū reginę lydię ſtuprū ītuliſſe: eaqꝫ adiutrice regē dominū iteremiſſe & ſublatis quos obſtare poſſe arbitrabaṫ regnaſſe. Aut eiꝰ quem herodotꝰ li.i. dicit vidiſſe caudalis ſardiū tyrāni vxorē ipſi ab ipſo caudale ob ſpeciei excellentiā nudāq oſtentatā qđ vbi illa reſciuit odio mariti flagrātē gygen ad ſtuprū coegiſſe & necato marito illū cū ea regnaſſe. Aut fortaſſis deoꝶ adulteria: vñ cherea ille terētianus corrūpēdæ virginis animū ſumpſit exēplo iouis danaen vt ī pictura videbat corrumpentis: quā rem diuus Auguſtinus bonis moribus plurimum obeſſe perſancte docet.

Ille notis.ordo eſt.ille notis actꝰ ad oricū poſt iſana ſidera capræ.&c. Notis auſtris q hūidi ſūt. Oricū.mela de epiro ſcribēs ſic ait. Vrbiū pria ē oricū.ſecūda Dyrachyū. Epidānos añ erat. romani nomē mutauere.qa velut in damnū ituris omē id viſū ē. vltra ē appollonia. Poſt inſania ſydera Capræ.i.pꝰ tēpeſtatē. heniochus quē nos latine aurigā: dicimꝰ vt ſcribit hyginus. vna manu vt lora tenēs figuraṫ: cuiꝰ in hūero ſiniſtro capra: ī manu āt duo hedi ſtelł formati dicūtur: habet ꝑterea ſtellā vnā in capite.ī vtroqꝫ hūero vnā ī manu duas: q̄ hędi appellātur. Vtqꝫ Pli.li.ii.oñdit hędoꝶ exortꝰ tēpeſtatē īducūt. Verū hic poeta de Capra ſtella ītelligit. ait enī.li.xii. Columella ꝙ.xv.cal.ianua. Capra occidit mane: & tēpeſtatē ſignificat. Frigidas.qa ſolus cubat. hic ait illa. Nō ego deſerto iacuiſſē frigida lecto. Inſomnis.vigilās. Atq ſollicitæ. oſtēdit gygis cōtinētiā vt faciliꝰ eandē aſterie perſuadere poſſit. Eſt aūt ordo. Atqui vafer nuncius ſollicitæ hoſpitę dicēs Cloen ſuſpirare: & miſerā vri ignibus tuis Vafer tētat.ſ.gygen mille modis. Sollicitæ.anxię ꝑpter amorē qdē. Hoſpitę.ſ.Cloes. Ignibꝰ tuis.i.tui viri gygis: quo ēt tu vreris. Vafer. vafrū inqt noniꝰ eſt callidū quaſi valde afrū & vrbanū. Vt prœtū.ordo ē.refert vt ꝑfida mulier falſis crimībꝰ īpulerit prœthū credulū maturare necē Bellorophōti nimis caſto. bellorophōtes āt glauci regis ephyrę filius fuit formoſiſſimus hinc Sthenobœa prœthi regis vxor: apud quē ille degebat eū attētauit: pro mittēs regnū cōiugis ſui.q cum renuiſſet accuſatꝰ ab illa ē regi.ꝙ ei vī īferre voluiſſet tādē iccirco mlta ſubire picula coactꝰ eſt. quūqꝫ victor ſp fuiſſet: gratiā meruit apud patrē ipſiꝰ Stenobœæ qua re ipſa furore & ira ducta ſibimet mortē cōſciuit. Scribit ea hyginꝰ & homerus latiꝰ.li.vi. Iliados: vbi nō Sthenobœā ſed Anteā ꝑti vxorē appellat Pelea. peleus æaci filiꝰ achilliſqꝫ pater fuit. Demū quū fratrē phocum occidiſſet: in exilium abiit: ſeuera patris iubēte iuſtitia. Vnde ad magnetas abiit vbi ab achaſto fraterna cæde purgatus eſt. hęc & plura habentur lib.xi.met. Addunt alii eo tempore hippolytē achaſti

Oricum
Dirachiū
Appolōia
Heniochꝰ
Capra ſtella: hædi ſtelle
Vafer
Bellorophontes
Sthenobœa
Prœthus
Peleus
Achaſtus

vxorē pelei amore ductā peleū attētasse illūq; noluisse obseq. quare irata mulier falso peleū viro suo īsimłauit. hic achast⁹ credul⁹illū iermē reliquit ī pelio mōte. vt a cētauris opprimeret: qđ esse nō potuit. nā Chiron illi auxiliat⁹ ē. inde Collecto exercitu peleus achastū regno priuauit: vxorēq; supplicio affecit. Magnessā hippolyten. hæc erat achasti vxor. Magnesia aūt regio ē thessaliæ annexa: vt scri. Pli. li. iiii. Historias docentes peccare: qual̄r historia bellorophontis & pelei fuit. p̄ła ei exēpla nuncius ille fallax narrabat. quo gygen ad amorem cloes traheret.

Magnesia

Ichari. maris icharei. Integer. cōstās At tibi. Asterien cōmonet vt viri exemplo cōstans sit vsq;. Quis. ordo est. q̄uis nō cōspicitur ali⁹ ęque sciēs flectere equū ī gramine martio. Aeque ita. Gramine martio. i. cāpo martio: vbi tyrōes exercebant̄: de qua re legito lati⁹ lib. i. Ode. viii. Nec q̄sq̄. Ordo ē. Nec quisq̄ æque cit⁹ denatat alueo tusco. i. tyberio fluuio q tusciā a sabinia diuidit. p⁹ certamē in cāpo martio hītū tyberi innatabāt: vt quādoq; flumīa alia hostib⁹ īminētib⁹ tranare natādo potuissēt de qb⁹ legito Vegetiū. Alueo. alue⁹ fluuii fossa dicit̄. Querulæ tibiæ. i. sonoræ vł cōquerētis vt te facilius alliceret.

Frustra: nam scopulis surdior ichari
Voces audit adhuc integer. at tibi
Ne vicinus enipheus
Plus iusto placeat caue:
Quis non alius flectere equum sciens
Aeque conspicitur gramine martio:
Nec quisq̄ citus æque
Tusco denatat alueo.
Prima nocte domū claude: neq; in vias
Sub cantu querulæ despice tibiæ:
Et te sæpe vocanti
Duram: difficilis mane.

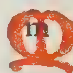
ASCEN. Frustra &c. Ne mulier viꝝ his argumentis victū timeat: addit frustra. q. d. monet qdē sed frustra: nā gyges adhuc īteger. i. īcorrupt⁹: audit voces. i. suasiones nuncii: exñs surdior scopulis icari i. maris icarii qui naufragia faciētiū creberrima vota & p̄ces tāq̄ nō audiāt cōtēnūt: nō enī min⁹ naues collidūt & ptinaces fluctib⁹ sęuis obsistūt. At. i. ecōtrario: tu caue: ne enipheus iuuenis ille elegās: vicin⁹. i. tu⁹: placeat tibi plus iusto. i. q̄ iustū aut ęquū est. ita vt ei⁹ amore capta cum eo pecces. q̄uis pro q̄q̄ aut tametsi. nō alius. i. null⁹ ali⁹: cōspicit̄ sciēs. i. pit⁹: æque. i. æqual̄r flectere sup. in gramine. i. cāpo martio: vbi romana iuuētus exercebat̄. equū. i. quē flectere & domare discūt futuri eqtes: Nec quisq̄ denatat. i. deorsū natat æque citus. i. celer: alueo tusco. i. ipsius tyberis inter tusciā & sabiniā p romā fluētis. Claude domū prima nocte. i. prima parte noctis: sicut prima luce pro prima pte diei dicit̄. Neq; despice. i. deorsū e specula aut fenestra inspice. in vias s. publicas: sub cantu. i. inter cantum tybię querulæ. i. q̄rentis de duritia tua. & mane difficilis. i. iexorabilis: ipsi iuueni vocāti. i. cōpellāti te sæpe durā. q. s. nō flectaris nec fores apias amanti.

Argumentum Odes. viii.

ANT. Martias calēdas Matronæ solum celebrabāt. veꝝ Hora. quoq; easdē colebat Scribit igit̄ mecœnati cām q eo die oppressus arboris ictu epulas & album caprū libero vouerat: hortaturq; illum ad epulū celebrādū: & genio curis omissis vacādū. Martiis cœlebs qd agā calēdis martias calēdas inqt festus matronę celebrabāt: q ea die iunonis ędes coli cœpta sit. Ouid. aūt fast. lib. iii. scribit. q volētibus romanis cū sabinis pugnare: hersilia romuli vxor sabinas oīsq; raptas in iunonis tēplū acciuit: ibiq; eis consuluit vt bellū ipsum dirimerēt: qđ actū est. Venerunt siquidē in mediū ambarū partiū iam certare volentiū. hinc

Calendę Martię

VIII. Ode dicolos tetra. ad mecœnatem.

Artiis cælebs quid agam calendis:
Quid velint flores: & acerra thuris
Plena miraris: positusq; carbo
Cespite viuo:
Docte sermonis vtriusq; linguæ
Voueram dulces epulas & album
Libero caprum prope funeratus
Arboris ictu.
Hic dies anno redeunte festus

Corticem astrictum pice dimouebit
Amphorę fumum bibere institutæ
Consule tullo.
Sume mecœnas cyathos amici
Sospitis centum: & vigiles lucernas
Perfer in lucem: procul omnis esto
Clamor & ira.
Mitte ciuiles super vrbe curas
Occidit daci cotisonis agmen:
Medus infestus sibi luctuosis
Dissidet armis.

Martijs cęlebs. Facete volens iuitare mecœnatē ad cōuiuiū martiis calēdis q̄ matronis celebres erāt celebrādū dicit se nō ꝓpter cōiugem sed ꝓpter votū ad id adductū hoc ordie. O mecœnas docte. i. pite sermonis vtriusq̧ linguæ. i. gręcę & latinę: tu miraris: quid ego cælebs. i. sine coniuge viuens agā. i. agere itēdā: calēdis martiis: matronis. s. & mrīmonio iūctis celebrādis. & qd velint sibi flores: quos festiuis cōuiuiis adhibebāt: & acerra. i. vasculū thuriferū qd thuribulū vocāt plęna thuris: & carbo quo incendaṫ: posit⁹ cespite viuo. i. ad aam ex cespite adhuc virēte quia recēs euulso extructā. sed sup. vt noris qd sibi velint: ego ꝓpe. i. quasi funerat⁹. i. extictus & i tunere ducēdus: ictu arboris de qua libro. i. visū est: Vouerā lib. i. deo liberatori: quē pri⁹ faunū & postea mercuriū dixit. sed poetæ sunt fauno a fādo dicto: & mercurio facūdię deo: & libero patri curas soluenti sacri: ideoq̧ nō ab re a trib⁹ id factū cōmemorat. epulas dulces aut qa cū mulso: aut qa liberato dulces sunt: & caprū qui baccho sacer ē quia vitiū hostis: vñ maro i georg. Nō aliā ob cām baccho caper oib⁹aris. Cędiṫ &c. Albū quia deo fauorabili & bono: vñ & maro. Nigrā hyemi pecudē: zephyris fœlicib⁹ albā. Hic dies. s. calēdarū martiarū fest⁹. s. mihi: āno redeūte. i. reuoluto: dimouebit āphorę. i. vasi fictili grādi: institutæ. i. iussæ aut icipiēti bibere. i. ibibere: fumū. i. fumositatē vini i eo coopti: cōsule tullo. i. āno cōsulatus tulli: corticē. s. suberis: astrictū. i. illitū pice. Ne. s. euaporare sinat vinū. O mecœnas sume cētū cyathos. i. pocula vini amici sospitis. i. ob sospitatē amici: & pfer. s. potādo: i lucē. i. vsq̧ ad lucē: lucernas vigiles. i. vigilatiū idices & adiutrices. & oīs clamor & ira esto ꝓcul. Mitte. i. omitte: curas ciuiles sup. i. de vrbe. qa agmē Cotisonis daci: qa regis getarū q dacis vicini sunt occidit. i. extinctū est. & medus infestus. s. prius: dissidet. i. discordias itestias fouet: armis luctuosis sibi. i. inter se.

pax perpetua facta est: inde cœperunt romanæ martias calēdas celebrare. Vel quia tūc arbores & vites & ager oīs fœcūdus est iure fœcūda tēpora latiæ mulieres martē frequētabāt. Martiis calendis: hoc die nouū ignē vestæ aris accendebāt. In regia & curiis atq̧ flaminum domibus. laureę veteres nouis laureis mutabanṫ. hoc mēse mercedem exoluebāt magistris: quas cōplet⁹ ann⁹ deberi fecit. Comitia auspicabanṫ. vectigalia locabāt. Et seruis cœnas apponebant matronæ: vt dñi saturnalib⁹. hęc & plura Macrobius li. i. Sat. Cęlebs. cęlibem dictū existimāt inqt festus: ꝙ dignā cęlo vitā ducat. Dicūt alii Cælibē eē qui nō vult cōtrahere matrimoniū. cælebs ergo horati⁹ erat. i. sine coniuge. Quid velint flores. Mars ipse ouidio poetę i fastis Narrās cās: qb⁹ matronę colerēt martii calēdas vbi de matre sua iunone cām attulit inquit Ferte deę flores: gaudet florētib⁹ herbis Hęc dea: de tenero cingite flore caput. Acerra thuris. i. arcula vbi thus reponebant: vt scribit festus. Cespite viuo. i. ara ex herboso cespite. Sermonis vtriusq̧. in tertio pede tribrach⁹ est pro dactylo. Docte vocatiuus est. Est eni ordo. o docte sermonis vtriusq̧ linguę. i. grecæ & latinæ: Miraris quid cęlebs agā martiis calendis &c. Albū caprū. superis enī aptiores erant albę victimę: inferis nigrę. Libero. id ægerat quo oppressus ab eo liberareṫ. Funeratus. Extinct⁹ a φονοσ quod est cędes. φονεω interficio. Corticē astrictū. Ordo ē. Dimouebit āphoræ corticē pice astrictū institutæ bibere fumū Tullo cōsule. Corticem. suberis corticē intelligo pice illitū pro amphorę operculo Fumū bibere. tēpore enim fumosum fit vinū. Vigiles lucernas pferi lucē. hortaṫ eū vt tota nocte genio vacet secū. Procul omnis esto clamor & ira. idicat vinū illud optimū fore: neq̧ alicui nociturū ad ebrietatē. Vnde si cētū ciathos mecœnas sumpsisset: inocui fuissent. Daci Cotisonis agmen superius de dacis dictū est. cotison āt rex fuit getarū cui augustus Iuliā filiā despondit: quo tēpore sibi quoq̧ iuicem filiā regis i matrimonium petiisset. auctor est Trāquillus. Dissidet armis: orta fuerat iter medorum parthorūq̧ reges

Martię calendę

Cęlebs

Phonos
Phoneo

discordia q̃dã:q̃ sane principiũ ex romanoꝶ spoliis assumẽs suspitionẽ amittẽdi regni & pauorẽ medo attulit. Nũcius itaq; ad Antonium missis in auxilium vocare cœpit cum omnibus copiis suis ad bellũ pollicitus adesse. Quod etiam latius apianus scribit in libro Parthico.

Seruit. Ordo est. Seruit. s. romano ĩperio cãtaber domit⁹ fera cathena appositio vet⁹ hostis hispanæ orę. Vetus aũt hostis ait. quia longo tpe id bellũ durauerat: de quo late supius. Iã scy. Augu-
Scythæ stinus virtutis moderationisq; fama indos etiam ac scythas auditu tũc cognitos pellexit ad amicitiã suam: populiq; romani vltro per legatos petẽdã: quod q̃dẽ Trãquill⁹ scri. Negligẽs. ordo est. tu negligẽs. i. spernẽs & secur⁹. nequa. i. ne aliqua cã popul⁹ laboret priuatus s. curis omnibus reip. Parce. i. noli nimium cauere: id est prouidere & cautus esse &c. Seuera grauia ac tristia.

Seruit hyspanæ vetus hostis oræ
Cantaber sera domitus cathena
Iam scythæ laxo meditantur arcu
Cedere campis.
Negligens nequa populus laboret
Parce priuatus nimium cauere: &
Dona præsentis cape lætus horæ
Linque seuera.

Seruit. Proseqtur cãs sollicitudinis ponẽdę. q̃a cantaber vetus hostis orę hispanę. i. solitus eẽ ĩ hispania seruit. s. ĩperio romano. Domit⁹ cathena sera. i. q̃ sero: quia post multoꝶ romanoꝶ cladem ĩposita est illi. Et scythę meditãtur cedere. i. discedere campis nolentes. s. ãplius rebellare augusto: arcu quo multũ valent laxo Tu negligẽs. i. spnẽs & paruipendẽs nequa. i. ne aliqua parte aut via laboret. i. ĩ piculo sit: populus. s. romanus pce. i. caue: priuat⁹. s. curis: vł tãq̃ priuatus: cauere nimiũ: & cape lęta dona p̃ntis horę. i. tpis: & linque seuera. i. seria de hora futura considerãda.

Argumentum Odes. ix.

ANT. Scribiť ode tãquã dialogus. alloquiť enĩ poeta lydiã dicẽs: q̃ donec ab ea diligebať: null⁹ eo beatior erat: respondet illi: donec Hora. nõ aliã magis arsit: se fuisse clariorẽ ilia: Romuli mr̃e. loquiť inde poeta: quattuor enĩ versus r̃ndet quisq;. demum vterq; optat pristinus amor ambobus redeat: quo vna viuant vnaq; pereant. Donec grat⁹ eram. ode est similis. xiii. li. i. Potior. potẽtior superior: valentior: melior. Donec nõ aliam. respondet lydia. Nominis famæ & gloriæ. Ilia. quæ fuit romuli mr̃. de qua li. i. latius. Vigui. florui pollui. Me nũc poetæ sunt verba. Modos. modulationes & versus. Si pcãt aĩæ. i. si mea morte fata parcant Cloe. nã vt illa diutius viuat mori non metuã. Me torret. lydię
Thurium verba Thurini Ornithi. Thuriũ oppidũ erat in Tarentino sinu: vt scri. Ptolemeus li. iii. Erat etiã ibi vinũ optimũ vt scribit. Stra. li. vi. Si parcãt puero. i. si fata pmittant pueꝶ illũ superesse mihi ego bis moriar: nõ tãtũ semel pro ipso seruando. Quid si prisca. optabat poeta redire in lydiæ gratiam: inde ita loquitur. Prisca venus. prisca gratia & beniuolentia. Diductos. nos separatos simultate quadam & odio. Aheneo fortissimo. Q̃q̃ respondet lydia si

Nona Ode dicolos tetrastrophos ad lydiam.

Donec gratus eram tibi:
Nec quiq̃ potior brachia candidæ
Ceruici iuuenis dabat:
Persarum vigui rege beatior.
Donec non alia magis
Arsisti: neq; erat lydia post chloen
Multi lydia nominis
Romana vigui clarior ilia
Me nunc cressa chloe regit:
Dulcis docta modos: & cytharæ sciens
Pro qua non metuam mori
Si parcant animæ fata superstiti.
Me torret face mutua
Thurini chalais filius ornithi
Pro quo bis patiar mori:
Si parcant puero fata superstiti.
Quid si prisca redit venus:
Diductosq; iugo cogit aheneo

Si flaua excutitur chloe.
Reiectæq; patet ianua lydiæ?
Q̃q̃ sydere pulchrior
Ille est: tu leuior cortice & improbo
Iracundior hadria:
Tecum viuere amem: tecum obeam libens.

poeta ad se redibit velle cum eo viuere cum eoq; mori. Hadria. hadriatico mari æstuoso.

Ascen. D Onec gratus. Dialogo quodam festiuo lydiã sibi rcõciliare nitit̃ dicẽs O lydia dõec. i. tãtisp dũ ego erã tibi gratus. i. accept⁹ & dilect⁹. nec q̃s q̃ iuuẽis potior. i. gratior & acceptior dabat ceruici. s. tuę: cãdidę brachia. s. amplexãdo eã. vñ illud leua ei⁹ sub capite meo &c. ego vigui. i. in vigore vixi: beatior rege psarũ. q opulẽtissimus sibi maxĩe ĩdulget. Respõdet Lydia ab eodẽ ĩcipiẽs Donec nõ arsisti. i. ĩflãmat⁹ fuisti horati. alia. s. amica: magis. s. q̃ me. i. amore mei: neq; lydia. (Ex more de se ĩ tertia psona loq̃t̃) erat post chloen. s. reputata minoris aut minus dilecta. tũc ego lydia multi nois . i. nobilis & ĩsignis talis poetę amica singularis vigui clarior ilia romana. romani impii authore: quia romuli mr̃e. Addit poeta . Chloe cressa. i. cretensis mulier. Nã mas dr̃ cres cretis: mulier cressa. regit. i. gubernat pro libito nunc me. docta modos. i. modulos & cãtus dulcis & sciẽs. i. pita cytharę. p qua ego nõ metuã mori: si fata . id ẽ mors pcant aĩę supstiti. s. ipius chloes. i. nisi verear q̧ ipa amore mei ẽt moriat̃. Rñdet lydia q̃si p amebœi carminis legẽ plus semp dicẽs. Chalais puer ille delicatissim⁹: filius ornithi. i. viri illius q huc vt ornis aduolauit cũ filio: nã ορνισ ορνιθοσ. ornis hui⁹ ornithos auis & gallina dr̃. Thurini. i. ex thurio oppido iuxta tarẽtum vbi tẽpatus aer: molles facit et pueros & lanas ouiũ torret. i. vehemẽter ĩflãmat: me face mutua. i. igne mutui amoris: p quo patiar bis mori: cũ ille semel dixerit: si fata pcant vero supstiti. Adiũgit poeta ad recõciliandã eã. Quid sup. facias aut dicas: si venus. i. amor & gratia prisca. i. pristina: redit. s. inter nos: & cogit. i. ĩ vnũ agit: nos diductos. i. diuisos iugo. i. vinculo. aheneo. i. ex ęre & ita fortissimo. & si chloe flaua. i. tãetsi flaua et ita formosa: excutit̃. i. violẽter eiicit̃ et domo & aĩo: & ianua. i. ĩtroit⁹ patet lydię reiectę? Rñdet lydia. Q̃q̃ ille. s. chalais puer ẽ pl̃chrior sidere et tu leuior. i. ĩcõstantior cortice. s. desiccato: aut q sup aq̃s vẽto fert̃: aut q cũ arborib⁹ ĩmutat̃. & iracũdior: sed amãtiũ irę reditegratio amoris ẽ. hadria. i. mari adriatico: ĩprobo. i. ĩprobãdo pp sęuitiã & tẽpestates plurimas. tñ sup. ego amem viuere tecũ: et si necesse sit obeã. i. moriar libẽs. i. etiã libẽter tecum.

Argm̃ odes. x.

Decima ode dicolos seu tetracolos tetrastrophos ad lycen.

E Xtremũ thanaim si biberes lyce
Sęuo nupta viro. me tamẽ asperas
Porrectum ante fores obiicere incolis
Plorares aquilonibus.
Audis quo strepitu ianua: quo nemus
Inter pulchra situm tecta remugiat
Ventis & positas vt glaciet niues
Puro numine iuppiter:

E Xtremũ. Lycen amatorie culpat ob duriciam dicens o lyce: si. i. tãetsi tu nupta viro sęuo. i. horrendo biberes Thanaim. i. fluuium illũ scythię: extremũ. i. extrema parte. i. sis barbara & in barbaris oris versata: tñ plorares obiicer̃ aqlõib⁹ ĩcolis. i. ĩcubãtib⁹ ĩ regiõe illa me porrectũ. i. extremũ añ fores aspas: tu eĩ audis quo. i. q̃li strepitu ianua remugiat i. crepet pcussa vẽto: & quo nem⁹ sitũ. i. cõsitũ iter pl̃chra tecta. i. ĩ circuitu dom⁹ tuę remugiat: & vt iuppr̃. i. aer: glaciet. i. ĩ glaciẽ cõuertat vẽtis niues positas. i. demissas: puro numine. i. iã sub mera serenitate.

AN.M. Capt⁹ amore lyces poeta añ illi⁹ fores cubabat. dicit ide si barbara eẽt id est ĩtissima & nupta viro asprimo: tñ eũ añ fores iacẽtẽ aqlonib⁹ opponer̃ nõ sine lachrymis pateret̃: petitq; ab ea vt mitior fiat: nõ eĩ poterit diutius aeris ĩpet⁹ ppeti. Extremũ thanaim. ođ ẽ sil̃is. vi. li. j. Extremũ thanaĩ. de hoc vide supi⁹ ode. iiii. li. iii. p id vero eã oñdit ĩmitẽ. Porrectũ. iacentẽ & extẽtũ . Incolis aqlonib⁹. hoc ait qa a septẽtriõib⁹ flat septẽtrio : iterq; eũ & exortũ solstitialem Aqlo q & boreas. Quicũq; ãt vẽti a septẽtrione spirãt: frigidissimi sũt niuales sũt aqlo & septẽtrio. Au. Pli. lib. ii. Audis quo strepitu. quo tp̃e ante fores cubabat poeta venti spirabãt: hĩc lyce ait qđ seq̃t̃. Nem⁹. id viridariũ erat ĩtra domum. Puro numine iuppiter. i. pura serenitate.

Septẽtrio

Aquilo.

Ne currente.i.ne rota currẽte funis rũ
AN.M. paꝛ hoc ẽ ne tu ẽt amans aliquẽ ſperna=
ris ab illo. Penelopen. hęc vlyſſis vxor
viginti annos virũ caſta voluit expe=
ctare. nec vnq̃ procis obſequi. de qua
li.i. de arte ait naſo: Penelopen ipſam p̱=
ſta modo tempore vinces. O q̃uis. or=
do eſt. o parcas ſupplicib⁹ tuis q̃uis ne
q̃ꝫ te curuent munera nec preces nec pal
lor amantiũ viola tinctus. nec vir ſauci
us pieria pellice: q̃uis nec mollior aĩo
mauris anguibus. O optãtis aduerbiũ
Tinctus viola pallor. hic ait ouid. li. i.
de arte. Palleat oĩs amãs color ẽ hic ap
tus amãti. Violę ãt pallidę ſũt. Verg. ĩ
buc. Pallẽtes violas & ſũma papauera
Pellicum carpẽs. Pellice ſaucius. depreſa pellice
odium mulier lõge ardet. hinc ait. naſo li. ii. de
arte. Sed neqꝫ fuluus aper media tã ſę=
uus in ira ẽ. Fulmineo rabidos quũ ro=
tat ore canes. Nec lea quũ catulis lacten
tib⁹ vbera p̃bet. nec breuis ignaro vi=
pera leſa pede Fœmia q̃ ſocii depreſa
pellice lecti Ardet: & in vultu pigne=
ra mentis habet In ferrũ flammaſqꝫ ruit
poſitoqꝫ decore Fertur vt aonii corni=
bus icta dei. Pieria. nomen eſt pellicis.
Mauris anguibus. lege Lucanum libro
nono. Mauri vero ſerpentes æſtu ſunt
acriores: quod etiam vbiqꝫ accidit. Nõ
hoc ſemper. oſtendit ſe nõ diutius poſ=
ſe pati ante fores cubare: hinc mitior ef
fici debeat. Liminis. apud quod ia=
ceo. Ouidius libro ſecundo de arte in=
quit. Sæpe fores imbrem cæleſti nube
ſolutum Frigidus et vnda ſæpe iace=
bis humo.

AN.M. Argumentum Odes xi.

Mercuriũ eiuſqꝫ lyrã poeta ad cãt⁹ in=
uitat quibus lyde fugax & impia oble=
ctetur. ipi⁹ deniqꝫ Mercurii laudes & po
tẽtiã melodię cõcelebrat. Refert ẽt Beli
dũ pœnas apud iferos & illarũ cædẽ in
patrueles. impiæ nãqꝫ illic puniunꝛ. id
autem agit. ne lyde ſit impia ſed mitis
fiat in eum. Mercuri nã te. Ordo eſt. o
mercuri dic modos quibus lyde appli=
cet aures obſtinatas: nã te magiſtro do=
cilis Amphyon mouit lapides canẽdo
Amphy= & tu teſtudo & callida &c. Amphyon.
on is iouis filius primus muſicam inuenit
Lyra. primus item cum cythara cecinit: pri=
Mercurii mus illam inuenit: vt alii Orpheus. vt
alii Linus. Author Plinius libro. vii.

Ingratam veneri pone ſuperbiam.
Ne currente retro funis eat rota.
Non te penelopen difficilem procis
Thyrrhenus genuit parens.
O q̃uis neqꝫ te munera: nec preces
Nec tinctus viola pallor amantium.
Nec vir pieria pellice ſaucius
Curuet: ſupplicibus tuis
Parcas: nec rigida mollior æſculo:
Nec mauris animo mitior anguibus
Non hoc ſemper erit liminis: aut aquæ
Cęleſtis patiens latus.

Ingratã. Ordo ẽ. pone. i. depone o lyde: ſupbiã igra tã veneri: q̃a ven⁹ ſupbiẽtes ſępe hũiliat: cũ amoribus ardeãt. ne funis. ſ. fortunę aut vaſis ĩ quo ſublata ad ſupbiã es: eat retro. i. retrolabaꝛ: rota currẽte. i. dũ ro=ta currit ad quã funis replicaꝛ vt patet dũ aq̃ hauriꝛ e puteis. Parẽs tyrrhen⁹: q indulgẽs ẽ & facilis nõ genu it te penelopen. i. tãq̃ alterã penelopen vlyxis vxorẽ difficilẽ. i. inexorabilẽ procis. o deſiderãdi vox. q̃uis i. q̃ tũuis neqꝫ munera: nec preces: nec pallor amãtium tĩctus: viola. i. colore violaceo: nec vir ſaucius. i. amo re vulneratus: pellice pieria ſic dicta: aut potius pſal=tria tam pita vt pieria cẽſeaꝛ. curuet. i. flectat te: nec. ſ. ſup. es: mollior. i. flexibilior: ęſculo arbore illa rigida nec mitior aĩo: quia molli corpore erat. anguib⁹ mau=ris q aſprimi ſũt: tñ ſup. parcas tuis ſupplicib⁹. quia hoc. i. meũ latus nõ erit ſemp patiẽs liminis. i. duri cu bilis ante limen tuũ aut aquę cęleſtis. i. pluuię. hoc eſt non ſemp potero talia pati.

XI. ode dicolos tetra. ad mercuriũ: & ad lyrã.

M Ercuri. nam te docilis magiſtro
Mouit amphion lapides canendo
Tuqꝫ teſtudo reſonare ſeptem
Callida neruis.
Nec loquax olim: neqꝫ grata: nunc &
Diuitum menſis & amica templis:
Dic modos: lyde quibus obſtinatas
Applicet aures.
Quæ velut latis equa trima campis

Ludit exultim: metuitq; tangi
Nuptiarum expers: & adhuc proteruo
Cruda marito.
Tu potes tygres: comitesq; siluas
Ducere: & riuos celeres morari.
Cessit immanis tibi blandienti
Ianitor aulæ
Cerberus: q̄uis furiale centum
Muniant angues caput eius: atq;
Spiritus teter saniesq; manet
Ore trilingui.
Quin & ision: tytiosq; vultu
Risit inuito: stetit vrna paulum
Sicca: dum grato danai puellas
Carmine mulces.

MEercuri. Mercuriū et lyram eius inuitat poeta vt eius cantu lyde exemplo belidū ab imanitate deterreatur & āmāti mitior fiat dicēs. O mercuri: nā amphion vates ille thebanus & musicus pitissim⁹: docilis. i. habilis ad discēdam musicam: te magistro: mouit canendo. i. p cantum: lapides. s. ad constructionē murorū thebanoꝝ. vnde author in arte. Dictus & amphion thebanę conditor vrbis Saxa mouere sono testudinis. et tu testudo. i. lyra aut cythara ad exemplar testudinis hn̄tis adhuc neruos suos inuenta callida. i. valde pita resonare septem neruis: scd̄m numerum septem planetarum: nec loquax olim. i. olim anteq̄ inuēta eras nihil dicere solita: neq; grata: quia icognita: & nunc amica et mēsis diuitū: ad quas pulsat̄: et templis scilicet deorum: dic. s. vterq; modos. i. cantus modulatos: quib⁹ lyde obstinata. i. obdurata nunc applicet aures: vt. s. flectatur: quia eas nunc obstruit: quæ ludit exultim. i. exultādo & saliēdo: velut equa trima. i. triēnis. ludit campis latis: & expers nuptiaꝝ. i. coitus aut cōiugii adhuc inexperta: et cruda. i. dura & imatura: adhuc marito proteruo. i. lasciuo proterue: metuit: scilicet ab eo. vt autem id facile ostendat dicit. Tu potes ducere tygres. i. ferocissima illa animalia et syluas comites. i. te seq̄ntes vt sub orpheo accidit. & morari. i. detinere: riuos celeres. s. prius et ianitor immanis aulę quia infernalis: scilicet cerberus: cessit tibi blandienti. i. blande sonanti dum orpheus vxorem repetitt. q̄uis centum. i. plurimi angues muniant caput eius furiale: & spiritus. i. flatus teter. i. venenosus: & sanies. i. nidor ex corrupto cruore: manet. i. distillet & fluat: ore trilingui. Quin et: id est quinetiam isyon & tytios: gigantes in inferno damnati: risit vultu iuito: id est coacto: vrna s. belidum: stetit paulum. i. ad modicum tempus: sicca contra p̄scriptum: quia coguntur semper implere: dum tu mulces carmine grato: puellas. i. filias danai.

De hoc idēq; Horatius ait in arte: Dictus & amphion thebanę conditor vrbis Saxa mouere sono testudinis & prece blāda Ducere quo vellet. Solin⁹ vero ait thebas cōdidit amphyon ꝙ lyra saxa duxerit. neq; eñ par est ita gestū videri sed ꝙ affatus suauitate hoies rupium incolas & incultis morib⁹ rudes ad obsequii ciuilis pellexerit disciplinam Septē neruis. Diodor⁹ li. i. scribit: Mercuriū lirę ex neruis triū chordaꝝ instar triū āni tēpoꝝ repertorē fuisse. Tris ei instituit voces acutam grauē & mediā. acutā ab ęstate. Grauem ab hyeme. Mediam ab vere sumemus. Macrobi⁹ lib. j. Sat. scribit lirā apollinis chordarum septē fuisse. Per quas tot cęlestiū sphęrarū motus prętat intelligi: quib⁹ solē moderatorē natura cōstituit. dixim⁹ et plura in libro. j. vbi mercuriū Horatius maxime celebrat. Callida. docta scia. Loquax. i. vocalis & sonora. Olim. anteq̄ mercurius repperisset. Modos. versus modulationes. Obstinatas. duras inexorabiles. Trima. i. triū annoꝝ. Exultim. i. saltim vel saltuatim. Nuptiaꝝ. i. coniugii. Proteruo. petulāti et impudenti. Cruda. imatura & dura. Tygres. q̄ sūt ferocissimę. Cerberus. de hoc vide superius. Totū vero id ad orpheum refert̄: nam cythara fretus inferos adiit de quib⁹ videto Maronē in fine li. iiij. geor. Cētū angues pp hos itē supi⁹ dixit bęlua cēticeps. Teter. niger venenosus. Ision titiusq;. de his supra ostendimus. Vrna. de belidum vrna loquit̄ de quib⁹ ode. xiiii. li. ii. de iis etiā ait Ouidius li. iiii. meta. Moliriq; suis lętū patruelibus ausæ Assidue repetunt quas pdūt belides vndas Exulis ægypti turba cruenta nurus. finxerunt eñ poetæ has apud inferos esse dānatas tali supplicio vt haurientes aquas vrnas absq; fundis conent̄ implere: vñ Seneca. Vrnasq; frustra danaides plenas ferunt.

Lyra

Apollinis

Belides

Audiat lyde. optat poeta lyda ipa mitior fiat audito supplicio eaꝝ q̃ amãtibus impię fuerant. Seraqꝫ fata. i. decreta deũ sero vẽiẽtia. nã vt oñdit apulei⁹ in libro de mundo: fatũ iouis decretũ ẽ Deoꝝ vero vindicta sera est sed grauior potes etiã sera fata seram mortẽ accipere vel futura mala vt indicãt sequentia. Seraqꝫ fata. ordo est. Et audiat lyde sera fata q̃ manent. i. expectant culpas impię ẽt sub orco. Nã qd potuere maius impię? Dictio est nti pluralis. Dicit aũt ꝙ impię nõ pñt maius scelus cõmittere q̃ necare viros: & hoc ait pp se qui spernebat̃ ab lyde impia vt ostẽdat scelus id eẽ maximũ. Etiã sub orco. hinc ait poeta lib. vi. Gnosius hęc Rhadamanthus habet durissima regna Castigatqꝫ auditqꝫ dolos subigitqꝫ fateri. Quę quis apud supos furto lętat⁹ inani Distulit in serã cõmissa piacula mortem. Seneca itẽ Tragœdia prima ait vt fert fama impios supplicia viculis Sęua ppetuis domant. Vna de multis. de hipmestra dicit q̃ lino viro suo pepercit de qua late Ouidius in heroidib⁹. Vna de multis. Ordo est. vna virgo de multis digna face nuptiali fuit splendide mẽdax ĩ parẽtẽ piurũ: & fuit nobilis in omẽ ęuũ. Face nuptiali digna. i. matrimonio. In parẽtẽ. cõtra danaũ. non eñ mãdata illi⁹ pegit in occidẽdo viro suo vt alię fecerũt. Splẽdide mendax. i. decore honeste & honorifice mẽdax. nam pp id & decus & laudẽ meruit. Surge q̃ dixit. hipmestra apud Ouidiũ lino scribens ait. Iãqꝫ patrẽ famulosqꝫ pr̃is lucẽ qꝫ timebã. Expulerãt sõnos hęc mea dicta tuos. Surge age belide de tot modo fratribus vnus. Nox tibi ni ꝑperes ista pennis erit. Territus exurgis: fugit oĩs inertia somni. Aspicis in timida fortia tela manu. Quærenti cãm dũ nox finit effuge dixi. Dum nox atra finit tu fugis ipsa moror. Me pater sęuis. hęc verba hypmestrę miserentis ostẽdũt lyden quoqꝫ misereri debere. Et aurę. ad nauigationem id refert. Sepulchro sculpe querelam. Apud ouidiũ quoqꝫ ait hipmestra lino. Et sepeli lachrymis perfusa fidelibus ossa Scultaqꝫ sint titulo nostra sepulchra breui. Exul hipmestra p̃cium pietatis iniquum Quam mortem fratri depulit ipsa tulit.

Fatum

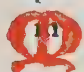
Impiorũ poenę.

Audiat lyde scelus: atqꝫ notas
Virginum pœnas & inane lymphæ
Dolium fundo pereuntis imo:
Seraqꝫ fata:
Quæ manent culpas etiam sub orco.
Impiæ. nam quid potuere maius
Impiæ? sponsos potuere duro
Perdere ferro.
Vna de multis face nuptiali
Digna: periurum fuit in parentem
Splendide mendax. & in omne virgo
Nobilis æuum.
Surge quæ dixit iuueni marito
Surge: ne longus tibi somnus vnde
Non times detur. socerum & scelestas
Falle sorores.
Quæ velut nactæ vitulos leænæ
Singulos eheu lacerant: ego illis
Mollior nec te feriam. neqꝫ intra
Claustra tenebo.
Me pater sęuis oneret cathenis
Qꝛ viro clęmens misero peperci.
Me vel extremos numidarum in agros
Classe releget.
I pedes quo te rapiunt & auræ
Dum fauet nox: et venus: i secundo
Omine: & nostri memorem sepulchro
Sculpe querelam.

Audiat. Rogat cytharãvt ad terrorẽ lydę canat pœnas ꝑfidarũ belidũ quas luũt: quia patruelib⁹ suis infideles fuerũt dicẽs. Audiat lyde scelus. s. perricidiũ: atqꝫ pœnas virginũ. s. belidũ: notas. i. vulgatas: & doliũ inane lymphę. i. aquę. i. in quo qa fũdo caret aqua nõ remanet. vñ dicit lymphę pereũtis imo fundo. i. ꝑ fũdi sublati locũ: & audiet fata sera. i. extrẽa: aut sero: qa post mortẽ patrueliũ illata: q̃. s. fata: manẽt. i. certo

expectant culpas.s.belidū etiam sub orco.i.inferno.deīde post pœnas narrat scelus dicēs.Impiæ.s.belides :impię:inqt dico:nā quid potuere maius.i.magis impiū aut sceleratius q̄ qđ fecerūt.nā potuere pdere duro.i.rigido aut ipē durę potuer̄ ferro pdere spōsos.s.patrui sui filios Vnavirgo.s.hypermestra:de multis.i.de quinquaginta filiab⁹danai.digna face.i.tęda nuptiali.i.q̄ matrimonio dare. fuit splēdide.i.cū decore mēdax in parētē.i.patrē danaū:piurū.i. qui cōtra iusiurandū & fœdus cū ægypto initū iussit filios eius occidi:& nobilis.s.splendide & cum honore :in oē ęuū.s.futurū:q̄ dixit marito iuueni.s.lino:surge:surge:ne sōnus longus.i.æternus:hoc est mors de tibi.vñ nō timeas .s.a me cōiuge et cōsanguinea tua.et falle socerū callide nō dicit patrē:& sorores.s.meas:scelestas:q̄ velut leenę nactę vitulos:eheu interdolētis vox: lacerant.i.iugulant et trucidāt.singulos.s.maritos hoc est queq; suū.ego mollior.i.benignior illis:nec feriā.i.percutiam te:neq; tenebo intra claustra.i.clausuras cubiculi:vt cętetę suos ex mādato patris tenent.Pater.s.me⁹ danaus.oneret.i.potius amo vt oneret : vel permitto vt oneret dum pia sim aut licet oneret:me sęuis.i.magnis & immanibus cathenis:ꝙ.i.quia:ego clęmens i.benigna quasi colens mentē q̄ homini benigna et misericors ex natura est.Peperci viro.i.marito:misero.i.miserando:hoc est miseratiōe digno.Nam miser fere in bonam partē accipi: hoc est peperci tibi.sed potius dicit viro q̄ tibi.quia multa vis excusationis est in eo ꝙ viro pepercit.Nam etiā lege diuina sicut derelinquet hō patrē & matrē & adherebit vxori suę:ita mlto fortius mulier viro:vt q̄ ꝓpter virū procreata est.Vel pr̄ releget.s.vnde non redeā:me classe.i.naui ī extrēos agros numidaꝝ.i.ad torridā zonā aut syrtes I.i.abi o line aut lynceu:quo pedes et aurę rapiunt te.i.aufuge q̄tum potes:etiā auxilio ventoꝝ et nauiū fretus:dū.i.donec nox fauet: et venus:q̄ nubētes legitime cesto cingit:aut q̄ mihi tui amorē iniecit:i omine.i.auspicio et euētus indicio:secundo.i.prospero:et sculpe sepulcro.s.nostro querelam memorem.i.epitaphium memor nostri.

XII.Ode Dicolos tristrophos ad neobolen cui probat amandum esse.

Iserarum est:neq; amori dare ludum:
Neq; dulci mala vino lauere:aut ex
Animari metuentis patruę verbera lingue.

Iseraꝝ. Sicut in satyra Omne vafer vitiū ridenti flaccus amico tangit:& admissus circū ꝓcordia ludit:ita & hic neobolen satyrice iuitat ad amādū: non eo animo vt amare persuadeat:sed vt amantē fatue rideat & auertat.Quocirca metro sotadico qđ numerus potius q̄ metrum dicendū est secūdū acronem vtitur:vt sermonem se facere significet:qua de causa tris dictiōes diuisit vt exanimari/lauit/& bellorophōte.Duo priores numeri cōstant tribus ionicis a minore:quoꝝ singuli habent pyrrhichiū cū spondeo.i.duas breues et totidem lōgas.tertius quisq; quaternis ionicis a minore. Ordo ē. O neobole: miserarū est.i.ad miseras pertinet:neq; dare amori ludū.i.nō indulgere amori:neq; lauere.i.diluere & abstergere:mala.i.curas anxias dulci vino : aut eas metuentis.i. timentes (est enim actūs) verbera lingue patruę.i.obiurgatiōes patruoum:exanimari.i.quasi emori metu.

Argumentum Odes.xii.

Miseraꝝ esse inquit poeta:non vacare iucundo amori aut epulis. Timere ēt patruorum minas et contumelias:propter quod ingratam vitam esse ostendit sine gaudio et amore. Dicit inde neobolen hebrum lypareum ardere : q eques optimus quiq; nulli victus : aut pugno:aut cursu:aut iaculis esset.itaq; operam omnem & studium omittebat. ergo non misera neobole erat:sed fœlix potius cum lætiori vitæ vacaret. AN.M.

Miserarum est. metrum est constans ionico minore.Duo primi versus trimetri sunt. Tertius vero tetrameter. Ionicus maior : vt diomedes ait constat ex spondeo & pyrrichio:vt demetrius.Ionicus vero minor ex pyrrichio & spondeo:vt diomedes.id autem metrū Sotadicum dicitur: quia sotades eo plurimum vsus est. Strabo pręterea libro decimoquarto scribit sotadē fuisse auctorem cynedicę orationis.Ludū: gaudium:lętitiam.oblectamentum. Lauere.extricare:pellere. Maro etiam dixit Et pleno se pluit auro.Lauere autē ē a lauo lauis verbo tertię coniugatōnis:

Ionicus maior

Ionic⁹ minor.

Sotadicū

sicuti dicimus sono sonas:& sono sonis.Hinc ait ille. Littora lata sonunt vt Priscianus scribit. Aut exanimari.Ordo est.aut miserarum est metuentes verbeta lingue patruę exanimari.i. terreri & stupescere.Verbera.minas & contumelias.nam vt scribit nonius.Verberare non solū ab verberibus dictum:sed a verbis.Patruę lingue.acrius enim patrui q̄ parentes castigant.

Tibi qualum cythereç puer ales.
Tibi telas operoseq; mineruę
Studium aufert neobole lyparei nitor hebri.
Simul vnctos tyberinis humeros La
uit in vndis eques ipso melior Bel
lorophōte neq; pugno neq; segni pede victus.
Catus idē per apertū fugientis
Agitato grege ceruos iaculari: &
Celer arcto latitātē fruticeto excipere aprū.

Qualū.calathū seu caistrū itelligit vbi lanę/linū & lanificii opa continentur. Cythereę.i.veneris. Puer ales: cupido et amor ipe aliger. Tibi qualū.ordo est tibi o neobole aufert qualum Cythereę puer ales: tibi aufert telas & studiū operosę mineruę nitor hebri lyparei simul eques melior ipo bellorophōte neq; victus pugno neq; segni pede vnctos humeros lauit vndis tyberinis. Oposę.

Operosus multaꝝ oparū.oposus etiā dr̄ magnę operę: & magni laboris. Item actiue & passiue accipit̄.hinc dr̄ a Cicerone senectus operosa.i.q̄ agit & rebus agendis opam dat. Et ouidius. Moles oposa laboret.i.q̄ ab aliquo opata ē. Mineruę.

Palladis Inuenta Tibia pallas vestiū apparatū iuenit: olei quoq; vsū docuit ædificādi artē: pluribus q; aliis in rebus hoībus profuit nam & tybiā eiusq; cātū & plurima instrumenta ad varia opificia iuenit ex qb⁹ oparia dicta ē. Auctor Diod.li.vi. Neobo=

Neobole le.id nomē dici pōt noua gleba νεοσ. eīn nouus dr̄ & iuuenis. βωλοσ gleba. Lyparei hebri.a lypara isula vna ex

Lypara æoliis dicta ab lyparo ausonii regis filio: q illic vrbē ædificauit. vbi postea Aeolus iperauit sūpta lypari filia ꝓ cōiuge. auctor Diodo.li.vi. Vnctos hūeros. vngebāt se palestritę. Supi⁹ āt dictū est Tyrones in cāpo martio solitos exerceri: ide i tyberi natare. vngebātur

Nō sic scā des puer. quoq; natātes vitādi frigoris grā. Humeros. pes est anapestus ꝓ ionico mīore. Melior anapęstus ēt vt supra potius q̄ tribrach⁹. vltīa eī syllaba cuiusq; ver

Belloro phontes sus coīs ē. Bellorophōte. q pęgasū alatū equū ascendit. nam ꝓpe corynthum achaię vrbē mōs ē excelsus acrocorynthus noīe: vertex ei⁹ veneri sacrā habe=

Pęgasus. Pirene bat ædiculā. infra verticē pirene fons erat haud affluentes aquas habēs: cęterū ꝑspicuas ad imum potuiq; suauissimas. Fama est equū pęgasum quū potaret hoc in loco a bellorophōte depħensum fuisse: alatū

Solimi quidē caballū e medusę ceruice ꝓsiliētē: qđ Stra.docet lib.viii. Hygin⁹ vero scribit post chymęrę expeditionē quū Bellorophōtes ad cœlū cōtenderet euolare: neq; longe iam abesset: despiciens ad terrā timore pmotus decidit. Equus aūt subuolauit: inq; sidera ab ioue constitutus existimatur. De hoc ēt ait Oui.in ibin. Quiq; ab equo p̄ceps alienis icidit aruis. Exitio facies cui sua

Lycii. pene fuit. Stra.scribit lib.xii. Bellorophontē Solymos domuisse: qui postea lycii dicti sūt. nā lycon pādionis filius a se lycios noīauit. Pisandrū etiam Bellorophontis filiū pugnantē cū solimis mars interemit. Pliniusq; lib.vii. scribit equo vehi bellorophontē inuenisse. Segni pede.

Frutex pp segnē.i.pigrū pedem. Catus. prudens doctus sagax. Fruticeto. est frutex q ad iustā magnitudinē arboris non assurgit: et statura similis est multis herbis sed non demorit̄: neq; arescit: vt herba. Frutices quoq; dicuntur arborum plantulę: inde fruticari q̄si fruticē renasci ex arbore.

Tibi qualū.q.d.certe scio ꝙ tu ex illis miseris non es: & id vt dixi satyrico risu dicit: quia o neobole qđ nomē aptū ē dr̄ eī neos bolos nou⁹ fūdus: quasi sit amatorib⁹ nouus fundus vñ viuāt tātisper dū illi⁹ bōa exhauriāt. Hebrus quoq; fluui⁹ est thracię p̄ceps admodū vñ bñ natatori hic attribuitur nomē: et lypare vna ex ęoliis quasi vēto agi significet. dicit ergo: o neobole: penultīa lōga quia βωλοσ p ω scribit̄. ales.i.alatus puer cythereę.i.veneris.s.cupido: aufert tibi qualū.i.calathū: hoc ē vas vimineū in quo fusos & pēsa aut acū & fila mulieres reponunt: et nitor.i. splendor forę hebri illi⁹ pueri lyparei. lypare orti: aufert tibi telas et studium.i.exercitium: mineruę operosę.i.q̄ varias artes studiose inuenit et exercuit p̄cipue texēdi simul.i.vt primū visus tibi: lauit in vndis tiberinis: humeros vnctos.i.oleo ne contrahantur frigore perfusos: existens eques melior.i.pitior ipo bellorophōte: qui pegaso volasse dr̄. Est aūt a ntō bellorophōtes quia vltima producit̄. Neq; victus pugno segni neq; pede segni: quia cum ñ habeat segnes pugnos aut pedes i neutris vicit̄. Est ergo optimus: pugil et cursor: versus vult vt legat̄ neq; pugno. Idem etiā est catus i.callidus iaculari ceruos fugientis.i.aufugientes per apertum.s.cāpū: grege agitato.i.cōcitato: et celer.i. velox & strēnuus excipere.i.ad excipiendū quasi ex isidiis: aprū.i.suē siluestrē: latitātē in fruticero.i.loco vbi frutices crescunt arcto.i.angusto.

XIII. Ode tricolos seu tetrastrophos Blandusiæ fontem laudat.

O Fons blandusiæ splendidior vitro
Dulci digne mero: non sine floribus
Cras donaberis hædo:
Cui frons turgida cornibus
Primis & venerem & prælia destinat
Frustra: nam & gelidos inficiet tibi
Rubro sanguine riuos
Lasciui soboles gregis.
Te flagrantis atrox hora caniculæ
Nescit tangere. tu frigus amabile
Fessis vomere tauris
Præbes: & pecori vago.
Fies nobilium tu quoq; fontium
Me dicente cauis impositam ilicem
Saxis: vnde loquaces
Lymphæ desiliunt tuæ.

Argumentum Odes. xiii.

Promittit hic sacrificiũ fonti Blãdu- ANT.
siç apud agellũ suũ in sabinis: vbi per
spicuitas ad imum frigusq; amabile &
amœnũ erat: quẽ fõtẽ laudãdo inter no
biles fontis ãnumerari cõtẽdit. O fons
blãdusiç. ode est similis q̃ntę li. i. Blan
dusię. erat blãdusia regiũcula apud sa- Blandusia
binos: vbi poetæ agellus. Destinat. cõ-
stituit decernit. Frustra. mactabit̃ enim
tibi. Soboles. appositio ẽ. Lasciui gre
gis. hic appellant̃ hædi petulci. Hora
caniculæ. hyginus ita scribit. Canẽ aũt
sua appellatõe & specie caniculã dixerĩt
q̃ ab græcis: q; ante maiorẽ canẽ exorit̃ Canicula
ꝓcyon appellat̃. Ita ẽt Pli. scri. li. xviii procyon
columella aũt docet li. xii. q; vii. calẽ.
aug. canicula appet quo tẽpe caligo fit
æstuosa. Diximus & lati⁹ epodo tertio.
Nescit tãgere: id autẽ ꝑpter vmbras ar
borũ erat & ilicẽ sibi iminentẽ: vt infra
ostẽdit. Me dicẽte. laudãte & canẽte. Lo
quaces murmurantes insonantes.

O Fons blandusię &c. Festiuissi ASCEN.
me celebrat poeta fõtẽ in agro
suo ĩ sabinis positũ pollicens
eũ carmĩe suo nobilẽ efficere. V ñ dicit.
O fons blãdusiæ. i. regiũculę illi⁹ in sa
binis splẽdidior vitro: & digne dl̃ci me
ro. i. vt tuis aq̃s meꝝ diluat̃ aut potius
vt tibi ex eo sacrũ fiat: q̃a tu donaberis cras hædo: q̃ ĩ honorẽ tuũ mactabit̃: nõ sine. i. cũ florib⁹
cui. s. hędo frõs turgida. i. aspa: primis cornib⁹ destiat. i. decernit & cõstituit venerẽ. i. initũ: & ꝓ
lia sed frustra: q̃a ĩficiet. i. ĩbuet tibi cras riuos gelidos. i. refrigeratios: sãguĩe. s. suo rubro. exñs
soboles gregis lasciui. i. petulci q̃a bñ educati. Celebrãs aũt fõtẽ dicit. Hora atrox. i. aspera & ar
dẽs caniculæ flagrãtis. i. ardẽtis nescit te tãgere: q̃a ĩ vmbrosis locis aut sub rupe ẽ vnde gelidos
emittit riuos. tu ꝓbes amabile. i. dulce frig⁹. i. refrigeriũ: tauris fessis. i. fatigatis vomere. s. trahẽ
do ĩ aratro: & pecori vago. i. pascẽti libere. Tu quoq;. i. ẽt tu nõ solũ alii vt castalia. dirce. Hippo-
crene &c. fies sup. vn⁹: fõtiũ nobiliũ. i. illustriũ me dicẽte. i. laudãte ĩ carmine: ilicẽ ĩpositã cauis
saxis: vnde e qua arbore: tuæ lymphæ. aquæ purę. desiliũt loquaces. i. dulci murmure resonãtes
sed sic vt quasi loqui videãtur: aut loquelas referẽtes.

XIIII. Ode dicolos tetrastrophos ad romanos de augusti victoria.

H Erculis ritu modo dictus o plæbs
Morte venalem petiisse laurum
Cæsar hispana repetit penates
Victor ab ora.

H Erculis. Augustũ celebrãs dicit O plæbs. s. ro-
mana: Cęsar. s. august⁹: dict⁹ mõ petiisse ritu. i.
more hercul̃: lauꝝ. i. triũphũ: venalẽ. i. acq̃sibilẽ: mor
te. i. periculo vitę repetit modo victor ab ora hispana
penates. i. deos domesticos.

Argumẽtũ Odes. xiiii.

Hortat̃ ad sacrificiũ & lætitiã romanos ANTO.
oẽs ob augusti victoriã: quã victis can
tabris ex hispania referebat. Herculis
ritu. ordo ẽ. Mõ o plæbs Cæsar victor
ab ora hispana repetit penates herculis
ritu dict⁹ petiisse lauꝝ morte venalem.
Herculis ritu. more herculis q̃ sp victor
redibat: q̃ ẽt laudis gr̃a mortẽ ñ abhor-
rebat. V ñ spreto oĩ terrore atq; p̃iculo
cũcta ardua subibat: nõ cõtẽtus sui ex-
ercit⁹ virib⁹: nisi & ĩpe pugnaret. Sic &
august⁹ egit quũ deuicit cantabros hi-
spanię ꝑp̃os. Hercules aũt vt Diodo. Hercules
scri. li. v. cũ exercitu ĩ iberiam trãsiens

chrysauri filios trib⁹ magnis exercitib⁹ fidẽtes singulari ꝓuocatõe sustulit. Capta iberia boum greges secũ abduxit ad tyberi vsq₃:vbi nũc roma est. Abiit idẽ ĩ cumeũ cãpũ demũ cornu bouis inixus mare siculũ traiecit cũ bobus aliis &c. Lauꝝ.i.laureã & triũphũ. Hispana ora. august⁹ cæsar antonio deuicto cãtabricũ bellũ gessit. Domuit aũt ptĩ ductu ptĩ auspiciis suis cãtabriã. Auctor ẽ Trãquillus. Stra.li.iii.sic ait. Cętera bella oĩa hac tẽpestate desierũt. vt dixi. nã cãtabros & vicinas illis gẽtes:q̃ adhuc latrocinia retinẽt:cæsar august⁹ oppͥssit. Et q romanoꝝ socioꝝ pͥdones erãt:nũc ꝓ romanis rei militari seruiũt:coniaci videlicet:& q iberi amnis fõtes icolũt. De cãtabris aũt ẽt plura videto superi⁹.

Cãtabri
Augustus
Liuia

Vnico gaudẽs.iuitat ad sacra reddenda diis Liuiã Augusti vxorẽ sospite viro & victore. August⁹ aũt liuiã Drusillã matrimonio tyberii Neronis & qdẽ ꝑgnãtẽ adduxit dilexitq₃ & ꝓbauit vnice ac ꝑseuerãter. Vnico marito. Valeri⁹ li.ii.scribit:ꝙ q̃ vno cõtẽtæ mrĩmonio fuerãt corona pudicitię honorabãtur. Soror clari ducis. Augusti Octauiani soror octauia intelligiẽ:q̃ vxor fuerat. M. Antonii. Nã octaui⁹ augusti pr̃ mortẽ obiit repẽtina supstitib⁹ liberis octauia maiore quã ex ãtonia:& octauia minore:item augusto. quos ex Accia tulerat: Accia autẽ. M. accio Balbo & iulia sorore. C. cæsaris genita ẽ. vt & Trãqllus inqt. Male omiatis.i.verbis turpibus & mali ominis. hic fauere liguis dicebãtur ĩ sacris.i.bõa fari vel tacere ne mala omia dicereẽ. Nec mori ꝑ vi. erat n. vbiq₃ pax augusto ipatore. I pete vnguentũ. pueꝝ suũ monet:vt necessaria lętis epulis paret. Marsi duelli. cũ samnites & libertatẽ & ciuitatis cõionẽ assequi vellẽt:repulsã passi desciuerũt. Vñ marsicũ exarsit bellũ:corfiniũ pelignorũ metropolim cõem vniuersis italis ciuitatẽ demõstrãtes cõtra ppl'm ro. receptaculũ ꝓpugnaculũq₃ cõstituerũt:& ipatores creauere. biẽnio igiẽ bellũ ꝓtraxere:donec pfectũ ẽ:vt ĩ ciuitatẽ cõiter vocarenẽ. Cui⁹ rei gr̃a tm̃ belli cõflatũ fuerat icẽdiũ Marsicũ ãt iõ noĩatũ est bellũ:qm̃ a marsis rebellandi suscitatũ fuerat initiũ. Auctor ẽ Stra.li.v. Eusebi⁹ vero docet ꝙ bellũ aduersũ romãos picẽtes marsi pelignq₃ mouerũt olympiade.clxxii.paulo añ salustii crispi historici natalẽ. Luci⁹ flor⁹ bellũ sociale id appellat. Apian⁹ vero pri⁹ Sociale ponit & stati vix illo finito. sic ait. Marsi feraꝝ more se deceptos ęgre ferentes iteꝝ cepe arma. Denuoq₃ cũ ĩpis cõgredi conaẽ &c. Spartacũ vagãtẽ. quattuor & septuaginta gladiatores capuę ex ludo lẽtuli ꝓfugerũt:& congregata se-

Octauius
Octauia
Augusti
Pater
accia
Corsiniũ

Marsicum
bellum

Sociale
bellum

Spartacus

Vnico gaudens mulier marito
Prodeat iustis operata sacris:
Et soror clari ducis:& decoræ
Supplice vitta
Virginum matres:iuuenũq₃ nuper
Sospitum vos o pueri:& puellæ
Iam virum expertæ male ominatis
Parcite verbis.
Hic dies vere mihi festus atras
Eximet curas.ego nec tumultum
Nec mori per vim metuam tenente
Cæsare terras.
I pete vnguentum puer & coronas
Et cadum marsi memorem duelli.
Spartacum si qua potuit vagantem
Fallere testa.
Dic & argutæ properet neæræ
Myrrheum nodo cohibere crinem.
Si per inuisum mora ianitorem
Fiet:abito.
Lenit albescens animum capillus
Litium & rixæ cupidum proteruæ:
Non ego hæc ferrem calidus iuuenta
Consule planco.

Vnico &c. iuitat oẽs ad supplicationẽ & ad vota deo reddẽda dicẽs. Mulier.i.matrona:gaudẽs vnico marito ꝓdeat opata.i.vbi opas expleuit:iustis sacris:& soror clari ducis.s.octauia:& mr̃es ďcorę.i.honestę:virginũ:vitta supplice.i.qb⁹ ẽ vitta suppliciter adhibita:& mr̃es iuuenũ nup.s.ꝑvictoriã cæsaris sospitũ.i. icolumiũ & a nece liberatoꝝ:sup.ꝓdeãt.& vos o pueri

f.laſciui:& puellæ iā exptę viꝝ:parcite.i.abſtiete:verbis male ominatis.i.cū malo omine ꝑlatis:hoc ē laſciuis & obſcœnis Hic dies mihi feſtꝰ vere.i.ſyncere.eximet mihi curas atras.i.nociuas & nigredinē ex ardore īferētes.ego nec metuā tumultū.ſ.hoſtilē:nec mori p vi:cęſare tenēte.i.tātiſp dū cęſar tenebit terras Puer i i.abi :pete vnguētū.ſ.vt epulū ſolēne faciat.& coronas:& cadū.ſ.vinariū:memorē.i.hn̄tē notā &ſignum duelli marſi.i.belli ſocialis aut marſici:qđ ī multos ānos ſeruatū legit̄:ſi cadꝰ.i.teſta fictilis potuit qua.i. aliqua via aut rōne:eſt eī qua ſeptimi cāus.cuiꝰ ſi ēt teſta.i.veſo fictili.ſpthacū.ſ.gladiatoꝝ &ſeruoꝝ ducē negātē.ſ.p italiā &oīa vaſtātē. Dic o puer.&.i.ēt:nerę.ſ.meretriculæ:argutę.i.canoræ:ꝑpet.i.vt feſtinet cohibere.ſ.reticꝫo:crinē.i.capillū:myrrheū.i.myrrha pfuſū.ſi mora fiet.i.ſi nō admitteris ad eā p ianitorē i uiſū abito:qa patiar modeſte ſine illa feſtū agi.Nā capillꝰ albeſcēs.i.caneſcēs mihi:lenit.i.ſedat & lenē facit mihi animū:cupidū.ſ.olim:litiū & rixę pteruę.i.ptinacis.Ego nō ferrē.i.nō paterer:hæc.ſ.illā vocatam non venire:aut pueꝝ meū nō admitti calidus iuuenta i.ſi adhuc eſſem calidus iuuenta:conſule planco.id ē quæ fuerat mihi in conſulatu planci.

uorū & ergaſtuloꝝ mlt̄itudīe chryſſo & ſpthaco ducibꝰ bello excitato:claudiū pulchrū legatū & P.vorenū ꝑtorē ꝑlio vicerūt.ait Liuiꝰ li.cxv.mariꝰ aūt ꝑtor chryſſū fugitiuoꝝ ducē cū.xx.milibꝰ hoim cecidit.Cn.lētulꝰ conſul male aduerſus ſparthacū pugnauit Ab eodem L.G.&.Q.Ariꝰ ꝑtor acie victi ſūt.Itē C.craſſus ꝓcōſul.Cn.Manliꝰ ꝑtor male aduerſus Spartacū pugnauerūt.Ait liuiꝰ li.xcvi.M.Craſ.deīde cū ſparthaco pugnauit:cæſis cū ipſo ſpthaco milibꝰ quadragīta.Ait ēt idē li.xcvii.meminit ēt florꝰ.Sed latiꝰ Apianꝰ li.i.de bel.ciuili.iter q̄ dicit Sparthacū thracē fuiſſe &gladiatorē :q aliqn̄ cū romanis meruerat:& in cuſtodia ac gladiatoriis ſpectaculis aſſeruabat̄ tātūqꝫ aī aſſumpſit vt.lxx.viris comitatꝰ ꝓ libertate potiꝰ illos certare pſuaſerit q̄ in ſpectaculis picula ſubire.itaqꝫ p vim repulſis his q cuſtodię ꝑerāt fuga abiit &c. Argutæ canorę.Myrrheū crinē.i.myrrha madidū Leīt albeſcēs.aſſerit canos ſenectutēqꝫ ipſā aīos ſeuos lēire:hic ipe cū ātea iracūdꝰ eēt .iā mitior eē cogit̄ &tolerat̄ faciliꝰ ſi nęerā ad eū pgē iāitor n̄ pmittēt Calidꝰiu.i.ardēs &feruēs Cōſule plā.oñdit ſe iuuenē fuiſſe tali cōſule.

XV.Ode dicolos diſtrophos ad chlorim.

V Xor pauperis ibici:
Tandem nequitię fige modum tuæ:
Famoſiſqꝫ laboribus.
Maturo propior deſine funeri
Inter ludere virgines:
Et ſtellis nebulam ſpargere candidis.
Non ſi quid pholoen ſatis.
Et te chlori decet.filia rectius
Expugnat iuuenum domos
Pulſo thyas vti concita tympano.

Argumentum Odes.xv.

Chlorim paupis ibici vxorē monet:vt ANTO. finē rebꝰ venereis īponat cū iā funeri ꝓxima ſit:itaqꝫ lanā potiꝰ eā pare đcebat q̄ cytharā tāgere vl̄ coronis īter conuiuas ornari.Vxor paupis ibici.ode ē dicolos diſtrophos.primꝰ eī verſus glyconicus ē.ſecūdus vero aſclępiadęus. Neqtię.laſciuię.libidini.Famoſis.turpibꝰ & īfamibꝰ.Stell̄ cādidis.i.formoſis puellis.Pholoen.hęc iuuenis erat:īmo filia eiꝰ chloridis:vt ſequētia indicāt.Expugnat iuuenū domos.hoc ē e domibus iuuenes attrahit ſua forma. Thyas.bacchi ſacrificula:de qua ſupiꝰ late.Cōcita.ſ.tua filia : Vti thyas pulſo tympano.Eo aūt īſtrumēto bacchātiū ātiſtites vtebātur:hic mulieres ilico ad ſacra cōcitabāt̄.chloridis vero filia pholoe cōcitabat̄ ab amore:ſicut &thyas pulſo tympano:hocqꝫ pacto filiam quoqꝫ vituperat.

T Andē neqtiæ.Inuehit ī chlori vetulā ītēpeſtiue laſciuā dicēs.O chlori vxor ibici paupis.ſ. p te:fige.i.cōſtitue firmiter tādē.i.pꝰtā longa tpa:modū.i.finē:tuæ neqciæ.i.pditę & luxurioſæ vitæ:& laboribꝰ famoſis.i.īfamibꝰ tu ꝓpior.i.vicinior & īminētior:funeri maturo.i.tēpeſtiuo:đſine ludere īter virgīes.& ſpgere ſtell̄ cādidis.i.puell̄ ī morē ſtellaꝝ cādētibꝰ:nebulā.i.te nebuloſā & obſcurā ſitu & rugis.o chlori ſiqd decet ſatis pholoen.ſ.filiā tuā:n̄ ſup.cōtinuo aut iō : decet &.i.ēt te Filia tua.ſ.pholoe:expugnat.i.ſibi dedi cogit:ſicut q vrbes expugnāt:rectiꝰ.i.cōueīētiꝰ ętati:domos iuuenū:q.ſ.ea cōſpecta excurrūt vti.i.queādmodū thyas.i.ſacerdos bac.pl̄ſās tympana.cōcita.i.feſtia :tympano pulſo ſup.expugnat domos bacchaꝝ.aut excurrit cōcitata

Noti.cognití adoleſcẽtis. Luceriam. luceria vetꝰ erat oppidũ dauniorꝝ: vbi mineruæ fanũ extitit: auctor ẽ Stra. li. vi. Pli. quoqꝫ li. iii. dauniorꝝ coloniam fuiſſe ſcri. Flos purpereus roſę. i. roſea corona qua in cõuiuiis vtebãtur. Vetulã. ſic legiſ in ãtiqs codicibꝰ. ergo vetulam ad chlorin refertur. Nec poti &c. ſẽſus eſt: ꝙ non decent vetulam cadi poti ad fæcẽ vſqꝫ. i. optima vina quæ vſqꝫ ad fecem bibi ſolent.

Illam cogit amor noti
Laſciuæ ſimilem ludere capreæ.
Te lanæ prope nobilem
Tonſæ luceriam: non cytharæ decent:
Nec flos purpureus roſæ:
Nec poti vetulã fæce tenus cadi.

Illam. Pergit dicens. Amor noti. ſ. iuuenis per conſuetudinẽ cogniti: cogit illam ludere. i. ſalire ſimilẽ capreę laſciuæ. Lanæ tonſæ ꝓpe luceriã vetꝰ oppidũ dauniorũ: nobilẽ. ſ. lanicio: decent te. i. decẽter conueniunt tibi nõ cytharę: nec flos roſę purpureus. i. ſertũ ex roſa purpurea. Nec cadi poti tenus fæce. id eſt nec vina optima quæ bibũtur e cadis vſqꝫ ad fecẽ: cũ debilia bibantur a delicatis tm̃ ad mediũ cadi, decẽt te, vetulã. Hoc ẽ tua nõ ẽ ĩtereſſe conuiuiis nec ĩdulgere cãtilenis.

Argumentum Odes. xvi.

Quid aurꝝ poſſit Mecœnati hac ode oſtẽdit exẽplũ afferẽs danaes ferrea turri incluſæ ne forte alicui iungereſ. Iuppiter. n. in aurꝝ verſus illa potitus ẽ. Dicit inde vnũquẽqꝫ plura optare vbi plurima habuerit. Se autẽ paruo cõtẽtũ cũ multa petẽtibꝰ multa deſint. Incluſam danaen. ode ẽ ſimilis. xv. li. i. Danaen
Acriſius
Danae
Perſeus
acriſiꝰ pr̃ danaes accepto oraculo mortẽ ſibi futurã ab eo: qui ex filia natꝰ eẽt illã in turri clauſit iuppiter vero in aurũ verſus eã vitiauit: ex quo congreſſu natus ẽ pſeus: q poſtea acriſiũ obiecto Gorgonis capite in ſaxũ vertit. Meminit ita Lact. li. i. the. Dicũt alii auro pudicitiã virginis viciatã: quod & poeta nr̃ hic innuit. Euſebiꝰ aũt ſcribit acriſium fuiſſe. xiiii. regẽ argiuorꝝ: & pſeum ipm nõ ſpõte ĩterfeciſſe. Lactãtiꝰ ẽt plura de danae li. ii. th. Fore. n. ordo eſt. n. ſiqdẽ fore ſup. norãt iter tutũ & patens cõuerſo deo in p̃ciũ. Satellites familiares. miniſtros. cuſtodes. Auguris argiui domꝰ. de Amphiarao dicit: q apollinis fuit antiſtes: vt ſcribit lact. li. i. th.
Amphiaraus
is aũt ne in thebas iret: latuerat vxore eryphile cõſia: q̃ qdẽ eũ ꝓdidit monilis d̃ſiderio ducta: quod erat argię vxoris polinicis ab vulcano elaboratum. Vir poſtea ab terræ hiatu abſũptꝰ ẽ. De quo ſtatiũ lege li. vi. Vir macedo. de philippo macedonię rege ĩtelligit: q opum diuitiarũqꝫ gr̃a multas diruit vrbes: ĩ gręcia p̃ſerti: ĩ ſcithiã quoqꝫ p̃dãdi cã ꝓfectus ẽ: eiuſqꝫ æmulos thebanos & lacedæmones bello cõfecit: de qbꝰ pl̃a legito apud Iuſtinũ li. viii. & li. ix. Demo-
Philippus macedo.

XVI. Ode dicolos tetraſtrophos ad Mecœnatem quid aurum poſſit.

INcluſam danaen turris ahenea
Robuſtęqꝫ fores: & vigilum canum
Triſtes excubiæ munierant ſatis
Nocturnis ab adulteris.
Si non acriſium virginis abditę
Cuſtodem pauidum iuppiter: & venus
Riſiſſent: fore enim tutum iter et patens
Conuerſo in precium deo.
Aurum per medios ire ſatellites:
Et perrumpere amat ſaxa potentius
Ictu fulmineo. concidit auguris
Argiui domus ob lucrum
Demerſa exitio diffidit vrbium
Portas vir macedo: & ſubruit æmulos
Reges muneribus. munera nauium
Sæuos illaqueant duces.
Creſcentem ſequitur cura pecuniam:
Maiorũqꝫ fames. iure perhorrui
Late conſpicuum tollere verticem.
Mecœnas equitum decus
Quanto quiſqꝫ ſibi plura negauerit

A diis plura feret:nil cupientium
Nudus castra peto & transfuga diuitum
Partes linquere gestio
Contemptæ dominus splendidior rei
Q̃ si quicquid arat impiger appulus
Occultare meis dicerer horreis
Magnas inter opes inops.
Puræ riuus aquę siluaq; iugerum
Paucorum:& segetis certa fides meæ
Fulgentem imperio fertilis africæ
Fallit sorte beatior.

sthenes p̃terea cõtra æschinẽ scri. phi=
lippũ solitũ esse singularũ fere ciuitatũ
ꝑditores pecunia corrũpe:vñ & lasche
nes pecunia corrupt⁹ illi olynthũ tradi
dit. Munerib⁹ ꝑpter munera.i.ꝑpter di
uitias. Illaq̃ant.capiunt. Sæuos duces
piratas dicit:q cã lucri sæpe illaq̃antur
Crescẽtẽ. Oui.itẽ ait. Et cũ possideant
plurima petũt. Verticẽ tollere.i.ad sum
mas diuitias ascẽdere. Nil cupiẽtiũ:di=
cit se poti⁹ adesse velle ꝑuo cõtẽtis q̃ di
uitib⁹:q nũq̃ qđ satis sit hñt.sp.n.pl'a
cupiũt. Splẽdidior.nã meli⁹ ẽ non desi
derare q̃ potiri. Certa fides.ordo ẽ. Et
certe fides meę segetis sorte beatior fal
lit fulgẽtẽ iperio fertilis aphricę. est ãt
sensus.ꝙ ipse beatior est sua sorte q̃ il
le q aphricæ dñatur.vbi maxima ẽ triti
ci copia. Sorte beatior. Sortẽ appellat
capitale.i.iactũ semẽ.seges ergo sua be
atior & fertilior erat sorte.nã sępe acci=
dit vt vix sors ipsa.i.iactũ semen colli
gať. Fallit fulgẽtẽ.ego eni paruo cõtẽ=
tus sum:ille vero nequaquã.

INclusam danaen. Auri & muneꝝ vim nociuã
detestatus aĩ cõtinẽtiã ac modestiã laudat:do=
cẽs veras diuitias q̃ sufficiẽtiã pariãt acqri nõ
accessione reꝝ sed diminutõe cupiditatũ Ordo ẽ. Tur
ris ahenea.i. fortissima quasi ex ære quod rubiginem
nõ sentit:& fores.i.ianuæ aut valuæ robustæ.i.fortes
& tristes.i.seueræ excubiæ canũ vigilũ:munierãt.i.de
fenderãt satis danaen filiã achrisii q nepotẽ ex filia timẽs eã ĩcludi fecerat :ab adulteris noctur=
nis:si iuppiter & ven⁹.i.ĩfluẽtię illoꝝ planetaꝝ aut secũdũ fabulas dii illi:nõ risissẽt acrisium cu
stodẽ pauidũ.i.meticulosũ & anxiũ virgis.s.danaes: bditæ.s.ĩ turri. Riserũt aũt:enĩ ꝑ qa:fore
i.futuꝝ eẽ:aut quia sciebãt futuꝝ eẽ iter tutũ & patẽs.i.ꝑuiũ ad eã:deo.s.ioue:cõuerso in aurum
i.ĩ ĩbrẽ aureũ ĩ c⁹ forma se p ĩpluuiũ.i.fenestrã p quã ĩpluit:ĩ sinũ virgis ĩmisit. Auꝝ amat.i.affe
ctat ire quia viã ĩuenit:p medios satellites.& amat ꝑrũpere.i.penetrare saxa : potẽti⁹ ictu fulmi=
neo.i.q̃ faciat fulmẽ. Dom⁹ auguris argiui.s.ãphiarai seu ãphiarei:cõcidit.i.ruit tota : demersa
exitio:ob lucrũ.i.monile qđ eryphile vxor ei⁹ ab argia vxore polinicis ob ꝑditũ maritũ accepat
Vir macedo.s.philipp⁹ alexãdri pr̃ qui a Iuuenale diciť callidus ẽptor olinthi diffidit.i.apuit vi
olenter portas vrbiũ & subruit.i.subuertit reges ęmulos.i.ęque potẽtes:munerib⁹.i.donis. Mu
nera illaq̃ant.i.irretiũt & ĩ seruitute tenẽt:sęuos duces nauiũ.i.piratas q se ob munera mutuo ꝑ=
dunt. Et tñ cura seqtur pecuniã crescẽtẽ:& fames.i.desideriũ maioꝝ.i.grãdiorum:quia vt dicit
Iuue. Crescit amor nũmi quãtum ipsa pecunia crescit. Quocirca o mecœnas decus eqtũ:qa ĩ eq
stri dignitate ꝑmanere voluit:ego ꝑhorrui.i.ꝑfecte & ad finẽ vsq; horrui:iure.i.merito:viso pi=
culo:tollere.i.erigere verticẽ.i.extolli aut sublimari:hñdo verticẽ:cõspicuũ.i.claꝝ & cõspicabi
lẽ late. Nã qsq; feret.i.accipiet a diis tãto plura:quãto plura negauerat sibi. Nã(vt dicit euãgeli
um)q se hũiliauerit exaltabiť. Ego nud⁹.i.paꝝ hñs peto.i.adeo & me trãsfero:ad castra nil cupi
entiũ:hoc ẽ sequor factionẽ illoꝝ q nil cupiũt.& ego trãsfuga.i.trãsfugiẽs ab ijs quibus prius
adhęsi:gestio.i.manifeste cupio:linquere ꝑtes diuitũ.exñs.s.aut futur⁹:splẽdidior dñs rei con
temptę.i.spretę:q̃ si dicerer occultare meis horreis:quicquid appulus impiger.i.strẽnuus colo=
nus:arat.i.arãdo producit & gigni facit.exñs inops.i.sine opib⁹.ĩter magnas opes more auari
& diuitis.quia:vt dicit seneca. Tã deest auaro quod habet q̃ quod non habet. Riuus purę aquæ
(de quo in sermone qui incipit Hoc erat in votis:modus agri non ita magnus hortus vbi & te=
cto vicinus iugis aquę fons Et paulum siluæ super his foret:auctius atq; dii melius fecere:bñ ẽ
nihil ampli⁹ oro Maia nate:nisi vt propria hęc mihi munera faxis)& silua paucorum iugeꝝ ad
ignem.s.sufficiens.& certa fides.i.fidelitas:meę segetis.i.terrę satæ:q̃ annuũ penũ mihi suffici
at:beatior sorte.i.cõditione aphricę fertilis.i.citius beatũ faciens q̃ si totã haberem aphricã:fal
lit fulgentem imperio:quia is credit se beatiorem cũ non sit:sed multis curis maiores compat.
Vbi autem sollicitudo illic nulla est beatitas.

Leſtrigonia. formiæ oppidũ iuxta caietã fuit ãtiqua leſtrigonũ ſedes auctore Pli. li. iii. ſtraboq̃ li. v. ſcribit. totam hãc orã optima vina generare. Lãgueſcit. i. ſeneſcit. Importuna. moleſta. inquieta. Cõtracta cupidie. frenato hñdi deſiderio. Vectigalia porrigã. i. agrorũ fruct⁹. dixit aũt ſibi ꝑuo cõtẽto videri pl'a poſſidere q̃ ſi haliattici regnũ coniũgeret
Mygdõia Mygdoniis. ẽ mygdonia regio ĩ finib⁹ aſię ab rege mygdono: vt ſcri. lact. li. ii. th. legito item q̃ dicta ſunt de mygdonia ſuperi⁹. nã hic ẽt cõueniunt
Haliattes Haliattici. in li. i. herodoti legiẽ haliattes. ait eĩ ſic. crœſus genere fuit lidus: p̃re aũt haliatte. & paulopoſt ſic. porro haliattes lidus cõpoſito cũ mileſiis bello poſtea cũ lvii. regnaſſet ãnos vita exceſſit. Bene ẽ cui. Tulli⁹ ĩ pad. iqt. Q uẽ n. itelligim⁹ diuitẽ: aut hoc verbũ i quo hoĩe ponim⁹? opinor ĩ eo cui tanta poſſeſſio ẽ: vt ad liberal'r viuẽdũ facile cõtẽt⁹ ſit: q nihil q̃rat nihil appetat. nihil optet ãplius. aius. n. tu⁹ oportet ſe iudicet diuitem non hominum ſermo: neq̃ poſſeſſiones tuę &c.

Q̃q̃ nec calabræ mella ferunt apes:
Nec leſtrigonia bacchus in amphora
Langueſcit mihi: nec pinguia gallicis
Creſcunt vellera paſcuis:
Importuna tamen pauperies abeſt:
Nec ſi plura velim tu dare deneges.
Contracta melius parua cupidine
Vectigalia porrigam?
Q̃ ſi mygdoniis regnum halyattici
Campis continuem multa petentibus
Deſunt multa: bene eſt cui deus obtulit
Parca quod ſatis eſt manu.

Q̃q̃ &c. Proſequiẽ qd̃ incepat dicere nõ reꝝ acceſſione ſed cupiditatũ minutõe fieri beatũ: ideoq̃ dicit ſe ſatis beatũ vnicis ſabinis licet exquiſitas non habeat diuitias ordo eſt. Q̃q̃ nec apes calabræ ferunt. i. colligũt mihi mella: nec bacch⁹: lãgueſcit. i. veteraſcit & domatur ac mitius fit mihi: ĩ ãphora leſtrigonia. i. phormiana: Nã ꝑcioſa creſcunt iuxta phormias vina. nec vellera creſcũt mihi pĩguia ſup. i paſcuis gallicis: vt ĩ pede mõtiũ vbi gallia italis ciſalpina: aut ĩ euganeis ꝑſertĩ altinatib⁹: Nã columella li. viii. de ouib⁹ emẽdis ſic ait Generis eximii calabras appulaſq̃ milites noſtri exiſtimabãt earũq̃ optimas tarẽtinas. Nũc gallicę ꝑcioſiores habẽẽ: earũq̃ ꝑcipuę altinates Vt aũt ſtrabo lib. v. ait. Altinũ ẽ in palude poſitũ ſimile rauẽnę ſitũ habẽs
Altinates oues Martialis aũt ſic ait li. xiiii. velleribus primis appulia prima: ſecũdis Nobilis altinũ tertia laudat ouis: tñ paupies ĩportuna. i. nõ ſupportãda & ad ĩprobitatẽ vrgẽs: abeſt. f. a me: nec o mecœnas
Altinum ſi ego velim. f. habere plura: tu deneges dare plura: veꝝ ego porrigam. i. extendã & augeã meli⁹ parua vectigalia. i. paruos redditus & agrorum fructus: cupidine. i. cupiditate cõtracta. i. iminuta: q̃ ſi ego cõtinuẽ. i. cõtinuo poſſideã: regnũ haliattici. i. creſi haliattis filii hoc eſt lydiã ditiſſimã: cãpis mygdoniis. i. mygdonię regionis in finib⁹ aſię fertiliſſimę. Multa deſũt petẽtib⁹ multa. Bene. i. ſatis m'tũ ẽ illi cui de⁹ obtulit manu ꝑca. i. licet pauca tñ qd̃ ſatis eſt. i. vſq̃ ad ſufficiẽtiã vt dicũt. vñ & prouer. xxx. Mendicitatẽ & diuitias ne dederis mihi: tribue tantũ victui meo neceſſaria ne forte ſatiatus illiciar ad negandum: & dicam quis eſt dñs? aut egeſtate cõpulſus furer & piurem nomen dei mei.

Argumẽtũ Odes. xvii.

ANT. A elii lamię gen⁹ celebrat. ait ĩde cornicis augurio ſe noſſe craſtinã tẽpeſtatem. hinc illum monet vt arida ligna componat ad ſacrificium. quo luce ſequenti genium mero & porco bimeſtri curare poſſit. de ælio autem lamia lib. i. ode vero. xvi. etiam meminit. Aeli vetuſto. ode eſt ſimilis nonæ libri. i. Q uando. quoniam. Faſtos. conſules intelligit Lucanus. Q ui dat noua nomina
Faſti faſtis. faſtorum libri dicuntur: in quibus totius anni ſit deſcriptio. vt feſtus iqt

Ode. XVII. tricolos tetraſtrophos Aelii lamiæ genus celebrat.

A Eli vetuſto nobilis a lamo:
Quando & priores hinc lamias ferunt
Denominatos: & nepotum
Per memores genus omne faſtor.
Auctore ab illo ducis originem:
Qui formiarum mœnia dicitur

Princeps & innantem maricæ:
Littoribus tenuiſſe lyrim
Late tyrannus:cras foliis nemus
Multis:& alga littus inutili
Demiſſa tempeſtas ab euro
Sternet.aquæ niſi fallit augur
Annoſa cornix.dum potes aridum
Compone lignum.cras genium mero
Curabis.& porco bimeſtri
Cum famulis operum ſolutis.

AEli ve. Aeliū lamiā amicū a generoſitate lauda=
tū monet futuro cōuiuio ꝓſpiciat dicens.O æli
nobilis ab lamo vetuſto(qn̄.i.qn̄q dē:ferūt.i. dicunt
fere oēs:Lamias priores.i.priſcos:& oē genus nepo=
tū.i.poſterorū aut minorū:per faſtos.i.libros q̄ſi an=
nales:mēores.i.q ī mēoriā reducūt cōſules & nobiliū
magiſtrat⁹:denoīatos hīc.ſ.a lamo vetuſto.)tu ducis
originē ab illo authore.ſ.primo lamo: q dr̄ princeps
i.primus tenuiſſe.i.poſſediſſe mœnia phormiaꝝ:& ty
rānus.i.rex late.ſ.regnās dr̄ tenuiſſe lyrim fluuiū īnā=
tem littoribus maricę.i.minturnenſiū deę:hoc eſt ma
ris iuxta minturnas.Tēpeſtas demiſſa ab euro.ſ.vēto
oriētali:ſternet.i.ſternēdo opperiet cras nemus.i.ſil=
uam frondoſā:foliis multis.i.frondib⁹ vi vētoꝝ de=
cuſſis.& ſternet littus.ſ.maris:alga.i.herba euulſa vi
tēpeſtatis:iutili.vn̄ & in bu.maro.ꝓiecta vilior alga.
i.cras erit maxima vētoꝝ &pluuiarū tēpeſtas:niſi cor
nix annoſa et ita nō friuole garrula ſed ſerioſe:augur
.i.ꝑnūciatrix aq̄.i.pluuię fallit ſup.me.& ita tantiſp
ſup.dū potes:cōpone.ſ.ad focū lignū aridū.quia tu
curabis cras geniū.i.deū indulgētię:mero.i.puro vi
no:hoc eſt cras nobis vberi⁹ bibēdū ē:& porco bime
ſtri.i.duoꝝ menſium porcello cū famulis ſolutis ope
rum.ſ.labore vt ſit participium.

Priſcian⁹ vero lib.vi.ait.faſtos ꝓ ānali
b⁹ a faſtis & nō feſtis dieb⁹ dictos.For
miaꝝ mœnia.de formiis ſupiori legito
Maricę.Serui⁹ li.vii.æn.ſcri.maricam Marica
fuiſſe deā littoris mynturnēſiū iuxta ly
rim fluuiū:afferēs quoq₃ hūc horatii lo=
cū ī teſtimoniū Verg.āt ī eodē li.vii.de
latino ait.Hūc fauno & nympha geni=
tum laurēte marica accipim⁹.Lyrim.ly
ris ſupne labit̃ de apœninis mōtibus & Lyris
agro veſtino ꝑter vicū fregellas:excur
rit āt ī lucū ſacrū quē magnis honorib⁹
mynturnēſes celebrabāt oppido īcūbē
tē.Mynturnę āt īter formias & ſinueſſā
erāt:vtriq₃ ad ſtadia.lxxx.diſtātes.īter
fluit āt lyris ānis:ſūtq₃ dictę vrbes om
nes maritimę.Au.Stra.li.v.Late tyrā
nus.rex.Ver.ēt ait.Hic ppl̃m late regē
Alga.herba maria tenuiſſima.Augur
aquę.i.ꝑnūcia.Annoſa cornix.heſio=
dus ml̃ta de hoīm æuo referens cornici
nouē nr̃as attribuit ætates:q̃drupl̄ū ei⁹
ceruis.id triplicatū coruis.Pli.ſcri.li.
vii.Cornix āt ales ē inauſpicatę garru= Cornix
litatis:vt ait idē.i.īfelicis quaſi auſpi=
ciis repugnātib⁹.Cice ꝑterea li.i.de di=
uinatōe ſcribit coruū a dextra a ſiniſtra
cornicē facere ratum.Et Plinius docet
hyemē ſignificari quum terreſtres volu
cres cōtra aquā clāgores dabuut ꝓfun=
dentes ſeſe,ſed maxime cornix.Verg.
item lib.i.geor.Tum cornix plena plu
uiam vocat improba voce:& ſola in ſic
ca ſecum ſpatiat̃ arena.Geniū.Genius Genius
eſt numen quoddam familiare:qđ no=
bis naſcentibus datur vt ſerui⁹ ſcribit
lib.vi.æn.Cēſorinus aſſerebat:vt ſcri=
būt alij:eū dici Geniū ſeu qa vt gigna
mur curat:ſeu quia vna nobiſcū gigna
tur.ſeu ꝙ genitos ſemp tueat̃ eūdemq₃
eē Geniū & larē oñdit.Euclydes dixit
duplicem omnibus appoſitum eſſe Genium bonū et malum.Chriſtiana veritas angelos vocat:
non cum naſcēte genitos:ſed nato ſociatos quorū alter bonus in bonū ſemp vrget quē ſeruat
alter autem malus in contrarium nititur.et quaſi bonoꝝ maloꝝq₃ noſtrorum obſeruatores & te=
ſtes in mortem vſq₃ aſſiſtunt continui.Operum ſolutis.diē feſtum indicat.

XVIII.ode dicolos tetraſtrophos ad faunū

FAune nympharū fugiētiū amator
Per meos fines & aprica rura
Lenis incedas:abeaſq₃ paruis
Aequus alumnis.

Argumentum Odes.xviii.

Faunum agreſtem ſylueſtremq₃ de=
um orat:vti per ſuos agros mitis & in
nocens eat.cum pleno anno hædum
ei vinaq₃ et odores plurimos tradat.
Agreſteſq₃ etiam ſibi tripudient.Fau=
ne nympharum.fauni dei latinoꝝ erāt Fauni
quos in ſylueſtribus locis traditum eſt
ſolitos fari:qđ Varro ſcribit.Serui⁹ ēt

docet faunos dictos a fãdo.i.vaticinã do. Vñ et fatuos dicimus incõsiderate loquentes.de faunis autem poeta libro primo Georgi.ait. Et vos agrestũ presentia numina fauni ferte simul faunisq; pedẽ. Lenis.mitis.placidus. Aequ⁹ benignus:innocens. Paruis alumnis. vernas ĩtelligit villici filios. Larga nec desunt. Ordo est. nec desunt veneris sodali larga vina in cratere: veneris autẽ sodali.i.tibi fauno. dixerat em̃ faune nympharum fugientium amator. vł dicas. ne desunt larga vina in cratere sodali veneris: quoniã sine cerere & baccho friget venus. Et Plinius lib.xiiii. inquit de ebriis. Pręmiũq; sũmũ ebrietatis libido portẽtosa ac iocũdũ nefas. Ouidius item lib.i.de arte ait. Vina parant animos faciũtq; coloribus aptos cura fugit mł'to diluiturq; mero.illic sępe animos iuuenũ rapuere puellę. Et venus in vinis: ignis in igne fuit. Et ĩ libro de remed. Vina parant aĩos veneri nisi plurima sumas. Ludit herboso. id erat ĩ numĩs honorẽ: vt ẽt pecora gauderẽt & luderẽt. q̃ sub eius tutela sunt. Vacat. ab labore.f. Nonę decẽbres. tũc em̃ fauno sacra celebrabant̃. Festus.i. lætus: id autem erat ꝑpter fauni numẽ quũ festa pagus celebrarat. Pardus. sũt pardi pantherarum mares. panthera autem et tigris macularum varietate spectantur. suntq; pantheris in cãdido breues macularum oculi. ferunt colore earum mire sollicitari quadrupedes cunctas. sed capitis toruitate terreri: quãobrem occultato eo reliqua dulcedine inuitatas corripiunt. Auctor est Plinius libro.viii. Pardus. Acron hic legit pagus. vtrũq; tamen conuenit. Agrestes frondes. id erat: quoniam locis siluestribus fauni morabantur: hinc in eorum honorem agrestes frondes per humum spargebantur ab sylua ipsa: non solum ab viris. De more autem id fiebat. vnde in bucco. Maro inquit. Spargite humum foliis. inducite fontibus vmbras Pastores: mandat fieri sibi talia daphnis. Item alia æglogа. Quis caneret nymphas: quis humum florentibus herbis spargeret: aut viridi fontes induceret vmbra. Fossor. agricola. quem gaudere dicit tripudiis in fauni sacris.

Ebrietatis ꝑmium.

Vina.

Pardus

Panthera.

Frõdes in humo

Si tener pleno cadit hædus anno:
Larga nec desunt veneris sodali
Vina craterę. vetus ara multo
Fumat odore.
Ludit herboso pecus omne campo
Cum tibi nonæ redeunt decembres.
Festus in pratis vacat ocioso
Cum boue pagus.
Inter audaces lupus errat agnos:
Spargit agrestes tibi silua frondes
Gaudet inuisam pepulisse fossor
Ter pede terram.

FAune. Faunũ festiue rogat vt ĩnocu⁹ ꝑ arua sua incedat: polliceturq; si id fecerit sacrificiũ dicens Faune amator nympharũ fugiẽtiũ: sũt em̃ timidę deę faunũ qui rudis et agrestis est potissimũ timentes: incedas lenis.i.placidus et innocuus: ꝑ meos fines.i.cõfinia agrorũ meorũ. et ꝑ rura aprica.i.soli exposita & vmbrosa: et abeas.i.discedas: ęquus.i.benignus & ĩnocuus: alũnis puis.i.vernis: villici natis: aut fœtui pecoris: quod potius credã: quia quasi obnoxius sit fœtui cõseruãdo addit cõsidẽter: quasi dicere velit. Si hędus.i.fœtus caprę: tener.i.molliter educat⁹: cadit: dũ tibi mactat̃ anno pleno.i.cõpleto.(quia ãnuale sacrificiũ illi fecit) hoc ẽ si singulis annis mactat̃ tibi hędus: nec.i.et si larga vina nõ desunt craterę (a ntõ cratera. quia ab actõ tertię masculini fit sępe ntũs in a primę & fœminini. vt cratera: statera: cassida &c. nec staret versus vt sit cratere ꝑ in cratere abltũs tertię q cor riperet̃ i: poculo illi: sodali.i.q̃ ẽ in societate veneris: quia sine cerere & baccho friget venus. Venter aũt mero ęstuans facile despumat in libidinẽ. et si sup. ara vetus.i.ab antiquo tibi instituta: fumat tibi multo odore.f.thuris: aut potius holocausti. Prosequit̃ autẽ in eius honorem vt hic hymnus in eius festo canendus intelligat̃ dicens. Omne pecus ludit.i.salit & tripudiat in campo herboso: cũ nonę decẽbres redeũt tibi.i. in honorẽ tuũ (q̃a tũc ei⁹ festũ agebat̃) pagus.i.paganus: hoc ẽ rustic⁹ seu colon⁹ (id ãt meli⁹ q̃ pardus legitur) festus.i.festiu⁹: vacat.f.a labore ĩ pratis cũ boue ocioso.i.cessãte ab aratiõe. Lup⁹ errat iter agnos audaces.i.audẽtes tũc: q̃a tua ꝑtectõe cõfisi nihil timẽt. Silua spargit tibi frõdes agrestes. & fossor: gaudet pepulisse pede ter.i.scdm rithmũ & numerũ saltandi: terrã inuisã.i.cuius fodiẽdę labore defatigari soleat: & ita quasi in execrationẽ terrę saliendo conculcat eam.

XIX. Ode dicolos distrophos ad Thelephū.

Quantum distet ab inacho
Codrus pro patria nō timidus mori
Narras: et genus æaci:
Et pugnata sacro bella sub ilio.
Quo chium precio cadum
Mercemur. quis aquā tēperet ignibus:
Quo præbente domum: & quota
Pelignis caream frigoribus: taces.
Da lunæ propere nouæ.
Da noctis mediæ: da puer auguris
Murenæ. tribus aut nouem
Miscentur cyathis pocula commodis.
Qui musas amat impares
Ternos ter cyathos attonitus petet
Vates: tris prohibet supra
Rixarum metuens tangere gratia
Nudis iuncta sororibus.

Quātū. Facete thelephū poetā aīcū cui⁹corpis formā pri⁹ celebrauit monet aīm a carmīb⁹ qb⁹ grecas historias nihil ad voluptatē faciētes describebat: ad res letioris cōuiuii auertere dicēs. o thelephe tu narras. s. i carmie: quātū codrus rex athenieñ. nō timidus mori. i. q se deuouit: ꝓ pria: distet ab inacho: primo argiuoꝝ rege: et narras gen⁹ æaci. vt thelamonē peleū & phocū. & bella pugnata sub ilio sacro. i. a diis constructo: hoc ē res nihil ad nos aut ad cōuiuiū ptinētes: & taces: quo ꝑcio mercemur cadū chiū. i. vini chii qđ optimū erat: & q s. s. puer tēperet. s. tepefaciēdo: aquā ignib⁹. & quo ꝑbēte domū. i. i cui⁹ hospitio: & quota. s. hora: ego careā frigorib⁹ pelignis. i. apđ pelignos pplos vicinos marsis. exñs. s. ante focū. Et quasi dicat: qa tu taces ego mēinero: addit. O puer da ꝓpe. i. ꝓperāter pocula noue lunę. i. q̄ ebibā i honorē nouilunii: da ēt pocła medię noctis. i. q̄ ebibā i cōmēoratiōnē et laudē ei⁹. da. s. tertia pocula: murēnę auguris. i. q̄ ebibā i honorē ei⁹ cui⁹ forte auspicio cōuiuiū iierat: & qa tria cōmemorauerat addit ei⁹ rei rōnē dicēs. Pocła miscentur cyathis tribus aut nouem: cōmodis. i. cōuenientibus cuiq; suis. Nam vates attonitus id est numine bacchi ac apollinis raptus: qui amat musas impares scilicet nouem: petet ter ternos. id est nouē cyathos. i. pocula. hoc ē q in musarū sunt tutela ad illarū

Argumentum Odes. xix.

Thelephū poetā grēcū familiarēq; suum cū ioco arguit. is ei grēcoꝝ historias referebat horatio. Cū tpus posceret cōuiuii poti⁹ necessaria tractare. Hortaꝛ īde pueꝝ suū pocła ꝑparare: assintq; tibię cū lyra & fistula. Quātū distet. Ode ē sifis. xxxvi. li. i. Inacho. fuit inach⁹ prim⁹ argiuoꝝ rex. q regnauit ānis. L. āno āt mūdi. MMM. cc. xl. Au. est Eusebi⁹. Distet. differat vł absit. Codrus. fuit is atheniēsiū rex. xvii. q regnauit ānis. xxi. āno mūdi. MMM. cx. vt scribit Eusebi⁹. Vtq; Iusti. li. ii. ait. Cū essent īter atheniēses & doriēses simłtatū veteres offensę: q̄s vīdicaturi bello doriēses de euētu ꝑlii oracula cōsuluerꝫ re spōsū supiores fore ni regē atheniēsiū cecidissēt. Quū vētū eēt ī ꝑliū militib⁹ añ oīa custodia regis atheniēsis ꝑcipiꝫ Atheniēsib⁹ eodē tpe rex codr⁹ erat: q & rñso dei & ꝑceptis hostiū cognitis ꝑmutato regio hitu pānosus sarmēta collo gerēs castra hostiū īgrediꝫ. ibi in turba obsistentiū a milite quē falce astu cōuulnerauerat īterficiꝫ. cogito regis corpore doriēses sine ꝑlio discedūt. Atq; ita atheniēses virtute ducis ꝓ salute patrię se offerētis bello liberanꝫ. Post codrū nemo athenis regnauit. Admīstratio reip. ānuis magr̄atibus ꝑmissa: hęc oīa ex illo. de h⁹ ēt Cic. ī fi. lib. j. Tusc. Genus æaci. fuit is iouis æginæq; fili⁹. Genuit āt thelamonē peleū & phocū. Ex peleo ac thetide achilles ort⁹. q cū agamēnone ad troiā accessit. Auct. ī iis Diod. li. v. Sacro ilio. a diis. n. mœnia sibi cōstructa fuerāt. Dionysius scribit iliō ī phrygia eē iuxta idā montē: ciuitatē olim amplissimā & maxioꝝ heroū ꝓcreatricē: quā ferūt ab neptuno & apolline cōditā extitisse. sed postea direptā & euersam pladadis ac iunonis cōsiliis: sitā ꝓpe xāti & idæi simoentis vndas. Chiū cadū. de chio vino optio supius dictū est. Aquā tēperet ignib⁹. i. tepefaciat. vtebanꝫ eī tepida aqua ꝓ diluendo vino. ꝓ id āt Horatius hyemē tunc fuisse inuit. Et quota. sup. hora. Pelignis frigoribus. peligni populi sunt marsis vicini: vt scribit Strabo libro quinto. Sulmo autem pelignorum est mediterranea ciuitas: vt docet li. iii. ptoł. Pelignis āt frigorib⁹ ait: qa ex mōtib⁹ illis

AN. M.
Inachus
Codrus.
Aeacus.
Ilion.
Peligni

niuosi vẽirevidebãť: q ſabiniꝫ iminẽt. AN.M. Da lunꝫ ꝓpe nouꝫ. hortať puerũ ad parãda pocľa. Eſt ãt ordo. o puer da ꝓpe pocľa nouæ lunæ. da mediæ noctis. da pocľa murenꝫ auguris. pocľa miſcenť trib⁹ cyathis cõmodis ãt nouẽ. Da lũꝫ i. ĩ lunꝫ honorẽ. Hoc ait qm̃ ſolebãt olĩ pocľa ſũere ĩ deoꝝ honorẽ: aut heroũ: aut amicaꝝ. hinc martiaľ ĩqt. Nꝫuia ſex cyathis. ſeptẽ iuſtia bibať. Oĩs ab ĩfuſo numereť amica phalerno. Trib⁹ aut nouẽ. Gel. li. xii. c. xi. ſcri. Varronẽ dixiſſe cõuiuaꝝ nũeꝝ oportere ĩcipe a gr̃aꝝ nũero: & ꝓgredi ad muſaꝝ. i. ꝓficiſci ab trib⁹ & cõſiſteř ĩ nouẽ. vt cũ pauciſſimi cõuiuꝫ ſũt ñ pauciores ſint q̃ tres: quũ pľimi ñ pľes q̃ nouẽ. Nã mľtos ĩnqt eẽ nõ cõuenit: ꝙ turba plerũqꝫ eſt turbulẽta. At tonit⁹. nimio videlicet vino. Nudis iũcta ſororibus. De gratiis videto ſupius ode. iiii. lib. j.

Cõuiuarũ numerus.

numerũ nouẽ ſumãt pocľa: q vero gratiis ſeu charitib⁹ placere volũt dũtaxat tria: qa gr̃a. i. gr̃aꝝ ſeu charitatũ vna: iũcta ſororib⁹. ſ. reliqs duab⁹: nudis: metuẽs i. metũ hñs: rixaꝝ. i. ne fiãt rixꝫ. ꝓhibet ſup. cyathos ſupra tris. i. excedentes numerum ternarium.

Tibia. Berecynthiꝫ tibiꝫ. id ait qm̃ obliquã tibiã phrygia mydas ĩuẽit. Gemĩas tybias marſias. Cũ tibiis canere voce Trezeni⁹ dardan⁹ ĩſtituit. Auct. Pli. li. vii. Berecynthes. Berecynthiꝫ. berecynthes natio q̃dã inter phrygas ẽ. Sĩpľr vero phryges Troeſqꝫ ꝓpe idã hĩtãtes Rhea. Rheã p̃cipuo venerant honore ei⁹ orgia freq̃ntãtes. hãc q dẽ deoꝝ mr̃em vocãt. Veſta. & veſtã. & deam phrygiã magnã. ab locis aũt idꝫã didimenã phylenã peſſimũtiã Cybele. cybelẽ. Hæc ſcri. Stra. lib. x. Lyra. Lyra. veteꝝ ro. epuľ fides ac tibias adhibeř moris fuit. Et ĩ ꝓuerbiũ vſqꝫ grꝫcoꝝ celebratũ ẽ ĩdoctos a muſis atqꝫ grꝫcis abeẽ. Apud illos ãt mos erat vt ĩ cõuiuiis p⁹ cœnã circũferreť lyra: cui⁹ quũ ſe ĩpitũ Themiſtocles Themiſtocles cõfeſſ⁹ eẽt: hĩt⁹ ẽ ĩdoctior. Auc. ẽ Fabi⁹ li. j. de muſice. Parcẽtes dexteras. nil agẽtes. Sparge roſas. ĩ mẽſa. ſ. Lycus. is ſenex ei vicin⁹ erat. Nõ habiľ. nõ apta. erat eĩ lyci ſenis vxor iuuẽis. hĩc ille zelotipus erat. & ĩuidus ac odioſus. Spiſſa te. laudat thelephũ a forma. Veſpo. de hoc vide ſupi⁹. Tẽpeſtiua. viri potẽs apta viro. Lẽtus. occult⁹ ac longus.

Inſanire iuuat. cur berecynthiꝫ
Ceſſant flamina tibiꝫ?
Cur pendet tacita fiſtula cum lyra?
Parcentes ego dexteras
Odi. ſparge roſas. audiat inuidus
Dementem ſtrepitum lycus.
Et vicina ſeni non habilis lyco.
Spiſſa te nitidum coma.
Puro te ſimilem telephe veſpero
Tempeſtiua petit chloe.
Me lentus glycerꝫ torret amor meꝫ.

Inſanire iu. ſigãt ſe attonitis & furẽtib⁹ aſcribẽdũ nouẽ expetere pocľa dicẽs. iuuat. i. delectat ĩſanire. i. inebriari: cur flamĩa. i. ſonit⁹ ex flatu: tibiꝫ berecythiꝫ. i. phrygiꝫ: ceſſãt? cur fiſtula pẽdet cũ lyra tacita. i. nõ reſonãte. Ego odi o thelephe: dexteras ꝑcẽtes. i. abſtinẽtes a pulſãdo plectro. ſparge roſas: audiat lyc⁹ marit⁹ zelotyp⁹ & ita ĩuid⁹: ſtrepitũ demẽten. i. demẽtiꝫ ĩdicẽ. Et vicina. ſ. cõiũx lyci: ñ habiľ. i. ñ apta: qa iuuẽcula ẽ lyco. ſ. vetulo. Cloe tẽpeſtiua. i. iã matura viro: petit te nitidũ. i. decorũ ſpiſſa coma: & petit te ſiľem veſpo. i. veſꝑtino ſideri. ſ. veneris: puro. i. ſerẽo. Lẽt⁹. i. min⁹ ardẽs amor glycerꝫ meꝫ. i. dulcis amicꝫ: torret. i. vrit me.

Argumentum Odes. xx.

AN.M. Erat inſignis puer nearchus apud mulierem quandam. Pyrrhus autem poetæ ſodalis illum rapere deſtinarat. Admonet igitur eum Horatius illam ſecum pugnaturam. Victoriæqꝫ facultatem eſſe penes nearchũ puerum. Nam ille victor erit: quem ipſe voluerit. laudat inde pueri formam. Non vides q̃to &c. Ode eſt ſimilis ſecundæ lib. ii. Getulæ catulos leꝫnꝫ. amantem mulierem leæ habenti filios comparat: nam ſicut orba natis lea furit: ſic etiam mulier illa rapto ſibi amato pue-

XX. ode dicolos tetraſtrophos ad pyrrhũ.

N On vides quanto moueas periclo
Pyrrhe getulæ catulos leꝫnæ.
Dura poſt paulum fugies inaudax
Prꝫlia raptor:
Cum per obſtantes iuuenum cateruas
Ibit inſignem repetens nearchum:
Grande certamen tibi prꝫda cedat
Maior an illi.

Interim dum tu celeris sagittas
Promis, hęc dentes acuit timendos:
Arbiter pugnę posuisse nudo
Sub pede palmam
Fertur: & leni recreare vento
Sparsum odoratis humerum capillis.
Qualis aut nireus fuit: aut aquosa
Raptus ab ida.

ro. Inaudax. i. timid⁹. Grãde certamē. i. ipa mulier certans & furēs. Tibi p̄da. cedat maior. an illi. iterrogatiē legendū est ei sēsus. vīcesne tu an illa. Dētes acuit. adhuc pstat ī metaphora. Arbiter pugnę. i. ipe puer pugnæ iudex. Dr̄ enī arbiter q toti⁹ rei hēat arbitriū & facultatē: vt fest⁹ edocet. Sub pede nudo. i. dissoluto et libero. oñdit enī victorē fore: cui puer voluerit palmã tradeř & seipm Nireus. is regnauit ī naxo īsula: fuitq charopi fili⁹ atq alagiæ: speciosus admodū: & q cū agamenone ad troiã pfectus ē: vt Dyodo. ait li. vi. mēinit ēt homer⁹ ī iliade. Aquosa rapt⁹ ab ida. i. Ganimedes q fili⁹ trois ab ioue ī aqlã verso rapt⁹ dr̄ a poeta lib. v. ibi. s. victori chlamydē auratã &c. scribit ēt li. x. meta. Oui. Aquosa ida. ab ideo. n. monte dfluūt scamãder & symois: vt scri. mela. AN.M. Nireus. Ganimedes

Non vides. Facete alludēs ad pyrrhū epirotarū regē nobilissimū & ductorē exercitus sane pstãtē: ab italia tñ tãdē cedere coactū: monet pyrrhū sodalē suū poeta ne pgat diuelleř nearchū puerū ab eo amatū: e manib⁹ mulieris ipi⁹ amatricis ipmq detinentis nã etiãsi extorserit: victoria tñ fuerit ī arbitrio pueri: ad vtrū voluerit redituri. Ordo est. o pyrrhe nō vides i. cōsiderasne: sup. cū quãto piclo p piculo: moueas. i. auferre coneris: catulos leenę getulę. i. puerū nearchū: tã ardēter ab amica dilectū et cū tãta feritate repetēdū: vt catulū amat leena & si auferať repetat: tu captor fugies iaudax. i. nō satis audax: post paulū. s. tpis: plia. s. cū furēte muliere: dura. cū ipa ibit p obstãtes cateruas iuuenū repetēs nearchū. s. puerū: isignē. i. elegãti forã p̄ditū. appositorie grãde certamē. sicut in buc. maro. Et certamē erat chorydō cū thyrside magnū. aut grãde certamē erit an p̄da. s. nearchus per te ablat⁹: cedat maior. i. potior & p maiore tpe: tibi an illi. s. mulieri quã leenã dixit. Interī. i. iterea loci dū tu pmis celeris sagittas: & hęc. s. leena: hoc ē acris mulier: acuit dētes. ipe puer arbiter. i. q ex arbitrio victoriã attribuit vtri vult: ferť posuisse palmam. i. victoriã: sub pede nudo. i. inermi & nullo p̄terq̄ arbitrio munito: aut ī solo pede: quo vtrouelit accedat. et ferť recreare vēto. i. stare ociosus ad spectaculū recreans vēto humerū sparsū. i. cōspersū capillis odoratis. i. vnguento delibutis. qualis fuit aut nireus rex naxi idulgētissim⁹: aut rapt⁹. s. ganimedes: ab ida. s. silua phrygię aquosa. i. vñ duo defluūt fluuii scamãder & symois. Argm̄ odes. xxi.

XXI. ode tricolos tetrastrophos ad amphorã

O Nata mecum cōsule manlio
Seu tu querelas siue geris iocos
Seu rixam & insanos amores:
Seu facilem pia testa somnum:
Quocūq lectum nomine massicum
Seruas moueri digna bono die
Descende coruino iubente
Promere languidiora vina.

Amphorã hortať optia vina effundere ī coruini grãm: q & si mores socraticos habet: nō tñ a potu abhorrebit. catonis exēplo: is eī mero caluisse pluries legiť Edocet ide qd merū efficiat. O nata mecū. O de ē silis. ix. Cōsule mãlio. vno eodēq tpe vini ãphorã & se natū afferit. Seu te q̄relas. vino enī aut q̄ruli: aut hilares: aut venerei: aut pugnaces: aut sōnolēti fiūt. Quocūq noie. s. cōsulū. Lectū. erit eī in amphora cōsulū nomē ī vetustatis testīoniū. Massicū. vinū optimū de quo superi⁹. Digna supple tu. Bono die. i. festo. Lãguidiora lãguidiores reddētia. seu vetustiora: dixit eī supi⁹. od. xvi. h⁹ lib. Nec lestrigōia bacch⁹ ī ãphora lãguescit mihi. i. senescit. AN.M.

O Nata. Amphorã affať dicens. o amphora nata mecū. i. cū ego nascerer. s. cōsule mãlio: quocūq noie. s. cōsulū tu seruas vinū massicū lectū. i. collectū exñs digna moueri bono. i. lęto die. descēde coruino iubēte pmere vina lãguidiora. i. ībecilliora: qd qa socratic⁹ vir: aut p modestia iussit: licet forte meli⁹ ṙcipiat. seu tu geris q̄relas. i. vinū excitatiuū q̄relaꝝ: seu iocos: seu rixã & amores isãos: seu o pia testa geris facilē sōnū: hęc eī a diuerso vino potis ingeruntur.

Non ille:q̄q̄ ſocraticis madet
Sermonibus:te negliget horridus.
Narratur & priſci catonis
Sæpe mero caluiſſe virtus.
Tu lene tormentum ingenio amoues
Plerūq; duro:tu ſapientium
Curas:et arcanum iocoſo
Conſilium retegis lyeo.
Tu ſpem reducis mentibus anxiis
Vireſq;:& addis cornua pauperi.
Poſt te nec iratos trementi
Regum apices :neq; arma militum.
Te liber:& ſi læta aderit venus
Segneſq; nodum ſoluere gratiæ:
Viuęq; producent lucernæ:
Dum rediens fugat aſtra phœbus.

Non ille. aſſerit coruinū nō abhorrere a potu exēplo catonis. Madet. pfuſus eſt & plen⁹. Socraticis ſermōib⁹. (Socrates.) ſocrates primus de vitę rōne diſſeruit. Prim⁹ ęthicen īuenit:ea poti⁹ inqrēda exhortans q̄ mores īſtruerēt. dicebatq; ſcire ſe nihil p̄ter hoc ip̄m q̄ neſciret. Apollinis demū oraculo mortaliū oīm ſocrates ſapiētiſſim⁹ p̄dicat⁹ ē. Author laerti⁹. Priſci catonis. (Catones) Catones duo celeberrimi fuerūt. maior & minor. maior dicebaẗ priſcus. (Cato priſcus.) cōſequēti tp̄e cato ei virtutis cognomētū extitit. Nā rōani eū in quo multaꝝ reꝝ vſus ac expiētia ſit catonē noīabāt:is in exercitu q̄ ſi ſp aqua vtebaẗ:q̄ ſi qñ magis atq; magis calore opp̄ſſus ſitiret aceti frequēter hauſtu ſiti ſedabat. vł ſi qñ vires priſtinas deſideraſſet:vegetādi corpis cā leuiuſcłi nō nihil vini delibare cōſueuerat. cum ſeruis ī domo ſedere ſolit⁹ eodem pane eodēq; vino veſcebaẗ. Et īpator & cōſul eodē vino quo & oparii vſus ē. (Cato minor.) Cato vero mior q̄ ꝑauū habuit Catonē maiorē & ſi omī virtute abūdaret:attñ ſępe cū amicis ad aurorā vſq; ī potatiōib⁹ vigilabat:cām hui⁹ rei credūt fuiſſe negocia publica:ī qb⁹ p totos dies occupat⁹ atq; ira amicos cōuenire & cū illis verſari ꝓhibit⁹ p noctē atq; potū cū eiſdē eē cogebaẗ. Author ē Plutarchus. Priſci catonis. poeta abuſus ē noīe. Nō enī cato priſc⁹:ſed vticēſis vino īuigilabat: vt iā oñdim⁹:vł ad tp̄a ſua reſpexit. Erāt qppe & alii catones. Tu lene tormētū. vini potētiam & effect⁹ explicat. Lene tormētū. vini calorē atq; potētiā & moleſtiā quādā lene tormētū appellat. Ingenio duro. ſeuerę naturę viro:vt catoni & ſiłib⁹. Curas &. i. arcanū conſiliū. Retegis. ebrii. n. ſecreta pādūt. Iocoſo lyeo. p vinū qppe młti iocoſi fiūt & hilares. Ver. Aſſit lęticię bacch⁹ dator & bōa iuno. Tu ſpē reducis. mœſti eī vbi vino īcalueẗ meli⁹ ſperāt. Vireſq; & addis cornua Paupi. cornua intelligit ipſas vires. Feſtus āt īqt Hoīes nimio vino truces fieri:ideoq; liberi pr̄is ſimulacro cornua addi. (Cornua liberi.) Videto latius lib. ii. ode. xix. Oui. item lib. i. de arte de vino ait. Vina parāt animos. faciūtq; coloribus aptos. Cura fugit multo diluiẗq; mero. Tūc veniūt riſus. tūc paup cornua ſumit. Tunc dolor et curæ rugaq; frontis abit. Tūc aperit mentes æuo tardiſſima nr̄o Simplicitas artes excutiente deo. Vireſq; & addis. Ordo eſt. Et addis vires et cornua. i. violentiam pauperi poſt te. i. poſt tuum potum. Trementi neq; iratos regum apices. i. potentias atq; ſublimitates. Neq; militum arma. id aūt euenit quoniam ebrius putat ſeſe liberū eē & nulli ſubiectū.

Non ille. q̄q̄ inqt ille. ſ. coruin⁹:madet. i. fluat:ſermonibus ſocraticis. i. moralibus et frugalitatem cum ſobrietate laudantibus. tñ ſup. nō negliget te horrid⁹. i. vt horridus & īcōcinn⁹ cōuictor. Nā & virtus catonis priſci. i. veteris:nō tñ maioris nec cui priſco cognomen erat:ſed vticēſis narraẗ caluiſſe ſępe mero. vñ & ſeneca dicebat ſe poti⁹ laudaturū ebrietatē pp catonē q̄ vitupaturū catonē pp ebrietatē. Tu amoues plerūq; ingenio duro. i. difficili:tormētū lene. i. moleſtiā tolerabilē:tu amoues curas ſapiētiū:& retegis. i. apis:lyeo. i. vino a diſſoluendo dicto:iocoſo:quia ad iocūditatem faciēte:cōſiliū arcanū. i. occultū prius. tu reducis mētibus anxiis ſpem: & vires:& addis paupi cornua. i. petulātiā aut violētiā:nec tremēti poſt te. i. poſt potū boni vini: apices. i. ſublimes magiſtratus regū iratos. i. iratoꝝ:neq; arma militū. i. ſatellitum. Liber. i. bacchus & gr̄ę ſegnes. i. tardę ſoluere. i. ad ſoluēdū nodū. i. vim obligatiōis ꝓ bñficio accepto: ſi ven⁹ lęta aderit:et lucernę viuę. i. vigiles aut vigilū hoc ē ardētes:ꝓducēt:exercebūt te:dū. i. donec phœbus. i. ſol rediens fugat. i. occulit aſtra. i. vſq; ad diem.

Te liber. ſeſ⁹ ē. ꝙ liber ven⁹ & gr̄ę veneris comites & lucernę ꝑuigiles vſq; ad ſeq̄ntē aurorā pot⁹ ꝑducēt. quod & de catone legit̃. vt dixim⁹. Segnes. pigrę. nũq̄. n. ſoluũt̃. de qb⁹ videto ĩ libro. i.

XXII. Ode dicolos tetraſtrophos dianæ officia celebrat.

MOntiũ cuſtos nemorũq; virgo
Quę laborantes vtero puellas
Ter vocata audis: adimiſq; leto
Diua triformis:
Imminēs villæ tua pinus eſto
Quam per exactos ego lætus annos
Verris obliquum meditantis ictum
Sanguine donem.

MOntiũ. dianā celebrās dicit: O virgo. ſ. diana ꝑpetua virginitate gaudēs: cuſtos mōtiũ & nemoꝝ: qa venatrix eſt. quæ vocata ter qđ ad religionē facit: audis puellas laborātes vtero. i. ꝑturientes ē enĩ lucia & matri ꝑturiēti apollinē obſtetricis munus exhibuit. & o diua triformis. i. tria ora & tris ꝑtātes hñs: adimis. ſ. ꝑturiētes & ꝑtũ leto. i. morti: pin⁹ ĩminēs villæ. i. ĩclinās ſe ad villā: hoc ē domũ in agro meo: eſto. i. volo ſit tua. i. tibi ſacra: quā ego læt⁹. i. lubēter ſacrificās: p ānos exactos. i. p ānua feſta donem i. ĩbuā ſacrificādo: ſāguĩe verris. i. porci maſculi & coleati: meditātis. i. cogitātis præ aníoſitate quō inferre poſſet: ictũ. ſ. dētiũ: obliquũ. i. ex trāſuerſo ſic enĩ feriũt apri & verres.

Argumentum Odes. xxii.

Dianę officia celebrat. eſt. n. mōtium nemorũq; cuſtos. ē virgo. fauet ꝑturiētib⁹: & morte liberat. Poſt hæc pinum quādā villæ ſuæ ĩminētē eidē conſecrat ꝓmittēs anno quoq; verrē ſacrificare. Mōtiũ cuſtos &c. Quę laborātes. luna vt Varro ſcribit naſcētiũ dux eſt. hinc ab iuuādo & luce Iuno lucina dicta ab latinis. ipſa. n. mēſib⁹ actis ĩ lucē ꝓducit infātes. Diod. ēt li. vi. ſcribit. Lucinā pariētiũ curā hēre: officiũq; eorũ: q̄ parturiētes ꝑferũt. Vñ & in ꝑtus diſcrimĩe ac difficultate hanc mulieres p̄cipue ĩuocāt deā. Ad dianā tradũt infantiũ ac ciboꝝ: quos id ætatis poſtulet officiũ ꝑtinere: qua ex cā pueroꝝ nutricē vocari dicũt. Cic. in lib. de natu. deorũ ſcribit ꝙ dianā & lunā eādē eē putant. Luna a lucēdo noĩata ē: eadē ē. n. lucia. itaq; vt apud græcos Dianā. eāq; luciferā: ſic apud nr̃os iunonē lucinā ĩ pariēdo ĩuocāt q̄ eadē diana omniuaga dicitur. Diana dicta ꝙ noctu quaſi idem efficeret. adhibet̃ āt ad partus: ꝙ ii maturefcũt aut ſeptē nōnũq̄ aut vt plerũq; nouē lunæ curſibus: qui quia mēſa ſpatia cōficiũt: mēſes nominãt̃: hęc ex Tullio. Ter vocata. ternari⁹ enĩ numerus & mas impar ē & religioni tribut⁹: de quo lati⁹ li. i. ode. xxviii. Diua triformis. i. quia: vt ēt Porphyrio docet: eadē exiſtimat̃ lucina: diana ꝓſerpina. Ouidiuſq; li. j. faſt. ait. Ora vides hecates in tres vergētia ꝑtes. Seruet vt ĩ ternas cōpita ſecta vias. Vir. itē li. iiii. Tergeminãq; hecātē tria virginis ora dianę. Exactos. finitos. i. āno quoq;. Verris. ē verres porcus minĩe caſtrat⁹. Obliquũ ictũ. ſic enĩ magis arbor offenditur.

Lunæ

Lucina

Diana

Menſes

Verres

XXIII. Ode tricolos tetraſtro. ad phyliren.

CAelo ſupinas ſi tuleris manus
Naſcente luna ruſtica phylire
Si thure placaris & horna
Fruge lares: auidaq; porca:
Nec peſtilentem ſentiet aphricum
Fœcunda vitis, nec ſterilem ſeges
Rubiginem: aut dulces alumni
Pomifero graue tempus anno.
Nam quæ niuali paſcitur algido
Deuota quercus inter & ilices

Argumentum Odes. xxiii.

Scribit ad phyliren dicēs ꝙ ſi ad cælũ tēdet ſupinas man⁹ noua q̄dē luna: ſi thure & fruge lares placarit & porca. ei⁹ vites minĩe ab aphrico offēdēt̃. nec ſegetes ab rubigine: nō ēt alũni ſui ĩ autũno grauabunt̃. concludit demũ deos ſatis placari ēt minimis. Dũ mō qs eos ſine crimine & ſcelere p̄cet̃. Cælo ſupinas. ode ē ſimilis nonę Horna fruge. i. hui⁹ āni: lati⁹ tñ ſupra id patuit Lares de larib⁹ late videto epodo ſecũda. Peſtilētē aphricũ. Pli. li. xviii. c. xlix. ita ſcribit. Ex aduerſo aq̄lonis ab occaſu brumali aphricus quē græci liba vocāt &c. Eſt aũt vēt⁹ humid⁹. vt li. ij. docet Pomifero anno. Autũnum ĩtelligit de quo ēt naſo. li. ij. de arte ait. Sæpe ſub

ANT.

autũnum quũ formosissimꝰ annus Plenaq; purpureo subrubet vua mero. Quũ modo frigoribꝰ p̄mimur mõ soluimur æstu: Aere nõ certo corpora languor habet. Algido de hoc oppido late superiꝰ. Nã quæ. ordo est. nã deuota victima q̄ pascitor inter quærcus & ilices: aut crescit albanis ĩ agris ceruice tĩguet põtificũ secures te coronãtẽ marino rore & fragili myrtho puos deos nihil attinet tẽtare eos multa cęde bibentium. Paruos deos lares ĩtelligit. Bidẽtium de iis late Gelliꝰ & Macrobiꝰ Immunis manꝰ. i. pura & sine crimie. Non sumptuosa. ordo est. nõ mollibit auersos penates sũptuosa hostia blandior farre pio & saliente mica. dicit autẽ manũ purã nõ esse blandiorẽ & magis gratã diis cum maxima hostia. q̄ cum farre pio & sale. Sumptuosa hostia nõ nominatiui sed ablatiui sunt casus. sa enĩ cęsura longa est & esse debet. nã sensus aliter nõ quadraret. Mollibit. pro molliet antique dixit. vt audibit seruibit. Penates. de iis latius supra. Farre pio & saliẽte mica. Molam ĩtelligit: q̄ aqua farre: & sale fiebat. Auctor est Valerius li. ij. Plinius vero: sic ait lib. xviij. c. ij. Numa ĩstituit deos fruge colere & mola salsa supplicare: atq;: vt Auctor est hemia: far torrere quoniã tostũ cibo salubrius esset: id vno modo cõsecutum statuẽdo nõ esse puꝝ ad rem diuinã nisi tostum. is & fortunæ caluæ instituit farris torrendi ferias. &c.

Mola

Aut crescit albanis in herbis
Victima pontificum secures
Ceruice tinguet: te nihil attinet
Tentare multa cęde bibentium
Paruos coronantem marino
Rore deos: fragiliq; myrtho
Immunis aram si tetigit manus:
Non sumptuosa blandior hostia
Mollibit auersos penates
Farre pio: & saliẽte mica.

CAelo supinos. Phyliren rusticã ad religionem hortat̃ dicẽs o phylire rustica: si tuleris. i. extuleris cælo. i. ad cælũ: manꝰ supinas. i. sursũ extẽtas: luna nascẽte. i. ĩ nouilunio: quod supstitiosi obseruãt: si placaris. i. placaueris: lares. i. deos tuos familiares thure & fruge horna. i. hoc anno nata: & ita nõ dũ corrupta: & porca auida. s. cibi & ita nõ languente. nec vitis tua fœcũda sentiet aphricũ. s. vẽtũ: pestilẽtẽ i. nociuũ & quasi pestẽ ĩferẽtẽ vitibꝰ. nec seges sentiet rubiginẽ. i. pluuiã quãdã rubiginẽ ĩferẽtẽ sterilẽ. quia enecat segetẽ: & inducit sterilitatẽ. aut dulces alũni. i. liberi tui quos alis: nõ sup. sentient: tẽpus graue. i. molestũ. s. austro flante: quẽ plombeũ vocat alibi poeta. anno pomifero. i. pte anni poma ferẽte. s. autũno. Nã victima deuota. i. addicta sacrificio: q̄ pascitur in algido. s. mõte cũ oppido haud lõge ab roma: niuali: quia niuibꝰ sæpe tegitur: vñ ab algore nomẽ sũpsisse videtur. inter quęrcus & ilices: p quas suẽ intelligit: aut crescit in herbis albanis. s. bos tinguet. i. imbuet & madefaciet ceruice. i. cruore e ceruice secta m[illegible]nãte: secures. i. cultros ad sacrificiũ aptos: põtificum. i. solẽni sacrificio seruabit̃. Nihil attinet. s. ad religionẽ aut placationẽ deoꝝ: te coronãtẽ. i. si coronaueris rore marino & myrto fragili. i. serto ex herbis fragrãtibus: deos paruos. s. penates tuos: tentare sup. eos: multa cęde bidentiũ i. ouiũ. Nã si manus ĩmunis. i. nõ particeps sceleris: tetigit arã (tangeb[illegible]t enim arã testantes deos dũ sacrificabãt) ipsa nõ mollibit. i. molliet hoc ẽ mulcebit & placabit blãdior. i. acceptior: penates auersos. i. ĩdignatos: hostia sumptuosa. i. per hostiam sumptuosã: farre pio. & mica saliente. i. mica salis: hoc est q̄ per molã pie oblatam. Mola autem fiebat ex farre aqua & sale Sal aũt dicitur a saliendo. qa salit. i. rem salsam facit: & salit. i. saltat dum in ignem mittitur.

Argumentum Odes. xxiiii.

ANT. In auaros inuehitur. arguens primũ eoꝝ plurima minimeq; necessaria ædificia. nõ enim cõtenti terrestribꝰ: in mari quoq; ædificabant. quod quidem nihil prodesse dicit ad fugiẽdam mortẽ. omnino nãq; licet etiam multa quis possideat moriendum erit. Laudat exĩde scythas: qui domibus carentes plaustris p illis vtuntur: & paucis contenti viuunt

XXIIII. Ode dicolos distrophos in auaros, romanos & de scytharum continentia.

IN tactis opulentior
Thesauris arabum: & diuitis indiæ
Cæmentis licet occupes
Thyrrhenum omne tuis: & mare ponticum

Si figit adamantinos
Summis verticibus dira necessitas
Clauos: non animum metu
Non mortis laqueis expedies caput.
Campestres melius scithæ:
Quorum plaustra vagas rite trahunt domos:
Viuunt. & rigidi getæ:
Immetata quibus iugera liberas
Fruges: & cererem ferunt:
Nec cultura placet longior annua
Defunctūq; laboribus
Aequali recreat sorte vicarius.

INtactis arabum &c. Quia diuitiis multis mortem effugere non possum⁹ docet improuidos esse qui hic ampla domicilia construunt: prudentiores autem scythas in plaustris rem omnē trāsuehentes: quia castior & sanctior est in illorum labore & paupertate vita: q̄ in romanorum opibus quas corruptissimi secuti sunt mores ode est sanctis eruditionibus refertissima. Ordo autem est. licet tu opulentior. i. ditior: thesauris arabum intactis scilicet a prędatoribus: & indię diuitis: vbi auri lapillorūq; vis magna est: occupes cæmentis tuis. id est fundamentis lapideis: omne. i. totum mare tyrrhenum & ponticum: tamē supple si dira necessitas scilicet moriendi: figit sūmis verticibus. i. elatis ad multam gloriam aut fœlicitatem capitibus: clauos adamantinos. i. spicula durissima & ineuitabilia. non expedies animum metu mortis: nec caput laqueis mortis. Et ideo melius viuunt scythę campestres. id est non in domibus sed in campis viuentes: vtpote quorum domos vagas. i. transferibiles: trahunt plaustra rite. i. ex ritu regionis. & getæ rigidi. i. rigidam vitam agentes: de quibus maro Mortem contemnunt laudato vulnere getæ. melius supple viuunt: quibus iugera immetata. i. non commensurata: ferunt fruges liberas. i. non coactas limitib⁹ nec legib⁹ quas ceres alibi iuenit vt illic q̄sq; metat vbi seuerit & non alibi vnde legifera dicitur a marone æneid. iiii. Legiferæ cereri &c. vult autem dicere fruges illic oēs cōmunes esse sed cōmuni labore partas. et cererem scilicet liberā illic: nec cultura placet longior annua. id est q̄ ad annuum penum: aut ad annonā vnius anni. & vbi vicarius. id est vicissim succedens: recreat ęquali sorte. id est ęquali conditione: quia qui hoc anno laborauit sequenti cessat & ecōtrario: defunctum laboribus. i. qui iam labores exegit.

Quicunq; autem & laudem & gloriam optat habendi cupiditatem frenare debet. Vnde damnantur illi: qui acquirendi gratia omne periculum subeūt. spreto etiam mari quocūq;: relictaq; arduæ virtutis via. Hortatur inde vel in capitolium gemmas & aurum vel in mare mittenda: vt malorum causę fugentur. Damnat postea parentum perfidiā iacquirēdis rebus indigno & vitioso hęredi. Intactis opulentior. Ode est similis tertiæ. Opulentior. supple tu. Cęmentis lapidibus & ędificiis. De Cęmento aūt latius supra. Adamantinos clauos i. durissimos: & inde infrangibiles. Sūmis verticibus. i. viris summis. Dira necessitas. sæua mors. quæ lege fatoꝝ necessario cuiq; euenit. Non animū metu Sensus est. ꝙ mortis necessitate nullis diuitiis carere possumus. Campestres scythæ. Scytharum nomadum parsimoniam pręponit romanorum diuitiis De nomadibus scythis pastorib⁹ multa poeta scribit libro tertio. g. Et Strabo libro septimo. sic ait. Nomades & n. tentoriis vtūtur cētonum instar pilo cōtextis. In plaustris vitam degētes circūq; tētoria pecora comitantur: a quib⁹ victū captant & alunt̄ lacte caseo carne pascua vero sectātur loca semꝑ herbosa ꝑmutantes: hibernis quidem temporibus meoticis versantur in paludibus ęstiuis vero ꝑ cāpestria vagantur &c. Getę. Stra. lib. vii. Mysos: thraces. & Getas ēt Nomadas vocatos innuit. i. pastores. Immetata. sine metis & terminis. Liberas. i. communes. Nec cultura placet. Sensus est. illos serere quantum vni anno satis fuerit. Defunctūq; laboribus. i. illum qui anno ꝓcedenti elaborauerat alter sequenti anno recreat. quescit enim ille altero operante. Cæsar. li. iiii. de bel. gal. scribit sueuos germanorum omnium bellicosissimos centum pagos habere: ex quibus quotānis singula milia armatorum bellādi causa ex finibus educunt. Reliqui vero qui domi manserint se atq; illos alunt: hi rursus inuicem anno post in armis sunt. illi domi remanent. sic neq; agricultura neq; ratio atq; vsus belli intermittitur: sed priuati atq; separati agri nihil ē Vicarius is dicitur qui vices alicuius gerit.

Nomades scythę

Getæ Nomades

Sueui

Illic matre carentibus
Priuignis mulier temperat innocens
Nec dotata regit virum
Coniunx.nec nitido fidit adultero.
Dos est magna parentum
Virtus:& metuens alterius viri
Certo fœdere castitas:
Et peccare nefas:aut precium mori.
O quisquis volet impias
Cædes & rabiem tollere ciuicam:
Si quæret pater vrbium
Subscribi statuis:indomitam audeat
Refrenare licentiam:
Clarus postgenitis:quatinus heu nefas
Virtutem incolumem odimus
Sublatam ex o culis quærimus inuidi.
Quid tristes querimoniæ:
Si non supplicio culpa reciditur?
Quid leges sine moribus
Vanæ proficiunt?si neq; feruidis
Pars inclusa caloribus
Mundi:nec boreæ finitimum latus:
Durataeq; solo niues
Mercatorem abigunt?horrida callidi
Vincunt æquora nauitæ.
Magnum pauperies opprobrium iubet
Quiduis & facere:& pati.
Virturisq; viam deserit arduæ.
Vel nos in capitolium:
Quo clamor vocat:& turba fauentium:
Vel nos in mare proximum
Gemmas:& lapides:aurum & inutile
Summi materiam mali

Priuignus
Lacedęmonum
vxores
Mrimonii bona
Cicero Pr̄ patrię
Cæsar Pr̄ patriæ
aug. pater patrię

Priuignis.priuignus dictus ꝙ anteq̄ mater secundo nuberet ē progenit⁹. pri.n.antiqui.p præ dixerūt. Auctor ē festus. Tēperat.pro obtēperat.Nec dotata regit virum. Iustinus lib.iij.refert lycurgū inter lacedæmonū leges statuisse virgines sine dote nubere.iussisseq; vt vxores eligerenť:nō pecunia : ꝙ seuerius matrimonia sua viri coercerēt Cum nullis frenis dotis tenerentur hic optime Iuuenalis ait. Intolerabilius nihil est q̄ fœmina diues. Est autem hoc in loco sensus : ꝙ q̄uis ibi dotatæ sint coniuges attamen viris sunt obtemperantes:quod romę nō erat.Hinc Iuuenalis ait. Intolerabilius &c.itē imperat ergo viro &c.Certo fœdere quod qdē inter virum & vxorē fit : vt alter alteri fidem seruet Nam matrimonii bona triplicia esse dicūtur:Videlicet fides.proles:& Sacramentum.in fide attenditur ne post vinculum coniugale cum alio vel cum alia coeatur.in prole vt amanter suscipiatur.religiose educetur.in sacramento vt coniugium non separetur nec causa prolis alteri coniūgatur. Et peccare nefas sensus est:ꝙ mulieribus illis peccare est nefas.morsq; est peccati p̄cium.puniuntur enim ilico impudicę.quod sane in italorum dedecus dicitur.O quisquis.quicūq; inquit laudem & gloriam optat habendi cupiditatem frenare debet Rabiem ciuicam.ciuilem seditionem.Pater vrbium subscribi statuis sicuti Ciceroni prius : deinde Cæsari.postea augusto accidit.nam Apianus li.ii.scribit.ꝙ Cicerōis cōsilio Roma a catilinæ cōiuratione liberata Saluator pereuntis patrię visus est extitisse. Gratiæ itaq; īmensæ ab omnibus illi habitæ.variæq; laudationes.Nam cato patrem patrię illū appellauit. quod decus nominis sublime a populo confirmatum est.ac postea ad imperatores qui digni habebantur defluxit. At Suetonius de honore Cęsari a populo collato postea inquit solidam columnam prope viginti pedum lapidis numidici in foro statuit:scripsitq; parenti patrię. Et Lucius florus memorię tradidit C.Octauianum Cęsarē ob facta ingentia Dictatorem perpetuum patrēq; patriæ & augustum appellatum fuisse. Postgenitis.i.nepotibus & posteris.

Mittamus. ſcelerum ſi bene pœnitet
Eradenda cupidinis
Praui ſunt elementa:& teneræ nimis
Mentes aſperioribus
Formandę ſtudiis.neſcit equo rudis
Hęrere ingenuus puer:
Venariq; timet:ludere doctior
Seu gręco iubeas trocho:
Seu malis vetita legibus alea.
Cum periura patris fides
Conſortem ſocium fallit:& hoſpitem
Indignoq; pecuniam
Hæredi properet:ſcilicet improbæ
Creſcunt diuitiæ:tamen
Curtæ neſcio quid ſemper abeſt rei.

Illic ordo eſt.mulier ĩnocẽs tẽperat.i.obtẽperat aut
ſe accõmodat nõ obiicit vt romę fit illic.i. apud ſcy=
thas:priuignis.i.pri⁹ q̃ marito nupſerat ab eo genitis
carẽtib⁹ matre.nec cõiũx dotata qa nõ habet diuitias
p dote vt ſtatĩ dicet regit viꝝ:vt romę.vnde eſt illud
in aurẽ vtrãq;:quãdoquidẽ dotata eſt cubet.Nec fidit
i.nõ cõfidit vt ſe defendat aut alat:adultero nitido.i.
cõpto.qa dos eſt ſup.illis magna virtus parẽtũ:& ca
ſtitas metuẽs alteri⁹ viri.i.deuitãs alteri⁹ viri cõmerci
um:fœdere certo.i.fide mr̃imoniali:quam nũc quoq;
dam⁹.Et nefas.i.p re nefãda hñt peccare.i.aut nõ pec
cãt:aut p̃ciũ.ſ.peccati:ẽ mori:qa adulteræ morte ple=
ctũtur.Paulus aũt de morte aĩę loquẽs ait Stipendia
peccati mors &c.O:deſiderantis vox.qſquis.i.qcũq;
volet tollere:e ciuitate romana:cędes ĩpias p bella ci=
uilia:& p.i.rabiẽ ciuicã.i.ciuiũ:ſi q̃ret.i.petet ſubſcri
bi ſtatuis.ſ.ſibi poſitis.pater vrbiũ.i.vt ſub pede ſta
tuaꝝ ſibi erectarũ ſcribat̃ pater vrbiũ.i.hic erat pr̃ vr=
biũ audeat refrenare licẽtiã ĩdomitã futur⁹.ſ.clar⁹ poſt
genitis.i.poſteris:quatin⁹ i.quãdoqdẽ:heu.q̃ ĩterdo
lẽtis vox eſt:nos odim⁹.i.odio pſeqmur:ẽ ãt ab odi.
virtutẽ ĩcolumẽ.i.adhuc viuẽtiũ:qa ĩuidia moti detra
him⁹ ſp viuẽtib⁹.& ĩuidi q̃rimus.ſ.virtutẽ ſublatã ex
oculis.i.defũctoꝝ.Quid pficiũt q̃rimoniæ triſtes:ſi
culpa nõ recidit̃.i.reſecat̃:ſupplicio.i. pœnitẽtia? qd
leges vanę.i.mẽdaces & ĩutiles ſine morib⁹ pficiunt?
q.d.nihil.ſi neq; ps mũdi ĩcluſa feruidis caloribus.i.
torrida zona.nec lat⁹ finitimũ boreę.i.regio ſeptẽtrio
nalis vbi ppetuũ frig⁹ vñ addit:& niuę duratę ſolo.i.

Quatinus.non Quatenus p e.ſed qua Quatinus
tinus per.i.legendum eſt:nam ordo &
ſenſus talis.Quatin⁹.i.qm̃ inuidi odi= Quatenus
mus virtutẽ incolumem q̃rimus ſublatã
ex oculis heu nefas.Quatinus.Quati=
nus eſt quoniam.ſed quantũ quatenus
aut vt: auctor eſt feſtus.Virtutẽ incolu
mẽ.i.probos hoĩes viuentes.Vñ Oui.
ẽt ait.paſcitur in viuis liuor: poſt fata Liuor
quieſcit.Quid triſtes querimoniæ.ſen
ſus eſt.quid pdeſt conqueri de vitiis ſi
culpa nõ punit̃ ſupplicio.Quid leges.
ſenſus eſt.quid proſunt leges ſine ob=
ſeruatione & vſu.Pars incluſa calorib⁹
intelligit zonã illã temperetã:q̃ torrida
zona a nobis ſeparat̃.Nec boreæ.ordo
eſt.nec latus.ſ.mũdi boreæ finitimum.
vbi aſſiduę niues vti ſuperi⁹ de hypbo
reis:& ripheo iugo oſtendim⁹.Magnũ
pauperies.ſenſus eſt:ꝙ pauptas q̃ iam
in opprobriũ & dedecus habetur iubet
oĩa pati & ſubire:ſpreta virtutis via.
vt enim ditentur fas & nefas vna con=
fundunt.Vel nos in capitolium hoc in
loco poeta ipſe Horati⁹ cõſulit vel ĩ ca=
pitoliũ gẽmas & aurũ:vel in mare mit=
tenda:vt eis maloꝝ cãę fugentur.Cla=
mor.illuc enim cũ ſpectãtiũ clamore &
plauſu triũphantes accedebãt. Scelerꝝ
ſi bene pœnitet.id eſt ſi bene piget ſce
leꝝ & maloꝝ tollantur elementa auari=
tiæ.Elementa principia & cauſæ.Tene
rę mentes puerorũ intelligit:vel ẽt laſci
uientiũ.dicit autẽ militię exercitia cele=
brãda eſſe:vt vitioꝝ cauſæ tollantur.
Ingenuus.liber & generoſus. Græco Trochus
trocho.ab gręcis inuento.vnde & no=
men habet græcum.nã τροχαζω cur=
ro ſignificat τροχια orbita curſus ve
ſtigiũ τροχοσ reuolutio rota curſus
Vetita legib⁹ alea.de ludis lege phibi=
tis tute ipſe legũ titulos & tractat⁹ con
ſpicito.plurima enĩ videbis euitanda.
Quum piura patris.dãnat parentũ pfi
fidiã in acquirẽdis rebus indigno & vi
tioſo hęredi. Conſortẽ.eiuſdẽ ſortis.
eſt autem ſors id quod vulgo capitale Sors
appellant. Hoc eſt ſumma illa pecuniæ
quã quiſq; in medium ponit ad emen=
das merces. Improbæ.iniquæ.iniu=
ſtę. Curtæ rei. id eſt diuitiis quę certe
videntur auaris paruæ.ſemper aliquid
deeſt.quia habendi ſitis nũq̃ cupidis
expletur.

ſup terrã:abigũt.i.deterrẽt:mercatorẽ.i.negociatorẽ merciũ.nauitę.i.nautæ callidi vĩcũt ęquora horrida.i.horrorẽ æquoꝝ:Paupies appoſitorie magnũ opprobriũ.i.q̃ putaẽ magnũ dedec⁹ & opprobriũ iubet & facere & pati q duis.i.qdlibet & phas & nephas.vñ maro.Quid nõ mortalia pectora cogis auri ſacra fames?& deſerit viã virtutis arduę.i.difficilis primũ ſpectãtib⁹:Igitur mittam⁹ nos gẽmas & lapides.ſ.pcioſos & auꝝ ĩutile.i.ſupfluũ:quo nõ vtimur:appoſitorie materiã.i.occaſionẽ ſũmi mali:vl' ĩ capitoliũ.i.ĩ ſũmã deoꝝ ędem.quo.i.ĩ qđ clamor.i.applauſus apptobãtiũ pietatẽ ĩ deos:& turba fauẽtiũ.i.applaudẽtiũ vocat.i.ĩuitat: qa ſiqs larga munera ĩ tẽpla cõtulerit:oẽs mortales illi applauſerit vel ſi in tẽplis nil facit auꝝ:mittam⁹ in proximũ mare:quod nõnulli philoſophi teſte diuo hieronymo fecerũt:dictitãtes ſe malle mergere aurũ q̃ ab illo mergi.Elemẽta.i.ſemina cupidinis i.amoris praui ſicut pri⁹ ſordid⁹ cupido ꝑ cupiditate.niſi ſit cupidis.i.cupiditatis praui.i.rei prauæ:ſunt eradẽda:ſi pœnitet.ſ.nos bene.i.iuſto modo:ſcelerũ:& mentes nimium tenerę.i.delicatæ ſunt formãdę aſperiorib⁹ ſtudiis.Puer ingenuus rudis.i.impit⁹ rei militaris neſcit hærere equo.i.eqtare:& timet venari:exñs doctior ſeu iubeas ludere trocho græco.i.more gręcoꝝ:ſeu malis.i.magis velis ipſũ ludere alea vetita.i.ꝓhibita legib⁹.ſ.etiã romanis.Cũ.i.quãdoqdẽ fides parẽtis.i patris:piura.i.piurio violata:fallit ſociũ cõſortẽ.i.quẽ hoſpitio ſuſcipe ſolet:fraudãs forte eũ depoſito.&ꝓperet.i.feſtinet ſup.linquere.hęredi ĩdigno:vt filio prodigo aut improbo:ſcilicet.i.ſcire licet quid p̃tẽdat:diuitiæ ĩprobę & iniquę & ĩprobãdę:aut qb⁹ nũq̃ ſatis magna viſa eſt mẽſura:creſcũt:tñ.i.nihilomin⁹:neſcio quid.i.aliquid quid ſit neſcio:abeſt ſemper rei curtę.i.minutæ iudicio auari.

ANTO.

Argumẽtũ Odes.xxv.

Oſtendit Horatius ſe bacchi numine plenum ab illo in nemora & ſpecus rapi:ibiq; augu.cæſaris numen & laudes ſtellis inſerere velle & iouis cõſilio ſcribit.Quo me bacche rapis.ode eſt ſimilis ſuperiori. Noua mente.nouo ſpiritu:bacchico.ſ.Quibus antris.ordo ẽ.Quibus ĩ antris meditans audiar inſerere ſtellis & iouis conſilio ęternum decus egregii cęſaris.Aeternũ decus.auguſtum inter deos relatum iri oſtendit.Conſilio iouis.vt interſit ibi cum aliis diis. Inſigne.i.ornamentum:rettulit enim ad illud.ęternum decus ſtellis inſerere.

Euhyas

Indictum ore alio.hoc ideo.qa recens erat inſigne illud.Exomnis.vigilans.Euhyas.i.baccha.Eſt enim patronymicum fœmininum.nã Euhyus bacchus eſt ab voce bacchantium.

Hebrus
Rhodope

Hebrum fluuius eſt hebrus ſub rhodope thraciæ monte niuoſo.vt ſcribit Plinius libro quarto.Ibi autem orpheus ſonare cãtareq; ſolitus erat & ibi ſacra liberi patris orpheo primum initiante celebrantur vt ſcribit Mela.eſt autem mons ſublimis poſt hæmum vt Strabo.ait libro ſeptimo Ptolomæus libro tertio ait.Rhodopen montem eſſe ſupra neſum fluuium atq; hebrum.Ripas fluminũ.ſ.ad voluptatem.Vacuum nemus.Auguſti decus ab aliis ĩdictum intelligit.Naiadum.i.muſarũ:quæ & nymphę dicuntur.Virg.in bu.

XXV.Ode dicolos diſtrophos ad bacchum.

Quo me bacche rapis tui
Plenũ.q̃ nemora:aut quos agor ĩ ſpec⁹
Velox mente noua:quibus
Antris egregii cæſaris audiar
Aeternum meditans decus
Stellis inſerere:& conſilio iouis?
Dicam inſigne recens adhuc
Indictum ore alio non ſecus in iugis
Exomnis ſtupet euhyas
Hebrum proſpiciens:& niue candidam
Thracen.ac pede barbaro
Luſtratam rhodopen.vt mihi deuio
Ripas & vacuum nemus
Mirari libet:o naiadum potens
Baccharũq; valentium
Proceras manibus vertere fraxinos.
Nil paruum aut humili modo
Nil mortale loquor.dulce periculum eſt
O lenee ſequi deum
Cingentem viridi tempora pampino

Quo me. Significat se bacchico furore correptū ad cęsaris æternū decus cōmemorandū incitari dicitq; hoc ordīe. O bacche quo rapis me plenū tui.i. a te hoc est numīe tuo possessū:ī quę sup. nemora aut in quos specus:agor.i.īpellor:mēte noua.i.mihi īnsolita & a deo data: quib⁹ antris audiar meditās.s.canēdo:inserere stellis:et cōsilio iouis.i.cœtui deoꝝ:æternū decus cęsaris.s.augusti:ęgregii.i. incōpabilis prīcipis:aut cęsaris iulii cui⁹ sidus stellis insertū aiūt:vñ est. Ecce dionei pcessit cęsaris astrū.qd augusto apparuit cū iulio ludos funebres ageret. Ego dicā insigne i.ornamētū cęsaris:adhuc recēs.i. nouū et indictum prius.i.nōdū dictū:alio ore.s.q̄ iā meo:q sacro furore corrept⁹ sum. vnde addit Euhyas.i.baccha euhyū inclamās exōnis.i.puigil:stupet nō secus.i.nō aliter ī iugis.s.mōtiū thracię· pspiciēs:i. porro aspiciēs:hebrū fluuiū illū thracię:et thracen.i.thraciā cādidā niue.i.niuosam:& rhodopen mōtem thracię:lustratā.i.circūdatam aut purgatā:pede barbaro.i.barbararū bacchaꝝ ipam pmentiū pede:nō secus dicit:vt.i.q̄ libet mihi deuio.i.vagāti more bacchātiū:mirari et ripas & nem⁹ vacuū.i.huberē laudū augusti materiā ab aliis indictā. O lenęe.i.bacche. id quasi furens dicit vt non suo sed numinis instinctu locutus puteē:potēs naiadū.i.musaꝝ q̄ nymphę quoq; sūt & in bacchi comitatu:et potēs baccharū valētiū vertere manib⁹ fraxinos proceras.id eñ bacchātib⁹ videē p furorē. Ego nil loquor paruū:aut humili modo. Ego nil mortale loquor. o lenęe dulce piculū est cingentē tp̄a viridi pampino.i.fronde vitis virētis sequi deū.s.te:aut seq te deum cingentem tēpora.s.capitū eorum qui te sequūtur pampino viridi. nymphę nī amon libetrides. qūo autē bacchus musis oblectareē supra iā patuit. Valentiū vertere.tuo videlicet numine agente. Proceras fraxinos lōgas arbores:bacchū eī in bella mulieres seq̄banē.a qbus bacchantib⁹ ipe bacchus dictus eit. Auctor Diodo. lib.iiii. Nil mortale.dixerat eī se dicturū æternū decus cæsaris. Humili modo.i.lyricis versib⁹:q humiles sūt. diuina quoq; loq̄r. Dulce piculū:dulcis lābor. Lenee.a torculari quo vinū exprimitur:vt ait Diodorus libro.iiii.

Argm̄ odes.xxvi.

Amori finē imponere destinat: & ī veneris tēplo barbyton affigere tāq̄ emeritus:orat postea venerē. vt cloen aspe ram semel flagello tāgat. Vixi puellis. ode est siſis.ix. Militaui. militię spēs amor ē.inquit ouid. Non sine gl'ia. est eī potitus re cupita. Arma instra īpa amatoria. Defūctū bello.q finiuit amatoriæ militiæ ludū. Marinæ veneris. ex spuma eī nata ē in mari. Inde dī aphro dite. Leuū latus.in sinistro tēpli latere intelligit. Funalia.faces ītelligit: qbus amicaꝝ ianuæ vrebanē aliqñ. Vectes. dicti sunt vectes palli ferrei: ꝙ manib⁹ vecteē. Cęsar li.ii.de bel.ciui. Oppidani saxa q̄ maxīa pñt vectib⁹ pmouent. Memphim:erat mēphis ęgyptioꝝ regia: vrbs magna & populosa. & scda post Alexandriā. Memphi erat veneris phanū q̄ gręca dea cēsebaē. Quidā lunę id dicūt auctor est Strabo li.xvii.

AN.M.

Vectes

memphis

XXVI. ode tricolos tetrastrophos ad venerē

Vixi puellis nuper idoneus
Et militaui non sine gloria.
Nunc arma defunctumq; bello
Barbiton hic paries habebit
Leuum marinæ qui veneris latus
Custodit. hic hic ponite lucida
Funalia et vectes & arcus
Oppositis foribus minaces.
O quæ beatam diua tenes cyprum:&
Memphim carentem sytonia niue
Regina sublimi flagello
Tange cloen semel arrogantem.

Vixi pu. Dicit se amatoria veneri cōsecrare vt nō āpli⁹ amaturū. verū vt amātiū icōstātiā agnoscas:rogat vt chloen flagello amoris tāgat dicēs. Ego vixi nup.s.i in iuuēta:idoneus puellis:et militaui.s.i castris veneris:nō sine gl'ia. nūc hic pies q custodit leuū.i.sinistrū lat⁹:veneris marinę.i.e mari ortę:hēbit arma.s.barbiton.id ē plectrū:defūctū bello.i.qd pfecit ptes suas in bello amorū. Ponite o pueri:hic hic.s. ad pietem veneris:funalia lucida qbus noctu ābulāt amatores:& vectes.i.ferreos fustes:& arcus minaces forib⁹.s.puellaꝝ oppositis:qa eas īfrigere mināē. O diua.s.venus q̄ tenes cyprū beatā.i.diuitē & mēphī.i. ęgyptū carētem niue sytonia.i.q̄lis ē ī thracia:h° ē nūq̄ frigidā:tāge o regina:semel chloen arrogātē.i. supbā pp formā & oīa sibi attribuētē:flagello sublimi.i.acri vi amorum.

Argumentum Odes.xviii.

Galathea poetę amica migrare volen
te optat. Hora. Vt impii malo omine ꝑ
gant. ipa vero fœlici auſpicio. Et qa il
lius digreſſus eũ pigebat: tẽpeſtatẽ imi
nere ĩdicat. quã hoſtib⁹ imp̃cat̃. Exem=
plo deĩde europes eã a migrãdi ſnĩa re=
uocare nitit̃. illa em̃ fidẽs mitiſſimo tau
ro e phœnicia in cretã vſq₃ ꝑ æquor ab
illo vecta ẽ inſcio p̃re agonore: vbi ma
xime q̃ſtã venus ſolata eſt. Impios par
Parra auis rę. parra auiculę genus eſt: in latio nũc
vulgo parruza dr̃. Pli. ãt li. xviii. c. xlij
ſcribit parrã oriẽte ſyrio ip̃o die nõ ap=
parere: & donec occidat. Raua. legit̃ et
ruffa ĩ antiqs. Raua ãt. i. fulua ſeu ſub=
Rauus color. nigra. rauus enĩ color dr̃ niger mixtus
cũ fuluo. Acron auctor. dicũt alii ꝙ ra
uus color dr̃: q eſt inter flauũ & cæſium
Idẽ tñ fere eſt quod acron ait. Raua lu
Luporum omen pa. Pli. lib. viii. ſcribit ꝙ in italia quo=
q₃ credit̃ lupoꝝ viſus eẽ noxius: vocẽ
q₃ hoĩ quẽ priores cõtẽplẽt̃ adimere ad
pręſens. ĩter auguria ad dexterã come=
antiũ p̃ciſo itĩere ſi plẽo ore fecerit nul=
lũ ominũ p̃ſtantius. Agro laniuino.
Stra. li. v. ita traduct⁹ eſt a latinis. Poſt
Aritia albanũ mõtẽ vrbs eſt aritia ĩ appia via
ſtadiis. c. & lx. roma diſtãs. Curu⁹ ãt cũ
ſit locus habet tñ munitã ſũmitatẽ cui
Laniuium qdẽ ſupincidit laniuiũ Romanoꝝ ciui
tas in appię vię dextera: a qua ꝓſpect⁹
eſt maris et antii. eſt et dianę lucus. i. ar
Arthemiſium themiſiũ ſic eĩ vocãt: e ſiniſtra vię regi
one ex aritia ad aricinã viã cõſcẽdẽtib⁹
qđ tẽplũ nominãt ædificiũ tauricę &c.
Pręterea ĩ ſtrabonib⁹ ĩpreſſis ꝑperã la=
uinium legitur cũ legẽdũ ſit laniuiũ. in
telligit eĩ Strabo de oppidulo: qđ ad=
huc extat diſtãs a velitris milib⁹. P. tri=
bus vel ad ſũmũ quattuor: quo bis adii
S.P.Q. vbi adhuc ẽt legi eſt in marmore. S.P.
Laniuius. Q. Laniuius: Sicuti et velitris in mar=
more: quodã arę cuiuſdã baſi in ſacra
ęde ſancti ſtephani: iã diruta legebatur
S.P.Q. veliternus. quod marmor liuo
re ductus quidam ex aquapendenre ori
undus: cardinaliſq₃ Rhotomagẽſis ve=
liternorum protectoris familiaris: clam
rupi fecit. ruptumq₃ ego paulopoſt cõ
ſpexi. Illius impii nomen tacui ne ſa=
Heroſtrat⁹ crilegio perpetuum celebre foret. imi=
tatus enim fortaſſe Heroſtratum eſt:
qui epheſiæ dianæ templum: vt eius

XXVII. ode dicolos tetraſtro. ad galatheã.

IMpios parrę recinentis omen
Ducat: & pręgnãs canis aut ab agro
Raua decurrens lupa laniuino
Fœtaq₃ vulpes:
Rumpat et ſerpens iter inſtitutum
Si per obliquum ſimilis ſagittę
Terruit mãnos: ego quid timebo
Prouidus auſpex?
Anteq̃ ſtantes repetat paludes
Imbrium diuina auis imminentum
Oſcinem coruum prece ſuſcitabo
Solis ab ortu.
Sis licet fœlix vbicũq₃ mauis
Et memor noſtri galathea viuas
Teq₃ nec leuus vetet ire picus
Nec vaga cornix.
Sed vides quanto trepidet tumultu
Pronus orion: ego quid ſit ater
Adrię noui ſinus. & quid albus
Peccet iapix.
Hoſtium vxores puerique cæcos
Sentiant motus orientis auſtri
Aequoris nigri fremitum & trementes
Verbere ripas.
Sic & europe niueum doloſo
Credidit tauro latus: & ſcatentem
Beluis pontum mediaſq₃ fraudes
Palluit: audax
Nuper in pratis ſtudioſa florum: &
Debitę nymphis opifex coronę
Nocte ſubluſtri nihil aſtra pręter
Vidit & vndas.

Impios prę &c. Galatheę migraturę ne illi inuidere videatur bona quidem comprecatur: sed nõ sine commemoratione malorum quę aliis imprecatur: & exẽplo europes quã ad terrorem galatheę infœliciter migrasse docet dicẽs. O galathea omen. i. auspiciũ: parrę. i. illius auiculę apparẽtis sub tempestatẽ. recinẽtis: quia oscinis ẽ in augurio & cãtu tẽpestatẽ prenũciat: & canis pregnãs cuius: quia fęua est infaustus putatur occursus: aut lupa raua. i. subnigra et partim fulua: aut rauca ab effectu: decurrẽs ab agro lanuuino. i. iuxta lanuuiũ oppidũ ad viã appiã non lõge ab antio olim. & vulpes fœta. etiã infortunii pgnostica: ducat impios: q. s. malo euentu digni sunt: q. d. nõ te galathea nec me. & serpẽs rũpat i. interrũpat iter institutũ. i. incœptũ ab impiis: si similis sagittę. i. celeriter transcurrẽs: p obliquũ. i. ex trãsuerso. terruit mãnos. i. pusillos equos delicatorũ: q tunc nõ puehunt. quid ego auspex prouidus timebo? q. d. nihil horũ. nã anq̃ auis diuina. i. diuinatrix & pnũtia imbriũ iminẽtũ. s. cornix: repetat paludes stãtes. i. stagnãtes: vt sese lauet. ego suscitabo pce. i. pcatu venire faciã ab ortu solis. vñ fausti est auspicii: coruũ oscinem. i. ore canentẽ & pnosticon bonũ faciẽtẽ: quo vis cornicis impediat. o galathea licet. i. licitũ ẽ p me: qa nihil mali imprecabor: sis fœlix vbicũq3 mauis. i. magis vis siue hic siue alibi: & viuas memor nři & pcor sup. vt nec pic⁹. s. martius leuus. i. sinister et ita mali ominis: quia pdatores pgnosticare credit nec cornix vaga. i. spaciãs in arena: vetet te ire. i. pficisci. Sed. i. licet ego nil obstẽ: tu vides quãto tumultu orion q tã in ortu q̃ in occasu nymbosus est & tẽpestatẽ ciet: pnus. i. occidu⁹ trepidet. i. pperet. Ego noui. s. multa expientia: qd sit i. qd portẽdat. sinus adrię. i. adriatici maris: niger. i. obscurus: qa vehemẽtẽ tẽpestatẽ: et noui quid iapix. i. ventus ab iapigia. i. apulia flans: albẽs. i. albicãtes nubes inducẽs peccet. s. cõtra id qd ondit facere solens qa p alba nube nigrã infert tẽpestatẽ. Vxores & pueri hostiũ sentiãt cœcos. i. caliginosos mot⁹ austri oriẽtis & fremitũ ęquoris. s. adriatici nigri: & rixas tremẽtes verbere. s. vndarum. Sic. s. in auspicato: europe filia agenoris: credidit tauro doloso. i. ioui cõuerso in taurũ: aut naui c⁹ insigne erat taur⁹: lat⁹ niueũ. i. inocuũ sup. eẽ. & palluit. i. mox vsq3 ad pallorẽ timuit: põtũ. i. mare: scatẽtẽ. i. manãtẽ: bęluis. i. mõstris marinis. & palluit medias fraudes. i. cũ eẽt in mediis fraudib⁹ iã pceptis audax. i. q fuerat audax: nup. i. paulo añ in pratis vbi taurũ ascẽderat: & studiosa florum quos collegerat: & ipsa opifex. i. effectrix: coronę. i. serti debitę: qa pmissę nymphis: vidit nocte sublustri. i. parũ lucida: nihil pter astra et vndas: cũ eẽt. s. in medio maris.

nomen celebre fieret exussit. Sed dedit ille pœnas. post illud ei sacrilegiũ paucis post annis in sũmã inopiã delapsus et ludibrio cũctis est hitus. Mãnos. pusilli eq mãni dicũtur: quos vulgo buricos vocabant: vt Porphyrio scribit. Acrõ vero ait. mãnos dictos q̧ mãsuetudine manũ familiarius sequant. Anteq̃ stãtes &c. Cornix inauspicatissima est fœtus tpe: hoc est: post solstitiũ. vt Pli. li. x. scri. Qui ẽt lib. xviii. ait: quũ terrestres volucres contra aquã clangores dabũt pfũdẽtes sele. sed maxĩe cornix hyemẽ portendũt. Oscinẽ coruum corui in auspiciis soli vident intellectũ hẽre significationũ suarum. nam quũ medię hospites occisi sũt. oẽs e pelopõneso & attica regione volauerũt. pessima eorum significatio quũ glutiunt vocẽ velut strangulati. Auctor Pli. li. x. & lib. xviii. c. vlt. ait: q̧ corui singultu quodã latrãtes: seq3 cõcutientes: si cõtinuabũt vẽtos portendũt. si vero carpti vocem resorbebũt ventosum imbrẽ. Oscinẽ. oscinũ auguriũ a cantu auiũ dr. Et oscines aues auspiciũ ore facientes: vt fest⁹ ait. Solis ab ortu. legit ẽt lucis ab ortu. Cic. aũt li. i. de diuinatiõe scribit. Coruũ a dextra: cornicẽ a sinistra facere ratũ. Et acrõ inqt ab ortu solis pspa corui oĩa eẽ: aduersa ab occasu. Ego ãt ab ortu solis id verũ eẽ exptus sũ pluries. Leuus picus. Pli. li. x. scribit picum martiũ insignẽ & magnũ eẽ in auspiciis: q̧q3 ipi pici pricipales latio sũt in auguriis: ab rege q nomẽ huic aui dedit. in capite ptoris vrbani. L. tuberonis in foro iura p tribunali reddẽtis sedit picus ita placide: vt manu apphẽderet. rñdere vates exitiũ ipio portẽdi: si dimitteret. At si exaiaret ptori: illeq3 auẽ ptin⁹ concerpsit: nec mlto post ipleuit pdigium. Sis licet. ordo est. o galathea sis fœlix: & memor nři licet viuas vbicũq3 mauis Leuus. i. mali ominis. Vaga cornix. de cornice Verg. lib. i. Georgi. ait. Tũ cornix plena pluuiã vocat improba voce. Et sola in sicca secum spatiatur arena. Et caput obiectat querulum veniẽtib⁹ vndis. Sed vides quanto. iminẽte tempestate galatheam reuocare a constituto itinere Horatius nititur. Trepidet. properet. Pron⁹ orion. in occasum vergens. de quo late superius. Ater sinus hadrię. hadriaticum mare obscurũ tẽpestatem portendere indicat. Albus ia. is ventus est ex apulię orae proficiscẽs. de quo latius ode iij. lib. j. Albus. i. serenus: quis ei sereno tpe pflet: attamẽ solet hyemẽ portẽdere: vl albus pptet

Manni

Cornix

Coruus

Picus

Cornix

albas nubes. Hoſtiũ vxores. hoſtibꝰ imp̄caꝛ vẽtoꝝ hyemẽ atqꝫ ęquoris. Verbere. fluctuũ. ſ. Sic & europe. quẽadmodũ ĩqt tu galatea albo iapigi fidis: ita europe credidit albo tauro. & decepta q̃ pr̃ima paſſa ẽ. Europe. ſcri. herodotꝰ ĩ pricipio. curetes tyrũ appulſos filiã regis rapuiſſe europã. diodorꝰ ãt li. vi. ſcribit in creta minoa & Rhadamãtũ ex ioue natos ac europa agenoris: quã

Europe rapta

tauro deoꝝ ꝓuidẽtia aduectã ĩ cretã tradũt. Euſebiꝰ docet europã a cretẽſibꝰ raptã fuiſſe naui: cuius fuit ĩſigne taurꝰ Niueũ doloſo credidit tauro. credidit tauro doloſo latus niueũ. ſ. eẽ: de quo ouid. li. ii. met. ſic ait. Nũc latꝰ ĩ fuluis niueũ depõit arenis. Paulatiqꝫ metu dẽpto: mõ pectora p̄bet Virgĩea palpãda manu mõ cornua ſertis Impediẽda nouis. auſa ẽ quoqꝫ regia virgo. Neſcia quẽ p̄meret tergo cõſidere tauri. Scatẽtẽ: feruẽtẽ. Põtũ. Oui. ẽt ait. Mediiqꝫ p æquora põti Fert p̄dã. pauet hęc littuſqꝫ ablata relictũ. Reſpicit: et dextra cornu tenet. altera dorſo ĩpoſita ẽ &c. Põ

Ponti mẽſura

ti ãt mẽſura a boſphoro ad meoticũ lacũ q dã fecere certo nũero paſſuũ. vt ſcri. pli. li. vi. Audax auſa ei fuerat tauro ĩherere. Medias frau. q̃ ĩ medio fere mari cognouit vł potiꝰ cyaneas ĩtelligit inſulas ĩ põto ſeu magis ſcopł̄os cõtra thraciũ boſphorũ: de qbꝰ mela ſcri. a nõ nullis tñ auctoribꝰ ſymplegades hoc ẽ cõcurrẽtes ẽt noĩanꝛ. Dicũt eĩ olĩ fuiſſe ĩſtabiles. vñ ouid. li. xv. met. ait Timuit cõcurſibꝰ argo Vndaꝝ ſparſas ſymplegades eliſaꝝ Quæ nunc ĩmotæ perſtant ventiſqꝫ reſiſtunt. Subluſtri. parum lucida.

Creten. de hac ẽt Maro ait. Cẽtũ digeſta p vrbes. Pater o relictũ. gemẽtis europę verba ſũt. Eſt ãt ordo. o pr̄ appoſitio nomẽ relictũ filię ꝓ a filia. Pietas.

Pietas.

Tulliꝰ ꝓ plantio inqt. Quid pietas niſi volũtas grata ĩ parẽtes? Vñ quo ve. ordo ẽ. vnde veni? quo veni? vł vñ. i. a q̃ pietate paterna quo veni? Leuis vna mors eſt virginũ culpę: ſenſus ẽ ꝙ vnica mors culpę. i. crimĩ & pc̄tõ virginũ leuis ẽ. meretur em̄ virgo peccans plures mortes. is ꝓprius & verus ſenſꝰ huius loci eſt & eẽ debet: nõ aliꝰ. Vigilans ne plo. dubitat an vere ſcelus cõmiſerit: vt relicto pr̄e ſecuta fuerit taurũ. Vitiis carẽtẽ. i. me q̃ vitio careã: nec verũ ſit qđ mihi forte videꝛ. vt rapta fuerim Imago. ſomnꝰ ĩpe. Porta eburna. Ver. in fine lib. vi. ænei. ait. Sunt gemĩę ſõni portę. quaꝝ altera ferꝛ Cornea, qua veris facilis datur exitus vmbris. Altera candenti perfecta nitens elephanto. Sed falſa ad cœlũ mittũt inſomnia manes. Macrobius li. i. de ſom. ſuper hoc loco ita ſcribit. Si qs forte quęrere velit cur porta ex ebore falſis & e cornu veris ſit deputata. Inſtrueꝛ auctore porphyrio q in cõmentariis ſuis hęc in eũdẽ locum dicit ab Homero ſub eadẽ diuiſione deſcriptum. Latet inquit omne verum. hoc tamen anima cum ab officiis corporis ſomno eius paululum libera eſt interdum aſpicit: nonnũq̃ tendit aciem nec tamen peruenit. et cũ aſpicit tñ non libero & directo lumĩe videt. ſed ĩteriecto velamĩe qđ nexus naturæ caligãtis obducit. Et hͦ ĩ natura eẽ idẽ Vergił. aſſerit dicẽs. Aſpice nãqꝫ oẽm

Porta eburnea.

Quæ ſimul centum tetigit potentem
Oppidis creten. pater o relictum
Filiæ nomen pietaſqꝫ dixit
Victa furore.
Vnde: quo veni? leuis vna mors eſt
Virginum culpæ. vigilans ne ploro
Turpe commiſſum? an vitiis carentem
Ludit imago
Vana? quæ porta fugiens eburna
Somnium ducit. meliuſne fluctus
Ire per longos fuit: an recentis
Carpere flores?
Si quis infamem mihi nunc iuuencum
Dedat iratæ: lacerare ferro: &
Frangere nitar modo multum amati
Cornua tauri.
Impudens liqui patrios penates:
Impudens orcum moror: o deorum
Si quis hæc audis: vtinam inter errem
Nuda leones.
Anteq̃ turpis macies decentes
Occupet malas: tenereqꝫ ſuccus
Defluat prædę: ſpecioſa quæro
Paſcere tygres.

Vilis europe:pater vrget abſens
Quid mori ceſſas.potes hac ab orno
Pendulum zona bene te ſecuta
Lędere collum.
Siue te rupes et acuta leto
Saxa delectant:age te procellę
Crede veloci.niſi herile mauis
Carpere penſum:
Regius ſanguis domineq; tradi
Barbarę pellex,aderat querenti
perfidum ridens venus & remiſſo
Filius arcu.
Mox vbi luſit ſatis:abſtineto
Dixit irarum calideq; rixę:
Cum tibi inuiſus lacerenda reddet
Cornua taurus.
Vxor inuicti iouis eſſe neſcis
Mitte ſingultus:bene ferre magnam
Diſce fortunam,tua ſectus orbis.
Nomina ducet.

quæ nũc obducta tuenti Mortales hebe
tat viſus tibi & hũida circũ Caligat nu
bem eripiam.hoc velamen quũ in qete
ad verũ vſque aciẽ introſpiciẽtis amit
tit,de cornu credit̃. Cui⁹ iſta natura ẽ vt
tenuatum viſui puiũ ſit.Quũ aũt ab ve
ro hebetat ac repellit obtutũ:ebur puta
tur.cui⁹ corpus ita natura dẽſatũ eſt vt
ad quãuis extremitatẽ tenuitatis craſſũ
nullo viſu ad vlteriora tẽdẽte penetret̃.
Somniũ.id ꝓprie vocat̃ quod tegit fi= Somniũ
guris & velat ambagibus.nõ niſi inter
pretatione intelligendã ſignificationẽ
rei quæ demõſtrat̃. Auctor idẽ Macro.
Impudẽs orcũ moror. ſenſus.vti ſine
pudore patriã reliqui ita ſine pudore vi
uo·Orcum moror.i.plutonẽ et mortẽ ĩ
moram detineo.nõ tamẽ ab re orcũ mo
ror ait.Eſt em̃ alluſio q̃dã ad illud euri=
pidis.nam vt macro.li.v. Sat.ſcribit ĩ
alceſti euripidis fabula in ſcęna: orcus
inducit̃ gladiũ geſtãs: quo crinẽ abſci
dit alceſtidi.quẽ ſecutus Ver. fabulam
abſcindendi crinis induxit lib.iiii.æn.
de morte eliſſę.de orco tamẽ lati⁹ ſupe=
rius dictũ ẽ.Vilis europe.ſeipſã p ana=
ſtrophen alloquitur:dicẽs o vilis euro
pe pater abſens vrget te mori.quid ceſ
ſas.vel pater abſens vrget.i.inſequit̃:
ac ſi fueris amatorem ſecuta: quid mo=
ri ceſſas? Filius.cupido. Remiſſo arcu
iam enim percuſſerat iouis pectora ad
europe rapinam. Sectus orbis.terra em̃
trifariam partita eſt in europam Aphri
cam, aſiam.

Quę ſimul. Proſequitur fabulam aut hiſtoriã euro=
pes ad terrorẽ galatheę dicẽs.Quę.ſ.europe. ſimul.i.
ſtatim vt tetigit creten i.cretã inſulã ĩ mari ęgeo : pa=
triã iouis:potẽtẽ centũ oppidis:dixit o pr̃.ſ.agenor:o nomẽ relictũ filię.i.a filia:quia nõ meru
it te amplius appellare pr̃ aut relictũ.ſ.ſolũ filię:cũ in te nihil iuris p̃ter nomẽ habeat pr̃is: nam
nõ meruit vt re ipa pr̃ ſis:& o pietas.ſ.quã pr̃i debuerat:nec ſine ei⁹ cõſenſu diſcedere:victa fu=
rore.i.temeritate aſcẽdẽdi taurũ.vñ.ſ.veni.q.d.a patria:qua nihil dulci⁹:quo veni: qa in terrã
ignotã:vna mors ẽ leuis.i.nimis facilis:culpę virginũ q̃ raptores libẽter ſequunt̃. Ne.i.an ego
vigilans ploro turpe cõmiſſũ:an imago vana.i.phantaſma in ſomnis apparens:ludit.i.illudit
me carẽtẽ vitiis.ſic em̃ fuit a ſenſu alienata:vt neſciret an reuera auecta eẽt:an ſõniãs ſibi auecta
videret̃:q̃.ſ.imago vana:fugiẽs.ſ.ab inferis:porta eburna.i.ex ebore:qua falſa ad cœlũ mittũt
ĩſõnia manes.ducit.ſ.ſecũ:ſõnũ.i.ĩſõniũ.Meliuſne fuit.q.d.neq̃ q̃.qđ ſero agnoſcit:ne p lon=
gos fluct⁹:an carpere flores recẽtis.i.recẽs ortos? Si qs dedat.i.in ptãtẽ redigat mihi iratę:nunc
iuuẽcũ infamẽ.ſ.q prius tm̃ placuerat:ego nitar lacerare et frãgere ferro cornua tauri amati mi=
hi mõ.i.paulo añ: ml̃tũ.i.vehemẽter.Ego ĩpudẽs.ſ.ſine pudore:liq penates patrios: & ĩpudẽs
moror.i.differo adire.aut detĩeo ne me rapuit:orcũ.i.plutona aut inferũ.o ſi qs deoꝝ audis hęc
i.has lam̃tatões meas.vtinã ego nuda ĩtererrẽ:aut errẽ ĩter leones añq̃ macies turpis:quã ex mœ
rore cõtractura erat:occupet.i.ĩuadat:malas.i.maxillas:decẽtes.ſ.roſeo colore.& añq̃ ſuccus.i.
radicalis & natural' humor:defluat.i.diſpeat:p̃dę tenerę.de ſe loq̃t.ego q̃ro ſpecioſa.i. tãtiſper
dũ adhuc ſpecioſa ſum:paſcere tygres.i.ferociſſimas beluas.O europe.ad ſe loq̃t: vilis.i.cõtẽ
ptibilis:pater.i.offenſio paterna:abſens.i.patris abſentis:vrget.i.impellit te ad mortem:quid

cessas mori? tu potes lędere.i.strangulare collũ pẽdulũ.i.suspensum ab hac orno.i.arbore vicina:zona.i.cingulo:secura.i.qđ portasti tecũ:bene.i.cõmode. Siue rupes & saxa acuta delectant te lęto.i.genere mortis:hoc est siue malis p̃cipitio extingui:age crede te procellę:q̃ te in scopulos impellat:nisi mauis:carpere pensum.i.nere aut carminare seu pectere lanã:herile.i.dñę quã hic sortitura es & mauis sanguis regius.i.cũ sis filia regis tradi pellex.et ita odiosa:quia cõcubina mariti:dñę barbarę:quia nõ gręcę aut ĩmitis. Venus ridẽs:qđ illi propriũ est:et filius sup. veneris.s.cupido:arcu quo prius in iouis cor iaculũ amoris ĩmiserat:remisso.i.laxo:et nõ tẽso aderat q̃renti.s.europe:pfidũ .i.dolosũ iouẽ:a quo rapta & derelicta videbatur. Mox.i. paulo post.vbi lusit.i.illusit et ludibrio habuit pmittens eã sine causa se exanimare: dixit: o europe sup.abstineto sup.a motu aut pturbatõe:irarũ & rixę calidę.i.festinãtis ad vindictã.cũ.i.qñq dẽ:taurus ĩuisus tibi:reddet tibi mox cornua lacerãda.i.mox aderit. et ni fallor ad virgã virilẽ alludit. Tu nescis(rẽ apit)eẽ vxor iouis ĩuicti.mitte.i.omitte singult⁹:& disce bñ ferre magnã fortunã:orbis sectus.i.ĩ tris partes diuisus ducet tua noĩa.i.vocabit̃ a te europa. vñ est nomen donat ei quod habet pars tertia mundi.

Argumentum Odes.xx viii.

AN.M. Lyden hortat̃:vt in neptunalib⁹ optimũ vinũ exhibeat.Cãtetq; secum vicissim neptũi nereidũq; laudes . latonæ ẽt ac cynthię demũ veneris. Festo q d.ode est sil'is tertiæ. Strẽnua fortis vigilans Cęcubũ optimũ vinũ. de quo latius supra.Munitę sapĩa eni p seipam fortissima ẽ. Adhibe vim:adde vim.Vino eñ vires augent̃.Inclinare meridiẽ sentis oñdit maiorẽ diei ptẽ p̃teritã.& diẽ ip̃m tẽdere ĩ occasũ.ĩde opus:vt citius cõuiuia paret̃.Horreo.i.p viaria cella posuit.Cessãtẽ.desidem & ĩ secessu manẽtem Virides.cęrulei oẽs fingũt aquaꝵ dii. Tu curua recines.declarat illđ ĩuicẽ. Sũmo carmine.vel maxĩo vel nouissimo. Quę gnydon.venerẽ ĩtelligit.de gnydo ãt supi⁹ videto.de cycladib⁹ ẽt & papho.Fulgẽtes.pp spumas id accidit.

Currus veneris Holores. Iunctis holorib⁹.i.cygnis.dicũt ei veneris magnæ currũ a cygnis trahi: aut qa p albedinẽ significant lauticiã muliebrẽ:aut poti⁹ qa dulcissime canãt: vt demõstret̃ amãtium aĩos cãtu trahi. De curru vero Veneris apuleius lib.vi. de asino aureo sic ait. At venus cœlũ petit iubet construi currũ:quẽ ei Vulcan⁹ subtili fabrica studiose poliuerat: & ante thalami rudimẽtũ nuptiale mun⁹ obtulerat lunæ tenuãtis detrimẽto conspicuũ. et ipsius auri damno preciosum de multis quæ circa cubiculum dominæ stabulant procedunt quattuor candidæ columbæ & hilaris incessibus picta colla torquentes iugum gemmeum subeunt. Susceptaq; domina lætæ subuolant currum deæ.prosequentes gannitu constrepenti lasciuiũt passeres:& cæterę quę dulce cantitant aues melleis

XXVIII.ode dicolos distrophos ad lyden:

Festo quid potius die
Neptunni faciam? prome recõditũ
Lyde strennua cæcubum.
Munitęq; adhibe vim sapientię.
Inclinare meridiem
Sentis:ac veluti stet volucris dies
Parcis diripere horreo
Cessantem bibuli consulis amphoram.
Nos cantabimus inuicem
Neptũnum et virides nereidum comas.
Tu curua recines lyra
Latonam et celeris spicula cinthiæ
Summo carmine:quæ gnidon:
Fulgentesq; tenet cycladas:& paphum
Iunctis visit holoribus:
Dicetur merita nox quoq; nænia

Festo. Argumentũ narrat mancinellus. Ordo ẽ. Quid faciã potius festo.i. solẽni die neptuni: q̃ sup.lętũ cõuiuiũ agã? q.d.nihil.& ideo o lyde pme strẽnua.i.diligẽs:cęcubũ sup. vinũ:recõditũ.i.iterũ atq; iterũ occl'tũ:et adhibe sapiẽtię munitę.s.p sobrietatẽ:vi.i.violẽtiã.i.pelle sapĩam vino:aut vt mãcinel l⁹ sẽtit adauge vires ei⁹:quia vinũ tẽpate sũptũ acuit ĩgeniũ:sed nõ quadrat loco:nõ ei vult tẽpate sũere sed vsq̃ ad ebrietatẽ. Tu sẽtis meridiẽ ĩcliare.s.ad occasũ ac pcis.i.cessas diripe horreo.i.cella viaria:ĩ quã vinũ vt frumẽtũ ĩ horreũ cõgerit̃.veluti.i.pide atq; dies volucris.i.cito volubil' & trãsiẽs:stet.i.psistat:cessas dico

diripe amphorã.i.magnũ vas vinariũ:cessãtẽ.i.nihil agentẽ & ociosam in horreo bibuli cõsulis :aut ãphorã bibuli cõsulis.i.signatã anno cõsulatꝰ eius:cessantẽ i.ociosam.Nos cantabimus:inuicẽ.i.vicissim:neptunũ:& comas nereidũ.i.nympharꝫ maris:virides scilicet vt aquę sũt:tu recines.i.quę dicã repetes:lyra curua latonã:matrẽ apollinis & dianę & spicula cynthiæ i.dianæ a cintho mõte deli vbi nata dicit̃:celeris:quia venatrix est:& sũmo.i.supmo carmie:dicet̃ sup.ea videlicet venꝰ q̃ visit gnidon oppidũ vbi pulcherrima veneris statua a praxitele exculpta.& cycladas.s.insulas circa quas vecta in cõcha ad cyprũ:& paphũ : vbi peculiariter colit̃ ad cyprũ: holoribꝰ.i.cygnis :iũctis modulis suaue resonãtes aduẽtũ deę ꝑnũciãt.cedũt nubes & cælũ filię panditur:& sũmꝰ ęther cũ gaudio suscipit deam:nec obuias aquilas vel accipitres rapaces ꝑtimescit magnæ Veneris canora familia.hæc ille.Merita nęnia.lugubri carmine & nocti cõuenienti:sicut & mortuis:in nocte.n.tenebrę sunt & somnus.q̃ morti sunt simillima.Nænia aũt ꝓprie est cãtus lugubris & laus ĩ funere honoratorꝫ virorum:vt scribit Cicero Latius tamẽ superius videto. Nęnia s.ad trahendũ currũ veneris.Et dicetur nox quoq; nænia.i.cãtilena nænię simili :merita.i.quã meruerit ꝙ nos pnoctãtes seruarit. Argutę sunt rationes ordinis.Nã primo bibendo expellitur sapientia:mox canitur a potis solutis curis carmen diei festo cõgruũ.Deinde carmen venatorium dianæ:mox lasciuum veneri:at vbi vox & ratio vino sepultæ sunt cantilena exit in nęniã. i.in hululatum & plangenti similem screatum.

XXIX.Ode dicolos tetrastrophos ad mecœnatem quem inuitat.

Tyrrhena regum progenies tibi
Non ante verso lene merum cado
Cum flore mecœnas rosarum.&
Pressa tuis balanus capillis
Iamdudũ apud me est.eripe te moræ.
Non semper hudũ tybur & æsulæ
Decliue contempleris aruum:&
Telegoni iuga parricidæ.

Thyrrhena.Mecœnatem inuitãs ait . O mecœnas progenies thyrrena regum.i.regũ thyrrenorum:hoc est ethruscorꝫ:vt ĩ prima ode primi libri visũ est.merũ lene.i.vinũ mite:cado non ante verso.i.vñ nihil exhaustũ est.est tibi iãdudũ apđ me: cũ flore rosarꝫ & ẽt balanus glans vnguentaria.s.myrobalani:ꝑssa tuis capillis.i.ad inungendos capillos tuos in vnguẽtũ pressa:adest.eripe te moræ .i. festina quia oĩa parata sunt.Non cõtempleris.s.merito:semper videlicet ex domo sua quã in loco sublimi habuit mecœnas romæ:tybur hudum.i.riguum:& aruum decliue ęsulę oppidi in latio quodã nõ longe a romã ĩ rupe positi:& iuga telegoni parricidę.i.tusculũ a thelegono vlyxis & cyrces filio:qui patre per ignorãtiam vt aiunt spina venenati piscis occiso in italiam rediit & tusculum condidit.

Argumentum Odes.xxix.

Mecœnatẽ vt secũ conuiuia ineat exhortatur.dicit enĩ se iamdiu optimum pro se merꝫ seruasse:parasseq; ẽt & coronas & vnguẽta sibi.Tyrrhena regum. Ode est similis nonę. Est autẽ ordo.o mœcenas tyrrhena ꝓgenies regũ iãdudũ apud me est tibi lene merũ cado nõ ante verso.est balanꝰ ꝑssa tuis capillis cũ rosarꝫ flore.Tyrrhena regũ . de mecœnatis ꝓsapia latius ode prima. Tibi in tuã gratiã.Verso.effuso . Lene.mite ac suaue.Balanus βαλανοσ glãs dicit̃.Verꝫ acron dicit esse herbã vnguentariã:sed secus est.Nã vt Pli.scribit li. xii.c.xxviij.Myrobalanum arbor troglodytis & thebaidi:& arabiæ cõmune est.Nascẽs vnguẽto:vt ipso nomie apparet:quo itẽ indicat̃ & glandẽ esse:arbori fructꝰ ẽ magnitudine auellanę nucis vnde liquor exprimit̃ seu oleũ odoratũ quidẽ vnguẽtarii tãtum corticẽ ꝑmũt.Medici nucleos tũdunt affusa eis paulatim calida aqua.id aũt oleũ balaninũ dicit̃.Vnde idem Pli.lib.xiii.c.i. sic ait.Vnguentorꝫ expeditissimũ fuit. primũq; vt verisimile est ex Brio & Balanino oleo.postea vero sic. Susinũ tenuissimũ oĩum est.Cõstat ex liliis balano calamo &c.& paulo inferiꝰ ita.Nardinũ siue foliatũ cõstat omphacio balanino iũco costo nardo amomo myrrha balsamo.Pressa.expssa ꝓ tuis capillis. ex balano.n.liquor.exprimit̃ odoratꝰ seu oleũ vt dixımꝰ Esulę.Esulanos latii ppl̃os fuisse Pli.scri.li.iij.Telegoni iuga pricidę.Tusculũ idicat qđ ĩ romę cõspectu sitũ erat ĩ sũmo mõtis de quo latius epodo prima:id ãt vt ẽt Porphyrio asserit:Telegonꝰ cõdiderat filiꝰ qđẽ circes & vlyssis:qui per ignorantiam patrẽ occiderat.

ANT. Balanus Vnguenta Telegonꝰ

Faſtidioſam deſere copiam:&
Molem propinquam nubibus arduis:
Omitte mirari beatæ
Fumum & opes ſtrepitūq; romæ.
Plerūq; gratæ diuitibus vices
Mūdæq; paruo ſub lare pauperum
Cœnæ ſine auleis & oſtro
Sollicitam explicuere frontem.
Iam clarus occultum andromedę pater
Oſtendit ignem:iam procyon furit
Et ſtella veſani leonis
Sole dies referēte ſiccos.
Iam paſtor vmbras cum grege languido
Riuūq; feſſus quęrit & horridi
Dumeta ſiluani:caretq;
Ripa vagis taciturna ventis.
Tu ciuitatem quis deceat ſtatus
Curas:& vrbi ſollicitus times
Quid ſeres & regnata cyro
Bactra parent tanaiſq; diſcors.
Prudens futuri temporis exitum
Caliginoſa nocte premit deus:
Ridetq; ſi mortalis vltra
Fas trepidat.quod adeſt memento
Componere æquus.cætera fluminis
Ritu feruntur nunc medio alueo
Cum pace delabentis hetruſcum
In mare:nunc lapides adeſos
Stirpeſq; raptas & pecus & domos
Voluentis vna non ſine montium
Clamore vicinæq; ſiluæ.
Cum fera diluuies quietos
Irritat amnes,ille potens ſui

Copiā.quā tecū habes.Molē.ꝑpin.
ipſius mecœnatis turrim intelligit: de
qua etiā in epodis.Omitte mirari.Ex il
la enim turri tota fere vrbs ſpectabatur
quod latiꝰ ſupra oſtēdimꝰ.Iā clarus oc
cultū.ꝑpter īminētē ęſtū Mecœnatē ad
hilaritatē inuitat. Clarus pr̄.habet enī
Cepheus — cepheus ſtellas.xix.vt hyginus oſten=
dit. Andromedæ pater.i.cepheus: de
quo late li.iiii.met.Et apud hyginum.
Columella aūt lib.xii.ſcribit ſeptimo
idus iulias Cepheū veſpere oriri idibꝰ
aūt iuliis ꝓcyon exorit̄ mane.xiii.cal.
aug.ſol ī leonē trāſitū facit.ix.aūt cal.
aug.leonis in pectore clara ſtella exori
tur.Procyon.de hoc late ſuperiꝰ.Tu ci
uitatē.oſtēdit ſuperiꝰ paſtores cū gre=
ge languido æſtus fugiendi gr̄a ſubire
vmbram.Mecœnas tn̄ nunq̄ ab vrbis
cura vacabat.Hinc eū hortat̄ ad curas
ponēdas vt omiſſis futuris p̄ſentia tm̄
amplexet̄.Bactra.in ſcythia ſūt bactra
Bactra — vrbs:q̄ ēt zariaſpa appellata ē.vt Stra
Zariaſpa — bo docet li.xi.in Plinio tn̄ lib.vi.legit̄
zariaſta.vbi etiā ait.Bactri quoꝝ oppi
dū zariaſtes:quod poſtea bactrū a flu=
mine appellatū eſt Cyro.lege de hoc ſu
Tanais — perius.Tanais diſcors.is fluuiꝰ eſt qui
europā ab aſia diſiungit: atq; ambarū
fines vtriq; plambēs in boreā verſus ꝑ
ſauromatas in ſcythiā vſq;:atq; ī meo=
tidis paludē ꝓtendit̄.orit̄ aūt ex indię
mōtibꝰ.Auctores Dionyſius & ſtrabo
li.xi.Diſcors.vel quia europā ab aſia
diſiūgit:vel ꝓpter populoꝝ ſeditionē
Prudēs futuri.oſtēdit deū prudēter fu=
tura celaſſe hoīes:qua de re illi minime
ea curare debēt:p̄ſentiaq; tantū ſumere
Aequus.mitis.benignus:q̄etus & ſine
cura.Cętera fluminis.cōparat res hūa=
nas fluminibꝰ quæ modo placida fluūt
modo inquieta imbriū copia ita & ho=
minū res lætæ ſubitis aduerſis turban=
tur.Potens ſui.i.dominus ſui ipſiꝰ.qđ
In diem — ſolius eſt ſapientis.In diem.id eſt in p̄
ſentem diem nihil de craſtino cogitan=
do.in dies autem eſt idem quod quotti
die cū quodam incremento vt creſcen=
te in dies multitudine.in diē vero plæ=
rūq; cū hoc verbo viuo iungit̄.Vt vo=
lucres in diē viuūt.i.in p̄ſentem diē ni=
hil de craſtino cogitantes:Vixi.ille aūt
vere viuere dicitur.q cū lętitia & virtu
te degit.Occupato.pro occupet vt in=

Lætuſq; deget:cui licet in diem
Dixiſſe vixi:cras vel atra
Nube polum pater occupato:
Vel ſole puro:non tamen irritum
Quodcũq; retro eſt efficiet.neq;
Diffinget infectũq; reddet
Quod fugiens ſemel hora vexit.
Fortuna ſæuo læta negocio:&
Ludum inſolentem ludere pertinax
Tranſmutat incertos honores
Nunc mihi nunc alii benigna.

feriora oſtendunt. Tñ.q̃uis nube vel ſole occupauerit aerẽ iuppiter .i. q̃uis poſſit fœlicia & ĩfœlicia tradere :nõ poterit p̃terita abolere Ergo fruẽda ẽ dies & lętitia remotis curis.nã q̃ futura ſũt pñt eſſe aduerſa.Quodcũq; retro eſt.i.quicq̃d p̃teriit:rettulit aũt ad illud vixi.eſt enim ſẽſus.ꝙ ptã nullo pacto ẽt iuppiter poteſt deſtruere & infecta reddere:q̃uis vt diximꝰ bona & mala poſſit hoibus in futurũ afferre. Diffinget deſtruet.Fugiens .p̃teriens.

Faſtidioſã &c.Vt mecœnatẽ cõmodius ĩ agrũ pelliceat ĩducit contẽptũ rerũ vrbanaꝶ q̃ ex copia interdũ faſtidiũ & vt dicũt nauſeã pariũt.vñ dicit Deſere copiã.ſ.reꝶ faſtidioſã.i.faſtidiũ pariẽtẽ:& deſere molem.i.turrĩ grãdẽ:ꝓpinquã nubibꝰ arduis.i.ĩ nubes vſq; eductã:& omitte mirari fumũ.ſ.ex fumariis ĩnumeris aſcẽdẽtẽ & opes.i.diuitias & ſtrepitũ.i.fortunã aut pedũ coeũtiũ ſonitũ:romę beatę.i.multũ diuitis:quę oĩa ex turri ſua ꝓſpectare poterat.Vices.i.viciſſitudines:hoc eſt ſucceſſiones epularũ & apparatuũ tenuiũ poſt opiparas & ſũptuoſas cœnas:plęrũq;.i.vt plurimũ gratæ diuitibꝰ:& cœnę pauperꝶ mũdæ.i.ſatis lautę:ſub ꝑuo lare:ſine auleis q̃ ſint ĩ parietibꝰ:&ſine oſtro.i.purpura:hoc eſt ſine tapetis purpureis q̃ ſuꝑ lectos ſternãtur:explicuerũt.i.exporrexerũt:frontẽ ſollicitã.i.demꝑſerũt frõti ſollicitę rugas:redacto.ſ.aĩo ad hilaritatẽ.Pater andromedæ.ſ.cepheus ĩ cœlũ trãſlatus.iã clarꝰ.i.ſerenus:oñdit ignẽ occultũ.ſ.priꝰ:aut vix viſibilẽ ꝓpter vehemẽtiã ardoris eiꝰ:& ꝓcyon.i.ãticanis & ſtella leonis veſani.i.ĩſaniã oñdẽtis ardore ſuo:furit iã ſole referẽte dies ſiccos.i.ſine pluuia calidiſſimos vt ĩ iulio fit:quo mẽſe ſol ĩ his ſignis ẽ.Paſtor feſſus.ſ.calore :q̃rit iã cũ grege lãguido.ſ.p̄ calore:vmbras & riuũ & dumeta in q̃bꝰ deliteſcãt:ſiluani.i.ſiluarum dei:horridi.i.ferulis & aliis virgultis aſperi & inęqualis:& ripa taciturna:quia ĩpetu aquaꝶ taret:caret vẽtis vagis.i.vagari ſolitis:hoc ẽ oĩa præ nimio æſtu refrigeriũ & refollicitationẽ quęrũt:tñ tu curas.i.ardẽter diſpicis:quis ſtatꝰ deceat ciuitatẽ.ſ.romanã.& tu ſollicitus times vrbi:q̃d ſeres.ꝓximi ad ĩdiã populi:& bactra vrbs ĩ ſcythia regnata cyro:q̃ rex ꝑſaꝶ ẽt ſcythas debellauit ſed tãdẽ victꝰ pœnas dedit:& q̃d tanais.i.filiꝰ ille ex ĩdia ĩ ſcythiã vſq; ꝓfluẽs:hoc eſt accola eiꝰ:diſcors.i.multa p̄lia mouẽs(ſũt eĩ bellicoſi)parẽt.i.moliant̃ vrbi. Deꝰ prudẽs.i.ꝓuidens ſciẽs quãta mala hoĩ ex nimia cura reꝶ futuraꝶ obueniãt:p̃mit exitũ futuri tp̃is nocte caliginoſa.i.ignoratõe multa.& ridet ſi mortalis trepidat vltra fas.i.plꝰ q̃ fas eſt.Memento cõponere.i.bñ regere & moderari:quod adeſt.i.rẽ pñtẽ:exiſtẽs æquus.i.lęnis & quaſi ĩ vtrãq; ſortẽ ꝑatꝰ.Cętera.i.q̃ nõ ſũt pñtia:ferunt̃ ritu flumĩs.ſ.tyberis delabẽtis ĩ mare etruſcũ nũc cũ pace:medio alueo.i.ꝑ mediũ alueũ nõ trãſcẽdẽdo ripas:& voluẽtis nũc.i.ĩterdũ lapides adeſos.ſ.vi aquaꝶ & ſtirpes.i.radices raptas(Inuſitate aũt fœĩno vtit̃.Nã maro dixit.At ſtirpem teucri nullo diſcrimine ſacrũ &c.)& pecus & domos raptas.Põt aũt ordo eẽ lapides adeſos & ſtirpes.ſ.adeſos:& pecus & domos raptas:voluẽtis dico vna.i.ſimul:hoc ẽ vno ĩpetu:nõ ſine clamore.i.cũ murmure mõtiũ & ſiluæ vicinæ:cũ.i.qñ diluuies.i.inundatio aq̃rũ:fera.i.effera:irritat amnes q̃etos.ſ.priꝰ.Ille.ſ.hõ quiſquis eſt:deget.i.vitã ꝑaget:potẽs.i.cõpos ſui & lætꝰ:cui licet dixiſſe .ſ.veraciter.ego vixi ĩ diẽ.i.ſine reſpectu diei ſequẽtis:ad cõditionẽ diei pñtis.pr̃.ſ.iuppiter occupato i.placet vt occupet:cras polũ.i.cęlũ:vel atra nube.i.tẽpeſtate nubiloſa:vel ſole puro.i.ſereno:nõ tñ.ſ.pr̃ efficiet irritũ:quia vt recitat ĩ ęthicis ariſtotelis ſecũdũ agathonẽ deus facta ĩfecta facere nõ põt:quia ad p̃teritũ ñ ẽ potẽtia.quodcũq; ẽ retro.i.q̃cq̃d p̃teriit neq; diffinget.i. deſtruet & nõ fictũ.i.nõ priꝰ cõpoſitũ fuiſſe faciet:q; proꝶ.i.nõ reddet ĩfectũ.i.ꝙ nõ fuerit factũ:id quod hora fugiẽs.i.celeriter ꝑtrãſiẽs vexit ſemel.Deinde quaſi a fato ad fortunã trãſiẽs dicit. Fortuna læta negocio ſæuo:quia nihil ẽ infœliciꝰ q̃ ſemꝑ fuiſſe fœlicẽ & nõ ãpliꝰ eẽ.& ꝑtinax.i.ꝑſeuerãs.quia hoc ſolo ẽ ĩmutabilis ꝙ ſemꝑ mutabilis.Ludere ludũ inſolẽtẽ.i.ĩmodeſtũ trãſmutat.i.ad varios applicat:honores incertos:exiſtens benigna nunc mihi nunc aliĵ.vnde ſubdit. ASCEN.

Laudo manentem.ſi celeris quatit
Pennas reſigno quæ dedit & mea
Virtute me inuoluo.probâqꝫ
Pauperiem ſine dote quæro.
Non eſt meum.ſi mugiat africis
Malus procellis ad miſeras preces
Decurrere.& votis paciſci
Ne cypriæ tyriæqꝫ merces
Addant auaro diuitias mari.
Tum me biremis præſidio ſcaphę
Tutum per ægæos tumultus
Aura feret geminuſqꝫ pollux.

Manētē.i.ſtabilem. Reſigno.reddo. Me iuoluo me munio ſola virtute ſi aduerſa fortuna auferet externa bona. Sine dote.ſine cēſu.Nō ē meū.oſtēdit ad ſe minie ꝑtinere nauigare.ſed potiꝰ vellein ꝓba eſſe pauꝑtate:hoc eſt vult eſſe pauper & ꝓbꝰ.Votis paciſci.cū diis eī votis mediantibꝰ videmur paciſci quū aliqd petimꝰ.Cyprię.erat Cyprꝰ ditiſſima vt latius patuit ode.i.hic aūt locus declarat cur poeta ibi dixerit. Vt trabe cypria myrtoū pauidꝰ nauta ſecet mare Tū me.hironice loquiť dicēs ꝙ aura & geminꝰ pollux feret eū tutū per maris ægei tumultꝰ ꝑſidio ſcaphæ biremis.i. ꝑuæ nauiculæ.ꝑ qđ nauigationē effugere ſe inuit. Geminꝰ pollux.de caſtore & polluce fauētibꝰ nautis vide.li.i.

ASCEN. Laudo manētē.ſ.fortunā bonā·ſi ipſa quatit.i.cōcutit auolādo pennas.ſ.alarū:celeris.i.ꝑnices:ego reſigno.i.reſtituo ei q̄ dedit & iuoluo me mea virtute.i.ꝓpriis bonis. & q̄ro pauperiē.i.pauꝑtatē:probā.i.honeſtā & decētē atqꝫ approbādā ſine dote:quia ꝑ ſe placet & ꝓdeſt ſi vere fuerit itellecta:ſed lucanꝰ de ea dicit Muuera nōdū itellecta deū.Nō eſt meū.i.officij mei aut iſtituti:decurrere ad miſeras ꝑces.i.miſere ꝑcari deos:ſi malꝰ i.arbor nauis.mugiat.i. vehemētē crepitū faciat:ꝓcellis aphricis.i.ab aphrico vēto excitatis:& paciſci.i.pactum facere cū diis:votis.i.ꝑ vota:ne merces cypriæ & tyrię.i.ex cypro & tyro deuectę:addāt diuitias mare auaro:vt cui nūq̄ ſatis eſt. Tū me.ꝑ ironiā.q.d.ſane qdē vota faciā & ꝑces miſeras.vt quas.qa indecēter fiūt dii derideāt:quaſi vero :aura.i.lenis vētus:& pollux geminꝰ.i.cū fratre :quia dū vtriuſqꝫ ſidus appet:ꝓſpera ſignificať nauigatio feret me tutū.i.munitū:ꝑſidio: ſcaphę.i.nauiculæ biremis.i.binis remis ipellēdę.feret dico :ꝑ tumultꝰ.i.tēpeſtates ægęos.i.maris ægęi quod vaſtiſſimū eſt

XXX.Ode monocolos ad melpomenen

Exegi monumentum ære perēnius:
Regaliqꝫ ſitu pyramidum altius
Quod non imber edax:non aquilo impotens
Poſſit diruere:aut inumerabilis
Annorum ſeries & fuga temporum.
Non omnis moriar:multaqꝫ pars mei
Vitabit libitinam.vſqꝫ ego poſtera
Creſcam laude recens:dum capitoliū
Scandet cum tacita virgine pontifex
Dicar: qua violens obſtrepit aufidus:
Et qua pauper aquę daunus agreſtium
Regnator populorum:ex humili potens
Princeps æolium carmen ad italos

Argumētū Odes.xxx.

ANT. Scriptis hactenꝰ tribꝰ odaꝝ libris.ait poeta ſe monumētū ꝑfeciſſe.quod omni ære ꝑennius erit.nō.n.aqua nōvētis nō annis cōſumi poterit hic minime totus ꝑibit.ſed magna ipſius ꝑs erit ſupſtes:dū roma fuerit.hortať inde melpomenē muſam vt ſibi delphica lauro coronā paret.Exegi monumētū.ode ē ſimilis primę.lib.i.Exegi.ꝑfeci. Monumētū.ſepulchrū.opꝰ.memoriam Aere æreis ſtatuis.Perēnius durabiliꝰ.Regaliqꝫ ſitu pyramidū altiꝰ Pli.lib.xxxvi. c.ix.ſcribit i ęgypto reges pyramides feciſſe ne pecunia ſucceſſoribꝰ aut ęmulis inſidiātibꝰ ꝑberēt:aut ne plæbs eſſet score ocioſa. Tres aūt q̄ orbē terraꝝ ipleuere fama ſitę ſunt in ꝑte africæ mōte ſaxeo ſteriliqꝫ inter mēphim oppidū. & deltā nili. Sed pyramis āpliſſima ex arabicis lapidicinis cōſtat. Trecenta ſexaginta hoim milia annis.xx.eā cōnſtruxiſſe ꝓduntur latius tn̄ ipſe ibidē legito:pyra

pyramideſ

Deduxiſſe modos.ſume ſuperbiam
Quæſitam meritis & mihi delphica
Lauro cinge volens melpomene comam.

EXegi monumẽtũ. Poeta quaſi cũ hoc tertio libro decreuerit opus cõponere & finire: nã oẽ trinũ perfectũ: cõfidenter dicit ſe opꝰ imortale peregiſſe: cui ſimile ad finem metamorphoſeon. eadẽ confidentia de ſe dicit naſo. Ordo eſt. Ego exegi. i. cõſũmaui & cõpleui: monumẽtũ. i. opꝰ quod memoriã mei faciat: pẽnius. i. diutius duraturꝝ: ęre. i. ſignis ſtatuis aut aliis rebꝰ ęreis q̃ tñ diu durant: ꝙ æs rubigine nõ abſumit̃ vt ferrũ. & altius ſitu. i. poſitione regali. i. ad regiũ luxũ ꝑtinẽte: pyramidũ. i. quẽ in pyramidibus reges ęgiptii extulerunt: quia pyramides non ſunt perductę niſi ad nubila: fama aũt poetę trãſcendit ſidera. quod ſcilicet monumẽtum: imber edax id ẽ edẽs & cõſumẽs ſtatuas & ædificia etiam marmorea: non poſſit diruere: non etiam aquilo impotẽs ſcilicet ad hoc & valde potens ad diruenda ſumma ædificia aut ſeries. i. conſertus & connexus ordo & ſucceſſus: ĩnumerabilis annorũ. ſ. innumerabilium. aut fuga. id ẽ tranſitio temporum non poſſit diruere. Ego non omnis. i. nõ totus moriar: & multa pars mei ſcilicet anima & fama: vitabit libitinam. i. venerem aut proſerpinam quę mortuis curandis p̃eſt. i. manus mortis & funeris. Qui autem ſepeliendis officium debent libitinarii dicũtur. Ego creſcam recens. i. renaſcens: vſqꝫ. i. tantiſper dum pontifex ſcandet capitolium i. arcem romanam cum virgine ſcilicet capta: hoc eſt veſtali: tacita. i. tacente quod perpetuo futurum fruſtra ſperauit. Dicar. i. laudabor ea parte qua aufidus fluuius apulię: obſtrepit violens. i. violentus: & qua daunus etiam appuliæ fluuius a dauno rege dictus: pauper aquę. i. parum habẽs aquę: ſed regnator populorum agreſtium: quia per inundationem pauperes & ſine inundatione diuites efficit: repete obſtrepit. Dicar inquit: potens ſcilicet effectus ex humili ſcilicet loco: Nã libertino p̃re natus eſt: deduxiſſe prĩceps. id ẽ primus: carmen æolium. i. leſbicum vtpote alcaicum: ad modos. i. verſus italos. i. italicos. O melpomene ſume. i. vendica tibi: ſuperbiam ſcilicet qua hæc dico: aut hanc gloriam quęſitam meritis non arroganter. & tu volens. i. lubens cinge mihi comam lauro delphica qua triumphantes & poetas decorari decet.

Et hęc in tertium carminum.

mides autem moles ſunt maximę ita cõ pyramideſ
ſtructæ vt e lato ĩ acutũ tẽdant ita vero
ro dictæ ꝙ flãmarũ ſimilitudinẽ habẽt
πυρ. n. ignis dr̃. Nõ aqlo impotẽs. i.
valde potẽs. Boreas. n. li. vi. meta. apđ
Ouid. ita loqtur. Apta mihi vis ẽ: qua Boreæ vis
triſtia nubila pello. Et freta cõcutio: no
doſaqꝫ robora verto. Induroqꝫ niues &
terras grãdine pulſo. Idẽ ego quũ fra-
tres cęlo ſũ nactus apto. Nã mihi cãpꝰ
is eſt: tãto molimine luctor: vt medius
noſtris cõcurſibꝰ ĩſonet æther. Exiliãt
qꝫ cauis eliſi nubibꝰ ignes Idẽ ego quũ
ſubii cõuexa foramina terrę. Suppo-
ſuiqꝫ ferox imiſ mea terga cauernis Sol
licito manes totũqꝫ tremoribꝰ orbẽ. Li-
bitinã. Plutarchus ſcribit põpiliũ inſti Libitina
tuiſſe libitinã coli: q̃ dea ſit eoꝝ q̃ mor-
tuis iuſta p̃ſtant̃ ĩſpectatrix: ſiue ꝓſer-
pinã illã ſiue venerẽ crediderimꝰ Recẽs
nouꝰ. noua. n. plerũqꝫ placere magis aſ
ſolent. Tñ Ouidi. in li. de põto ait. Eſt
quoqꝫ cũctaꝝ nouitas chariſſima rerũ.
Tacita vir. Tacitã virginẽ veſtalẽ ap-
pellat. quia ſacris ſilẽtiũ p̃ſtabat quibꝰ
tuẽdis p̃eſtet. ſcri. n. plutarchus in vita
Numæ. p. q̃dã ſacra fuiſſe abdita: quæ
aliis videre nõ licebat p̃ter q̃ veſtalibꝰ.
Erãt aũt ſecũdũ quoſdã vt idẽ oñdit in
Camilli vita duo nõ magna dolia: quo Dolia ve
rũ alteꝝ aptũ ac vacuũ: alteꝝ plenũ ac ſtalia
clauſũ: ãboꝝ vero aſpectꝰ tantũmodo Veſtalium
ſcĩs virginibꝰ patebat. Sed qdã ea aſſe furta
rẽtes mẽtiri arbitrabãtur. ꝙ puellas mĩ
ta e ſacris corripiẽtes fert̃ duo dolia ab
ſcõdiſſe ſub terra ĩ tẽplo Quirini. unde
locus ille adhuc dolioꝝ appellationem
retinebat. Virgines ãt maiora ac digni
ora ex ſacris ſumẽtes vltra fluuiũ fuge-
rant &c. Id aũt Senonũ galloꝝ tempo-
pore fuit. Dicar. laudabor. Violẽs aufi Aufidus
dus. is fluuius eſt apud cãnas apulię vi
cũ: de quo Sillius li. x. ita ſcribit. San-
guineus tumidas in cãpos aufidus vn
das Eiectat: redditqꝫ furens ſua corpo-
ra ripis. Plini. ſcribit aufidum ex hirpi
nis mõtibꝰ Canuſiũ p̃terfluere. Daunꝰ
apuliæ fluuiꝰ a dauno rege. Ex humili
potens. ordo eſt: ex humili. i. vili gene
re potens princeps. i. primus dicar deduxiſſe ad italos modos æolium carmen. i. liricum leſboũ
alchaicum: alcęum quippe imitatus eſt. Leſbiũ. leſbos aũt in æolia regione eſt. de qua latiꝰ ſupra
Superbiã. gloriã tibi ſume o muſa. Delphica lau. Laurus duo genera tradit Cato: delphicã & Cy Laurus
priã. Delphicã eſſe ęquali colore viridiorem maximis baccis: atqꝫ e viridi rubentibus. hoc victo
res delphis coronari & triũphãtes romę. cypriã eſſe folio breui nigro & criſpã. auctor. Pli. li. xv.

Argumentum odes primę quarti voluminis

ANT. Ropoſuerat velle poeta lyricis finē īponere vt tertii libri finis oſtendit. Sed tamē quū venus eū iterꝫ aggrederet̃:q̄q̄ natꝰ annos qnquaginta rurſus ad lyrica rediit

p Itaqꝫ hac prima quarti voluminis ode venerē ipſā ꝓcat̃ ne ampliꝰ ī eū ſęuiat :ſed ī iuuenes potiꝰ luſibꝰ aptiores.ad ligurinū poſtea puerū vertit ſermonē dicens quo modo eū nocturnis ſomniis videt:&captū retinet fugiētēqꝫ ēt ſeqtur. Intermiſſa u.d.ode ē ſimilis tertiæ.Bella.Militat oīs amās & habet ſua caſtra cupido inqt Oui.li. prio de amoribꝰ. Attice crede mihi militat oīs amās.Cynarę.ea q dē olim ipſius amica fuerat·Cupidinū mater.videto latiꝰ li.i.ode.xix. Luſtra decem.i. ānos quiquagīta.Ouid.itē in ibin ait. Tēpꝰ ad hoc luſtris bis iā mihi quinqꝫ pactis &c. Iā durꝫ.metaphora eſt a quadrupedibꝰ:q̄ adulta nō facile domant̃. Tēpeſtiuius.ordo ē.venꝰ:tu ales holoribꝰ purpureis.i.volucris & alas habēs ꝓpter holores.diximꝰenī holores ducere & comitari veneris currū.ſi q̄ris torrere idoneū iecur tēpeſtiuius.i. aptiꝰ cōmeſſabere in domo pauli maximi. Purpureis.pulchris.Commeſſabere. comedes.cōmeſſor enī deponēs verbū eſt .& ꝓpter carmen m.addit̃. Torrere iecur adurere & deſiccare.Vnde Ouidi. libro tertio de amoribꝰinquit.Captaqꝫ fœmineus corpora torret amor.Iecur.eſt enī amoris ſedes.Pauli maximi.cur maximi iā iā oñdet.Nō tacitus ab eloquētia eū laudat & pietate. Artiū.virtutū. Signa feret.ouid.quoqꝫ lib.i.de remedio ait.Parce tuū vatē ſceleris dānare cupido Tradita q totiēs te duce ſigna tuli. & quādoqꝫ.ordo eſt.& potētior largis muneribꝰ æmuli quādoqꝫ riſerit. Riſerit.ꝑ deriſerit.ſupple æmulū. Lacus al.

Lacus albanus Poſt albanū mōtē vrbs eſt aritia in appia via.Eſt &dianę lucus.i.arthemiſiū cui lacus inſtar pelagi fluctuās adiacet cōtinet aūt albanꝰ mōs lacū lōge āpliorem ſupradicto qui ad arthemiſiū mōtē iacet.Is vero lacus hodie lacꝰ caſtelli pādulphi appellat̃. Sub t.c.i.ſub tra

aes cypriū be ęnea.ī cypro enī æris metalla apud tamaſſū vrbē abūdabāt.ſolebāt autem æneę trabes in tēplis poni:quas & hodie pāteō ī vrbe roma habet: ī porticu. ſ.de cypro latiꝰode pria.Berecynthiæ. ti.de iis oībꝰ late ſupra ī ode.xix.li.iii. In mo.ſa.ꝑ ſaliorꝫ:de qbꝰ latiꝰſupiꝰvide. Mutui a.non enim ſenex mutuo

Q.Horatii flacci.Carminum Lib.IIII.

Ode prima dicolos diſtrophos ad venerem.

INtermiſſa venus diu
Rurſꝰ bella moues:parce ꝑcor ꝑcor.
Non ſum qualis eram bonæ
Sub regno cynaræ:deſine dulcium
Mater ſæua cupidinum
Circa luſtra decem flectere mollibus
Iam durum imperiis.abi
Quo blandæ iuuenum reuocant preces.
Tempeſtiuius in domo
Pauli purpureis ales holoribus
Cōmeſſabere maximi:
Si torrere iecur quæris idoneum:
Nāqꝫ & nobilis & decens
Et pro ſollicitis non tacitus reis
Et centum puer artium
Late ſigna feret militiæ tuæ:
Et quandoqꝫ potentior
Largis muneribus riſerit æmuli.
Albanos prope te lacus
Ponet marmoream ſub trabe cypria
Illic plurima naribus
Duces thura:lyręqꝫ & berecynthiæ
Delectabere tibiæ
Mixtis carminibus non ſine fiſtula.
Illic bis pueri die
Numen cum teneris virginibus tuum
Laudantes pede candido
In morem ſaluium ter quatient humū.

Me nec fœmina nec puer
Iam nec ſpes animi credula mutui
Nec certare iuuat mero.
Nec vincire nouis tempora floribus
Sed cur heu ligurine: cur
Manat rara meas lachryma per genas?
Cur facunda parum decoro
Inter verba cadit lingua ſilentio?
Nocturnis ego ſomniis
Iam captum teneo: iam volucrem ſequor
Te per gramina martii
Campi: te per aquas dura volubiles.

amabiť: vti ſolet iuuenis. hic naſo li. j. de amoribꝰ ait. Turpe ſenex miles: turpe ſenilis amor. Sed cur. ab venere ad ligurinū puerū diuertit: miraťq; cur lachrymet: cur ēt ſermonē cū venere hitū ītercepit. Manat lac. id qdē amoris gr̄a euenit amātibꝰ ipis. Parū decoro ſilentio. nō ei cū venere ſermonē abſoluerat pp ligurini mēoriā ſibi occurrētē. Martii cāpi gramia. Gramia inqt qm̄ erant ibi pennes herbę coronatiq; vſq; ad fluminis alueū colles auctore Strab. li. v. ſcribit ei ꝙ martiꝰ cāpus p̄ter natiuam locoꝝ amœnitatē artis et ſolertię exornationes admittebat. cāpi ei admirabił magnitudo. Et curules pariter curſus & alia eqſtra certamia expedita ſuppeditabat: nec minus tam multis pilā circulū paleſtrā exercitatōe tractantibꝰ. Aliaq; incūbentia ſił opa. Quid perēnes ſolo herbas coronatoſq; vſq; ad flumis alueum colles. Scænicaꝝ oſtētatio picturarū eiꝰ gn̄is ſpectacula p̄ſtabant vt difficulter & inuitus abſcederes. Campus martius.

Intermiſſa. Quia ſupiori carīe q̄ſi opꝰ cōcluſurꝰ finierat graphice hoc loco ſignificat ſe rurſus ad canēdū veneris īpio coactū: nimiū diſerte ſed non ſatis verecūde ligurini pueri amorē cōfeſſus: qđ vocabulū q̄ſi e re cōfectū putē: vt ſit ſuauiolo abliguriendus puer. Ordo ē. O venus tu moues rurſus bella. ſ. cū Puellis & pueris: ītermiſſa diu. Parce precor: p̄cor inquit. q. d. reuera & ſerio p̄cor (vn̄ geminauit verbū ꝓ quo in ſacris lr̄is pticipiū ſępe poniť. vt veniēs veniet. Expectās expectaui dn̄m) cām addit: quia nō ſū ſup. tał: qualis erā ſub regno cynarę bonę. i. formoſę amicę. i. dū cynara me ad lybitū regeret. O mr̄ ſęua. i. imitis & dura: cupidinum dulcium: ſūt enim cupidines dulces. id eſt tātiſper dum cupide fiunt dulces amores: ſed qſqs amores Aut metuet dulces aut experieť amaros. deſine flectere mollibꝰ iperiis: nimiū graphice: quia venus blādimētis vicit: ſup. me iā durū: q̄ſi ſenio induratū. eſt āt antitheton eiꝰ qđ eſt mollibꝰ. circa decē luſtra. i. decē luſtroꝝ ętatē: hoc eſt iā q̄ſi quiquagenariū. Abi ſup. eo quo blandę p̄ces iuuenū reuocāt te. ſ. ad me veniētē. Tu ales. i. alis inixa: quia purpureis holoribꝰ. i. cygnis currū tuū trahētibus: cōmeſſabere. i. cōuiuia celebrabis tēpeſtiuius. i. ętati cōgruentius: quia ille iuuenis ego vetulꝰ ſū. ī domo pauli. ſ. noīe: maximi. ſ. diuitiis (Eſt āt pulcra alluſio ad quā diuꝰ auguſtinꝰ alludit dicēs ſaulū ferocē q̄ſi ſauli regi ſiłem: factū paulū. i. modicum qa ſeruū xp̄i paulꝰ ei a parū aut pauco diminutiuū ē) ſi q̄ris torrere. ſ. igni amoꝝ: iecur idoneū: qa iuuenile. Eſt āt ſedes amoꝝ. Nāq; paulus ſup. exn̄s puer et nobilis & decens: & nō tacitus. i. ſtrēnue & diſerte loqns: pro reis ſollicitis: ēt in re capitali: & cētū artiū. i. cētū aliis artibꝰ p̄ditus: feret late ſigna tuę militię: ſigniferi āt aniōſiſſimi & optimi deligūť. Et qn̄q;. i. qn̄cūq; potētior muneribꝰ ęmuli. i. riualis: largis. i. q̄tūuis largis. i. ꝙ potens pł̄a dare q̄ ęmulus: riſerit. i. gauiſꝰ fuerit aut deriſerit ip̄m: ponet te. i. tibi ſtatuā: marmoreā ꝓpe lacus albanos: ſub trabe cypria. i. ęrea. Tu duces. i. attrahes: naribꝰ: illic. i. ī ſacello tibi ſacrato: pł̄a thura: & delectabere carmibus lyrę & tibię berecynthię. i. phrygię. hoc ē ad ea iſtrumēta modulatis: n̄ ſine fiſtula. i. adiūcta ēt fiſtula Pueri cū teneris virgibꝰ. i. & tenerę virgies: hoc ē puellę: laudātes die. i. quottidie bis: qa mane & veſpi: tuū numē: quatiēt. ſ. ſaltādo: ter. i. ad rithmū ternariū: humū. i. ſolū: ī morē ſaliū. i. ſalioꝝ ſacerdotū martis q ſaliētes ācilę circūfeřt. pede cādido illi ętati apto. Me āt nec fœmia iuuat. i. delectat: nec puer: nec ſpes ē mihi credula aī mutui. i. ꝙ poſſum nāciſci mutui amoris amicā: nec iuuat certare mero: quo amicā lucrabanť victores: nec vicire tp̄a. i. coronā capitis: nouis floribꝰ. i. dereliq oīa laſciua. Sed heu o ligurine puer: cur iquā dū me amare nego: lachryma rara: qa eā occultare voluit: manat. i. diffluit p gēas meas? cur ligua facūda. ſ. priꝰ: cadit iter verba: ſilētio paꝝ decoro. i. nō decēter ipfectis verbis aborto? q. d. id amore tui fit: qa ego teneo te captū. ſomniis nocturnis. i. ſōniās videor te cepiſſe & ſequor te iā volucrē. i. volitātē: p gramia cāpi martii. & per aquas. ſ. tyberis volubiles dura. i. dure. ſ. ſeni aut pro puero timedti?

Argumentum odes secundæ.
per Mancinellum.

AN.M. Pīdarꝝ thebanū nouē lyricorꝝ pricipē
maxīe laudat: quē ēt nulli imitabilē as-
serit. hic cigno eū cōpat se vero api: an
toniū pꝰea. M. an. filiū & poetā celebrat
dicēs cæsaris gesta maiore plectro can-
taturū. vota d̄mū ꝓsoluēda ob augusti
incolumē reditū mēorat. Pīdarꝝ qſqs:
fuit pīdarꝰ thebis oriūdus. Quūqꝫ ale-
Pindarus xāder macedo thebas raperet pīdari va
tis familię penatibusqꝫ iussit ꝑceretur.
scribitqꝫ pli. lib. vii. nos pl̄a supiꝰ ī ho-
Iulꝰ An. ra. vita. Iule. c. o. d. Iulū Antoniū. M.
āto. & fuluię filiū scribit. cui qdē vt re-
fert Suet. augustus iuliā filiā despōde-
rat. deinde cotisoni getarꝝ regi quo tp̄e
sibi quoqꝫ īuicē filiā regis ī matrimoni
um petisset. plutar. vero scri. ꝙ octauia
M. Antonii vxor Antoniū priuignū
suū ex fuluia genitū ita magnum apud
aug. cęsarē fecit: vt post agripā & liuiæ
filios p̄rias ꝑtes obtineret. merito ergo
Hor. illū celebrat. hūc pꝰea: vt scri. Trā
qllꝰ. aug. siml̄acro diui iulii ad qđ post
ml̄tas & irritas p̄ces cōfugerat abreptū
īteremit. Ope d. quo pacto dędalꝰ sibi
& icaro filio fabricauerit alas supiꝰ pa-
tuit. Daturus: vt fecit icarus a cuiꝰ casu
dictū est mare icariū: q volet ergo æmu
lari pīdarū. nō gloriā sed dedecus potiꝰ
subibit. Vitreo ponto vitrei coloris vel
claro & ꝑspicuo. Mōte decurrēs: pīdari
ci spūs magnificētiā & rerꝝ verborꝝqꝫ co
piā velut qđdā eloquētię flumē exūdā-
ti ībriū copia amni cōpat. Imbres quē.
ordo ē: quē ībres aluere sup notas ripas
Profūdo ore. sentētiis grauibus. Ruit.
Dithyrambi. fluit. Dithyrābos. metri genꝰ ē ī bacchi
honorē cęteris rhythmis vehemētiꝰ ꝓ-
pterea audaces ait. Noua verba. magna
& admirabilia. vel ab ip̄o pīdaro facta.
Nūeris lege solutis. i. rhythmis. q neqꝫ
finē hn̄t certū: nec vllā ī cōtextu varie-
tatē sed q̄ cœpert sublatōe ad positōnē
vsqꝫ decurrunt. vt fabiꝰ scribit lib. viii.
Diomedes item ait. ꝙ oīs structura cō-
stat rhythmis et pedibus & metris.
Rithmus. Rhythmi certa dimensione temporum
terminantur. & pro nostro arbitrio nūc
breuius arctari nunc longius proue-
Pedes hi possunt. Pedes certis syllabarum
temporibus insistunt: nec a legitimo
Metrum spatio vnq̄ recedūt. Metra sunt verbo-

Ode. II. dico. tetrastrop: pindarū celebrat.

Pindarum quisquis studet æmulari
Iule ceratis ope dædalea
Nititur pennis vitreo daturus
Nomina ponto.

Monte decurrens velut amnis imbres:
Quem super notas aluere ripas
Feruet: imensus ruit & profundo
Pindarus ore:

Laurea donandus apollinari:
Seu per audaces noua dithyrambos
Verba diuoluit numerisqꝫ fertur
Lege solutis:

Seu deos regesqꝫ canit deorum
Sanguinem per quos cecidere iusta
Morte centauri: cecidit tremendæ
Flamma chimæræ.

Siue quos elea domum reducit
Palma celestes pugilemve equumve
Dicit: & centum potiore signis
Munere donat.

Flebili sponsæ iuuenemve raptum
Plorat & vires animumqꝫ moresqꝫ
Aureos reducit in astra nigroqꝫ
Inuidet orco.

Multa dircæum leuat aura cygnum
Tendit antoni quotiens in altos
Nubium tractus: ego apis matinæ
More modoqꝫ

Grata carpentis thyma per laborem
plurimum circa nemus huuidiqꝫ
Tyburis ripas: operosa paruus
Carmina fingo.

Concines maiore poeta plectro
Cæsarem quandoq; trahet feroces
Per sacrum cliuum merita decorus
Fronde sycambros.

PIndaꝝ &c. Pīdaꝝ celebrās vt mancinell⁹ recitat īqt. O iule. s. antoni. Quisq̄s. i. quicūq; studet i. conatur ęmulari. i. imitari idem moliendo pīdarū: is sup. nitit̄ pēnis ceratis. i. cęra affixis: ope. i. opa & auxilio: dędalea. i. ipi⁹ dędali: q sibi & filio icaro cęra alas affixit: daturus noīa ponto vitreo. i. vitrei coloris & pellucido: vt fecit icarus. Nā vt dicit Ouid. Icarus icarias noīe fecit aquas. hoc ē qa vt icarus: nimis alta conabit̄ frustrat⁹ corruet. Pindarus feruet & ruit. i. p̄cipitāter ī morē torrētis fluit: ore profundo. velut amnis decurrens mōte. i. deorsū currēs de mōte: quem amnem: imbres. i. pluuię abūdātes aluere sup. i. ita vt trāscēdat: ripas notas: ītra quas solitus erat decurrere feruet. i. cū feruore et ęstu fert̄. Pindarus: dicit: donādus. i. dignus q donet̄: laurea. s. corona: apollinari. i. delphica q̄ ē in tutela apollinis: seu. i. siue diuoluit. i. versat aut cū īpetu diffluere facit: noua. i. īsolita & miranda verba. p dithyrābos. i. rithmos illos in bacchi honorē factos: audaces. i. audacter & fœliciter acres: et fert̄ numeris solutis lege. s. metrica: nō tñ rithmica: seu canit deos & reges sanguinē. i. progeniē deorum p quos. s. reges et filios deoꝝ: centauri ppl̄i thessalię ab hercule theseo & pithoo domiti: cecidere iusta. i. merita morte: et flāma chymerę mōstri aut montis ī lycia cecidit. s. ope bellorophontis. siue dicit. i. canit cum laude: pugilē & equū. s. castorē & pollucē: aut alios victores olympici certamīs: quos palma. i. victoria palmis donata: elea. i. apd̄ elidē merita: reducit domū cęlestes. i. diis supis pares. vñ patet eū locū in pria ode Palmaq; nobilis Terraꝝ dños euehit ad deos. Esse intelligendū: nō de capitolio sed vt illic diximus. & donat sup. eos dicēdo mūere potiore cētū signis. i. sculpturis et imaginibus ad eoꝝ effigiē factis. i. quo magis nobiles & immortales efficiuntur: q̄ si cētū duxerit ad eoꝝ effigiē signa. Ve p vel. seu sup. plorat iuuenē raptū spōsę flebili. i. siue epitaphiū cōponit: et reducit in astra. i. ī memoriā hoīm & agnoscere facit: vires & aīm & mores aureos. i. pulcherrimos: & īuidet. i. subtrahit orco nigro. i. inferis. i. nō vult vt virtus defuncti sit cū eo apd̄ īferos: hoc est ęterna obliuione sepulta: sed reducit eā ad supos. i. sic extollit vt īmortalis sit is quem laudat & cœlo dignus habeatur: q cq d ergo hoꝝ attētauit. o ātoni. s. iule multa aura leuat. i. extollit cygnū dyrceū. i. īpm pīdarū thebanū ad morē cygni bñ canētē & alte volātē. i. sublimi stilo et subtili īuētione vtētē: quotiēs tēdit ī altos tractat⁹ nubiū. i. diuino īgenio ad ardua canēda effert̄. Ego. q. d. vt qđ de me sētio dicā: puus. s. respectu pīdari: fingo. i. cōpono: carmīa oposa. i. nō dīni īgenii dexteritate: sed opa & studio pta: more quo ad q̄litatē: & mō: quo ad mēsurā: apis matinę. i. calabrę hoc ē vt apis hūilis rorē ex īmis floribus decerpit: nec vi sed sedulitate & studio fauos fingit ac cellulas suas: sic ego modico īgenio p̄ditus: hūilia q dem scribo & qđ ingenio nō possum studio assequor. Tu vero poeta cōcines maiore plectro: cęsarem. s. augustū: qñq;. i. qñcūq; trahet sycābros pplos germanię feroces. s. bello: p cliuū sacrū: q ī capitoliū ducit: existens decorus fronde. s. laurea: merita: scilicet iusto triumpho.

rum spatia certis pedū tp̄ibus alligata. Rythmus item est versus imago modulata seruās numerū syllabaꝝ positionē sæpe sublationēq; continēs. Seu deos. scripsit eñ pæanas. i. deorum laudes & apollinis. Reges. laudauit eñ in olympicis hieronē sicilię regē. Herculē. Theseum pithoū q cētauros vicerūt de qb⁹ supra. Deoꝝ san. appositio est. Chimęre. quo pacto bellorophō chimęrā domuerit supra patuit. Elea pal. id ode. j. iam dictū est. Pugilēq; equū ve. castorē et pollucē ītelligit: de qb⁹ ēt superi⁹. Signis. statuas intelligit. Munere. laudes eoꝝ accipit. Leuat. eleuat. Dyrceū cygnū. thebanū. pīdaꝝ ītelligit a dyrce fonte. Matinę. de matinis ppl̄is supra est. Oposa carmīa. magnę opę. magni laboris. Paruus. hūilis ingenio. Per sacrū cliuū. ad arcē capitolinā cliu⁹ q dem erat public⁹ nō lōge ab eo loco īcipiēs. vbi pōs erat sublici⁹ q iā sc̄tē marię vocitat̄: vt aiūt: quo iter ab ianiculo in fora ducebat̄. De quo oui. lib. j. fast. īqt.
V tq; leuis custos armillis capta sabinis
Ad sūmę tacitos duxerit arcis iter. Inde velut nūc ē p quē descēditis īqt Ardu⁹ ī valles p fora cliu⁹ erat. Varro scri. cliuū publicū ab ędib⁹ plębei publicis q eū publice ædificarit. Erat & cliu⁹ pximi⁹ ad florales vsus versus capitoliū vet⁹: q ibi sacellū iouis iunonis mineruę & id antiqui⁹ q̄ ędis q̄ in capitolio. Sycābros. augustus germanos vltra albin submouit: ex qbus Sueuos et sycābros dedētes se traduxit ī galliā atq; in pximis rheno agris collocauit: auctor est Suet. latius tñ. L. florus scribit. Sycābri Sueui.

Quo nihil maius meliusve terris
Fata donanere boniqꝫ diui
Nec dabunt: q̃uis redeant in aurum
Tempora priscum.

Concines lætosqꝫ dies et vrbis
Publicum ludum super impetrato
Fortis augusti reditu forumqꝫ
Litibus orbum.

Tum meę: siquid loquar audiendum:
Vocis accedet bona pars: et o sol
Pulcher: o laudande canam recepto
Cæsare fœlix.

Teqꝫ dum procedis io triumphe
Non semel dicemus io triumphe
Ciuitas omnis: dabimusqꝫ diuis
Thura benignis.

Te decem tauri totidemqꝫ vaccæ:
Me tener soluet vitulus relicta
Matre qui largis iuuenescit herbis
In mea vota:

Fronte curuatos imitatus ignes
Tertium lunæ referentis ortum
Qua notam duxit niueus videri
Cætera fuluus.

In au. tp̃a priscũ. Maro ẽt in buc. ait. Iã redit et virgo redeũt saturnia regna Foꝝ. li. or. Iustitiũ ĩtelligit. O sol. o di es. Teqꝫ. ordo est. Et te canã dũ ꝓcedis io triũphe: tota cĩtas dicem⁹ io triũphe Qua. sup. pte. Notã. s. ĩ frõte. Fuluus. color ẽ de ruffo atqꝫ viridi mixt⁹ ĩ aliis tamẽ plus viridis: in aliis plus ruffi habet. Sic maro fuluã aquilã dixit. fuluũ aurũ. Gelius auctor. li. ii.

Ascen. Quo nihil. Supiori coheret. Quo. s. augusto. nihil. i. nõ aliquid: fata & boni diui: nõ donauere nec dabũt terris. i. terrigenis aliquid maius aut melius: vt sicut iuppiter optim⁹ maxim⁹ est ĩ cœlo: sic cęsar in terris. Vñ in episto. Iurã dasqꝫ tuũ p numẽ ponim⁹ aras Nil oriturũ alias: nil ortũ tale fatẽtes. q̃uis tp̃a redeãt in aurũ priscũ. i. ĩ aurea sęcula q̃ sub saturno fuisse phibenť. Et cõcines lętos dies et publicũ ludũ vrbis: et forũ orbũ. i. priuatũ: litib⁹. i. iustitiũ indictũ: sup. i. ꝓ: reditu: fortis augusti ĩpetrato. s. a diis p multa vota. Tũ. i. tunc bona. i. magna pars meę vocis. i. cãtilene: si ego loquar quid. i. aliqd audiẽdũ i. dignũ vt audiať: accedet. i. addeť carminibus tuis. O sol pulcher. i. o dies festiue o sol laudãde. ego canam fœlix. i. exñs fœlix: recepto. s. ex piculis cæsare: te et dũ o sol procedis. i. interea dum trãsigeris: nos. s. iulus: ego et oĩs ciuitas dicemus non semel. i. frequenter: io triũphe. io triũphe. quę vox exulrantium prę gaudio est: et dabimus diuis benignis. s. augusti cõseruatoribus: thura. i. incensum. Decẽ tauri & totidẽ vaccæ. i. etiam decẽ: soluent. i. liberabũt ab obligatione votiua: te. s. oiule: quia diues es: & tener vitulus relicta matre: qui iuuenescit. i. ad iunentam puenit: largis herbis. i. latis et herbosis pratis in mea vota. i. ad exoluenda vota mea. soluet: idest absoluet me a debitis votis. Iuuenescit dico imitatus fronte. i. in cornibus ignes curuatos. i. splendorem curuorum cornuũ lunę referentis tertium ortum scilicet a nouilunio. i. habens cornua vt in luna tertio die a coniũctione apparẽt. Imitatus inquã videri. i. vt videatur niueus ea sup. parte: qua duxit notã. i. stellã albam in fronte existens fuluus. i. aureum colorem imitans: cætera: id est per cætera membra: aut in cæteris: vt æneidos tertio. Consertum tegmen spinis: ac cætera graius. Diligenter autem describit faciem et colorem vituli vt res vera putetur.

Argumentum odes. iii.

AN. M. Probat quẽcũqꝫ nascẽtẽ Melpomene placido lumĩe viderit nulli rei vacaturũ pterq̃ poeticę: indeqꝫ nobilẽ fieri. vti & sibi accidit. Qui quidem ab romanis intervatum choros ponebať. Cũqꝫ

III. ode dicolos distrophos ad melpomenen

Quem tu melpomene semel
Nascentem placido lumine videris:

Illum non labor isthmius.
Clarabit pugilem: non equus impiger
Curru ducet achaico
Victorem: neq; res bellica deliis
Ornatum foliis ducem:
Q regum tumidas contuderit minas
Ostendet capitolio.
Sed quę tybur aquę fertile pręfluunt
Et spissę nemorum comę
Fingent ęolio carmine nobilem.
Romę principis vrbium
Dignatur soboles inter amabiles
Vatum ponere me choros.
Et iam dente minus mordeor inuido.
O testudinis aureæ
Dulcem quæ strepitum pyeri tēperas:
O mutis quoq; piscibus
Donatura cygni si libeat sonum:
Totum muneris hoc tui est
Q monstror digito pretereuntium
Romanæ fidicen lyræ.
Q spiro: & placeo (si placeo) tuum est.

digito ēt monstraret viueret & placeret melpomenes munus & bñficiū eē asserit. Quē tu. ode. ē sillis. iii. de melpomene autē legito ode. xxiiii. lib. i. Labor isthmius. isthmos dr̄ terra angusta iter duo maria. vt iter ægeū & ioniū. vbi sita ē corynth⁹ ibi āt isthmia celebrabāt. Ludi q dē in honorē neptuni. vtq; lib. viii. scribit Stra. Isthmo emporiū iminebat locus negociatorib⁹ frequētatus q existit duoꝝ portuū dñs: quoꝝ alter asię. alter āt ꝓpinquus est italię. illuc i isthmicoꝝ celebratōe ludoꝝ multitudo cōuenaꝝ cōcurrebat. In isthmo neptuni quē isthmiū vocabāt tēplū iminebat piceaꝝ arboꝝ luco circūclusum. vbi ludos isthmios decertatos corynthii celebrare soliti sunt. Clarabit clarum faciet. Pugilem. pugiles athletę dicunt: qa pugnis valeant. Curru achaico. curule certamen itelligit in pisea regiōe apud elidē. de quo latius ode pria. Deliis foliis. delphica lauro: qua triūphātes coronabāt de qua lati⁹ supra. Aquę apđ quas solent poetæ componere. Aeolio carmine. i. lesbio & alcaico: vt supra diximus. Ro. so. i. romana stirps & populus ipse. Minus. hoc erat populi fauore & quia gloria inuidiam superat. O pi. i. o musa melpomene. pierides. n. dictæ sunt musæ a pierio monte: vt latius supra est. Do. so. hoc ait. q melpomene a melodia dr̄. qua audiētes demulceant. μελπω autē & μελπομαι canto significat.

Isthmia
Isthmos
Neptun⁹ isthmius
Melpomene.

Quem tu. Quia vt propertius dicit naturę sequit̄ femina quisq; suę: vt se ad poeticam natum afferat: dicit ad musas natū in nulla alia re gloriā q̄siturū: se vero qcqd in musica laudis obtinuerit musis acceptū ferre fatetur dicēs. O melpomene: dulce canēs musa: illū quē tu nascentē. i. dū nasceret̄. videris. i. aspexeris: semel. s. in horoscopo: placido lumine. i. benigna influentia: nō labor isthmius. i. agon isthmioꝝ certaminū: clarabit. i. clarificabit pugilē. qa pugil nō erit. nō etiā equus impiger. i. strēnuus: ducet illū victorē curru achaico i. apud pisā in elide regione achaię. neq; res bellica ōndet capitolio: ad qđ triūphātes ducūt̄. illū exñtē ducē ornatū: foliis deliis. i. lauro delphica q. i. qa cōtuderit i. violēter suppſſerit: tumidas mīas regū. s. tumidorū priusq̄ vicerēt̄. Sed q̄. argute docet se a melpomene aspectū i genesi sua dicēs. Sed aq̄ q̄ ꝑfluunt tybur fertile: & comę. i. frōdes nemoꝝ spissę. i. dēsę: fingēt. i. efficiēt: sup. me: nobilē carmīe ęolio. i. lesbico hoc ē alchaico. Soboles romę pricipis. i. q̄ ē priceps vrbiū: dignat̄ ponere me inter amabiles choros vatū. Et mordeor iā. i. idies: min⁹ dēte iuido. i. icipio iuidiā gl'ia supare. O pyeri. i. musa in pyerio antro genita: q̄ tēperas. i. moderaris dulcē strepitū testudinis. i. cytharę aureę: q̄li alcheū donādū cēsuit: o donatura i. q̄ possis donare si libeat sonū cygni. i. dulcissimū cātū: quoq;. i. ēt piscib⁹ mutis. i. nullā vocē nec pulmonē hñtib⁹: totū hoc ē tui mūeris. i. bñficii: q mōstror. i. dicor dū mōstror digito ꝑtereūtiū. fidicē rōanę lyrę: q̄ si de se sētiat qđ qntilian⁹ cēsuit: solū se dignū iter lyricos rōanos q legat̄. tuū ē ēt q spiro. i. īspiro & viuo: qa ob carmīs artē augusto recōciliat⁹ est: & q placeo. s. augusto. mecęnati & cęteris: quod ne arrogāter videat̄ dixisse addit: si placeo.

Ascen.

Argumentum odes.iiij.
per Mancinellum.

Hac ode et aquilæ & leoni comparat
Drusum tyberii fratrem ob eius in ho=
stes strēnuitatē: domuerat nāqꝫ rhętos:
& Vīdelicos. Eiusdē quoqꝫ maioꝝ ge=
sta in eius ēt laudē cōmemorat. Qualē
mi. Ode est similis nonę lib.j. Est autē
ordo. Qualem alitem ministrū ful. Cui
iuppiter rex deorum ꝑmisit regnū ī va
gas aues. Expertus fidelem in flauo ga
nimede. Olim iuuētas & patrius vigor
ꝓpulit nido laborum insciū &c. Mini=
Aquila. strū fulminis. negant solā aquilā vnq̄
fulmine exanimatā. iō armigerā iouis
cōsuetudo iudicauit: vt Pli. scribit lib.
x. In ganimede. de hoc supiꝰ. Qualēve
lętis. Ordo ē. Qualēve leonē iā lacte de
pulsum ab vbere fuluæ matris: caprea
intēta lætis pascuis videt ꝑitura nouo
dente. Nono. d. adhuc em̄ nūq̄ cędē cō
miserāt leonis ꝑui dētes. Videre rhę. or
do est. Rhęti & vindelicj. Nā & intelli=
Drusus gendū est et. Drusum. fuit is Tyberii
Drusilla Nerōis. & liuię drusillę filiꝰ: fraterqꝫ ty
berii Cęsaris: & augusti priuignus: qui
rhętos & vindelicos: alpiū ppl̄os do=
muit. de quibꝰ ēt Sueto. ait. ꝙ augustꝰ
domuit partim ductu: partim auspiciis
suis. Cantabriā. aquitaniā &c. Itē rhæ=
tiā et vindelicos ac salassos gētes alpi=
Rheti nas coercuit. Stra. lib. iiii. scribit ꝙ su=
pra comū ad alpiū radices rhęti iacent:
atqꝫ ad Italiam ꝑtinēt. Et vinū rhęticū
inter italica cōmendata nō sane inferiꝰ:
in montanis illoꝝ radicibus nascitur.
Vniuersa aūt mōtana pars in oriētē: & ī
austrū vergens a rhętis vindelicisqꝫ te=
net̄. hoꝝ vero feritatē ēt. L. florus scri=
bit. De druso etiā plurima. Quid debe=
Claudii as o roma Neronibꝰ. patritia gēs Clau=
dia orta est ex regillis oppido ꝓsabinoꝝ
inde romā recens conditā cum magna
clientiū manu cōmigrauit: auctore Ti=
to Tacio: vel quod magis constat Ta=
cio Claudio gentis principe. Post re=
ges exactos sexto fere anno a patribus
in patricios coaptata. Deinceps pro=
cedente tempore duo de triginta con=
sulatus: dictaturas quinqꝫ cēsuras. vii.
Triumphos. vii. duas ouationes ade=
Nerones pta est. Inter cognomia aūt & Neronis
assūpsit. qđ significat̄ ligua sabina for
tis ac strēnuꝰ. Multa multoꝝ claudiorū

Quarta Ode tricolos tetrastrophos. de
drusi sub augusti auspicio laudibus.

QValē ministrum fulminis alitem
Cui rex deorum regnū in aues vagas
Permisit expertus fidelem
Iuppiter in ganimede flauo:
Olim iuuentas & patrius vigor
Nido laborum propulit inscium:
Verniqꝫ iam nymbis remotis
Insolitos docuere nixus
Venti pauentem: mox in ouilia
Demisit hostem viuidus impetus:
Nunc in reluctantes dracones
Egit amor dapis atqꝫ pugnæ.
Qualemve lætis caprea pascuis
Intenta: fuluæ matris ab vbere
Iam lacte depulsum leonem
Dente nouo peritura videt:
Videre rhæti bella sub alpibus
Drusum gerentem vindelici: quibus
Mos vnde deductus per omne
Tempus amazonia securi
Dextras obarmet quærere distuli:
Nec scire fas est omnia. sed diu
Lateqꝫ victrices cateruæ
Consiliis iuuenis reuictæ
Sensere: quid mens: rite quid indoles
Nutrita faustis sub penetralibus
Posset: quid augusti paternus
In pueros animus neronis.
Fortes creantur fortibus et bonis.
Est in iuuencis: est in equis patrum
Virtus: nec imbellem feroces

Progenerant aquilæ columbam:
Doctrina sed vim promouet insitam:
Rectiq; cultus pectora roborant:
Vtcũq; defecere mores
Dedecorant bene nata culpæ.
Quid debeas o roma neronibus:
Testis metaurum flumen & hasdrubal
Deuictus:& pulcher fugatis
Ille dies latio tenebris:
Qui primus alma risit adorea.

QVale. In augusti laudẽ drusũ celebrat. Nã illi⁹ virtutẽ augusti auspiciis & maiorꝝ pstãtię acceptã fert: cõparat aũt eũ aquilæ & leoni iã primũ pdã agẽtib⁹. Ordo aũt põt incipi illic videre rheti sic. Rheti. s. ppli in alpib⁹ & vindelici in iisdẽ alpib⁹ olĩ populi quib⁹ vñ mos deduct⁹ p oẽ tẽp⁹ obermet. i. cõtra hostes armet: dextras securi amazonia. i. qualem amazones solent ferre ego distuli qrere. i. nõdũ inqsiui. nec fas est scire oĩa. deinde ad prĩcipiũ redeũdũ est: talẽ inquã videre drusũ: qualẽ iuuẽtas. i. dea iuuentæ hoc est ipsa iuuenalis ętas: & vigor patrius. i. a pr̃e. s. aquila grãdiore sũptus: ppulit. i. porro expulit olim nido alitẽ. s. aquilã: ministrũ fulminis. s. ioui porrecti cui. i. cuius pgenitori: iuppiter rex deorꝝ: expert⁹ sup. ipsũ fidelẽ in ganymede flauo. i. flauis capillis: dum s. ipsum rapuit ioui: pmisit regnum. i. ipsum effecit regem: ĩ aues vagas. i. sine via volantes: vnde aues ꝙ sine via sunt dictę sunt: propulit dicit insciũ. i. ĩexpertũ: laborꝝ. s. volãdi & pdãdi. & venti verni. i. ĩ vere qñ auiũ fere educatio est: flãtes: docuere ipsum pauentem s. quia adhuc ĩperitũ: nixus. i. conatus volãdi: insolitos. nõ prius obitos: & hoc nymbis iã remotis. i. serenitate inducta: tũc enim fere emittũtur aues quæ sub pluuia continẽtur in nido. & impetus viuidus demisit mox hostem. i. pdatorem in ouilia. i. caulas ouiũ. & amor dapis atq; pugnæ: quia interdũ auida pugnę aquila pdatur & aliis ambus pdam relinquit. egit. i. ĩpulit nũc. i. vbi iã facto periculo aĩosior factus est: in dracones relũctãtes. ve pro vel: videre sup. talẽ: qualẽ caprea. i. capra siluestris intenta pascuis lætis. i pinguibus aut herbosis: videt pitura dẽte nouo. id ẽ quo nulla fera pierat: leonem. i. catulũ leonis: depulsum iã ab hubere matris fuluæ. s. lęæ aut leenę. Sed. i. licet non omnia scio: id tamẽ scio: ꝙ caterue scilicet rhetorũ & vindelicorꝝ victrices diu & late: reuictę consiliis iuuenis. s. drusi: sensere. i. senserunt: quid mens & quid indoles. i. inolita seu innata virtus: nutrita rite sub faustis. i. fœlicibus. s. augusti penetralibus: posset & quid animus augusti paternus. i. talis ac si paternus esset: in. i. erga: pueros. i. liberos: neronis scilicet claudii. Nam fortes scilicet liberi: creantur scilicet parentibus: fortibus & bonis. vnde per contrariũ dixit prius ab adulteris inualidos gigni. Virtus patrum. i. progenitorum est in iuuentis: & in equis nec aquilæ feroces pgenerãt colũbã ĩbellẽ. sed doctrina. s. maiorꝝ: promouet vim. i. virtutẽ insitam i. ĩnatã. & recti. i. decẽtes cultus roborant. i. firmãt pectora. Et cõtra: vtcũq;. i. vbicũq; vel quan-

egregia merita: multa ẽt secus admissa ĩ repu. extãt. Appi⁹ cæcus societatẽ cum rege pyrrho: vt pacꝝ salubrẽ iniri dissuasit: Claudi⁹ claudex prim⁹ freto classe trãsiecto pœnos sicilia expulit. Tyberi⁹ Nero aduenientẽ ex hispania cũ ĩgẽtibus copiis Hasdrubalẽ priusq̃ Hãnibali fratri cõiũgeret̃ oppssit Ex hac stirpe Tyberi⁹ cæsar gen⁹ traxit: & qdẽ vtrũq;: prĩũ a Tyberio Nerone: mr̃num ab appio pulchro: q ãbo Appii cęci filii fuerãt. Hęc ex Suet. Metaurꝝ flumẽ Metaur⁹ fluui⁹ ẽ ĩter phanũ fortunæ & Senegalliã: ppri⁹ tñ phano ad duo millia passuũ: lõge vero a Senegallia. xiii. mi lib⁹ pas. Est ãt ĩ vmbria: vt scri. Pli. li. iii. ĩgrediturq; mare adriaticũ. Apd metaurꝝ deniq;. M. Liui⁹: & Claudi⁹ nero cõsules Hasdrubalẽ Hannibalis fratrẽ: vt illi se cõiũgeret ex hispania veniẽtẽ occiderũt: cęsis ẽt. lvi. milib⁹ hostium. Captis. v. milib⁹ & quadrĩgẽtis cũ magna pda. tũ oĩs generis: tũ auri argẽtiq; Ciuiũ ẽt romanorꝝ q capti apd hostes erãt supra. iiii. milia capitũ r̃cepta. Sed octo ferme milia rõanorꝝ sociorũq; occisa. Pl̃a ẽt Liui⁹. vii. de bel. punico secũdo Tenebris. i. hostib⁹ q hoĩm aĩs tenebras ob terrorẽ incutiebãt. Alma adorea. i. laude & gl̃ia. Nã adoream laudẽ siue gloriã dicebãt: qa gloriosũ eũ putabãt eẽ: q fratris copia abundaret: vt Fest⁹ inqt: Et Apulei⁹ li. iii. ait Ego igit̃ iã & ipse possũ inq̃ mihi primã istã virtutis adoriã ad exẽplũ duodeni laboris herculis numerare. itẽ li. vii. sic. Domi forisq;. fortib⁹ factis adorię plenæ: gloriarer equis armẽtis. Dicit̃ autẽ adorea & adoria: licet ab adoreo dicat̃: adoreum olim far vocabatur.

Metaurus

docūq; mores.s.boni defecere.culpæ.i.vitia prolis:dedecorāt.i.dehonestāt :bene nata.i.natalium claritudinem.Quid debeas:ex rebus gestis rem aperit dicens.O roma flumen metaurꝫ apud quem Claudius nero cū M.liuio hasdrubalem vicit:& hasdrubal deuictus:& ille dies pulcher fugatis tenebris scilicet contumelię:latio:qui dies risit primus:adorea.i.adorandorum consulum gloria:alma.id est altrice virtutis.vnde naso:laudataq; virtus Crescit:& immensum gloria calcar habet:est testis.id est testatur quid debeas neronibus.

ANT.

Dirus p vrbes apher.sensus ē:ꝙ hannibal victo hasdrubale p italas vrbes fugit:vti flāma p tædas & eurus p mare siculū.Liui⁹ aūt scribit lib.vii.de bello punico secundo.ꝙ occiso hasdrubale Hānibal tāto simul publico familiariq; ictus luctu agnoscere se fortunā carthaginis ferẽ dixisse.Castris īde motis oīa auxilia q̄ diffusa lati⁹ tueri nō poterat:ī extremū italię angulū brutios cōtraxit:& metapōtinos ciuitatē vniuersā excitos sedib⁹ suis & lucanos q suæ ditōis erāt in brutiū agrū traduxit vtq; idē Liuius li.ix.scribit:cum postea locros Scipio recipe vellet:īde nocte motis castris abiit hānibal.Idē postea a sēpronio cōsule ī agro crotonensi fusus ac fugat⁹ ē.vbi cæsa sūt supra quatuor milia armatoꝝ:paulomin⁹ trecēti capti viui:& eq.xl.&.xi.militaria signa:itaq; pcussus aduerso p̄lio hannibal Crotonē exercitū reduxit.Atq; vt Liuius idē li.x.scribit.Nihil post hęc ab Hānibale ī italia gestū ē.nā eū carthaginenses reuocauere ab ipsa italia.Vt italas.vt.i.quēadmodū.legiẽ aūt cū quadam admiratōe.Rectos.ęquos & benignos nō auersos vt olī.Fallere & effugere.sēsus est.ꝙ fallere ro.&effugere illos erat aphris sūme triūph⁹.Gens q̄.ordo est.gens q̄ fortis ab ilio cremato iactata tuscis æquorib⁹ ptulit ausonias ad vrbes sacra & natos & maturos patres p dāna p cædes ab ipso ferro:ducit opes aīmq; vt Ilex tōsa duris bipēnib⁹ ī algido feraci nigrę frōdis.Nigrę frōdis.pp vmbrā id ait q̄ ex frōdiū dēsitate est.vł qa ibi ilices affluūt:q̄ nigrę sūt frōdis.Natos.Aeneā & aschaniū.Patres anchisē & æneā.

Hydra

Hidra.ex hydrę lerneę corpore cētū pdibāt serpētū cū capite ceruices quaꝝ singulis cæsis duę renascebatur:ob eāq; rē minime vinci posse videbaẽ:cū ps āputata validior reddereẽ.hanc difficultatē arte superās hercules Iolaū monuit vt euestigio incisā ceruicē face lignea:ne efflueret sāguis.inureret hoc pacto supata bęlua sagittas ei⁹ sāguie

Dirus per vrbes apher.vt italas
Ceu flamma per tædas vel eurus
Post siculas equitauit vndas:
Per hoc secundis vsq; laboribus
Romana pubes creuit:& impio
Vastata pœnorum tumultu
Fana deos habuere rectos.
Dixitq; tandem perfidus hannibal:
Cerui luporum pręda rapacium
Sectamur vltro:quos opimus
Fallere & effugere est triumphus
Gens quę cremato fortis ab ilio
Iactata tuscis æquoribus:sacra
Natosq; maturosq; patres
Pertulit ausonias ad vrbes
Duris vt ilex tonsa bipennibus
Nigrę feraci frondis in algido
Per damna per cędes ab ipso
Ducit opes animūq; ferro.
Non hydra secto corpore firmior
Vinci dolentem creuit in herculem:
Monstrū ve submisere colchi
Maius.echionię ve thebę.
Merses profundo:pulchrior euenit:
Luctere:multa proruet integrum
Cum laude victorem:geretq;
Prœlia coniugibus loquenda.
Carthagini iam non ego nuncios
Mittam superbos:occidit occidit

Spes omnis:& fortuna nostri
Nominis hasdrubale interempto.

Dirus.vt victorē extollat cōmemorat imanitatem vi cti & ei⁹ cōfessionē dicēs vt.i.postq̄:apher hānibal.di rus.i.imanis & efferus:equitauit p vrbes italas.i.itali cas ceu.i.veluti flāma sup.ferē.per tędas.i.ligna resi nosa:vel eurus.i.vēt⁹ ille:p vndas siculas.i.maris si culi:post hoc.i.post illi⁹ ferociā a claudiis domitā:pu bes romana:creuit vsq̨.i.cōtinue:laborib⁹ secūdis.i. ꝓsperis:& phana.i.tēpla vastata ipio tumultu pœno rū.i.punicorū:habuere deos rectos.i.iustos vltores. Et hānibal pfidus dixit tādē:qa q̄diu potuit restitit: sed tādē aio quoq̨ vict⁹ dixit suis.Nos cerui.i.tāq̄ cer ui:exñtes p̄da lupoꝝ rapaciū.s.romanorū ab romulo lupæ alūno originē trahētiū sectamur vltro.i. pl⁹ q̄ la cessiti.cū fugere debeam⁹.eos quos fallere & effugere qa apto marte vincere nō dabaē:est triūph⁹ opimus.i. sūm⁹q nobis cōtigat sicut ī quo opima ioui ferūē spo lia. Gēs.s.romana:q̄ exñs fortis:ptulit ab ilio crema to ad vrbes ausonias.i.italicas sacra.i.sacrificia & de os & natos & p̄res maturos.s.bello & reb⁹ gerēdis qđ dicit qa effœta senect⁹ derelicta ē ī sicilia vt argute do ceē æne.v.vbi āchises iqt.Lectos iuuenes:fortissima corda Defer ī italiā.vñ ñ itelliges đ āchisa nec đ ęnea. qa anchises nō puenit & æneas nō diceē plat⁹ sed ptu lisse reliquos.q̄ ptulit inquā exñs iacta æquoribus tu scis.i.thyrrenis:ducit opes.i.potētias & aim.p dāna & per cædes ab ipso ferro.i.quanto plus cæditur tāto animosior renascitur.vt ilex.i.arbor glandifera ton sa duris bipennibus:in algido monte non longe a ro ma:feraci nigræ.i.densę frōdis supple repullulat aut plures arbores producit.Hydra.i. serpens aquatilis: nō creuit firmior corpore secto.cum pro quolibet ca pite abscisо bina renascerentur:in herculem dolentem vinci.quia vbiq̨ victor fuerat ve pro vel:colchi non submisere.i.clāculum imisere iasoni.monstrum mai⁹ q̄ hęc:qui tamen draconem & tauros igniuomos sub miserunt:ve p vel thebę echyonię.i.ab echyone vno ex dentibus draconis nato constructę:quę draconem & ex illius dentibus armatos submiserant: non sub misere maius monstrum.quia si merses: aut permissi ue:merses.i.permitto vt frequenter mergas(Est enim merso frequentatiuum a mergo)profūdo scilicet ma ri:gens supple illa euenit.i.emergit:pulchrior. Lucte re id est si lucteris:aut permitto vt lucteris cum ea & in principio vincas: ipsa proruet.id est prosternet cum multa laude victorem integrum.i.non prius stratum & geret p̄lia loquenda.id est recitanda:cōiugibus sci licet cum iactantia.Ego non mittam iam.i.deinceps nuncios superbos: quia victorię indices:carthagini id est ad carthaginem:quia omnis spes & fortuna no stri nominis:occidit occidit id est penitus extincta est hasdrubale fratre:interempto.s.a claudio nerone.

vnxit:quo illaꝝ vuln⁹ mortiferꝫ redde reē.hæc oīa ex li.v.Dio. Eusebi⁹ vero vbi de hercule meminit:ita ait. Hydrā āt callidissimū fuisse sophistam asserit plato.De hydra Ouid.etiam scribit in principio lib.noni. Illud fere quod Dio.de numero capitum & cęforum au gmento.Monstrum ve submisere Col chi. Auream pellem arietis in templo martis Aeta rex suspenderat.custodes q̨ plures apposuerat:& draconem:sed reuera templi custos draco dictus est. hęc & plura Diodorus li.v. Oui. vero lib.vii.met.scribit:hūc draconē auxi lio medeę ab iasone occisum esse. Ait aūt Peruigilem superest herbis sopire draconem. Qui crista linguisq̨ tribus p̄signis & vncis Dentibus horrendus custos erat arboris aureę.Echyonię ve the.fuit Echyon vnus e quinq̨:q cad mo thæbas cōdere auxiliatus est. occi derat autem cadmus serpentem maxi mum.deinde responso ab aere dato il lius dentes sęuit:e quibus nati sunt ar mati homines:qui seipsos occiderunt ilico superstitibus quinq̨ tantum:quo rum vnus echyon. De hac re Latius li bro tertio metamor.Ouid. Merses:ro manum supple.est autem a merso mer sas.Luctere.nullo modo si intelligas. nam per se plenus est sermo.est enim si cut merses secunda vox præsentis sub iūctiui:quo pro imperatiuo interdum vtimur.Luctere.i.luctā in eas cū roma no.Est aūt eiusdē formę lucter lucteris vł luctere Integrum victorem:id est an tea inuictum. Coniugibus loquenda hinc ait vlyxi penelope. Grata ferunt nymphę pro saluis dona maritis: Illi victa suis troica facta canunt. Postea Narrantis coniunx pendet ab ore viri Superbos:hilares & nobiles ob victo riam aliquam.non enī amplius victor esse possum. Spes omnis:erat enim As drubal patre eodem amilcare genitus: æque dux impiger per tot in hispania āнos bello romano.exercitatus:gemia victoria insignis duob⁹ ducibus cum exercitibus deletis.vt Liuius scribit li bro septimo de bel.pu.secundo.Et for tuna:vt ex liuio diximus occiso asdru bale hannibal se agnoscere fortunā car thaginis fertur dixisse.

Echyon

Asdrubal

Nil Claudiæ:poetæ verba sũt:i laudẽ Drusi domus Claudiæ. Iuppiter. augustum intelligit. Curæ sagaces. ipsius augusti consilia. Expediunt. explicant. liberãt. Acuta b. periculosissima. alludit autem ad teloꝝ acumen.

Nil claudiæ non perficient manus
Quas & benigno numine iuppiter
Defendit & curæ sagaces
Expediunt per acuta bella.

ASCEN. Nil claudię. Prosequitur laudes claudię gentis hannibal quę eo plus ponderis habent ꝙ ab hoste dicuntꝰ. vnde dido de teucro. Ipse hostis teucros insigni laude ferebat. Ordo est. Manus. i. copiæ aut vires claudię. i. claudiorũ: nil non. i. omnia quæ attentabunt perficient: vtpote quas iuppiter scilicet vt volunt augustus: sed melius simpliciter de ioue intelligimus: qui auctor & pater æneadum est. defendit numine. i. aspiratione & fauore benigno: & quas curæ sagaces. i. prouidę: expediunt. i. liberãt per acuta. i. periculosissima bella.

Argumentum odes. v.

ANT. Absentẽ ab vrbe augustum ad reditũ exhortatꝰ. cũcti etenĩ ipsũ optabant: cũ ꝑfertĩ iã oĩa bella qescerẽt. & pax vbiqꝫ nec timẽda regio vlla romanis eẽt: iam cũctis pœne subactis eũ postea vti deũ coli ab oĩbꝰ scribit: qđ qdẽ ex historia sũpsit. nã Sue. ait ꝓuinciaꝝ plerasqꝫ super tẽpla & aras ludos quoqꝫ qnquẽnales pene oppidatĩ augusto cõstituisse. Diuis orte. ode est similis sextæ. Est ãt ordo. o optime Romule orte bonis diuis. &c. Est. n. Augustꝰ ortꝰ ab ęnea Romulo & Iulio cęsare ꝑ adoptionẽ. nam re vera filiꝰ fuit Acciæ filię sororis cæsaris. Optime romule. i. auguste. quidã enĩ cẽsuerũt augustũ romulũ appellari oportere. q̃si & ipsũ cõditorẽ vrbis. legito Trãqllũ latiꝰ: & Lu. floꝝ ĩ fine Gẽtis totius. s. Pollicitꝰ. id ꝑ lr̃as actũ esse intelligamꝰ: aut ꝑ oratores. Vt mr̃ iuuenẽ: ordo ẽ. vt mr̃ & votis oĩbꝰ & ꝓcibꝰ vocat iuuenẽ cũctãtẽ lõgius ãnuo spacio: quẽ notꝰ ĩuido. i. odioso flatu trãs ęquora carpathii maris detinet vł diſtinet. i. diuidit a dulci domo. Carpathii maris. id mare tẽdit vsqꝫ rhodũ cretãqꝫ ac cyprũ: vt Strabo docet li. iii. Tutus bos. ostẽdit ꝑ cęsarẽ augu. oĩa tuta esse & crimina cũcta fugata. Florus enĩ scribit: ꝙ augustus clauso iani tẽplo conuersus ad pacẽ: primũ ĩ oĩa mala & ĩ luxuriã fluẽs sęculũ grauibꝰ seuerisqꝫ legibus coercuit. Faustitas. fœlicitas vł iucũditas. Culpari metuit fides. omnes iã fidi sunt. Mos & lex. mos est institutũ patrum pertinens maxime ad religionem cærimoniasqꝫ deorum antiquorũ. vt festus ait quod idem Macrobius li. iii. docet Lex est recta rõ in iubendo & vetando: vt scribit Tul. li. i. de legibus

Augu. honores Romulus

Mos

Lex

Quinta ode dicolos seu tetracolos tetrastrophos ad augustum absentem.

Diuis orte bonis optime romule
Custos gentis abes iã nimiũ diu
Maturum reditum pollicitus patrum
Sancto concilio: redi:
Lucem redde tuæ dux bone patriæ
Instar veris enim vultus vbi tuus
Affulsit populo: gratior it dies
Et soles melius nitent.
Vt mater iuuenem quẽ notus inuido
Flatu carpathii trans maris æquora
Cunctantem spacio longius annuo
Dulci detinet a domo:
Votis omnibusqꝫ & precibus vocat:
Curuo nec faciem littore dimouet:
Sic desideriis icta fidelibus
Quęrit patria cæsarem.
Tutus bos & enim rura perambulat.
Nutrit rura ceres almaqꝫ faustitas.
Pacatum volitant per mare nauitæ.
Culpari metuit fides.
Nullis polluitur casta domus stupris
Mos & lex maculosum edomuit nefas.
Laudantur simili prole puerperæ:

Culpam pœna premit comes.
Quis parthum paueat? quis gelidum scythē?
Quis germania quos horrida parturit
Fœtus incolumi cæsare? quis feræ
Bellum curet iberiæ?
Condit quisq; diem collibus in suis:
Et vitem viduas ducit ad arbores.
Hinc ad vina redit lætus: & alteris
Te mēsis adhibet deum.

Maculosum nefas. i. stupra & adulteria nam eā legē tāgit: quā de adulteriis coercendis sanxit: ea erat lex iulia. Vnde Trāquill⁹ de augusto ita scribit: Leges retractauit: & quasdā ex integro sanxit vt sumptuariā & de adulteriis: & de pudicitia de ambitu & de maritādis ordinibus. De lege aūt iulia lati⁹ legito ī Iuuenalis satyra secunda. ibi. s. vbi nunc lex iulia dormis. Simili ꝓle. nō enī nothi nō spurii generanť: veꝝ legitimi & genitoribus similes. Quis parthū. ꝑ augustū deuictas ꝓuincias enumerat. Cōdit diē. abscōdit solē & finit diē colendo agros. id aūt pacē vbiq; eē indicat. Alteris mēsis i. secūdis: q̄ ī deoꝝ honorē exhibebanť. vnde poeta li. j. æne. ait de didone. Postq̄ prima qes epulis mēsæq; remotæ Crateras magnos statuūt: & vina coronāt. Hic regina grauē gemmis auroq; poposcit Impleuitq; mero paterā: & postea. Iuppiter hospitibus: nā te dare iura loquūtur: Hunc lętum tiriisq; diem &c. Valeri⁹ aūt lib. ii. scribit primos ionas secūdę mēsę ponēdę cōsuetudinē reperisse. at Macro. li. ii. sat. docet Bellaria significare oē secūdę mēsæ genus. Nā q̄ πεμματα græci vel τραγηματα dixerunt. ea veteres nr̄i appellauere bellaria. vina quoq; dulciora est inuenire in comœdiis antiqorib⁹ hoc vocabulo dictaq; ea liberi bellaria.

Secundæ mensæ — Bellaria — Pemmata — Tragemata

Diuis. Augustū celebrādo inuitat eū ad reditū dicēs. O Romule. i. auguste qui es alter romulus: pater patrię & quirinus dictus: orte bonis diuis scilicet ęnea. ascanio. Romulo & iulio. & ēt diis ioue venere & marte. optime custos gentis scilicet romanę. tu abes iā nimiū diu: pollicitus. i. qui eras pollicitus: sancto cōcilio patrū. s. cōscriptoꝝ: reditū maturum. i. opportune festinum: redi o bone dux & redde tuæ patrię lucē. i. hilaritatē. Enim pro quia: vbi tuus vultus: instar. i. qui habet statū & formā veris. i. tēpores verni: affulsit. i. fulgēdo aspirauit populo: dies it. i. ꝓcedit gratior: & soles nitent meli⁹. quia sine luctu. Nā vt mater vocat oībus votis & ꝓcib⁹: iuuenē. s. filiū quē notus. i. vētus ille humidus: detinet inuido flatu: quia semper contrario & ita matris gaudiis inuidenti. trans ęquora maris carpathii. detinet inquā cūctantē i. īmorātē longius a domo dulci: spacio annuo. i. per spacium vnius anni: nec ipsa dimouet faciē supple a littore scilicet maris curuo: quod omni littori cōmune est. Sic patria scilicet roma: icta. i. ꝑcussa fidelibus desideriis: quia ob merita desiderati: quęrit cęsarem scilicet te. Etenim bos perambulat nunc tutus ab hostibus & ꝓdonibus: rura. Ceres dea frugum & alma faustitas. i. fœlicitas producendi: nutrit rura. & nauitæ. i. nautę: volitant. i. celeriter & missilibus nauigijs percurrunt mare pacatū. s. a piratis. Fides metuit culpari i. nemo est infidelis. domus casta. i. quia nunc casta est: nullis stupris polluitur. Mos. i. honestū institutū diu obseruatū & lex edomuit: nefas maculosum. i. turpe adulterium. Puerperæ. i. pueros parientes: laudantur prole simili. i. propter prolem similem marito. Nam pœna ab augusto indicta: comes. i. comitans: premit. i. supprimit culpam. i. peccata. Deinde prosequiť victorias augusti & pacem atq; beatam vitam illas subsecutam dicens. Quis paueat cæsare incolumi. i. tātisper dum augustus cęsar sit incolumis: parthum. s. ferocissimum hostem romano impio. q. d. merito nullus. quia cęsar coegerat parthos reddere signa romana. Quis paueat scythen seu scytham (Nam masculina apud nos in a: si etiam gręca sunt exeunt fere apud græcos in η σ hac est in es: vt scytha & scythes. planeta & planetes &c.) gelidum: non ad bella: sed in gelida regione natum. Quis paueat incolumi cęsare. fœtus supple hominum bellicosorū quos germania horrida. i. aspera aut frigida sed non bello parturit? Quis curet bellum iberię. id est hispaniæ: ferę. i. ferocis. quasi dicat nemo. quia omnes hi aut ab augusto aut eius auspiciis domiti fuerunt. Et ideo quisq; condit. i. finit diem in suis collibus. id est manet in patria sua & ducit vitem ad arbores viduas scilicet prius propter longa bella. Hinc. i. ex huiusmodi cultu & labore: redit q̄sq; lætus ad vina: & adhibet alteris. i. secundis: mensis. i. ferculis ad mensuram appositis: te o cæsar deum: quia te pro deo inuocat.

AN.M. Larib⁹.i.penatib⁹.colebantur enim
in domo lares.hinc naſo lib.i.triſtium
de vxore inqt. Illa ſed ante lares ſpar=
ſis proſtrata capillis Contigit extīctos
ore tremente focos.ſunt ēt lares vrbiū
cuſtodes:de quibus idem li.v.faſt.ait.
Stant quoq; ꝓ nobis & p̄ſunt mœnib⁹
vrbis.Et ſunt p̄ſentes auxiliūq; ferunt
De laribus tamē latius Epodo ſecūda
videto.Caſtoris.ode tertia &.xii.lib.i.
de caſtore & polluce dictū eſt. Herculis
Athenienſes græcoꝝ primi vt deū ſa=
crificiis herculē coluerūt:ſuęq; pietatis
erga illū deū exēplū reliqs p̄bētes :vni
uerſam primū græciam:deinde cęteras
oēs gētes ad ei⁹ cultū cōuertere : ſcribit
ea Dio.li.v.Lōgas o vtinam.ordo eſt.
Sicci mane integro die dicim⁹ o vtinā
bone dux:vel o bone dux vtinā p̄ſtes
heſperię longas ferias:huuidi cum ſol
oceano ſubeſt dicimus o bone dux vti
Feriæ. nam &c.Ferias.ſolebant induci feriæ
ab īperatoribus ꝓpter victoriam.poeta
igitur illas fore longas exoptat Ferias
vt ſcribit pompeius antiqui feſta voca
bant:& aliæ erāt ſine die feſto vt ſatur=
nalia. De feriis aūt plurima legito i ma
cro.de varietate dieꝝ li.i.ſat. Sicci. ie=
iuni ſobrii.Huuidi vinoſi.

Argumētum odes ſextæ.

ANT. Apollinis hymnū poeta ſcribit. lau=
dat enī illū:ꝙ niobes prolem:& tytion
in latonæ matris vltionem peremit. ꝙ
item achillem cęteris maiorem militib⁹
apud troiam occiderit.cōmendat dein
de apollini ſua lyrica.nā phœbus ſpm̄
phœbus carminis artem.phœb⁹poetę
nomē dederat ſibi.hortatur poſtea pue
ros puellaſq; nobiles in apollinis& dia
nę laudes ſua carmina decantare.Diue
quē proles niobea magnæ:niobea pro
Niobe les fuit niobe tātali filia: q̄ filios ſeptē
totidēq; filias peperit ſūmo decore prę
ſtantes:tali ꝓle ſuperbiens admodum
gloriabatur ſe latonæ pręferens nume=
ro filiorū.itaq; ira motam fabulæ lato=
nam ferunt apollini : vt niobes filios.
Dianæ:vt filias arcu interficerent man
daſſe.Quibus matri obtemperantibus
cōtigit eodē tempore & abūdare filiis
nioben : & carere.Dio.ita ſcri.lib.v.le
gito item lib.vi.met.&lib.vl. Iliados
& apud Gel.mlta.Nos ēt plurima ſat.
vi.Iuue.Magnæ li.i.ſupbæ.vn̄li.vi.

Te multa prece:te proſequitur mero
Diffuſo pateris:& laribus tuum
Miſcet numen vti græcia caſtoris
Et magni memor herculis.
Longas o vtinam dux bone ferias
Præſtes heſperiæ:dicimus integro
Sicci mane die:dicimus huuidi
Cum ſol oceano ſubeſt.

Te multa.Ordo eſt & quiſq; in ſecundis menſis pro
ſequitur te multa p̄ce.i.precatur te vt deum multa: &
proſequitur te multo mero fuſo pateris vt ſcilicet ī ho
norem tuum ebibatur:vt recitauit paulo ante manci=
nellus de didonis cōuiuio ex ęnei.i.Et miſcet tuū nu=
mē.i.diuinā potētiā tuā :larib⁹.i.diis ſuis domeſticis
vti.i.quēadmodū gręcia memor ſup.beneficioꝝ mi=
ſcet laribus ſuis numen caſtoris ſup.& pollucis & ma
gni herculis.Nos ſicci.i.nondum poti dicimus mane
i.matutino tempore vt pote die integro.i.dum dies eſt
adhuc integer:& nos huuidi .i.poti & vino irrigui di
cimus cum ſol ſubeſt oceano.i.poſt occaſum ſolis. o
vtinam bone dux ſcilicet auguſte: pręſtes.i.exhibeas
heſperię .i.italię:longas ferias.i.vacationes ab labo
re quas.ſ.ob reditum tuum libenter faciamus.

Ode.VI.ſaphica de laudibus apollinis:]

Diue quem proles niobea magnę
Vindicem linguæ:tytioſq; raptor
Senſit:& troiæ prope victor altæ
Phthius achilles:
Cęteris maior:tibi miles impar
Filius q̄uis thetidis marinę
Dardanas turres quateret tremenda
Cuſpide pugnax.
Ille mordaci velut icta ferro
Pinus:aut impulſa cupreſſus euro
Procidit late poſuitq; collum
Puluere teucro
Ille non incluſus equo mineruæ
Sacra mentito male feriatos

Troas:et lætam priami choreis
Falleret aulam.
Sed palam captos grauis heu nefas heu
Neſcios fari pueros achiuis
Vreret flammis etiam latentem
Matris in aluo:
Ni tuis victus veneriſq; gratæ
Vocibus diuum pater annuiſſet
Rebus æneæ potiore ductos
Alite muros.

DIue &c. Apollinis laudes colligẽs dicit. O diue. ſ. apollo quẽ ꝓles niobea. i. ipi⁹ niobes filię tãtali: ſenſit vindicẽ. i. vltorẽ lingue. ſ. materne: magnę. i. magniloquę & ſupbę: ſe latonę pferẽtis. et tytios raptor. i. q rape voluit latonã: ſenſit vidicẽ. ſ. luxurię. & achilles phthius. i. theſſalus: victor ꝓpe. i. quaſi troię altę: exñs miles maior cęteris. ſ. bellatoribus tã gręcis q̃ troianis: ſed impar tibi q̃uis exñs filius thetidis marinę. ſ. deę: quateret pugnax. i. aſſidue pugnans: tremẽda cuſpide: turres dardanas. i. troianas: tñ ſup. ſenſit te vindicẽ forte violati tẽpli: nam cũ caſſandrã filiã priami in tẽplo apollinis ducere ſperaret: paris latẽs poſt ſimulacrũ apollinis emiſit ſagittã in calcẽ achillis: in qua parte ſola vulnerabilis erat Nam vt Statius in achilleide recitat: thetis eũ in ſtyge intinctũ armauerat p̄ter calces quos dũ eũ intĩgeret tenebat nec ĩmemor manũ mutabat. vñ qa illic vbi dũtaxat vulnerabilis erat pcuſſus eſt: dicit verg. li. vi. id ab apolline factũ his verbis. Phœbe graues troię ſp miſerate labores Dardana q Paridis direxti tela manuſq; corpus in ęacidę &c. Vt vero victoriã apollinis exultet ꝓſeq̄t laudes achillis dicẽs. Ille. ſ. achilles procidit late et poſuit collũ puluere teucro. i. troiano: velut pinus: arbor grandis & excelſa: icta. i. pcuſſa ferro mordaci. ſ. bipẽni aut ſecuri. aut velut cupreſſus impulſa. i. deiecta euro. i. vento illo vehementi ab oriente flante. Ille ſcilicet achilles non falleret. i. non erat talis qui vellet fallere: exñs incluſus equo. ſ. ligneo: mentito. i. mendaciter ſimulãte: ſacra. ſ. vota & oblationes: mineruę. non falleret dico troas male. i. in malum ſuum: feriatos. i. qui a cuſtodiis. vigiliis & laboribus male ceſſauerãt ſõno et vino indulgentes: et aulam priami lætam choreis. Sed ipſe grauis. i. moleſt⁹ vreret flãmis achiuis. i. ignib⁹ gręcis captos palã. i. apto marte. heu nefas heu: pueros neſcios fari. i. adhuc infantes & etiam ſup. fœtum latentem in aluo matris: ni. i. niſi: patet diuũ. ſ. iuppiter. victus vocibus. i. precibus tuis: & veneris gratę. i. acceptę. ſ. ioui: quia eius filię. aut gratę. id eſt gratiam referentis Paridi propter iudicium eius: annuiſſet. i. in nutu addixiſſet rebus ęneæ: muros. ſcilicet romanos: ductos potiore alite. id eſt meliore auſpicio. quod æneas precatur de muris ab heleno conſtitutis in epiro ſic ænei. iii. Effigiẽ xanti troiãq; videtis Quam veſtrę fecere man⁹ melioribus opto Auſpiciis: et quæ fuerint minus obuia graiis. hoc eſt niſi iuppiter curaſſet vt ęneas cum ſuis euaderet vt ab eius ſucceſſoribus tandem extrueretur in italia roma.

meta. niobe. Quis furor auditos ĩquit p̄ponere viſis Celeſtes? aut cur colit̃ latona p aras. Numẽ adhuc ſñ thure meũ eſt &c. Titioſq; rap. de Titio videto li. ii. ode. xiii. Itẽ li. iiii. ode. iii. Raptor. ſtuprator. voluit ei latonæ vim inferre. Prope. fere: q̃ſi. Phthi⁹ Achilles. ordo eſt. Et phthius achilles ꝓpe victor altæ troię miles cęteris maior tibi ĩpar q̃uis filius thetidis marinæ. poſtea ſequitur. Pugnax tremẽda cuſpide quatere dardanas turres. Phthius. Strabo li. ix. dubitat an phthia vrbs: an regio ſit ĩ theſſalia: quã dicit achilli ſubiectam fuiſſe: habuiſſeq; thetidis fanũ. Pli. li. iiii. oppidũ eẽ docet. Ille procidit. de achillis morte legito ode. xv. li. i. Ille nõ ĩcluſ⁹ equo mẽtito ſacra mineruę &c. Oñdit ãt achillẽ non fraude & clam: ſed aperte troianos potuiſſe opprimere niſi apollo eũ occidiſſet. Equo minerue. Euerſionẽ troię cũ ſinone ſuo et equo ligneo cęteriſq; oib⁹ q̃ librũ ſecũdũ faciũt ęneidos a piſandro pene ad verbum trãſcripſit Maro: ĩqt macro li. v. ſat. Male feriatos: ocioſos & quietos. ob ligneum equũ in ilion ductũ: vt maro docet. Lætã choreis. de hoc late legere poteris li. ii. æn. Ni tuis victus. ſenſus ẽ. viuẽtem achillẽ potuiſſe troianos ad vnũ interimere. ita ꝙ nõ valuiſſet æneã ĩ latiũ pgere: & vrbis romæ cõditores pducere. verũ diuũ pr̃ apollinis p̄cib⁹ & veneris motus pmiſit achillis ĩteritũ: quo ęneas romanę vrbi fũdatores generaret. Ni tuis ordo eſt. ni diuũ pr̃ victus tuis vocib⁹ o apollo: & gratę veneris ãnuiſſet reb⁹ ęneę muros ductos potiore alite. Reb⁹ dtĩ caſus ẽ. Ductos muros. romãos muros iam ductos intelligit. Potiore alite. meliori auſpicio.

Phthia.

Doctor argutæ fidicen thaliæ
Phœbe qui xanto lauis amne crines
Dauniæ defende decus camœnæ
Leuis agyleu.
Spiritum phœbus mihi phœbus artem
Carminis nomenq; dedit poetæ
Virginum primæ puerique claris
Patribus orti:
Deliæ tutela deę fugaces
Lyncas & ceruos cohibentis arcu:
Lesbium seruate pedem meiq;
Pollicis ictum:
Rite latonæ puerum canentes.
Rite crescentem face noctilucam
Prosperam frugum celeremq; pronos
Voluere menses.
Nupta iam dices ego diis amicum
Sæculo festas referente luces
Reddidi carmen docilis modorum
Vatis horati.

Doctor argutę thalię li.i.od̃ ãt.xxxij. diximꝰ apollinẽ cytharę eiusq; musicę ĩuẽtorẽ fuisse:thalia autẽ dici p̃t capacitas.seu celebritas:ꝙ in lõgũ t̃ps poetarũ laus parta virescat.Xãto amne troię
Agyleus. fluuiꝰ ẽ.q oues efficit ruffas.vt pli.scri
Lauere bit.li.ii.ξαρθοσ ãt flauꝰ interp̃tat̃.Lauis.ãtiq̃ dixit.illi eĩ lauo lauis & lauas dixerũt.Daunię.venusinę & appulę. Leuis agyleu.αγυα agya via dicitur λεοσ lenis politus.porphyrio ãt scri. Varronẽ dicere ꝙ ex rñso oraculi ĩ viis publicis vrbis suę athenienses statutis altaribꝰ sacrifare apollini ĩstituerũt & agyleũ appellauer̃.Leuis: politꝰ ĩberbis Virginũ primę.Ordo ẽ.o primę virginũ & pueri orti claris p̃ribꝰ: appositio tutela delię deę arcu cohibẽtis fugaces lyncas et ceruos &c.Lesbiũ pedẽ.i.lyricum carmen.hortat̃ eĩ illos cãtare suũ carmẽ ĩ apollinis et dianę laudes.Face lumine.Noctilucã.lunã q̃ si nocte lucẽtẽ.Prosperã frugũ luna eĩ nocturno tẽperamẽto maturandis frugibꝰ moderatur:vt ẽt Macrobius edocet.Celerẽq; p̃
Mensis. nos voluere mẽses.Tẽpa duoꝝ t̃poꝝ sunt vnũ ãnale qđ sol circuitu suo fiũt Alterũ menstruũ:qđ luna circũiens cõprẽhẽdit.id Var.scri.li.i.de re rust.Ciãt in li.de na.de.ait ꝙ lunę cursus quia mẽsa spatia cõficiũt mẽses noĩant̃.Nuptã iã.i.postq̃ nupta eris.nã virgines gręcę & latinę carmina & pæanas canebant.Seculo.f.r.luces de sęculari carmĩe et ludis secularibꝰ latiꝰ videro post carmen epodon ĩ carmĩe seculari.

Doctor arg.Proseq̃t̃ reliquas laudes apollinis & potissimũ eas q̃s sibi cõducer̃ scit poeta vtpote ĩ musica dicẽs.o phœbe fidicen.i.fidibꝰ canẽs:existẽs doctor thalię argutę.i.musę canorę(nã ad eurotã scđm Maronẽ ĩ buc.docet phœbꝰ ediscere lauros carmĩa sua)q lauis.i.lauas & ĩbuis crines.i.capillos tuos xãto amne.s.phrygię.et o agyleu leuis.i.qui athenis in via stans leuis.i.ĩberbis aut frequẽti cõtactu leuigatꝰ es:defende decus.i.ornam̃tũ & honorẽ:camœnę daunię.i.meę q fere daunius sum:nã lucanus an appulus anceps.Nã venusinus arat finẽ sub vtrũq; colonꝰ.dauni ãt sũt appulię pp̃li a dauno dicti:venusiũ ãt patria poetę non longe ẽ ab appulia.Deinde quasi ab apolline exauditus sit cũfidẽter ad pueros puellasq; de carminibus suis loquitur dicens.O primę.i. pręcipuę & clarissimę virginum & o pueri orti claris parentibus:phœbus dedit mihi spiritũ.i. viuax ingeniũ ad excogitandũ & phœbus dedit mihi artem carminis et nomen.i.famam poetę.et ergo o vos pueri & puellę tutela.i.qui estis in tutela deæ deliæ scilicet dianæ cohibentis.i. retinentis arcu:quia confixę ferę amplius currere nequeũt:lyncas et ceruos fugaces: seruate.i. conseruate ne pereat:aut obseruate in choreis vestris:pedem lesbium.id est carmen lyricum qđ ad imitationem alcęi lesbii fingo & ictũ mei pollicis quo lyrã tango:seruate dicit:canentes.id ẽ laudantes hymnis a me factis:rite.i.decenter puerum latonę.i.apollinem:et canentes rite nocti
Mensis. lucã.i.lunã noctu lucẽtẽ:crescẽtẽ face.i.lumĩe suscepto a sole: exñtẽ p̃sperã.i.p̃speratiuã frugũ .s.p̃creãdaꝝ:& celerẽ.i.celeriter idoneã voluere mẽses p̃nos:q ꝙ a lũa mensi sunt certis diebꝰ: aut ꝙ luna gręce μηνε mene dicitur: denominati sunt:nam et gręce μην.νηοσ.i.men: huius menos mẽsis dr̃.Nupta.i.q̃ mõ es virgo & canis sclare carmẽ ĩ fine hꝰ volumĩs ponẽdũ: cũ fueris iã nupta.dices ego reddidi.i.p̃nũciaui carmẽ aĩcũ diis.s.apollini:diãę & latonę:& hoc sclo. i.spatio cẽtũ ãnoꝝ:referẽte:luces festas.i.ludos sclares apollini sacros:existẽs docilis modoꝝ

i.carminū:hoc eſt q̄ diſcere potui cū eſſem puella modos carminū horati ꝓ horatii: vatis.i.dīni Horatius.
poetę.hic ānotandū horatiū nō ab orādo dici nec primāꝓducere vñ nō recte iqt alexāder. Tu tñ orati doctor &c.

Septima ode dicolos diſtrophos ad Torquatum de liberalitate.

Diffugere niues:redeūt iā gramia cāpis
Arboribuſq; comæ.
Mutat terra vices & decreſcentia ripas
Flumina prætereunt.
Gratia cū nymphis geminiſq; ſororibꝰ audet
Ducere nuda choros.
Immortalia ne ſperes:monet annus et almū
Quæ rapit hora diem.
Frigora miteſcunt zephyris.ver ꝓterit æſtas
Interitura:ſimul
Pomifer autūnus fruges effuderit.& mox
Bruma recurrit iners.

Argumentum Odes.vii.

Hac ode veris aduētus deſcribit̄.Oſtēdit̄ īde nil īmortale & ppetuū eē ab exēplo varietatis tēpoꝝ.Ver eī hyemē fugat.ver æſtas.æſtatem autūnꝰ. autūnū hyems:q̄ tñ oīa viciſſim redeunt:hoīes vero vbi ſemel occiderint ppetuo iacēt in puluerē verſi redituri nūq̄.Cūq; etiā mortaliū vita ſit incerta et lōge breuiſſima torquatū hortat̄ ad liberalitatē. nā illa ſola hæredis manus effugiūt:q̄ amicis donāt̄.Cū itaq; ab īferis reditū ſperare nō poſſit bonis ſuis nō ampliꝰ potiet̄:amicis ergo donandū donec vixerit. Diffugere. ode eſt dicolos diſtrophos in qua duo dactyli cum pentimemeri heroica ſubdūtur hexametro. Decreſcentia.i.valde creſcētia. Prętereūt i.tranſeunt ripas:verno eī tp̄e niuiū ſolutione flumina creſcūt. Sūt & aliq textus q deſcēdētia hñt:potes dēiq; decreſcētia exponere quoq; deficiētia p̄terita hyemis pluuia:& tunc p̄tereūt.i.iuxta ripas eūt dices.nō enī alueū exeunt. Gratia cū nymphis.Quarta ēt ode lib.j.deſcribēs itē veris aduētū ait. Iam cytherea choros ducit Venꝰ īminēte luna Iunctęq; nymphis gratię decētes alterno terrā quatiūt pede. Geminiſq; ſororibus.de gratiis multa videto li.j. Ode iiii. Immortalia ne ſperes.nil eē ppetuum exemplo varietatis tempoꝝ ꝓbat: Zephyris.ij eī veri īitiū p̄bēt.de qbꝰ ſupra.Proterit: cōterit:deſtruit: diſſipat. AN.M.

Diffugere.Hac ode ſctiſſima:quā in ſiluis nr̄is latius explanauimus:ex fragilitate humana q̄ oēs citi ad mortem tēdimus īde nō reuerſuri:docet non diligēdas eē terrenas opes ſed liberal̄r exponēdas vt q̄s ēt ſi moliamur diu retinere nequeamus.Ordo ē.O torquate niues diffugere.i.liq̄factę ī diuerſa loca p riuos fugere ita vt non amplius appareant:gramia redeunt i.renaſcūtur iā cāpis et:comę.i:frōdes redeūt iā arboribus.Terra mutat vices:qa q̄ prius erat gelu conſtricta:nūc zephyris reſoluit̄.vñ geor.j.Vere nouo canis gelidus quū montibꝰ humor Liq̄t et zephyris putris ſe gleba reſoluit &c.& flumīa decreſcētia.i.ſcd̄m mancinellū multū creſcētia:p̄tereūt.i.trāſcēdūt ripas:ſed veriꝰ dicā ſic.flumīa decreſcētia.i.ſe diminuētia:p̄tereūt ripas.i.(vt acron iterp̄tat̄)labūt̄ inter ripas nec eas tranſcēdūt. Certū ē ꝙ d̄ ꝓpō aliqñ auget & aliqñ diminuit:ſed cur diminuat potiꝰ rō ē ꝙ iā plenum ver ſignificare vult poeta:nā niues iqt nō diffugiūt qbꝰ īcremēta capiūt flumīa:ſed diffugere:ita vt nō amplius appareāt:& ita flumina decreſcētia p̄tereūt nō trāſeūt ripas.Prętereа ſi adhuc eēt īundatio fluminum q̄ nō fit ſine frigore nō adderet. Gratia.ſ.vna triū audet nuda ducere choros.i.choreas:cū nymphis et ſororibꝰ geminis.i.reliqs duabꝰ.de qbus latiꝰ alibi dictū ē.Verū ex hac grata veris tēperie q̄ hyemis rigorē deleuit:admonemur oīa q̄ ſūt ſub tp̄e cū ip̄o trāſire.vñ dicit ānus a circūnādo dictꝰ de quo ī geor.Redit agricolis labor actus ī orbē.Atq; ī ſe ſua p veſtigia voluit̄ annꝰ. vñ & ęgyptii ip̄m p draconē caudā ſuā mordētē depigere ſolebāt.& hora:q̄ rapit.i.trāſigit: diē almū.i.quo p̄cipue viuimꝰ& alimur:monet ne ſperes īmortalia.ſ.aliq̄ ſub tp̄e:hoc ē ſub elemētorū regiōe poſita.Frigora.ſ.hiberna:miteſcūt.i.fiūt mitia zephyris.i.fauoniis:vētis illis dulcibꝰ ab occidēte flātibꝰ.ęſtas ꝓterit.i.pēitꝰ abſūit:ver.i.tēpeſtatē vernā:ęſtas dico īteritura ſil̄ ſu.ac.i.poſtq̄ autūnꝰ pomifer effuderit.i.decuſſerit e paleis fruges:vl̄ large nobis vina. poma. & cętera dederit:aut effuderit p ſationē fruges.i.ſemia.et bruma.i.breuiſſima dies hᵒ ē hyēs īers.i.frigore qd̄ maro pigrū d̄t:īertes faciēs:recurrit.i.redit mox excuſſo autūno: bñ āt dicit recurrit.qa ab illa a vere fugata narratōnē incepit.

Damna tñ celeres reparant cælestia lunæ
Nos vbi decidimus
Quo pius æneas. quo tullus diues & ancus:
Puluis et vmbra sumus.
Quis ſcit an adiiciant hodiernæ craſtina vitæ
Tempora dii ſuperi?
Cuncta manus auidas fugient hęredis amico
Quę dederis animo.
Cum ſemel occideris. et de te ſplēdida minos
Fecerit arbitria:
Non torquate genus. non te facūdia. nō te
Reſtituet pietas.
Infernis neq; enim tenebris diana pudicū
Liberat hippolytum.
Nec lethea valet theſeus abrumpere charo
Vincula perithoo.

Damna tñ. ſenſus eſt: ꝗ tēpoꝝ viciſſitudines certo ſpatio mēſiū redeunt & reparant̄. homines vero vbi ſemel occiderint nunq̄ redierūt. Damna tamen ordo eſt. tamen vbi nos decidimus lunę celeres reparāt cęleſtia dāna. i. ipſorū tēpoꝝ viciſſitudines. Quo ꝓ vbi. ſ. ē metri neceſſitate poſitū. vł quo ſup. iuerūt Tullus diues & ancus. de iis ſuperius late patuit. oñdit āt regib⁹ etiam mortē īminere atq; ineē. Tullus diues. creuerat eñ roma albę ruinis duplicato q; ciuiū numero: qua de re cęlius mons vrbi additus. deuict⁹ inde ſabinis ī magna gloria magniſq; opibus regnū tulli ac tota res romana fuit. Q đ liui⁹ ſcribit. Quis ſcit. vitę breuitatē et incertitudinē īdicat. Cūcta manus. Torquatū hortat̄ ad liberalitatē. illa eñ ſola hęredis manus effugiunt. q̄ amicis donant̄ cūq; ab inferis reditum minime ſperare poſſit: bonis ſuis nō amplius potietur ergo amicis donandū: donec vixerit. Quum ſemel occideris. nō aliqua generis nobilitate: nō eloquētia: non pietate ab inferis reuocaberis inqt: nō aliquorū deoꝝ fauore. Splēdida arbitria. clara et digna iudicia: minos eī iuſt⁹ eſt iudex. Liberat hippolytum. ꝑ ęſculapiū illū equis diſcerptū ab inferis diana reuocarat. q ꝓpterea virbius dictus eſt. obiit tandē iterū. Non eñ ab dea ꝑpetuo liberari ab morte potuit. Theſeus. de iis ſuperius patuit. oſtendit autē nec ſūma aliqua amicitia queq̄ ab īferis reuocari poſſe.

Dāna tñ. Quo hoīs interitū triſtiorē ſignificet īnuit cętera renaſci cū hō ceciderit ñ reditur⁹. Ordo ē. Q; q̄ reꝝ eſt viciſſitudo: tñ lunę celeres. i. celeriter īnouatæ: reparant dāna cęleſtia. i. vi cœloꝝ rebus corruptibilibus illata: vbi. i. poſtq̄: nos decidimus. i. penitus cecidimus nō redituri: decidim⁹ inquā eo: quo eneas pi⁹ i. tametſi pius decidit: qui in numicum fluuium decidit nec amplius apparuit: habitus a poſteris īter deos īdigetes. et quo tull⁹ regū romanoꝝ terti⁹ diues quia res romanas geminauit: & ancus. ſ. martius etiam diues & regum romanoꝝ q̄rt⁹: ſup. decidit. Quia puluis & vmbra ſum⁹: atq; ita oēs īterituri. Quis ſcit an dii ſuperi: quod emphaticos dicit: nam ſi de ſuperis tantū certo nemo ſcit: multo minus de inferis: adiiciāt vitę hodiernæ: tempora craſtina? q. d. nullus: qđ & euāgelium probat dicens Vigilate itaq;: quia neſcitis diem neq; horam. Si ergo q̄ras quid de diuitiis faciendum? Cuncta inquit q̄ dederis aīo amico. i. benefico et lubēti: fugient manus hęredis auidi. i. nō ꝑuenient ad hęredem auidum. q. d. tecū ꝑmanebunt. quod & euangeliū aſſerit. theſaurizate vobis in cœlo. Facite vobis amicos de mām̄ona iniquitatis &c. Vt aūt id faciat dū licet ac datur inquit. O torquate: cū occideris ſemel: & minos. i. iudex ille inferorum: fecerit de te arbitria. i. ꝓ arbitrio ſuo iudicia: q̄ ne iniuſta vereat̄ addit: ſplendida. i. ſine inuidię aut alterius corruptionis macula. iuſte eñ poſt hanc vitā iudicabimur oēs. genus. i. generoſitas non reſtituet te. ſ. vitę. non facundia. non pietas ſup. reſtituet te. eñ pro quia: neq; diana liberat tenebris infernis hippolytum pudicum. id eſt tametſi pudicum et ita dianę ꝑpetuę virgini ſūme dilectum: quem tamen maro ſemel per ęſculapium reſtitutum dicit et virbium factum. verū a Vergilio fabuloſa res: hic ſerioſa agitur. aut licet ſemel reſtitutus ſit: non tamen amplius reſtituetur. Nec theſeus valet ſcilicet amplius abrumpere perithoo ſcilicet amico. charo. i. ſūme dilecto. vincula lethea. i. infernalia quibus tamen ſemel ab eo liberatus fingit̄. Sed vt dixi pro locis mutant̄ fabulę. Norit aūt grāmaticus ſyllabā ris ī ſubiūctiuo cōem eē. vñ & dederitis & trāſieritis penultīa lōga legunt̄.

VIII. ode monocolos ad Censorinum.

Donarem pateras grataq; cõmodus
Censorine meis æra sodalibus:
Donarem tripodas præmia fortium
Graiorum. neq; tu pessima munerum
Ferres diuite me: scilicet artium
Quas aut parrhasius protulit aut scopas
Hic saxo: liquidis ille coloribus
Solers nunc hominem ponere nunc deum.
Sed non hęc mihi vis: nec tibi talium
Res est aut animus delitiarum egens.
Gaudes carminibus. carmina possumus
Donare. et precium dicere muneris.

Donarem. Docet nulla munera musicis hoc est carminib⁹ eẽ potiora seq; ea et dare. & cõmẽdare posse dicẽs. O cẽsorine: ego cõmodus i. vtilis et opportun⁹ amic⁹ donarẽ meis sodalib⁹. i. sociis mẽsę: pateras & ęra. i. ęrea signa grata. i. accepta eis: & tripodas i. triũ pedũ mensas: appositorie p̃mia fortiũ graiorũ. i. qb⁹ grai fortissimos quosq; donare ob merita solẽt: neq; tu cũ sis p̃cipu⁹ amic⁹: ferres. i. auferres me diuite. i. a me si essem diues (Nil ãt liberali⁹ nihil hñtibus) pessima: imo optĩa munera scilicet ferres muuera artium. i. artificiosorum signorum: quas artes. i. artificiosas res aut parrhasius optimus pictor: aut scopas optim⁹ sculptor protulit. hic. s. posterior hoc est scopas solers. i. solerter peritus: ponere. i. fingere: nunc hoĩem nunc deum: saxo. i. e saxo aut marmore: ille. i. prior. s. parrhasius solers ponere nũc hominẽ nũc deũ colorib⁹ liqdis. i. fluidis. Sed hęc vis. i. facultas munerũ non est mihi: nec tibi est res. i. occasio aut materia egens taliũ delitiarũ: quia sat earũ habes: nec aĩus. qa etiam si nõ haberes nõ cuperes: aut qa nõ cupis vt auari vltra id quod satis est: verũ tu gaudes carmĩbus: & nos possumus donare carmina: & dicere precium. i. valorem muneris aut muneri. quod fieri solet: vnde in eunucho. Munus nostrũ exornato verbis quantum potes.

Argumentum Odes. viii.

Asserit hic poeta se non pateras. non æra. nõ tripodas. nõ statuas donaturũ. sed carmĩa tm̃. qb⁹ sane ppetua maior laus acqrit. nã dignũ laude virũ musa emori vetat. Donarẽ pateras. ode ẽ sil'is primę. Cõmodis. sũt textus q cõmodis sũt q cõmodus hñt. vtrũq; cõuenit. cõmodus ãt. i. vtilis. benignus. human⁹. AN·M.

Tripodas. triũ pedũ mensas pulcherrimas. Vñ agamẽnon iter alia dõa achilli mis erat ob briseida tripodas septẽ põdere & arte pares. homerus itẽ iter dona priami. q achilli attulit li. vi. iliados ait. Tum gemios tripodas fuluosq; ex ęre lebetes quattuor. Tripos.

Parthasius. is pictor fuit ephesi natus. q prim⁹ dedit argutias vultus. elegantiã capilli venustatẽ oris. cõfessionẽ artificũ ĩ lineis extremis palmã adept⁹. Auct. Pli. li. xxxv. ca. ix. Et fabius li. ii. meminit. Parrasius

Scopas fuit is marmorarius optimus certãs cũ praxitele. fecit ãt dignissima opa. de qbus legito Pli. li. xxxvi. ca. v. Et p̃ciũ dicere mũeris. i. dicere carmĩa eẽ p̃cium muneris: ac si diceret p̃ciosũ mun⁹. ait em̃ Ouid. li. i. de amorib⁹. Ergo cũ silices cũ dẽs patiẽtis aratri Depereãt ęuo: carmĩa morte carẽt Cedãt carminib⁹ reges: regũq; triũphi: Cedat & auriferi ripa beata tagi. Hęc vis. vt donare queã p̃dicta. Aut animus. i. talia tu etiam nõ desideras. Scopas

Non incisa notis marmora publicis
Per quæ spiritus & vita redit bonis
Post mortem ducibus: non celeres fugæ
Reiectæq; retrorsum hannibalis minæ
Non incendia carthaginis impiæ
Eius qui domita nomen ab africa
Lucratus rediit. clarius indicant
Laudes q̃ calabræ pierides Neq;

Notis publicis. i. litteris palam patẽtibus: et ab repu. traditis titulis. solent enim in sepulchris gestorum tituli apponi: quod etiam de magnifico Roberto in diui petri æde in vaticano tp̃e nr̃o factũ est. vbi inter alia illud scriptũ est. veni. vidi. vici. Vita redit. p titulos em̃ sepulchrorũ viuere quodãmodo videntur strennuissimi viri. Non celeres fugæ. ostendit bene facta parum esse nisi fuerint carminibus apte reposita. De hannibalis fuga ex italia. et ei⁹ clade quã accepit ĩ p̃ria lati⁹ supra patuit AN.M. Robert⁹.

Eius.i. Scipionis africani prioris. Calabræ pierides enniũ innuit. qui vt ſcribit euſebius tarenti natus a catone queſtore romã trãſlatus hitauit ĩ mõte auẽtino parco ad modũ ſumptu contẽtꝰ & vniꝰ ãcillę miſterio ſeptuagenario maior articulari morbo periit. ſepultuſq; eſt in ſcipiõis monumẽto. via appia intra primũ ab vrbe miliariũ. ſcripſerat ãt ſcipiõis geſta. de quo naſo li.i. amorũ ait. Ennius arte carẽs. aĩoſiq; acciꝰ oris Caſurũ nullo tp̃e nomẽ hñt. Scribit ẽt Fabiꝰ Quĩtilianꝰ pl'a lib.x. Mercedem tuleris. ſenſus ẽ. niſi carmĩbꝰ tua geſta narrent laudis mercedẽ & p̃miũ nõ habueris. Nã carmĩe fit virtus viuax. Ilię puer. de romulo latiꝰ li.i. Stygiis fluctibꝰ.i. ab ĩferis & a morte liberatũ. Aeacũ. de hoc late ſupiꝰ. Diuitibꝰ inſulis.i. fortunatis ĩſulis: & campo eliſio. Strabo ſcribit li.i. homeꝝ oñdere eoꝝ mortalium fœlicitatẽ & aeris tẽperiẽ. q occaſũ incolũt. nã ibi et fauonius ſpirat: & elyſius ẽ cãpus: vbi erat flauus rhadamantus. victus facilis. nix nũq̃ nec multa hyems. fortunatas ẽt ĩſulas cõtra mauritanię finẽ eẽ dicit ad occidẽtẽ. vbi hiſpanię terĩnꝰ hẽt fœlices ãt dictę. quia hmõi locis ꝓpinq̃ forẽt. Intereſt pñs ẽ. Tyndaridę. caſtoris & pollucis: quibꝰ ſupradiximus neptunũ dediſſe ptãtem naufragis ſaluti eẽ. Liber. vult herculẽ caſtorẽ et pollucem: et liberũ deos effectos carminum beneficio.

Ennius.

Elyſii cãpi fortũatę inſulæ

Si chartæ ſileant quod bene feceris
Mercedem tuleris: quid foret iliæ
Mauortiſq; puer: ſi taciturnitas
Obſtaret meritis inuida romuli?
Ereptum ſtygiis fluctibus æacum:
Virtus & fauor & lingua potentium
Vatum diuitibus conſecrat inſulis.
Dignum laude virum muſa vetat mori
Cœlo muſa beat. ſic iouis intereſt
Optatis epulis impiger hercules
Clarum tyndaridæ ſydus ab infimis
Quaſſas eripuit æquoribus rates.
Ornatus viridi tempora pampino
Liber vota bonos ducit ad exitus.

Non inciſa. Dicit preciũ muneris.i. quãtũ carmĩa pñt quia marmora.ſ. ſepulcroꝝ.ſ. ſarcophagi: ĩciſa notis i. litteris: publicis.i. palã patẽtibꝰ et a repu. traditis titulis: p q̃.ſ. monumẽta: ſpũs et vita redit bonis ducibꝰ poſt mortẽ: qa viuũt ſp in hoĩm memoria: nõ etiã celeres fugę hãnibalis & minę hannibalis reiectę.ſ. a ſcipione aphricano priore: retrorſũ.i. in timorẽ verſę: nõ ẽt ĩcẽdia carthagis ĩpię.i. oĩa ĩſignia facta: ĩdicãt laudes laudes eius.ſ. ſcipiõis aphricani maioris: q rediit lucratus nomẽ.i. agnomẽ aphricani ab aphrica: pp carthaginẽ: domita: clarius q̃ pierides.i. muſę: calabrę.i. ẽnianę: quia ennius tarẽti ĩ calabria natꝰ eſt.

Neq; tu tuleris.i. obtinueris mercedẽ.i. p̃miũ.i. honorẽ eiꝰ ſup. qđ bñfeceris: ſi carthę.i. ſcripta in carthis ſileant. Nã qd foret puer.i. filius ilię (quã forte qa certiorẽ priorẽ noĩat: aut qa carmĩ cõducit: aut qa difficiliꝰ ẽ muleris q̃ dei filiũ clarificare) et mauortis.i. martis: hoc ẽ romulꝰ: ſi taciturnitas ĩuida obſtaret meritis romuli? q.d. nihil foret ſicut nec gręci nũc clariſſimi. Nã virtꝰ.ſ. ipſius ęaci qua laudari meruit: & fauor et lingua vatũ.i. poetaꝝ potẽtiũ.ſ. in hac re q̃ eſt ĩmortalitati cõſecrare. cõſecrat ęacũ ereptũ fluctibꝰ ſtygiis.i. q alioqui ĩ ſtygiis fluctibꝰ ignotꝰ iaceret inſulis diuitibꝰ.i. fortunatis: hoc eſt eliſiis btõꝝ cãpis. Muſa vetat virũ dignũ laude mori.i. aboleri & ĩterire: bñ dicit laude dignũ ne quis ſperet ſiue merito poſſe fauorẽ poetarũ obtinere immortalitatẽ. Muſa beat.i. btm̃ facit cœlo.i. cęleſtiũ cõſortio. hic.i. p muſã: hercules ĩpiger.i. ſtrẽnuus: ĩtereſt ſic epulis.ſ. deoꝝ: optatis.ſ. ab eo in tota vita. Nã vt Cicero docet prio officioꝝ ab adoleſcentia virtutẽ ſectatus eſt: voluptatẽ aſperis verbis perſecutus. Et ſidus tyndaridę: potuit dixiſſe tyndaridũ: hoc eſt caſtoris et pollucis: ſed quia alter tm̃ reuera vt in primo ſermouũ dicit tindari erat filius: aut quia tanta inter eos concordia fuit vt pro vno cẽſeri poſſent: maluit ſingulariter enunciare: clarum. id eſt lucidum: eripuit ſic. id eſt per muſica munera: ab infimis ęquoribus: ratas quaſſas. id eſt per poetarum monumenta innotuit nautis caſtoris & pollucis ſidus benignum eſſe nautis. Et liber. id eſt bacchus ornatus tempora. id eſt hahens tempora ornata: pampino. id eſt folio vitis: viridi: ducit ſic. id eſt per atteſtationem poetarum: vota ad bonos exitus: quia ſine poetis neq; notus neq; inuocatus fuiſſet.

Nona ode tricolos tetrastrophos ad Lollium scribendum esse.

NE forte credas interitura quæ
Longe sonantem ad aufidum
Non ante vulgatas per artes
Verba loquor socianda chordis.
Non si potiores mæonius tenet
Sedes homerus. pindaricæ latent
Cææq; & alcæi minaces
Stesichoriq; graues camœnæ.
Nec siquid olim lusit anacreon
Deleuit ætas: spirat adhuc amor
Viuuntq; commissi calores
Aeolię fidibus puellæ.

NE forte. Cõformiter ad superiorẽ oden cohor=
tatᷓ poetas ad scribẽdũ cũ nõ solũ homerica car
mina. sed & cæterorũ poetaꝝ æternã famã me=
ruerint. verũtñ quia primus fere scripsit homer⁹ licet
non primi homeri tẽpore fortes vixerint: tamẽ primi
in memoria hoĩm habentᷓ qui ab homero laudantur.
vnde patet virtus carminũ: quocirca lolliũ amicũ suis
carminibus celebrat poeta. Ordo est. O lolli: ne. i. no=
lim credas: forte verba quæ ego natus ad aufidum flu
uium iuxta venusium: sonantem longe: loquor sociã=
da chordis scilicet lyricis: per artes non vulgatas an=
te: quia primus fere romanorum lyrica scripsit. interi=
tura. i. peritura: quia si. i. tametsi: męonius scilicet va=
tes: hoc est homerus tenet sedes priores q̃ scilicet pin=
darus tamen supple camœnę pindaricę & cæę. i. simo
nidicę: & camœnę minaces. i. acres: alcęi scilicet lesbii
& graues camœnæ stesichori latent. i. ignotæ sũt. Nec
ætas deleuit si anacreon lyricus ille poeta lusit. i. sine
labore cecinit ad lyram & cõposuit quid. i. aliqd. Nõ
autem dubitat qui cõposuerit. vnde particula si nõ
ponitur hic dubitatiue: sed assertiue. Amor commis=
sus. i. mandatus vt reueletur: fidibus. i. plectris aut cy
tharæ: puellę æoliæ. i. lesbiæ: hoc est ipsi⁹ sapph⁹: spi=
rat. i. spiritum ducit & vitam habet adhuc. Est autem
metaphora sumpta ab animantibus. & calores. i. vehe
mentes affectus: cõmissi. i. mandati & concrediti vt re
uelentur & posteris notificentur: fidibus puellę æoliæ
i. sapphus: viuunt scilicet adhuc.

Argumentum odes nonę.

Scribit minores nõ debere a scribẽdo
abhorrere timẽtes eoꝝ scripta non fore
ꝑpetua cũ tot pri⁹ doctissimi viri scri=
pserit: & laudẽ maximã fuerit cõsecuti:
itaq; ꝓbat exẽplo posteros ẽt nõ deter=
ritos laudẽ quoq; meruisse: vt pĩdaꝝ &
alios pl̃es p⁹ homeꝝ quẽ poetaꝝ sũmũ
pollicetᷓ exĩde lolii laudes suis carmĩb⁹
cęlebrare. qđ vbi legit ostẽdit beatũ eẽ
nõ multa possidẽtẽ: sed qui deoꝝ mũe=
ribus vtitᷓ sapiẽter: & pauperiẽ pati ne=
scit timẽs flagitia magisq̃ mortẽ vllam
paratus pro charis amicis & patria mo
ri. Ne forte credas. ode est similis nonę
Est autem ordo. ne forte credas interi=
tura verba. quæ natus ego ad aufidum
longe sonantem loquor socianda chor
dis per artes non ante vulgatas. prim⁹
enim latinorum Horatius lyrica laude
digna scripsit. Mœonius homerus. de
quo late superius. Cææq;. cęa teste Pli. Cęa
libro quarto insula est in mari ægeo ꝓ=
pinqua Helenę insulæ: quę tamẽ cœos Cœos
a gręcis dicitur: & hydrusa olim. Stra.
etiam lib. x. scribit cœon vnam e cycla
dibus esse quę cum quaternas contine
ret vrbes tetrapolis vocitata est. duę ve
ro restant: carthea scilicet & quã iulidẽ
appellant: ad quas reliquarum habita=
tores concurrerunt. Ex iulide simoni= Simoni=
des condendorum auctor carminũ du= des
xit originem. Erasistratus medicus in=
signis. Et arysto peripateticus. Fabi⁹
autem lib. x. sic ait. Simonides tenuis
alioqui sermone proprio & iucũditate
quadã cõmẽdari põt. ꝑcipua tñ eius in
cõmouẽda miseratione virtus est. vt q
dã in hac eũ parte oĩb⁹ eius opis aucto
ribus ꝑferant. Alcęi minaces. id ait. qa
tyrãnos insectatus est. vt Fabi⁹ qntili=
anus scribit. latius tamẽ superi⁹ videto
Stesichoriq; graues camœnę. Fabius
sic li. x. Stesichorus q̃ sit ingenio vali Stesichor⁹
dus materięq; ostẽdũt maxima bella &
clarissimos canente duces. Epici carmi
nis onera lyra sustinente. reddit enim
personis in agendo simul loquendoq;
debitam dignitatem: ac si tenuisset mo
dum videtur ęmulari proximus home
rum potuisse. sed redũdat atq; effunditᷓ Anacreon
quod vt est reprælendẽdum ita copiæ vitium est. Anacreon. fuit is lyricus poeta tẽpore pisistra
ti pherecidis historici. & pythagorę magistri. Auctor est Eusebius. nos tamen plura superius.
Aeoliæ puellę. i. saphus lesbyę. nam vt diximus in æolia regione lesbos est.

Non sola, ordo est· nõ sola helene la=
cena arsit comptos crines adulteri: & au
rũ illitũ vestib⁹: mirata & cultus regales
& comites. Hic vero carminum vĩ ostẽ=
dit. Non sola. sensus est. ꝙ nõ sola he=
lene q̃ pulcherrima fuit amauit Paridẽ:
sed alię plures ante eã. At quoniã poe=
tę aliqui de illis scripsere nihil: latẽt: ac
si non fuissent. carminũ igitur bñficio
memoria rerum & bene gestorũ laudes
perpetuę fiunt. hic helene: quia home=
ri p̃conio & aliorꝫ vatũ cantata ẽ perpe
tuo celebratur. Primus ve teucer. sẽsus
est. ꝙ nõ teucer thelamoni⁹ prim⁹ opti=
me vsus est sagittis: sed multi ante ipm
attamen ac si nõ fuissent latent. Teucer
vero in hominũ ore versatur homeri p̃=
conio. de quo quidẽ latius supra. Cy=
donio arcu. i. cretensi: nam cydonia ci=
uitas vna est e tribus createę eximiis: vt
scrii Strabo lib. x. in ea autem calami
spiculis aptissimi: vt alibi dictum est.
Non semel ilios vexata. sensus ẽ ꝙ plu
ries ilios bello vexata fuerat: sed quia
nulli vates scripsere: nulla est memoria
nisi quando ab agamennone: & id pro
pter Homerum: Ergo carmine fit vi=
uax virtus. Non pugnauit ingens. sen
sus est: ꝙ non solus idomeneus & sthe=
lenus cantanda prælia pugnarunt: sed
plures alii. tamen ac si non fuissent la=
tẽt: quoniam nullus eorũ laudes poeta
cecinit sicut Homer⁹ idomenei & sthel=
leni præconia cantat. Non ferox he=
ctor. sensus est. ꝙ non primus hector &
deiphobus pro patria pugnarunt. sed
multi alii. tamen perpetuo latent caren
tes poetarum munere. quod non eue=
nit hectori & deiphobo. maxime enim
ab homero laudantur Illachrymabiles
quoniam eorum nulla est mẽoria Igno
tiqꝫ: & ignoti. s. sunt quia carẽt sacro va
te. Sacro vate. Oui. de arte libro tertio
ait. Adde ꝙ insidiæ sacris a vatib⁹ ab=
sunt. Et facit ad mores ars quoqꝫ no=
stra bonos. Est deus in nobis. sunt &
commercia cæli. Sedibus æthereis spi=
ritus ille venit. & alibi. At sacri va=
tes & diuum cura vocamur. Sunt etiam
qui nos numen habere putant. Sepul=
tę inertię. sensus est. ꝙ virtus non cele
brata carminibus ignauiæ similis est.
ac si nulla fuerit: Non e. t. pollicetur iã
lolii laudes scribere. Vindex. liberator

Non sola comptos arsit adulteri
Crines: & aurum vestibus illitum
Mirata regalesqꝫ cultus
Et comites helene lacena.
Primusue teucer tela cydonio
Direxit arcu: non semel ilios
Vexata: non pugnauit ingens
Idomeneus sthenelusqꝫ solus
Dicenda musis prœlia: non ferox
Hector vel acer deiphobus grauis
Excepit ictus pro pudicis
Coniugibus puerisqꝫ primus.
Vixere fortes ante agamennona
Multi: sed omnes illachrymabiles
Vrgentur ignotiqꝫ longa
Nocte. carent quia vate sacro.
Paulum sepultę distat inertiæ.
Celata virtus. non ego te meis
Chartis inornatum silebo
Tot ve tuos patiar labores
Impune lolli carpere liuidas
Obliuiones: est animus tibi
Rerumqꝫ prudens: & secundis
Temporibus dubiisqꝫ rectus
Vindex auaræ fraudis. & abstinens
Ducentis ad se cuncta pecuniæ:
Consulqꝫ non vnius anni
Sed quotiens bonus atqꝫ fidus:
Iudex honestum prætulit vtili:
Reiecit alto dona nocentium
Vultu per obstantes cateruas
Explicuit sua victor arma.
Non possidentem multa vocaueris

Recte beatum:rectius occupat
Nomen beati.qui deorum
Muneribus sapienter vti
Durãq3 callet pauperiem pati:
Peius q̃ lęto flagitium timet.
Non ille pro charis amicis
Aut patria timidus perire:

Cõsulq3.sensus est.q Lolli anim⁹ toto vitę tẽpore victor erat nõ solũ anno vnico vti consul:Victor aũt sui ipsius & cupiditatũ. Sed quoties.toties consul eius animus videbaẽ eẽ quoties auaritiæ & alioꝝ huiusmõi victor erat.Ob stantes cateruas cupiditatum.s. Sua arma.sua cõsilia:suã virtutẽ.Beatũ seneca in epistolis beatũ appellat animo bona cũcta retinẽtẽ.Tullius vero beatum vocat q bona multa retinens absq3 malo degit.ipse vero Horatius alibi inqt. Neue putes aliũ sapiente bonoq3 beatũ Deoꝝ munerib⁹.vt sunt diuitiæ:amici & huiusmodi.Callet acute nouit. Non ille supple erit. Beatus

Nõ sola.Mõstrat argute qd carmĩa pñt.Nã p homeri carmina multi tãtisp dũ mũdus erit ẽrũt in memoria q vt multi q ante homerum gesserũt p̃clara:ignobiles pijssẽt.Ordo ẽ.Nõ sola helene lacena.i.sptana:arsit.i. ardẽter amauit:crines adulteri.s.paridis: cõptos.i.cõpte pexos:& auꝝ illitũ vestib⁹.s.ope phrygionũ qui acu pingũt:arsit dico:mirata cult⁹ regales & comites regales.Id moraliter quia comites fere cõformes sunt duci.vñ & ęnei.iiii. Multa viri virt⁹ anĩo : multusq3 recursat Gẽtis bonos.Ve p vel: teucer.s.thelamoni⁹:nõ direxit prim⁹arcu cydonio.i.cretico:tela.i.sagittas.& ilios.i.regio illa aut ciuitas phrygię(dicĩẽ aũt ilium ilion & ilios vt hic quod rari⁹ cęteris)nõ ẽ vexata sup.bello.semel sup.tm̃:qa ẽt sub laomedõte ab argo nautis capta fuerat vñ anchises ęnei.ii. Satis vna supq3 Vidim⁹ excidia:&captę supauim⁹vrbi Nõ sol⁹ idomeneus & sthelen⁹ ingẽs.i. ĩgenti aĩo & virtute p̃dit⁹:pugnauit p̃lia dicẽda.i. digna q̃ dicãtur musis.i.carmĩb⁹ ĩspiratõe musaꝝ cõpositis:& tñ p̃dicãtur ij p̃cipue ab homero:qa fortiter cõtra troianos pugnauerũt.Nõ solus sup.hector ferox vel deiphob⁹ acer:q ambo sunt filii priami.excepit prim⁹ ictus grauis.qa mortiferos : p cõiugib⁹ & pueris .i.liberis . Multi vixere fortes ante agamẽnona:q erat prĩceps exercit⁹ græcoꝝ añ troiã:sed oẽs vrgẽẽ.i.opprimũẽ morte & obliuione:illachrymabiles.i.quasi ĩdigni lachrymis:& ignoti lõga nocte.i.obliuionis perpetuæ caligine.quia carẽt vate.i.poeta sacro.i.religione quadã venerãdo.Virt⁹ cælata.i. occultata:distat paulũ.i.modicũ.(distat tamẽ:quia sicut lucerna posita sup candelabrum mltis lucet posita autẽ sub modio:soli sibi aut sub modio positis.sic virtus nota multis pdest:ignota soli in quo est:verum vt in epistolis dicet:Non vixit male qui viuens moriensq3 fefellit.i. delituit.) inertię sepultæ.i.ab inertia sepulta.Et ideo o lolli ego non silebo te inornatũ meis chartis.i. carminib⁹ ĩ chartis descriptis.Ve p vel:ego nõ patiar obliuiones liuidas.i.obscuras aut poti⁹ inuidiosas carpere.i.corrodere & absumere tot labores tuos.Quia anim⁹ est tibi:& prudẽs.i.puidẽs reꝝ.s.q̃ puideri possunt:& rect⁹.i.ęqu⁹ tẽporib⁹ secũdis & dubiis.i.aduersis vsqueadeo vt dubites qd aggrediare. Anim⁹ inquã existens vindex fraudis auaræ.i.expellens a se oẽm fraudẽ auaritiæ:& abstinẽs pecunię ducẽtis.i.placide trahentis ad se cũcta.Quia Et genus & mores regina pecunia donat.Et est tibi anim⁹ consul.i.dignus cõsulatu:nõ vnius anni:sicut q ĩ comitiis fiũt Nã multi sũt cõsules indigni cõsulatu & cõtra. Sed totiẽs cõsul:quotiẽs existens bon⁹ atq3 fidus iudex:prætulit honestum.i.bonum honestum per se expetibile : vt virtutem :vtili.i.rei vtili. Cicero autem tertio officiorum docet nihil esse honestum quod nõ idẽ vtile:nec vere vtile quod nõ idẽ honestũ:Multa tñ vidẽtur vtilia male vidẽtib⁹ q̃ nõ sunt honesta.Id autẽ satis est ad hũc locum.& sup.reiecit:alto.i.magnifico vultu dona nocentium.i.noxiorum qui se muneribus redimere confidunt.Et existens victor.i.voti compos:explicuit sua arma.i.signa & vexilla: per cateruas scilicet hostiles:passionum potissimum.obstantes.i.obluctantes.Tu o lolli non vocaueris recte beatum possidentem.i.eum qui possederit multa.Nam is rectius occupat nomen beati:qui callet.i.multo vsu callide scit vti sapienter muneribus deorum scilicet paupertate & diuitijs.de paupertate enim dicit lucanus Et munera nondum intellecta deum.hic tamen videẽ pro diuitiis posuisse.nam addit:& callet pati duram pauperiem.& timet peius.i.attẽtius :flagitium i.turpe peccatum:leto.i.morte Iuue.Magnum crede nefas animam p̃ferre pudori &c.Ille.i.qui cũq3 talis est:non timet pire.i.mori pro amicis charis aut patria:quæ vna omnium cõplectiẽ charitates scd̃m Ciceronem in officijs.

Argumentum odes.x.

AN.M. Scribit ligurinũ quãdoq̃ fore vt pœniteat suæ superbiæ idq̃ agebat vt sibi moriger eẽt. O cru. ode ẽ simil'.xi. Ordo aũt ẽ. o crudelis & adhuc potẽs & cętera. Veneris muneribꝰ.i.grata forma. Insperata. putas enĩ sẽp habere adolescẽtiã: sed veluti Ouidiꝰ Naso ĩqt. Forma bonũ fragile ẽ: quantũq̃ accedit ad annos Fit minor: & spatio carpit̃ ipsa suo. Pluma. lanugo & pili ipsi. Deciderint comę. post pueritiã.n.comas incidebant vt late patet apd̃ martialẽ. Mẽs i. volũtas obseq̃ndi.s.amãtibꝰ. His aĩs his volũtatibꝰ obsequẽdi aliis. Incolumes. ĩuestes & ĩberbes ac sine pilis: nam pilis corrũpũt̃ genæ.i.malæ hoc loco.

X.Ode monocolos ad ligurinum

O Crudel' adhuc & veneris mũeribꝰ potẽs
Insperata tuæ cũ veniet pluma superbię
Et quæ nũc humeris ĩuolitãt deciderint cõæ
Nũc & qui color est puniceæ flore prior
Mutatus ligurinum in faciem verterit hispidã
Dices heu quotiẽs te ĩ speculo videris alterũ
Quæ mẽs ẽ hodie cur eadẽ nõ puero fuit
Vel cur his aĩs incolumes non redeunt genę:

O Crudelis. Breuis ẽ & lepida ode sed bonis moribꝰ quibꝰ paꝝ pdest nimis lõga. Ligurinũ eĩ cuiꝰ amore se captũ in prima huiꝰ quarti cõfessus ẽ: ĩani argumẽto nitit̃ ad se trahere: quasi vero doliturus sit si turpitudini nõ satis ĩdulserit. Ordo ẽ. O Ligurine: crudelis qa adamãtẽ nõ redamas sicut in buco. maro. O crudelis alexi nihil mea carmina curas &c. & potẽs adhuc muneribꝰ veneris.i.venustate formæ: cũ pluma ĩsperata.i.canicies venerit tuę supbię.i.supbo capiti tuo: & comæ.i.capilli: q̃ ĩuolitãt nũc humeris tuis deciderint.i.diffluxerint: & color q nũc est prior.i.præstãtior flore rosæ puniceę.i.purpurei coloris. mutatꝰ.s.ĩ deteriorẽ. verterit ligurinũ: hoc ẽ te tam ĩdulgẽtẽ pueꝝ: ĩ faciẽ hispidã.i.asperã: barbatã & rugosã: tu quotiẽs videris te ĩ speculo alterũ .i.ĩmutatũ: dices: heu: cur eadẽ mẽs.i.volũtas.i.obsequẽdi amatoribꝰ q̃ hodie.s.ĩ virili aut senili ętate ẽ sup.mihi: nõ fuit eadẽ puero.i.cur nõ morẽ gessi dũ potui: vel cur genæ.i.maxillæ & faciei eminẽtes ptes: nõ redeũt ĩcolumes.i.ĩ pristina formositate: his.s.morigeris & obsequiosis aĩs. Idẽ dicit lena illa Scyra noĩe ĩ ecyra terẽtii his verbis Heu me miserã cur nõ istec nunc mihi ætas & forma ẽ: aut tibi hęc sentẽtia.

Argumentum odes.xi.

ANTO. Hac ode phyllida ĩuocat. vt secũ Mecœnatis natale celebrare velit. nec speret thelephum amplecti posse. ille nãq̃ a ditiore puella tenet̃. itaq̃ Horatiũ ipsũ eiꝰ amatorẽ potius adire debet. Est mihi nonũ. ode est similis secũdę. Apium de hoc late superiꝰ. Hędero vis. Plinius li.xxiiii.cap.xxxix.scribit q̃ hędera mẽtẽ turbat purgatq̃ caput largiꝰ pota. Neruis intꝰ nocet: iisdẽ neruis adhibita pdest. oĩa genera eiꝰ refrigerant sũt aũt genera.xx. vrinam ciunt potu. capitis dolorẽ sedant p̃cipuæ cerebro: succꝰ hederę tędia nariũ graueolẽtiãq̃ emẽdat p̃cipue albæ satiuę. idẽ infusus naribus caput purgat. Acini qui croci succũ habẽt p̃sumpti potu a crapula tutos præstãt denigrãt capillũ corymbi. hæc ex plinio. vbi & tu ipse plurima legito. Religata. quum veneris scilicet. Verbenis de iis superius late. Manꝰ. ministroꝝ scilicet. Agendę. celebrandæ. Findit aprilem. idus.n. vocamus diem qui diuidit mẽsẽ. iduare nãq̃ hetrusca

Hedera

Idus

XI.Ode dicolos tetrastrophos ad phyllida.

Est mihi nonum superantis annum
Plenus albani cadus: est in horto
Phylli nectendis apium coronis:
Est hæderę vis
Multa: qua crines religata fulges.
Ridet argento domus. ara castis
Vincta verbenis auet immolato
Spargier agno.
Cuncta festinat manus: huc & illuc
Cursitant mixtæ pueris puellæ
Sordidũ flammæ trepidant rotantes
Vertice fumum.
Vt tamen noris: quibus aduoceris
Gaudiis. idus tibi sunt agendæ:

Qui dies mensem veneris marinæ
Findit aprilem.
Iure solennis mihi sanctiorq;
Pene natali proprio.q; ex hac
Luce mecœnas meus affluentes
Ordinat annos.
Telephum quem tu petis occupauit
Non tuę sortis iuuenem puella
Diues & lasciua.tenetq; grata
Compede vinctum.
Terret ambustus phaeton auaras
Spes:& exẽplũ graue prębet ales
Pægasus terrenum equitem grauatus
Bellorophontem:
Semper vt te digna sequare & vltra
Q; licet sperare nefas putando
Disparem vites:age iam meorum
Finis amorum
(Non enim posthac alia calebo
Fœmina)condisce modos amanda
Voce quos reddas:minuentur atrę
Carmine curæ.

lingua diuidere est. vnde vidua quasi Vidua valde idua.i. valde diuisa:aut vidua.i. a viro diuisa. vt aũt idus oẽs ioui ita calẽdas oẽs iunoni tributas cõfirmãt. vt scri.Macro.li.i.sat.Marinę veneris mẽsẽ.de aprili multa Macrobius li.i.sat.ĩter q̃ ait.Verriũ flaccũ asserere ĩ aprili cõstitutũ vt matronæ veneri sacrũ facerẽt Multa itẽ Varro.& Naso.li.iii.fastorũ. Thelephõ erat is quẽ phyllis amabat. Horatiꝰ eũ cũ ditiore puella eẽ dicit: vt eã ad se faciliꝰ alliciat. Sortis.fortunæ & cõditõis.Compede amoris vinculo. Terret ambustꝰ.phaetontis & bellorophõtis exẽplo oñdit ardua & sublimia sperãda nõ esse.nã sępe id obfuit. hinc Thelephũ minime spare debet phyllis sed illa tm̃ q̃ sũt ea digna. Auaras spes .i.ingẽtes & cupidas nimiũ & illicitas. Ales pęgasus.superiꝰ dictũ est de hoc & Bellorophõte qui ausus ĩ pegaso ipso sedere ascẽdit aera.indeq; cecidit.de quo hyginiꝰ ẽt. Grauatꝰ.grauiter ferẽs Disparẽ tibi.nõ enĩ amori tno respondet vti ego. Finis amoꝝ.cõstituerat eĩ poeta post hãc nullã ardere.Curę.quas s.ex thelepho concipis.

Est mihi. Festiue ĩuitat phillida ad se venire reiecta spe de thelepho puero pl̃chro:diuite & docto:dicẽs O philli cadus plenꝰ albani sup.vini:superãtis nonũ ãnũ & ita vetustate cõmendabile: est mihi.i.habeo ipsũ. & apiũ.i.herba coronis apta:nã Est apiũ dictum q; apex hoc ferre solebat Victoris:veteꝝ fieret dũ more triũphus. & multa vis.i.copia:hederę illiꝰ herbæ qũa in honorẽ bacchi coronabãtur poetę & poturi est mihi coronis nectẽdis.i.ad nectẽdas coronas.qua tu fulges.i.fulgebis(Est enĩ hic futuri temporis tertiæ cõiugatõis.nã a secũda deposito e fiunt tertię verba. vt ferueo & feruo &c.)religata i.hñs religatos crines. Domꝰ ridet.i.festiuitatẽ ostẽtat:argẽto.i.vasis argẽteis:ara victa verbẽis castis.i.herbis ad sacrificiũ aptis:auet.i.cupit:spargier.i.cõspergi:agno ĩmolato.i.sãguine eiꝰ ĩbui. Cũcta manꝰ.s.famuloꝝ festinat.s.p̃parare cõuiuiũ:puellæ mixtę pueris cursitant huc & illuc:& flãmæ trepidãt rotãtes.i.voluẽtes:vertice.i.supra verticẽ aut a vertice: fumũ sordidũ. vt tñ noris qbꝰ gaudiis.i.ad q̃ gaudia aduoceris:idus.s.aprilis sunt agendę tibi sup.mecũ:q dies s.iduũ:findit.i.diuidit aprilẽ mẽsẽ veneris marinę.i.quo veneri sacra fiebant.exñs iure.i.merito:solẽnis mihi & sanctior.i.celebratior. pœne.i.quasi:natali proprio.i.q̃ sit natalis ꝓprius.q; mecœnas meꝰ.s.p̃ronꝰ & amicꝰ ac p̃ses:ordinat.i.ex ordĩe ĩcoat:ex hac luce.i.die:ãnos affluentes.i.accrescẽtes qa cũ illi natalis sit quotiẽs redit ãnũ apponit:vñ & psiꝰ Qui tibi labẽtes apponit cãdidꝰ ãnos.Ne aũt dicat phillis se nolle abs telepho abire:ait. puella diues & lasciua occupauit thelephum iuuenẽ nõ tuæ sortis.i.cõditõis & fortunæ:& tenet victũ cõpede grata.i.accepta illi. Et ne speret reconliari ait. Phaeton filiꝰ solis & clymenes:ambustꝰ:dũ currũ solis ĩprudẽter regẽdũ accepisset:terret spes auaras.i.vltra meritũ & posse.& pęgasus ales.i.alatus equꝰ:grauatus.s.temerario põdere:p̃bet bellorophõtẽ equũ terrenũ.i.q nõ ĩ aere sed ĩ terra eqtare debebat: graue.i.magni momẽti exẽplũ(Mãcinellꝰ vult grauatꝰ actiue sumi vt sit grauatus.i.grauiter fe-

ASCEN.

rens eqtẽ terrenũ &c.)vt ſequare ſp te digna.i.nõ viliora:& vt putãdo nefas ſup.eſſe ſperare vl-tra q̃ licet:vites diſparẽ.i.lõge pſtãtiorẽ:age tu iã finis meoꝶ amoꝶ(Nõ enĩ calebo.ſ.p amorẽ: poſthac.i.deĩceps alia fœmĩa.ſ.q̃ te)cõdiſce modos.i.verſus meos:quos aut quo.i.vt reddas eos voce amãda.i.delectabili:nã curæ atrę.i.te vrẽtes amore thelephi:minuẽt carie.i.canendo.

Argumentum Odes.xii.

AN.M. Vergilio ſcribẽs.Veris tẽpora expli-
cat:inde illũ ad cõuiuia exhortat̃ dicẽs
dulce eſſe quandoq; deſipere loco & tẽ-
pore. Iã veris comites:ode eſt ſimilis
ſextę.Veris comites animæ thracię.de
cimo enim cal.martii vẽti ſeptẽtriona-
Ornithiæ les q vocant̃ Ornithiæ per dies.xxx.
eẽ ſolẽt:tũ & hirũdo aduenit.ita Colu-
mella.li.xii c.ii.ſcribit.De iis igit̃ vẽ-
tis poeta ĩtelligit:nã ipſe quoq; de hirũ
dine meminit.Animæ thraciæ.i.venti
illi ornithię.ſeptẽtrionales. Infœlix
Pandion auis.i.hirũdo.Cecropię domꝰ.pãdion
Progne n.athenaꝶ rex pgnẽ & philomelã ge-
nuit.q̃ pgne itim filiũ in Terei viri vlti
onẽ pemit.vt late patet in met.ouidii.
Deum.pana.ſ.Adduxere ſitim.videli
cet calidi veris aduẽtu.Calibꝰ.campa-
niæ populis.vbi calenũ vinũ optimũ.
Cliens latiꝰ tñ ſuperiꝰ dictũ eſt.Cliens.is pro-
prie dicit̃ cuiꝰ cauſam aduocatꝰ tuet̃ &
defendit:quaſi colẽs ab colẽdis patro-
nis.hic vero Cliẽs accipitur domeſticꝰ
& amicus & comes & iuuenum ſectator
nobiliũ.q vti & nobiles vnguẽta feret
Nardo.nardio vnguẽto:de quo ſupra
Eſt aũt ſenſus ꝙ afferẽdo ſecum.nardi
puũ onychẽ.i.vaſculum lucrabit̃ opti
Onyx ma vina.Onyx.naſcit̃ onyx lapis ĩ ara
bię mõtibꝰ& ĩ germania:potoriis vaſis
ĩde factis primũ:deinde pedibꝰ lectorũ
ſelliſq;.Eo vrcei & amphorę magnitu
dine cadoꝶ vſi ſunt.hũc aliq lapidem
alabaſtriten vocãt:quẽ cauant ad vaſa
vnguentaria quoniam optime ea ĩcor-
rupta ſeruare dicitur.hæc & plura Pli-
nius lib.xxxvi.c.viii.ptereavt dicunt
alii ονυξ ονυχοσ vnguis dicitur in-
de onyx lapidis genus:eo ꝙ humano
vngui ſit ſimilis.Horreis.pro cellis vi
nariis dixit.Spes donare.optimo enĩ
mero ſpes redit & lętitia.Cum tua mer-
ce.cum tuo nardi onyche.Immunem.
ſine aliquo munere tuo.Diues vt.diui
tes enim & optima vina & vnguenta cõ
uiuis præbent. Nigrorum ignium.fu
neralium ſcilicet. Conſiliis.id eſt pru-
dentiæ.

XII.ode dicolos ſeu tetracolos tetraſtrophos ad Vergilium de vere& conuiuio.

Iam veris comites q̃ mare temperant
Impellunt animę lintea thracię:
Iam nec prata rigent:nec fluuii ſtrepunt
Hiberna niue turgidi:
Nidum ponit ithym flebiliter gemens
Infœlix auis & cecropiæ domus
Aeternum opprobrium:ꝙ male barbaras
Regum eſt vlta libidines.
Dicunt in tenero gramine pinguium
Cuſtodes ouium carmina fiſtula:
Delectantq; deum cui pecus & nigri
Colles arcadiæ placent.
Adduxere ſitim tempora vergili:
Sed preſſum calibus ducere liberum
Si geſtis iuuenum nobilium cliens
Nardo vina merebere.
Nardi paruus onyx eliciet cadum:
Qui nunc ſulpitiis accubat horreis:
Spes donare nouas largus:amaraq;
Curarum eluere efficax:
Ad quæ ſi properas gaudia cum tua
Velox merce veni.non ego te meis
Immunem meditor tinguere poculis
Plena diues vt in domo.
Verum pone moras & ſtudium lucri
Nigrorũq; memor dum licet ignium
Miſce ſtultitiam conſiliis breuem.
Dulce eſt deſipere in loco. Apte tamen

I Am veris comites. Vrbanissime et doctissime vtp ore poetarꝶ doctissimũ Vergiliũ maro nẽ ex veris aduẽtu ad voluptatẽ ĩuitat dicẽs. Aĩę.i.vẽti:thracię i.ornithie dictę ꝗ a thracia flãtes aues aduehãt:appositorie comites veris.i.q̃ comitanẽ ver & adueniũt cũ vere: q̃ tẽperãt.i.sedãt mare:ĩpellũt iã lintea.i.vela linea:hoc ẽ flare ĩcipiũt & ita verna ẽ tẽpestas Iam nec prata rigẽt.i.aspa nõ sũt ampli⁹ gelu:nec fluuii strepũt turgidi niue hiberna.i.hyemali:auis infœlix.i.miserabilis.s.hirũdo ex progne facta:ponit.i.cõstruit ex luto nidũ: gemẽs flebiliter ithym.s.filiũ quẽ tereo patri epulãdũ appošuerat:et exñs ęternũ opprobriũ dom⁹ cecropię.i.athenieñ regię:ꝗ male.i.cũ malo suo ẽ vlta:barbaras.i.incestas libidines regũ.i.ĩpius terei regis thracię q sororẽ cõiugis suę philomelã vitiauit:vñ dolet ꝗ nõ potius patrẽ q̃ filiũ trucidauerit(Bene ãt ad pluralẽ trãsit cũ de vno loquaẽ:qa amantes in vno lęsi oẽs aut multos accusãt Comicus.Nõ possũ ꝑpeti meretricũ cõtumelias:de vna thaide loquẽs. Ven⁹ apud verg.enei.j. Nauib⁹ infãdũ amissis:cũ vna tm̃ amissa eẽt. Dido eiusdẽ.iiii.Nusq̃ tuta fides.cũ a solo ęnea videreẽ decepta)Custodes pinguiũ ouiũ dicũt fistula:carmĩa ĩ tenero gramĩe:et delectãt deũ.s.pa na:cui pecus et colles nigri.i.vmbrosi:arcadię placẽt.id apte cõmemorat:quia vergili⁹ iã buc. cecinerat.O vergili tp̃a adduxere sitim:qa calorẽ vñ sitis fit.sed si gestis.i.auide cupis ducere liberũ.i.vinũ p̃ssum calib⁹.i.calenũ a calib⁹ ꝑplis cãpanię italicę p̃ssũ.tu cliẽs.i.cultor:& sodalis iuuenũ nobiliũ q se vngere solẽt merebere vina.s.mea:nardo.s.tuo ab illis obtento. Paruus onyx.i.vasculũ ex onyce:nardi.i.oppletũ nardo:eliciet cadũ.s.vini:q accubat.i.occultaẽ nũc horreis sulpitiis.i.cellariis q̃ sũt ad ea loca q̃ dicũẽ galbę sulpitii horrea exñs largus dõare spes nouas.i.rerũ nõ speratarũ priusq̃ ei⁹ vino qs lętior effect⁹ fuerit.& efficax.i. efficaciter potens: eluere.i.absterger̃ amara.i.amaritudĩes:curarꝶ.qa vinũ bonũ lętificat cor hoĩs.Ad q̃ gaudia.s. boni vini:si tu ꝑpas.i.festinas venire:veni cũ tua merce.i.onyce vnguẽti nardini.Ego nõ medi tor tinguere.i.irrigare meis poculẽ te ĩnumẽ.i.nullũ mun⁹ afferẽtẽ.vt.i.tãq̃ sim:aut vt faceret diues ĩ domo plena.i.opulẽta:q.d.nõ ĩuito te nisi symbolũ cõferas.verũ pone.i.depõe moras: & studiũ lucri.qa licet onyx vnguẽti sit minor ẽ tñ p̃tiosior:& mẽor igniũ nigrorꝶ.i. funeraliũ:misce su.tãtisꝑ dũ licet:stultitiã breuẽ cõsiliis.s.seueris:qa dl̃ce ẽ desipe.i.oñdere se desipiẽtẽ ĩ loco.i.vbi opportunũ ẽ vt ĩter veros aĩcos.Prudẽter ãt d̃t breuẽ.i.breui duraturã & ĩ loco.Et si dicas nl̃lũ locũ eẽ stultitię:cõcedã si ĩepta sit & vitiosa:verũ stultitia accipĩ hic ꝓ hilaritate ñ sil̃ata.

Xiii.ode trico.seu tetraco.tetrastro. ad lycen.

A Vdiuere lyce dii mea vota:dii
Audiuere lyce: fis anus & tamen
Vis formosa videri
Ludisq; et bibis impudens
Et cantu tremulo pota cupidinem
Lentum sollicitas.ille virentis &
Docta psallere chiæ
Pulchris excubat in genis.
Importunus enim transuolat aridas
Quęrcus.et refugit te quia luridi
Dentes.te quia rugæ
Turpant.& capitis niues.

Quod fere accidit talibus mulieribus

Argumentum odes.xiii. AN.M.

Lycen arguit meretricẽ.q̃ iã an⁹ amari optabat ac iuuenis. Audiuere lyce.ode ẽ tirl̃s.v.li.j. Lẽtũ.spernit eĩ te vt anũ. In genis.ocl̃os illi⁹ aspiciẽs vl̃ malas. Si nescis ocl̃i sũt ĩ amore duces. ĩqt ꝓperti⁹.Et apuleius.li.x.met.ita scri. cã oĩs & origo p̃ñtis doloris & ẽt medela ĩp̃a et salus vnica mihi tute ĩp̃e es:isti eĩ tui ocl̃i ꝑ meos ocl̃os ad ĩtima delapsi p̃cordia meis medullis acerrimũ cõmouẽt ĩcẽdiũ.Ergo miserere tua cã pereũtis &c.Importun⁹.ĩqet⁹. q̃si sñ portu. Aridas q̃rcus.i.aridas anus.Luridi.supra modũ pallidi ĩqt fest⁹. Capitis niues.i.cani. Oculi.

A Vdiuere lyce.Lycẽ meretricẽ supba olim:nũc ãt qa vetulã reiectã taxat: exprobrãs illi ĩutiles conat⁹ ac dicẽs.o lyce dii audiuere mea vota.i. desideria dii ĩqt audiuere:qa tu fis an⁹.i.vetula:& tñ vis videri formosa:& ludis & bibis ĩpudẽs.i.sñ pudore:& pota.i.ebria:sollicitas cãtu tremulo qa anili:cupidinẽ.i.amorẽ aut amatorẽ:lẽtũ.i.lente accessurũ ad vetulã.Ille.s.cupido:excubat.i.excubias & vigilias facit ĩ pl̃chris gẽis.i.ocl̃orꝶ sinib⁹:chię.s.puellę:virẽtis.s.ĩ flore ętatis & doctę psalleẽ.Ip̃e eĩ ĩportun⁹.i.ĩqet⁹:aut tibi minus cõueẽiẽs.trãsuolat q̃rcus aridas.i.vetulas vt q̃rc⁹ arẽtes:& refugit te.qa dẽtes luridi.i. obscęni pallore & rugę:q̃ sũt ĩ frõte:& niues capitis.i.cani:hoc est capilli canescẽtes: turpant.i.turpẽ reddunt.te. Ascen.

t

Nec coæ referunt iam tibi purpuræ
Nec clari lapides tempora quæ semel
Notis condita fastis
Inclusit volucris dies.
Quo fugit venus heu? quo ve color decens?
Quo metus? quid habes illius, illius
Quæ spirabat amores
Quæ me surpuerat mihi?
Fœlix post cynaram: notaq; et artium
Gratarum facies: sed cynare breues
Annos fata dederunt:
Seruatura diu parem
Cornicis vetulæ temporibus lycen
Possent vt iuuenes visere feruidi
Multo non sine risu
Delapsam in cineres facem.

Coa vestis Bōbycina Coæ purpuræ. de Bombycina vestæ intelligit. quā ī Co mulier pāphile platis filia prima texere docuit: de qua re re legito plura in pli. li. xi. nos ēt plura in iuue. Notis cōdita fastis. in fastis eī cōsulū tp̄a scribebant quorꝫ ānis tp̄a p̄terita noscebāt. Ven⁹. tua forma & gr̄æ Surpuerat ꝑ surripuerat. antea enim lycen iuuenem Horatius amauerat: & tūc qdē supbā et īmittē. Fœlix. ordo ē. fœlix fuisti et nota post Cynaram meā. s. primā amicā. Cornicis. de huiusce auis ætate supius legito. Feruidi. amore calentes. Facē. i. lycen ip̄am olym iuuenē & splēdētē vti fax ē. nūc vero anū & extinctā. i. sine splēdore aliquo.

Ascen. Nec purpurę coę. i. bōbicinę vestes nec lapides clari. id est pellucidi lapilli quos meretrices vetulę gerere solēt: referunt i. reducūt tibi iā tp̄a q̄ dies. i. tēpestas: volucris. i. velociter abiens: inclusit semel fastis. i. ānalibus aut fastorꝫ libris: notis. i. ꝑ cōsules cognitis heu (simulatus dolor exprobrādi vim hn̄s) quo fugit venus. i. venustas? quo ve fugit color decens? quo fugit motus. i. agilitas corporis. quid habes o lyce: illius: illius inquit pulcherrimę puellę q̄ eras iuuēcula q̄ spirabat. i. spū quodā attrahebat aut accumulabat amores. q̄ surpuerat ꝑ surripuerat. i. clanculū rapuerat mihi me? q. d. nihil. nam fœlix sup. fuisti. s. ī attrahēdis amatorib⁹: post. i. secundū cynarā quā adhuc pluris fecerat poeta: et facies tua nota gratarū artiū. i. ꝑꝑ gratas artes q̄ callide ad se trahebat amatores. sed fata. s. benigna: dedert̄ cynarę breues ānos: ne senectę mala paterer̄: seruatura. i. q̄ reseruare voluert̄ lycen diu: vtpote parē. i. ęq̄lē tp̄ib⁹ cornicis vetulę. i. ānosę: vt iuuenes feruidi. s. ī eā prius: aut adhuc ī alias feruidi cum illa frigeat: possent visere. i. visū ire nō sn̄ multo risu. i. cū multa irrisione facē. i. faciē lyces olim vt facē īflāmantē: delapsā in cineres. i. iā extinctam & nullius efficacię.

XIIII. ode trico. tetrastro. Augustū celebrat

Q Væ cura patrū quæ ve quiritium
Plenis honorū muneribus tuas
Auguste virtutes in ęuum
Per titulos memoresq; fastos
Aeternet? o qua sol habitabiles
Illustrat oras maxime principum
Quem legis expertes latinæ
Vindelici didicere nuper
Quid marte posses. milite nam tuo
Drusus gelonos implacidum genus
Brennosq; veloces & arces

AN. M. Argumentum odes. xiiii.

Ońdit. nō a senatu. nō a ppl̄o vnq̄ augusto pro meritis posse honores plene reddi: ipso eī auctore: ip̄o inq̄ p̄bēte copias et cōsiliū suosq; diuos geloni. brēni. alpini. Cātabri. medi. indi. Scythę. ęgyptus. britāni. gallia. iberia. Sicābri romano īpio parebāt. Quę cura patrū. ode est sil̄is. ix. est āt ordo. o auguste q̄ cura patrū quæue quiritium plenis muneribus honorꝫ titulos memoresq; fastos in ęuum ęternet virtutes tuas. Honorum. i. dignitatum tuarum. Per titulos. gestorꝫ. s. Fastos. libros in quibus totius anni sit descriptio. fasti eī dies festi sūt vt fest⁹ edocet. Gelonos. d̄ his supius. Brēnos. ii sūt alpini ppl̄i teste Pli. lib. iii. & Lucio floro. Acer. fortis et strēnuus. Plus vice simplici. ostēdit

Alpibus impositas tremendis
Deiecit acer plus vice simplici.
Maior neronum mox graue prælium
Commisit immanesq; rhetos
Auspiciis pepulit secundis
Spectandus in certamine martio
Deuota morti pectora liberæ
Quantis fatigaret ruinis:
Indomitas prope qualis vndas
Exercet auster pleiadum choro
Scindente nubes: impiger hostium
Vexare turmas & frementem
Mittere equum medios per ignes.

Quę cura. Augustū tā ab auspiciis et dexteritate q̄ a reb⁹ gestis celebrās inqt: cū desiderio & admiratione. O auguste q̄ cura patrū.i.senatoꝝ: q̄ ve cura quiritiū.i.pp̄li rōani: ęternet.i.ęternas faciat: munerib⁹ plenis honorū tuas virtutes p titulos & fastos i.annales et fastoꝝ libros: mēores.i.rerū mēoriā faciētes in euū.i.in sempiternū. o maxīe principū: p eā ptē qua sol illustrat.i.luce clarificat et visit oras habitabiles quē vindelici.i.populi ī alpib⁹ a druso domiti: expertes.s.prius: legis latinę.i.romanę: didicere nup.i. nunc parū ē tp̄is: qd posses marte.i.bello. Nā drusus .s.tyberii neronis frater: acer plus simplici vice.i.valentior q̄ sua vnius dexteritate: nā & augusti & ꝓpria virtute valuit (Is autem verus est sensus ab aliis commentariis nondū acceptus nam de duplici clade min⁹ ad laudē augusti faceret) deiecit milite tuo.i.a te accepto exercitu: gelonos et brēnos pp̄los scd̄m porphirionē cisalpinos (verū qa vt mācinellus recitat ex suetonio tyberius in pānonico bello brēnos et dalmatas duplici clade affectos hostes. Maior neronū mox graue p̄liū. de tyherio nūc ītelligit. q Druso maior natu fuit vt patet ēt p Sue. Mox.i.post Drusi mortē. Drusus eī germanicus domitis hostib⁹ inter Salā & Rhenū fluuios victor oppetiit: vt Stra. docet li.vii. Suet. ēt ait sic de tyberio. Drusū fratrē ī germania amisit: cui⁹ corpus pedib⁹ toto itinere ꝓgrediens romā vsq; puexit. Liuius āt li.cxl. scri. ꝙ Drusus ex fractura equo sup crus ei⁹ collapso. xxx. die q̄ id acciderat mortuus est in germania &c. Maior neronū. Tyberius post drusi mortē rheticū vindelicūq; bellū gessit: īde pānonicū īde germanicū. Rhetico atq; vindelico gentes alpinas. pānonico brennos & Dalmatas subegit auctor ē tranquillus. Strabo ēt li. vii. scribit Tyberium naualib⁹ pugnis vindelicos īuasisse. Euse. itē scri. ꝙ tyberius vindelicos & eos q thraciaꝝ cōfines erāt romanas puincias fecit. Idq; scri. Euse. ēt. āno. xv. post alexādrię captiuitatē. his igīt patet de ip̄o tyberio intelligēdū ibi maior neronū. Deuota pectora. s. rhetoꝝ et vindelicoꝝ: q vt liberi eēnt morti se exponebāt. Indomitas ꝓpe. ordo ē. impiger hostiū vexare turmas & mittere fremētē equū medios p ignes qualis auster choro pleiadū scindēte nubes exercet vndas ꝓpe indomitas. Pleiadū choro. sūt pleiades in cauda tauri septē stellæ: quas appellauere vergilias: vt scri. Plini. & Geli⁹. lib. xii. Vtq; hygini⁹ ait existimanṫ choreā ducere stellis: & columella scribit vergilias. xi. kal̄. maias cū sole oriri: esseq; aphricū vl̄ austrū & humidū diē. lati⁹ tñ dixim⁹ li. i. Geor. subegit: videnṫ brēni nō cisalpini sed thracib⁹ vicini sicut et geloni secūdū herodotū qui in cōfinio scythię agathyrsos & gelonos ponit. vñ quia durū sit fratrē ꝑ fratre posuisse: dicā drusū etiā brēnos & dalmatas subegisse: sicut cōstat tiberiū etiā vindelicos a druso prius deuictos domuisse) aut igiṫ cisalpinos aut thracib⁹ vicinos dices: appositorie genus implacidū. i. asperum & bellicosū. & arces. s. rhetoꝝ & vindelicoꝝ īpositas alpib⁹ tremendis. maior. i. senior neronū. i. claudioꝝ videlicet tyberius: cōmisit mox. i. paulo post mortē drusi: graue p̄liū: & pepulit. s. a sedibus suis: auspiciis scd̄'s. i. ꝓsperis: videlicet augusti: rhetos pp̄los in alpib⁹: īmanes. i. efferos: exn̄s spectandus. i. speciosus & spectari dign⁹ in certamine martio: quātis ruinis fatigaret pectora. s. rhetoꝝ: videlicoꝝ & cęteroꝝ nō pri⁹ subditoꝝ legib⁹ rōanis: pectora deuota. i. voto addicta & destiata: morti liberę. i. q̄ eēt cū libertate: maluerīt eī ī libertate mori q̄ ī seruitute viuere: ī quo oñdiṫ gnos⁹ aīm⁹ eoꝝ: quē iō laudat tacite poeta. vt maior sit gl̄ia victoris q̄ ex p̄tio victi pp̄li depēdet. exn̄s talisq̄lis auster exercet vndas ꝓpe. i. quasi īdomitas: choro i. chorea pleiadū. i. septem illarū stellarū scin dente. i. dissoluente in pluuiā nubes. et exn̄s. s. tyberius īpiger. i. strēnuus vexare turmas hostium: & mittere equū fremētē p medios ignes. i. pugnę furorem.

Tauriformis aufidus. habēs tauri formā. fluuii enī cū cornib⁹ pingunt̄: & ꝓpter aquaꝝ murmur et impetū: et ꝑ retortas ripas. Claudius tyberius de claudia aūt domo latius ſupta patuit Alexandrea. Alexādria & alexādrea dr̄ vt Priſci. docet li. ii. q hunc locū Alexandrea p e legit. qūo aūt ceperit alexādriā lege ſuperius: & etiam. carmē epodon. Peractis imperiis. i. omnibus tuo imperio ſubditis. Optatū decus. ſcribit flo-

Auguſtus

rus ꝙ auguſtus ob ingentia facta dictator perpetuus & pater patrię dictus eſt Tractatum etiam in ſenatu: an qa condidiſſet imperiū romulus vocaret̄. Sed ſanctius & reuerentius viſum eſt nomē auguſti: vt iā tum dū coleret terras īpo noīe & titulo cōſecraret̄. Pręterea ſcribit Sueto. quū auguſtū ſenatus cū po. ro. cōſalutauit patrē patrię: rn̄dit auguſtus lachrymās his verbis (īpe eī ſicut meſſalę oppoſuit) cōpos factus votoꝝ meoꝝ p̄res cōſcripti qd habeo aliđ deos īmortales p̄cari q̃ vt hunc cōſenſum vr̄m ad vltimū vitę finē mihi ꝑferre liceat? per hęc igit̄ verba ego ītelligo optatū decus cognomē patris patrię. Arrogauit: deſcripſit: deputauit: tribuit. Cantaber. de cantabris latius ſupra. de medis item. Indus. ſcribit Euſebius ꝙ

Indorum rex porus

indi ab augusto per legatos amicitiam poſtularunt. Strabo autem lib. xv. ſic ait. His ea addi poſſunt quæ a Nicolao damaſceno dicuntur. refert enim ſe antiochię: quæ apud daphnē eſt: indorū legatos vidiſſe. qui ad cęſarem auguſtum venerant. qui quidē plures ex epiſtola ſignificabantur: ſed tres tantum ſeruati erant. quos vidiſſe ſe ait. cæteri longitudine viæ magna ex parte perierant: addit etiam epiſtolam gręcam fuiſſe in mēbrana ſcriptā. in qua ſignificaretur poꝝ eſſe qui ſcriberet. et cum ſexcētis regibus imperaret: cæſaris tamen amicitiam multifacere. er paratum ſe quocūq; voluerit aditum exhibere & in quibuſcūq; rectum fuerit opitulari: hæc dicit in epiſtola contineri. Allata præterea eſſe dona octo ſeruos nudos in ſubligaculis aromatibus delibutos: eſſe autem dona alia mercurium a puero brachia exertum: quem nos vidimus. Item viperas ingentes: & ſerpentem. x. cubitorum: & teſtudi-

Sic tauriformis voluitur aufidus
Qui regna dauni perfluit appuli
Cum ſæuit: horrendamq; cultis
Diluuiem minitatur agris:
Vt barbarorum claudius agmina
Ferrata vaſto diruit impetu:
Primoſq; et extremos metendo
Strauit humi ſine clade victor:
Te copias: te conſilium & tuos
Prębente diuos. nam tibi quo die
Portus alexandrea ſupplex
Et vacuam patefecit aulam
Fortuna luſtro proſpera tertio
Belli ſecundos reddidit exitus:
Laudemq; et optatum peractis
Imperiis decus arrogauit.
Te cantaber non ante domabilis
Meduſq; & indus: te profugus ſcythes
Miratur: o tutela præſens
Italiæ dominæq; romæ.
Te fontium qui celat origines
Niluſq; et iſter: te rapidus tygris
Te bęluoſus qui remotis
Obſtrepit oceanus britannis.
Te non pauentis funera galliæ
Duraq; tellus audit iberiæ
Te cęde gaudentes ſycambri
Compoſitis venerantur armis.

Sic taurifor. Ordo eſt. aufidus fluuius appulię: tauriformis. i. hn̄s formā tauri: q ꝑfluit regna dauni appuli. i. quōdā appuloꝝ regis: voluit̄ ſic cū ſęuit p iundatōnē: & mītat̄ agris cultis. i. ſatis: diluuiē. i. īundatōnē horrēdā: vt claudi⁹. ſ. tyberi⁹: diruit vaſto īpetu: agmīa barbaroꝝ ferrata. i. armata: & ſtrauit humi. i. p humū: metēdo. i. reſecādo & vellēdo. prīos & extrēos. i.

omẽs obſtantes.exiſtens victor ſine clade.ſ.ſuorum. et hoc o auguſte te p̃bente copias.ſ.exercituũ:et cõſiliũ et diuos tuos.i.tibi fauorabiles.Nã eodẽ(trãſactis tñ.xii.annis)quo alexandrea.ſ.regia ęgipti:ſupplex i.ſubacta:patefecit tibi portus et aulã vacuã.ſ.rege fortuna proſpera reeddidit tertio luſtro . i.intra tertiũ luſtrũ :ſecũdos exitus belli:qutavictoriã:et arrogauit impiis pactis.i.oĩbus tuo ĩpio ſubditis:laudẽ et dec⁹ optatũ.i.dictaturã ꝑpetuã et pr̃is patrię appellationẽ Cãtaber ppl̃s hiſpanię nõ domabilis ãte:et medus & indus & ſcythes.i.ſcytha ꝓfugus.i.parth⁹ aut ſcyta ĩ plauſtris domicilia vt prius vidimus hñs. miraẗ te o tutela pręſens.i.pñti numine freta.italię & romę dominę.i.prĩcipis vrbiũ:quã vt egregiã doceat ſeorſũ ponit.Nil⁹q celat origines fontiũ.ſ.vñ oriẗ:& iſter q in qbuſdã locis danubi⁹ dr̃.et tygris fluui⁹ armœnię & oceanus beluoſus.i.multa monſtrua et beluas varias continens:qui obſtrepit britannis remotis.ſ.a globo huius mũdi vt ĩ buc.maro . Et penit⁹ toto diuiſos orbe britannos.et tellus gallię nõ pauẽtis funera. id ẽ mortẽ:aut qa bellicoſus ẽ gallus:aut qa pſuaſũ ẽt tũc habuit poſt hanc vitam eẽ et aliã.vñ hic ſępe mutuo dabant qđ illic reciperent.et tellus iberię.i. hiſpanię: difficilis ad vincendũ: audit te.i. obtemperat tibi.et ſycambri ppl̃i inferioris alemãnię gaudẽtes cęde:venerantur te:armis;compoſitis.i. ſedatis.

nẽ fluuialem trium cubitorũ et perdicem vulture maiorem &c. Te profugus ſcythes.parthi de qbus lati⁹ ſupra ſcytharꝫ exules dicti ſunt. Nilus.nilus ĩcertis oriẗ fontib⁹ ſcđm quoſdã ĩmẽſo lõgitudinis ſpatio ambulãs:demũ pluribus in locis & latens et exiens aphricã ab ęthiopia diuidẽs medios ęthiopes ſecat.lõgo poſtea interuallo ĩ ęgyptiũ mare ſe euomit.hęc & plura Pli.li.v.c.x. Iſter.iſter vt ſtrabo ait lib.ix.oriẗ ab extremis germanię partib⁹.ſupiores ãt fluminis partes in fõtes verſus vſqꝫ ad pręcipites eius decurſus.quos catharactas noĩant. Danubiũ vocãt.q̃ maxie ꝑ dacorꝫ agrũ delabũẗ.alias vero inferiores vſqꝫ in pontũ gethas iſtrũ vocitant Rapidus tigris.oritur tigris ĩ regione armenię maioris fonte conſpicuo ĩ planicie:a celeritate ãt tigris dr̃.ita enĩ appellãt medi ſagittã. auctor Pli. lib. vi. Beluoſus ocean⁹.ĩ eo eĩ varię fũt beluæ vt alibi dixim⁹ ex plinio. Britãnis.auguſti tempore vniuerſa fere britannię inſula romanis propria familiariſqꝫ habita. vt docet ſtrabo lib.iiii. Gallię.de gallia& iberia multa ſuperius. Sycambri diximus etiam ſupra auguſtum germanos vltra albim ſubmouiſſe:ex quibus ſueuos & ſycambros dedentes ſe traduxit in galliam:atqꝫ in proximis rheno agris collocauit.vt tranquill⁹ ait. Compoſitis. pacatis et repoſitis ac collocatis.

Decimaquinta & vltima ode tricolos tetraſtrophos qua rurſus Auguſtum celebrat.

PHœbus volentem prælia me loqui
Victas & vrbes increpuit lyra:
Ne parua tyrrhenum per ęquor
Vela darem.tua cæſar ætas
Fruges & agris rettulit huberes
Et ſigna noſtro reſtituit ioui ∴
Direpta parthorum ſuperbis
Poſtibus:& vacuum duellis
Ianum quirini clauſit : & ordinem
Rectum euaganti frena licentię
Iniecit.amouitqꝫ culpas
Et veteres reuocauit artes

Argumentum odes.xv.
per mancinellum.

Auguſti Cæſaris laudes hęc ode continet vti et pręcedens . ille enim a parthis craſſo ablata ſigna reſumpſit. Ianiqꝫ etiam templum omni bellorum remoto furore clauſit. Phœbus volentẽ loqui pręlia et victas vrbes. Parua vela.lyricos verſus intelligit non aptos quidem cantandis p̃liis. Tyrrhenum ꝑ æquor.metaphora.intelligit autem maxima cęſaris Auguſti geſta. Tua cæſar ætas. Auguſtum laudat a pace qua ſane bona cuncta proueniunt. vt fruges et ſimilia. Signa.de iis videto ĩ fine odes ſecundę.lib.i. Ianum quirini. numa pompilius mitigandũ ferocẽ populũ armorum diſſuetudine ratus.ianũ ad infimum argiletum indicem pacis belliqꝫ fecit:apertus vt in armis eſſe ciuitatem clauſus pacem circa oĩs ppl̃os ſigĩficaret.bis deĩde poſt numæ regnũ clauſus fuit.ſemel Tito manlio cõſule

post primum punicum pfectum bellũ. iterũ augusti tpe post bellũ actiacũ pa=ce terra mariqꝫ pta. hęc ex liuio. Sueto. etiã de augusto sic. Ianũ quirinũ semel atqꝫ iterũ a cõdita vrbe ante memoriam suã clausũ in mlto breuiore tpis spatio terra mariqꝫ pace parta clausit. Florus item sic. Ausuſqꝫ tandẽ cæsar augustus septĩgẽtesimo ab vrbe cõdita anno ia=nũ geminũ claudere: bis ante se clausũ sub numa rege. & victa primũ carthagine. hinc cõuersus ad pacẽ primũ in oĩa mala & in luxuriã fluẽs sęculũ grauib⁹ seueriſqꝫ legib⁹ coercuit &c. Plutarch⁹ quoqꝫ de numa & iano sic. Est et ei⁹ tẽ=plũ romę duab⁹ portis. quod belli ianuam vocãt. Legitimũ enĩ est ipm aperiri quũ bellũ sit. in pace aũt claudi mẽinit itẽ de iani tẽplo. Ouid. li. i. fasto. Ianũ quirini. Macrobius li. i. sat. scribit ianũ quirinũ dictũ quasi bellorũ potentẽ ab hasta. quã sabini curim vocant. Et or=dinem re. augustus eĩ vt diximus cõuersus ad pacẽ primũ ĩ oĩa mala & in luxuriã fluẽs sęculũ grauib⁹ seueriſqꝫ legib⁹ coercuit. Veteres ar. quattuor virtutes intelligit. prudentiam: iustitiam: temperantiam: fortitudinem. nam ars vt etiã
Ars. Diomedes scribit απο της αρετης ab arete. i. ab virtute dicitur. Maiestas amplitudo & dignitas. Imperi. p imperii. Procudit. i. cudendo extendit ac fabricat. Edicta iulia. i. augusti in iuliã gentem adoptati. Noſqꝫ. ostendit se die quoqꝫ diis sacrificaturum cantaturũqꝫ strẽnuos duces et veneris progeniem. vnde iulia gens ortum habuit. Nam ex
Iulus. venere ortus est æneas. inde ascanius. a quo iulus: cui regni loco apud albã sa=cra est ptãs attributa atqꝫ honor: cuius familia fuit maxima atqꝫ clarissima omnium. auctor est dionysius lib. i. Ex ea=dem familia iulius cęsar est. vnde Maro ait. Iulius a magno demissum nomẽ iulo. quod non de ascanio intelligen=dum est. sed de iulo ascanii filio. q ma=
Profesti gnus fuit quãtum ad sacram potestatẽ et honorem: vt ostendimus. Profestis lucib⁹. pfestũ diẽ dicebãt q fest⁹ nõ erat vt põpeius ait. More patrum. Valerius
Cõuiuaꝝ tibia. lib. ii. sic ait. Maiores natu in cõuiuiis ad tibias ægregia superiorum opera carmine compręhensa pãgebant. quo ad ea imitãda iuuenẽ alacriorẽ redderẽt

Per quas latinum nomen: & italæ
Creuere vires famaqꝫ & imperi
Porrecta maiestas ad ortus
Solis ab hesperio cubili.
Custode rerum cæsare non furor
Ciuilis aut vis eximet ocium.
Non ira quæ producit enses
Et miseras inimicat vrbes:
Non qui profundum danubium bibunt
Edicta rumpent iulia. non getæ
Non seres. infidiqꝫ persæ.
Non tanaim prope flumen orti.
Noſqꝫ & profestis lucibus et sacris
Inter iocosi munera liberi
Cum prole matroniſqꝫ nostris
Rite deos prius apprecati:
Virtute functos more patrum duces
Lydis remixto carmine tibiis
Troiamqꝫ et anchisen et almę
Progeniem veneris canemus.

Q. Horatii Flacci Libri
Quarti Carmnum. Finis.

PHœbus. Iterũ augustũ laudãs dicit. Phœbus i. apollo ĩcrepuit. i. crepitu repręhẽdit me (sic maro ĩ buc. Cũ canerẽ reges & plia: cynthi⁹ aurem Vellit: & admonuit: pastorẽ tityre pingues Pasce=re oportet aues: Deductũ dicere carmẽ) volentẽ loq. i. dicere. i. lyra. lyrico carmĩe cõseq. plia. s. augusti: & vrbes victas ab eo: ne darẽ parua vela p ęquor. tyrrhenũ i. ne ĩmensam laudẽ tenui stilo mãdarẽ. Quia o cæsar auguste tua ętas. s. aurea: rettulit et. s. simul: agris fruges huberes. i. abũdantes: & ioui nostro. i. capitolino: signa direpta superbis postib⁹. i. tholis parthoꝝ vbi erãt affixa postq̃ ablata fuerãt crasso. et clausit ianum quirini. i. templum iani quirini clausit: vacuum duellis. i. bellis. & iniecit licẽtię. i. dissolutioni licẽter viuẽdi euaganti. s. prius: rectum ordinem et frena. i. morũ leges tulit. et amouit culpas: et reuocauit veteres artes. s. frugalitatis & cõtinentię: p quas nomẽ latinũ & vi=res italę creuere. s. primũ: vt docet liuius ĩ prĩa pfatõe

& fama sup. creuit: & maiestas īperi pro īperij: ē porrecta. i. extēsa ab hesperio. i. occidētali cubili solis: supple vsq; ad ort⁹ solis. Furor ciuilis. i. itestin⁹: aut vis. s. externa: nō eximet. i. nō abolebit ociū: cęsare custode. i. tātisp dū cęsar erit custos reꝝ. Ira q̄ ꝑducit enses & inimicat. i. inimicas facit: miseras vrbes: & ij qui bibūt danubiū ꝓfundū. i. germani. pānones daci. q oēs

Cicero itē li. i. tuscu. scribit eē ī catonis originib⁹ solitos eē in epulis canere cōuiuas ad tibicinē de claroꝝ hoim virtutib⁹. Lidiis tibiis. de iis late superi⁹. Iocosi. dātis iocos lętitiā iucūditatē. Veneris ꝓgeniē. iuliā gētē vt diximus.

sunt bellicosi: & seres. i. populi ad indiā: & ꝑsæ īfidi: & getæ: de quib⁹ maro. mortem cōtēnūt laudato vulnere getæ: & ortij ꝓpe tanaim flumē. i. scythæ: nō rūpent edicta iulia: q̄ augusť⁹ maxiope conat⁹ est efficere rata. Nā vt suetoni⁹ scribit nihil cōueniēti⁹ duxit q̄ necē auūculi vīdicare: tueriq; acta. vnde hic Iulia. i. iulii cæsaris poti⁹ q̄ augusti dicā. Et nos inqt poeta: pri⁹ apprecati rite. i. vt decet deos: canem⁹ & ꝓfestis. i. nō festis lucib⁹. i. dieb⁹: & sacris. i. festis iter munera. i. dona: liberi. s. patris bacchi: hoc ē vini: iocosi. s. ab effectu: cū ꝓle. i. liberis & matronis. i. vxorib⁹ nostris: canem⁹ dico more patrū. i. maioꝝ nostroꝝ: carmine remixto. i. attente & artificiose quasi iteꝝ atq; iteꝝ mixto: tibiis lydis. i. a lydis inuētis: duces functos virtute. i. iā in cælū trāslatos & troiā. i. troianos priscos: & anchisen & ꝓgeniē veneris almę. s. æneam: iulū: reges albanos: romulum. iulium cæsarem & augustum.

Finis Carminum horatij. cū cōmentariis:
Mancinelli & Ascensij.

Commentarius in carmen Epodon Q. Horatii Flacci: per Antonium Mancinellum Veliternum.

ANTO.

Epodi Podi dicūtur versus metro quolibet scripti: & sequentes clausulas habētes particulaꝝ ipsoꝝ versuū: quales sunt epodi Horatii: in quibus singulis versibus singulę clausulę adiiciūtur. Vt nox erat: & cælo lucebat luna sereno. deinde. Inter minora sidera. & quicūq; sunt similes. Dicūtur autem epodi synecdochicos a partib⁹ versuū quæ legitimis & integris versibus επαδορται. i. accinūtur. hæc ex Diomede. Ex quib⁹ colligim⁹ ꝙ epodos proprie dicitur versiculus sequens: tamē & superior & sequens simul epodos vocatur per synecdochen. s. vnde & alibi ait. iābicum est carmen maledicum plęrūq; trimetro versu & epodo sequēte cōpositum. Epodos autem mediā producit. nam per ω mega scribitur: quod etiam probat Sidonius hoc phaletio hendecasyllabo. Sermonūq; sales nouūq; epodon. huiusmodi autem versus teste Manlio Theodoro cōstant spondeo. dactilo & trib⁹ trocheis Asconius etiam ait. choriambū carmen epodo gręci quidem in vltima accentum faciunt: & ita mediam corripiunt. Epodon carmen dicitur secūdum Acronem: quando prior versus maior est secundus minor. sed continuo tenore primi versus sensus versu sequenti concluditur. Epodos inquit Tortellius apud nos dici potest carminis cantus: inde epodion diminutiuum: id est paruum carmen: quod ab lyricis clausula breuis dicitur: quasi pręcisos versus integris subiiciat. hoc autem modo componeretur ab εϖοσ & ωδη. Diomedis tamen sententia magis placet: vt epodi dicātur versus illi: quia εϖαδορται. i. accinūtur. επαδω vero accino & incāto significat επαδη incantatio dicitur. εϖωδοσ incātator: επαδω componitur ex επι & αδω. i. canto inde enim εϖαδο: id est accino. Acron etiam putat posse dici ab epos. atq; huius iābici metri inuentorem fuisse archilochum scribit Horatius sic dicens. Archilochum proprio rabies armauit iambo. hunc socci cepere pedem. grandesq; cothurni. De iambo latius dictum est. ode. xvi. libri. i. Epos deniq; vt diomedes scribit: dicitur gręce carmen hexametron diuinarum rerū & heroicarum humanarūq; comprehensio. epos latine primus digne scripsit Liuius is qui romanoꝝ gesta decem & octo complexus est libris: qui & annales scribuntur: ꝙ fere singulorum ānorum actus contineant. Epos autem appellatur vt græcis placet ab εϖω dico. proprie enī epos ē εμμετροσ λογοσ. i. metricus sermo: vel ab επω. i. sequor: quoniam hoc versu verba respondent mutuo. επω ergo duo significat: dico vel sequor. Gellius item lib. xvii. c. ix. scribit epos. i. carmen dici ab επεσται και ειϖειρ. i. ab eo quod est sequi & dicere.

Iambicū

Iambicū

Epos

Argumentum odes primæ.

Mecœnas: vti etiā Appianꝰ oſtēdit: ſecutus eſt Auguſtū in ſiciliā vſq; cum M. agrippa contra ſex. Pōpeium. vbi tādē bello nauali Pōpeius ipſe ſuperatꝰ eſt: vt late oſtēdimꝰ ode ſexta li. j. ſecutus itē Auguſtū mecœnas eſt cōtra. M. Antoniū & Cleopatrā apud actiū epiri ꝓmōtoriū. vbi naumachia liburnarum ꝑſertim victus Antonius in ęgyptum vſq; fugit: auguſto etiā ꝑſequente: donec Alexādriā vi cepiſſet. ibi Antoniꝰ ſibi mortē cōſciuit: & Cleopatra. Hor. itaq; mecœnatē alloquit̄ euntē in naumachiā cū ipſo Auguſto paratū oē̄ cæſaris piculū ſuo ꝓtegere: hinc ei timens dolet poeta ſe relictū eſſe in vrbe: dicēs ociū ſine mecœnate ſibi nō dulce fore: ſed libenter in mecœnatis gratiā militare voluiſſe: nō aūt lucri cā quo fieret ditior. nā minime parare cupit: quod aut auarus vti Chremes cōtinuo labore accumulet: inde abſcōdat: aut vti conſūptor & ꝓdigus diſſipet. Oſtēdit itaq; ſe ꝑuo & iā parto cōtētū: illoq; ꝑce fruiturum Ibis liburnis &c. Ode eſt dicolos

Iambici pedes

diſtrophos. habet metrū iābicū: quod binis verſibus ſcanditur. Primus enim iambicus hexameter eſt vel trimeter ſi miſceantur ſpondei. Secūdus tetrameter vel dimeter ſpondeis īſertis. Meminiſſe tamē debemus: vt ſcribit Diomedes vitiū nō eſſe in huiuſmodi verſibꝰ ſi primus pes tertius & quintus ſpondei inter cęteros iābos occurrēt. aliquādo aliq ex tribꝰ aliquādo nullus Eritq; ſyncerus iābicus ſine alienis pedibus. hoc & in tetrametro obſeruabimus: vt primū pedē & tertiū ſpondeū: ſi quādo occurrit recipiamꝰ. Secūdū & quartum iābos reſeruemꝰ. Tu aūt lector aīaduerte Horatiū in illo verſu: Roges tuū laborē quid iuuē meo poſuiſſe ſpōdeum in quarto loco. nā imitatus eſt veteres comicos: qui qdē ſpōdeū in ſecūdo vel quarto loco poſuerūt: ꝙ inuenerūt etiā apud græcos comicos vetuſtiſſimos: q̃uis tñ raro fieri hoc idē. de quo late Priſcianꝰ. Mallius aūt Theodorus me-

Iambici pedes

trū iābicū ſenariū ſcribit r̄cipe ſpōdeū dactilū & anapeſtū locis imparibꝰ. pyrrhichiū vltimo tātū loco. In ſecūda autē epodo hos pedes Flaccus Hora. poſuit: vt dictū eſt. quos locis ſuis oſten-

Q. Horatii Flacci carmen epodon incipit.
Prima ode dicolos diſtrophos ad Mecœnatē.

Ibis liburnis inter alta nauium
Amice propugnacula
Paratus omne cæſaris periculum
Subire mecœnas tuo
Quid nos? qbus te vita ſit ſuperſtite
Iucunda: ſi contra grauis.
Vtrum ne iuſſi perſequemur ocium
Non dulce: ni tecum ſimul:
An hunc laborem mente laturi decet
Qua ferre non molles viros
Feremus: & te vel per alpium iuga
Inhoſpitalem & caucaſum
Vel occidentis vſq; ad vltimum ſinum
Forti ſequemur pectore.
Roges tuum laborem quid iuuem meo
Imbellis ac firmus parum:
Comes minore ſum futurus in metu
Qui maior abſentes habet.
Vt aſſidens implumibus pullis auis
Serpentium allapſus timet
Magis relictis: non vt adſit auxili
Latura plus præſentibus.
Libenter hoc & omne militabitur
Bellum in tuæ ſpem gratiæ:
Non vt iuuencis alligata pluribus
Aratra nitantur meis:
Pecus ve calabris ante ſydus feruidum
Lucana mutet paſcua.
Nec vt ſuperni villa candens tuſculi
Circæa tangat mœnia
Satis ſuperq; me benignitas tua

Ditauit:haud parauero
Quod aut auarus vt chremes terra premã
Discinctus aut perdam vt nepos.

IBis lib. Amice laudat mecœnatẽ q augustum in bellũ nauale sequi decreuit:se aũt derelictũ cõquerit dicẽs. O mecœnas amice:ibis:qa decreuisti ire:liburnis.s.nauibus quæ p celerib⁹ & aptis quibuslibet nauibus accipiũtur:inter alta propugnacula nauium paratus subire omne periculũ cæsaris.s. augusti:tuo periculo Quid nos sup.faciem⁹:qb⁹vita sit iucũda te supstite:si cõtra.i.si nõ sis superstes grauis. Aut legendum est si vt mancinellus construit. Vtrũne.i.anne iussi.s.a te persequemur.id est cõtinua bim⁹:ociũ nõ dulce.s.futurum nisi simul tecũ.an nos laturi hunc laborẽ mente qua decet viros non molles ferre:feremus & sequemur te.vel per iuga.i. sũmitatẽ alpiũ.i.sũmoꝝ montiũ italiam ab hispania. gallia & germania diuidentiũ ex parte & caucasum mõtem scythię inhospitalem.i inhabitabilẽ propter frigora:vł sequemur te forti pectore vsq; ad vltimũ sinũ occidẽtis.s.maris. Roges.i.interroges forte quid.i.in quo: ego ibellis ac parũ firm⁹ iuuẽ tuũ laborẽ meo sup.labore:respondet. Ego sum futurus comes in minore metu:qui scilicet metus habet.i.occupat:maior absentes:vt auis assidens.i.incubans pullis iplumib⁹.i.nõ dũ plumescentib⁹:timet magis relictis q̃ sup.si adsit nõ sup.ideo:quasi sit allatura p̄sentibus pl⁹ auxili p auxilii:sed sup.quia certior est quid pullis fiat. Hoc bellũ & omne sup. aliud militabitur libenter in spem tuę gratię.i.vt gratiã tuã assequamur:Nõ sup.ea spe vt aratra alligata nitãt.i.ad arationẽ laborẽt:plurib⁹ iuuẽcis meis.ve pro vel nõ sup.vt pecus sup. meũ.i. grex ouiũ mutet pascua lucana calabris:ãte sidus feruidũ.i.ante ęstũ canicularem. Nec sup.ea spe. vt villa sup.mea:candens.i.nitens & splendens.(vt in epist. Hos solos aiunt sapere & bene viuere:quorum cõspicitur nitidis fundata pecunia villis)tangat.i.equiparet altitudine:mœnia circea. id est a thelogono circes filio fabricata:tusculi superni.i.multum editi. Benignitas.i.benigna largitas tua:ditauit me satis supq;. Haud.i.non parauero.i.noluero si detur parare.id est cõparare & acquirere:id quod ego aut premã.i.infodiam terra:vt chremes scilicet comicus auarus: aut quod ego perdam.i. prodigam vt nepos.i.lubricus & perditus puer:discinctus.id est dissolutus & in omni luxuria diffluens.

demus. Priscia.quidẽ scribit. Veteres comicos ac tragicos latinos in iãbico oĩb⁹ in locis indifferẽter posuisse qnq; pedes s.iãbũ tribracũ anapæstũ dactilũ vel spõdeũ.sed vltimo loco iãbũ vel pyrrhichiũ solũ. Ibis liburnis.erãt sub p̄fectis Classiũ deni tribuni p cohortes singulas cõstituti.singulæ aũt liburnę singulos nauarchos.i.quasi naiucularios hẽbãt q exceptis ceteris nautarum officijs gubernatorib⁹ atq; remigib⁹ & militib⁹ exercẽdis quottidianã curã & iugẽ exhibebãt industriã.auctor ẽ Vegetius. Mecœnas ergo vel tribunus cohortis erat. vel singulę liburnæ p̄positus:poti⁹ vero tribun⁹. Liburnis. Augusto dimicãte actiaco bello cum liburnoꝝ auxilio p̄cipue victus fuisset Antonius.experimẽto tãti certaminis patuit liburnoꝝ naues cæteris aptiores. Ergo similitudine & noĩe vsurpato earũdem instar classem romani principes texuerũt.liburnia nãq; Dalmatiæ pars est:cui⁹ exẽplo naues bellicę fabricabãtur & appellabanť liburnę. minimæ ãt habebãt remoꝝ singulos ordines.paulo maiores binos.idoneæ mensurę ternos vel quaternos:interdũ quinos sortiebantur remigũ gradus.in actiaco vero bello longe maiora concurrisse nauigia referť. vt senoꝝ ẽt vel vltra ordinũ fuerint.hęc ex vegetio. Liburn⁹. Apianus li.ii.scribit illyrioꝝ gẽtẽ liburnos eẽ. Pli.li.iii.c.xxiii.sic ait. Liburnię finis & initi ũ dalmatiæ scardona i amne Ea.lxii.milib⁹ passuum a mari. Strabo vero li.vii.doeet scardonã esse oppidũ liburnicũ. Ptolęmeus itẽ li.ii.liburnorũ vrbẽ scardonã ponit:pauloq; inferius dicit eẽ insulã in qua duæ ciuitates. scribit aũt scardũ eẽ mõtẽ. Amice.non cæsaris exponas vti porphyrio:nã stultissimũ quidẽ:sed ipsius Horatii satyra n.sexta ait ad mecœnatẽ. Ita te quoq; amicũ p̄sertim cautum.& paulopost.q te fortit⁹ amicũ. Propugnacula.i maioribus liburnis propugnacula:turresq; cõstituebanť.vt tãq de muro ita de excelsiorib⁹ tabulatis facilius vulnerarẽt vel perimerẽt inimicos.vt idẽ vegetius docet. Quod aũt amplę naues altaq; p̄pugnacula i bello nauali apud actiũ fuerint. Maro quoq; li.viii.ita ostẽdit. Alta petũt pelago credas in nare reuulsas Cycladas.aut mõtes concurrere mõtibus altos. Tãta mole viri turritis puppibus instant. Subire tuo.p̄tegere tuo periculo. Quid nos:quibus te vita si superstite:in cũctis oĩno antiquis codicibus id carmen habere legimus si nõ sit:vt qdã legunt.itaq; talis erit ordo. Quid nos sup.

Classium tribuni

Liburnia
Liburnæ naues
Liburni

Scardona

agemꝰ.quibꝰ vita iucũda ſupple ſit vel erit.ſi te ſupſtite adde ſit vita nobis.ſi cõtra.i.ſi te haud
ſupſtite vita ſit nobis:grauis erit & moleſta.nec vllo pacto ſit legẽdũ eſt.ſnia enim nõ ſatis con
ſtaret.Porphyrio quoqꝫ ſi legit.dicit.n.poetã poſuiſſe bis ꝑticulã ſi & ſemel abũdare:&verbum
extrinſecus accipiẽdũ ſit vt plena fiat elocutio.ſi igiẽ extrinſecus accipiẽdũ eſt ſit verbũ:ſi bis
legẽdũ eſt.nec ꝑ̃terea ſemel abũdat vt dixit idẽ Porphy.qđ ſane ordo noſter oñdit. Vtrũne.ſen
ſus eſt debemꝰ ne ociũ ſeq nõ dulce niſi tecũ ſimul:an patiemur bellicũ laborẽ laturi mẽte.i. quẽ
mẽte ſolũ ferre debemꝰ:qm̃ corpore nõ valemꝰ.quẽ.ſ.laborẽ decet ferre viros non molles. Iuſſi
abs te qdẽ o mecœnas.Ociũ.qetẽ & vacationẽ militiæ.Mẽte laturi.toleraturi mẽte tñ̄ ipm labo
rẽ.corpe.n.ĩbecilli neqmꝰ.Alpiũ iuga.alpes mõtes ſũt altiſſimi:q italiã ab germania ſubmouẽt

Alpes caucaſus

teſte Pli.li.iii.hoꝝ mõtiũ difficultatẽ legito apud Liuiũ li.i.de bello pu.ſecũdo:nono aũt die in
alpiũ iugũ ꝑuẽtũ fuit ab ãnibale.qntodecimo vero die alpibꝰ ſupatis italiã attigit. Caucaſum.
Caucaſus ſcythię mõs ẽ:dictꝰ quaſi graucaſus hoc ẽ niue cãdidꝰ:vt Pli.ait li.vi.ſcri. Herodotꝰ
quoqꝫ li.vi.ſcri.Caucaſũ oĩm mõtiũ altiſſimũ eẽ.Inhoſpitalẽ.inhĩtabilẽ:pp niues Roges.roga
re poſſes.Miore metu.ea ſiqdẽ metuã dũtaxat q̃ videro.abñs vero ꝑ diuerſas ſuſpitões ẽt pl̃a ti
mebo q̃ q̃ accidere pñt.Aſſidẽs icubãs.Nõ vt adſit.ſẽſus ẽ.vt magis timet.relictis pullis auis:
qa maior metꝰ abñtes habet.Et q̃uis adeſſet nõ tñ plus auxilii pñtibꝰ ferret q̃ relictis.ſic ẽt Ho-
ra.magis timet abſenti mecœnati q̃uis pñs plꝰ auxilii nõ ferret.Nõ vt adſit.ordo ẽ.nõ vt adſit
i.q̃uis adſit latura ſit plꝰ auxilii pñtibꝰ ſup.q̃ relictis.Eſt ãt legẽdũ.nõ vt adſit auxili ꝑ apoco-
pẽ:Vel nõ vt ſit auxilii:ſic.n.ĩ ãtiquo ẽ codice.In tuæ ſpem gratiæ.non igiẽ in ſpẽ ꝑ̃dæ & lucri.
vt.ſ.pl̃a ſibi aratra cõparet.Nõ vt.ordo ẽ.nõ vt aratra nitãtur illigata pluribꝰ iuuẽcis meis.i.vt
pl̃es mei iuuẽci aratris alligati nitanẽ:& id ꝑ hypallagẽ.Pecuſue calab.añ ĩ ſecũdo pede tribra
chus ẽ q põt ẽt ĩ quarto pede locari:qm̃ tpibꝰ par eſt iãbo:de quo Priſcia.Calabris lucana mutet
paſcua.dicit vt añ calorẽ pecꝰ mutet lucana paſcua calabris.ſ.paſcuis.lucania.n.nõ multũ calet
æſtate.Varro ait:neqꝫ eadẽ loca ęſtiua & iberna idonea oĩbꝰ ad paſcẽdũ.itaqꝫ greges ouiũ longe
abigũẽ ex appulia ĩ ſamniũ ęſtiuatũ.&a cãpeſtri æſtate exiguũẽ ĩ altos mõtes:Lncania ãt:vt ſtra
bo docet li.vi.ĩter tyrrhenũ ſiculũqꝫ latꝰ iacet:qbꝰ ſamnites ꝓpinq.accolę vero tractũ oẽm pꝰca
labros appuliãvocãt.Añ ſidꝰ feruidũ.i.añ ęſtatis initiũ.qđ ẽ.vii.idus maias teſte columella li.
xii.vl̃ qa idibꝰ iuniis calor ĩcipit:vt ibidẽ ſcri.Sed potiꝰde canicula.q̃.vii.calẽ.auguſtas appet
ſitqꝫ caligo ęſtuoſa:vt idẽ dcõ lib.edocet:q ẽt li.viii.de mõ paſcẽdi ĩqt.Sed obſeruãdũ ẽ ſydus

Thuſculũ

ęſtatis ꝑ emerſũ caniculę Sup.tuſ.Thuſculũ ĩ romę cõſpectu erat ĩ ſũmo mõtis ſitũ Ciuitas egre
giis ornamẽtis ĩſignis.eãvineta coronabãt:tectaqꝫ magnifica:ex ea ꝓ̃ſerti regiõe:q̃ ĩ romanũ de
ſcẽdebat aſpectũ.aderãt &villæ variis decoratæ appatibꝰ.Hęc ex Strabone li.v.Erat ãt tuſculũ
ĩ colleſitũ:q oppoſitꝰ ẽ oppidulo:qđ nũc Rocca papæ appellaẽ:nã & nomẽ & veſtigia q̃dã eo ĩ
loco adhuc retinet.Circea mœnia ſupni tuſculi.id ait:qm̃ thelegonꝰ Circes & vlyſſis filiꝰ dr̃ tuſ
culũ ędificaſſe.Tãgat.i.tãta ſit villa vt ſupni tuſculi mœnia tãgat.Villa cãdẽs.i.ſplẽdida & va

Benignus

rio decorata appatu.tales.n.villæ ſub tuſculo erãt:vt diximꝰ Benignitas.benignꝰꝓprie dr̃ is:q
bonis & dignis largiẽ:vt Feſtꝰ ait.Ditauit.Epl̃aꝝ prĩo ẽt mecœnati ĩqt. Tu me feciſti locuple-
tẽ.Haud parauero.ſẽſus ẽ:ꝙ nõ pabit:qđ aut auarꝰ vti Chremes cõtinuo laborẽ accumulet:inde
abſcõdat.aut vti cõſũptor & ꝓdigꝰ diſſipet:ꝑ qđ oñdit ſe ꝑuo & iã ꝑto cõtẽtũ:illoqꝫ pce fruituꝝ
Chremes terra ꝑ̃mã.Terẽ.ĩ heau.ſcri.Chremẽ ml̃ta ſuo labore bona ĩueniſſe.Vtqꝫ clitipho eiꝰ fi
liꝰ ꝓdigꝰ illa nõ poſſet ꝑdere:neqꝫ egeret:ſibi ꝓximis cõmiſit & credidit:vbi ei eẽt ꝓ̃ſidiũ victꝰ &
veſtitꝰ.Hora.idẽ cõtra auaꝝ ſatyra prĩa ſcri.Quid iuuat ĩmẽſũ te argẽti põdꝰ & auri Furtĩ defoſ
ſa timidũ deponere terra.Maro ẽt li.ii.ge.ait.Cõdit opes aliꝰ:defoſſoqꝫ ĩcubat auro. Diſcĩctꝰ ne

Nepos

pos.i.negligẽs.diſſolutꝰ:ĩcõptꝰ:ĩeptꝰ.Nepos.i.cõſũptor:ꝓdigꝰ:luxurioſus.Nepos.n.vt ſcri.
Diomedes ſignificat & certũ cognatõis gradũ.& cõſũptorẽ.Priſci.ẽt ait li.ii.Nepos filiꝰ filii &
nepos luxurioſus.Nepotes ĩqt feſtꝰluxurioſęvitę hoĩes appellati.ꝙ nõ magis iis rei familiaris
ſuę cura ẽ:q̃ ĩ his ĩ qbꝰ pr̃ auuſqꝫ viuũt Porphyrio vero dicit ita:Nepotẽ veteres ꝓdigũ ac luxu

Nepa

rioſũ dicebãt:qa re vera ſolutiores delicatioreſqꝫ v ictꝰ ſoleãt eẽ ſub auo nutriẽte.Nepa aũt ſcor
piꝰ dr̃.Cicero ĩ arato.Atqꝫ oculos vrget pedibꝰ pectuſqꝫ nepai.ꝓ nepæ.i.ſcorpii.vti & Priſcia.
li.vii.docet.Feſtꝰ vero ſcribit.ꝙ nepa ſidus cãcer appellaẽ:vel vt qdã volũt ſcorpiꝰ.Noniꝰ ꝑ̃-
terea ſic ait:nepã qdã cãcrũ putãt:nã vere ſcorpiꝰ dr̃.Pli.li.xi.de ſcorpionibꝰ ſcribit.ꝙ qdã ab
ipſis fœtũ deuorari arbitranẽ.vnũ modo relinq ſolertiſſimũ:& q ſe ipſiꝰ mr̃is clunibꝰ ĩponẽdo
tutꝰ & a cauda & a morſu loco fiat.hũc eſſe reliquoꝝ vltorẽ:q poſtremo genitores cõficiat ſuper
ne.pariũtur aũt vndeni.hęc illę.Merito ergo a nepa.i.ſcorpione nepos deducitur.i.cõſũptor.

Secũda Ode dícolos dístrophos rustice vitæ laudes contínet.

Beatus ílle quí procul negocíís
Vt prísca gens mortalíum
Paterna rura bobus exercet suís
Solutus omní fœnore:
Nec excítatur classíco míles trucí
Nec horret íratum mare
Forũqꝫ vítat & superba cíuíum
Potentíorum límína.
Ergo aut adulta vítíum propagíne
Altas marítat populos:

Beatus ille. Rusticã vitã iustis laudibꝰ celebrat dicẽs. Ille beatꝰ sup.ẽ: q ꝓcul negociis.i.mercatibꝰ & sollicitudibꝰ vrbanis: exercet vt prisca.i.primi sęculi gẽs.i.genꝰ mortalium: rura pr̃na.i. pr̃imonio sibi acqsita: bobꝰ suis.i.ꝓpriis exn̄s solutꝰ oĩ fœnore.i.debito exoluẽdi fœnoris cũ nihil ad vsurã accepit liber. Nec ip̃e miles: qa nõ militat: excitatur truci.i.feroci & ad ferociã ĩuitãti: classico.i.tubæ sonitu bellicũ canẽte: nec horret.i.cũ horrore ñ formidat mare iratũ.i.cõmotũ vẽtis: qa nõ nauigat. & vitat forũ.s.iudiciale.i.lites: & supba limia ciuiũ potẽtioꝝ.i. nulli cliẽtelã qa nulliꝰ eget p̃rocinio p̃stat. Ergo qa alienis curis vacat: aut maritat.i.cõiugit quasi ĩdissolubili mr̃imonio: altas pp̃los: ꝓpagĩe.i.stirpe & palmitibꝰ vitiũ.s.quas vites hñt adulta.i.ad iustã ętatẽ pducta.

Argumentum odes secundæ.

Hac ode rusticæ vitę laudes & cõmoda poeta scribit appellatqꝫ añ oĩa btm̃ illũ.q suis bobꝰ pr̃na rura exercet & colit remotꝰ ab oĩ fœnore militia foro & ciuiũ fastu. scribit̃ ãt eodẽ metro quo & p̃cedẽs. Præterea cum duæ vitæ traditę sint homĩ rustica & vrbana. ãtiqor est multo rustica priꝰ.n.rura coluer̃t hoĩes q̃ vrbes hẽrẽt: neqꝫ solũ ãtiqor cultura agri: sed ẽt melior. Vñ q eã colerẽt piã & vtilẽ vitã agere. oĩm.n.reꝝ ex quibꝰ aliqd exquirit̃ nihil ẽ agricultura meliꝰ nihil huberiꝰ: nihil dulciꝰ: nihil hoĩe libero digniꝰ. Dirigit̃ ea ad duas metas. ad vtilitatẽ & voluptatẽ. Vtilitas q̃rit fructũ. voluptas delectationẽ. hic Homerus Laertẽ leniẽtẽ desideriũ qđ capiebat e filio: colẽtẽ agrũ & eũ stercorantẽ facit. Beatꝰ ille. Virg. quoqꝫ li.ii. geor. ait. O fortunatos nimiũ sua si bona norint: Agricolas: qbꝰ ip̃a ꝓcul discordibus armis: Fundit humo facilẽ victum iustissima tellꝰ: Si nõ ĩgẽtẽ foribus domus alta supbis: Mane salutantũ totis vomit ædibꝰ vndã &c. postea sequitur: At secura quies & nescia fallere vita. Diues opũ variaꝝ at latis ocia fũdis. Spelũcę viuiqꝫ lacus: at frigida tẽpe: Mugitusqꝫ boũ: mollesqꝫ sub arbore somni &c. Et seneca epistola prima li.xiii. de Scipione maiori inqt. Abluebat corpꝰ laboribꝰ rusticis fessum: Exercebat.n. opæ se terrãqꝫ: Vt mos fuit priscis ipse subigebat. Procul negociis.i.ab molestiis vrbanę vitæ. Vt prisca gẽs mortaliũ hoĩes a p̃ricipio genitos dicũt ĩ agris pastũ q̃rẽtes syluestri & ĩcõdita vita vixisse: qbꝰ herbæ & arboꝝ fructꝰ vltro victũ p̃berẽt: iidẽqꝫ nullo subsidio fulti durã agebãt vitã. Erãt.n.nudi: nullo neqꝫ ędiũ neqꝫ ignis adiuẽto vsu: cibo ĩ diẽ q̃sito agrestes fructꝰ ĩ vsũ futuꝝ cõdere & seruare ad egestatẽ ignorabãt Expimẽto deĩde edoctos & spelũcas aiũt q̃sisse ad euitãdã vim frigoris & fructꝰ seruare cœpisse: Demũ notitia vtiliũ reꝝ pcepta: cæteras quoqꝫ vitę hoĩm commoditates breui tpe eẽ adiuẽtas. hęc & p̃la Diod.ĩ princi. Solutꝰ oĩ fœnore. liber ab oĩ debito & vsura. nõ n. illi subiicit̃ aliquo pacto seu necessitatis seu lucri cã. Fœnore. fœnꝰ: vt Põpeiꝰ scri. appellatur naturalis terræ fructꝰ: ob quã cãm nũmoꝝ fœtꝰ fœnꝰ ẽ vocatꝰ. Marcellꝰ vero ait: ꝙ fœnꝰ dictũ ẽ quasi fœtꝰ vel fœtura: eo ꝙ pecuniã pariat. Neqꝫ excitat̃. vitæ ĩcõmoda qbꝰ rustici carẽt ꝓseqt̃: nõ.n.rustici auaritiæ cã militiã subeũt: nõ nauigãdi curã: nõ salutãdi tædia. Classico truci. terribili tubę sonitu. Classicũ p̃terea dicimꝰ & tubã ipsã & sonũ. Estqꝫ classicũ tuba r̃etorta: qđ Seruius docet li.vii.ęn. Priscia. vero li.v. de.xii.car. ait ꝙ classes eqtũ ordĩes vocãt: q maxĩe vtũt̃ tubis Forũqꝫ vitat. foꝝ iudicatoꝝ & litiũ ẽ sedes. vt Marcellꝰ docet. Foꝝ ẽ negociatoris locꝰ. foꝝ est in quo iudicia fieri solẽt: vt festꝰ asserit. Supba ciuiũ limina. p hęc salutationũ officia ĩnuit. hic ait poeta li.ii. geor. Si nõ ĩgẽtẽ foribꝰ domꝰ alta supbis. Mane salutãtũ totis vomit ędibꝰ vndã Ergo aut. Rusticę vitę cõmoda atqꝫ oblectatões ĩcipit explicare priuiqꝫ de verno tpe. Vitiũ ꝓpagine.i.stirpe ꝓpagationũ vero genera ac modos legito columellã. li.iii. Culturas aũt vitiũ & arboꝝ Emolphꝰ atheniẽsis ĩuenit. vt Pli. scri. li.vii. Acron ait adulta ꝓ adultaꝝ: qđ minime ꝓbã-

Margin notes: ANTO. — Agriculturæ laudes — Scipio — hominum victus — Fœnus — Classicum — forum — Emolphꝰ

dũ eſt. Nã vt docet Columella li. iii. ꝓpago tertio ãno a mr̃e ſeꝑabit. Palladiꝰ ẽt ſcribit. Propagi
Propagĩeſ nes pꝰ biẽniũ radicatas trãſferẽdas. Maritat pplos. hoc ait: qm̃ vt ſcri. li. iii. Columella de arbu=
Populꝰ ar= ſtis: Vitẽ maxĩe populꝰ alit: deĩde vlmꝰ: deĩde fraxinꝰ. Pli ẽt li. xvii. de vmbris arboꝝ ſcribit po
bor pulo nullã eẽ vmbrã ludẽtibꝰ foliis. ſcribit itẽ ꝙ vlmoꝝ leuis eſt vmbra: ẽt nutriẽs q̃cũqꝫ opacat
Vlmus Scribit itẽ arbores maritare niſi validas inimicũ eẽ enecãte veloci vitiũ icremẽto. ꝓpea igit Hora.
ait Altas maritat pplos Et Columella li. iii. Docet arbores. vi. ãno ſi iã firmę videbũt maritãdas

Reducta valle. i. deꝑſſa vl ſecreta q̃ſi
retro ducta: ſunt enim valles loca quæ
Vallis montibus ſubſidunt. Conuallis. vt
conuallis inquit feſtus eſt planicies ex omni par=
te comprẽſa mõtibꝰ collibuſue: vallis
autem duobus lateribus incluſa plani=
cies. Inutileſqꝫ falce ramos amputans.
Acron ait putatorẽ ſignat: quod qdem
minime veꝝ eſt: nã ille tm̃ ſignat q pa=
rat inſitionẽ. Vnde ẽt Maro li. ii. geor.
Aut rurſũ enodes trũci reſecant: & alte
Findit in ſolidũ cuneis via: deĩde fera=
ces Plãtæ imittũt. Naſo itẽ ait: Venerit
inſitio fac ramũ ramꝰ adoptet. De iſiti
one aũt videto pli. li. xvii. Preſſa mella
ꝑſſa ait qm̃ ꝑſſis fauis mella defluunt.
Vnde Maro. li. iiii. ge. ait. Mella ꝑmes.
Sũt aũt mellis cõficiendi tpa duo. Ver
atqꝫ autũnꝰ. ſed Vernũ ſuauiꝰ cãdidiuſ
qꝫ ac oĩo ꝑſtãtiꝰ autumnali eſt. Auctor
Ariſto. li. ix. de aĩalibꝰ. Amphoris. am
Oues phora vaſis genꝰ eſt a græcis αμφο=
ρευσ dr̃. Tõdet ĩfirmas oues. i. ĩbecil=
les & molleſ. Vñ Maro li. iii. g. ait. Gla
cies ne frigida lædat Molle pecus ſca=
biẽqꝫ ferat turpeſqꝫ podagras. Colu. ẽt
li. vii. appellat pecus molliſſimũ. ꝑter=
ea palladius li. vi. de maio ſcribẽs do=
cet locis tẽperatis eo mẽſe ouiũ celebrã
dã eſſe tonſurã. docet itẽ quo vnguine
pungendę ſint vt toto anno curentur.
Vel quum decoꝝ. Autũni cõmoda nar
rat. Decoꝝ caput. poetico more Autũ
Autũnus nũ deſcribit quaſi corporalem deũ po=
mis coronatũ. Feſtus inqt. Autũnum
dictũ ꝙ tũc maxime augeãtur hominũ
opes coactis agroꝝ fructibus. Vt gau=
det. ſ. ipſe ruſticus. vt aũt nunc ꝓ q̃ ex=
ponit ſicut itẽ iferiꝰ ibi. has ĩter epulas
Vt iuuat paſtas oues videre ꝓperantes
&c. Eritqꝫ tũc admirandi aduerbiũ. poſ
ſet itẽ exponi. Vt queãdmodũ. Certan
tẽ & vuam purpurę. Nigrã vuã intelli=
Purpura git mixto rubore quodam. purpura. n.
piſcis eſt in concha degens quæ florem
illũ tinguendis expetitum veſtibus in
mediis habet faucibus. liquoris hic mi
nimi eſt in candida vena vnde ꝑcioſus

Aut in reducta valle mugientium
Proſpectat errantes greges.
Inutileſqꝫ falce ramos amputans
Fœliciores inſerit.
Aut preſſa puris mella condit amphoris.
Aut tondet infirmas oues.
Vel quum decorum mitibus pomis caput
Autũnus aruis extulit:
Vt gaudet inſitiua decerpens pira
Certantem & vuam purpuræ
Qua muneretur te priape: te pater
Siluane tutor finium.
Libet iacere modo ſub antiqua ilice
Modo in tenaci gramine.
Labuntur altis interim ripis aquæ.
Queruntur in ſiluis aues.
Fonteſqꝫ lymphis obſtrepunt manantibus
Somnos quod inuitet leues
At cum tonantis annus ibernus iouis
Imbres niueſqꝫ comparat:
Aut trudit acris hinc & hinc multa cane
Apros in obſtantes plagas:
Aut amite leui rara tendit retia
Turdis edacibus dolos:
Pauidũqꝫ leporem: & aduenam laqueo gruẽ
Iucunda captat præmia.
Quis non malarum quas amor curas habet
Hæc inter obliuiſcitur?

Aut i red. Supiori coheret: eſt. n. ordo aut pplos ma=
ritat aut ꝓſpectat. i. ꝓcul aſpectat greges mugiẽtiũ. i.

boum.errantes.i.late et libere pascẽtes:in valle reducta.i.incurua collis ambitũ sequẽte: & ipse amputans falce.i.cultro icuruo:ramos iutiles.i.ifructuosos: inserit fœliciores.i.fœcũdos p oculationẽ aut insitionẽ.aut condit amphoris.i.vasis late circũlatis dũ fiunt:puris.i.mũdis:mella pressa.s.e fauis:aut tondet oues infirmas:vellerũ onere aut scabie depssas. Vel quũ autũnus:pars illa ãni iter ẽstatẽ & hyemẽ:extulit aruis caput suũ decorũ.i.decoratũ et honustũ:pomis mitib⁹.i.maturis:vt i.q̃ aut oquãtũ seu qualr:gaudet .s.agricola decerpẽs pira insitiua.i.ex insitis suis:qa dulce est productos sua opa decerpe fructus.et decerpere vuã certãtẽ purpurẽ.i.cũ purpura in speciositate coloris.qua.s.vua:muneret.i.donet q̃si primitiis frugũ:te o priape de⁹ hortoꝶ & te o syluane tutor.i.q es tutor finiũ.s.agrorũ eius.Libet.s. agricolẽ: iacere mõ.i.aliqñ:sub ilice antiqua:mõ i gramie tenaci. id ẽ coherẽte aut attrahẽte.aq̃ labunt interim altis ripis:& ita dulci murmure sõnũ ꝓuocãt:aues q̃rũt.i cõcinũt i siluis:et fontes obstrepũt lymphis.i.aquis: mananti bus.i.scatẽtibus.qđ.i.q̃ res:inuitet.i. inuitare possit leues somnos. At cũ annus ibern⁹.i.hyemalis & pluuiosus:cõparat.i.accumulat:imbres et niues iouis tonantis.i.aeris Agricola sup.aut trudit acris apros in plagas obstantes:& hoc multa cane hinc et hinc.i.ab vtroq̃ latere.s.vrgẽte aut sectãte.aut tendit rhetia rara.i.fila rarius cõtexta:amite.i.ꝑtica:leui.i.cito volubili vt aues opprimat:appositorie dolos:turdis.i.auibus illis ẽdacibus.i.assidue edẽtib⁹(sũt ei pigues.vñ martial inter aues turdus siquis me iudice certet inter quadrupedes gloria prima lepus)et captat laqueo leporem pauidum:& gruẽ aduenam. qa ex thracia aduolantem appositorie p̃mia iucũda.s.doli et laboris. Quis nõ obliuiscit.i.obliuiscat:iter hẽc.s.studia malarũ sup.curarũ:quas amor habet.q.d.null⁹.& ita qlibet.Est autem figurat⁹ sermo a seruio. valla. sulpitio et aliis notatus.

ille bibit nigrãtis rosẽ colore sublucẽs reliquũ corp⁹ sterile. Auct.ẽ Pli.lib.ix. Muneret pli.li.xviii.scri.ꝙ oli nõ gustabãt nouas fruges aut vina añq̃ sacerdotes primitias libassent. Aruoꝶ ãt sacerdotes romul⁹ i primis istituit. Munere. Munero et muneror actiã i sigificatiõe rcẽ dr iqt porphy. priscianusq̃ li. viii.docet antiquos mlta hmõi ꝑtulisse.vt partio & partior.reuerto et reuertor &c.Priape.is de⁹ nõ solũ i vrbiũ tẽplis sed in agrestib⁹ quoq̃ locis tãq̃ vinearũ atq̃ hortoꝶ custos colebatur fructuũ fures castigãs:ei sacra cũ risu & ludo fiebãt.fabulãt ãtiq Dionysii ac veneris filiũ fuisse.asserũtq̃ ñ nlli priscos illos quũ vellẽt hoim pudẽda occulti⁹ noiare priapũ dixisse. Auct. Dio.li.v. Et nos lati⁹ li.iiii. Ge. Siluane tutor finiũ.hoc ait qm̃ siluan⁹ aruoꝶ ẽt de⁹ est. hic Ver.li.viii.ait. Siluão fama ẽ veteres sacrasse pelasgos Aruoꝶ pecorisq̃ deo.lucũq̃ diẽq̃. Qui primi fines aliqñ habuere latios.Libet iacere mõ sub ãtiqua ilice.i antiqssimo codice manẽte i sũmi põtificis bibliotheca apđ ẽdẽ sci petri i vaticano:hoc supiori cõiũgit:in aliqb⁹ ẽt didit.acrõ.porphy.& Diomedes cõiũgũt:& ita agẽdũ ẽ. nã supiori snĩẽ hẽret. Dixit ei. Vel cũ decoꝶ militib⁹ &c. Libet.s.rustico:placet aũt magis vt sint verba ipi⁹ Hora.sicut supiora ad alfiũ fœneratorẽ q̃ ipi⁹ alfii vt acron porphyrioq̃ voluert. vñ hyemis ẽt cõmoda i rustica vita narrabit: sicut supi⁹ & veris & autũni. Prẽterea quo pacto potuisset vrban⁹ ciuis rusticas voluptates narrare & oliuas aut lapathũ & hmõi ꝑpõere delicatis cibariis qb⁹ fuerat assuet⁹:Hora.ergo illucusq̃ ꝑseq vr.hẽc vbi locut⁹ quo i loco sũ ẽ supplẽdũ. Tenaci ãt gramie dixit:qm̃ gramẽ gẽiculatis serpit iternodiis:crebroq̃ ab iis & ex cacumie nouas radices ꝑgit:iumẽtis herba ñ alia gratior siue viridis siue i fœno siccata qđ e graminũ gñe septẽ iternodia hẽt efficacissime capiti cõtra dolores adalligat. Gramẽ deniq̃ capiti circũdatũ sãguis e narrib⁹ fluctiões sistit. Pli.scri.lib.xxiiii. Obstrepũt.circũsonãt & ob murmurãt. Querũt aues.q̃rũt ait:qm̃ veteres oim aialiũ voces p̃ter q̃ hois q̃relã dicebãt vt Porphy.asserit.vñ verg.ait.Et cãtu q̃rulẽ rũpũt arbusta cicadẽ.itẽ & veterẽ i limo ranẽ cecinere q̃relã Et đ bob⁹. Atq̃ oẽ q̃relis ipleri nem⁹.Manãtib⁹:exeũtib⁹ ac ꝑfluẽtib⁹. Sõnos leues.ꝑpetuũ sõni epithetõ.Maro li.v.Quũ leuis ẽthereis delaps⁹ sõn⁹ ab astris &c.deiñ iqt.ipe volãs tenues se sustulit ales i auras. At cũ tonãtis. Nũc hyemis cõmoda ad rusticã vitã explicat. Annus ibern⁹.i. hyẽs ipa.ẽ eñ synecgdoche totũ ꝑ pte.ibern⁹ ãt ab iber descẽdit:dẽpta m lra vt a patre p̃rñ⁹:& a mre mrñ⁹.iber ãt ꝑ pluuia & oi hũore ponit. Imbres.i.pluuias Pli.li.ii.scri.ꝙ a terra caligo hũida & ꝑ vapores fumida exhalat.hic nubes q̃ i sublime egressẽ i liquorẽ soluũt. Tonãtis iouis.i. aeris:q vẽt⁹ ẽ & nubes iber p⁹ea.vt Var.scri.Nos ẽt lati⁹ dixi⁹ ode.i.ibi.manet sub ioue frigido venator. Tonãtis ãt iouis đt.i.aeris:qm̃ si i nube luctet flat⁹ aut vapor tonitrua edunt vt docet Pli.li.ii. Si erũpat ardẽs fulmia. Si lõgiore tractu nitat fulgetra.iis findit nubes:ill ꝑrũpit.

Primitiæ
Munero
Muneror.
Priapus
Siluanus.
Gramen
Queri
Ibernus

Amites

Plagas. de iis late in ode. j. Amite leui. amites ꝑticę aucupales: vt ſcribit feſtus. Porphyrio ēt eē furculas qbus rhętia in venatione vel in aucupio ſuſpēdūt. Qui aūt tramite legit nō recte q= dem. Cū ēt antiq textus amite habeāt. Et verſus nō cōſtaret eēt eī ibi antibacchius: quē verſ⁹ iā bicus nō recipit: legendo aūt aut amite pes erit dactylus: q ab iābico recipi ſolet. Leui. expoli= to. Rara. ꝑꝑ maculas. Dolos. appoſitio eſt. Laq̄o. i. pedica. Aduenā gruē. de lōginquo venire grues. Pli. li. x. oñdit ſicuti et Ciconię veniūt: ſed grues hyemis. Ciconias vero ęſtatis aduēas dicit eſſe. Pręmia. appoſitio eſt. Quis non malaꝝ. concludit prędictis commodis et voluptati bus quēq; poſſe obliuiſci auaritiæ et omnium cupiditatum. Malarum. ſupple rerum ſeu cupi= ditatum. Amor auaritia ipſa quæ quidem vrbanis ineſſe ſolet. id autem ad illud rettulit ſolu= tus omni fœnore nec excitatur claſſico miles truci &c.

Quid ſi pudica vel quod. vtrūq; enim eſt in antiquis codicib⁹. Quid ſup. erit quaſi dicat voluptas maxi ma: quod autem ꝑ ſed expone: ſicq; ſnīa iungeť. illucuſq;. non me lucri= na &c. In partem iuuet domū. Tūc mulier in p⁺em iuuat domū: quum & ip̄a quoq;: vt vir aliquid opatur: quod inferiora declarant. Sabina qualis. Iuuenalis ēt ſat. vi. ſabinas & appulas mulieres laudat. ait em̄ in tactior omī crinibus effuſis bellum dirimente ſabina. Et paulo poſt in= quit. Malo malo venuſinā. q̄ te cor nelia mater Graccoꝝ. Pernicis ap= puli. i. celeris et impigri. Sacrum fo cū. diis em̄ penatibus ſacer eſt vt ēt acron aſſerit. Porphyrio itē ſcribit. focum eſſe deorum penatum aram. Sunt autem penates omnes dii qui domi coluntur. de his Seruius libro ſcđo æneid. Vetuſtis. ꝑ id ſicca oſtē= dit. Sub aduentum. i. ante vel circa. Verg. lib. iij. Georgico. Sub lucem exportant calatis. pro ante lucem: vt etiam priſcianus edocet. Lętum pecus pingue. Diſtenta. plena lactis Siccet. mulgendo: ſcilicet Horna vi na. hornū exponit Noni⁹ ip̄i⁹ anni. porphyrio autē hui⁹ anni. Sūt q ve lint dici ab hoc & anno. dixerūt em̄ hornā frugē quæ hoc anno ꝑuenit. Dolio. dolia vaſa grandia dicuntur quibus vinum reconditur. Auctor eſt Nonius. Inemptas. ſic etiam eſt in antiquo textu. Verg. quoq; de ru ſtico ſene. libro tertio. g. dixit. Se= raq; reuertens Nocte domum dapi= bus menſas onerabat inemptis.

Focus
Penates

Non me lucrina iuuerint conchy= lia &c. Ordo eſt. non me magis iuue rint. id eſt delectauerint lucrina con= chylia magiſ ve rhonibus &c. Ma= gis ſcilicet q̄ dapes inemptæ. Lu=

Quid ſi pudica mulier in partem iuuet
Domum atq; dulces liberos
Sabina qualis aut peruſta ſolibus
Pernicis vxor appuli:
Sacrum vetuſtis extruat lignis focum
Laſſi ſub aduentum viri:
Claudenſq; textis cratibus lætum pecus
Diſtenta ſiccet hubera:
Et horna dulci vina promens dolio
Dapes inemptas apparet:
Non me lucrina iuuerint conchylia
Magiſve rhombus aut ſcari:
Si quos heois intonata fluctibus
Hyems ad hoc vertat mare.
Non aphra auis deſcendat in vētrē meū
Non attagen ionicus
Iucundior: q̄ lecta de pinguiſſimis
Oliua ramis arborum.
Aut herba lapathi prata amātis & graui
Maluæ ſalubres corpori.
Vel agna feſtis cæſa terminalibus
Vel hædus ereptus lupo.
Has inter epulas vt iuuat paſtas oues
Videre properantes domum:
Videre feſſos vomerem inuerſum boues
Collo trahentes languido

Positosq; vernas.ditis examen domus
Circum renidentis lares
Hæc vbi locutus:fœnerator alphius
Iamiam futurus rusticus
Omnem redegit idibus pecuniam
Quærit calendis ponere.

Quid si pudica.Ordo:ē legēdo quid. Quid sup.erit aut dicas:si &c.vel legendo ꝙ q̄ particula cōditionalis est sic.ꝙ si mulier.i.vxor pudica iuuet domū i partem.i.pro parte:hoc est partim subeat onera domus: atq; iuuet liberos dulces.et exñs talis qualis sabina.s. mulier a castitate multū olim iā laudata:et vxor appuli pnicis.i.strēnui ad cursum & laborē:pusta solib⁹ extruat lignis vetustis.i.diu cōseruatis et ita siccis vñ a prouidētia laudāda venit:focū sacrū.s.penatib⁹: aut ante quē tāq̄ aras penatū nihil impudicū aut facere aut loqui ausa sit:aut vbi parcū cōficiat ignē et ita lignis solita sit tanq̄ parcere sacris:sub.i.paulo añ aduentum viri lassi.s.labore.et claudēs pecus lętū.i.sanū et bñ curatū:cratib⁹ textis.i.septis ex cratib⁹.i.cōtextis pticis effectis.siccet.i.euacuet.lacte.hubera distenta.i. vsq; ad distentionem lactis plena.et promēs dolio dulci:nō currupto aut dulce adhuc vinū cōtinēti:quia vina horna.i.eodē āno nata:apparet.s.ad victū mariti:dapes inēptas:vt ex agro aut horto decerptas.si inq̄ hęc faciat:cōchilia.i.ostrea et silia:lucria i.in lucrino sinu capta:vel rhōbus piscis plan⁹ apud rauēnam optim⁹:aut scari.s.pisces carpathii maris ruminantes:si hyems.i.tēpestas:itonata.i.sonora effecta q̄si tonitru(Notādū āt tonatū dici sicut tonitū et sonatū sicut sonitū Nā prio sermonū dicet magna sonatuꝝ)vertat quos.i.aliquos tales pisces:fluctib⁹ heois.i.oriētalib⁹ vt a carpathio mari:ad hoc.i. nostrū hoc ē italicū mare:hęc iquā oīa licet delicatissima: nō iuuerit.i.oblectauerit magis me q̄ dapes inēptę & ab vxore pudica& sedula decoctę.Et auis aphra.i.aphricana vt numidica gallina:nō descēdat iocūdior in vētrē meū:et attagen:auis priusq̄ capta ē vocalis: ionicus.i ionia potissimū repertus.nō descēdat iocūdior i ventrē meū:q̄ oliua lecta de pinguissimis ramis arborū:aut herba lapathi.i.lapathiū ipm:: amātis prata id est sponte nascentis in pratis& q̄ malue.s.herbę:salubres.i.salutē afferētes: corpori graui.s.excrementis: qa mollificant ventrem:sicut et lapithium vt dicetur secundi ser.sat.iiij.vel agna cęsa festis terminalib⁹.i. termino deo sacris :vel hędus ereptus :vulneratus tñ lupo.Vt.i.oh qualiter:et est cū admiratiōe iocūda dictū:iuuat videre iter has.s.inēptas epl'as:oues pastos properantes domum:&videre boues fessos trahentes collo languido.id est languenti & ex labore demisso: vomerem inuersum .id est contrario modo ab ara=

crina conchylia.ostrea intelligit : nam sergius orata primus optimū saporem ostreis lucrinis adiudicauit. A brundusio postea aduecta ostrea cōpascebant in lucrino. Auctor est Pli.li.ix. Stra.ēt li.v.scribit.Lucrinum sinum captādis ostreis huberrimū. Sunt aūt ostrea pisces silicea testa inclusi.Oui.li.v. fast. Ostreaq; in conchis tuta fuere suis. Cōchylia vero sunt ex genere purpurarū. vt oñdit Pli.lib.ix.Rhōbus. piscis est planus:cui dextrū latus resupinū ē. vt idē lib.ix.scribit.Et Martialis ait. Quis lata gerat patella rhōbū. Rhōb⁹ latior est tamē patella.Pli.lib.ix.ca.liiij. docet.Rhombū rhauēnæ optimi saporis eē. Scari.sic est in antiq̄s codicibus sic etiā in plinio:nō aūt scauri.grece ēt σκαρος dr̄. Pli.ix.ca.xv. scribit sua tēpestate Scaro principatū datū fuisse qa solus pisciū dr̄ rumiare herbisq; vesci non alitū piscib⁹.Carpathio maxie mari frequens . inde aduectos tyberio claudio principe optatus.Eliperti⁹ p̄fectus classis inter ostiensem & cāpaniæ oram sparsos disseminauit &c. Gellius p̄terea lib.vii.ca.xvi.asserit Varronem scripsisse. Scaros cylices p̄stantiores aliis.Heois fluctib⁹.id est orientalibus ꝑpter carpathium pelagus dixit : vbi scarorum maxima copia:vt ostendim⁹ Carpathium vero pelagus tendit vsq; rhodum.Cretēq; ac cyprum vt scribit Strabo lib.iiij.Heois . per aspirationē antecedentem hic scribi debet:nam venit ab heos quod ē dies & aurora.Eos. id est mane pleriq; non aspirant: ide venit eous eoa eoum.semp producta prima.heous vero cum h. corripit semp. Intonata.Priscianus lib.ix.scribit horatiū hoc loco intonata protulisse sęcūdū analogiā pro intonita.Intonata.sonora effecta.Hyems. tēpestas . Aphra auis.gallinam numidicam dicit:vt scribit porphyrio.Plinius etiam lib.x.meminit de numidicis auibus in parte aphricæ Numidia . Varro autem lib.iij. scribit gallinas aphras fuisse grādes & varias q̄ propter pœnuriā suo tempore magno venibant .idem plinius libro. x.cap̄.xxix.scribit de Meleagridibus aphricæ gallinarum genus gibberū variis sparsum plumis. Quæ nouissimæ sūt pegrinarū auiū i mēsas.receptę &c.

Ostrea cōchilia

Rhōbus

Scari

Carpathium.

Heous

Eous

Gallinæ numidicæ

Attagen — Attagen ionicꝰ. hãc auẽ maxĩe ioniꝰ celebrat. vocať ẽ alias: captꝰ vero obmutescẽs: quõdã exiſtiatꝰ ĩter raras aues. vt Pli. afferit li. x. Ionia — Ionicus. ionia carię iũcta ẽ. in ionia ãt Miletus — Miletus atq; Ephesus — Epheſus optimę vrbes atq; clariſſimę: vt ſcri bit Stra. li. xiiii. Iucudior q̃. i. inuit agroꝝ fructꝰ cętera alia ſupare. Iucũdior ſup. Lapathiũ — eſt. Lapathi. huiꝰ herbę vis ructus facit vrinã ciet: caliginẽ ocľoꝝ diſcutit: nec a malua diſſimiles effectꝰ habet: vt ſcri. Malua — Pli. li. xx. ſcribiť ãt cũ th. Maluę. malua grece μαλαχη dř ab emolliẽdo vẽtre. vt ĩnuit Pli. lib. xx. p̃terea μαλακυω mollio ſignificat μαλακοσ vero mollis dř. Oñdit ãt poeta agrũ vltra

tione quia ſurſũ verſũ: ꝓperãtes domũ. & videre vernas. i. ex ãcillis ſuis natos: appoſitorie: examẽ. i. fœturã ſeruoꝝ ꝑ modũ apiũ eductoꝝ: domus ditis. i. diuitis & opulẽtę: poſitos circũ lares. i. ignes aut focos renidẽtis. i. ſplẽdẽtes & oĩ nidore terſos. Vbi. i. poſtq̃ locutꝰ ſup. ſũ ĩquit poeta: hęc. i. hmõi laudes agriculturę alphiꝰ fœnerator. i. vſurariꝰ: futurꝰ. i. q decernit fieri. iãiã. i. ꝓpe diẽ: ruſticus. i. agricola aut ruri viuẽs redegit. i. coerceruauit idibꝰ. i. ad idus alicuiꝰ mẽſis q̃ circa mediũ eius ſũt: oẽm pecuniã. i. ſortẽ pecuniariã ad vſurã datã: ſed ſup. q̃rit ponere. i. iterũ ad vſuram dare (nã q dat põit ad vſurã nũmos ponit eos vt accipiantur: qui aut ſe ęre alieno diſſoluit reponit eos) calendis. ſ. proxime ſequentibus: et ita non tenetur deſiderio ruris niſi dum eius cõmẽdationẽ audit.

Terminus — pomoꝝ cõmoda afferre quoq; ſalutiferas herbas. Terminalibꝰ. Termino ſacra fiebant ꝙ in eius tutela fines agroꝝ eẽ putabãt: deniq; numa Põpiliꝰ ſtatuit eũ q terminũ exaraſſet: & ipm & boues ſacros eẽ. Auctor eſt Feſtus: q ẽt ſcribit ꝙ termonẽ Ennius terminũ dixit. Eſt aũt Termon Terminalia. — gręca dictio q̃ nobis terminũ ſignificat. Ouidiꝰ p̃terea li. ii. faſt. x. cal. mart. i. die. xx. februarii. Termino deo ſacra fieri ſolita. quẽ duo dñi de ꝑte diuerſa coronabãt bina ſerta et bina dona ferẽtes. ide cõis terminus ſpargebať cęſo agno: vľ porca lactẽte. Vicinia oĩs ad dapes ſupplex cõueniebat cãtãs termĩ laudes. Dionyſiꝰ itẽ li. ii. ſcribit. Põpiliũ iuſſiſſe vnũquẽq; circũſcribere fundos ſuos: ſacroſq; finibus lapides apponere: lapideſq; ipos ſacraſſe ioui terminali. ſtatuiſſe deĩde ei ſacra quot annis oẽs die cõſtituta facere ſup locũ ipm coeũtes. hoc rõani termĩalia a termonibꝰ vocãt fineſq; ipos vniꝰ lrę mutatione a nr̃a lingua inqt Dionyſius ꝓferẽtes. terminos appellãt quos ſi qs occultauiſſet: aut trãſtuliſſet: ſacrũ eũ eẽ dei lege ſtatuit ita vt volenti eũ occidere tãq̃ ſacrilegũ et ſecuritas adeſſet & purgatio pollutionis. Deos eĩ putabant termĩos: ſacrificabãtq; eis nõ aiatũ aliqđ: neq; eĩ piũ eſt cruẽtare lapides: ſed pultes & liba atq; alias quaſdã fru Hędus. — ctuũ primitias. hęc ex Dionyſio. Hędus. is vt Varro ſcri. dictus ẽ q̃ſi fœdus. ſic enĩ Sabini dicebãt. illi ẽt fircus: romani vero hircus dixeřt. Loco eĩ f. ſabinoꝝ: romani aſpiratõnẽ ponebãt. vt aiũt. Has ĩter epulas. poſt ciboꝝ frugalitatẽ enarratã alias etiã explicat voluptates. Vt iuuat i. queẽadmodũ. ſeu q̃ vt diximus. Poſitoſq; vernas. ordo ẽ. Et videre vernas: appoſitio: examẽ ditis domus poſitos circũ renidẽtis lares. poſitos aũt ĩqt circa lares. i. focos qm̃ vt ẽt oñdit Columella. li. xii. Villicus ruſticus epulari circa larẽ dñi focum familiarẽ ſp cõſueſcere debebat. Et idem Horatiꝰ ſat. vi. li. ii. de vita ẽt ruſtica ait. O noctes cœneq; deũ. qbus ipe meiq; Añ larẽ pro Vernę — priũ veſcor: vernaſq; ꝓcaces paſco libatis dabibꝰ. Vernas ãt filios ĩtelligit. Vernas. Vernę appellanť ex ancillis ciuiũ romanoꝝ vere nati. quod tempus anni maxĩe naturaľ fœturę eſt. hic ãt vernas ꝓ natis poſuit. Nã & maro li. ii. g. de ruſtica vita ait. Interea pẽdent dulces circũ oſcula Lares — nati. Ditis examen domus. i. quod ſolet eſſe in domo diuitis cui plures ancillę plures vernas Focus — edunt. Renitentes lares. i. ſplẽdentes focos. Colebant eĩ domi lares in ipo foco. q deoꝝ penatũ ara ẽ. vt ẽt Porphyrio edocet. Vñ Nãſo quoq; triſtiũ li. j. de vxore inqt. Illa ſed ante lares ſparſis ꝓſtrata capillis Cõtigit extinctos ore tremente focos. Cato item in re ruſtica ait. Paterfamilias vbi ad villam venit vbi larem familiarem ſalutauit: fundũ eodẽ die ſi põt circumeat &c. Deĩde inferius de villici officio ait. Focũ purũ circũuerſum quottidie priuſq̃ cubitũ eat habeat. Calẽdis nonis feſtus dies quũ erit coronã in focũ indiat. ꝑ eos itaq; dies lari familiari ꝓ copia ſupplicet. Et columella li. xij. de villico inquit. Conſueſcatq; ruſticos circa larẽ domi focũ familiarem ſemper epulari. Ergo lar eſt ipe focus. Et tibullus inquit. Vos quoq; fœlicis quondam nũc pauperis agri Cuſtodes fertis munera vr̃a lares. Hęc vbi locutus. ſ. ſum inquit horatius: quod magis placet: vt dixi. q̃ vti Acron Porphyrioq; exiſtimant. Verba. ſ. fuiſſe Alphij. ꝙ ſi eẽt alphius ipſe hucuſq; ab ipſo principio dixiſſet: non tantum ab illo verſu libet iacere: vt putant quidam. Fœnerator. Maiores noſtri in legibus poſuere furem dupli comdemnari: fœneratorẽ Fœnerator. — q̃drupli. Quãto peiorẽ ciuẽ exiſtiarit fœneratorẽ q̃ furẽ hic licet exiſtiare. Et virũ bonũ quũ laudabãt ita laudabãt bonũ agricolã: bonũq; colonũ ãpliſſime laudari exiſtiabať: q ita laudabať.

hęc Cato scribit ĩ re rustica, merito igit̃ ĩ fœneratorē Horati⁹ ĩuehit̃. Redegit. collegit. exegitq́ȝ a debitorib⁹ suis p̄dia cōpatur⁹ cognoscēs iã rusticę vitę oblectationē iucūditatēq́ȝ. Idib⁹. id⁹ vo- Idus
cãt dies q diduñt mēsē. iduare eĩ hetrusca lĩgua diuidere ē. V n̄ vidua q̄ si valde idua. Aut vidua. i.
a viro disa. auct. mac. li. j. sat. Calēdis. calēdę ĩitia mēsiū dñr a καλω. i. voco. nã minor pōtifex Calēdę
nouę lunę primũ obseruabat aspectū: visã regi sacrificulo nunciabat. itaq́ȝ sacrificio ab rege &
mĩore pōtifice celebrato: idē pōtifex calata. i. vocata ĩ capitoliũ plæbe iuxta curiã calabrã. quot
nũero dies a calēdis ad nonas supeēnt, p̄nũciabat. hĩc & ĩpi curię: ad quã vocabãt: calabrę nomē
datũ ē. iõ ãt mĩor pōtifex nũeꝝ dieꝝ: q ad nonas supeēnt: calēdo, p̄ferebat: q̄ p⁹ nouã lunã opor
tebat nonaꝝ die pp̃lares q ĩ agris eēnt cōfluere ĩ vrbē: accepturos cãs feriaꝝ ab rege sacroꝝ sci-
turosq́ȝ qd eēt eo mēse faciēdũ. vñ qdã hĩc nonas ęstimãt dictas: q̄ si nouę ĩitiũ obseruatõis. vel Nonę
q̄ ab eo die sp ad idus nouē dies putẽt̃. auct. ma. li. j. sat. Ponere apđ alios. s. fœnoris cã. per qđ
oñdit poeta ñ facile quẽq̃ discedeř posse ab auaritia & solita fœnoris cupiditate. Argm̃. ođ. iij

Parētis olĩ. hac ode mecœnatē alloq̃t Alliũ detestãs. Eo siq̃dē eso offẽs⁹ poeta fuerat vñ đt illud cicutis viperinoq́ȝ sanguĩe eē nocētius. Metrũ vero idē est cũ supiorib⁹. Senile guttur. Sũt enĩ senes morosi et anxii grauesq́ȝ oĩb⁹. hinc Iuue. sat. x. ĩqt. V sq́ȝ adeo grauis vxori: natisq́ȝ sibiq́ȝ. Vt captatori moueat fastidia Cosso. Cicutis. cicuta venenũ Cicuta
est. publica olĩ atheniēsiũ pœna inuisa semĩ & foliis refrigeratoria vis: q̄ si ene cat: ĩcipiũt algere ab extrēitatib⁹ corporis. Venerē extĩguũt testib⁹ circa pubertatē illita. hęc & p̃ra Pli. li. xxv. Alliũ. Allium
i. asperi. saporis: & quo p̃res nuclei fuere hoc ē aspius: tediũ huic quoq́ȝ halitu vt cæpis: serpētes abigit & scorpiones odore. bestiaꝝ oĩm ictib⁹ medeť. Antiq & ĩsaniētib⁹ dabãt crudũ: oc̃los hebetat: ĩflationes facit: stomachũ lędit copiose sũptũ: sitim gignit. Auct. Pli. li. xx. Galieni ãt auctoritate: Alliũ ē tyriaca rusticoꝝ. Dura messorũ ilia. Ver. ẽt in bu. ait. Thestilis & rapido fessis messoribus ęstu Allia serpillumq́ȝ herbas contundit olentes. Hoc. alliũ. s. Pręcor Præcordia
diis. Exta hoĩ ab ĩferiore viscerũ parte separãť mēbranis: q̄ p̄cordia appellant quia cordi p̄tēdũť. Pli. li. xi. Canidia. sub hoc canidiæ noĩe ĩqt Porphi. Gratidiã neapolitanã vnguētariã intelligi vult: quã veneficã. Hora. sp ĩsectať. V ñ ẽt tertia ode sequēti ĩ eã scribit. V t argonautas. ordo ē. medęa vt. i. poct̃q̄ mirata ē iasonē ducē cãdidũ p̄ter oēs argonautas illigaturũ tauris ignota iuga p̄unxit hoc. s. allio. id ãt poetę fictio est. vt allii vim ostēdat. Argonautas Iasõ Argonau.
esonis filius iuxta pelion montem na- Iason
uim ędificauit ingētem. postea optios eoꝝ q secum irēt elegit nũero. liiii. quorũ clarissimi erãt. Castor & pollux. Her

III. ode dico. distro. ad mecœnatē ĩ Allium.

PArentis olim siquis impia manu
Senile guttur fregerit.
Edat cicutis allium nocentius:
O dura messorum ilia.
Quid hoc veneni sæuit in præcordiis
Num viperinus his cruor
Incoctus herbis me fefellit: an malas
Canidia tractauit dapes?
Vt argonautas præter omnes candidum
Medęa mirata est ducem
Ignota tauris illigaturum iuga
Perunxit hoc iasonem.
Hoc delibutis vlta donis pellicem
Serpente fugit alite.

PArētis. Allii morsu lęsus poeta dire ĩpm execraẗ dicēs. Siqs fregerit olĩ. i. quouis tp̄e mãu ĩpia. i. cōtra pietatē maxĩe faciēte: guttur senile parētis: edat quasi p̄ iusta pœna: alliũ nocēti⁹ cicutis. i. q̄ sint cicutę herbę succo frigidissimo necãtis: c⁹ haustu socrates extinct⁹ dř. O dura ilia. i. ĩtestina messorũ: qb⁹. s. alliũ dulce refrigeriũ p̄stat cũ poetę tãtũ fecerit cruciatum. Quid h⁹ veneni su. ē: qđ su. sęuit ĩ p̄cordiis. aut qd. i. p qd hoc veneĩ sęuit ĩ p̄cordiis. i. vicinis cordi? Nũ. i. nũqd cruor vipin⁹. i. vipę serpētis venenosissimę ĩcoct⁹. i. ĩmixt⁹ aut ĩnat⁹ his herbis: h⁹ ē alliis: fefellit me: q. s. herbas putabã eē: an canidia hoc ē cratidia venefica tractauit. i. infecit cōtactu herbas malas. i. noxias mihi? Medęa venefica illa notissima apđ colchos: vt i. p⁹q̄ mirata ē iasonē ducē. s. argonautarũ: cãdidũ. i. formosũ p̄t. i. supra oēs argonautas. s. ꝛliquos p̄ũxit ĩpm illigaturũ. i. q erat illigatur⁹ tauris. s. ferocissimis

cules. Thelamō. orpheus. & ipe iason.
Argo Nauis argo dcā ē. ab argo ei⁹ architecto vł ab ei⁹ velocitate. quā ἀργὸν appellabāt. Demū ī colchos appulerāt: vt aureū vell⁹ arriperēt. cōicato āt cōsilio cū
Medea medea regis æete filia illa se adiutricē ad pficiēdū certamē pollicita ē. Iasō iureiurādo data fide vxorē sibi eā futurā

iuga ignota. i. īsolita & ñ pri⁹ iposita. hoc. s. veneno allii. Et sup. ipa vlta pellicē. s. glaucā creōtis regis corīthiorꝫ filiā ab iasone ductā: dōis. i. quibusdā munuscul' a filiis ad matrē allatis: delibutis. i. iūctis atqꝫ īfectis: hoc. s. veneno qd ī allio ē. (Nō tñ putat id alio effectū: sed tātā vim allio eē vt talia fieri possint) fugit serpēte alite. i. alato p⁹ icēsā regiā vt mācinell⁹ rcitat.

ppetuo spopōdit: īde medea argonautas ad tēplū duxit martis. q pēptis custodib⁹ erepta aurea pelle ad nauē reuersi sūt. Medea drachonē pellis custodię icubātē: spqꝫ vigilē veneno pimēs cū Iasōe mare cōscēdit. Cū ipo demū Medea ānis. x. corīthi cōuixit: ex quo filios ēt pepit. p⁹ea vero iason glaucę creōtis corīthi regis filię amore capt⁹ virginē nuptui a pr̄e petiit q̄ sūpta medeā Iason vrbe expulit. Sed noctu regiā īgressa medicamētis qbusdā īmutata faciē domū icēdit radice quadam ab circe inuenta: ea virtute vt ītēsus ignis neqret extigui. Iason tñ euasit: glauca creōtesqꝫ igne absūpti sūt. Quidā scriptores volūt medææ filios dona qdā spōsę attulisse veneīs illita: q̄ quū illa corpi applicuisset: icidisse ī morbū: & patrē auxiliū filię ferētē: quū corpi illi⁹ hęsisset ibi co expirasse. irata āt medea q Iason euaserat: in ei⁹ calamitatē oēs iugulauit natos: ex
Thessal⁹. cepto vno q fugit: is Thessal⁹ dicebat̄. deīde fidissimis sociis fugę assūptis medea noctu ex corintho fugiēs thebas ad herculē iuit. Iasō vero sibi ipi mortē cōsciuit. relicto hercule athenas ab ęgeū regē se cōtulit. īde phœniciā petiit. p⁹ea ad supiores asię ptes trāsiēs clarissimo hęsit regi. Ex quo medū filiū pepit a quo medi ppli dicti sūt. Tragici postmodū mirāda qdā de medea variaqꝫ ediderēt. hęc oia ex li. v. diod. Dixim⁹ & pl'a ī Iuue. sat. j. Et ī bu. æglo. iiii. videto itē Naso. epl'am vbi creusā appellat: nō glaucā. videto itē li. vii. met. Mirata ē ducē. ipa medea apd ouidi. iqt. Cur mihi pl⁹ ęquo flaui placuere capilli. Et decor & ligue gr̄a ficta tuę? Et formosus eras: & me mea fata trahebāt. Abstulerāt ocl'i lumia nr̄a tui. Ignota iuga. medea iasoni iqt. Dixerat īterea tibi rex vt dura ferorꝫ Insolito pmeres vomere colla boū. Martis erant tauri plusq̄ p cornua seui. Quorꝫ terribil' spūs ignis erat. Aere pedes solidi ptētaqꝫ narib⁹ ęra Nigra p afflat⁹. hęc quoqꝫ facta suos. Hoc delibutis. Ordo ē. Vlta pellicē donis delibutis hoc. s. allio &c. Delibutis hoc ē vnctis a delibuit. i. vnxit. Serpēte fugit alite. vbi medeę veneis noua nupta arsit cū regia creōtis illi⁹ pr̄is filios medea iugulauit ēse ī Iasonis pr̄is vltionē. īde dracōib⁹ ablata ē: athenasqꝫ adiit vbi ab ęgeo rege ēt thalamo recepta fuit. hęc ex li. vii. met.

Vapor. ęstus hoc loco alibi fumus vł nebula vel odor. Siderum vapor. Caniculæ exortu accendi solis vapores qs ignorat inquit Plinius lib. ii. Cuius sideris effectus amplissimi in terra sentiūtur feruent maria exoriente eo. fluctuāt in cellis vina. Canes quidem toto eo
Canicula. spatio maxime in rabiem aguntur. Canicula autem dicitur procyon. id est antecanis. quia ante canem maiorem exoritur. Vtqꝫ columella docet. vii. cal. Aug. canicula apparet: quo tempore caligo fit æstuosa. Siticulosæ. q̄ semper sitit. Appuliæ. accolæ tractum omnē post calabros appuliā vocāt: vt scribit Stra. li. vi. in ea vt scribit Ptolomęus vrbes sūt Theanū. Nuceria. arpi. Ca
Hercules nusiū. Mons garganus. Munus hercu
Nessus lis. Hercules eurynomum puerum ministrantem sibi in cœna a vino calefactus pugno occidit iuit⁹. Qua ex re dolore pculsus calydonia cum vxore deianira hiloqꝫ puero ex ea orto recessit. Quū in itinere ad Euenū puenisset flu-

Nec tantus vnq̄ syderum insedit vapor
Siticulosæ appuliæ:
Nec munus humeris efficacis herculis
Inarsit æstuosius.
At si quid vnq̄ tale concupiueris
Iocose mecœnas precor:
Manum puella suauio apponat tuo
Extrema et in sponda cubet.

Nec tāt⁹ vapor. i. exhalatio ignea: siderū. i. vi siderū demissa: īsedit vnq̄ appulię siticl'osę: qa ęstuosę quāt⁹. s. ardor allii īsedit mihi. nec mun⁹ hercul' efficacis. i. ad herculē efficacis virtutis virū missa tunica quā camisiā vocāt venenato semīe & sāguie īfecta: iarsit hūeris. i. ī humeris hercul': ęstuos⁹. i. ardēti⁹: q̄ su. alliū iarsit pcordis meis. At o mecœnas iocose. i. q iocis gaudes: ego pcor si cōcupiueris vnq̄ qd. i. a liqd. tale. i. allii esū: puella appōat tuo suauio. i. osculo aut ori: manū ne. s. os ipi⁹ cōtigas: & cubet extrema spōda. i. pte lectice vltia: hᵒ ē eā des pœnā vt ab aīca spernaris.

mẽ:nessũ cẽtauꝝ repperit ꝑcio viatores flumẽ trãsuehẽtẽ. hũc traductã Deianirã violare conãtẽ muliere viri opẽ ĩplorãtẽ hercules sagitta transfixit cũ pri⁹ tñ deianirã cognouisset. Moritur⁹ ex vulnere pollicit⁹ ẽ ei se amoris medicamẽtũ traditurꝝ:quo nullã ꝑter se mulierẽ hercules aliã appeteret iussit itaqꝫ seĩe qđ ex eo excideret cũ oleo & sãguĩe ex sagitta defluẽte ĩmixto hercul' tunicã vngeř. quo dato cõsilio quũ expirasset:illa clã hercule qđ mãdatũ erat assũpsit. lõgo p⁹tpe hercules captã iolen secũ ducẽs euriti filiã ex Eubœa ĩ mõtẽ ꝑfect⁹ ẽ noĩe cyneũ:ibiqꝫ sacra factur⁹ lycã domesticũ quẽdã ad vxorẽ Deianirã ĩ trachinã misit:vt ei vestẽ:qua ĩ sacris vti cõsueuerat: afferret. Quæ quũ a lyca amorẽ ioles ꝑcepisset cupiẽs se oĩb⁹ amore ꝑferri tunicam iuxta cẽtauri cõsiliũ tĩxit. hãc a lyca rei ĩscio delatã hercules ĩdut⁹ medicamẽti vi paulatĩ ĩualescẽte torq̃ri maximo dolore cœpit. Vir⁹.n.sagittæ veneno vipeo ĩfusę corp⁹ cõficiebat. itaqꝫ lycã vestis latorẽ primũ occidit. Deianira vero ĩtellecta re laq̃o vitã finiuit. hercules ãt cõstructa pyra ĩ oeta monte ex rñso apollinis:& despata salute ĩ pyrã ascẽdit rogãs vt ignẽ subiicerẽt. tũc philoctetes ĩ gratiã sagittaꝝ:quas ei hercules reliq̃rat pyrã succẽdit. subitoqꝫ fulmĩb⁹ circũcadẽtib⁹ pyra exusta ẽ. Accedẽte iolao vt ossa colligeret:quũ nullũ penit⁹ reptũ eẽt:credentes herculẽ scđm oraculi rñsa ad deos trãslatũ:illi vt heroi sacra q̃dã fecerũt. hęc meminit Diod.li.v.Q đ ẽt li.ix.met.Oui.aplissime scri. Efficacis hercul'.id qđẽ hercul' ꝑpetuũ ẽ epithetõ. Efficax.n.dř q facile põt efficere & ĩplere qcqd voluerit. Iocose.iocis gaudẽs. Spõda exteriore pte lecti. Argu.odes Quartæ. nessus Herculis mors

Quarta ode dicolos distrophos in Menam Cn. Pompeii libertum.

Lupis & agnis q̃ta sortito obtigit
Tecum mihi discordia est:
Ibericis peruste funibus latus:
Et crura dura compede:
Licet superbus ambules pecunia:
Fortuna non mutat genus.

Lupis & agnis. Mẽnã libertinę cõditõis hoĩem quãto odio ꝑseq̃ař ob supbiã ei⁹ cõmemorat hac ode dicẽs. O sup.mena puste lat⁹.i.hñs latus pustũ funib⁹ ibericis.i.chordis nauiũ ex spartho iberico factis freq̃nte ictu quasi igni ĩduratũ:& puste crura.i.hñs crura pusta & cõpressa dura cõpede(cũ.s. ad transtra alligat⁹ remigaret)tãta sup.discordia ẽ mihi tecum:quãta discordia obtigit sortito.i.ex sorte.i. natura quã aĩaliũ qđqꝫ nascẽdo sortiř.lupis & agnis q ĩter se inimicissimi sũt. Cãm addit:nã licet tu ambules supb⁹ pecunia.i.ꝑpter pecuniã adulatõe & fraude partã:tñ fortuna nõ mutat genus.i.ꝑpterea nõ min⁹ es degener & minime generosus.

ANTO. Poeta ĩ Menã libertũ ĩuehiř.is.n.pecunia supb⁹ erat.& ĩ ordĩe eq̃stri recept⁹ tribunusqꝫ militũ fact⁹. Acrõ ãt & Porphyrio scribũt Menã Cn.pompeii magni libertũ fuisse. Deĩde apđ sex.pompeiũ magni filiũ mãsisse.quo qđẽ exercẽte pyraticã ad augustũ ꝑfect⁹ classis relicto sexto cõfugit. iteꝝ postea ad sextũ reuers⁹ ẽ.rursus illo ꝛlicto ad augustũ rediit.a quo tribun⁹ militũ fact⁹ est Suetoni⁹ ẽt scri.neminẽ vnq̃ libertinorũ adhibitũ ab augusto cœnæ excepto Mena.sed asserto ĩgenuitatẽ p⁹proditã sexti põpeii classẽ. Metrũ vero ẽ primę odę epodõ siře. Sortito.ex sorte & naturali dispõne. Naso quoqꝫ in ibin ait. Pax erit hæc nobis donec mihi vita manebit:Cũ pecore ĩfirmo q̃ solet esse lupis. Ibericis funib⁹.gręci eãdẽ iberiam & hispaniã nomĩabãt:sic ẽt romani vt Stra.scri.li.iii. Ptolo.itẽ lib.ii.sic ait. Hispaniæ q̃ apud grecos iberia dř tres sũt regiões. Betica. Lusitania.ac Taraconẽsis Ibericis funib⁹.oñdit eũ fuisse põpei remigẽ ĩ iberia: põpei⁹ eĩ ĩ iberia sępe cõtra sertoriũ pugnauit a senatu qđẽ missus cũ metello ĩ sertoriũ & ꝑpẽnã. demũ obtrũcato sertorio a ꝑpẽna amico.quẽ & hæredẽ ĩstituerat:põpei⁹ ĩpe plenã victoriã habuit. nouissime cõtra ꝑpẽnã pugnauit:q capt⁹ & occisus iberici belli finis extitit. scri.ea Apia. li.i.libro itẽ.ii.asserit.quo tpe põpei⁹ brũdusiũ se cõtulit timore cæsaris:ei⁹ exercitũ ĩ iberia cõsedisse:oĩb⁹ ĩ prõptu paratis:quocũqꝫ necessitas ire cogeret. Erãt ãt illic petreius & afrani⁹ põpei ꝑtores:cõtra quos cæsar ipse pugnauit:ac vicit. Eosqꝫ ad põpeiũ liberos redire cõcessit:relicta hispania sibi possidẽda. pp hęc igiř oñdere videř Hora.mẽnã põpei remigẽ ĩ iberia fuisse. Ibericis funib⁹. Sparthũ herba ẽ spõte nascẽs:& q̃ nõ queat seri Carthaginẽsis hispaniæ citerioris portionũ hęc tota mõtes quoqꝫ sparto opit. id ĩ aq̃s mariqꝫ ĩuictũ ẽ.ĩ sicco ꝑferũt e canabi funes. ĩ vsu ẽ nauiũ armamẽtis iũco græci & ad funes vsi sunt. ide trãslat⁹ a pœnis sparthi vsus. Pli.auctor li.xix. Meminit itẽ Gelli⁹ li.xvi.c.iii. dicẽs igiř Hora.ibericis funib⁹ sparthi funes ĩtelligit qb⁹ Iberia Sparthum

nautę vtūŕ. Peruſte lat⁹. puſtū hn̄s funiū videlicet flagris: p qđ eū viliſſimū ignauiſſimūq; fuiſſe remigē oñdit. Crura. tibias ītelligit. Crus. n. nūc coxa nūc tibia dŕ. Dura cōpede. ferreis annu=lis & pedicis q̄les qdē remiges ipi ferre ſoliti.

Vides ne ſacram metiente te viam
Cum bis ter vlnarum toga
Vt hora vertat huc & huc euntium:
Liberrima indignatio?
Sectus flagellis hic triūuiralibus
Præconis ad faſtidium
Arat falerni mille fundi iugera:
Et appiam mannis terit:
Sedilibuſq; magnus in primis eques
Othone contempto ſedet.
Quid attinet tot ora nauium graui
Roſtrata duci pondere
Contra latrones atq; ſeruilem manum
Hoc hoc tribuno militum?

Videſne. Arguit eū excęcatum ſtrepitu fortunę non videre īportunitatē ſuā dicēs. Videſne ne o mena: vt i. quaŕr liberrima. i. nullo metu diſſimulata īdignatio ſup. eſt. cū toga. ſ. tua: bis ter. i. ſex vlnarum vertat. i. vertere faciat huc & huc. i. ī quālibet ptē: ora eūtium. i. trāſeūtiū. & hoc te metiēte. i. eūdo mēſurāte. viā ſacrā q̄ ducit ī capitoliū Indignatio āt pplī ē dicētis. hic. ſ. q tā pōpoſus īcedit: ſectus. i. cōciſus: flagellis triūuira lib⁹. i. iuſſu triūuiroꝝ incuſſis: ad. i. vſq; ad faſtidium i. tediū & cōtēptū: p̄conis. ſ. inflātis tubas & pnūcian tis crimina ipſi⁹ tantiſp dū cędebaŕ. arat mille iugera fūdi falerni. ſ. fertiliſſimi p̄cipue vini. ſed pōt videri ad ſupbiā ei⁹ dictū: ꝙ optimi vini fūdum aret. & terit mānis. i. eqs ī delitiis habitis: appiā. ſ. viā: huc illucq; obeqtādo. & ipſe effectus magn⁹ eques ſedet ī primis ſedilib⁹. ſ. quatuordecī equitib⁹ aſſignatis in theatro: othone. ſ. L. roſcio: q eā legē tulerat: ſpreto. i. cōtēpto quia libertiæ cōditōis cerdo eū locū occupauit. Quid attinet. i. ad rēp. facit et qd pdeſt. tot roſtrata ora na=uiū duci. i. educi graui pōdere cōtra latrones. i. piratas atq; cōtra mānū ſeruilē. i. ſeruoꝝ ſub ſyro. ſpthaco & ſimilib⁹ graſſātium. Hoc hoc. i. tā vili hoīe: tribuno. i. exn̄te tribuno militū? q. d. hūc poti⁹ đbellādū q̄ illos.

Sacrā viā. Via ſacra illa qdē erat vt le
Via ſacra gīŕ: q̄ a capitolio tēdit ad Titi arcū Sic dicta vt Varro ſcri. qa ſacra quotquot mēſib⁹ ferebāŕ ī arcē. i. capitoliū. Et p quā augures ex arce pfecti ſolebāt īau=gurare. Scribūt alii ī hac via: qm̄ iuxta foꝝ romanū erat: fruct⁹ & poma vendi ſolita. Vn̄ ait ī arte ouid. Rure ſuburbano poteris tibi dicere miſſa Illa vŕ in ſacra ſint licet ēpta via. Cū bis ter. ordo ē Cū toga vlnaꝝ bis ter: p qđ āplā fuiſſe oñdit. hīc ēt ait āmian⁹. Sudāt ſub pō=derib⁹ lacernaꝝ. Iuue. quoq; ſat. i. cri=ſpinū eiuſdē fortūæ cū męna đ toga ſic taxat. Cum pars niliacæ plębis cū verna canopi Criſpinus tyrias humero reuocante lacernas Vētilet æſtiuū digitis
Vlna ſudātib⁹ auꝝ. Vlnaꝝ. Serui⁹ ī buc. & li. iii. geor. ſic ait. Vlna ſecūdū alios vtri=uſq; man⁹ extēſio ē. licet Sueto. vnū cubitū velit eē tm̄mō: qđ magis veꝝ eſt. hæc ille. hic vero cōuenit magis pria ſi=gnificatio: vt ītelligam⁹ āplitudinē to=gę: nō lōgitudinē: vt aliq ſētiūt. Liberrima īdignatio. i. iuſtiſſima & īgēs libere. n. nō timide agebaŕ ī eū. Sect⁹ flagelŕ i. virgis cęſus. Iuue. ſat. vi. de mulierū ſęuitia ī ſeruos ait Hic frāgit ferulas. rubet ille flagelŕ. hic Scutica &c. vbi non
Flagella ſecat ſed rubet ī oīb⁹ legiŕ. flagella āt dicunŕ ſūmę arboꝝ ptes: ab eo ꝙ vētoꝝ crebros flat⁹ ſuſtineāt. Virg. li. ii. geor.
Triūinri Neue flagella ſūma pete. Triūuiralib⁹. Innuit męnā publice quoq; ī mai⁹ dedecus fuſtigatū. Triūuiri. n. ſuppliciis p̄ erāt. hīc ſic Salu. ī Catil. ait. Triūuiroſq; ad ſuppliciū poſtulabat. Soſia itē ī plauti āphi. ſic inqt. Quid faciā nūc ſi tres viri me ī carcerē compegerit. Inde cras e prōpturia cella depromar ad fla=grū Pli. quoq; li. xxi. c. iii. ſic ait. Atq; ob id duci eū ī vīcula Triūuiri iuſſiſſēt. Vtq; Liui⁹ li. xi. ſcri. Triūuiri capitales tūc primū creati ſūt. vbi curi⁹ dētatus cōſul ſānitib⁹ cęſis ſabiniſq; victis bis ī eodē magiſtratu triūphauit. Pręconis ad faſtidiū. i. tādiu cæſus donec etiam p̄coni faſtidio eēt. Per quod intelligen
Phalernū dum: dum noxii cædebāŕ p̄cones tubas īflare ſolitos. Qui mos adhuc mea in patria velitris ſer=uari ſolet. Phalerni fūdi. Secūda vini phalerno agro erat: q ager a pōte cāpano leua petētib⁹ vrbanā coloniā Syllanā nup capuæ cōtributā īcipit vt ſcribit Pli. li. xiiii. In agrū vero phalernū
Iugerum Appia via ibaŕ. pterea appię quoq; meminit. Iugera. iugeri mēſura ī ducētos & quadragīta lō

gitudinis pedes dimidioq̧ ĩ latitudine patet. Auctor Quĩtilian⁹ li.i. Teste aũt Plinio lib.xviii. iuge℞ vocabat̃ qđ vno iugo boũ ĩ die exarari potuisset. Appiã.p̃clarissimæ sũt viæ vt Stra.ait Vię p̃clarę li.v. Appia latina. Valeria. Appia quidẽ ad mare vsq̧ sinuessã ptẽdit̃: Valeria vero in sabiniam vsq̧ ad marsos. Hæc a tyburtinis capit initiũ. Inter appiã & valeriã media latina ẽ: q̃ ad casinum oppidũ cõiungit̃ appię: a capua decẽ& nouẽ distãs stadiis. Pli. aũt scri. Appiũ Claudiũ cæcũ in cẽsura viã vsq̧ brũdusiũ lapidib⁹ strauisse. Vñ illa appia dicta ẽ. Mannis. manni eq dicti q̧ mã suetudinẽ manuũ sequant̃. vulgo burrici dicebant̃ vt Porphyrio scri. Sedilib⁹ primis. Pedian⁹ ĩ oratõe p Cornelio sic ait. Q̃z q̃. L. Rosci⁹ Otho biẽnio añ cõsul firmauit ĩ theatro. vt eq tib⁹ romanis. xiiii. ordines spectãdi g̃ra darent̃. Et seneca ep̃la. xliiii. inquit. At mehercle multis. xiiii. grad⁹ clausi sũt. nõ oẽs curia admittit. Luci⁹ ẽt flor⁹ li. xcix. epi. Liuii sic ait. Luci⁹ rosci⁹ tribun⁹ plæbis legẽ tulit. vt equitib⁹ romanis ĩ theatro. xiiii. gradus pximi assignarent̃. Othone cõtem pto. i. spreta othonis lege. Quid attinet. Quid pdest inquit Hora. expugnasse pyratas & manũ seruilẽ Cũ mena olĩ & seru⁹ & pyrata cũ sexto. s. põpeio nũc tribun⁹ sit militũ. Rostrata ora naui um: pras ĩtelligit hñtes ĩ frõte rostra ærata pter scopulos. s. ne offendant̃. Cõtra latrones. contra pyratas ĩtelligit. Sext⁹ enĩ põpei⁹ maria oĩa dep̃datorib⁹ ĩfestabat: ita vt romani maxĩa fame angerent̃. In sicilia aũt nauali p̃lio eũ Agrippa deuicit: vt li. v. Appian⁹ ait: de quo lati⁹ ode. vi. li. i. iã dixim⁹. Seruilẽ manũ. Syrus quidã in sicilia ad libertatẽ & arma seruos cõcitauit. Itaq̧ sexaginta seruo℞ milia collegit iure belli refractis ergastulis. Inde castella vicos oppida miserabi li direptõe vastauit: cepit & castra p̃to℞. Tãdẽ ppẽna ĩperatore suppliciũ de eis sũptũ ẽ apđ ætnã I te℞ postea ĩsurrexere vt pri⁹ sęquientes. Aquili⁹ tãdẽ deleuit. Tertio duce Sparthaco & gladiatores & serui multo peiora fecerũt. demũ Licini⁹ crassus eos circa brutiũ angulũ superauit. Hęc oĩa late habentur apud Lucium Florum. Hoc. hoc tribuno militum. i. & latrone & seruo. Otho Syrus

Quinta Ode dico. distr. in canidiam veneficã.

AT o deorum quicquid in cęlo regis
Terras & humanum genus.
Quid iste fert tumultus: ecquid omniũ
Vultus in vnum me truces?
Per liberos te (si vocata partubus
Lucina veris affuit)
Per hoc inane purpuræ decus precor
Per improbaturum hæc iouem.
Quid vt nouerca me intueris? aut vti
Petita ferro belua?

AT o deo℞. Canidiã veneficã q̃ puerum p̃texatũ ad veneficiũ rapuerat taxãs inducit ipm puerum ĩ raptu sic q̃ritãtẽ. At. q. d. vt humanas opes nõ ĩplorẽ: o quicquid deo℞. i. quicũq̧ exñs deus in cælo: regis terras & geuus humanũ: quid iste tumultus. i. mulierum furor fert. i. affert noui: aut quid sibi vult: ecquid vultus truces oĩm. s. harũ veneficarũ. s. Saganæ. Veiæ. Foliæ & Cratidiæ seu Canidię: sup. cõuertũtur in me vnũ. Ego p̃cor o canidia sup. te per liberos. s. tuos quorum memoria quia illis simile cõtingere posset: mihi parcere debeas: si lucina vocata. i. inuocata a te: affuit veris. i. non simulatis ptubus. i. si quos liberos habes: & ii qui tui dicũtur non sunt sup

Argumentum Odes. v.

Hęc ode ĩ Cani. veneficã scribit̃. ea q̧p pe adamãs varũ: a quo spnebat̃ p̃textatũ pue℞: cũ sagana veia & folia venefi cis mulierib⁹ clã ceperat. spoliauerat: ĩ fossã vsq̧ ad mẽtũ cũ ĩcãtata aqua ĩmer serat. quo ex illi⁹ fame deficiẽtis medulla & iecore amoris poculũ parare posset puer ãt salutis expes diris ĩprecatiõib⁹ illas ẽ ĩsecutus. De eadẽ vero canidia lati⁹ Epodo tertia dixim⁹. Pręterea de canidia & Sagana late idẽ Hora. scribit ĩ Satyra octaua primi libri: vbi incipit carmẽ. Vidi egomet nigra succinctam vadere palla Canidiã &c. Est aũt metrũ primo simile. At o deo℞. Timẽtis pueri verba ad deos. At. n. timoris interiectio est: q̃ quidẽ plenã affect⁹ motusq̧ aĩ significationẽ habet. Deo℞ quicq̃d i. quicũq̧ dei in cælo regitis terras & homines. Fert. appetit. Tumultus. mulierum furor. Ecquid ferunt. i. appetunt. Per liberos te. canidiã puer orat iam se capiẽtẽ. Veris partub⁹. i. legitimis filiis vel nõ fictis partubus: per quod inuit eã vel nõ pepisse: vel ex adulterio cõcepisse. Lucina. hãc grauidæ inuocabant Lucina qm̃ exactis mẽsib⁹ lucẽ nascẽtib⁹ iuno p̃bet: vñ appellat̃ iuno lucina ab iuuã iuno lucĩa do & luce: vt Varro docet. Macro. lib. vii. scri. quõ diana quæ inna est αρτεμισ dicitnr quasi αεροτεμισ hoc ẽ ANTO. Artemis

Lucina aerē ſecās. Lucina a parturientibus inuocat̄. quia ꝓpriū ei⁹ mun⁹ ē diſtendere rimas corporis: & meatib⁹ viā dare: qđ ē accelerādo partui ſalutare. Inane. vanū. nō enim ſibi ꝓderat. Purpuræ dec⁹
Bul. prętextā ītelligit. Patritiis. n. bulla aurea cū toga cui purpura p̄texebatur vtebantur. Cordis autē figurā in bulla ante pectus annectebāt: vt illā inſpiciētes ſe hoīes cogitarēt
p̄texta
Leonis natura ſi corde p̄ſtarent. Togā vero p̄textā ferebāt: vt ex purpuræ rubore ingenuitatis pudore tegerentur: vt Macro. li. i. Sat. ſcri. Petita ferro bęlua. leonē intelligit. vulnerat⁹. n. obſeruatione mira p̄cuſſorē nouit: & in quātalibet multitudine appetit. Eum vero qui tela quidē miſerit: ſed tamē nō vulnerauerit correptū raptūq; ſternit nec vulnerat: auctor Plí. li. viii.

poſiti ſed tui p̄cor ēt per hoc decus purpuræ. i. p hanc p̄textā: quā vt nobilis puer ferebat: inane. i. nihil mihi ꝓficiēs: quia nihilominus rapior. & p iouē īprobatur. i. dānatur hęc & ita de te ſupplicia ſumpturum. qđ ītueris me vt nouerca: aut vt belua. ſ. leo: petita. i. laceſſita ferro: hactenus ſunt pueri verba.

Inſignib⁹. hoc eſt p̄texta & aurea bulla. Impube corp⁹. ſup. tale erat.
Thraces feri
Thracū pectora. ſunt. n. thraces bellicoſiſſimi & crudeles. Hinc Polydorus lib. iii. ęne. ait ęneæ. heu fuge crudeles terras. Mela etiā ſcribit thraces feroces eē & īmites. vnde vt inquit quidā feri ſūt & ad mortē paratiſſimi. nec fœminis quidē ſegnis eſt anim⁹ ſup mortuorū virorum corpora interfici: ſimulq; ſepeliri votū eximiū habēt. Eſt aūt thracia europę regio iuxta myſiā & macedoniā ꝓ
Thracia
pontidē: vt lib. iii. Ptolemæus edocet Dionyſius etiam aſſerit Thraces p ampliſſimā regionē diffuſos partim ad latus ꝓpontidos maris colere: partim ad helleſpontū cōiectos: partim etiam ad
Caprific⁹
ęgeū tenere. Caprificos. eſt caprificus e ſylueſtri genere ficus nūq̄ matureſcēſ eius virtutes ſunt plurimæ. Quarū vna eſt ꝙ caprificus ferociū taurorū collo circūdata in tātū rabidā naturā compeſcit. vt īmobiles p̄ſtet. Pli. li. xxiii. Ita ſcri. naſcitur aūt in parietibus & ſaxeis monumētis. hinc aliqui dictā putāt caprificū ꝙ pietes quibus naſcit̄ carpit.
Cupreſſus
Cupreſſus funebres. Cupreſſus diti ſacra eſt. & ideo funebri ſigno ad domos poſita: vt Plí. li. xvi. ſcri. Seruius autē li. vi. æne. ſic ait. Cupreſſus adhibetur ad funera: vel ꝙ cæſa nō repullulat: vł ꝙ p eā funeſtata oſtēditur dom⁹. ſicut lętam frondes indicant feſtæ. Varro tamen dicit pyras ideo cupreſſo circūdari ꝓpter grauē vſtrinæ odorē. ne eo offendat̄ populi circūſtātis corona. quę tādiu ſtabat reſpondens fletibus p̄ficę plāctuū principi. q̄diu cōſumpto cadauere & collectis cinerib⁹ dicebat nouiſſimū verbū ilicet. quod ire licet ſignificat. Vnde eſt. Dixitq; nouiſſima verba hæc Seruius ibi. Et ferales ante cupreſ

Vt hæc trementi queſtus ore conſtitit
Inſignibus raptis puer:
Impube corpus quale poſſet impia
Mollire thracum pectora.
Canidia breuibus implicata viperis
Crines & incomptum caput.
Iubet ſepulchris caprificos erutas
Iubet cupreſſos funebres
Et vncta turpis oua ranæ ſanguine:
Plumāq; nocturnæ ſtrigis.
Herbaſq; quas cholchos atq; iberia
Mittit venenorum ferax.
Et oſſa ab ore rapta ieiunæ canis
Flammis aduri colchicis.
At expedita ſagana per totam domum
Spargens auernales aquas
Horret capillis: vt marinus aſperis
Echinus. aut currens aper.
Abacta nulla veia conſcientia
Ligonibus duris humum
Exhauriebat ingemens laboribus
Quo poſſet infoſſus puer
Longo die bis terq; mutatæ dapis
Inemori ſpectaculo.
Cum promineret ore quātū extant aqua

Suſpenſa mento corpora.
Exerta vti medulla & aridum iecur
Amoris eſſet poculum.
Interminato cum ſemel fixę cibo
Intabuiſſent pupulæ.

Vt hęc tremēti. Verba ſūt poetę narrātis quō venefi
cæ illæ duce canidia puer͛ idulgētē iclemēter abripue=
rūt dicētiſqꝫ ſic Vt.i.poſtq̄ puer q̄ſtus.i.cōqueſt⁹:hęc
i.hmōi q̄ dicta ſūt:ore triſti cōſtitit inſignib⁹.ſ.nobi=
litatis & generis: videlicet p̄texta & bulla aurea raptis
exn̄s corp⁹ ipube ſup.tale quale poſſet mollire ipia pe
ctora thracū.i.barbaro͛ ferociū: quales ſūt thraces.
Canidia mg̃ra venefica͛ iplicata crines & caput icō=
ptū.i.hn̄s ea iplicata ſeu iplicita more furia͛: viperis
i.ſerpētib⁹ venenoſis: breuib⁹: ꝓ modulo capillorum
vetulæ: nā vult illi vipas ꝓ capillis fuiſſe: iubet capri=
ficos .i. fic⁹ ſilueſtres: erutas.i.euulſas ſepulchris: vt
ad necromātiā aptę ſint: & iubet cupſſos funebres .i.
ad funera ꝑtinētes. & oua vncta ſāguie ranę turpis.i.
rubetæ: & plumā ſtrigis.ſ.auis nocturnę.i.noctu pu=
eros auferre ſolitę ſicut & lamię. & herbas.ſ. venena=
tas ad philtra aptas quas colchos.ſ.iſula p̄ria medeę
& circes: atqꝫ iberia q̄ ē ad pōtū nō hiſpania hoc loco:
ferax veneno͛: qa naſcūtur plurima pōto mittit: & iu
bet oſſa rapta ab ore canis ieiunę: aduri flāmis colchi=
cis.i.a colchicis veneficis edoctis vt a medea q̄ regiā
creōtis incēderat. At.i.ſed Sagana.i.ſecūda venefica
ſpargēs ꝑ totā domū aquas auernales.i.ab auerno la=
cu quo ad iferos deſcēdit̃ hauſtas horret.i.horrida eſt
capillis aſperis.i.erectis: vt echinus marin⁹.ſ. piſcis
hn̄s teſtā tā aſperā vt eſt calix caſtaneę(Eſt & echineis
piſcis qui ꝗ naues imorat̃ remora dicet̃)aut aper.ſ.ſil
ueſter currēs: qa tūc ſpīoſas ſetas erigit. Veia q̄ tertia
venefica: nulla.i.nō vlla: nō abacta.i.depulſa ab ince
pto: vlla cōſciētia: cū.ſ.nullam recti aut pietatis habe
ret cōſciētiā.q.d.aī humanitate ſecluſa.ſūt āt abacta
& veia nt̄i: nulla & cōſciētia abltī caſus. exhauriebat.
i.effodiebat humū duris ligonib⁹ quo.ſ.loco: vl̃ quo
i.iō vt puer.ſ.p̄textat⁹ ille rapt⁹: iſoſſus poſſet emori i
lōgo ſpectaculo dapis bis terqꝫ i.frequēter mutatę die
i.ꝑ ſingulos dies. volebat enī puer͛ deſiderio cibi tm̄
oſtēſi emori vt ei⁹ medullę deſiderii explēdi vim habe
rēt: cū.ſ.puer ꝓmineret.i.extaret ore ſup.tm̄ quātum
corpora ſuſpēſa aqua.i.ab aq̄s extāt.i.eminēt mento
i.cū eēt infoſſus mētotenus: iō vti.i.vt medulla pueri
exerta.i.extracta(Ab ex & ſero fit exero)& iecur ari=
dū exertū: eēt poculū amoris.i.philtrū: nā in iecore &
medull̃ putat̃ ſūma vis amoris: cū pupulæ.i.pupę ima
gines oculorum pueri: intabuiſſent.i.in mortem reſo
lutę eſſent ſemel cibo interminato.i.non ad terminū.
i.os perducto ſed tantum oſtenſo.

ſos cōſtituit. Funebres luctuoſas: fune Funebre
riū vero dicit̃ quod ex funere cōſtat. fu= Funereum
neſtū quidē quod funere inquinatū eſt Funeſtum
Turpis ranę. de rana rubeta intelligit. Rubeta
cui⁹ & i terra & humore vita plurimis re
ferta medicaminib⁹: vt Pli. lib .viii. do
cet. dicūtur aūt rubetæ quia in veprib⁹
& rubis viuūt vt idē ſcri. li. xxix. Et li.
xxix. de ouis aſſerit quō ranę habēt &
cū ouis ſocietatē ſimul frōti ipoſitę cō
tra epiphoras Strigis de ſtrigib⁹ li. vi.
faſt. ſic ait Naſo. Sūt auidę volucres. Striges
nō quę phyneia mēſis Guttura frauda
bāt. ſed gen⁹ inde trahūt. Grāde caput
ſtātes oculi. roſtra apta rapinæ. Canici
es pēnis. vnguib⁹ hamus ineſt. Nocte
volāt pueroſqꝫ petūt nutricis egentes.
Et vitiāt cunis corpora rapta ſuis. Car
pere dicūtur lactētia viſcera roſtris. Et
poto plenū ſanguine pect⁹ habent. Eſt
illis Strigib⁹ nomē. ſed nois hui⁹ Cau=
ſa.ꝗ horrēda ſtridere nocte ſolent. Col
chos atqꝫ iberia. hæ regiones ſibi cōiū= Iberia
ctę ſunt in ponto ꝓuincia ad ſeptētrio Pontus
nē. de quib⁹ late Ptolemeus li. v. i pon=
to aūt ꝓuētus eſt malo͛ graminū : Hic
ægloga octaua Maronis legitur. Has
herbas atqꝫ hęc ponto mihi lecta vene=
na. Ipſe dedit mœris. naſcunt̃ plurima
pōto. Flāmis colchicis. quales medæa
colchis tractauit. Epodo ēt penultima
idē Hora. de canidia inquit. Cales vene
nis officina colchicis. Sagana. alterius
veneficæ nomen. Expedita. accincta.
Auernales aquas. Contiguus baiis lu= Auernus
crinus adeſt ſinus. itra quē auernus eſt.
In auerno maiores noſtri inqt Stra. li.
v. homerica defuncto͛ vaticinia fuiſ=
ſe fabulis edidere. Eſt aūt Auern⁹ & fū
do & oſtio ſinus cōmodus & magnitu=
dine & natura portū cōtinēs. Supcilia
q̄dā ardua auernū vndiqꝫ circūcludunt
p̄ter oſtiū. Strabonis tēpe amœnis cul
ta modis. olim aūt agreſtib⁹ referta ne=
morib⁹: & ꝓceris arborib⁹ iuia. q̄ ſupſti
tione quadā ymbris obſcur͛ ſinū redde
bāt. Rumor erat idigena͛ ſupuolātes
aues quas teter exhalās odor exanima=
ret i ipas aquas decidere. ſicut i locis ad
plutonē deferētib⁹. hāc āt loco͛ partē
plutōi dicatā opinabāt̃. placatiſqꝫ pri⁹
ꝑ ſacrificia diis manib⁹ illuc itrabāt. ad
erat. n. q talib⁹ exponēdis ductores eſ=
ſent ſacerdotes loco͛ fruct⁹ ꝑcipiētes

fons vero ibi fluuialib⁹ scatēs aq̄s excurrit. ī mare ab ei⁹ vsu abstiebāt oēs Stigias opinātes esse
aquas. eo ī loco cōstructū erat oraculū: ex aquarūq; feruore vicinaꝝ phlegetōtē eē cōiecturā facti
tabāt & ex acherusia palude iuxta misenū. hęc ex Strabōe. Auernales aquas. ī auerno defūctoꝝ
vaticinia fiebāt: q̄ loci ꝑs plutoni dicata existimabat̄. Maro quoq; de didone veneficia ꝑ amore
parāte dixit li. iiii. æn. Sparserat & latices simulatos fōtis auerni Erat. n. ꝓpe fōs ī mare excurrēs
Echinus a cui⁹ vsu abstiebāt oēs stigias opinātes eē aquas: vt lati⁹ paulo supi⁹ dixim⁹. Echin⁹. echini pi
sces sūt e cācroꝝ gnē: ī qb⁹ spinę ꝑ pedib⁹: īgredi ē iis ī orbē volui: ora ī medio corpe ī terrāversa
Pli. li. ix. id scribit. Est ēt terrestris echin⁹ q erinaci⁹ alr dr̄. Abacta. remota a nulla cōsciētia. i. co
gnitōe sui ipsi⁹ cordis. Veia. alteri⁹ veneficæ nomē. Ligonib⁹. ligo rusticū instrm̄ ē. dr̄ āt q̄ ꝑꝑ la
titudinē sub terra facili⁹ legit̄: vt Varro docet Exhauriebat. effodiebat euacuabat. Quo posset or
do ē. quo loco puer ifossus posset emori ī lōgo spectaculo dapis mutatę bis terq; die puero. n. an
teponebāt epulæ sæpi⁹ deīde mutabāt̄: vt spectādo magis puer īpe affligeret̄ esuriens. qđ ēt por
phyrionis ē snīa: & magis qdē cōueniēs. q̄ alioꝝ quorūdā opinio. Quātū. ordo ē. tm̄ q̄tū corpa
suspēsa ab aqua extāt mēto. Exerta vti. Veneficii cām explicat: vt. s. ex pueri viscerib⁹ amatoriū
poculū faceret. Pli. li. xxviii. scri. nō paucos græcos singuloꝝ viscerū mēbrorūq; hoīm. s. ēt sa-
pores dixisse. alii āt medullas crurū q̄rebāt: & cerebrū īfātiū. milet⁹ oculoꝝ suffusiones felle hoīs
sanari docuit. Iecur: pueri. s. qđ aridū appellat Hora. Iuue. vero sat. pria siccū: ait. n. Quid refe
rā quāta siccū iecur ardeat ira. qđ qdē ꝑꝑ colerā ait q̄ calida & sicca. Colera āt ab ipso epate ad fel
trāsmittit̄. ex qua ira mouet̄: hīc colerici facili⁹ irascūt̄ ꝑꝑ humoris tenuitatē. Intermīato. sēsus
ē ex pueri medulla & iecore amoris poculū volebāt efficere: quū semel ītabuissēt pupulę fixæ ci
bo ītermīato. i. quū iā moritur⁹ eēt. Itermīato cibo. i. īterdicto. nō. n. fuerat teriat⁹ ī ore ipsi⁹ pue
ri. Sed tm̄ posit⁹ añ oculos vt magis cruciaret̄. hīc ait pupulæ fixo cibo. & hoc oñdit sēsū illum
Acronis & alteri⁹ nō cōuenire ibi lōgo die bis terq; &c. Vel īterminato. i. affixo & valde teriato: &
Pupulæ ꝑ id īmobili. Intabuissēt. i. lāguissent Pupulæ. puæ oculoꝝ imagines: quas physici dicūt añ tri-
duū morituris nō appere. Pli. ēt ait li. vii. In oculoꝝ & nariū aspectu īdubitata eē mortis signa.
Celsus quoq; li. i. de indiciis mortis inter alia scribit eē oculos cōcauos: & si oculi lumen refugi-
unt & illachrymāt queq; in his alba eē debent rubescūt. atq; ī iisdē venulę pallēt pituitaq; ī his
īnatās nouissime angulis īherescit &c.

Foliā. hæc alia venefica erat. Arimi-
nēsē. fuit ariminū vmbroꝝ colonia si-
cut & Rhauenna: veꝝ vtraq; romanos
accepit inquilinos. habet aūt ariminū
portū & eiusdē noīs amnem. auctor est
Stra. li. v. Neapolis ociosa. inuit p̄di-
cta neapoli facta eē. Nam Gratidia nea
politana fuit. vt supi⁹ dcm̄ ē. Ociosa āt
neapolis a poeta dr̄: qm̄ vt Stra. lib. v.
edocet hēbat neapol calidaꝝ aquarum
scatebras & apparatissima balnea: inde
plurimi e roma secessū faciebāt: aut qe-
tis atq; ocii grā: ꝓferti q eruditōi operā
darent: aut remissioris vitæ desiderio:
maxīe quos senect⁹ affligebat: vel ad-
uersa valitudo &c. Voce thessala. i. ma
Thessali venefici gica. Thessali eī cātib⁹ lunā cælo duce-
re dicebāt̄. hīc Tibull⁹ elegia. viii. ait.
Cāt⁹ & e curru lunā deducere tētat: & fa
ceret si nō æra repulsa sonēt. Et Plaut⁹ ī
āphi. iqt. Ego pol hodie vlciscar illum
thessalū veneficū: q puerse vertit fami
lię mētē meæ. dixim⁹ & plura in iuuen.
Sat. vi. ibi Vna laborāti poterit succur
rere lunæ: & illic Thessala philtra. Irre-
sectū pollicē. i. valde & vsq; ad piculū

Non defuisse masculæ libidinis
Ariminensem foliam
Et ociosa credidit neapolis
Et omne vicinum oppidum:
Quæ sydera excantata voce thessala
Lunāq; cælo deripit.
Hic irresectum sæua dente liuido
Canidia rodens pollicem:
Quid dixit. aut quid tacuit? o rebus meis
Non infideles arbitræ
Nox & diana quæ silentium regis
Arcana cum fiunt sacra.
Nunc nunc adeste. nunc in hostiles domos
Iram atq; numē vertite:
Formidolosis dum latent siluis feræ
Dulci sopore languidæ:
Senē quo oēs irrideāt adulterum

Latrent suburanæ canes
Nardo perunctum: quale non perfectius
Meæ laborarunt manus.
Quid accidit? cur dira barbaræ minus
Venena medeæ valent?
Quibus superba fugit vlta pellicem
Magni creontis filiam?

Non defuisse. Docet & quartā veneficā foliā nomīe affuisse dicēs. Et neapolis ociosa.i. fabulis & nugis vacans & taliū rerū credula: & oē oppidū vicinū. Id ē tota vicinia: qa a cratidia neapolitana hęc gerebant: credidit foliā ariminensē.i. ab arimino illuc vsq͂ ascitā: mulierē su. libidinis masculę.i. fortis sicut masculabilis dr̄: aut ī masculos: aut reuera supne more masculoꝝ incūbere solitę: nō defuisse: imo affuisse. q̄.s. folia venefica deripit.i. deorsū rapit cœlo sydera decantata.i. carmīe deorsū tracta: voce thessala.i. magica q̄ thessali plurimū valuisse credūt: et lunā sup. decantatā. vñ Maro ī buc. Carmina vł cœlo pn̄t deducere lunā. Hic.i. hoc loco et tp̄e cū sic veneficę cōgregatę suas q͂q͂ ptes explerent: canidia q̄ princeps erat: sęua.i. imitis: rodēs pollicē.s. suū quē furētes & impatientes rodere solēt. vñ petroni⁹ vt recitat Acron. pollice ait vsq͂ ad piculū roso. irresectū.i. valde sectū. aut certe nō sectis vnguibus qđ imūdę veneficę cōuenit dēte liuido.i. inuido aut obscœno: quid dixit aut qd tacuit.i. nō dixit? q.d. fas nō eē dicere scelera q̄ dixit qa nihil qđ execrabile eēt tacuit. aut furētis morē exprimit cui neq͂ q̄ dicat neq͂ q̄ taceat cōpta sūt. dixit āt tandē: o nox et diana.i. luna q̄ regis silētium.i. silentē noctē: cū sacra arcana qualia sūt magica a romanis ꝓhibita: fiūt. nō infideles immo fideles arbitrę meis rebus.i. q̄ res meas ꝑ arbitrio aut celare & perficere: aut reuelare & frustrari potestis: adesto nuc nūc: & vertite nūc ī domos hostiles.s. vari: irā atq͂ numē.i. vestram potentiā nocēdi. dū.i. donec ferę languidę.i. ꝓstratę dulci sopore: latēt siluis formidolosis: canes suburanę.i. q̄ sūt in subura regione romana: latrēt senē.s. varū: quo.i. vt oēs irrideāt senē adulterū punctū nardo.i. vnguēto nardino su. tali: q̄le (vt mācinell⁹ vult) pro quali: ex Prisci. auctoritate: malim tñ dicere nō rectū a pfectius sed a laborarūt vt sit).s. vnguētū nardinū meę manus non laborarūt pfectius.s. q̄ hoc sit laboratū. Quid accidit.s. noui qđ impediat vim incātādi: cur dira venena.i. philtra medeę barbarę.i. qualib⁹ illa vsa est: minus.i. nō valēt sup. mō. aut min⁹ valēt q̄ tunc valuerunt: quib⁹.s. venenis: ipa supba: quia voti cōpos: fugit vlta pellicē.s. glaucā aut creusā filiam creontis magni.s. corīthiorū regis.

rosum. de vngue āt intelligit: p hoc demū canidię atrocitatē et furorē oñdit. Liuido. atro. iuido. molesto & rabido. Sequēti epodo ait. an si qs atro dente petiuerit. Quid dixit: aut quid tacuit: q.d. oīa scelera ꝓtulit: nec qcq̄ p̄teriit. Arbitrę. iudices. medię conscię testes. Quę silentiū regis. Nocte em̄ oīa silēt: sed tūc potissimū quū luna latet. vnde Pli. li. xvi. ca. lv. ait. Inter oēs cōuenit vtilissime in coitu ei⁹ sterni sup. arboresquē diē alii interluniū alii silentis lunę appellant. Diana vero dicta: qa nōctu quasi diē efficeret. auctor Tul. in li. de. n. d. in veneficiis āt ac magicis diana sp īuocabat: quod itē lib. iiii. & lib. vi. ęnei. late patet. Numen. vr̄am potētiam. Hostiles domos: in Varū est īpretatio a quo īpa spernebatur. vnde orat noctem & dianam efficiant illum senē quoq͂ adulterū esse: et ita cruciari amoris impatientia: vt nocturno tempore quo etiam fere quiescunt vnguento ꝑunctus per vrbem vagetur ad visēdas amicas: canes allatrent: & omnes irrideant. Formidolosis. Ordo est. dum fere dulci sopore languidæ latent siluis formidolosis canes suburanæ latrent senem nardo perunctum. quo. id est vt omnes irrideāt adulterum. Quale. id est tali nardo quali & ceta. Suburanæ canes. erat subura celeberrima in vrbe regio. sic dicta ꝙ sub muro terreo carinarum esset: vt scribit Varro: qui deide ait. subura iunius scribit ab eo ꝙ fuerit sub antiqua vrbe. cui testimonium potest esse ꝙ subest et loco q terreus murus vocatur. Nardo perunctum. id est nardino vnguento. Sūma commendatio vnguentorum est vt transeuntem fœminam odor inuitet etiam aliud agentem. nardi folium prīcipale est in vngentis. frutex est graui et crassa radice sub breui ac nigra: folio paruo dēsoq͂. Cacumina in aristas se spargunt. ideo gemina dote nardi spicas ac folia celebrant. Sincerum quidem leuitate deprēhenditur & colore ruffo odorisq͂ suauitate & gustu: maxime siccante os sapore iucundo. laudatur syriacum. mox gallicum. tertio loco creticum. ita Plinius. libro xii. scribit. Quale ꝓ quali. inuenies tamē a crudele ēt & a perēne & a bimestre:

Diana
Luna
Subura.
Ablti in e

de quib⁹ nr̃am ſpicã declinationis videto. Priſci. ẽt li. xvii. dicit Horatiũ hoc loco poſuiſſe tale quale. pro tali q̃li. Meę manus. ꝑ id vnguẽtariã fuiſſe apparet. Quid accidit: miraẗ canidia cur voti cõpos veneficiis ſuis nõ fieret cõtra varũ ipãm ſpernentẽ. Venena medeę. i. qualib⁹ medea vſa eſt in glaucã creontis filiã & iaſonis ſponſam. Supba. i. potẽs. Vlta pellicẽ. expulſa medea Iaſon glaucam ſeu creuſam Creontis regis corynthi filiã duxit vxorẽ quapropter irata medea ꝑ filios dona q̃dã venenis illita ſpõſę miſit. quę quũ illa corpori applicuiſſet: ĩcidit in morbũ paterq; auxiliũ flię ferens quũ corpori illius heſiſſet ilico expirauit. auctor Diodor⁹ li. v. Noſq; plurima diximus epodo tertia.

Palla. Erat palla honeſtę mulieris ve
ſtimentũ: hoc eſt tunicę palliũ: vt mar=
cellus aſſerit. Tabo. i. veneno. Atq. aſ
ſerit ſe nil omiſiſſe de illis q̃ medea ege=
rat. miraẗ igiẗ cur voti cõpos nõ fuerit
Indormit vnctis. Ordo ẽ. ĩdormit var⁹
cubilib⁹ vnctis obliuiõe oĩm pellicum.
putat ei aliã veneficã id egiſſe: vt Va=
rus. ſ. amore liber oĩm ſit oblit⁹ meretri
cũ &c. Pellicũ. ꝑꝑ ſeĩpam id ait. Ah ah.
doloris interiectiones: pñt ẽt riſus eſſe
aliq̃ñ. Nõ vſitatis. ordo eſt. o Vare: ap=
poſitio: caput fleturũ r̃curres ad me po
tionib⁹ nõ vſitatis: nec mens tua redi=
bit ad me vocata vocibus marſis. Mar
Marsi. ſis vocib⁹. i. cãtib⁹. Sũt marſi italię po
puli ꝓpe fucinũ lacũ. Soli aũt ſcribit:
Marſoꝝ gẽtẽ ſerpentib⁹ illeſã eẽ nil mi
rũ. nã a circes filio ii genus ducũt: & de
auita potẽtia deberi ſibi ſciunt ſeruitiũ
venenorũ: ideoq; venena cõtẽnũt. Me=
deę filius marſis imperau t. Angitia ãt
medeę ſoror vicia fucino loca occupa=
uit: vbi ſalubri ſcĩa aduerſ⁹ morbos r̃ſ
ſtẽte: quũ deſiſſet hoĩem viuere dea ẽ hi
ta. hęc ex illo. Verg. ẽt li. vii. de iis meĩ
minit. vñ ait. Neq; eũ iuueř ĩ vulnera cã
t⁹ Sõniferi & marſis q̃ſitę ĩ mõtib⁹ her=
bę. Faſtidiẽti. ſ. me canidiã. Sidet. de=
ſcẽdet: ſuberit. i. elemẽtoꝝ ordo mutabi
Bitumen. tur. Bitumẽ atris ignib⁹. bitumẽ liq̃dũ
qđ naptham vocãt igni admotũ corri=
pit ignis: & ſi corp⁹ eo illitũ igni admo
ueris deflagrat: nec aqua vllo pacto ex
tĩgui p̃t: ſed magis ardet: niſi valde mł
tã ſupĩfuderis. nigrũ bitumẽ babyloni
ĩ lucernis ꝑ oleo vrebã. hęc ex Stra. li.
xvi. pli. ãt li. xxxv. c. xiiii. ſcri. bitumẽ
alibi eẽ limũ alibi terrã. gignebaẗ & pi=
gue liquoriſq; oleacei ĩ ſicilia: vtebãẗq;
eo ad lucernaꝝ lumĩa olei vice. Vis bi=
tumĩs q̃ ſulphuris. Tub hęc. circa hęc.
Nõ iã vt añ mollib⁹. erat enĩ ſalutis ex=
pes. Lẽireꝑ lẽibat. i. mlcebat: placabat
mitigabat. Mollib⁹. i. blãdis. Vñ rũpet
ſilẽtiũ. vñ loq ĩcipet. Thyeſteas p̃ces. i.

Cum palla tabo munus imbutũ nouam
Incendio nuptam abſtulit
Atqui nec herba. nec latens in aſperis
Radix fefellit me locis.
Indormit vnctis omnium cubilibus
Obliuione pellicum.
Ah ah ſolutus ambulat veneficæ
Scientioris carmine.
Non vſitatis vare potionibus
O multa fleturum caput
Ad me recurres: nec vocata mens tua
Marſis redibit vocibus:
Maius parabo. maius infundam tibi
Faſtidienti poculum.
Priuſq; cœlum ſidet inferius mari
Tellure porrecta ſuper:
Q; non amore ſic meo flagres vti
Bitumen atris ignibus.
Sub hęc puer non iam vt ante mollibus
Lenire verbis impias:
Sed dubius vnde rumperet ſilentium
Miſit thyeſteas preces.
Venena magnum fas nefaſq; non valent
Conuertere humanam vicem.
Diris agam vos: dira deteſtatio
Nulla expiatur victima.
Quin vbi perire iuſſus expirauero
Nocturnus occuram furor.

Petamq; vultus vmbra curuis vnguibus:
Quæ vis deorum eſt manium.
Et inquietis aſſidens præcordiis
Pauore ſomnos auferam.

Cũ palla. Cõnectit̃ ſupiorib⁹ ſic. Cũ.i.qñ palla.i.ve ſtis honeſta mſ́ieri apta ſicut palliũ viro: appoſitorie munus.i.donũ: ĩbutũ.i.tinctũ: tabo.i.veneno tabifi catiuo: abſtulit nouã nuptã.i.ſpõſã iaſõis creuſã aut glaucã: ĩcẽdio.ſ.ignis ex veneficio oborti Atq.i.ſed q̃uo nõ efficio qđ volo: nec herba nec radix latẽs ĩ lo= cis aſperis fefellit me. et tñ ſup. varus ĩdormit cubili= bus oĩm pellicũ.i.aliaꝝ cõcubinaꝝ quas ſibi ꝙ ſe ei⁹ vxorẽ cẽſeat pellices cẽſet: vnctis obliuiõe.i.munitis cõtra incãtamẽta q̃ vt inefficacia obliuione ꝑterit va= rus: & hic ſenſus mihi quadrantior q̃ is quẽ mãcinell⁹ colligit. nã ſeqt̃ ah ah. q̃ vox iã reſciſcẽtis ẽ: ĩpe ambu lat ſolut⁹.i.expedit⁹: carmĩe.i.p carmẽ veneficę ſciẽ= tioris.i.peritioris: q̃ canidia.ſ.ſit. aut q̃ ego ſim ſi id verbis canidię dicas: q̃ pſequẽs ſermonẽ in varũ ait. O vare caput fleturũ.i.qui p̃cipue fleturus es: tu recur res ad me: potionib⁹ nõ vſitatis.i.nõ vulgarib⁹ vt po te ex pueri medullis. Nec mens tua redibit.ſ.in ſe: vo cata.i.reuocata: vocib⁹ marſis.i.qb⁹ marſi et quicũq; alii in italia faſcino qđ poſſunt valẽt: quia ego para= bo et ego infundã tibi faſtidiẽti.i.ſupbe contẽnẽti.ſ. hęc leuiora pocula: poculũ maius.i.potentius et effi= cacius. Cœlũ.ſidet.i.ſedẽ capiet prius ĩferius mari.i. q̃ ſit mare: et hoc tellure.i.terra q̃ infima mõ ẽ: porre= cta ſup.ſ.cœlũ: q̃ nõ flagres.i.ardeas: ſic amore meo. i.a me tibi ĩmiſſo: alioqui ſcđm vallã diceret mei. vti. i.queẽadmodũ bitumen ſup. flagrat ignib⁹ atris.i.pi= ceis & vix extinguibilibus. Puer ſub hęc.i.circa aut inter hęc: vel paulo anteq̃ hęc fierent: non lenire.id ẽ non lenibat ſeu leniebat: iam ſcilicet amplius: impias ſcilicet veneficas: precibus mollibus vt fecit anteq̃ veneficas ſciſſet: ſed dubius vnde rumperet ſilentiũ. id eſt vnde loqui inciperet: miſit.i. emiſit preces.id ẽ ĩprecationes thyeſteas.i.quales thyeſtes in ęacum fratrem miſerat. Venena.id eſt veneficia nõ valent conuertere vicem.i. viciſſitudinem humanam: appoſitorie magnum fas et nefas.id ẽ vt faciant id quod fas eſt nefas aut ediuerſo: quia fas nemo ſine prẽmio et nefas ſine pœna cõmit tit. Agam.i.perſequar vos diris.i.execratõnibus. deteſtatio dira.i. q̃ dira dicitur execratio: nul= la victima expiatur.i.purgatur. Quin.i.quinetiam inſuper. vbi.i.poſtq̃ ego iuſſus.ſ. a vobis in quarum manibus ſum: perire.i.emori: expirauero.i.ſpiritũ emiſero: quod argutiſſime dictũ eſt. Nam veneficę perire ipſum velint: verum animus non eſt periturus ſed expirandus. Et er= go ego occurram: ſcilicet vobis furor nocturnus.i.agens vos nocturno tempore in furias: et ego vmbra: ſcilicet corporis mei: hoc eſt inter manes deputatus: petam: ſcilicet inſidioſe et vio lenter vultus: ſcilicet veſtros: curuis vnguibus: ſcilicet meis: quæ vis.i. poteſtas aut violentia eſt deorum manium.i.inferorum: quia id dii inferi poſſunt cum prodeſſe nequeant. Et ego aſſi dens tanq̃ perſecutor: pręcordiis.i.intimis affectionib⁹ veſtris: inquietis.i.furore et timore pci tis: auferam.ſ. vobis ſomnos pauore.i.per pauorem quem vobis immittam. At ne inane putẽt etiam viuorum minatur ſupplicium addens.

diras ĩprecatõnes et qualib⁹ thyeſtes in atreũ vſus eſt cognitis filioꝝ mẽbris: vti in tragœdiis late habet̃. De atreo ãt & thyeſte latiſſime dixim⁹ ĩ ode vi.lib.i. Venena magnũ fas nefaſq;: ordo ẽ. Ve nena nõ valẽt cõuertere humanã vicem appoſitio: magnũ fas et nefas.i. meri= tũ et pœnã cuiuſq;. Eſt eĩ ſenſus. ꝙ ve= nena licet mſ́ta poſſint efficere: attamẽ nullo pacto cõuertent cuiuſq; merita. nam vel p̃miis vel pœnis afficiet̃ oĩno merẽtes. Diris. Diræ execrationes dicũ tur: ac deteſtatõnes ſeu maledicta: vt ẽt porphyrio aſſerit. Agam. inſequar. Di ra deteſtatio: ſiue execratio: et maledi= ctio. Nulla expiat̃ victima. nullo ſacri= ficio expiari.i.purgari põt: itaq; qđ im precat̃ oĩno futurũ inuit. Nocturnus o.f. Indignatio et ira. Oui. itẽ ait ĩ ibin Tũ quoq; quũ fuero vacuas dilapſus ĩ auras. Exanis manes oderit vmbra tu= os. Tũ quoq; factoꝝ veniã memor vm bra tuoꝝ. Inſequar et vultus oſſea for ma tuos. Quicqđ ero ſtygiis erũpe ni= tar ab vndis. Et tẽdam gelidas vltor in ora manus: Me vigilans cernes: tacitis ego conditus vmbris. Excutiã ſõnos viſus adeſſe tuos. Deniq; q̃cquid ages ãte os oculoſq; volabo. Et q̃rar & nul= la parte q̃etus eris Verbera ſæua dabũt ſonitũ: nexęq; colubris Cõſcia fuma= bunt ſp ad ora faces Quę vis.d.ẽ. ma. i.furiaꝝ: ergo mſ́to magis timẽdũ. In= quietis. p. hic Iuue. ſat. xiii. ĩquit de ꝑ= iuris et ſceleſtis. Cur tñ hos tu euaſiſſe putes quos diri cõſcia facti Mẽs habet attõitos: & ſurdo verbere cædit. Occul tũ quatiente aĩo tortore flagellũ. Phũs ait: Stultos maloꝝ mẽoria torqueri.

Diræ.

Vos turba. ordo ē. Turba hoim. s. vicati hic & hic saxis petēs cōtūdet vos appositio: obscœnas an⁹. Liui⁹ āt furoris ipe cā erit: vt pplus. s. eas saxis oprimat scelerꝝ cā. Vicatim p vicos. Ob scœnas. maledicas : imūdas vitabiles. Differēt. distrahēt. i. i varias ptes ferēt dilaniata. s. Exqlinę alites. Exqlinus mōs dr̄ vbi ędis ē marię maioris: & viti i macello. Dictę exqlię ab excubiis regis: seu ab eo ꝙ excultæ ab rege Tullo eēnt: vt Var. docet. Neqꝫ hoc cū dolore optat earꝫ supplicia a suis ēt parētibus aspicienda. est āt ordo. hoc spectaculū neqꝫ effugerit parētes. s. meos heu mihi supstites. Heu. dolētis iteriectio: dolet ei parētū mēoria: dolet itē se harū scelere supstitē parētib⁹ suis eē nō posse : vt ęquū eēt. eūtibus ordine fatis.

Exquilin⁹

Vos turba vicatim hinc et hinc saxis petēs
Contundet obscœnas anus.
Post insepulta membra different lupi
Et exquilinæ alites
Neqꝫ hoc parentes heu mihi superstites
Effugerit spectaculum.

Vos turba. Prosequr̄: vt dixi puer execratōnē suā dicēs. Turba. s. pplī viuētis: petēs. i. iuadēs vos vicatim i. p vicos: hic & hic. i. ex vtraqꝫ pte saxis. i. lapidibus cōtūdet. i. tūdēdo obruet: vos an⁹. i. vetulas : obscœnas: qa veneficas & libidinosas. Post. i. et p⁹ea lupi & alites. i. aues: exqlinę. i. q̄ i exqliis vbi cadauera & im mūdicias sectāt versari solitę. differēt. i. i diuersa ferēt & distrahēt: mēbra. s. vr̄a isepulta. Neqꝫ hoc spectaculū. i. tormētū vr̄m qđ parentib⁹ meis ob necē meā spectaculo erit: effugerit heu (iterdolētis vox) parētes. s. meos supstites. i. adhuc viuētes. q. d. vos qdē facitis vt cōtra cursū naturę parētes mihi supstites sint: sed nō efficietis vt vos illis supstites sitis: qa vltōe publica de vobis sūpta gaudebūt.

Argumentum odes. vi.

AN. M.

Hęc ode in maledicū scribit̄: qui i externos & infimos quietosqꝫ potius q̄ i ciues & in fortes timēda voce latrabat. hortat̄ eū Horatius vt in se: si pōt vertat inanes minas. nā remorsurus est: nō ei vt puer flebit: siqs eū atro dente petierit. Quid imerentes. Metrū est simile primo. Est aūt ordo. tu canis ignauus aduersus lupos quid vexas hospites imerētes. Hospites. peregrinos & externos. Canis. Ouidi. etiā in ibin ait. Vulneraqꝫ imitis requiē quærētia vexat: Iactat & in toto verba canina foro. Cani autē non ab re maledicū cōparauit: nā canū rabies syrio ardente hoī pestifera est: quod etiā Pli. scribit. Ignau⁹ inutilis dr̄ & non aptus industriæ: nam industrios gnauos dicimus. Lupos. fortes viros. & qui remordere possunt. Quin i. potius hoc loco. vario quidē mō auctores hac particula vtunt̄: qđ etiā Gellius lib. xvi. meminit. Nā qualis aut. ordo est. nā talis qualis aut molossus canis aut fuluus lacon: appositio : vis amica pastoribus sublata aure per altas niues agam scilicet feram. quæcunqꝫ fera p̄cedet. per id autē ostendit se sagacē eē: necvnq̄ p̄cedētē ferā dimissurū hoc est sibi nocentē aliquē relicturum quin vicem reddiderit. Comparat demū se optimis canibus. illumvero ignauis &

Ode. vi. dicolos distrophos in maledicum.

Quid imerētes hospites vexas canis
Ignauus aduersum lupos?
Quin huc inanis si potes verte minas
Et me remorsurum pete.
Nam qualis aut molossus: aut fuluus lacon
Amica vis pastoribus:
Agam per altas aure sublata niues
Quæcūqꝫ præcedet fera.
Tu cum timenda voce complesti nemus
Proiectum odoraris cibum.
Caue. caue. nāqꝫ in malos asperrimus
Parata tollo cornua:
Qualis lycambæ spretus infido gener
Aut acer hostis bubalo.
An si quis atro dente me petiuerit
Inultus vt flebo puer?

Quid ime. Impiā cuiusdā isolētiā q non remorsuros mordebat castigat dicens. O canis. i. vir canina rabie quid vexas hospites. id est peregrinos et externos: immerentes. i. qui nihil in te cōmeruerūt: exn̄s ignau⁹. i. sine opa et arte torpēs aduersū

lupos.i.acres aut nociuos viros.Quin.i.potiꝰ si potes verte minas.s.tuas:in anis.i.nulliꝰ efficaciȩ:huc.i.i me:et pete me remorsuꝶ.i.q remordeā te. Nā ego exñs talis qualis aut molossus .i.canis epiroticꝰ: aut lacon.i.canis laconicus:fuluus.s.in colore apposito rie:vis amica.i.quoꝶ vterqꝫ ē amica vis: pastoribꝰ.s.cōtra lupos:agam aure sublata.i.erecta:p altas niues sup.ferā:q̄cūqꝫ fera p̄cedet. Tu vero:cū cōplesti nemꝰ voce timēda.i.latratu tuo quē timēr q te ñ noscūt: odoraris.i.libēter si inuēias odoraueris:cibū proiectū quia putidū.q.d.sectaris ībelles et tñ nihil capis. Caue:caue.s.me lacessere:nā ego asperrimꝰ ī malos tollo cornua.in morē bouis petulci.vñ in satyra de se facit dicētes Fœnū habet ī cornu.exñs talis q̄lis gener.s.archilochꝰ spretus lycābȩ.s.socero eius infido: quia neganti filiā quā ei despōderat.hoc ē cōpellā te ad suspēdiū sicut archilochꝰ lycāben.aut existēs tibi talis qualis acer hostis.s.hipponax:bubalo.s.pictori aut sculptori quē ad siſe exitiū cōpulit.an putas sup. ꝙ siquis petiuerit.i.lacessiuerit me dente atro.i.inuido: ego flebo inultus vt puer? q.d.id mime fecero.

clam osis tātūmō.Molossus.epirotarū gens molossi sub pyrrho neoptolemo fuere. Theopōpus.xiiii.epirotarū gentes fuisse refert. e quibꝰ celebratissunæ Chaones & molossi.quippe q totiꝰ epiroticȩ terrȩ q̄ñqꝫ regnū tenuere: priꝰ quidem Chaones:posterius vero molossi: q pp regū agnationē magis ac magis amplificati fuerant.nā ex æacidaꝶ sanguie prognati erāt. Stra lib.vii. id scribit. Pli. āt lib.viii.refert in epiro agnitum a cane in cōuentu:pcussorē dñi laniatuqꝫ & latratu adactū:vt cogereť fateri scelus.hos canes ēt Maro li.iii.ge. laudat his verbis.Nec tibi cura canum fuerit postrema:sed vna. Veloces sptæ catulos acrēqꝫ molossū:Pasce sero pingui. Fuluus lacon.lacones canes. Naso ēt li.iii.met.laudauit.scribit eī Spartana gēte melāpus.itē p̄ualidusqꝫ lacō. laconica aūt regio est achaiæ q̄ priscis annis cētenis prȩfuit vrbibꝰ: vñ hecatōpolis vocitata est:de qua quidē multa Stra.li.viii.meminit. Amica vis pastoribꝰ. Ephexegesis est supioꝶ:p appositōnē igiť leges.dicit eī molossū canē et laconē eē vires amicas pastoribꝰ p eos nāqꝫ & ab lupis & ab furibꝰ tuti redduntur. Proiectū odoraris cibū.metaphora ē. p id enī eū ignauū eē inuit. verbis nāqꝫ magna ostēdit:deīde re mima acqescit: vt canes ignaui solēt ob iecto cibo:quod molossus aut lacon nō facerēt vbi latratꝰ emiserint fera aliq̄ p̄cedēte. Parata tollo cornua. Nūc se tauro cōparat q instigatus cornibꝰ ferit. Qualis.i.talis ero qualis gener spretus infido lycambæ. Lycambæ gener.lycābes neobolē filiā habuit. Eā archilocho spopondit. abnuit postea.iratus igť archilochus in eū metrū iābicū et maledicū scripsit: qua de re lycābes cū filia laqueo vitam finiuit:id aūt & acron asserit. fuit aūt archilochus lacedȩmonius romæ regnante Tullo hostilio: vt dixit Cornelius nepos. Meminit ēt li.i. Valeriꝰ in titulo de seueritate. Quītilianus aūt scribit li.x.in archilocho fuisse sūmā vim elocutionis. tum validas : tum breues vibrātesqꝫ sñias plurimū sanguis atqꝫ neruoꝶ. Acer hostis bubalo.hipponax poeta hic intelligiť:fuerat eī deformis a bubalo pictore pro risu depictus :quo furore poeta cōmotꝰ tali carmine illū psecutus est: vt vitā laqueo finire adegerit:quod itē acron edocet. Dicūt alii bubalum sculptorē & antherenū qbꝰ hipponax ip̄e turpi effigie ī cōtēptū fuerat sculptꝰ: q̄ de re turpi carmine eos ē isecutꝰ. vñ laq̄o se suspēderūt. Atro dēte.i.venenoso. Flebo. Expleť lachrymis. egeriturqꝫ dolor.inqt Ouid. Pueri āt offensi lachrymas egerūt:ira quadā ꝙ se vlcisci nō possunt.

Molossi.

Lacon

Archilochus

Bubaus hipponax

Vii.ode dic.distro.detestať ciuile bellū.

Quo quo scelesti ruitis:aut cur dexteris
Aptantur enses conditi?
Parum ne campis atqꝫ neptuno super
Fusum est latini sanguinis?

Quo quo:duȩ sūt voces.Nā ordo est.quo o scelesti:quo inquā ruitis.i.sine cōsilio ferimini:aut cur enses cōditi .i. abscōditi iā pacatis bellis:aptāť dexteris.s.vestris? Est ne parum sāguinis latini.id est italici:superfusū cāpis aut neptuno. id est mari ? quasi dicat satis superqꝫ.

Argumentum odes.vii.

Hac ode rōanos arguit ciuile bellū instaurātes:de quo tñ ītellexerit ñ facile dignosci pt. De bello qdē actiaco cōtra ātoniū & cleopatrā ītelligeť magis placet.id eī finis armorū ciliū fuit:de quo ēt.s.Epodo Hora.inuit Quo quo scelesti ruitis Metrū ē supioribus siſe.īcipit āt ab exclamatōne pp armoꝶ tumultū. Ruitis.sñ cōsilio qdē. Enses cōditi. pꝰ Cassij & bruti & sexti pōpeii iteritū qerāt bella cilia:itaqꝫ oīs rōanoꝶ vis atqꝫ ptās ad duos tādē ātoniū.s.& augustū cȩsarē puenerat: vt apianꝰ li.vii.mēinit.pp cleopatrā ex inde desciuit Anto.q̄ de re pugnatū ē acriť apđ actiū Epiri pmōtoriū.vt.s.epo.dixiꝰ.

+ Aptantur enses. Virg.
Circumdat loricam humeris, simul aptat habendo ensemque clypeumque.
alibi. Lateriq; argivum accommodat ensem.
alibi. Atq; ensem collo suspendit eburnum.
alibi. Lateriq; accingitur ensem.

Non ſupple fuſus eſt. latinus ſãguis Intactus britãnus. finis erat orbis ora gallici littoris: niſi britãnia inſula nomen pene orbis alterius mereretur octĩgentis et amplius milibus paſſuũ lõga porrigitur. Auctor eſt Solinus. Ptolemęus li. ii. ſcribit in ĩſulis britãnię nec montes neq; paludes nec fluuiorũ fontes eſſe. Intactus britãnus. diuus Hieronymus de tẽporibus ſic ait. Claudi⁹

Orcades de britãnis triũphauit et orcadas inſulas romano adiecit imperio: in cui⁹ glorię memoriã filiũ ſuũ britãnicũ appellauit. Sunt aũt orcades Triginta anguſtis inter ſe ductę ſpatiis. Auctor Mela. Plinius etiam libro. iiii. de iis ſcribit Cathenatus. ibat enim vict⁹ hoſtis ante triũphãtẽ onerat⁹ colla cathenis. Sacra via. de hac ſuperius patuit. Sed ſupple fuſus eſt latinus ſanguis. Secundũ vota parthorum. Craſſo pugnante in parthos ingẽs clades accepta eſt ab romanis: vt latius ſecunda ode. lib. i. narrauimus: quare parthorum animi ad ſũmũ elati ſunt. Deinde tamẽ ſub. M. Antonio repreſſi: præliis enĩ octo et decẽ ſuperati ſunt. Antoni⁹ poſtea ad ciuile bellum cõuertit animum. de parthis autem legito Apianum ĩ libro qui parthicus inſcribitur. Vbi etiam legitur ꝙ Ventidius ſolus de parthis vſq; ad ętatem Apiani triũphauit: qui ſub Traiano imperatore ſcripſit. Aduerte tamen Ventidiũ triumphaſſe priuſq̃ antoni⁹ in parthos iuiſſet. Sua dextera. id ẽ bel

Feritas hominis lis ciuilib⁹. Neq; hic lupis. Plinius lib. vii. de homine ait. Nulli rabies acrior: deniq; cętera animãtia in ſuo genere ꝓbe degunt. congregari videmus. et ſtare contra diſſimilia. leonum feritas inter ſe non dimittat. ſerpentium morſus nõ petit ſerpentes. ne maris qdẽ beluæ ac piſces: niſi in diuerſa genera ſęuiũt. at Hercule homini plurima ex homine ſunt mala. Seneca item epiſtola. Ciiij. ſic ait. Ab hoĩe hoĩ quottidianũ periculũ. aduerſus hoc te expedi. hoc intẽtis oclis ĩtuere. nullũ ẽ malũ frequentius: nullũ ptinaci⁹: nullũ blãdius. Tẽpeſtas minaẽ añq̃ ſurgat: crepãt ędificia añq̃ corruãt. p̃nũciat fum⁹ ĩcẽdiũ: ſubita eſt ex hoĩe pnicies: & eo diligẽti⁹ tegiẽ quo ꝓpi⁹ accedit &c. Furor. ĩpet⁹: ĩſania: ira Vis acrior. i. fatalis neceſſitas. Culpa.

Non vt ſuperbas inuidę carthaginis
Romanus arces vreret.
Intactus aut britannus vt deſcenderet
Sacra cathenatus via.
Sed vt ſecundum vota parthorum ſua
Vrbs hæc periret dextera.
Neq; hic lupis mos nec fuit leonibus
Vnq̃ niſi in diſpar feris.
Furor ne cęcus: an rapit vis acrior
An culpa: reſponſum date.
Tacent: & albus ora pallor inficit
Menteſq; perculſę ſtupent.
Sic eſt. acerba fata romanos agunt
Sceluſq; fraternæ necis:
Vt immerentis fluxit in terram remi
Sacer nepotibus cruor.

Nõ vt &c. Ordo eſt. Nõ ſup. ideo ſic ruitis aut hęc facitis: vt romanus vreret ſupbas arces carthaginis inuidę. i. inimicos veteres expugnetis. aut vt britãnus ppl'ſ ferox ĩtact⁹. ſ. ab armis romanis aut nondũ ſubactus: deſcẽderet. i. in cõtumeliã ducereẽ: cathenat⁹. i. cathenis a triũphãte vinct⁹: ſacra via. i. p viã ſacram q̃ in capitoliũ ducit. ſed vt vrbs. ſ. roma: piret ſua dextera. i. ꝓpriis virib⁹ & inteſtinis bellis: ſcd̃m vota parthoꝝ: q. ſ. id maximope deſiderabãt. vñ ne illis complaceant merito abſtineãt quo ſenſu dictũ eſt ęne. ii. hoc itac hus velit et magno mercẽtur atridę. Neq; hic mos. ſ. ſęuiẽdi in conſilẽm ſpeciẽ: fuit vnq̃ lupis nec leonibus feris: niſi in. i. cõtra diſpar. ſ. aĩal aut genus animãtiũ. Ne ꝑ an: furor cęc⁹. i. vos excęcans: an vis acrior. i. fatalis neceſſitas aut occulta deorum ira: an culpa ſcilicet veſtra: rapit ſup. vos. date reſponſum. id ẽ reſpondete. tacent & pallor albus qualis ex pudore & timore naſcitur: inficit ora. ſ. eorum: et mẽtes perculſæ. id eſt attonitæ deorum ira: ſtupent. Sic eſt. id eſt certe ea ratio ẽ Acerba fata et ſcelus fraternę necis: quia romulus remum occiderat: agunt romanos quaſi conditoris ſicut protoplaſti ſcelus in omnes poſteros defluxerit: vt. id eſt poſtq̃ cruor remi immerentis. id eſt innocui: fluxit in terram exiſtens ſacer. id eſt horrore proſequendus nepotibus. id eſt omnibus poſteris et minoribus. Hic ergo non auguſtũ taxat ſed eos qui cõtra eũ bella mouebant: quaſi fatale ſit vt ſub tam bono principe turba in arma ruat.

scel⁹ aliqđ cui⁹ cā in seipsos irruerēt deoꝝ numine. Tacēt. oñdit illos verbis sup̄iorib⁹ couictos tacuisse. deide cōsciētia culpę & sceleris palluisse. Perculsę. territę memoria culpę ac sceleris. Stupēt. torpēt. icertæ sūt. sēsu carēt. Sic est. illis tacētib⁹ pallētib⁹ & stupētib⁹ inuit fato & culpa romanos agi ad bella ciuilia supplicīū subeūtes ob romuli cædē in fratrē admissā. Acerba fata romanos agunt. Apian⁹ in lib. q syri⁹ iscribit. Narrat magos Seleuco regi cōsulēti de die & hora iaciēdoꝝ fūdamētoꝝ vrbis sic rñdisse. fatalē qdē sortē. o rex siue bonā siue malā: neq₃ hoīs neq₃ vrbis fas ē p̄mutare. qdā enī vrbiū queadmodū & hoim sors ē &c. Scel⁹ fraternę necis. Vt dii in quoꝝ tutela ea loca eēnt auguriis legerēt eū: q nomē nouæ vrbi daret. q cōditā iperio regeret: palatinū Romul⁹: Rem⁹ auētinū ad iaugurādū tēpla capiūt. priori Remo auguriū ferī sex vultures iāq₃ nūciato augurio quū duplex numer⁹ romulo sese oñdisset vtrūq₃ regē sua multitudo cōsultauerat. ide cū altercatōe cōgressi certamie irarū ad cędē vertunī: ibi i turba ictus Rem⁹ excidit. Vulgatior fama ē ludibrio fratris Remū nouos trāsiluisse muros: ide ab irato Romulo interfectū. ita solus potitus iperio Romulus cōdita vrbs cōditoris noīe appellata. palatinū primū in quo ipse erat educatus muniit &c. hęc ex liuio. Lucan⁹ ēt li. i. ait. Fraterno primi maduerunt sāguine muri. Vt. i. postq̄. Sacer nepotib⁹. i. execrandus & horrendus. nam suo cruore id erant expiaturi.

Octaua ode dico. distro. in Anū impudicam.

Rogare longo putidam te sæculo
Vres quid eneruet meas?
Cum sit tibi dens ater & rugis vetus
Frontem senectus exaret:
Hietq₃ turpis inter aridas nates
Podex velut crudæ bouis.
Sed incitat me pectus & mammę putres
Equina quales hubera:
Venterq₃ mollis & femur tumentibus
Exile suris additum.

Rogare. Petulāter taxat an⁹ impudētiam vtens figura loquēdi idignātib⁹ familiari: sicut me ne icepto desistere victā vt sit. Pudet ne aut ita ne decet: te putidā. i. marcidā & penit⁹ corruptā lōgo sæculo. i. æuo: rogare qd eneruet. i. debilitet vires meas? fortasse i venerē itelligit. cū dēs sit tibi ater & senectus vet⁹ exaret i. sulcet tibi frōtē rugis: & podex tp̄is. i. an⁹ aut iguen hiet. i. hiatū & apturā faciat: iter nates. i. clunes aridas. i. effœtas velut bouis. i. vaccę: crudę. i. male digerētis & ita alui fluxū patiētis. Sed forte dices ꝙ pectus sup. tuū putre icitat me & māmæ putres quales sup. hñt vbera eqna. i. vētres equaꝝ (nisi cū seruio figurate dictū mauis q̄les ꝓ q̄lia) & venter mollis. i. depressus & femur exile. i. coxa modica: additū suris tumentibus. i. inflatis cruribus: incitant sup. me? Id autem per ironiam addit.

Argumentum odes. viii.

Hac Ode. Anū arguit eū interrogantē cur ad venerē tardus esset: Cū ipsa deformis & æuo putida cām p̄beret. itaq₃ ei⁹ vitia exprimit. Rogare lōgo. Metrū est idē cū superiorib⁹. Rogare. adde nō est enim figura Aposiopisis. i. reticentia vel interruptio siue poti⁹ synecdoche ē. fit enī quū subtractū verbū aliqđ satis ex cęteris itelligiī. i aposiopisi vero qd taceat icertū eit: fit āt interceptū silētiū quū q̄s irasciī aut p̄turbaī: his n. affectib⁹ tm̄ sermonis defectio congruit. q̄ oīa lati⁹ in carmine figuraꝝ docuim⁹. Putidā. corruptam & acerbe fetidā. Eneruet debilitet: relaxet. Dēs ater. niger & obscur⁹. Naso li. iii. de arte iqt. Quid si p̄cipiā ne fuscet inertia dētes. Oraq₃ suscepta mane lauētur aqua. Rugis exarat. idem Naso li. iii. ait. Q̄ꝫ cito me miseꝝ laxātur corpa rugis: Et perit i niueo q fuit ore color. Rugis qbusdā semitulis. Exaret. describat: designet. Hiet. pateat. Podex Est rōanoꝝ podex κωλοσ q₃ pelasgū. Crudæ. i. durę vel poti⁹ ifirmæ. Crud⁹. n. dī q cibū in stomacho habet ægre difficileq₃ digestibilē: & quo offēdiī: vel tāq̄ nimio: vel tāq̄ noxio. Sed icitat. p ironiam. i. irrisionē dicit se icitari ad libidinē a māmis illius putidis. Equina quales vbera. pp carmē quales ꝓ qualia dixit. Accidētis n. relatiuū sequēti substātiuo adhęret. Est ergo figura alleotheta. i. alī posita solet. n. p hāc gen⁹ cōfūdi. Virg. i buc. Dulce satis hūor. Pect⁹ & māmę putres. Figura ē syllepsis seu cōceptio p gen⁹. nā gen⁹ fœminū cōcipit neutrū. Luc. itē in. i. lib. Vis erat hic leges & plębiscita coactæ. id āt lati⁹ patet i carie figuraꝝ. Mollī. lēt⁹ & rugos⁹ ñ tēs⁹ vt i puellī. Femur. i. ps coxæ āterior posteriores ei ptes dicūī fœia. Coxa vero ē ps ipsa sup femora. Exile. tenue: gracile. Suris. dicūī suræ tibiaꝝ ptes crassiores.

ANTO.

Femur

Esto beata: funus atq; imagines
Ducant triumphales tuum.
Nec sit marita quæ rotundioribus
Honusta baccis ambulet.
Quid q; libelli stoici inter sericos
Iacere puluillos amant
Illitterati num minus nerui rigent
Minusue languet fascinum?
Quod vt superbo prouoces ab inguine
Ore allaborandum est tibi.

Esto beata. Sis inqt poeta: & diues & nobilis & gēmis ornata p̄ciosissimis: nō tñ effugies qn anus sis & deformis. Imagines. apud ātiquos defuncto aliquo imagines comitabāt gētilia funera: quapropter tot⁹ aderat familię eius q̄ vnq̄ fuerat popul⁹. Quod Pli. docet li. xxxv. Et nos lati⁹ dixim⁹ in Iuuenale satyra. viii. Marita spōsa aliqua. Honusta. honustus dicit cui hon⁹ ipm honori est. vt si qs hostium spolia ferat. Sed oneratus est qualicūq; p̄ssus pōdere. honust⁹ ab honore descēdit. onerat⁹ ab onere. Auctor Serui⁹ li. i. ęne. Rotūdiorib⁹. s. q̄ illis ipsi⁹ anus: p quod digniores baccas ītelligit: rotūdiores. n. magis laudant. Quid. s. est vel significat. Est aūt sensus. Quid est vel quid significat vel qd dicā: q; stoicos libros in puluillis habes. An p̄pterea min⁹ durescūt nerui illitterati vel min⁹ languet fascinū. i. ipse priapus. Illiterati autem nerui videbāt esse sine illo͛ libro͛ p̄sētia. ipsa aūt vt docta videret: illud agebat: quo magis inde amaretur. Sed qm̄ anus erat & turpis. nihil iuuabat ad neruo͛ tētiginē Nerui. n. lr̄as nesciūt. nec littera͛ studiū habēt: aut appetūt. itaq; ore potius illi erat laborādum. Stoici. philosophi a στοα id est porticu dicti sunt. apud athenas enim porticus erat: vbi zeno docebat: inde Stoici appellati. ii sūmū bonū in sola virtute ponebāt. Sericos puluillos. Seres vt scribit Pli. li. vi. regionē inhabitāt: q̄ spectat æstiuū orientē lanificio siluarū nobiles p fusam aqua depectētes frōdium caniciē. Solinus ēt addit q; lanuginis tenerā subtilitatem humore domāt ad obsequiū. q; q; hoc illud est Sericū ī vsū publicū dāno seueritatis admissū: & quo ostētare poti⁹ corpa q̄ vestire primo fœminis: nūc ēt viris psuasit luxurię libido. Puluillos torulos ceruicalia & plumacia. puluillus. n. diminutiuū ē a puluio qui apponi solet quo mollior sit sessio siue caput quasi plumin⁹. Tulli⁹. li. ix. ep̄la͛ Sella tibi erit ī ludo tāq̄ hypodidascalo p xima eā puluin⁹ sequit Qui āt gn̄ali magr̄o subest dr̄ hypodidascalos ab υπο quod ē sub. & Διδασκαλοσ magr̄ doctor. Iacere amāt. id qdē oñdēdæ doctrinę cā agebat vtq; eo͛ tegmianō decorticarent vt itē digniores viderent puluillos eis subiiciebat. Illiterati. sēsus ē. an nerui sine lr̄is min⁹ arrigūt: vel Neru⁹ pp lr̄as min⁹ lāguet: qui neru⁹ vt ab īguine exurgat ore ē alloborandū illi. nā lr̄æ nil faciūt ad arrigēdū. Rigēt. durescūt. Fascinū. priap⁹ ip̄e. Nā vt Pli. li. xix. c. vij. ait hortos & foros tm̄ cōtra īuidentiū fascinatōes dicabāt ī remedio erāt saturnica signa. hic Vir. li. iiii. Ge. scri. Et custos furū atq; auiū cū falce saligna Hellespōtiaci seruet tutela priapi. Supbo īguine. i. dedignāti pp an⁹ turpitudinē. Inguen āt p̄prie sūma coxę ps dr̄ iuxta pudēda. Prouoces. porro lōgeq; voces. i. erigas. iacebat. n. in inguine neru⁹ lāguidus p̄pter illi⁹ turpitudinem.

Esto btā. Ordo ē. Esto. i. cōcedat vt sis: btā. i. diues atq; imagines triū phales. i. stēmata maio͛ tuorū qui triūpharūt, ducāt. i. dū ducet sequātur tuū funus. nec sit marita i. vxor q̄ ambulet honusta. i. cū honore onerata baccis. i. vnionibus aut margaritis rotundiorib⁹ s. q̄ tu aut tuis: tñ sup. turpis es vetula. verū qd sup. sibi vult q; libelli stoici. i. de philosophia stoicorum: amāt iacere inter puluillos. i. puluinaria aut ceruicalia sericos. i. serico pāno iuolutos. Id ē cur vt docta videare libros ad lectū tuū ponis: aut cur litteratos poti⁹ q̄ alios sectaris: num. i. nūquid nerui illiterati. i. illitterato͛ rigent. i. surgūt & intēdūtur min⁹ & fascinū. i. inguen aut mēbrū virile: minus languet. s. inter libros? quod. s. fascinū vt prouoces. i. excites ad venerē: ab īguine superbo. i. docti viri te aspernantis: allaborādū est tibi ore. i. blandimentis: vnde Iunenalis satyra. vj quod enim non incitat inguen vox blanda & nequam digitos habet: aut fellatricem notat.

Honustus
Oneratus

Argumentum odes. ix.

Antonii libido

Marcus Ant. p⁹ pthos cleopatrę amore ductus. quasi bene gestis rebus in regio se sinu reficiebat. Aegyptia mulier

Nona Ode dicolos distro. ad Mecœnatē de augusti victoria ī ātoniū & Cleopatrā.

Q Vādo repostū cæcubū ad festas dapes

Victore lætus cæsare.
Tecum sub alta (sic ioui gratum) domo:
Beate mecœnas bibam:
Sonante mixtum tibiis carmen lyra
Hac dorium: illis barbarum.
Vt nuper actus cum freto neptũnius
Dux fugit vstis nauibus.
Minatus vrbi vincula quæ detraxerat
Seruis amicus perfidis.

Q Vando repostũ &c. Quia argumẽtũ ex mancinello patet Ordo ẽ. O mecœnas beate: vt cui ex sentẽtia succedũt oĩa: qñ (q̃ desideratiue ponit pticula) ego lætus cęsare. s. augusto victore. s. M. Antonii & cleopatræ: bibã tecũ sub alta domo. i. turri tua. sic enĩ gratũ. i. placitũ ẽ ioui: vt. s. ille vicat & nos bibam⁹ cæcubũ sup. vinũ: repostũ pro repositum. id ẽ seruatũ & receptũ ad dapes fęstas. i. festiuas: & hoc ly rasonante carmen mixtum tibiis: hac scilicet lyra: sonante doriũ. i. doricũ: quia lyræ solers & cantor apollo in parnaso doriis vicino pręcipue colitur: & illis. s. tibiis sup. sonantibus barbarum: aut carmen aut barbarum pro barbare: quia a phrygibus inuentæ sunt. Vt sup. bibimus: nuper. i. nũc parũ est tẽporis. i. paulo ante: cũ. i. qñ dux neptũnius. i. marin⁹. s. sext⁹ pompeius Cnei põpeii magni filius act⁹. i. agitat⁹ freto. i. per mare: fugit nauib⁹ vstis. s. ab agrippa: fugit dico minatus. i. qui fuerat minatus vrbi vĩcula. i. lora: hoc est seruitutem: quę vincula detraxerat seruis perfidis existens amicus scilicet eis.

ab ebrio ĩperatore pciũ libidinũ romanũ ĩperiũ petiit. pmisit Antoni⁹: veluti hęc oĩa lati⁹ scribũt ab. L. Floro. Ita q; ĩ patriã pugnaces nauis qngẽtas duxit auctore plutarcho. peditũ milia cẽtũ. Equitũ milia. xxii. Antonio igitur circa actiũ epyri pmõtoriũ nauis hñte Cæsar augusti⁹ illuc duxit nauis pugnaces. ccl. peditũ. lxxx. milia. Equitũ ferme parẽ Antonio nũerꝫ. Inter pugnandũ aũt naues. lx. Cleopatræ. q̃ post magnas naues collocatæ erãt velis sublatis p medios pugnãtes fugã arripuerũt Antoni⁹ posthabitis oib⁹ in qnquereme psiliuit: & cleopatrã ĩsecutus ẽ. Itaq; ad tenarꝫ appulerũt. Antoniana classis ægre decima hora supata ẽ. Mortui nõ supra quinq; milia fuere. Captæ aũt naues trecẽtæ. Exercit⁹ itẽ oĩs victori se dedit. Post hæc cæsar ab actio pfectus athenas. Hac igit lęt⁹ victoria Horati⁹ mecœnatẽ suũ alloquit: vt vna optimo vino q̃ primũ gaudeat. Sicut ẽt paulo ante victo Sexto Põpeio fecerant. Arguit inde antoniũ q; muliebri ĩperio se subdiderit. cũ liber eẽt: & alter orbis imꝑator. puerꝫ tãdẽ hortat optima vina misceat Iuuat. n. mero dulcissimo curã & metũ rerũ cæsaris soluere. Penultia ẽt ode lib. i. de Antonii & cleopatrę clade plurima idẽ Hora. meminit. Qñ repostũ. metrũ est simile pcedẽtib⁹. Est ãt ordo. O beate mecœnas læt⁹ ego victore cęsare. quando sub alta domo sic Ioui gratũ tecũ bibã cęcubũ repostum ad festas dapes: pterea plautus in casina ĩquit. q vtũtur vino vetere sapiẽtis puto. Cęcubũ. sinui caietano cõtiguũ erat cęcubũ oppidum cui adiacebat vrbs fũdi ĩ appia via. Tota illa ora pcipua vina generabat. Verũ cæcubũ & fũdanum & setinum sicuti phalernum & albanum inter nobilia numerabatur. auctor est Strab. libro quinto Plini. etiam libro. xviii. scribit q; antea cæcubo erat generositas celeberrima in palustribus populetis sinu amyclano. qđ suo tpe ĩterciderat & ĩcuria coloni lociq; ãgustia. libro vero tertio docet amyclas fuisse ppe tarracinã fũdos caietãq; versus. & a serpẽtib⁹ deletas. Sub alta domo. i. ĩ alta domo. Intelligit ãt mecœnatis turri. ex qua nero ĩcẽdiũ vrbis pspectauit. Suetonius ei sic ait. hoc ĩcẽdiũ e turre mecœnatiana pspectãs lętusq; flãmę: vt aiebat pl̃chritudie αλωσιν ilii decãtauit ĩ illo suo scẽnico hitu. hoc ẽ captionẽ seu captiuitatẽ & expugnationẽ ilii. Idẽ quoq; scri. Augustũ ægrũ cubare solitũ ĩ mecœnatis domo. Sicvt cęsaris victoria gaudeamus. Ioui gratũ ei⁹. n. numie vicerat august⁹. Hac doriũ. dor⁹ doriẽses parnasso affines hitatores cõstituit sibiq; supstites a se vocatos reliqt qđ Stra. li. viii. asserit: & Pli. vi. ca. ii. scri. Tris tm̃ gẽtes gręcas iure dici. Doricã: Ionicã. Eolicã. cęteras barbarorꝫ eẽ. Illis barbarꝫ. i. phrygiũ. Nã obliquã tibiã ĩ phrygia mydas ĩuenit. gemĩas tibias marsyas ĩ eadẽ gẽte. lydios modulos ãphiõ. dorios thamiras thrax. phrygios marsias phrix. cũ tibiis canere voce Trœzeni⁹ dardan⁹ ĩstituit. Auctor ẽ Pli. li. vii. Diodo. vero li. vi. scri. Palladẽ tibiã eiusq; cãtũ ĩuenisse. Vt nup bibim⁹. s. Act⁹ quũ fre. ordo ẽ. quũ dux neptuni⁹ act⁹ freto fugit vstis nauib⁹. Dux neptuni⁹. Sext⁹ Põpeius ĩtelligit. q fuga euaserat ex hispania cõtractisq; ĩfelicis belli reliquiis cũ ĩsup ergastula armasset.

Vet⁹ vinũ
Cæcubum
Turris mecœnatis
Dorus
Gręci
Sextus Pompeius

numerentur Ant. quam Augusti
sero ceciderunt
300 naues captae
argumentum & tria facit

Siciliā ſardiniāq; hēbat: iā & claſſe mediū mare īſederat. O q̄ diuerſus a pr̄e. ille cylicas extinxerat: hic pyratas ī patriā agitabat. hęc ex floro. Appian⁹ āt li. v. ſcri. Agrippā ī Sicilia pugnātē cōtra Sex. Pōp. naues ī fugā adegiſſe. quaꝝ ſeptē ſupra decē celeri curſu reliq̄s āncedētes ad pōtū delatę ſūt. Aliæ īterclud ēte agrippa ptī ab īſequētib⁹ ex īpetu repulſę. ſūt ptī īſurgētes cōfractę. aut igni abſūptæ. q̄cūq; vero ī mari pugnā ſuſtinebāt q̄ geſta erāt ītuētes ſeipſas dedere hoſtib⁹. Pōp. īpe ex claſſe ſe ꝓripiēs meſſanā ſubito cōfugit. Tres ex cæſaris augusti nauib⁹ mari ī merſę Pōp. octo ſupra vigiti. Reliquæ āt cōbuſtæ ſūt: aut rēdactæ ī ptātē: aut ad terrā compulſę pierūt. Septē & decē dūtaxat fuga elapſis: Pōp. p⁹ hæc cognita peditat⁹ defectōe ad hoſtes: veſtē īmutauit: & ex īperatoria priuatā ſibi īduit. Deīde ex meſſana ī pōtū ꝓfugit. ac ſeptē ſupra decē q̄s p̄miſim⁹ comitat⁹ nauib⁹ ad Anto. ſe cōtulit. ꝑuenit tādē īter hoſtiū man⁹ Titius āt pōpeii exercitū Anto. aſciuit. īpm p̄terea Pōp. mileti īteremit. quū quadrageſimū ętatis attigiſſet ānū. ſiue ꝓpria ad id ꝓuect⁹ ira: ſiue iubēte Anto. ſūt q placū nō ātoniū id iuſſiſſe exiſtimēt: hæc oīa ex appiani li. v. Act⁹ freto. opp̄ſſus ī freto ſiculo ab agrippa. Dux neptuni⁹. Sex. Pōp. ītelligit̄ quē appellat ducē marinū: qm̄ p̄donib⁹ mari dn̄abat̄ Vſtis nauib⁹ fugit. nauiū qppe pōpeii octo ſupra vigiti merſæ ſūt. reliquę aut cōbuſtæ aut redactę ī ptātē: ſeptē & decē dūtaxat fuga elapſis qb⁹ e meſſana ī pōtū ad antoniū ſe cōtulit. Sed mileti a Titio antonii p̄fecto īterēpt⁹ eſt: vt pauloante dictū eſt lati⁹. Quæ detraxerat ſeruis. armauerat enim ergaſtula Pōpei⁹ ī patriā hn̄s ſiciliā & ſardiniā. Perfidis ſeruis. non enim pompeio contra romanos eorū dominos fauere debuerāt.

Romanus (eheu poſteri negabitis)
Emancipatus : fœminæ
Fert vallum & arma miles: & ſpadonibus
Seruire rugoſis poteſt:
Interq; ſigna turpe militaria
Sol aſpicit conopeum
Ad hunc frementes vertere bis mille equos
Galli canentes cæſarem.
Hoſtiliūq; nauium portu latent
Puppes ſiniſtrorſum citæ.
Io triumphe tu moraris aureos
Currus & intactas boues.
Io triumphe nec iugurthino parem
Bello reportaſti ducem:
Neq; africanum cui ſuper carthaginem
Virtus ſepulchrum condidit.

pei clades et

Roman⁹. ordo ē. Roman⁹ miles emācipat⁹ fert vallū & arma fœminę. & p̄t ſeruire rugoſis ſpadonib⁹ eheu poſteri negabitis. ſūt p̄terea q dicāt ehu duaꝝ ſyllabaꝝ eē. ego vero in ātiq̄s codicib⁹ eheu repperi. Roman⁹ miles. M. Antoni⁹ ītelligit̄. is. n. poſt pthos exoſus arma ī ocio agebat. ſed capt⁹ amore cleopatrę quaſi bn̄ geſtis reb⁹ ī regio ſe ſinu reficiebat. Aegyptia mulier ab ebrio īperatore p̄ciū libidinū romanū īperiū petiit. ꝓmiſit Antoni⁹. Itaq; ī patriam arma pauit. Pugnatū eſt ab auguſto cōtra eū & cleopatrā apud actiū epyri promōtoriū. Pria dux fugę regina cum aurea puppe veloq; purpureo in altum ſe dedit. mox ſecut⁹ antoni⁹. Sed īſtabat veſtigiis cęſar. demū vſq; ī alexādriam ꝓſecut⁹ eſt. Qua capta Antoni⁹ ſibi ipſi mortē conſciuit. Cleopatra quoq; iuxta ſuū antoniū admotis ad venas ſerpētib⁹ ſic morte quaſi ſōno ſoluta eſt. hic finis armoꝝ ciuiliū fuit. hæc oīa ex

Emācipat⁹ L. floro. Emācipat⁹. i. ſui iuris: & nullius ptāti ſubiect⁹. ꝓprie āt fili⁹ vl̄ nepos q ab iugo a ptāte vel manu pr̄is vel aui eſt relaxat⁹: & ſui iuris effect⁹ emācipatus dr̄.

Manumiſſus Manumiſſus vero ſeru⁹ dr̄ a ſeruitute erept⁹ vl̄ emiſſus. Itaq; emācipatio ptinet ad liberos manumiſſio vero ad ſeruos. Marcus aūt ātoni⁹ emācipatus dr̄ a poeta: qm̄ ſui iuris erat: & nulli ſubiect⁹. Erāt. n. duo tūc ſimul orbis īperatores auguſt⁹. ſ. & ipſe. M. Anto. quod latius oñdit plutarch⁹ in antonii vita. Subiecit tn̄ ſe cleopatræ amoris

Roman⁹. Proſequit̄ victoriā auguſti cū deteſtatiōe antonii dicēs Eheu poſteri vos negabitis id quod dicturus ſū: quia mōſtroſū eſt: videlicet ꝙ. Roman⁹ miles emācipat⁹. i. liberat⁹ oī ſeruitute & quā ſext⁹ Pōp. & quā pthi minitabāt̄: Fert vallū & arma fœmiæ. ſ. cleopatrę & pōt ſeruire. i. in aīm īducere vt ſeruiat: ſpadonib⁹. ſ. ęgiptiis qa illic eunuchi & ſpadōes ſp plurimi facti: rugoſis: quia ſ ucco virili exhauſto rugas fere cōtrahūt. & ſol aſpicit conopeū. i. velū ad arcendos cu-

lices turpe.s.martiis viris:īter signa militaria.s.romana Galli.s.galatię amynthę regis milites:canentes.i.laudātes cæsarē.s.augustū:vertere ad hūc.s.ad expugnādū:hoc ē ad rōanū sic degenerātē:bis mille equos fremētes qa bellicos & aīosos. Et puppes.i.posteriores nauiū ptes citæ.i.veloces ad fugā:nauiū hostiliū s.cleopatræ:quas sexagīta habuit ociosas: latēt.s.dū bellū gerebaē:ī portu.i.ī loco tuto:sinistrorsū.i. post naues sinistri cornu. Exclamat ergo p̄ gaudio poeta dicēs: Io q̄ exultātis aut ouātis vox ē:triūphe.s.augusto debite:tu moraris.i.ī mora tenes:curr⁹ aureos: salt ē auratos & boues ītactas.s.iugo quas mactare destinauit. Io triūphe nec reportasti ducē parē.s.augusto sup.e bello iugurthino vñ mariū triūphantē reduxit neq; portasti parē aphricanū.s.scipionē:cui virt⁹ condidit sepulchrū.i.titulū sup carthaginē.s. deuictam. Acrō āt dicit sic. Deuicta carthagine virtute scipiōis aphricani cū aphri aduersū Romanos denuo rebellarēt cōsulto oraculo rñsū ē vt sepulcrū scipioni fieret q̄ carthaginē respiceret. tūc leuati cineres eius sunt piramide in vaticano constituta & humati in sepulcro ei⁹ in portu carthaginem respiciente.

gratia posset ēt hoc referri ad oēs milites rōanos cū cleopatra sentiētes. quos appellat emācipatos.i.ab militia emissos & relaxatos. Nā ātoni⁹ post pthos exosus arma apd̄ cleopatram qescebat cū suis oīb⁹. Negabitis. sūt.n.adeo fœda & īdigna hęc: vt.s.roman⁹ miles fœminæ & spadonib⁹ seruierit. vt vix credi ab vllo possint aut debeāt. Fert vallū & arma fœmiæ. gerit curā bellici apparat⁹ cleopatræ. Vallū āt īpa munitio dr̄. nā valli sūt fustes qb⁹ vallū muniē Seu p vallū & arma fœmiæ ītelligit aureū sceptrū & diadema regiæ: q̄ oīa Antoni⁹ gerebat cū purpurea veste īgentibus gēmis astricta vt scribit flor⁹. Spadōib⁹. spado castrat⁹ aliqs dr̄ a σπαω vel σπαζω qd̄ ē aufero traho diuello testes.n.euelūē: aiūt p̄terea ꝙ eunuch⁹ adolescēs ē. spado vero ętate grādior. dr̄ āt eunuch⁹ ab ευνη.i.cubili & εχω custodio. qa id hoīum gen⁹ adhibebaē seruādis cubilib⁹ regum & principum Spado

ευνουχιζω tñ castro significat. Rugosis. lōgęuis. Et spadonib⁹ seruire rugosis pōt cū admiratione īdignatōeq; id legēdū ē. Erāt āt spadones bello p̄positi cū ātonio. Plutarch⁹.n.ī ātonii vita sic scri. Addebat cęsar hæc verba. ātoniū qdē amatoriis poculis īfectū ne se qdē regere ac gubernare posset. pugnaturos aūt cōtra ipsū fore photinū & mardionē eunuchū & chardionē & iradē cleopatræ tōstricē. qb⁹ ātonii īperiū plurimū gubernareē. In vita aūt Pōpeii oñdit idē auctor photinū quoq; eunuchū fuisse. & Ptolomæi regnū administrasse dū ptolomæus iunior eēt. Hic ēt senatū primoꝝ coegit ad cōsultādū qd de pōpeio agēdū eēt: itaq; cędēdū eē iudicarūt. Conopeū. id velū erat quo ī ęgypto ad arcēdos culices vtebāē: vt scribūt Herodot⁹ & porphyrio κωνωψ āt καρωπος culex dr̄. hoc vtebaē ī sua naui cleopatra q̄ nauis ātonias dicebaē: vt scribit plutarch⁹. Flor⁹ vero asserit cleo patrę nauim aureā puppem velūq; purpureū habuisse. Turpe haud.n.decebat iis delitiis vti ī tāto bello. Ad hūc.i.aduersus romanū militē videlicet. M. āto. Galli. multi reges ātonio fauebāt: sed īter alios ab eo desciuerūt āte q̄ pugna īcipeē Deiotarus & Amynthas: q quidē rex erat lycaoniæ & galatiæ: vt plutarch⁹ edocet. Ephor⁹ aūt Stra. teste lib. iiii. Galliæ magnitudinē tradidit vsq; ad gades. Ergo galatia galliæ ps erat. pp amynthæ itaq; agmē hoc loco poeta īquit. gallos ī ātoniū versos fuisse. quos poeta ipse iccirco mēorauit: vt romanoꝝ ignauiā magis argueret. nā quū galli īdignareē spadonib⁹ seruire: mlto magis romani hac eadē re īdignari debebāt. Addit ēt aliud ꝙ hostiū naues.i.ęgyptioꝝ latebāt dū pugnaretur apud actiū: & īter pugnādū fugerūt. Romani vero cōtra patriā ipsā certabāt. Quoꝝ fuere duces cū ipo Anto. publicola. Cęli⁹. M. octaui⁹. M. nistei⁹ Canidius. Hostiliū puppes. Sexagīta Cleopatrę naues ītelligit. q̄ qdē dū nauale certamē hēreē erāt ī tuto loco nihil agētes. Plutarch⁹ id ostēdit his verbis. Sed quū agrippa leuū cornu circūduceret coact⁹ ē publicola lōgi⁹ se extēdere. quā obrē quū media ātonii classis abrupta eēt turbatis ordinib⁹ & īplicatis parūper trepidatū ē erat tñ cōe certamē & pugna vtriq; ęqua: quū naues. lx. cleopatræ q̄ p⁹ magnas naues collocatę erāt velis sublatis p medios pugnātes fugā arripiūt: suosq; pturbāt. Portu latēt.i.ī tuto loco. erant n.p⁹ magnas naues collocatę vt oñdim⁹ ęgyptioꝝ naues. lx. Citę. id ē fugaces veloces & fugę aptiores. Sinistrorsū ītellige p⁹ naues sinistri cornu. ī quo cæli⁹ erat tāq̄ ī tutiori. Anto.n. & publicola dextrū hēbāt. ecōtra vero cęsar dextro cornu sibi reseruato sinistro agrippam p̄fecit. auctor ē plutarch⁹. Io triūphe. io vox ē ouātis. Naso. lib. ii. de arte. Dicite io pęan. & io bis dicite pęan. Decidit ī casses p̄da petitia meos. Romul⁹ aūt prim⁹ triūphū īstituit sua ī vrbe. triumphauit.n.de ceniēsibus & ātēnatibus. hoc mō. Vltimus ipse post pōpā ibat purpurea veste amictus comāq; lauro coronat⁹: & vt dignitatē regiā seruaret curru quadriiugo īuectus. aliį vero eqstres

Spadones ęgiptii

Conopeū

Io ouan…

Triumph⁹

pedestresq; copię seq̄bātur īstructæ egregie deos laudātes p̄riis carmib⁹: sicq; vrbē ītrarūt: post pōpā āt & sacrificiū romul⁹ extructo tēplo ī vertice capitolini collis Ioui: quē feretriū rōani vocāt: ceniēsiū ī eo regis sua manu īterfecti spolia cōsecrauit. Hęc oīa ex Dionysii li. ii. Quo āt pacto posteri triūpharit lati⁹ dixim⁹ ī Iuue. satyra. x. Iugurthio bello. bellū pp̄ls ro. cū iugurtha rege nūidaꝝ gessit: qđ magnū fuit & atrox. Demū a boccho mauroꝝ rege & pacis auctore insidiis capt⁹ ē: & vict⁹ syllæ tradit⁹: & ab eo ad mariū deduct⁹: quē tādē victū ī triūpho mari⁹ duxit kaľ. Ianuariis cū magna gl̄ia: quo die ēt secūdū cōsulatū mari⁹ iniit fauēte pp̄ło ēt cōtra leges auctores Plutarch⁹ & Salu. Aphricanū. P. Corneli⁹ Scipio prim⁹ noīe victę a se gētis Aphri. ē dictus vt scri. Liui⁹ & Plutar. Is nat⁹ ānos. xxiiii. ꝓcōsul ī hispaniā missus carthaginē nouā vrbē opulētissimā: vbi carthaginēsiū duces oēm belli appatū & q̄cq̄d p̄cio dignū hēbāt cōgesserāt: expugnauit diripuitq; Aldrubaľ īde castra vi cœpit eo fugato cū paucis. Masinissā numidiæ regē romano pp̄ło sua virtute iūxit hispanię pp̄li oēs aut īperiū aut societatē rōanoꝝ acceperūt. Gaditani ēt spōte se rōanis dedidere. Scipio receptis pulsis carthaginēsib⁹. L. Lētulo & Mālio acidio ꝓuīcia tradita Romā rediit. vbi paulo p⁹ cōsul declarat⁹ ē. Cōtēdit postea ī siciliā. e lilybeo deīde ī aphricā iit. vna nocte Syphacis nūidiæ regis castra & asdrubaľ altera cepit atq; īcēdit Post hęc C. lęliū & masinissā cōtra Syphacē misit: quare ī p̄lio ille capt⁹ ē: & ad scipionē duct⁹. Hannibaľ itaq; ex Italia reuocat⁹ fuit ī patriā vbi apud Zamā vict⁹ ē a scipiōe. sed e media cæde cū paucis effugit. scipio āt carthagīe rōano pp̄ło tributaria effecta exercitū ī Italiā reduxit. itaq; celeberrio triūpho vrbē ē īuect⁹. auctores liui⁹ & plutarchus. Super carthaginē. hic Horatiū allusisse puto ad illius sepulchri inscriptionē. Nā vt Plutar. mēoriæ tradidit. frequētior fama ē literni aphricanū mortuū. Ibiq; ex sua īstitutōe sepultū eē. ne p̄ria parū mēor bn̄ficioꝝ suū fun⁹ celebraret. monumētūq; ei factū: ac statuā suppositā: quā postea tēpestate disiectā liuius sevidisse testať. p̄terea apud caietā ī marmoreo sepulchro ęneaq; vrna hæc īscripta repiunť Deuicto hānibale. capta carthagine: & aucto īperio: hos cineres marmore tect⁹ hēs. Cui nō europe nō obstitit aphrica quondā. Respice res hoim q̄ breuis vrna p̄mit. Ad hæc igiť allusit Hora. Quod āt Acrō scri. apđ alios nō legi itercepta historia p̄ferti liuii. Quodq̄ dē si ipse olim ita legisset placeret vtiq;.

Iugurthinum bellū

Epitaphium Scipionis

Terra mariq; victus hostis punico
Lugubre mutauit sagum.
Aut ille centum nobilem cretam vrbibus
Ventis iturus non suis:
Exercitatas aut petit syrtes noto
Aut fertur incerto mari.
Capaciores affer huc puer scyphos:
Et chia vina aut lesbia.
Vel quod fluentem nauseam coerceat
Metire nobis cæcubum.
Curam metūq; cæsaris rerum iuuat
Dulci lyeo soluere.

Terra mariq; victus hostis. iā ad antoniū poeta redit. quē dicit terra mariq; victū accepisse pullatū sagū. In variaq; fugisse loca. vt augusti victoriā ostēdat. dixerat. n. victore lætus cæsare. Terra mariq; quo tpe apđ actiū naumachia pugnatū ē. terrestribus copiis ab anto. Canidius p̄erat cū. xviii. legionibus: & vigiti duob⁹ milib⁹ eqtū. A cæsare Thaur⁹. q vtriq; īstructa acie ī littore qescebāt: euētū naual pugnæ expectātes. Interpugnādū fugit cleopatra cū nauib⁹. lx. secut⁹ ē eā Anto. cū sola q̄nq̄remi. alexa & siculo dūtaxat comitib⁹. Ei⁹ classis quū diu cęsari restitisset decia hora supata ē. Canidi⁹ postea noctu e castris fugit suosq; ꝑdidit. itaq; illi se victori dedidere. auctor ē plutarch⁹

Sagum

Sagū. erat sagū vestimētū militare: vt scribit noni⁹. Dicit āt Hora. ātoniū p⁹ amissā classē pullatū vestimētū accepisse relicto punico. i. tyrio & purpureo. Aut ille. hostis. s. ātoni⁹. q fugiēdo varia loca adiit. Petit cretā itur⁹ vētis nō suis. hoc ait poeta: qm̄ Anto. fugiens q̄nq̄remi vt cleopatrā asseq̄reť. ab illa ī sua naui receptus ē. sicq; ad tænaꝝ appulit. vt docet Plutar. Vel vētis n̄ suis

Terra. Redit ad ātoniū dicēs. Hostis. s. ātoni⁹ victus terra p defectionē Canidii: & mari p fugā cleopatræ: mutauit punico. i. pro punico id ē purpureo seu tyrio dibapho accepit: sagū. i. paludamentū militare: lugubre: qa nigrū. Ille. s. hostis vict⁹ vtpote āto. aut iturus ē cretā nobilē. i. īsignē cētū vrbib⁹: vētis nō suis. i. nō secūdis neq; quo velit pellētib⁹: aut petit syrtes exercitatas. i. sin⁹ illos maris vexatos noto. i. vento illo hu=

mido.aut ferꝰ mari incerto.i.incognito aut ipē certus quo fata ventiqꝫ trahāt. Et ideo o puer affer.i.apporta mihi ſcyphos capaciores.i.multū capaces :& vina chia aut leſbia q̄ trāſmarina ſūt: vel metire.i.menſura et propina nobis.i.mecœnati et mihi. cœcubū vinū italicū qđ coerceat.i.reſtringat nauſeā fluētē.i.vomitū ex vino externo ꝓuocatū.iuuat.ſ.nos ſoluere dulci lyeo.i.vino:a diſſoluēdo eīn dicit̄ bacchus lyeus. curā & metū rerū cęſaris.i. quem ꝓ cęſare ſuſcepimꝰ.

id eſt nō ꝓſperis.nō ſcđis.nō exoptatis Vn̄ & Sapho inqt. Nō agit̄ vento nr̄a carina ſuo. Eſt āt tęnarus ꝓmōtoriū laconicę regiōis pelopōneſi: cuiꝰ limites ſūt a ſeptētrione corinthiacus ſinus et iſthmos: deīde creticū pelagus.ab ortu ſolis ēt creticū mare: vt ptolomęus lib. iij.ſcribit. Propter hęc igr̄ poeta īquit. Aut petit cretā &c. Exercitatas aut petit ſyrtes noto. Anto. eī ab tęnaro diſcedens in lybiā ꝑuenit.cleopatra vero in cyprū remiſſa eſt.vt aūt hæ q̄ i lybia erāt copię ab Antonio deſciuerūt voluit ille quidē ſibi mortē cōſciſcere.ſed ꝓhibuerūt hi q ſecū erāt.delatꝰ ē igr̄ alexandriā. Syrtes. Saluſt.in iug.ſcribit ſyrtes duos eē ſinus ꝓpe in extrema aphrica impares Syrtes
magnitudīe.pi natura.quoꝝ ꝓxia terrę p̄alta ſūt.cętera vti ſors tulit alta.alia ī tēpeſtate vadoſa: nā vbi mare magnū eē & ſęuire vētis cœpit: limū arenāqꝫ & ſaxa ingētia fluctus trahūt: ita facies locoꝝ cū ventis ſił mutat̄.ſyrtes a tractu noīatę. Inter eas ſitū oppidū lectis a ſydoniis cōditū.hęc ex illo συρω āt traho nobis ſignificat. Solinus vero ſcribit ꝙ vtręqꝫ ſyrtes ducentis quinq̄ginta milibus paſſuū ſeparant̄.ſed aliquāto clemētior q̄ minor eſt.eas inacceſſas vadoſū ac reciprocū mare efficit.cuius ſali defectus vel incrementa haud promptū eſt dep̄hēdere. Ita incertis motibꝰ nūc ī breuia reſcidit dorſuoſa.nūc ęſtibꝰ iundat̄ inqetis. De ſyrtibꝰ ēt Stra.li.iij. mēinit.mł̄taqꝫ Luca.li.ix. Incerto mari.ꝓ ipē icertꝰ: vł̄ p icertū mare cuiꝰ nomē ignorabat adeo remotū erat. Capaciores. Poſtq̄ Antonii fugā victore cęſare patefecit: lętitię gr̄a vina optima iubet afferri. Capaciores.valde capaces et āplos.ſeu mauis āpliores aliis. Scyphos. ſciphꝰ herculł̄ poculū erat. Ita vt liberi p̄ris cātharꝰ.herculē vero fictores veteres n̄ ſine cā cū poculo fecer̄t Scyphus
& nōnūq̄ caſabūdū & ebriū.n̄ ſolū ꝙ is heros bibax fuiſſe ꝓhibet̄.ſed ēt ꝙ antiq̄ hiſtoria ē herculē poculo tanq̄ nauigio vētis imēſa maria trāſiſſe.auctor ē macro.li.v.ſat. Chia vina.aut leſbia.chia vina aruiſia intelligit. Eſt eī aruiſiū ꝓmōtoriū chii.ex quo vinū qđ aruiſiū vocant vt ſcri.Pli.li.xiiii.c.x.chios āt iſula ē vna cycladū teſte ſolino homeri ſepulchro aliis an̄s. Stra. ēt docet li.xiiii.chiū et leſbū vina optima ferre. De leſbo āt plura diximꝰ ode.j. Nauſeā coerceat nauſea ꝓprie vomitꝰ dr̄.q̄ fit pp ſētinę fetidā aquā.vn̄ & a nauis dr̄ Tradūt āt optīo vino cōprimi vomitū.vtqꝫ celſꝰ li.ii.ait ſtomacho idoneū ē vinū auſterū licet iā aſperū ſit. Itē reſinatū: et Pli.li.xiiii.ſcri.vini naturā eē ex hauſtu accēdere calore viſcera ītus foris īfuſo refrigerare. Dulcis lyeo.ſoluere.lyeus bacchi nomē: ab λυω qđ ē ſoluo.eo ꝙ mētē & mēbra vinū diſſoluat.vn̄ ſeqt̄ paliſis.de quo ēt ode.vii.diximꝰ. Pli.p̄terea li.xiiii ſcri.nimio potu gigni fere rerū oīum obliuionē.mortēqꝫ mēorię.furorēqꝫ etiā.

X.ode dico.diſtro.īpcat̄ tēpeſtatē ī męuiū.

m MAla ſoluta nauis exit alite
Ferens olentem męuium.
Vt horridis vtrūqꝫ verberes latus
Auſter memento fluctibus.
Niger rudentes eurus inuerſo mari
Fractoſqꝫ remos differat.
Inſurgat aquilo quantus altis montibus
Frangit trementes ilices.

Argumentum odes.x.

Męuiꝰ poetaꝝ peſſimꝰ tū maronis tū horatii ęmulꝰ: vti & bauiꝰ erat.hic mæuio nauigaturo tēpeſtatē poeta imprecat̄ hac ode. Mala| ſoluta nauis.metrū ē ſimile prioribꝰ. Mala alite. malo auſpicio. Differat.ſpargat. AN.M.

m MAla. Sicut amico Vergilio bonā nauigationē primo carminū p̄catus eſt: ita hic malā męuio vtriqꝫ inimico Nā in buc.dicit maro. Qui bauium nō odit amet tua carmina męui. Ordo eſt. Nauis ferens męuiū olētē.i.fetidū hoīem exit ſoluta.ſ.a littore: mala alite id eſt aue: hoc eſt auſpicio. Et o auſter vente memento vt verberes vtrūqꝫ latꝰ.ſ.nauis eius: fluctibꝰ horridis. et eurus ventꝰ ab oriente flans.niger.i.nubiloſus & inimicus: differat.i.diſtrahat & in diuerſa ferat: rudentes.i. funes nauiū & remos fractos: & hoc mari iuerſo.i.eo qđ imū eſt ſurſū verſo. Et aquilo ventus a ſeptētrione flans a latere oriētali: q vehemēs dictꝰ ē ꝙ vt aqla volat; inſurgat ſup.tantus: quātꝰ frangit ilices trementes ſupple in altis montibus. Aſcen.

Nec ſydus atra nocte amicum appareat
Qua triſtis orion cadit.
Quietiore nec feratur æquore
Qꝫ graia victorum manus
Cum pallas vſto vertit iram ab ilio
In impiam aiacis ratem.
O quantus inſtat nautis ſudor tuis
Tibiqꝫ pallor luteus
Et illa non virilis eiulatio
Preces et auerſum ad iouem
Ionius hudo cum remugiens ſinus
Noto carinam ruperit.
Opima qꝫ ſi præda curuo littore
Porrecta mergos iuuerit:
Libidinoſus immolabitur caper
Et agna tempeſtatibus.

Orion cadit.i.occidit. de hoc aũt ſuperius in odis. Graia victoꝝ man⁹.de hac re legito Maro.li.j.ęnei.ibi.Pallas ne exurere claſſem argiuũ:atqꝫ ip̄os potuit ſubmergere ponto vnius ob noxã et furias aiacis oilei?.Pallor luteus.Violaceus pallor & croceus . vñ ẽt Hora. lib.iij.car.ode vero.x.inqt. nec tinct⁹ viola pallor amãtium.Et maro in buc. Mollia luteola pingit vacinia calta.Et apuleius li.xi.inquit. Nũc albo candore lucida.Nũc croceo flore lutea.nũc roſeo rubore flammida.Opima p̄da. Cadauer mæuii intelligit:qđ pingue fuiſſe ĩnuit.opimę hoſtię p̄cipue pingues dicebanẽ:vt feſtus ait.&opima magnifica & ampla ſpolia . Libidinoſus caper . huic olentẽ męuium apte comparauit.

Aſcen. Nec ſidus.ꝑgit dicẽs. Nec ſyd⁹ ſup. vllũ:amicũ.i.benignũ appareat nocte atra.i.caliginoſa et aduerſa:qua orion i.ſydus orionis ĩ ortu & occaſu ſed potius in occaſu tempeſtatẽ ciẽs:cadit triſtis.i.inimicus nauigantib⁹ . Nec mæuius ferat̃ ęquore qetiore q̃ ſup. vecta eſt:manus graia.i.graioꝝ victorũ.ſ.troię:cum pallas vertit iram ab ilio vſto in ĩpſam ratẽ aiacis.ſ.oilei.quã cũ cęteris apud capharea ꝓfligauit qꝫ aiax ille cum caſſandra in templo deę concubuerat.O quãtus ſudor inſtat nautis tuis.o męui:& quãtus pallor luteus .i. croceus a luto ꝑ colore cuius prima longa:inſtat ſup.tibi:& illa eiulatio.i.exclamatio:non virilis : quia muliebris:ſup inſtat.tibi.& p̄ces inſtant tibi:ad iouem auerſum.id eſt indignatum & non audientem cum ſinus ionius.i.ionii maris:remugiens noto.i.vento illo hudo.i.humido:ruperit carinam id eſt ventrem nauis tuę.Qꝫ ſi pręda opima.i.pinguis:videlicet cadaueris tui : porrecta curuo littore.i.circũ curuũ littus :iuuerit.ſ.ad eſum:mergos.i.aues marinas facile mergentes: caper. i.hircus:quia tu fetidus es:libidinoſus:quia pro te libidinoſo: et agna quã vt gratiorem iam deuoueo:ĩmolabitur ſcilicet a me:tempeſtatibus quæ te obruerint.

XI.ode dicolos diſtrophos ad pectium.

P Ecti nihil me ſicut antea iuuat
Scribere verſiculos amore percuſſũ
Amore q me p̄ter oẽs expetit. (grauis
Mollibus in pueris aut in puellis vrere.
Hic tertius december exquo deſtiti
Inachia furere:ſiluis honorem decutit.
Heu me per vrbem:nam pudet tãti mali:
Fabula quanta fui:conuiuiorũ & pœnitet:
In quis amantem languor et ſilentium
Arguit:& latere petitus imo ſpiritus:

AN.M. Argumentum odes.xi.

Amico pectio ſcribens Hora.ait verſus componere nõ iuuare ſe vt olim.eſt eñ graui amore ꝑculſus lyciſti pueri. Pecti nihil. primus verſus hexameter iambicus eſt. ſecundus vero duos habet dactylos cum cæſura poſt:& quattuor de iambico verſu. Hic tertius december.ordo eſt.hic tertius decẽber decutit honorem ſiluis:ex quo deſtiti furere inachia.in decẽbri autem folia cunctis pene arboribus excidũt:paucę eñ excipiuntur.Inachia.de hac eadem ſequẽti ẽt ođ mẽinit.Heu me.ordo ẽ.heu me quanta fabula fui ꝑ vrbẽ:nã pudet tãti mali et pœnitet cõuiuioꝝ.Arguit. oñdit. Latere imo.latera eñ gemitu la=

Contraqꝫ lucrum nil valere candidum
Pauperis ingenium querębar applorãs tibi
Simul calentis vt inuerecundus deus
Feruidiore mero arcana promorat loco.
Qꝫ si meis inęstuet præcordiis
Libera bilis vt hæc ingrata ventis diuidat
Fomenta vulnus nil malum alleuantia
Desinet ĩparibꝰ certare submotus pudor.
Vbi hæc seuerus te palam laudaueram
Iussus abire domum ferebar incerto pede
Ad non amicos heu mihi postes & heu
Limina dura: quibus lũbos & infregi latus.
Nunc gloriantis quãlibet mulierculam
Vincere mollicia: amor lycisti me tenet:
Vnde expedire non amicorum queant
Libera consilia nec cõtumeliæ graues
Sed alius ardor aut puellæ candidæ
Aut teretis pueri longam renidentis comam

borant. Spiritus. anhelitus. Contra ne lucrũ. ordo ẽ. q̃rebar ne tibi applorans o pecti nihil valere cõtra lucrũ candidũ ingeniũ pauperis calẽtis: siĺ deus iuere cundus mero feruidiore ꝓmorat arcana loco. Lncrũ. i. auaritiam meretriciã: ob quã diues riualis horatio p̃ferebaẗ: hic et Oui. li. ii. de arte inqt. Ip̃e licet venias musis comitatus homere. Si nihil at tuleris ibis homere foras. Calẽtis: amã tis. Inuerecũdus deus. vel bacchus vel cupido. ij em̃ reddũt iuerecũdos. Arca na ꝓmorat. latius iãiã supius de vini ef fectu patuit. Est ãt sensus: ꝙ vbi vino ĩcalauerat secreta sua pectio manifestabat cõq̃rens ꝙ eiꝰ ĩgeniũ cãdidũ nil va leret apud auarã meretricẽ. Libera bilis i. ira libera q dẽ ab amore. Ingrata fomenta: q̃rimonias intelligit nil amori ꝓ ficientes. Fomenta. medicamenta. Sũmotus pudor. i. honestas nunc ab amo re submota desinet amori potẽtissimo certare. Est ãt sensus: ꝙ si liber erit: nõ magis amori vacabit. Vbi hęc. s. me nolle iterũ amori subiicere. Te palã. co ram te pectio. Seuerus. grauis cõtinẽs. Hęc laudaueram. ꝙ submotꝰ pudor de sinet certare imparibus. i. ꝙ cõstans eẽ volebã. Iussus. a te pectio. Postes. inachię. s. Nunc gloriantis. lycisti amore pueri ardere nunc innuit.

PEcti. Pectio amico familiari amores suos fateẗ satis inuerecũde dicẽs. o pecti scribere versiculos nihil iuuat sicut antea me ꝑcussum amore graui. s. lycisti pueri: amore (repetit) q expetit. i. ꝑsequiẗ & excruciat me p̃ter. i. sup oẽs. s. alios amatores: vrere aut in pueris mollibꝰ aut ĩ puellis hic. i. pñs decẽber tertius exquo. i. postq̃ destiti. i. desii furere inachia. i. amore inachię puellę: decutit siluis honorẽ. i. frondes. i. iã tertia agiẗ hyems postq̃ dereliqui inachiã: heu me quanta fabula fui p vrbẽ: cũ. s. furerẽ amore inachię. q. d. qđ dico. Nam pudet tanti mali & pœnitet cõuiuioꝝ: in quis. i. in quibus languor & silentiũ. i. ꝙ in cõuiuiis languẽs amore silerẽ: & spũs. i. anhelitus meꝰ petitus. i. attractus: imo. i. profundo latere: arguit. i. euidẽti argumẽto probauit sup. me amãtem. Et querebar. s. tibi et aliis applorans ingeniũ pauperis. s. poetę: nil valere con tra lucrũ candidũ. i. auaritiã q̃ meretricibꝰ cãdida videẗ: applorans dicit siĺ. i. statim vt. i. postq̃ deꝰ iuerecũdus. i. cupido vĺ potiꝰ eius prouocator bacchus imodicus: ꝓmorat. i. ꝓmouerat loco. i. statione sua: mero feruidiore. i. acri vino: arcana. s. mea. i. intima p̃cordia calentis. i. ardentis amore. Qꝫ si bilis libera. i. stomachatio & indignatio vera inęstuet meis p̃cordiis. i. me ad veram irã cõpulerit sicut tũc simulabã iratũ: ita vt diuidat. i. disꝑgat ventis hęc fomẽta. i. medicamẽta ĩgrata. i. has q̃rimonias iutiles: quia nil alleuãtia. i. ĩminuẽtia vulnus. s. amoris: malũ. i. ꝑniciosũ. pudor submotus. i. qui nũc clãculũ a me amotꝰ est: desinet certare ĩparibꝰ. i. potioribus i. nõ amplius victus cedet: sed vincet. Vbi ego seuerus. i. tanq̃ seuerus: hoc est rigide sequẽs verũ laudauerã hęc. i. hmõi ꝓpositũ palã. i. corã te: aut te cõscio: ego iussus. s. a te: abire domũ: ferebar pede icerto. i. titubãte: ad postes heu mihi nõ aicos. i. ad ostia iachię & heu ad limia dura: vtpote qbꝰ ĩfregi lũbos & latꝰ meũ: cũ neqꝫ lachrymis neqꝫ p̃cibꝰ cederẽt. Amor lycisti pueri gloriantis vĩcere mollicia quãlibet mĺierculã tenet nũc me: vñ. i. a quo libera cõsilia amicoꝝ nec graues cõtumelię aicoꝝ: nõ q̃ant expedire. i. soluere me: sed ardor. i. feruẽs amor alius puellę candidę aut pueri teretis. i. proceri: renidentis. i. religantis longã. i. ꝓlixam comam.

Argumentum odes.xii.

In mulierem et deformẽ et olentẽ hic inuehit: q̃ quidẽ sępe horatio tũ munera tũ lr̃as mittere solebat veneris gr̃a. Quid tibi vis. ode est sil̃is. vii.lib.i. Barrhis.i.elephãtis: quoꝝ quidẽ coitꝰ aduersus est: vti et leonũ.lyncũ. cameloꝝ.tigriũ: & xynocerotũ. auctor ẽ Solinus. dicit ãt illã elephãtis dignã: qm̃
pugillares triplices. auersi coeũtes eius deformitatẽ videre nõ possent. Tabellas. pugillares triplices ĩtelligit: a tribus.s.foliis: q qdẽ rebus amatoriis et leuioribꝰ seruiebant. Martialis.li.vlti. Tũc triplices nr̃os nõ vilia dona putabis. Quũ se venturam scribet amica tibi. Nec firmo iuueni. erat ei natus annos.L.vt supius oñdit. Neq; naris obesę.i.crassę: nã interdũ ẽt in naribus carũculę q̃dã sil̃es muliebribus mãmis nascũt̃. eæq; imis ptibus q̃ carnosissimę sunt inhęrẽt: auctor ẽ Celsus li.vi. hñtes itaq; talia odorẽ aliquẽ nõ facile sentiũt. Nãq; sagacius vnꝰ. ordo ẽ. nãq; vnꝰ ego.i.solꝰ &c.
Polypus. Polypus.i.carũcula mõ alba mõ subrubra: q̃ nariũ ossi inhęret: & mõ ad labra pendẽs narẽ implet: mõ retro p id foramẽ quo spũs a naribꝰ ad fauces descẽdit: adeo increscit: vti post vuam cõspici possit: strãgulatq; hoĩem maxĩe austro aut euro flãte: fereq; mollis est: raro dura. Auctor est Celsus li.vi. Hircus.i.hirci fœtor: qui sub brachiis eẽ aliqbꝰ solet ob humorẽ illuc defluentẽ: vñ Alexander aphodiseus in pblematis ait. Cur axilla inter alia loca multo grauissime olet: vtrũ qꝛ spiramẽtis fere caret: grauis ãt odor in his p̃cipuus est pp putredinem q̃ ibi gignit̃ ob humiditatis morã: quæ nec dimouet̃ nec exercet̃. Phũs itẽ particula decima pblematũ scribit. cur alæ oĩm maxĩe partiũ nr̃i corpis male olẽt. Vtrũ qꝛ oĩm mĩme respirare pñt: malus aũt odor locis hmõi cõtrahi maxĩe solet: qm̃ putredo quiete interioris qualitatis cõsistit: an ideo qꝛ ĩmobiles ĩexercitateq; habẽtur. Scribit etiam ibidem cur homines qui virus redolent fœdius q̃ hirci oleant: quum se odorifice vnguẽtarint: an hoc in multis accidere solet: velut cum acido dulce commixtum est dulcius totum exultat. tum etiã omnes postq̃ sudarunt grauius olent: vnguentum autẽ cõcalefaciendi vim ha-

XII: Ode dicolos distrophos in mulierem libidinosam.

Quid tibi vis mulier nigris dignissima barrhis?
Munera cur mihi? quid ve tabellas
Mittis nec firmo iuueni neq; naris obesæ?
Nãq; sagacius vnus odoror
Polypus: an grauis hirsutis cubet hircꝰ ĩ alis
Q̃ canis acer vbi lateat sus.
Quis sudor vietis: et q̃ malus vndiq; mẽbris
Crescat odor cum pene soluto
Indomitam properat rabiẽ sedare: nec illi
Iam manet humida creta colorq;
Stercore phucatus crocodilli: iãq; subando
Tenta cubilia tectaq; rumpit.
Vel mea cũ sæuis agitat fastidia verbis
Inachia langues minus ac me
Inachiã ter nocte potes: mihi semper ad vnũ
Mollis opus. pereat male quæ te
Lesbia q̃renti taurũ mõstrauit inertem
Cum mihi chous adesset amynthas:
Cuius in idomito cõstãtior inguine neruus
Q̃ noua collibus arbor inhæret.
Muricibus tyriis itæratæ vellera lanæ
Cui properabantur? tibi nempe.
Ne foret æqualis inter conuiua magis quẽ
Diligeret mulier sua q̃ te.
O ego non fœlix quã tu fugis: vt pauet acris
Agna lupos: capræq; leones.

Quid tibi vis. Petulãter petulãtẽ anũ carpit dicens. O mulier dignissima barrhis.i.elephantibus nigris (sunt em̃ omẽs nigri. vnde de ipsis primum dictum est. It nigrum campis agmẽ: coeunt autem auerse. vnde ab illius fetore & obscœnitate minus offenderentur: quocirca illam ipsis dignã argute censet) quid vis tibi? id est quid pretendis?

cur mittis mihi munera: ve p vel quid. i. ad quid mittis mihi nec iuueni firmo. i. satis potēti ad libidinem tuā explēdā: neq; naris obesæ. i. occlusæ & piguis seu crassę: hocē neq; hñti narē obtusā & occlusā ita vt patū olfaciā. obesū pro pingui ēt apud maronē legunt illic: obesaq; terga. aut obesę. i. circūesę aut circūrosę naris ita vt virt⁹ odoratiua pierit. dicit ergo cur mittis mihi neq; te exaturare neq; fetorē tuū sufferre valenti munera & tabellas. i. triplices pugillares in qb⁹ amores & res amatoriæ inscribebāt. Docēs ēt se nō obesæ naris addit. Nāq; ego vnus. i. solus: odoror. i. olfacio (p quo vulgati⁹ dicit odoro) sagaci⁹. i. maiore sagacitate & pitia nasi (Nā sagacitas nasi est: vñ plautus sagax nasū habes) an polypus sup. sit cā fetoris ī naso Est aūt vt mācinellus recitat carūcula qdā putida ī naso. An hircus. i. hircin⁹ fetor grauis. i. molestus & difficulter tolerabilis: cubet. i. quiete maneat (Alludit āt ad cubilia hircorꝫ q̄ fetidissima sunt) in alis. i. sub axillis: hirsutis. i. pilosis. sagaci⁹ dicit q̄ canis acer. i. strenuo obfactu: sup. odorat aut sētit: vbi lateat sus. i. ap (Posset dici vbi lateat sus acer: sed plus roboris est dicēdo canis acer: vt se vel acri cani pferat) Odoror etiā sagaci⁹: qs. i. qualis sudor & q̄. i. q̄tum mal⁹ odor crescat vndiq; mēbris vietis. i. flaccidis & vetustate languētib⁹. cū. i. qñ: mulier fetida: pperat sedare rabiē indomitā. s. libidinis: pene. i. cauda virili: soluto. s. ab ī tentigine emisso semīe: aut soluto e subligaculis: Nec creta humida. i. chia terra cretei coloris: manet illi. s. vetulę: qa sudore & anhelitu resoluit. iā. s. in coitu: & color phucatus. i. phuco & adulterino colore q̄situs: stercore. i. oleto: crocodilli illius aiālis in ægipto frequētis: & ipsa anus rūpit iā subādo. i. subeūdo more suū diuturno coitu: cubilia tenta. i. strata & tecta. i. cooperta tapetis aut lineis coopimētis. Vel quū vetula illa (Mutauit aūt psonā. nā a secunda ad tertiā transiuit) agitat. i. mouet mea fastidia. i. quib⁹ eā fastidio & cōtēno: verbis sæuis. i. supbis dicendo. s. o horati: tu langues minus inachia. i. minus fatigaris subagitando inachiam: ac. i. q̄ me. tu potes ter nocte. s. vna inachiā sup. cognoscere aut (vt honor sit onerib⁹) futuere: q d ex more subticuit sicut comici miles ego eunuchum illum vel sobrius. Tu autē es mihi semp mollis. i. languens & ipotēs: ad vnū op⁹. s. veneris. Pereat lesbia male quæ mihi quærēti taurū. i. fortē sub actorē monstrauit te inertē. i. ignauū & torpētē. pcipue cum amyntas chous: ex cho insula iuuenis: adesset. i. psto esset mihi: cuius neru⁹. i. mētula: inheret cōstātior ī inguine. i. mēbro muliebri: idomito. i. indomabili & sēper prurienti: q̄ noua arbor inheret collibus. Cui putas o horati. q. d. ne gratis a te stuprū q̄sisse dicar (vñ prius munera cur mihi) vellera lanæ iteratæ. i. bis tinctę: muricibus. i. purpuris tyriis: pperabantur. i. cito parabantur. Nēpe. i. si nescis certe sup. pperabantur: tibi. Ne cōuiua foret inter equalis. i. coęuos sodales:

bet itaq; sudorē potest puocare. Vietis mēbris. i. languidis: sine vi & naturalibus priuatis viribus. quod Fest⁹ edocet. Soluto pene. emisso virili semine. Penē enim caudam vocabāt: inquit festus a pendēdo quidē. Humida creta erat in medicaminib⁹ & chia terra cādicans. vsus ad mulierū maxime cutē lactei coloris ē hęc. auctor Pli. li. xxxv. Humida ob coit⁹ sudorē. Phucat⁹. φυκοσ color dr̄ latine phucū dicūt verso υ græco in u. Stercore cro. est crocodillo vita in aqua terraq; cōis. Duo autem sūt eorꝫ genera: aliqs multum infra magnitudinē in terra tm̄ odoratissimisq; florib⁹ viuit ob id intestina ei⁹ diligenter exquirunt iucundo nidore refracta crocodileā vocāt oculorꝫ vitiis vtilissimā cū porri succo inunctā: & cōtra suffossiones vel caligines. illita quoq; ex oleo cyprino molestias in facie enascētes tollit. Ex aqua vero morbos omes quorꝫ natura serpit ī facie nitoreq; reddit. lētigines tollit. ac varos oēsq; maculas. Auctor Pli. li. xxviii. Subando subagitādo. est eī a suibus tractū: quū libidinē puocat. Tēta. strata. Tecta linteis ac culcitra. Vel me quū. ordo ē. vel q̄ malus odor vndiq; crescat vietis mēbris: quū sæuis verbis agitat mea fastidia. Inachia la. verba sunt illius an⁹ ad Horatiū. Ac me. i. q̄ me. Mollis. es. Ad u. o. ad vnū coitū. Pereat. ordo ē. male peat lesbia: q̄ q̄rēti. s. mihi taurꝫ mōstrauit te inertē. Taurū. i. virum venereū ac fortē vt taurus est. nā vt phūs scri. lib. v. de aīalibus. vaccæ tauros nō patiuntur ppter rigorē genitalis: nimiāq; tētiginē. sed clunibus subsidētib⁹ semē recipiūt genitale. id aūt & nos vidimus. Chous. chos insula est in caria: vt scri. mela. Strabo li. x. inter cycladas nūerat. li. aūt. xiiii. docet & insulā & vrbem chon appellatā. vrbs vero nō magna ē sed optime oīum habitata & aspectu iocūdissima: his qui eo nauigant. insulę magnitudo est ad. ccccc. & l. stadia: tota fertilis. & queādmodū Chi⁹ & lesb⁹ optimo vīo abūdās: viri choi illustres fuerūt hippocrates. itē Sim⁹ medicus phyletas poeta simul ac iudicialis nycias: qui choorꝫ tyrān⁹ fuit & ariston: hinc fuit Thenomest⁹ vir clarus in administrāda repu. nycię ęmulus. Iteratę

Crocodilli stercora

Chos & Choi

I. de purpura dibapha.i.bis tīcta ītelligit: de qua lati⁹ ī odis. Tibi.horatio.s. Mulier .s. volebat.n. horatiū purpura ornare ita optīa vt īter cōuiuas ęq̄les ēēt ab alienis vxorib⁹ magis diligeretur.

ANT.M.

Argumentum odes.xiii.

Hac ode sodales hortať ad lætiorē vitā. Quum enim nunc plueret: nūc nigeret: & in mari ac siluis tempestas eēt occasionē ad voluptatem rapiendam esse docet: eo nāq; tēpore aliud agi non poterat. Horrida.t.prim⁹ versus hexameter est secūdus vero quattuor pedes habet ex iābico versu & duos dactilos cū cæsura. Cęlum.i.nubes: aer.n.ī nubes contrahitur indeq; imbres decidūt. Et im. ordo est. & imbres & niues deducūt iouem.i.deorsum ducunt aerem. Videť enim quodāmodo cū pluuia aer descēdere. Siluæ.metri causa trisyllabum fecit. Occasionē.dicitur occasio opportunitas tēporis casu proueniēs: vt Festus ait. De die.i.tēpore ipso. Virēt ge. dū vigēt & valēt. Obducta rugis.obsita vti mœstis euenit. Cōsule.m.Hora. n.mālio torquato cōsule nat⁹ est: quod superi⁹ etiā scripsit. Cætera. sensus est vacādum eē conuiuiis tm̄: cætera vero omittēda vt sunt min⁹ læta.nā deus in meli⁹ forsitā reducet. Achæmenio.i. p sico.achemenes.n.teste Herodo.li.iiii. fuit prim⁹ psarū rex a quo postea reges oēs vsq; ad dariū descēderūt. Fide c.i. lyra. Mercurius.n.lyrā iuenit: & phœbus citharā.de quib⁹ late in odis. Nobilis vt sensus est .ꝙ cētaurns chiron achilli alūno p̄dicens mortē apud troiā monuit oē malū vino & cātu leuādum eodem itaq; modo & ipse agit. Grandi a. Iuuena.item sat.vii.metuens virgæ iam grandis achilles cantabat patriis ī montibus. Assaraci t.troiam intelligit Nam dardanus ioue nat⁹genuit erychtonium.is troē. Tros assaracū: ex quo capys natus est.indean chises.hīcæne as &c. Auctor naso libro quarto fasto. Scamandri.ex ida phrygiæ mōte Scamander & Simois fluuii descendunt in troadē: vt Mela scrib. Mater cærula.i. thetis marina. Aegrimoniæ.i.tristitiæ. Est autem ordo: illic vin o cantu & dulcibus alloquiis leuato omne malum deformis ægrimonię. Acrimonia autem

Occasio

Assaraci domus

quem sua.i.ppria mulier.i.amica aut poti⁹ vxor: diligeret magis q̄ sup.ego te. O ego leuis.i.inconstās & imprudens: quam tu fugis: vt agna pauet.id est pauore fugit lupos acris: aut vt caprę sup.pauēt leones

XIII. Ode dico.distrophos ad Sodales.

Horrida tempestas cælum contraxit & imbres
Niuesq; deducunt iouē.nūc mare nūc siluæ
Threicio aquilone sonant.rapiamus amici
Occasionē de die: dūq; virēt genua
Et decet obducta soluatur frōte senectus:
Tu vina torquato moue cōsule p̄ssa meo
Cætera mitte loqui.de⁹ hæc fortasse bēigna
Reducet in sedē vice: nūc & achęmenio
Perfūdi nardo iuuat & fide cyllenia
Leuare duris pectora sollicitudinibus:
Nobilis vt cecinit grandi cētaurus alūno:
Inuicte mortalis dea nate puer thetide.
Te manet assaraci tellus quā frigida parui
Findūt scamādri flumina lubricus & simois:
Vnde tibi reditum certo sub tegmine parce
Rupere.nec mater domū cęrula te reuehet.
Illic omne malum vino cantuq; leuato
Deformis ægrimoniæ dulcibus alloquiis

Horrida. Inuitat sodales ad hilare conuiuium dicens. Tempestas horrida.i.pluuiosa & aspera: contraxit.i.condensauit in nubes cælum. i.aerem: & imbres ac niues: deducunt.i.deorsum quia in terram ducunt: iouem.i.aerem in nubem contractū & per pluuiam resolutum.mare sup.sonat nunc & siluę sonant nunc: aquilone threicio.i.a thracia flāte: & ergo o amici: rapiamus occasionem scilicet lęte cōuiuandi.de die.i.tempore: & dū.i. donec genua scilicet nostra virent.i.in vigore sunt.& dum decet scilicet p ętatem: soluatur senectus fronte obducta.i.quæ erat obducta tristitia: exporrigať hilaritate. Tu moue scilicet fundendo & bibendo: vina pressa torquato consule meo.i.anno natiuitatis meæ quo torquatus consul erat. Mitte.i.omitte loqui: cætera.i.seriosa quę nihil ad lętitiam faciant: nam deus reducet fortasse: hęc scilicet tristia quę agitare possumus: in sedem.i.tran-

quillitatem & sedationē: vice. i. vicissitudine benigna i. fauorabili: Iuuat. i. delectat sup. me: nunc perfundi nardo achęmenio. i. persico: & leuare pectora sup. a sollicitudinibus duris. fide cyllenia. i. lyra a mercurio inuenta. Vt. i. queadmodū centaurus nobilis. s. chirō est animi viuacitas: vt inquit Nonius Deformis. deformes efficieutis. Dulcibus alloquiis. dulcibus verbis. dulci sermone. iustissim⁹ centauroꝝ secūdū homerum: cecinit grandi alūno. s. suo sup. achilli dicens. o puer in uicte nate mortalis dea thetide. i. licet ex dea mortalis tū: tellus assaraci. i. troiana quā assaracus aliquādo possedit: manet te. i. statuta est tibi exitio. quā. s. tellurē frigida flumina scamandri fluuii ab ida ꝓfluētis parui. i. exigui: & symois lubricus. i. labilis & difficīter retētibilis: findūt i. secant & absumūt aut potius diuidūt p mediū eius fluēdo: vnde. i. de qua tellure: parcæ. i. deæ fatales: rupere. i. rūpēdo fila fatalis vitę negauerūt tibi reditū sub tegmine. i. cōtextu fatoꝝ: certo. i. ineuitabili. Nec. i. & nō: & vn: mater cærula. i. cęrulei coloris: quia marina dea: nō reuehet te domū. s. nauib⁹. Leuato illic. i. cū illic fueris vino & cantu oē malū. s. sollicitudinū & curarum. & leuato illic omne malum ægrimonię. i. ægri animi & tristitiæ deformis: quia est ægritudo animi ēt honesta: dulcibus alloquiis. i. confabulationibus.

XIIII. Ode dicolos distro. ad Mecœnatem.

Mollis iertia cur tātā diffuderit imis
Obliuionem sensibus
Pocula letheos vti ducentia somnos
Arenti fauce traxerim:
Candide mecœnas occidis sæpe rogādo.
Deus deus nam me vetat
Inceptos oli ꝓmissū carmen iambos
Ad vmbilicum adducere.
Non aliter samio dicunt arsisse batyllo
Anacreonta tæium.
Qui persæpe caua testudine fleuit amorē
Non elaboratum ad pedem.
Vreris ipse miser: qꝫ si non pulchrior ignis
Accendit obsessam ilion
Gaude sorte tua. me libertina nec vno
Contenta phyrne macerat.

Mollis. Mecœnati rñdēs ait. O candide mecœnas occidis sup. me rogādo. i. iterrogādo: cur mollis iertia diffuderit sēsib⁹ imis tātā obliuionē. i. cur ita sopitis sēsib⁹ a canēdo refrigescā. vti. i. pinde atqꝫ: traxerī fauce arēti. i. sitiēti: pocula ducētia sōnos letheos. i. obliuiosos. Nā de⁹. s. cupido: de⁹. i. quē deū eē affirmare cogor: vetat me adducere ad vmbilicū. i. ad cōsūmationē: aut ad mediū: iābos iceptos. i. iābicū carmē inceptū olim: appositorie carmē ꝓmissum. i. qđ tibi ꝓmiserā. Dicūt s. scriptores: anacreōta. s. lyricū: tęium. i. ex teio ionū ciuitate. arsisse nō aliter. s. ꝗ ego ardeā. batillo. s. puero aut saltatore: samio. i. ex samo insula. qui scilicet anacreon fleuit ꝓsæpe testudie caua. i. cythara: amorē nō elaboratum ad pedem. i. ad mēsurā iustā. vel poti⁹ ad pedē nō elaboratū

Argumentum odes. xii.

Cur incœptos iābos omiserit interrogāti mecœnati rñdet amorē fuisse cām Mollis i. prim⁹ versus hexameter ē dactilicus. Secūdus vero iābicus tetrameter Mollis i. ordo ē cādide mecœnas occidis sępe rogādo: cur moll' inertia &c. Mollis iner. viles & molles reddens segnitia. Letheos. obliuiosos. λɦθɦ. n. obliuio dr: ide lethe fluuius ifern⁹: vn bibentes obliuione afficiūtur. De⁹ de⁹ cupido. s. ad vmbilicū. i. ad finē. nā in fine libri vmbilici ornamenti genus solent poni. Vnde Martialis finē tertii libri ita clausit. Ohe iā satis est ohe libelle iā peruenimus vsqꝫ ad vmbilicum. & alibi idē quoqꝫ ait. Nūꝗ grādia nec molesta poscit. Quę cedro decora a purpuraqꝫ nigris pagina creuit vmbilicis Samio bathyllo. Anacreon lyric⁹ poeta fuit ætate Pisistrati & pherecidis historici Pythagoræ magistri. vt scribit Eusebius. fuit is pria teius: qui Bathyllum puerum samium adamauit. Teos autem ionum ciuitas est in peninsula sita: hinc est Anacreon liricus. item hecateus historicus: vt Strabo ait lib. xiiii. Non elaboratum ad pe. id autem propter amoris curam eueniebat. Ipse. tu mecœnas. Pulchrior ignis. pulchrior puella ꝗ tua sit. intelligit autem helenā dicens qꝛ si helena nō fuit pulchrior ipsius mecœnatis amica debet illa gaudere mecœnas.

Vmbilicū. vsqꝫ

Perducem

Anacreon

i.nõ elaborate obſeruatũ. Ipſe.i.tu o mecœnas vreris miſer.i.miſerando amore. q; ſi non pulchrior ignis.i.nõ fuit pulchrior helena quæ fuit facula mõſtrata hecube parturiẽti paridẽ: q̃ accendit ilion.i.troiã obſeſſam.ſ.a græcis. Eſt aũt a noĩatiuo hæc ilios. vñ pri⁹ vexata ilios dixit gaude tua ſorte:quia te dignã amas. Nã phyrne libertina.i.libertinę cõditionis:nec cõtẽta vno i.amatore aut viro macerat me.ſ.amore ſui.

Argumentum odes.xv.

ANT.M. In neęrã ſcribiť ode.arguitur.n.illa periurii a poeta:nam cũ iuraſſet ſe ꝑpetuam fore illius:alteri poſtea hæſerat. Nox erat &.carmen eſt ſimile præcedẽti. In verba mea.ſecũdũ verboꝝ meoꝝ formã. Viri.i.veneni vel naturalis virtutis:nam teſte Monio. Virus quãdoq; ꝓ naturali virtute legitur de quo latius diximus li.i.g.ibi. Viroſaq; pontus caſtorea. Potiori.i.riuali:qui potior & valentior eſt apud te. Parẽ.i.mutuo amantem puellam. Offenſæ formę.i.quã tu offendiſti periurio. Conſtantia: continentia & perſeuerantia non ſuccumbet formæ tuæ:ſed libera erit. Pactolus.lydię fluui⁹ aurifer:hinc aliter chryſoroã vocant. vt ſolinus ait. Pithagorę arcana renati.i.q̃q̃ philoſophus ſis.cur ãt renati in odis late diximus. Nirea. de nireo item in odis ample.

XV. Ode dicolos diſtrophos in neæram.

NOx erat:& cælo fulgebat luna ſereno
Inter minora ſidera:
Cum tu magnorũ numen lęſura deorũ
In verba iurabas mea.
Arctius atq; hedera procera aſtringitur ilex
Lentis adhærens brachiis.
Dum pecori lupus.& nautis infeſtus orion
Turbarit hibernum mare:
Intonſoſq; agitarit apollinis aura capillos
Fore hunc amorem mutuum.
O dolitura mea multum virtute neæra
Nam ſiquid in flacco viri eſt:
Non feret aſſiduas potiori te dare noctes
Et quæret iratus parem:
Nec ſemel offenſæ cedet conſtantia formæ
Si certus intrarit dolor.
Et tu quicũq; es fœlicior:atq; meo nũc
Superbus incedis malo.
Sis pecore & multa diues tellure licebit
Tibiq; pactolus fluat.
Nec te pythagorę fallant arcana renati.
Formaq; vincas nyrea
Eheu traſlatos alio mœrebis amores
Aſt ego viciſſim riſero.

ASCEN. NOx erat. Amarorie accuſat neeram periurii hoc ordine. Nox erat:& luna fulgebat cælo ſereno inter ſidera minora:cũ tu:o neera lęſura.ſ.ꝑiurio numẽ magnoꝝ deorum: iurabas ĩ verba mea.i. obſeruare quæ abs te petebã. adhærẽs brachiis meis lẽtius.i.adherẽtius:atq;.i.q̃ ilex procera aſtrĩgiť.i.ſtricte ãplectiť:hedera.ſ. frutice. Iurabas inquã hũc amorẽ.ſ. nr̃m aut inter nos fore mutuũ:dum.i.donec lup⁹ ſup.fuerit ĩfeſt⁹ pecori & orion.i. ſidus eius ĩpetuoſũ:ĩfeſt⁹.i.vi ĩferens nautis turbarit pro turbauerit:mare hibernũ.i.hyemale.& dũ aura.i.vẽt⁹ agitarit capillos ĩtõſos apollinis. Hoc eſt ĩ ꝑpetuũ. O neera dolitura multum mea virtute.i.ꝓpter virtutẽ meã. Nã ſiquid viri.i.aĩ virilis ẽ ĩ flacco.hoc ẽ ĩ me:loquitur tñ tãq̃ de alio in tertia ꝑſona. Ipſe flacc⁹ nõ feret.i.nõ ꝑpetieť te dare potiori.i.ditiori aut amatiori noctes aſſiduas.& irat⁹.ſ.tibi q̃ret parẽ.i.amicã redamãtẽ ſe. Nec ſi dolor cert⁹.i.firm⁹& cõſtãs ĩtrarit.ſ.p̃cordia cõſt tia.ſ.ei⁹ cedet.i.locũ dabit:formę ſemel offẽſę.i.ꝑ cõtẽptũ læſæ. Et tu o riuaľ q cũq; es fœlicior.ſ.q̃ ego:atq; ĩcedis nũc ſupb⁹ meo malo.i.dãno:licebit.i.ꝑmitteť ſis.i.vt ſis diues pecore & mľta tellure:& pactol⁹ fluui⁹ aurifer ĩ lydia fluat.i.fluẽdo afferat aurũ tibi.nec arcana pythagorę renati.ſ.ſecũdũ eũ.fallant te.i.ſis prudẽtiſſim⁹:& vincas forma:nyrea:formoſiſſimũ adoleſcẽtẽ vt prius patuit Eheu q̃ interdolẽtis vox.q.d.nihilominus tu mœrebis.i.mœſte feres amores trẽſlãtos alio i.ad aliã amicam:aſt ego riſero ſi.ſ.euenerit:viciſſim.i.per vices.

XVI. ode dicolos distrophos in bella ciuilia

Altera iam terit bellis ciuilib9 ętas.
Suis et ipsa roma viribus ruit.
Quā neq; finitimi valuerūt perdere marsi
Minacis aut hetrusca porsenæ manus.
Aemula nec virt9 capuę: nec sparthac9 acer.
Nouisq; rebus infidelis allobrox.
Nec fera cęrulea domuit germania pube:
Parentibusq; abominatus hannibal.
Impia perdemus deuoti sanguinis ætas
Ferisq; rursus occupabitur solum.
Barbarus heu cineres insistet victor. & vrbē
Eques sonante verberabit vngula.
Quæq; carent vētis & solibus ossa qrini
Nefas videri dissipabit insolens.

Altera iam teritur. Argutissime detestat̄ ciuilia bella di. Altera ętas. s. rōanor quor superioris ętatis plurimi extincti erant: terit̄ iam bellis ciuilibus: et ipa roma ruit suis viribus. s. in se conuersis Nos ergo impia: quia ferrea ętas: sanguinis deuoti. i. morti addicti: perdemus. i. destruemus & exterminabimus sup. eā: hoc est romā: quā neq; marsi: populi bellicosissimi in italia: finitimi. i. quis in cōfinio vbi perniciosissimi sūt hosteshabitantes: valuerunt pdere: aut manus. i. potestas: hetrusca. i. hetruscorum porsenę. s. regis minacis: quia minantis romanis necem nisi tarquiniū supbū regē suū recipiāt. nec virtus capuę oppidi pcipui i campania italica: ęmula. i. q̄ ex ęquo imitari romam cōtēdit: nec sparthachus gladiator ille acer: quia collecta manu seruor tot strages dedit. nec allobrox. i. ppl's ille gallię in delphinatu & cōfinio: infidelis. i. non seruās fidē: rebus nouis. i. cōiurationi catilinę: nec germania: fera. i. īmaniter bellicosa: pube. i. multa prole florēte: cęrulea. i. cęruleos oculos hn̄te: domuit et quā hānibal abominat9. i. pro diro omine execratus: parentib9. i. a maiorib9 nr̄is sup. non domuit. Nos inquā pdemus eam et solū occupabitur rursus feris vt a lupis & vrsis q illic anteq̄ vrbs cōdita eēt hītarāt: & heu barbar9. s. auxiliari9 victor insistet. i. pedib9 īpellet: cineres. s. romę exustę: si ita pgūt mutuis se occidere armis: & eques. i. equ9 ab eqte rect9 verberabit vngula sonāte vrbē: & ipe insolēs. i. petulans dissibabit (nefas videri. i. qd videri nefas erit) ossa qrini. i. romuli q̄ carētvētis & solib9. i. q̄ occulta sp fuerūt vt romulus in cœlū assumptus puter.

Argumentum odes. xvi.

In romanos bella ciuilia repetentēs hęc ode scribitur. Cōsulit autē eis relinquere penitus patriā confugereq; ad diuites insulas prope oceanū manentes: quę loca piis tātūmodo cōstituit iuppiter: ibi em̄ nullo marte vexabunt: vti i vrbe roma continue eueniebat. Altera iam. primū carmen hexametrū dactilicum est. sequens vero hexametrum iambicum. Suis viribus. Vnde et Liui9 in prologo ita scribit. Quanto rerū min9 tanto minus cupiditatis erat: nuper diuitię auaritiam: et abundātes voluptates desideriū p luxū atq; libidinem peūdi perdēdiq; oīa inuexere. Marsi. de iis supius late. Aemula virtus capuę. Florus scribit campanię caput fuisse Capuā. q̄ quondā inter tris maximas Romā carthaginēq; numerata. pro q̄ vrbe pplus romanus samnites īuasit. Sparthacus acer. de hoc in odis legito. Nouisq; rebus. i. cōiurationi catilinę. Infidelis allobrox. Allobroges gallię populi sunt iuxta rhodanū quor metropolis est Vienna. Auctor est Strabo li. iiii. Vtq;. salustius scribit: catilina legatos allobrogum ad societatem belli patrii sollicitauit. illi tamē incerti qd agerent tandē rem omnē. Q. Fabio Sangę aperuerūt. Cicero postea p Sangā consilio cognito legatis pręcepit. vt studium cōiurationis simularēt &c. Cęrulea pube. germanis oībus truces & cęrulei ocl'i: rutilę comæ: magna corpora &c. Auctor est tacitus. Abominatus. propter crudelitatē detestatus. Impia pdemus. ordo est. pdemus nos impia ætas sanguinis deuoti. id ē execrabilis & detestādi. Rursus. sicuti anteq̄ roma eēt ędificata. Barbarus victor. i. voti compos. Barbari enim plures & augusto & M. Antonio auxiliati sunt. Eques. id ē equus ipe hominē portans. omnes em̄ antiqui scriptores vt hominē equo insidētē: ita & equū quū portaret hoīem equitē vocarūt. auctor Macrob. lib. vi. Quęq; carent. ordo est. & insolens eqs. id est audax et impudens dissipabit ossa Quirini: quæ carent ventis et solib9 appositio: nefas videri. Carent ventis & solibus. Varro post rostra fuisse sepulchrum Romuli scribit: vt ait porphyrio.

Capua

Allobroges

Germani.

Eques

Forte qd. ordo eſt. forte cõiter aut melior pars q̃ritis qd expediat carere. ſ. expedit malis laboribus. abſtinẽdũ igitᷓ eſt a ciuili furore et petere loca piorũ: de qb⁹ iam dicet. Malis laboribus. ſũt eñ & boni labores vt honeſti &c. Malos ãt labores ciuiles & bellicos motus intelligit. Nulla ſit hac potior ſentẽtia. ordo eſt. nulla ſententia ſit hac potior. ſ. ire quocunq; ferent pedes: quocũq; per vndas vocabit notus aut ꝓteru⁹ aphricus velut phoceorum &c. conſulit autẽ vt potius patriam ipſam relinquãt alio tendentes: q̃ velint ciuili furore concurrere.

Phocis

Phoceorum. phocis adeſt boetię appoſita. vt ſcribit Stra. libro. ix. Vtq; lib. iiij. edocet: phocenſes quum ab natali ſolo diſcederent: in gallia narbonenſi maſſiliam condiderũt. habito prius ephesi a Diana oraculo: nã Ariſtarchæ matronæ ad modum honoratæ dea in ſomnis aſtiterat imperans vt accepto quodam a ſacris ſimulacro vna cũ phocenſibus nauigationem Ariſtarcha ſubiret &c. Iuſtinus autẽ libro. xxxiij. plura ſcribit. Execrata ciuitas. ciuiũ multitudo peſſima abominabilis: quaſi ſine ſacro. Sic placet? an melius quis habet ſuadere? per interrogationẽ hęc legũtur. Eſtq; ordo. ſic placet. an quis habet melius ſuadere: nam tanq̃ nomen poſuit infinitum. Alite: auſpicio. Simul imis ſaxa. Ordo eſt. ſimul ſaxa leuata ab imis vadis renarint. id eſt iterum ſurſum natauerint quodquidem erit nunq̃. Nam ſaxa ſemper erunt in vadis imis: nec vnq̃ poterũt enatare.

Padus

Padus. is fluui⁹ eſt qui ab imis radicib⁹ Veſuli montis exortus paruis ſe primum fontibus colligit: & aliquatenus exilis ac macer: mox aliis amnibus augeſcit: adeo vt per ſeptem ſeſe oſtia effundat. Vnum de iis magnum padũ appellant. inde tam citus proſilit: vt diſcuſſis fluctibus diu qualẽ emiſit vndam agat: ſuũq; etiam in mari alueum feruet. Vt Mela docet. Matina lauerit cacumina. id eſt matini montis apuliæ apicem. quod nunq̃ erit.

Apœnin⁹

Apœninus. Is mõs eſt qui ab alpi-

Forte quid expediat cõiter aut melior pars
Malis carere quęritis laboribus.
Nulla ſit hac potior ſententia: phoceorũ
Velut profugit execrata ciuitas
Agros atq; lares patrios: habitãdaq; fana
Apris reliquit & rapacibus lupis.
Ire pedes quocũq; ferẽt. quocũq; per vndas
Notus vocabit aut proteruus africus.
Sic placet? an meli⁹ quis habet ſuadere? ſed a
Ratem occupare quid moramur alite?
Sed iuremus in hęc: ſimul imis ſaxa renarint
Vadis leuata: ne redire ſit nefas.
Neu cõuerſa domũ pigeat dare lintea: qñ
Padus matina lauerit cacumina.
In mare ſeu celſus ꝓcurrerit apœnin⁹
Nouaq; monſtra iunxerit libidine
Mirus amor iuuet vt tygres ſubſidere ceruis
Adulteretur et columba miluio
Credula nec flauos timeãt armẽta leones
Ametq; ſalſa leuis hircus æquora.
Hęc et q̃ poterũt redit⁹ abſcindere dulces
Eamus omnes execrata ciuitas:
Aut pars indocili melior grege: mollis & exſpes
Inominata perprimat cubilia.
Vos quib⁹ eſt virtus muliebrẽ tollite luctũ:
Hetruſca pręter & volate littora.
Nos manet ocean⁹ circũuagus arua beata
Petamus arua diuites & inſulas.
Reddit vbi cererẽ tell⁹ inarata quotãnis:
Et imputata floret vſq; vinea.
Germinat & nũq̃ fallentis termes oliuę:
Suamq; pulla ficus ornat arborem.

Forte quid expediat. Perinde atq; in rebus deſpatis

haberi solet confusio vtitur sermone vt ęneas apud maronē ænei.ii.Iuuenes fortissima frustra &c. Ordo quoqꝫ varius eē pōt vt sit. Si forte cōiter.i.oēs ex cōi cōsensu:aut melior.i.sanior & prudentior pars:q̄ritis quid expediat.i.q̄d facto opus sit carere.i.ad carēdū aut vt careatis laborib⁹ malis.i.pniciosis:quales sūt in bellis intestinis semp.Et fusu.id q̄ritis:nulla sententia sit potior hac videlicet ire.i.abire hinc quocūqꝫ pedes ferāt:et quocūqꝫ notus aut aphricus supb⁹:qa pdominās vocabit.s.vos:velut ciuitas phoceoꝝ execrata.i.execrabil':aut execrata ab apolline q̄ illis ob scelus pniciosū dedit cōsiliū:profugit.s.i galliā narbonensem vbi marsiliā ad mare cōdidit vrbē romanis semp amicā & nūc quoqꝫ clarā:verū dānaꝛ phocensiū ciuitas ꝙ profugit.i.porro fugit agros atqꝫ lares patrios:quod romanos facere volētes impediuit furius camillus & etiā Scipio aphricanus aliq̄n.Porphyrio bus illis inchoans:quę citeriorem galliam ab vlteriori separant:septētrionē versus in siculū vsqꝫ protendiꝛ fretum italiam p mediū secās:quod Dionysi⁹ scribit.Leuis.i.vt sit absqꝫ pilis cū sit hirsutus.Amet ęquora:innatet vti pisces.& ibi degat.Mollis.iners & muliebris nō virilis. Expes.s.melioꝝ.Inomīata.infœlicia quasi nullo omine nulla religione condita. Hetrusca littora. mare tyrrhenū.Oceanus.apud quē sūt insulę fortunatę.de quib⁹ late superi⁹. Termes.o.proprie dr̄ termes caulis olearū:vt Porphy.scribit.Acron vero ait ꝙ termes dr̄ extremus oliuę ram⁹ sicut vitiū palmes Suā arborē.non insitā. Termes.

autē sic construit.velut ciuitas phoceorū ꝓfugit execrata.i.postq̄ erat execrata agros atqꝫ lares patrios.et is sensus placet.& reliquit phana.i.tēpla diis dicata:habitanda apris et lupis rapacibus.Sic placet?.i.stat ne sententia sic profugere vt illi fecerunt.an quis habet scilicet paratum aut excogitatum:suadere.i.quod suadeat melius q̄ scilicet profugere?quasi dicat credo neminē melius suadere posse.Vnde prius execrata actiue sumam nō quam execratus sit apollo:sed quæ patriam infœlicem execrata bono auspicio meliorem petiit.Addit ergo.Quid moramur occupare ratem.i.naues quibus profugiamus alite.i.aue secunda.id est fœlici & prospeto auspicio Sed iuremus in hęc.i.in hoc pactum aut hanc conditionem:ne sit nefas redire.i.vt liceat redire simul.id est statim postq̄ et non prius q̄:saxa renarint.id est renatauerint leuata.id ē sup aquas lata:imis.i.ab imis vadis.quod nunq̄ fiet:& ita vult abire nunq̄ redituros.Neu.i.neue pigeat dare lithea.scilicet vela:conuersa domum.i.redire.s.tunc et non prius:quando padus lauerit cacumina matina.i.verticem matini montis in apulia.quod etiam nunq̄ eueniet nisi diluuiū fiat. seu quando apęninus celsus.s.mons italiam dirimens procurrerit.i.more aquarum proflu xerit aut vt promontorium desiuerit in mare:et quando mirus .i. insolitus amor iūxerit libidine noua.i.insolita:monstra.scilicet vt iuuet.i.delectet tygres subsidere.i.se subijcere ad iueundum ceruis.et vt columba:fidelissima auium:adulteretur miluio.i.cum miluo seu miluio aue ii mica.nec armenta credula.i.confidentia timeant leones flauos:et hircus leuis.i.depilat⁹ & imberbis effectus amet ęquora salsa & fugiat.s.frondes collium.Eamus īquā omnes aut pars melior grege indocili.i.impersuasibili:hoc est nos qui sumus saniore consilio et qui malumus patriam deserere q̄ in perpetuo bello degere: appositorie ciuitas.i.qui sumus ciuitas execrata cū execratione seu maledictione protestata:hęc et sup.alia omnia quæ poterunt abscindere.i.īpedire:reditus dulces scilicet aliis.hoc est postq̄ per imprecationem & execrationem dixerim⁹ oīa q̄ impediant reditū.Nā si iurauerit nolle redire priusq̄ dicta eueniāt:certū sit nūq̄ velle redire.dico autē melior non maior pars sed prudētior & grauior:quia sequiꝛ mollis et expes.s.pars quæ muliebris est & nullā spem melioris terrę habet:pprimat.i.ppetuo p̄mat cubilia.s.romana:vbi vt porci cubent cęteris abeuntibus:inominata.i.infausta & nullo fœlici omine fabricata. Vos autem quibus est virtus scilicet aīmi:hoc est qui non estis tam molli animo vt poti⁹ velitis manere in tam pdita patria q̄ nouas quęrere terras.tollite luctum muliebrem.i.ad mulieres pertinētem:quæ dum migrare coguntur lugent:vt æneι.v.ad finē exemplo docetur:& volate .id est celeriter nauigate præter.i.prętereundo:littora hetrusca .i.maris tyrrheni. Oceanus circūuag⁹ id est currens circū arua beata manet.i.expectat nos:petamus arua.i.beata:et insulas diuites.i. fortunatas:quas Salustius in oceano asserit. Diodorus autem vult in meridiano oceano esse Plinius vero vltra aquilonem. vbi tellus inarata reddit quotannis.id est singulis annis: cererem.id est fruges. et vinea imputata. id est non putata nec recisa. floret vsqꝫ.id est continue et termes .id est ramus nouus oliuæ nunq̄ fallentis. id est semper ferentis germinat:& ficus pulla. id est nigra dum matura est ornat suam. id est in qua nascitur arborem.

Mella caua manant ex ilice montibꝰ altis
Leuis crepante lympha desilit pede.
Illic iniussę veniunt ad mulctra capellæ:
Refertq; tenta grex amicus hubera.
Nec vespertinus circũgemit vrsus ouile
Nec intumescit alta viperis humus.
Pluraq; fœlices mirabimur vt neq; largis
Aquosus eurus arua radat imbribus.
Pinguia nec siccis vrantur semina glebis
Vtrũq; rege temperante cælitum
Non huc argoo contendit remige pinus
Neq; impudica colchis intulit pedem.
Non huc sydonii torserunt cornua nautæ:
Laboriosa nec cohors vlyssei.
Nulla nocent pecori contagia:nullius astri
Gregem æstuosa torret impotentia.
Iuppiter illa piæ secreuit littora genti.
Vt inquinauit ære tempus aureum.
Aere dehinc ferro durauit sæcula quorum
Piis secunda vate me datur fuga.

Crepante pede.tanq̃ aïali poetice dat pedes aquę. Plura.s.p̃dictis Vtrũq;.imbres& ęstus. Argoo remige.de argo naui intelligit.est aũt sẽsus. ꝙ illuc nõ auari vt iason & phœnices:nõ impii vt medęa & vlysses ierũt. Iuppiter em̃ solis piis loca illa cõstituit.põt ẽt sensꝰ eẽ talis:ꝙ argonautę nõ petierũt loca illa nec cadmi socii q̃rẽtes europã:nec vlyssis cohors per multa vagata:nam si petiissent nunq̃ se contulissent alio . Cornua.antẽnarum scilicet.Impotentia.i.vis. Aere dehic ferro.Ordo est.ære durauit sęcula dehinc ferro. Quoꝝ.s.sæculorũ inquinatoꝝ ferro. Secũda fuga prospera em̃ fuga est mali sęculi cõferre se ad fœlicia loca prędicta. Datur. suadetur.

Ascen. Mella caua. Prosequitur fœlicitatem & fecunditatem fortunatarum insulaꝝ dicens.Et sup.vbi mella manant.i.distillant:ex ilice.i.arbore illa glandifera caua.i.cauata . & lympha .i. aqua liquida.vnde additur leuis:desilit.i.deorsũ salit de altis montibus.pede.id est scaturigine aut vortice: crepante.i. crepitum dante.Capellę veniunt illic iniussę.i.non coactę aut vocatę:ad mulctra id ẽ vasa in quę mulgetur : et grex amicus scilicet ouiũ & etiam alioꝝ animalium vtilium:refert scilicet ex pascuis: hubera tẽta .id est distenta lacte. nec.id est et non:et vrsus vespertinus.id ẽ sub vesperam exire solitus:circũgemit.i.desiderio edendi non gemit circum ouile.id ẽ caulas. Nec humus alta.i.edita:intumescit viperis.id est perniciosissimis serpentibus .Et nos fœlices scilicet vbi illic fuerimus : mirabimur plura scilicet q̃ dicta sunt:videlicet:vt.id est qualiter:neq; eurus ventus ille aquosus radat.id est perstringat arua imbribus largis.i.ꝙ illic nũq̃ officit segetibus vis aquarum.nec tamen semina pingua vrantur glebis siccis.& hoc rege cęlitum.id ẽ deo temperante.i.moderante vtrũq;.s.& pluuiam & siccitatem. Pinus.i.nauis ex pinu facta:nõ cõtendit huc.i.ad has insulas remige argoo.i.ea intentõne qua colchos petierũt argonautę.s.ob aurei velleris cupiditatem.neq; colchis.s.medęa in colcho nata:impudica.i.venefica & ob stuprum patrem et patriam prodens intulit pedẽ huc.i.nõ intrauit in has ĩsulas sicut cũ iasone corinthũ ingressa est:vt nautę sidonii.i.phœnices negociatores ob auaritiã nauigantes:non torserunt cornua.s.antennarũ:huc.i.ad has insulas.nec cohors vlyssei laboriosa.i. multis laboribus et variis doloribus agitata:non contendit huc et nulla contagia nocent sup.hic:pecori.s.ouium:et nullius .i.non vllius:et impotentia.i.vis nulli parcere potens astri.i. influentię celesti:ęstuosa.i.ardẽs:non torret sup.hic gregem.quia iuppiter secreuit.i.segregauit & recepit:gẽti pię.i.religiosę:illa littora.s.fortunataꝝ ĩsulaꝝ:vt.i.postq̃ iuppr̃:iq nauit aureũ tp̃s ęre.i.aureũ sclm̃ qđ erat sub saturno pr̃e eiꝰ:mutauit ĩ ęreũ:gręci tñ ponũt argenteũ ĩtermediũ.vñ et iuuenał sat.vi.Viderũt primos argẽtea scła męchos.nã sup.iuppr̃:durauit.i.duriora & peiora fecit(nã aurũ quãto mollıꝰ tãto meliꝰ dr̃)scła ęre.i.cõuertẽdo ĩ ęrea:& dehic ferro.i.faciẽdo ferrea ĩ qbꝰ nũc sumꝰ:quoꝝ.s.scłoꝝ ęrei & ferrei:fuga scđa.i.ꝓspa:dat̃.i.cõcedit̃ piis me vate.i.vaticinãte.quia põt se in fortunatas insulas recipe:p qđ videri põt:cõsulere sibi mortem cõscire vt his malis liberati illis bonis gaudeãt:nam vt viui illuc trãsfugiant ridiculũ videtur.

XVII. ode dicolos distrophos de Canidię veneficiis.

i IAm iam efficaci do manus scientię
Supplex:& oro regna per proserpinę
Per et dianę non mouenda numina:
Per atq; libros carminum valentium
Defixa cœlo deuocare sidera:
Canidia parce vocibus tandem sacris:
Citumq; retro solue solue turbinem.
Mouit nepotem telephus nereium:
In quem superbus ordinarat agmina
Misorum. & in quem tela acuta torserat.
Luxere matres ilię addictum feris
Alitibus atq; canibus homicidam hectorem.
Postq̄ relictis mœnibus rex procidit
Heu peruicacis ad pedes achillei.

Argumentum odes. xvii.

Per ironiam fatetur horatius se canidiæ veneficiis credere. petitq; ab illa veniam dicēs se ardere q̄ maxime & vexari dementia agentibus veneficiis. Iam iā efficaci. Metrū est sile primę ode epodon. Do manus. tanq̄ victus. Efficaci perfectę. et effectus capaci. Scientię. s. veneficiorꝝ canidię. Proserpinę. hanc em̄ veneficę inuocant. Non mouenda. nō tentanda ne. s. irascantur. Carminū scilicet canidię. Sacris. execrādis. Turbinem. quo quasi eius mentem ligauerat. Mouit nepotē. per aliorꝝ exempla docet p̄cibus flectendam. Nepotem nereiū. i. achillē nerei nepotem ex thetide natum. Telephus. is fuit herculis fili⁹ i mysia magno in honore habit⁹: vt scribit Diodo. lib. v. Quū autem a mysia gręcos arcere voluisset ab achille ꝑcussus est in fœmore sinistro: consulto ex inde oraculo intellexit nullo pacto sanari posse ni rursus eodē loco ab achille vulneraretur. Vnde vt Plinius scribit lib. xxxiiii. c. xviii. rubigine telephum ꝓditur sanasse achilles: siue id ęrea siue ferrea cuspide fecerit: ita certe depingebatur ex ea decutiens gladio. Rubiginis autem vis est ligare. siccare: restrīgere. Addictum. dānatū & deuotū. Homicidam. fortē. Procidit geniculatus est. Quomodo autem priam⁹ duce mercurio petierit achillem ꝑ hectoris cadauere redimendo late in odis dictum est. Peruicacis. ꝑuicaces dicuntur q in contentione vsq; ad ꝑuincendum perseuerant vt Porphyrio scribit.

Telephus

IAmiam. Graphice irridet canidiam placentem sibi q̄ veneficiis multa posset: supplicans per ironiam vt sibi parcat vnde dicit O canidia ego supplex do iamiam. id est iā tandem manus. i. fateor me victum et subijcio me: scientię scilicet tuę in veneficiis efficaci. i. efficienti quicquid volet. Et oro per regna proserpinę quę magicę et veneficę arti pręest: et per numina dianę: non mouenda. i. non cōmouenda ad iram: atq; per libros carminum. i. incantamentorum: valentium deuocare. id ē deorsū et in terras vocare sydera defixa. i. resoluta q̄ prius erant fixa cœlo. Parce tandem vocibus sacris. i. diris et imprecationinibus in me abstine: et solue: solue inquit retro. i. fac retrorsum quasi dicat quia amplius tolerare nequeo: turbinem citum i. girum quo me implicasti me turbantem et agitantem subito in furiam. Quod vt faciat conat̄ eam inducere exemplis sūmorum virorum qui deposita ira victis pepercerunt dicens. Teleph⁹ rex mysiæ vulneratus ab achille: mouit scilicet ad pietatem: nepotem nereiū. id est achillem thetidis quę vna nereidū est filium: in quem: scilicet achillem thelephus superbus: quia non patiens ipsum transire per regna sua: ordinarat agmina misorum. & in quem torserat scilicet achilles tela acuta. id est hastā cuius rubigine postea eum sanauit. Vnde Ouidius. Vulneris auxilium pelias hasta tulit. Matres iliæ. id est troianæ luxere hectorem homicidam. id est ferocem qui nemini pepercit: addictum: scilicet a diis: alitibus atq; canibus feris postq̄ ter circum mœnia tractus illis expositus erat. postq̄ rex scilicet priamus procidit ad pedes achillei. id est achillis: a nominatiuo achilleus: heu peruicacis. id est vincere contendentis et in opinione permanentis. Vnde in arte dicet Scriptor honoratum si forte reponis achillem Impiger: iracundus: inexorabilis: acer. Iura neget sibi nata: nihil non arroget armis. Quomodo autem ad eum a mercurio ꝑductus venerat priamus prius visum est. Vnde et ęne. i. Exanimūq; auro corpus vendebat amici. procidit inquā mœnibus. s. troianis relictis. quia clam in tentoria achillis ingressus est.

Remiges vlyssei.quo pacto ii cõuersi fu
erint in apros & alias feras a circe legito
li.xiiii.met.apud Nasonẽ. Sonus sermo.
Notus honor.i vultus hoim. Amata nau
tis.oñdit quid passus fuerit canidię vene
ficio. Institoribus.mercatorib⁹. Verecun
dus color.i.rubor ipẽ.nãq; pallidus effe=
ctus erat. Reclinat.remouet. Vrget diem.
oñdit se noctesq; diesq; cruciari. Nega=
tum pectus amori.scilicet alicuius. Sabel
la carmina.marsos intelligit sannitib⁹ vi
cinos:qui valebant carminibus vt superi
us patuit. Increpare effringere consume=
re cruciare. Dissilire turbari . corrumpi.
Nenia.incantatõne.de qua late superius.
Quid ampli⁹ vis.tu canidia scilicet Atro
venenoso. Delibutus:perunctus. Nessi
cruore.de hoc supra latius. Nec sicana.
Ordo est.nec q̃tum ardet feruida flamma
vrens in ętna sicana. Tu donec cinis.or
do est. Tu:scilicet canidida tãq̃ officina
cales venenis colchicis donec ferar arid⁹
cinis ventis iniuriosis. Aridus cinis.i.
exustus. Colchicis qualibus medæa col=
chis vtebatur:vel venenis colchicis.id ẽ
venenosissimis herbis: quales apud col=
chos esse dicuntur. Stipendiũ.tributum
vt tibi tradam. Mendaci lyra.i.falsis et fi
ctis laudibus. Sidus aureum.ordo est.tu
perambulabis astra sydus aureũ.id est in=
ter sydera eris relata. Infamis helenę. Ste

Stesichorus.

sicorus lyricus poeta siculus vituperatio
nem helenę scribens cæcatus est castoris
et pollucis indignatione. postea vero re=
sponso apollinis eiusdem laudes descri=
psit:quare oculorum aspectũ recepit pla=
catis et castore et polluce. Et tu potes.or=
do est.et tu canidia solue me demẽtia. nã
potes. O nec paternis obsoleta sordibus.
i.inquinata vel polluta vilibus parentib⁹
omnia tamen vt dixi per ironiã dicuntur
Nouẽdiales pulueres:reliquiarum cineres
intelligit.nouẽdiale enim sacrificiũ dicit

Nouẽdiale.

qđ nono die mortuo fit exquo sepult⁹est.
Hospitale.benignũ. miteplacidũ. Pactu
meius. Is enim eius filius suppositus erat
ꝓpterea id inquit. Obstetrix ea dr̃. quæ in
fantes in ortu suscipit.ab obstando. Ob=
stat eñ et opponitur parturienti. Vtcũq;
fortis exilis puerpera. Ordo est. tu exilis
puerpera.i.quando paris:vtcunq; fortis
i.q̃uocũq; et maxime fortis es. Laudat ei
eã ꝙ q̃uis exilis eẽt:attamen in puerperio
fortis erat. Oia demũ ꝑ illusionẽ accipe.

Setosa duris exuere pellibus.
Laboriosi remiges vlyssei
Volente circe membra:tũ mens & sonus:
Relapsus atq; notus in vultus honor.
Dedi satis superq; pœnarum tibi
Amata nautis multum & institoribus:
Fugit iuuentas et verecundus color.
Reliquit ossa pelle amicta lurida:
Tuis capillus albus est odoribus.
Nullum a labore me reclinat ocium
Vrget diem nox et dies noctem:neq; est
Leuare tenta spiritu pręcordia.
Ego negatum vincor vt credam miser
Sabella pectus increpare carmina:
Caputq; marsa dissilire nenia:
Quid amplius vis:o mare et terra.ardeo
Quantum neq; atro delibutus hercules
Nessi cruore:nec sicana feruida
Vrens in ætna flãma:tu donec cinis
Iniuriosis aridus ventis ferar:
Cales venenis officina colchicis.
Quæ finis:aut quod me manet stĩpẽdiũ
Effare:iussas cum fide pœnas luam
Paratus expiare seu poposceris
Centum iuuencos:siue mendaci lyra
Voles sonari:tu pudica:tu proba
Perambulabis astra sydus aureum.
Infamis helenæ castor offensus vice
Fraterq; magni castoris victi prece
Adempta vati reddidere lumina.
Et tu:potes nam:solue me dementia.
O nec paternis obsoleta sordibus
Neq; in sepulchris pauperum prudẽs anus

Nouẽdiales dissipare pulueres.
Tibi hospitale pectus & puræ manus
Tuusqꝫ venter pactumeius:& tuo
Cruore rubros obstetrix pannos lauit.
Vtcũqꝫ fortis exilis puerpera.

Setosa. Aliis exẽplis & argutioribus cõtẽdit canidiã debere placari & ignoscere supplicanti:cũ circe solis folia & veneficii pitissima vlyssis sociis veniã cõcesserit eosqꝫ ĩ pristinã formã reduxerit:dicẽs. Remiges vlyssei.i.socii vlyssis q illi remigãdi officiũ p̃stiterũt: laboriosi.qa decẽnali nauigatiõe afflicti exuere.i.exuerũt hoc ẽ deposuerũt mẽbra setosa.i.variis setis obsita:versi ei erãt plurimi ĩ sues:pellibꝰ duris:qa ẽt ferinis & hoc circe volẽte.i.cõcedẽte vt ĩ pristinã formã redirẽt:tũ.i.tunc quũ circe id voluit mens.& sonꝰ.i.loq̃la hũana & honor notꝰ.i.pristinꝰ decor hũanꝰ:relapsus ẽ ĩ vultꝰ.i.ĩ facies eoꝝ. O amata multũ nautis & ĩstitoribꝰ.i.mercatoribꝰ.ego dedi tibi satis supqꝫ satis pœnaꝝ.i.satis a te punitꝰ iũ ꝙ in te scripserã:qa iuuẽtas.i.iuuenilis ętas:fugit.s.me &color verecũdꝰ.i.rubeus qualis ẽ verecũdia p fusis & pueris:reliq̃t ossa.s.mea: amicta.i.obsita pelle lurida.:.multum pallida & obscœna. Capillus sup.meꝰ:est albꝰ tuis odoribꝰ.i.medicamẽtis aut philtris. Nullũ ociũ reclinat me a labore.i.sũ in cõtinuo labore. Nox vrget diẽ:&dies vrget noctẽ.i.neqꝫ noctu neqꝫ ĩterdiu requiẽ habeo sed noctu diẽ & ĩterdiu noctẽ desidero.neqꝫ est.i.& nõ daẽ mihi leuare spũ.i.respiratiõe: p̃cordia tẽta.s.philtris tuis. Ego miser vĩcor ita vt credã pectꝰ sup.meũ negatũ.s.amori tuo:ĩcrepare.i.ĩcusare crepitu quodã carmina sabella.i.marsica:hoc ẽ fascinatoria.& caput meũ dissilire.i.ĩ diuersa salire:nenia.i.magico cãtu:marsa.i.quo marsi valẽt. Quid vis ãpliꝰ? deinde quasi ĩpatiẽs exclamat tragice. O mare & terra. Ego ardeo sup.tm̃ quãtũ neqꝫ arsit sup.hercules delibutꝰ.i.p̃unctꝰ ĩ subtunica.s.seu camisia:atro cruore nessi quo deyanira ipsã ĩbuerat:nec quãtũ ardet feruida flãma vrens ĩ ętna sicana.i.mõte siciliæ. Tu o canidia officina.i.tãq̃ officia aut fornax cales venenis colchicis.i.qualibꝰ medea vsa ẽ vteris ĩ me donec ego ferar.i.auferar a ventis ĩiuriosis cinis.i.effectꝰ cinis aridus hoc ẽ totꝰ exhaustꝰ. Quæ finis sup.erit:aut quod stipẽdium manet.i.expectat me. Effare.i.eloq̃re edoce me. Ego luã.i.p̃soluã cũ fide.i.fidelr̃ pœnas iussas.i.q̃s iusseris:paratꝰ expiare.i.purgare me tibi:seu poposceris cẽtũ iuuencos:seu voles sonari.i.p̃dicari mẽdaci lyra.i.falsis carmĩbꝰ qbꝰ virtutẽ tuã p̃dicem.ĩ hac forma.tu pudica.tu proba. sydꝰ aureum.i.translata ĩ sydꝰ aureũ:pambulabis astra.i ĩcedes ĩter sydera p media astra. Alio aũt exemplo docet ob carmina ignoscẽdũ:qa castor offensus a stesichoro vice helenæ infamis.i.ĩfamatę p eũ:& frater magni castoris.s.pollux:ẽt offensus vice sororis infamatæ.victi p̃ce.s.stesichori reddidere vati.i.poetæ lyrico.s.stesichoro.lumina adẽpta.i.visũ priꝰ ablatũ. Et tu o canidia solue me demẽtia.i.furore:nã tu potes.s.me soluere:o nec obsoleta.i.inq̃nata sordibꝰ p̃rnis.i.maioꝝ tuoꝝ:neqꝫ anꝰ pudẽs.i.verita:dissipare pulueres nouẽdiales i.cineres defunctoꝝ pactis exequiis:ĩ sepulcris paupeꝝ:quia eos dissipare p magico vsu solebat. Meminerimꝰ aũt oĩa p amarã irrisionẽ dici.vñ addit Pectus sup.est tibi hospitale.i.mite & placidũ vt hospitẽ decet: & manꝰ puræ.i.ĩnocẽtes:& pactumeius seu ptumeius sup.ẽ vẽter tuꝰ:hoc ẽ fructꝰ vẽtris tui: qđ ita non erat:nã suppositꝰ erat. Et obstetrix lauit pãnos rubros tuo cruore:quẽ.s.cũ filio in ptu emiserat cũ tñ nihil peperat:tu puerpera exilis.i.q̃uis exilis.i.pusilla & minima:es sup.vtcũqꝫ.i.quacũqꝫ virtute fortis.s.inp̃tu:quia parit sine dolore cũ non veros sed suppositítios habeat filios.

Ode.xviii.qualis superior de canidię respõso.

Quid obseratis auribꝰ fundis preces
Non saxa nudis surdiora nauitis
Neptunus alto tundit hibernus salo
Inultus vt tu riseris cocytia
Vulgata sacrũ liberi cupidinis?
Et exquilini pontifex venefici:
Impune vt vrbem nomine impleris meo?

Argumentum odes.xviii.

Hac ode canidia ĩducit̃ rñdere supiori:ait itaqꝫ illa nullo pacto velle horatium soluere demẽtia cũ ipse eius arcana manifestauerit:vrbẽqꝫ totã eiꝰ noĩe ĩpleuerit. Quid obseratis.carmẽ est simile p̃cedenti. Obseratis.obstructis. tectis clausis. Ibernꝰ.æstuosus. Inultꝰ vt.sẽsus est.patiar ne vt tu inultus &c. Cocytia.ĩferna a cocyto flumine: veneficia aũt ĩfernis fiũt ĩuocatõibꝰ. Cõmisisseqꝫ horatio sua secreta sacra canidia videt tãq̃ põtifici Sacrũ liberi cupidinis

ASCEN.

AN.M.

appoſitio eſt. Liberi cupidis .i. amoris ĩ liberꝝ aliquẽ & ĩgenuũ. Exqlini vene= fici ꝓ veneficii. In exqliis ãt ſepulchra erãt. hic ibi veneficia fiebãt. Pontifex. tãq̃ põtifex & iudex ac cẽſor ſacrorum põtifices .n. ſacroꝝ curã habebãt. Im= pune ſup. patiar. Pelignas anꝰ. vt te. ſ. hac demẽtia liberarẽt. qua qdẽ meis ve neficiis cruciaris. de pelignis vero in odis legito. Velociꝰ .i. qđ te velociꝰ pi= mat ne veneficiis meis diutiꝰ crucieris Tardiora votis. tu .n. perire velles nec potes. Suppetas: ſuppedites. opitule= ris. Pelopis pater. de pelope. tãtalo. ꝓ= metheo: ſyſipho videto ĩ odis. Norico de noricis & norico ferro late ĩ odis di= ctũ eſt. Faſtidioſa. ordo ẽ. Tũc ego tri= ſtis faſtidioſa ægrimonia vectabor eq̃s inimicis humeris .i. tuis. Inſolẽtiæ. im portunitati impudẽtię audaciæ & ma= gnę potẽtiæ. Mouere. moueri facere. Deſideri ꝓ deſiderii .i. cupidis & amo= ris. Plorẽ artis. ſenſus eſt. Cũ tot & tan ta vt dixi efficere valeã. Plorabo ne in te meã artẽ nil poſſe? q.d. minĩe. ſed te maxĩe cruciabo quocũq; modo.

ASCEN. Quid obſeratis. Inducitur cani= dia ſupioribꝰ ſic rñdens. Quid .i. ad quid o horati fundis p̃ces auribꝰ. ſ. meis: obſeratis .i. occluſis tibi Quia neptunꝰ hybernꝰ .i. hyberno tem pore maris fluctꝰ nõ tũdit .i. cõcutit al= to ſalo .i. ꝓfũdo mari: ſaxa ſurdiora .i. minꝰ pia nauitis (datiuꝰ eſt) nudis. id ẽ eiectis aut ad ſcopulos ĩpulſis. Inultꝰ .i. patiar ne vt tu iultus riſeris .i. deriſe= ris. ſacrũ cupidinis liberi .i. a nullo ſub

Quid proderit ditaſſe pelignas anus
Velociuſue miſcuiſſe toxicum?
Sed tardiora fata te votis manent.
Ingrata miſero vita ducenda eſt in hoc
Nouis vt vſq; ſuppetas laboribus.
Optat quietem pelopis infidus pater
Egens benignæ tãtalus ſemper dapis.
Optat prometheus obligatus aliti.
Optat ſuperno collocare ſiſyphus
In monte ſaxum: ſed vetãt leges iouis.
Voles modo altis deſilire turribus:
Modo enſe pectus norico recludere.
Fruſtraq; vincla gutturi innectes tuo:
Faſtidioſa triſtis ægrimonia.
Vectabor humeris tunc ego inimicis eques.
Meęq; terra cedet inſolentiæ.
An quæ mouere cæreas imagines:
Vt ipſe noſti curioſus: & polo
Deripere lunam vocibus poſſim meis:
Poſſim crematos excitare mortuos
Deſideriq; temperare poculum.
Plorem artis in te nihil habentis exitum?

Finis.

acti & cunctos ſubigentis: appoſitorie: cocytia ſcilicet ſacra. id eſt quæ illi a nobis quaſi deo fiunt: dũ philtra conficimꝰ: vulgata .i. diuulgata a te: & vt tu pontifex .i. a nobis onptificio do= natus & arcanis eruditus: venefici pro veneficii exquilini .i. quod extra portam exquilinam fie ri ſolet: impleris .i. impleueris impune .i. ſine vindicta: vrbẽ meo noĩe .i. ĩfamia mea? Quid ꝓde= rit te ditaſſe. ſ. donis tuis: anꝰ .i. vetulas: pelignas .i. ſabinas: & miſcuiſſe toxicũ .i. venenũ velo= cius .i. pñtiꝰ & citiꝰ enecãs? q.d. nihil. ſed fata manẽt .i. expectãt te tardiora votis. ſ tuis .i. q̃ ve lis: vita ĩgrata ducẽda ẽ tibi miſero. ĩ hoc .i. ad hoc vt ſuppetas .i. ſuppedites & ſatis ſis vſq; .i. cõtinue nouis laboribꝰ. Tãtalꝰ ĩfidus pater pelopis q ſacra deoꝝ reuelauit: egẽs ſemp dapis be= nignæ: quia ĩpias vtpote filiũ diis appoſuerat: optat. ſ. apud ĩferos quietẽ. Et ꝓmetheus obliga tus aliti. ſ. vulturi eiꝰ cor exedẽti: optat quietẽ. & ſiſiphus optat collocare ſaxũ ĩ mõte ſupno. ſed leges iouis: volẽtis quẽlibet manere vt mortuꝰ ẽ: vetãt. ſ. finire labores. Tu voles mõ .i. aliqñ de ſilire altis turribꝰ: & voles recludere .i. apire mõ .i. aliqñ: pectus. ſ. tuum: enſe norico .i. duriſſimi ferri aut falcato: & innectes tuo gutturi vincla .i. vincula: fruſtra. quia nõ poteris ſtrãgulari: exi ſtens triſtis ęgrimonia .i. moleſtia aĩ: faſtidioſa. Ego inquit canidia vectabor eques: humeris ini micis .i. ſuper humeros tuos: & terra cedet inſolẽtię .i. petulãtiæ meę. An ego q̃ poſſim vt ipe .i. tu curioſus noſti mouere .i. facere vt quaſi per ſe moueant: imagines cæreas & deripe lunã cælo vocibus .i. ĩcãtamẽtis meis. & poſſim excitare. ſ. ad vitã: mortuos crematos: & tẽperare poculũ deſideri ꝓ deſiderii .i. amoris: plorem exitum artis meę nihil habentis .i. potẽtis ĩ te? q.d. mĩme.

Quinti.Horatii Flacci Carmen Sęculare.

Hœbe filuarũq; potens diana
P Lucidum cæli decus:colendi
Sẽper & culti:date quę precamur
Tempore facro.
Quod fybillini monuere verfus
Virgines lectas puerofq; caftos
Diis quibus feptem placuere colles:
Dicere carmen.
Alme fol curru nitido diem qui
Promis & celas:aliufq; & idem
Nafceris:poffis nihil vrbe roma
Vifere maius.

P Hœbe.Carmine hoc fęculari ꝓfequit̃ laudes
apollinis & dianę fororis ei⁹ dicẽs.O phœbe
i.o apollo fplẽdide:& o diana potẽf filuarum
quia mõtiũ cuftos & venatrix:appofitorie lucidũ de=
cus.i.ornamẽtũ cæli:funt eni fol & luna.O colẽdi fẽp
quia nunq̃ fatis culti:& tñ femp culti.i.venerati.date
i.cõcedite q̃ p̃camur:date inquã quod fibillini verfuf
monuere:videlicet virgines lectas.i.electas:vtpote
vtrũq; parẽtẽ habẽtes & fine macula aut mancitate:&
pueros caftos:dicere tpe facro i.centefimo decio quo
q; ãno cũ fæculares agendi funt ludi:carmen vobis &
cęteris diis:quib⁹ feptem colles quos roman⁹ murus
includit:placuere.f.ad inhabitãdũ.O alme fol.qui ꝓ
mis.i.profers diẽ nitido curru.f.inuehẽdo ipfũ i no=
ftrũ hemifpheriũ:& cælas.i.occulis:auferẽdo eũ:& q
nafceris alius.i.quodãmodo nou⁹& tñ idẽ:tu nihil.i.
non aliquid nõ poffis vifere.i.vifum ire aut videre ali
quid maius vrbe roma.vnde patet eã fũme placere.

Cõmẽtariolus in carmẽ fęculare p eũ
dem Antonium Mancinellum.

S Aeculares ludi apud roma AN.M.
nos:inqt Põpei⁹ feft⁹ poft Sæculares
cẽtũ ãnos extẽdi exiftima= ludi
bãt.Hora.aũt hoc loco fcri
bit ludos fæculares fieri fo=
litos anno cẽtefimo decimo.fiebantq;
in cãpo martio:vt tradit zofim⁹ græce
referens fibyllinos verfus fup his edi=
tos.in quib⁹ cõtinet̃ vt anno cẽtefimo
decimo i cãpo martio folẽnia facra fie
rẽt noctu & interdiu. Parcis aũt furuæ
agnę mactarent̃ caprigenũq; pecus.fi=
militer & Dianæ.Terræ vero fcropha.
Ioui tauri cãdidi interdiu.Iunoni niti
da iuuẽca.Apollini pęanas latini pue
ri patrimi & matrimi & puellę patrimæ
& matrimę canebãt in tẽplo.Nuptę ad
arã iunonis orabãt.Accipiebãt februa
viri & fœmĩæ:p̃fertim fœmĩæ.Dehinc
i tẽplis fere oib⁹ primitias portabant.
fic eni agẽdo oĩs italiæ tell⁹ romano iu
go romanoq; fceptro colla fubdere nõ
recufaret.hęc quidẽ i fybillinis verfib⁹
cõtinebãtur.Addũt alii ꝙ prio die pri=
ceps ipfe & quĩdecim viri mane capito
lium afcẽdebãt ibiq; facra de more agi=
tabãt.tũ in theatris cõueniebant ad lu=
dos i honorẽ apollinis & dianę facien=
dos.Sequẽti vero die nobiles matronę
cõueniebãt i capitoliũ. Supplicabant
deo.frequẽtabãt lectifternia.canebant
hymnos. Tertio deniq; die in templo
apollinis pallatini ter noueni pueri p̃=
textati totidẽq; virgines patrimi om̃es
matrimiq; græca romanaq; voce carmi
na & pęanas cõcinebãt:quib⁹ iperium
fuũ & icolumitatẽ populi diis imortali
bus cõmẽdabant.Ludi aũt celebraban
tur oib⁹ theatris oĩum generꝝ:& facrificia tẽplis oib⁹ fiebãt noctu pariter atq; iterdiu.fed vt fcri
bit trãqll⁹:fęcularib⁹ ludis auguft⁹ iuuenes vtriufq; fexus ꝓhibuit vllũ nocturnũ fpectaculum
frequẽtare:nifi cũ aliquo maiore natu ꝓpinquorꝝ.Phœbe fyluarũq; potẽs diana.ordo ẽ.o phœ
be & diana fyluarꝝ potẽs:appofitio:lucidũ cęli decus &c.Colẽdi.venerãdi.Cleãtes vt fcri.Cic.
de nat.d.dixit mũdũ effe deũ.Varro ẽt fcribit.Terrã & cęlũ vt famothracũ initia docẽt effe deos Deus quis
magnos.Q đ fybillini.placet vt qđ & quo legat̃. Antiq.n.codices vtrũq; hñt.Erit itaq; ordo.
quo.f.tpe facro fybillini verfus monuere virgies &c.At fi legeris qđ dicat̃.date virgines lectas
& pueros caftos dicere carmẽ diis.qb⁹ feptẽ placuere colles.Q đ fybillini monuere verfus.& fic
p parẽthefim hoc carmẽ leget̃.poteris ẽt ita ordinare.Quod.f.tp̃s facrũ monuere fybillini verf⁹
deĩde iterꝝ repetat̃.date virgies lectas & pueros caftos dicere carmẽ diis &c.fybillini aũt verf⁹ vt
oñdim⁹ iubebãt vt ãno cẽtefimo decio i cãpo martio folẽnia facra fierẽt.Rite igr̃ dices qđ.f.tp̃s
facrũ fybillini verf⁹ monuer̃.Lectas.electas.nã patrimę & matrimę eligebãt̃.Septẽ colles.vt tar Colles ro=
pei⁹:q & capitolin⁹ dr̃.& oli faturni⁹.Itẽ auẽtin⁹.palatin⁹.cælius.ex qlin⁹.Viminalis.& qrinal̃ mani
Ali⁹.videt̃.n.quũ orit̃ mane quoq; ali⁹ eẽ cũ vefpi i occidẽte latuerit.attamẽ eft idem.

Rite maturos.ordo eſt.o ilithya lenis rite apire maturos partus.tuere matres Poſtea vero talis erit alter ordo.o diua ſiue tu ꝓbas vocari lucina ſeu genitalꝰ ꝓducas ſobolē &c.Lenis.facilis mitis ꝓpitia.Aperire partus .de lucina & diana partubꝰ fauētibus & ī odis & ī epo= Hilithyia dis late dictū ē.Hilithyia.hoc noīe diana appellabaꝛ parturiētibꝰ ꝓpoſita.vñ & naſo li.ix.met.introducit Alcmenā iolæ hili vxori ita loquentē.Faueant tibi numina ſaltē Corripiātq; moras:tūc quū matura vocabis.Prępoſitam timidis parietibꝰ hilithyiā Quā mihi difficilē Iunonis gr̄a fecit.Seu genitalis.Solis & lunæ natura ad oīum generationē plurimū cōfert.Sol.n.igneus ac ſpiritalis exiſtit.luna vero humida ac frigida.Aer vtriq; cōis.ab eis itaq; generari atq; nutriri corpora oīa rerūq; ſingula a ſole & luna perfici dicūt.auctor eſt in iis Diodorus lib.i.Decreta parum.nuptiales leges ītelligit.Iugādis mr̄imonio cōiūgēdis.Eſt aūt ordo ſup iugandis fœminis & ſuper marita lege feraci nouæ ꝓlis.De lege aūt Iulia hic ītelligitur.de qua latius diximꝰ in Iuuenalem ſatyra ſecūda ibi.Vbi nūc lex iulia dormis.Certus vndenos.ordo eſt:vt certꝰ orbis ꝑ annos decies vndenos ter die claro & totiēs grata nocte referat cātus & ludos frequētes.Voſq; veraces.ordo eſt.Et vos parcæ veraces ceciniſſe iūgite bona fata iam pactis:& terminꝰ rerū ſtabilis ſeruet quod ſemel dictū eſt.Cōdito telo.ī odis dictū eſt de arcu & ſagittis quas in manu ſiniſtra tenet apollo. Si.ꝓ ſiquidē.Veſtrū opus.Nam apollinis conſilio in italiā venit æneas vrbis romę auctor.Quū.n.apud delō ī apollinis tēplo dixiſſet Aeneas Da ꝓpriam tymbrææ domū da mœnia feſſis.Et genus & manſurā vrbē.ſerua altera troiæ Pergama.relliquias danaū at īmitis achilli.Quē ſequimur.quoue ire iubes vbi ponere ſedes.Da pater augurium.atq; animis illabere noſtris.Reſpondit apollo.Dardanidæ duri q̄ vos a ſtirpe parētū.Prima tulit tellus.eadē vos hubere læto Accipiet reduces.antiquā exquirite matrē.Hic domus æneæ cūctis dominabiꝛ oris.Et nati natoꝝ & q naſcentur ab illis.Hęc phœbus &c.Ea cūcta habenꝛ lib.iii.æne.apud maronem

Rite maturos aperire partus
Lenis hilithyia tuere matres
Siue tu lucina probas vocari
Seu genitalis.
Diua producas ſobolē patrūq;
Proſpere decreta ſuper iugandis
Fœminis proliſq; nouæ feraci
Lege marita.
Certus vndenos decies per annos
Orbis vt cantus referatq; ludos
Ter die claro totienſq; grata
Nocte frequentes.
Voſq; veraces ceciniſſe parcæ
Quod ſemel dictum eſt ſtabiliſq; rerum
Terminus ſeruet:bona iam peractis
Iungite fata.
Fertilis frugum pecoriſq; tellus
Spicea donet cererem corona.
Nutriant fœtus:& aquæ ſalubres:
Et iouis auræ.
Condito mitis placiduſq; telo
Supplices audi pueros apollo.
Siderum regina bicornis audi
Luna puellas.
Roma ſi veſtrum eſt opus:iliæq;
Littus hetruſcum tenuere turmæ:
Iuſſa pars mutare lares & vrbes
Soſpite curſu.
Cui per ardentem ſine fraude troiam
Caſtus æneas patriæ ſuperſtes
Liberum muniuit iter daturus
Plura relictis.
Dii probos mores docili iuuentæ

Dii ſenectuti placidæ quietem
Romulæ genti date rēqꝫ proléqꝫ
Et decus omne. ∴
Quiqꝫ vos bobus veneratur albis
Clarus anchiſę veneriſqꝫ ſanguis
Imperet bellante prior: iacentem
Lenis in hoſtem. ∴
Iam mari terraqꝫ manus potentes
Medus albanaſqꝫ timet ſecures
Iam ſcythę reſponſa petunt ſuperbi
Nuper & indi.

vbi ēt penates dormienti ęneę apollilinis iuſſu dixerūt. Coritū terraſqꝫ reqre auſonias &c. Iuſſa ps appoſitio eſt. iuſſa aūt diuū oracul. Vñ li. iii. æne. ait ęneas. Diuerſa exilia & deſertas q̃rere terras auguriis agimur diuū &c. Cui. ſ. pti troianoꝝ. ē aūt ordo: cui caſtꝰ æneas pr̄iæ ſupſtes daturꝰ pr̄a relictis muniuit iter liberꝝ p troiā ardētē ſine fraude ſ. ipſiꝰ ęneę. dicēdo āt ſine fraude oſtēdit æneā nō fuiſſe ꝓditorē. vt aliq ſcripſerāt. & hoc ī auguſti laudē. Plura relictis pr̄a illis q̃ apud troiā reliq̃rat. Romulæ gēti. ꝓ romuleæ. Quiqꝫ vos q legēdū ē. nō q̃. de auguſto. n. ītelligit. nā de ipſa gēte romulea iā dixerat. Codices attamē aliqui ātiqui ēt q̃ hñt Quod aūt quæqꝫ vos legēdū mime ſit oſtēdit ſecūdū qꝫ cōiūctio: nā ſupabūdaret ī ordine q talis eēt. & q̃ ſup. romulea gens: appoſitio: clarus ſāguis &c. Leges igr̄ Quiqꝫ vos &c. Impet bellāte. ordo eſt. prior bellāte. i. potior ac melior agente bella īperet lenis. i. mitis. ī hoſtē iacētē i. deuictū. Vir. li. vi. Tu regere imperio ppl̄os romane memēto. Parcere ſubiectis: & debellare ſupbos. Medꝰ. parthꝰ ēt ītelligit de quibus late ſupius. Albanas. i. rōanas. Roma. n. ex albanis originē habuit. Scythę & īdi. de iis etiā in odis: hęc aūt oñdūt ēt Quiqꝫ vos legēdū eē. vt de auguſto intelligatur.

Rite. Proſequit hoc hymno p̄ces ī ludis ſæcularibꝰ canendas dicens. O hilithyia. id ē diana placatrix: ab ἱλάσκομαι quod eſt placo: ſeu ἱλάσκω quod eſt deos benignos facio. vñ addit. hic lenis. i. benigna placida & parata: apire rite. i. decēter & tēpeſtiue: ptus maturos: ſiue o dea tu ꝓbas. i. approbas & vis vocari lucina: ſeu genitalis. i. ad generationē faciēs: tuere. i. ꝓtege: matres. i. prægnātes: & ꝓducas. ſ. ad ortum: ſobolē. i. nouā ꝓpagationē: & proſperes. i. proſpa facias: decreta. i. cōſtituta & placita patrū: ſup. i. de: fœminis. i. filiabꝰ: iugādis. i. matrimonio iūgēdis. & ſuper marita. i. vxore: feraci. i. fœcūda: lege. i. obſeruata lege iulia cōtra adulteros: ꝓlis nouę. i. q̃ ferat nouā ꝓlē legitime hoc ē ſine adulterii vitio. vt orbis certꝰ. i. certa reuolutio aut circūitio tēporis: p decies vndenos. i. p cētū & decē ānos: referat. i. reducat romę cantꝰ. i hymnos & ludos. ſ. ſæculares. frequentes. i. celebratos: ter die claro. i. feſtiuo & ſolēni: & totiēs. i. ēt ter: nocte grata. i. ēt feſtiua. Et vos pcę. i. deæ fatales: veraces ceciniſſe. i. ī eo qđ cecinistis & cōſtituiſtis: iūgite fata bōa. ſ. futura: fatis ſup. iā pactis: & terminꝰ. i. exitꝰ reꝝ: ſtabil: ſeruet qđ ſemel dictū ē. i. cōſeruate qđ p ſibillā dixiſtis: ñ piturā romā dū hi ludi celebrēt. Teliꝰ fertil frugū & pecoris donet. i. mūeret: cererē. ſ. īuētricē frugū: corona ſpicea. i. ex ſpicis conſerta. & aq̃ & aurę iouis. i. vēti ſalubres. i. ſalutares: nutriāt fœtꝰ. Et o apollo audi mitis & placidꝰ & hoc telo i ſagittis tuis qbꝰ iratꝰ peſtilētiā īfers: cōdito. i. īcluſo ī pharetra: pueros ſupplices. i. ſupplicantes: & o luna regina ſideꝝ: qa noctu īter ſidera regnat: bicornis. i. hñs dū nouiluniū eſt: bina cornua audi puellas ſupplices. Audi īquā ſi vt dicūt ꝓ qa: roma ē vr̄m opꝰ. i. vobis auſpicibꝰ cōſtituta: & ſi t̄mę ilię. i. troianę tenuere littꝰ hetruſcū. i. venert p mare tyrrhenū ī italiā (de qbꝰ Iuno ęn. i. Gēs īimica mihi tyrrhenū nauigat ęquor) appoſitorie ps. ſ. teucroꝝ iuſſa. ſ. a diis mutar̄ lares. i. domos & penates. & vrbes curſu ſoſpite. i. ꝓſpo & īcolumi: Cui. ſ. pti iuſſæ: æneas caſtꝰ. i. ī pollutꝰ a dolo & ꝓditione: ſupſtes pr̄iæ. i. ſupſtās deoꝝ volūtate dū pr̄ia ceciderat: mūiuit iter liberū. i. fecit ſibi viā liberā p troiā ardētē ſine fraude. ſ. ſua hoc ē ipſiꝰ æneę: daturꝰ. i. cōſeruatꝰ vt daret comitibꝰ & diis quos ſecū auexit pr̄a r̄lictis. i. q̃ reliq̃rāt: qa melior ē roma q̃ troia. O dii date iuuētę: docili. i. capaci doctrię mores ꝓbos. i. approbādos: & date ſenectuti. i. ſenio confectę r̄be placidæ. i trāqllā vitā & pacē amāti: qetē: & date gēti romulę. i. a romulo ortæ aut īſtitutæ: rē i. diuitias & īperiū: ꝓlē i. ꝓgeniē: & oē decꝰ. Legēdū ē rēqꝫ ꝓlēqꝫ pp carmē. Et clarꝰ ſāguis āchiſæ & veneris. i. iulia. domꝰ: q veneratur vos. ſ. dū triūphāt: vt iuliꝰ priꝰ & nūc augu. bobꝰ albis. i. cādidis īpet: por. i. p̄ſtātior: melior ac potētior: bellāte. i. rebellāte ſi forte qs r̄bellet: ex ñs lēis. i. mitis ī hoſtē iacētē. i. fatētē ſe victū Medꝰ. i. pthꝰ: tiet iā manus & ſecures albanas. i. rōanas: potētes t̄ra & mari & ſcythæ & īdi ſupbi nup. i. paulo añ: petūt nūc rñſa. i. oracl̄a pti ſuæ timentes.

Iā fides pꝰ bella cōfecta q̄d ægerit augustꝰ & i odis & i epodis dictū ē. Copia cornu. đ cornu copiæ i odis legito. Augur phœbꝰ. q̄re augur & cū arcu late in odis. sic ēt de camœnis. Salutari arte. Apollini medēdi ptās attribuit: qa tē=patꝰ solis calor morboꝝ oīm fuga ē. auctor Mac. li. i. sat. Palatinas ar. Augu.

Apollo palatinus

n. apollinis tēplū i ea pte palatiæ domꝰ excitauit. quā fulmie ictā đsiđrari a đo haruspices pnūciarēt Addita porticus cū bibliotheca latia grçcaq;: quo loco iā senior sæpe ēt senatū hūit. auctor est Trāqllꝰ. Latiūq; fœlix. ordo ē. & fœlix videt latiū. Alteꝝ i lu. lustrū p sclo po

Lustrum

suit: nec sine cā lustrū ait: qm̄ lustrū q̄nquēniū dicebaī qꝛ pꝰ q̄nquēniū vna q̄q; ciuitas lustrabaī. hic hoc loco lustrū appellat ludos sclares qa tūc & cītas & oēs fere lustrabāī. Quęq; auē. ibi. n. dianæ tēplū erat. sed i cęteris dianę tēplis ceruoꝝ cornua affigebāī. i auētio boū suspēdeī cōsueueīt. Quid ita: lege plutar=chi pblemata. itē đ tēplo dianę latiꝰ li. iiij. Diony. Algidū. de hoc i odis Quidecivirorum. ii. n. ludis sclaribꝰ p̄erāt. hęc iouē sētire. i. audiī q̄ndecivi roꝝ p̄ces & pueroꝝ vota vł sētire. i. velle. hęc i. vt diana curet q̄ndeci viroꝝ p̄ces & pueroꝝ vota. Hæc io. sē. ordo ē iouē deosq; cūctos sētire hæc reporto domum spē bonā & certa. Et cho. i. pueroꝝ puellarūq; cœtꝰ ad sacra collectꝰ. doctꝰ p hoc. s. carmē diceī. laudes phœbi & dianę reportat domū: spē bonā & certam. Finis supioꝝ. Die Ia. xv. M. ccccxcii.

τελοσ

Iam fides & pax & honor pudorq;
Priscus & neglecta redire virtus
Audet. apparetq; beata pleno
Copia cornu.
Augur & fulgēte decorus arcu
Phœbus acceptusq; nouem camœnis
Qui salutari leuat arte fessos
Corporis artus:
Si palatinas videt æquus arces
Rēq; romanam: latiūq; fœlix
Alterum in lustrum meliusq; semper
Proroget æuum.
Quæq; auentinum tenet algidūq;
Quindecim diana preces virorum
Curet & votis puerorū amicas
Applicet aures.
Hæc iouem sentire deosq; cūctos
Spem bonam certāq; domum reporto:
Doctus & phœbi chorus & dianæ
Dicere laudes.

Finis.

Iā fides. Ordo est. Fides & pax. & honor & pudor priscꝰ. i. prioris sæculi: & virtꝰ neglecta. s. multū tpis: audet iā redire: & copia btā appet sup. cū cornu pleno s. oīs boni. Et phœbꝰ augur. i. dīnādi pitꝰ. qa sol oīa videt: & decorꝰ arcu fulgēte: qa arcitenens a marone & lōge iaciēs ab homero dī. & acceptꝰ. i. gratꝰ nouē camœnis. i. musis: qa In medio residēs cōplectiī oīa phœbꝰ: est ei mediꝰ planetaꝝ sol. q leuat arte salutari. i. mediciali: vñ ipe apđ ouidiū li. j. met. Inuētū medicina meū ē: opifexq; p orbē dicor: & herbaꝝ subiecta potētia nobis A sole ei virtutē accipiūt herbę. artꝰ corpis fessos. i. ægros: si videt æquꝰ. i. benigno aspectu: arces palatinas: quas illic augustꝰ ei cōsecrauerat: & rē romanā. i. iperiū: & latiū fœlix: proget. i. extēdat ęuū. i. vitæ duratione: in. i. vsq; ad alteꝝ. i. pximū: lustrū. i. sæculū quo magnū lustrū cōdatur: & proget semp meliꝰ. i. psperiꝰ & pbius. Aut sic Si videt ęquus arces palatinas proget rem romanā & latiū fœlix i alteꝝ lustrū & i ęuū semp meliꝰ Et si sup. diana q̄ tenet auentinū & algidū vbi ędē habet: videt ęqua palatinas arces: curet p̄ces q̄ndeci viroꝝ: q ludis sęcularibꝰ p̄sūt & applicet aures amicas. i. fauorabiles votis pueroꝝ. Ego inqt poeta: reporto domū. s. ex ęde sacra: bonā & certā spem: quasi respōsū accepit a spū: iouē & deos cūctos sentire hæc. s. q̄ p̄catus est: & chorꝰ. s. pueroꝝ & puellaꝝ: doctꝰ sup. ē p hoc carmen: dicere. i. decātare laudes phœbi & dianę. q. d. poeta optatū se cōsecutū finē: quē qui & nobis deus optimꝰ maximꝰ cōcessit sit benedictus in sæculorum sęcula. Amen.

Habes itaq; lector Quinti Horatii Flacci Odas: Epodon & sęculare carmē cū duplici cōmētario diligēter accuratōe ascensiana coīpressa ad. xv. Calēdas Iulias anni. MDIII.

Iodocus Badius Ascensius Carolo de villa noua. Antonio de porta. Clementi mulato. An

pope

ca.
a.
s.
atũ
a.

ia
.
tas
nis
tis
o.

